This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

C 9307.3 (9)

Harvard College
Library

FROM THE BEQUEST OF

JOHN HARVEY TREAT

OF LAWRENCE, MASS.

CLASS OF 1862

740/6

SUPPLEMENTUM

AD OFFICIA PROPRIA

DIŒCESI AUGUSTODUNENSI

A S. SEDE CONCESSA

AC DE MANDATO ILLUSTRISSIMI ET REVERENDISSIMI

DD. ADOLPHI-LUDOVICI-ALBERTI PERRAUD

EPISC. AUGUSTODUN. CABILL. ET MATISC.

EDITA

AUGUSTODUNI

E TYPIS M. ET F. DEJUSSIEU, ~~EPISCOPATUS~~ TYPOGRAPH.

MDCCCLXXXV.

C 9307.3 (9)

HARVARD COLLEGE LIBRARY
TREAT FUND
CHARTRAND COLLECTION
JUNE 8, 1928

Concordat cum Originali.

Augustoduni,

Die 10 septembris 1885.

† ADOLPHUS-LUDOVICUS,

EPISCOPUS AUG., CAB. ET MATISC.

KALENDARIUM

PERPETUUM

A S. SEDE APOSTOLICA APPROBATUM

AD USUM

ECCLESIÆ AUGUSTODUNENSIS

SEU ÆDUENSIS

JANUARIUS

A	1	CIRCUMCISIO DOMINI, *dupl. 2 classis.*
b	2	Octava S. Stephani, *dupl.* Comm. Oct. S. Joannis et SS. Innocentium.
c	3	Oct. S. Joannis, Apost., *dupl.* Com. cum nona Lect., S. Genovefæ, V., post Comm. SS. Innocentium.
d	4	Oct. SS. Innocentium, Mart., *dupl.*
e	5	Vigilia Epiphaniæ, *semid.* Comm. S. Thelesphori, Papæ et Mart.
f	6	EPIPHANIA DOMINI, *dupl. 1 classis, cum Octava.*
g	7	De Octava Epiphaniæ, *semid.*
A	8	De Octava, *semid.*
b	9	De Octava, *semid.*
c	10	De Octava, *semid.*
d	11	De Octava, *semid.* Comm. S. Hygini, Papæ et Martyris.
e	12	De Octava, *semid.*
f	13	Octava Epiphaniæ, *dupl.*
g	14	S. Hilarii, Episc., Conf. et Doct., *dupl.* Nona Lectio et Com. S. Felicis, Pr. et Mart.
A	15	S. Pauli, primi Eremitæ, *dupl.* Nona Lectio et Comm. S. Mauri, Abbatis.

b	16	S. Marcelli, Papæ et Martyris, *semid.* In Eccles. Cathedr. *dupl.*
c	17	S. Antonii, Abbatis, *dupl.* Nona Lectio et Com. SS. Tergeminorum Martyrum Lingonensium, Speusippi, Eleusippi et Meleusippi.
		Die sequenti, prima sedes Septuagesimæ.
d	18	CATHEDRA S. PETRI ROMÆ, *dupl. majus.* Nona Lectio et Comm. S. Priscæ, Virg. et Mart. post Comm. S. Pauli, Apostoli.
e	19	S. Canuti, R. et M., *semid. ad lib.* Nona Lectio et Comm. SS. Mart. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum.
f	20	SS. Fabiani et Sebastiani, Martyrum, *dupl.*
g	21	S. Agnetis, Virginis et Martyris, *dupl.*
A	22	S. Vincentii, Diaconi et Martyris, priscarum Cathedralium Cabillonensis et Matisconensis Patroni, *dupl. maj.*
b	23	DESPONSATIO B. V. M., *dup. maj.* Nona Lectio et Comm. S. Emerentianæ, Virg. et Mart. post Comm. S. Joseph, Sponsi Beatæ Virg.
c	24	S. Timothæi, Episcopi et Martyris, *dupl.*
d	25	CONVERSIO S. PAULI, APOSTOLI, *dupl. maj.* Comm. S. Petri, Apostoli.
e	26	S. Polycarpi, Episc. et Mart., *dupl. maj.*
f	27	S. Joannis Chrysostomi, Episcopi, Confessoris et Doctoris, *dupl.*
g	28	S. Agnetis, Virginis Martyris, *secundo; simpl.*
A	29	S. Francisci Salesii, Episcopi, Confessoris et Doctoris, *dupl.*
b	30	S. Martinæ, Virginis et Martyris, *semid.*
c	31	S. Petri a Nolasco, Confessoris, *dupl.*

FESTA MOBILIA

Domin. II post Epiph., Festum SS. NOMINIS JESU, *dupl. 2 classis.* Nona Lectio et Comm. Domin.

Feria III post Dom. Septuag., ORATIO D. N. J. C. IN MONTE OLIV. *dupl. maj.*

Feria III post Dom. Sexagesimæ, COMM. PASSIONIS D. N. J. C , *dupl. maj.*

FEBRUARIUS

d	1	S. Ignatii, Episcopi et Martyris, *dupl.*
e	2	PURIFICATIO B. V. M., *dupl. 2 classis.*
f	3	S. Blasii, Episcopi et Martyris, *simpl.* *Die sequenti, prima sedes diei Cinerum.*
g	4	B. Joannæ Valesiæ, Francorum Reginæ, *dupl.*
A	5	S. Agathæ, Virginis et Martyris, *dupl.*
b	6	S. Odilonis, Clun. Abb. (e 1 Januarii), *dupl.* Comm. cum nona Lectione S. Dorotheæ, Virginis et Martyris.
c	7	S. Romualdi, Abbatis, *dupl.*
d	8	S. Joannis de Matha, Confessoris, *dupl.*
e	9	S. Cyrilli, Alexandrini Episcopi, Confessoris et Doctoris, *dupl.* Nona Lectio et Comm. S. Apolloniæ, Virginis et Martyris.
f	10	S. Scholasticæ, Virginis, *dupl.*
g	11	S. Ardagni, Trenorchiensis Abbatis, *dupl.*
A	12	S. Titi, Episcopi et Confessoris (e 4 Januarii), *dupl.*
b	13	S. Boniti, Clarom. Episc. et Conf. (e 15 Januarii), *dupl.*
c	14	S. Bathildis, Reg. et Vid. (e 26 Januarii), *dupl.* Comm. S. Valentini, Martyris.
d	15	S. Lupi, Cabillon. Episc. et Conf. (e 27 Januarii), *dupl.* Nona Lectio et Comm. SS. Mart. Faustini et Jovitæ.
e	16	S. Rachonis, August. Episc. et Conf. (e 28 Januarii), *dupl.*
f	17	S. Andreæ Corsini, Episc. et Conf. (e 4 Februarii), *dupl.*
g	18	S. Gregorii Augustod., Lingonens. Episc. et Conf. (e 4 Januarii), *semid.* Nona Lectio et Comm. S. Simeonis, Episc. et Mart.
A	19	S. Anastasii, Mart. (e 22 Januarii), *semid.*
b	20	S. Raymundi de Pennafort, Conf. (e 23 Jan.), *semid.* *Die sequenti, ultima sedes, Septuagesimæ.*
c	21	

d	22	CATHEDRA SANCTI PETRI ANTIOCHIÆ, *dupl. maj.* Comm. sancti Pauli, Apostoli.
e	23	S. Petri Damiani, Episc., Conf. et Doct. *dupl.* Comm. Vigiliæ S. Mathiæ.
f	24	S. MATHIÆ, APOSTOLI, *dupl. 2 classis.*
g	25	
A	26	
b	27	
c	28	

In anno bissextili, Februarius est dierum 29, et Festum S. Mathiæ celebratur die 25.

FESTA MOBILIA

Feria VI post Cineres, SS. CORONÆ SPINEÆ D. N. J. C., *dupl. maj.*

Feria VI post Dominic. I Quadragesimæ, SS. LANCEÆ ET CLAVORUM D. N. J C., *dupl. maj.*

Feria VI post Dom. II Quadr., SS. SINDONIS D. N. J. C., *dupl. maj.*

Feria VI post Domin. III Quadragesimæ, SS. QUINQUE VULNERUM D. N. J. C., *dupl. maj.*

MARTIUS

d	1	
e	2	
f	3	
g	4	S. Casimiri, Confessoris, *semid.* Comm. sancti Lucii, Papæ et Martyris.
A	5	
b	6	
c	7	S. Thomæ Aquinatis, Confess. et Doct., *dupl.* Comm. SS. Perpetuæ et Felicitatis, Mart.
d	8	S. Joannis de Deo, Confessoris, *dupl.*
e	9	S. Franciscæ, Viduæ Romanæ, *dupl.* *Die sequenti, ultima sedes diei Cinerum.*
f	10	SS. Quadraginta Martyrum, *semid.* Commem. S. Droctovæi, Abbatis.
g	11	

A	12	S. GREGORII MAGNI, PAPÆ, CONFESSORIS ET DOCTORIS, *dupl. maj.*
b	13	
c	14	
d	15	
e	16	
f	17	S. Agricolæ, Cabillonensis Episcopi et Conf., *duplex.*
g	18	S. GABRIELIS, ARCHANGELI, *dupl. maj.*
A	19	S. JOSEPH, SPONSI B. V. M. et universalis Ecclesiæ Patroni, *dupl. 1 classis sine Oct.*
b	20	S. Patricii, Episc. et Conf. (e 17 huj.), *dupl.*
c	21	S. Benedicti, Abbatis, *dupl. maj.* *Die sequenti, prima sedes Paschæ.*
d	22	S. Cyrilli, Hierosolym. Episc., Conf. et Doct. (e 18 huj.), *dupl.*
e	23	
f	24	
g	25	ANNUNTIATIO B. VIRGINIS MARIÆ, *dupl. 2 class.*
A	26	
b	27	
c	28	Comm. S. Guntramni, Burgundiæ Regis, Conf.
d	29	
e	30	
f	31	

FESTA MOBILIA

Feria VI post Domin. IV Quadragesimæ, RESURRECTIO S. LAZARI, Ecclesiæ Cathedralis et totius Diœcesis Patroni, *dupl. 2 classis.*

Feria VI post Dominicam Passionis, SEPTEM DOLORUM B. V. M., *dupl. maj.*

APRILIS

g	1	
A	2	S. Francisci de P., Conf., *dupl.*
b	3	
c	4	S. Isidori, Episc. Conf., et Doct., *dupl.*
d	5	S. Vincentii Ferrerii, Conf., *dupl.*

1011

SUPPLEMENTUM
AD OFFICIA PROPRIA

DIŒCESI AUGUSTODUNENSI

A S. SEDE CONCESSA

---

b	22	S. Ubaldi, Episc. et Conf. (e 16 hujus), *semid.*
c	23	S. Desiderii, Viennensis Episc. et Mart., *dupl.*
d	24	BEATÆ VIRGINIS MARIÆ, titulo Auxilium Christianorum, *dupl. maj.*
e	25	S. Gregorii VII, Papæ et Conf., *dupl.* Nona Lectio et Comm. S. Urbani, Papæ et Mart.
f	26	S. Philippi Nerii, Conf., *dupl.* Nona Lectio et Comm. S. Eleutherii, Papæ et Martyris.
g	27	S. Magdalenæ de Pazzis, Virginis, *semid.* Nona Lectio et Comm. sancti Joannis, Papæ et Mart.
A	28	S. Germani, Parisiensis Episc. et Conf., *dupl.*
b	29	S. Gerardi, Matisconensis Episc. et Conf., *dupl.*
c	30	S. Augustini, Cantuar. Episc. et Conf. (e 28 huj.), *dupl.* Nona Lectio et Comm. S. Felicis, Papæ et Martyris.
d	31	S. Angelæ Mericiæ, Virginis, *dupl.* Comm. S. Petronillæ, Virginis.

FESTA MOBILIA

Dominica I post Pentecosten, Fest. SS. TRINITATIS, *dupl. 2 classis.*

Feria V post Festum SS. Trinitatis, SS. CORPORIS CHRISTI, *dupl. 1 classis cum Octava.*

Feria V hebdomadæ subsequentis, Octava solemnitat. Corporis Christi, *dupl.*

Feria VI post Octavam SS Corporis Christi, Festum SACRATISSIMI CORDIS, D. N. J. C., *dupl. 1 classis cum Oct.*

Feria VI hebdomadæ subsequentis, Octava Sacratissimi Cordis D. N. J. C., *dupl.*

JUNIUS

e	1	SS. Martyrum Reveriani, Episcop. Augustod. et Sociorum, *dupl.*
f	2	SS. Martyrum Pothini, primi Episc. Lugdunens. et Socior., *dupl.* Nona Lect. et Comm. SS. Marcellini, Petri et Erasmi, Mart.
		Die sequenti, ultima sedes Ascensionis.
g	3	S. Clotildis, Francorum Reginæ, *dupl.*

A	4	S. Francisci Caracciolo, Confessoris, *dupl.*
b	5	S. Bonifacii, Episc. et Mart., *dupl.*
c	6	S. Claudii, Vesuntionensis Episc. et Conf., *dupl.*
d	7	S. Norberti, Episc. et Confess. (e 6 hujus), *dupl.*
e	8	
f	9	SS. Primi et Feliciani, Martyrum, *simpl.*
g	10	S. Margaritæ, Reginæ Scotiæ, *semid.*
A	11	S. BARNABÆ, APOSTOLI, *dupl. maj.*
b	12	S. Joannis a S. Facundo, Confessoris, *dupl.* Nona Lectio et Comm. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, Mart.
		Die sequenti, ultima sedes Pentecostes.
c	13	S. Antonii de Padua, Confessoris, *dupl.*
d	14	S. Basilii Magni, Episcopi, Confessoris et Doctoris, *dupl.*
e	15	S. Germanæ Cousin, Virginis, *dupl.* Nona Lectio et Comm. SS. Viti, Modesti atque Crescentiæ, Martyrum.
f	16	S. Joannis Francisci Regis, Confessoris, *dupl.*
g	17	SS. Quirici et Julittæ, Mart. (e præced.), *dupl.*
A	18	SS. Marci et Marcelliani, Martyrum, *simpl.*
b	19	S. Julianæ de Falconeriis, Virginis, *dupl.* Nona Lectio et Comm. SS. Mart. Gervasii et Protasii.
c	20	S. Silverii, Papæ et Martyris, *simpl.*
d	21	S. Aloysii Gonzagæ, Confessoris, *dupl.*
e	22	S. Paulini, Episcopi et Confessoris, *simpl.*
f	23	Vigilia.
g	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *duplex 1 class. cum Oct.*
A	25	S. Gulielmi, Abb. et Confess., *dupl.* Com. Oct.
b	26	SS. Joannis et Pauli, Martyris, *dupl.* Comm. Oct. Nona Lectio et Comm. S. Desiderati, Presb. Cabillon. et Solitarii.
c	27	S. Simplicii, Augustodun. Episcopi, Confessoris, (e 24 hujus), *dupl.* Comm. Oct. Nona Lectio et Com. S. Æmiliani, Episcopi et Confessoris.
d	28	SS. Martyrum Irenæi, Episcopi, et Sociorum, *dup.* Com. Oct., et Vig. cum nona hujusce Lect.
e	29	SS. PETRI ET PAULI, APOST., *dupl. 1 class. cum Oct.* Comm. omnium sanctorum Apost.
f	30	Comm. S. Pauli, Apost., *dupl. maj.* Comm. S. Petri et Oct. S. Joannis Baptistæ.

JULIUS

g	1	Octava S. Joannis Baptistæ, *dupl.* Com. Oct. SS. Apostolorum.
A	2	VISITATIO B. M. V., *dupl. 2 class.* Nona Lectio SS. Mart. Processi et Martiniani, eorumque Commemoratio.
b	3	S. Leonis II, Papæ et Conf. (e 28 Junii), *semid.* Comm. Oct.
c	4	De Octava, *semid.*
d	5	SS. Cyrilli et Methodii, Pont. et Conf., *duplex.* Comm. Oct.
e	6	Octava sanctorum Apostolorum, *dupl.* Nona Lectio et Comm. sancti Gervasii, Confessoris in territorio Cabillonensi.
f	7	
g	8	S. Elisabeth, Reginæ Portugalliæ, *semid.*
A	9	S. Agrippini, August. Episc. et Confess., *dupl.*
b	10	SS. Martyrum Septem Fratrum et Rufinæ ac Secundæ, *semid.*
c	11	S. Martialis, primi Lemovicensis Episcopi et Confessoris (e 30 Junii), *semid.* Nona Lectio et Comm. S. Pii I, Papæ et Mart.
d	12	S. Joannis Gualberti, Abbatis, *dupl.* Comm. sanctorum Martyrum Naboris et Felicis.
e	13	S. Anacleti, Papæ et Martyris, *semid.*
f	14	S. Bonaventuræ, Episcopi, Confessoris et Doctoris, *dupl.*
g	15	S. Henrici, Imperatoris, Confessoris, *semid.*
A	16	B. V. MARIÆ DE MONTE CARMELO, *dupl. maj.*
b	17	S. Alexii, Confessoris, *semid.*
c	18	S. Camilli de Lellis, Confessoris, *dupl.* Nona Lectio et Comm. sanctorum Symphorosæ et filiorum ejus, Martyrum.
d	19	S. Vincentii a Paulo, Confessoris, *dupl. maj.*
e	20	S. Rheticii, Augustodun. Episc. et Conf., *dupl.* Comm. S. Margaritæ, Virg. et Mart.
f	21	S. Hieronymi Æmiliani, Conf. (e vigesima hujus), *dupl.* Comm. cum nona Lect. S. Praxedis, V.

g	22	S. MARIÆ MAGDALENÆ, *dupl. 2 class.*
A	23	S. Apollinaris, Episc. et Mart., *dupl.* Comm. S. Liborii, Episc. et Conf.
b	24	Vigilia. Comm. S. Christinæ, Virg. et Mart.
c	25	S. JACOBI, APOSTOLI, *dupl. 2 classis.* Comm. S. Christophori, Mart.
d	26	S. ANNÆ, MATRIS B. M. V., *dupl. 2 class.*
e	27	S. Pantaleonis, Mart., *simpl.*
f	28	SS. Martyrum Nazarii et Celsi, *dupl. maj.*
g	29	S. MARTHÆ, VIRGINIS, *dupl. 2 classis.* Comm. SS. Martyrum Felicis, Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis.
A	30	SS. Pontificum Victoris, Mart. et Innocentii (e 28 hujus), *semid.* Nona Lectio et Comm. SS. Martyrum Abdon et Sennen.
b	31	S. Ignatii, a Loyola, Conf., *dupl.*

FESTA MOBILIA

Dominica I Julii, Festum PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., *dupl. 2 classis*

Dominica II Julii, Festum OMN. S. ROMANÆ ECCL. SS. SUMMORUM PONTIFICUM, *dupl. maj.*

AUGUSTUS

c	1	S. PETRI AD VINCULA, *dupl. maj.* Nona Lectio sanctorum Machabæorum, eorumque Comm. post Comm. S. Pauli, Apostoli.
d	2	S. Alphonsi Mariæ a Ligorio, Episcopi et Doctoris, *dupl.* Nona Lectio sancti Stephani, Papæ et Martyris, ejusque Comm. post Comm. Dedicationis Basilicæ Assisiensis sanctæ Mariæ de Portiuncula.
e	3	S. Euphronii, Augustod. Episc. et Conf., *dupl.*
f	4	S. Dominici, Confessoris, *dupl. maj.*
g	5	DEDICATIO BASILICÆ SANCTÆ MARIÆ AD NIVES, *dupl. maj.*
A	6	TRANSFIGURATIO D. N. J. C., *dupl. maj.* Nona Lectio et Comm. sanctorum Xysti, Papæ, et Sociorum Martyrum.

b	7	S. Cajetani, Confessoris, *dupl.* Nona Lectio et Comm. sancti Donati, Episcopi et Martyris.
c	8	SS. Martyrum Cyriaci, Largi et Smaragdi, *semid.*
d	9	S. Germani, Autissiodor., Episcopi et Confessoris (e 31 Julii), *dupl.* Nona Lectio et Comm. Vigil. et S. Romani, Mart.
e	10	S. LAURENTII, MARTYRIS, *dupl. 2 class. cum Oct.*
f	11	S. Cassiani, Augustod. Episc. et Conf. (e 5 hujus), *dupl.* Nona Lectio SS. Mart. Tiburtii et Suzannæ, eorumque Comm. post Comm. Octavæ.
g	12	S. Claræ, Virginis, *dupl.* Comm. Oct.
A	13	S. Radegundis, Francorum Reginæ, *dupl.* Nona Lectio sanctorum Martyrum Hippolyti et Cassiani, eorumque Comm. post Comm. Octav.
b	14	Inventio S. Stephani, Protomart. (e 3 hujus), *semid.* Nona Lectio et Comm. Vigiliæ et sancti Eusebii, Confessoris.
c	15	ASSUMPTIO B. V. M., *dupl. 1 class. cum Oct.*
d	16	S. Rochi, Confessoris, *dupl.* Comm. Oct.
e	17	Oct. sancti Laurentii, *dupl.* Com. Oct. Assumpt.
f	18	S. Hyacinthi, Conf. (e 16 hujus), *dupl.* Nona Lectio S. Agapiti, Mart. Comm. Oct. ejusdem S. Agapiti et Helenæ, Imp.
g	19	B. Urbani II, Papæ et Conf., *dupl.* Comm. Oct.
A	20	S. Bernardi, Abbatis et Doctoris, *dupl. maj.* Nona Lectio et Comm. S. Philiberti, Abbatis, Comm. Octavæ.
b	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot a Chantal, Fundatricis Ordinis Visitationis, Viduæ, *dupl.* Comm. Oct.
c	22	Octava Assumptionis Beatæ Virg. Mariæ, *dupl.* Nona Lectio et Comm. sanctorum Timothei et Hippolyti, Martyrum.
d	23	S. Philippi Benitii, Confessoris, *dupl.* Nona Lectio et Comm. Vigiliæ.
e	24	S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI, *dupl. 2 classis.* Nona Lectio et Comm. S. Eptadii, Augustod. Abb.
f	25	S. Ludovici, Francorum Regis, Confessoris, *dupl. maj.*
g	26	S. Flaviani, August. Episc. et Conf. (e 23 hujus), *dupl.* Nona Lectio et Comm. S. Zephirini, Papæ et Mart.

A 27 S. Syagrii, Augustod. Episcopi et Confessoris, *dupl. maj.*
b 28 S. Augustini, Episc., Conf. et Doctoris., *dupl.* Comm. sancti Hermetis, Martyris.
c 29 DECOLLATIO S. JOANNIS BAPTISTÆ, *dupl. maj.* Nona Lectio et Comm. sanctæ Sabinæ, Mart. ac S. Mederici, August. Abbatis.
d 30 S. Rosæ, Virgin. Limanæ, *dupl.* Nona Lectio et Comm. sanctorum Felicis et Adaucti, Mart. Comm. S. Fiacrii, Eremitæ.
e 31 S. Raymundi Nonnati, Confessoris, *dupl.*

FESTA MOBILIA

Dominica infra Octavam Assumptionis, Festum S. SYMPHORIANI, PROTOMARTYRIS AUGUSTODUNENSIS, *dupl. 2 classis.*

Dominica post Octavam Assumptionnis, Festum S. JOACHIM, CONF. ET PATRIS B. M V. (e Dom. præc.), *dupl. 2 classis.*

Dominica post Festum S. Joachim, Festum PURISSIMI CORDIS B. M. V., *dupl. maj.*

SEPTEMBER

f 1 S. LAZARI, D. N. J. C. Hosp. et Amici, Mart., Massiliens. Protopræs., Cath. et Diœc. Aug. Patroni, *dupl. 1 class. cum Oct.*
g 2 S. Stephani, Regis Hungariæ, Conf., *semid.* Nona Lectio S. Ægidii, Abb. ejusque Comm. post Comm. Oct. Comm SS. Duodecim Fratrum Martyr. (e 1 hujus, pro S. Ægidio et SS. Mart.)
A 3 S. Cæsarii, Arelatensis Episcopi et Confessoris, *dupl.* (e 27 Augusti). Comm. Oct.
b 4 S. MARCELLI, Cabillonensis Mart., *dupl. 2 class.*
c 5 S. Laurentii Justiniani, Episcopi, Confessoris, *semid.* Comm. Oct.
d 6 S. Josephi Calasanctii, Conf., *dupl.* (e 27 Aug.), Comm. Oct.

e	7	S. Reginæ, Virg. et Mart., *dupl.* Nona Lectio de sancto Clodoaldo, ejusque Comm. post Comm. Oct.
f	8	NATIVITAS B. V. M., *duplex 2 classis. cum Oct.* Nona Lectio sancti Adriani, Mart., ejusque Comm. post Comm. Oct.
g	9	De Octava, *semid.* Nona Lectio et Commem. S. Gorgonii, Mart.
A	10	S. Nicolai de Tolentino, Confessoris, *duplex.* Comm. Oct.
b	11	De Octava, *semid.* Nona Lectio et Comm. SS. Proti et Hyacinthi, Mart.
c	12	S. Evantii, Augustod. Episcopi et Confessoris, *dupl.* Comm. Oct.
d	13	S. Nectarii, Augustod. Episcopi et Confessoris, *dupl.* Comm. Oct.
e	14	EXALTATIO S. CRUCIS, *dupl. maj.* Comm. Oct.
f	15	S. VALERIANI TRENORCHIENSIS, MARTYRIS, *dupl. 2 class.* Nona Lectio et Comm. S. Nicomedis, Mart. post Comm. Octavæ.
g	16	SS. Cornelii, Papæ, et Cypriani, Episc. Mart., *semid.* Nona Lectio et Comm. sanctorum Martyrum Euphemiæ et Sociorum.
A	17	Impressio stigmatum S. Francisci Assisiensis, *duplex.*
b	18	S. Josephi a Cupertino, Confessoris, *dupl.*
c	19	SS. Januarii et Sociorum, Mart., *dupl.*
d	20	SS. Eustachii et Sociorum, Mart., *dupl.* Nona Lectio et Comm. Vigil.
e	21	S. MATTHÆI, APOST. et EVANG., *dupl. 2 class.*
f	22	S. Thomæ a Villanova, Episc. et Conf., *dupl.* Nona Lectio et Comm. sanctorum Mauritii et Sociorum, Mart.
g	23	S. Lini, Papæ et Mart., *semid.* Nona Lectio et Comm. S. Theclæ, Virg. et Mart.
A	24	S. MARIÆ DE MERCEDE, *dupl. maj.*
b	25	S. Flocelli, Augustod. Mart. (e 17 hujus), *dupl.*
c	26	SS. Cypriani et Justinæ, Martyrum, *simpl.*
d	27	SS. Cosmæ et Damiani, Martyrum, *semid.*
e	28	S. Venceslai, Ducis et Martyris, *semid.*
f	29	DEDICATIO S. MICHAELIS, ARCH., *dupl. 2 classis.*
g	30	S. Hieronymi, Presb. Conf., et Doct., *dupl.*

FESTA MOBILIA

Dominica infra Oct. Nativ. Fest. SS. NOMINIS B. V. M., *dupl. maj.*

Domin. pene ult. int. Sept. SS. MM. ANDOCHII ET THYRSI, Aug. Eccl. Fundat., ET FELICIS, eorum Hosp., *dupl. 2 classis* (e 24 hujus).

Dom. III Sept., vel alia lib. a Festo 1 aut 2 class., si in tertia celebr. sit Fest. SS. Andochii et Soc., Fest. SEPT. DOLOR. B. V. M., *dupl. maj.*

OCTOBER

A	1	S. Remigii, Episcopi, Confessoris, *dupl.*
b	2	SS. Angelorum Custodum, *dupl. maj.*
c	3	S. Leodegarii, Augustodun. Episcopi et Martyris (e 2 hujus), *dupl.*
d	4	S. Francisci Assisiensis, Confessoris, *dupl. maj.*
e	5	SS. Placidi et Sociorum, Martyrum, *simpl.*
f	6	S. Brunonis, Confessoris, *dupl.*
g	7	S. Marci, Papæ et Mart., *simpl.* Comm. SS. Mart. Sergii, Bacchi, etc.
A	8	S. Birgittæ, Viduæ, *dupl.*
b	9	SS. Dyonysii, Rustici et Eleutherii, Mart., *dupl.*
c	10	S. Francisci de Borgia, Confessoris, *semid.*
d	11	S. Grati, Cabillon. Episc. et Conf. (e 8 hujus), *semid.*
e	12	
f	13	S. Eduardi, Regis Angliæ, Confessoris, *semid.*
g	14	S. Callisti, Papæ et Martyris, *dupl.*
A	15	S. Theresiæ, Virginis, *dupl.*
b	16	
c	17	B. Margaritæ Mariæ Alacoque, Virginis, *dupl.*
d	18	S. LUCÆ EVANGELISTÆ, *dupl. 2 classis.*
e	19	S. Petri de Alcantara, Confessoris, *dupl.*
f	20	TRANSLATIO SS. RELIQUIAR. S. LAZARI, DIŒCESIS PATRONI, *dupl. maj.*
g	21	SS. Ursulæ et Sociarum, Virginum et Martyrum, *dupl.* Nona Lectio et Comm. sancti Hilarionis, Abbatis.

A	22	S. Joannis Cantii, Confessoris (e 20 hujus), *dupl.*
b	23	SS. Redemptoris *dupl. maj.*
c	24	S. Raphaelis, Arch., *dupl. maj.* Nona Lectio et Comm. S. Senochi, Abbatis.
d	25	S. Hedwigis, Vid. (e 17 hujus), *semid.* Nona Lectio et Comm. SS. Crispini et Crispiniani, Martyr. Suessionensium, et deinde SS. Chrysanthi et Dariæ, Mart.
e	26	S. Evaristi, Papæ et Martyris, *simpl.*
f	27	Vigilia.
g	28	SS. Simonis et Judæ, Apost., *dupl. 2 classis.*
A	29	
b	30	
c	31	Vigilia. Com. sancti Quintini, Mart. Augustæ Vermanduorum.

FESTA MOBILIA

Dom. I Octob. SS. Rosarii B. V. M., *dupl. 2 class.*
Dominica II, Puritatis B. V. Mariæ, *dupl. maj.*
Dominica III, SS. Episc. Aug., Cabillon. et Matisc., *dupl. 2 classis.*
Dominica IV, Patrocinii B. V. M., *dupl. maj.*

NOVEMBER

d	1	SOLEMNITAS OMNIUM SANCTORUM, *dupl. 1 classis cum Oct.*
e	2	Comm. Omn. Fidelium Defunctor., *dupl.*, et de Octava, *semid.*
f	3	De Octava, *semid.*
g	4	S. Caroli, Episcopi et Confess., *dupl.* Nona Lectio SS. Martyrum Vitalis et Agricolæ, et Comm. post Comm. Octavæ.
A	5	S. Benigni, Martyris (e 1 hujus), *duplex maj.* Comm. Oct.
b	6	S. Proculi, August. Episc. et Mart. (e 4 hujus), *dupl.* Nona Lectio et Comm. S. Leonardi Confessoris, post Comm. Oct.
c	7	De Octava, *semid.*
d	8	Oct. Omn. Sanctorum, *dupl.* Nona Lect. et Comm. quatuor Coronatorum.

e	9	Dedicatio Lateranensis Basilicæ SS. Salvatoris, *dupl.* Nona Lect. et Com. S. Theodori, Mart.
f	10	S. Andreæ Avellini, Conf., *dupl.* Nona Lectio et Comm. SS. Tryphonis et Sociorum, Martyrum.
g	11	S. Martini, Episc. et Conf., *dupl. majus.* Nona Lectio et Comm. S. Mennæ, Mart.
A	12	S. Martini, Papæ et Martyris, *semid.*
b	13	S. Stanislai a Kostka, Conf., *dupl.*
c	14	S. Josaphat, Episc. et Mart., *dupl.*
d	15	S. Gertrudis, Virg., *dupl.*
e	16	S. Didaci, Conf. (e 13 hujus), *semid.*
f	17	S. Gregorii Thaumaturgi, Ep. et Conf., *semid.*
g	18	Dedicatio Basilicæ sanctor. Petri et Pauli, *dupl.*
A	19	S. Elisabeth, Viduæ, *duplex.* Nona Lectio et Comm. S. Pontiani, Papæ et Mart.
b	20	S. Felicis Valesii, Confessoris, *dupl.*
c	21	PRÆSENTATIO B. V. M., *dupl. maj.*
d	22	S. Cæciliæ, Virg. et Mart., *dupl.*
e	23	S. Clementis I, Papæ et Mart., *dupl.* Nona Lect. et Comm. S. Felicitatis, Mart.
f	24	S. Joannis a Cruce, Conf., *dupl.* Nona Lectio et Comm. S. Chrysogoni, Mart.
g	25	S. Catharinæ, Virginis, Martyris, *dupl.*
A	26	S. AMATORIS, Protopræsulis Augustod. Confessoris, *dupl. maj.* Nona Lectio et Commem. S. Petri Alexandrini, Episc. et Mart.
b	27	S. Odonis, Cluniacensis Abb. (e 18 hujus), *dupl.*
c	28	S. Sylvestri, Cabill. Episc., Conf. (e 20 hujus), *dupl.*
d	29	S. Saturnini, Episc. Tolosani, Mart. *semid.* Nona Lectio et Comm. Vigiliæ, Comm. S. Saturnini prisci, Mart. Romani.
e	30	S. ANDREÆ, APOSTOLI, *dupl. 2 classis.*

FESTA MOBILIA

Dominica infra Octavam Omnium Sanctorum, SACRARUM RELIQUIARUM ECCLESIÆ AUGUSTOD., *dupl. 2 classis.*

Dominica post Octavam Omnium Sanct., DEDICATIO OMNIUM ECCLESIARUM IN GALLIA, *dupl. 1 class. cum Oct.*

Dominica sequenti, Octava Dedicationis, *dupl.*

DECEMBER

f	1	S. Eligii, Noviodunensis Episcopi et Confessoris. *semid.*
g	2	S. Babianæ, Virginis et Martyris, *semid.*
A	3	S. Francisci Xaverii, Confessoris, *dupl.*
b	4	S. Petri Chrysologi, Episc., Conf. et Doct., *dupl.* Comm. S. Barbaræ, Virg. et Mart.
c	5	S. Pragmatii, August. Ep. et C. (e 22 Novemb.). *dupl.* Comm. S. Sabbæ, Abbatis.
d	6	S. Nicolai, Episcopi, Confessoris, *dupl.*
e	7	S. Ambrosii, Episcopi, Confessoris et Doctoris. *dupl.*
f	8	IMMACULATA CONCEPTIO B. M. V., *dupl. 2 classis cum Oct.*
g	9	De Octava, *semid.*
A	10	TRANSLAT. ALMÆ DOMUS LAURETANÆ, *dupl. maj.* Comm. sancti Melchiadis, Papæ et Martyris.
b	11	S. Damasi, Papæ et Conf., *semid.* Comm. Oct.
c	12	De Octava, *semid.*
d	13	S. Luciæ, Virg. et Mart., *dupl.* Comm. Oct.
e	14	De Octava, *semid.*
f	15	Octava Immaculatæ Conceptionis, *dupl.*
g	16	S. Eusebii, Episcopi, Martyris, *semid.*
A	17	NATALIS S. LAZARI, Episcopi et Martyris, Diœc. Patr., *dupl. 2 classis.*
b	18	EXPECTATIO PARTUS B. V. M., *dupl. maj.*
c	19	
d	20	Vigilia.
e	21	S. THOMÆ, APOST., *dupl. 2 classis.*
f	22	
g	23	
A	24	Vigilia.
b	25	NATIVITAS D. N. J. C., *dupl. 1 class. cum Oct*
c	26	S. STEPHANI, Protom., *dupl. 2 class. cum Oc* Comm. Omn. SS. Mart. et Oct.
d	27	S. JOANNIS, Apost. et Evang., *dupl. 2 classi cum Oct.* Comm. Oct.
e	28	SS. INNOCENTIUM, Mart., *dupl. 2 classis cum Oc* Comm. trium Oct.

f	29	S. Thomæ Cantuariensis, Episc. et Mart., *semid.* Comm. quatuor Oct.
g	30	De Octava vel de Domin. infra Oct. Nativitatis. *semid.* Comm. Oct.
A	31	S. Silvestri, Papæ et Confessoris, *dupl.* Comm. Octavæ.

OFFICIA VOTIVA

Qualibet Feria V non impedita Officio novem Lectionum etiam translato, extra tamen Adventum, Quadragesimam, et exceptis Vigiliis et Feria in qua reponendum esset Officium Dominicæ anticipatæ, recitatur Officium votivum SS. Sacramenti, *semid.*

Item quolibet Sabbato, extra Quatuor Tempora, et sub limitationibus supra expositis; ponitur Officium votivum Immaculatæ Conceptionis B M. V., *semid.*

SUPPLEMENTUM

AD OFFICIA PROPRIA

DIŒCESI AUGUSTODUNENSI

A S. SEDE CONCESSA

PARS HIEMALIS

FESTA NOVEMBRIS

DIE XXVIII.

SANCTI SYLVESTRI,

EPISC. CABILLON.

Duplex.

Omnia ut in Proprio.

FESTA DECEMBRIS

DIE V.

SANCTI PRAGMATII,

EPISC. AUGUST. ET CONF.

(E 22 Novembris)

Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
Ant. præter seq. m. t. v.
Oratio Exáudi, *de Comm. primo loco.*
In I Noct. Lect. de Script. curr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

PRAGMATIUS ob insígnia virtútum mérita beáto Euphrónio, Æduénsium episcopo, suffféctus, quæcúmque ad óvium sibi creditárum salútem conferébant sédulo curávit. Flóruit máxime tempóribus Sigismúndi Burgundiónum regis, et una cum sanctis Avíto Viennénsi, Cláudio Bisuntíno, Gregório Lingonénsi, sedit in Concílio Epaonénsi, anno quingentésimo décimo séptimo. Revérsus Augustodúnum bónus pastor, dum sollícite vígilat super gregem suum, a Christo pastórum príncipe vocátus, immarcessí-

bilem glóriæ corónam accépit.

℟. Invéni.

Lect. V. Sermo S. Maximi, Episc. Beáti patris Pragmátii, *secundo loco,* ℟. Pósui.

Lect. VI. Quantis hic cæcis. ℟. Iste est.

In III Noct. Homilia S. Hilarii, Episc. in Evang. Vigiláte, *secundo loco*

FESTA JANUARII

DIE XV.

S PAULI, PRIMI EREM.
Duplex.
Ut in Breviario.

FESTA FEBRUARII

DIE IX.

S. CYRILLI, EP. ALEX.
CONF. ET ECCL. DOCT.
Duplex.
Ut in Breviario.

DIE XII.

S. TITI, EP. ET CONF.
Duplex.
Ut in Proprio, die 9 Februarii.

DIE XIII.

S. BONITI, EP. ET CONF.
Duplex.
Ut in Proprio, die 15 Januarii.

DIE XIV.

S. BATHILDIS, REGIN.
Duplex.
Ut in Proprio, 13 Februar. Comm. S. Valentini, Mart.

DIE XV.

S. LUPI, CABILLON.
EPISC. ET CONF.
Duplex.
Ut in Proprio, die 19 Februarii.

Nona Lect. et Com. SS. Mart. Faustini et Jovitæ, in Breviario.

DIE XVI.

SANCTI RACHONIS,
EP. AUGUST. ET CONF.
Duplex.
Ut in Proprio, 14 Febr.

DIE XVII.

S. ANDREÆ CORSINI,
EPISC. ET CONF.
Duplex.
Ut in Breviario, 4 Febr.

DIE XVIII.

SANCTI GREGORII,
EPISC. ET CONFESS.
(E 4 Januarii)
Semiduplex.
Omnia de Comm. Conf. Pont. m. t. v.

Orat. Exáudi, *ut in Com. secundo loco. Com. S. Simeonis, Episc. et Mart. in Brev.*

In I Noct. De Scriptura occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS, ex órdine senatório apud Æduos clarissimus, postquam per annos fere quadragínta civitátis præfectúram summa cum laude gessísset, ob perspécta integritátis mérita in Episcopum Lingonénsem eléctus est, ineúnte sæculo sexto. Quantus autem futúrus esset, et quanta jam sanctitáte polléret testáti sunt ipsómet consecratiónis die fugáti per eum ab obséssis corpóribus dæmones. ℟. Invéni.

LECTIO V.

ABSTINENTIA síquidem præfúlgens singulári, pane vescebátur hordeáceo, aqua sola sitim restinguébat. Diúrno oratiónis stúdio noctúrnas assídue vigílias conjungébat; et ministério verbi páriter instans, plebem sibi commíssam divínis non cessábat informáre elóquiis simul et sanctíssimæ vitæ confirmáre exémplis. Dignus sane qui ethnicos innúmeros ad Christi fidem, christiános innúmeros ad meliórem vitam addúceret, grátia curatiónum percélebris eváderet, et sancti Benígni, Burgundiónum àpóstoli, corpus cœlésti indício reperíret, inventúmque in Basílica quam cóndidit cóngruo honóre depóneret. ℟. Pósui.

LECTIO VI.

PLURIBUS per Gállias concíliis intérfuit ipse, aut per delegátos subscripsit. Quum vero nonagenárius Lingónas, ad celebrándum Epiphániæ festum, péteret, febre in itínere corréptus, ad Christum migrávit anno episcopátus trigésimo tértio. Corpus ejus Diviónem translátum, et in ecclésia sancti Joánnis Baptístæ a quinque epíscopis tumulátum, multis tum inter, tum post fúnera illustrátum est miráculis.

℟. Iste.

In III Noct. Homilia S. Hilarii, Ep. in Evangel. Vigiláte, *ut in Communi secundo loco.*

Lect. IX et Com. S. Simeonis.

DIE XIX.

S. ANASTASII, MART.

Semiduplex.

Ut in Proprio, 17 Febr.

DIE XX.

SANCTI RAYMUNDI

DE PENNAFORT

CONF.

Semiduplex

Ut in Proprio, 18 Febr.

SUPPLEMENTUM
AD OFFICIA PROPRIA
DIŒCESI AUGUSTODUNENSI
A S. SEDE CONCESSA

PARS VERNA

FESTA FEBRUARII

DIE IX.

S. CYRILLI, EP. ALEX.
CONF. ET ECCL. DOCT.
Duplex.
Ut in Breviario.

DIE XII.

S. TITI, EP. ET CONF.
Duplex.
Ut in Proprio, die 9 Febr.

DIE XIII.

S. BONITI, CLAROMONT.
EPISCOPI ET CONF.
Duplex.
Omnia de Comm. Conf. Pont. præter sequentia.

ORATIO.

Deus, fidélium remunerátor animárum, da nobis intercessióne beáti Boníti confessóris tui atque Pontíficis, ut in módico quod præsens fidéles in gáudium tuum intráre mereámur. Per Dóminum.

IN I NOCTURNO.
Lect. de Script. occurr.
IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

Bonitus Claromóntii, in inferióre Arvérnia, claris ortus natálibus, a téneris annis humanióribus lítteris perpolítus ad jurisprudéntiæ stúdia deínde convértit ánimum; ac brevi témporis interválló in sciéntia legum appríme versátus est. Sigebérti regis Austrásiæ primicérius ac deínde referendárius; póstmodum, agénte Theodórico rege Burgúndiæ, Sigebérti nepóte, Massíliæ præfectúram ádiit; in qua ita se gessit, ut non tam judex quam sacérdos esse viderétur. ℟. 4. Invéni.

LECTIO V.

Postulanti Avíto fratri, Arvernórum episcopo, morti próximo, successor designátus, sacræ lectióni, vigíliis, jejúniis, hospita-

litáti, aliísque pastorálibus virtútibus totum se dedit. Véritus autem ne quid actum esset in sua ordinatióne contra canónes, quod rogánti fratri succéssor designátus fuísset, abdicáto episcopátu, mónachi vitam profésus est in Magnilocénsi cœnóbio; ubi Epístolam scripsit advérsus hæreses Nováti et Joviniáni, quas apud Arvérnos disseminári audíerat.

℟. 5. Pósui adjutórium.

LECTIO VI.

ALIQUANTISPER autem in hoc monastério commorátus, Límina Apostolórum pétiit: Lugdunúmque tránsiens, episcopum cum duce Burgúndiæ reconciliávit. Roma revérsus, Lugdúni, podágra conféctus, migrávit ad Dóminum, plúrimis ante et post óbitum miráculis clarus. Sacræ autem ejus relíquiæ in urbem Claromontánam translátæ sunt. Os ejus tibiále in ecclésia Barnæénsi, diœcésis Æduénsis, jamdúdum asservátur. ℟. 6. Iste est.

IN III NOCTURNO.

Hom. S. Hilarii, Ep. in Ev.

Vigiláte, *ut in Com. 2 loco.*

DIE XIV.

S. BATHILDIS, REGIN.

Duplex.

Ut in Proprio, 13 Febr.

Com. S. Valentini, Mart.

DIE XV.

S. LUPI, CABILLON.

EPISC. ET CONF.

Duplex.

Ut in Proprio, 19 Febr.

Com. SS. Mart. Faustini et Jovitæ, in Breviario.

DIE XVI.

SANCTI RACHONIS,

ÉP. AUGUST. ET CONF.

Duplex.

Ut in Proprio, die 14 Februarii.

DIE XVII.

S. ANDREÆ CORSINI,

EPISC. ET CONF.

Duplex.

Ut in Breviario, 4 Febr.

DIE XVIII.

SANCTI GREGORII,

EPISC. ET CONFESS.

(E 4 Januarii).

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. m. t. v.

Oratio Exáudi, *ut in Com. secundo loco.*

Com. S. Simeonis, Ep. et Mart. in Brev.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GREGORIUS, ex órdine senatório apud Æduos, clarissimus, postquam per annos fere quadragínta civitátis præfectúram summa cum

laude gessísset, ob perspécta integritátis mérita in Epíscopum Lingonénsem eléctus est, ineúnte sæculo sexto. Quantus autem futúrus esset, et quanta jam sanctitáte polléret testáti sunt ipsómet consecratiónis die fugáti per eum ab obséssis corpóribus dæmones.

℟. 4. Invéni.

LECTIO V.

ABSTINENTIA síquidem præfúlgens singulári, pane vescebátur hordeáceo, aqua sola sitim restinguébat. Diúrno oratiónis stúdio noctúrnas assídue vigílias conjungébat; et ministério verbi páriter instans, plebem sibi commíssam divínis non cessábat informáre elóquiis simul et sanctíssimæ vitæ confirmáre exémplis. Dignus sane qui éthnicos innúmeros ad Christi fidem, christiános innúmeros ad meliórem vitam adducéret, grátia curatiónum percélebris eváderet, et sancti Benígni, Burgundiónum apóstoli, corpus cœlésti indício reperíret, inventúmque in Basílica quam cóndidit cóngruo honóre depóneret.

℟. 5. Pósui.

LECTIO VI.

PLURIBUS per Gállias concíliis intérfuit ipse, aut per delegátos subscrípsit. Quum vero nonagenárius Lingónas, ad celebrándum Epiphániæ festum, péteret, febre in itínere corréptus, ad Christum migrávit anno episcopátus trigésimo tértio. Corpus ejus Diviónem translátum, et in ecclésia sancti Joánnis Baptístæ a quínque epíscopis tumulátum, multis tum inter, tum post fúnera illustrátum est miráculis.

℟. 6. Iste.

IN III NOCTURNO.

Hom. S. Hilarii, Episc. in Evang. Vigiláte, *ut in Communi, secundo loco.*

Com. S. Simeonis.

DIE XIX.

S. ANASTASII, MART.

Semiduplex.

Ut in Proprio, die 17 Februarii.

DIE XX.

SANCTI RAYMUNDI

DE PENNAFORT,

CONF.

Semiduplex.

Ut in Proprio, die 18 Februarii.

FESTA MARTII

DIE XII.

S. GREGORII MAGNI,

PAPÆ, CONF. ET ECCL. DOCT.

Duplex majus.

Ut in Breviario.

DIE XXII.

S. CYRILLI, EP. HIER.

CONF. ET ECCL. DOCT.

(E 18 Martii.)

Duplex.

Omnia ut in Breviario, 18 Mart.

FESTA APRILIS

DIE VI.

B. JULIANÆ VIRGIN.

SANCTÆ NUNCUPATÆ.

Duplex.

DIE XVI.

S. BENED. JOS. LABRE,

CONFESSORIS.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequent.

ORATIO.

DEUS, qui sanctum Benedíctum Joséphum Confessórem tuum humilitátis stúdio et paupertátis amóre tibi uni adhærére fecísti : da nobis, ejus suffragántibus méritis; terréna cuncta despícere, et cœléstia semper inquírere. Per Dómin.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr. In Quad. Justus, *de Com. 1 loco.*

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

IN óppido Améttes Boloniénsis Diœcésis in Gállia ex honéstis piissimísque paréntibus ortus est Benedíctus Joséphus Labre. Divína grátia prævéntus, gravem et a nugis aliénam índolem a puerili ætáte osténdit, et suis frátribus pietáte, obediéntia, solértia in addiscéndis christiánæ doctrínæ ac litterárum rudiméntis perféctum exémplar præfúlsit. Duodénnis ad pátruum sacerdótem paræciæ præpósitum missus, eruditióne páriter ac virtúte profécit. Hinc charitáte flagrans in próximos, confluéntium egenórum nullum a se discédere sivit inánem eidémque pátruo sócium indivíduum se adjúnxit in ægrórum solátium, díra lue per loca grassánte, cujus ille víctima occúbuit. Nulli labóri parcens, nec perículo térritus, vilióra quæque obívit offícia, ad eórum levándam calamitátem, qui morbo corrépti jacébant, pastórum quoque vices explens in pascéndis grégibus ab eis relíctis, grámine in arvis a se collécto pro pécorum alimónia ; ideóque factum est ut sibi ángeli nomen promerúerit. Neque áliter exínde egit apud avúnculum, ubi omníno spléndidum charitátis et mansuetúdinis spécimen édidit, mira patiéntia et benignitáte longo témpore perpéssus singulárem cu-

júsdam contubernális morositátem, a quo noctu diúque male habebátur.

℟. 4. Honéstum.

LECTIO V.

Ad austeríssimum vitæ genus jámdiu se appellátum séntiens, rígido jejúnio, aut duro tantum pane dies transígere assuéverat, brevem fessis membris quiétem dare super nudos ásseres cum cervicáli ex lígneis fragméntis, flagéllo se cædere, plurésque horas flexis ante augustíssimum Eucharístiæ sacraméntum génibus orándo impéndere. Ratus porro se ad aspérius áliquod cœnobíticum institútum a Deo vocári, ad Trappénses primum se cóntulit, deínde ad Carthusiános, postrémo ad Cisterciénses. Sed ob grácilem córporis hábitum et contráctas ægritúdines a síngulis abíre coáctus fuit: ita disponénte Deo, ut beátus júvenis arctióris séquelæ crucis Christi in médio pópuli spectáculum fíeret mundo, et Angelis, et hominibus. Nam cum ferventiori prece divínum lumen implorásset, intérna claríssima locutióne intelléxit sectánda sibi fore árdua sancti Aléxii vestígia, durissimámque vitam in sacris peregrinatiónibus traducéndam. Probánte ígitur consciéntiæ suæ moderatóre, annos natus vigínti duos, pia suscépit longíssima itínera; pedes, veste obsoléta, et rudi piléolo tectus, fune præcínctus ac male calceátus, sine pecúnia, rerúmque ómnium inops, obláta tantum stipe víctitans, et saccum déferens onústum saxis, quo peregrinándi labóres sibi gravióres rédderet. Hac ratióne multas Europæ regiónes plúries peragrávit, ubíque sanctióra loca visitándo, nunquam vestes immútans, æstum, brumam, imbres pérferens, noctu cubans plerúmque sub dio, declinánsque a trita via et diversóriis, ut vitáret perícula, et ánimum libérius in Deum inténderet.

℟. 5. Amávit.

LECTIO VI.

Ubicumque consísteret, mira virtútum relinquébat exémpla cum sanctitátis fama haud raris prodígiis confírmáta. Séptimo ante óbitum anno Romam repétiit, ibíque cónstitit, etsi quotánnis Lauretánam Beátæ Vírginis ædem, et ália vicinióra sanctuária adíre non prætermíserit. Cœlitem pótius quam viatóris vitam in Urbe ágere visus est. Tecto ut plúrimum carens, lácero eódem induménto perpétuo usus,

oléribus herbísque per viam abjéctis, vel oblátis analéctis sive e sterquilínio promptis inédiam relevábat, sitim aut extinguébat aqua, aut acéto vexábat. Sæpe tota nocte orábat in amphitheátro Flávio, tot Mártyrum sánguine consecráto. Máximam vero diéi partem in templis dúcere consuévit, vel ante Deíparæ imáginem, vel coram sacrosáncta Eucharístia públicæ adoratióni propósita, ibíque immóbilis, ardens, niténti vultu, oculísque in sacram hóstiam defíxis, morabátur in contemplatióne Ejus quem diligébat. Insóctis erósus, squalóre óbsitus, quidquid irrisiónum atque injuriárum a plebécula sibi irrogabátur, lætus et constans perferébat. Anno dénique millésimo septingentésimo octogésimo tértio, die décima sexta Aprílis, cum in témplo Sanctæ Maríæ ad Montes precatióni plures dedísset horas, corréptus delíquio, traductúsque vicínas in ædes benéfici hóminis, sanctíssime ánimam Deo réddidit, trigésimo quinto ætátis anno. Quem virtútibus et miráculis clarum Pius nonus Póntifex Máximus Beatórum, novísque fulgéntem signis Leo décimus tértius Sanctórum albo adscrípsit. ℟. 6. Iste homo.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evang. Si quis vult, *de Comm. unius Mart. 2 loco, extra temp. Pasc., cum* ℟℟ *de Comm. Conf. non Pont.*

In Quadrag. Lect. IX *et Comm. Feriæ.*

In II Vesp. Comm. S. Aniceti, Papæ et Mart., post Comm. Feriæ, in Quad.

DIE XX.

S. HUGONIS, MONACHI,

ANZIACENSIS

PRIORATUS CONDITORIS.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter seq.

ORATIO.

DEUS, fortitúdo fragilium et humílium celsitúdo, qui beátum fámulum tuum Hugónem jugi mortificatiónis stúdio, eximia humilitáte et signórum splendóre claréscere voluísti: da ut ejus imitatióne in húmili crucis Fílii tui afféctu fidéliter perseveránte; glóriam consequámur ætérnam. Per eúmdem.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

HUGO piis æquo ac nobílibus paréntibus Pictávii ortus, Deo ab infántia

dicátus et litterárum ac vitæ religiósæ stúdio conspícuus, ad sacerdótii dignitátem évehi proméruit. Ex Pictaviénsi Sancti Savíni cœnóbio, cum plúribus áliis mónachis, missus ad régulam monásticam instaurándam in Æduénsi S. Martíni domo, quanquam, ob humilitátem, Abbatiális honóris culmen recusáverit, subtráhere se tamen non pótuit a novítiis in religiósa disciplína informándis; quo in múnere vívum illis éxtitit sanctitátis exémplum.

℟. 4. Honéstum.

LECTIO V.

Regularis observántiæ promótor indeféssus, permúlta eréxit, vel ordinávit monastéria. Bernóni consiliárius et adjútor ádstitit tum in revocándo ad primævum splendórem Balménsi Sancti Columbáni cœnóbio, tum in suscitánda percélebri abbátia Cluniaénsi. Eléctus quoque Prior Anziacénsis monastérii, oratiónis stúdio, assiduitáte jejúnii ac rigidíssimæ paupertátis custódia suæ suorúmque subditórum perfectióni consúlere nunquam léstitit.

℟. 5. Amávit.

LECTIO VI.

Quo libérius Deo vacáret, triénnio ántequam ex hac vita migráret ab ómnibus temporálibus curis liberári obtínuit. Labóribus tandem, morbis senióque conféctus, obdormívit in Dómino décimo secúndo Kalendárum Máii, anno nongentésimo vigésimo nono, ante et post óbitum miraculórum fama conspícuus. Sacræ autem ejus exúviæ Anzíaci quievérunt usque ad annum millésimum quingentésimum septuagésimum sextum, quo ab hæréticis in ignem conjéctæ fuérunt.

℟. 6. Iste homo.

IN III NOCTURNO.

Hom. S. Hieronymi in Evang. Ecce nos relíquimus, *pro Abb.*

Vesp. de seq. in Brev. Comm. præc.

DIE XXVI.

B. MARIÆ VIRGINIS

DE BONO CONSILIO.

Duplex majus.

AD I VESPERAS.

Ant. et Capit. ut ad Laud. Ps. et Hymn. ut in Festis B. M. V. per annum.

℣. Ora pro nobis Mater Boni Consílii. (*T. P.* Allelúia.)

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. (*T. P.* Allelúia.)

Ad Magnif. Ant. Candor est lucis æternæ, et spéculum sine mácula Dei ma-

jestátis et ímágo bonitátis illíus : et ídeo nihil inquinátum in eam incúrrit. (*T. P.* Allelúia.)

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta María Dei Génitrix Virgo, Mater Boni Consílii, * Intercéde pro nobis. (*T. P.* Allelúia.)

Ps. Veníte.

HYMNUS.

PLAUDE festívo, pia gens, honóre,
Dum Genestánam veneráris ædem,
Qua Dei magnæ Genitrícis alma
Splendet Imágo.
Hæc ubi miram spéciem repente
Obtulit lætis pópulis vidéndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc ægris áderat, moléstos
Córporis morbos animíque pellens,
Longe et ærúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.
Virgo, quæ, magnis decoráta signis,
Nunc quoque effúlges, míseris juvámen
Affer, et fusis pátiens cliéntum
Annue votis.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Accipe consílium intelléctus, et ne abjícias consílium meum. (*T. P.* Allelúia.)

Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V.

Ant. Sine consílio nihil fácias et post factum non pœnitébis. (*T. P.* Allelúia.)

Ant. Audíte disciplínam et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. (*T. P.* Allelúia.)

℣. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa. (*T. P.* Allelúia.) ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus. (*T. P.* Allelúia.)

De libro Proverbiórum.

LECTIO I. *Cap. 2, 10.*

SI intráverit Sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit : consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur : qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas : qui lætántur cum male fécerint, et exsúltant in rebus péssimis : quorum viæ pervérsæ sunt, et infámes gressus eórum.

℟. Si sapiéntiam invocá

veris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ ; * Tunc intélliges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies. (*T. P.* Allelúia.) ℣. Quia Dóminus dat sapiéntiam et ex ore ejus prudéntia et sciéntia. Tunc intélliges.

LECTIO II. *Cap. 3, 21.*

FILI mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium, et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Si dormíeris, non timébis; quiésces, et suávis erit somnus tuus; ne páveas repentíno terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum, ne capiáris.

℟. Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit : * Consílium custódiet te, et prudéntia servábit te. (*T. P.* Allelúia.) ℣. Ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur. Consílium.

LECTIO III. *Cap. 8.*

EGO sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intersum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilingue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me Reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me Príncipes ímperant et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Beátus homo qui ínvenit sapiéntiam et qui áffluit prudéntia : * Primi et purissimi fructus ejus. (*T. P.* Allelúia.) ℣. Pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia quæ desideréntur huic non valent comparári. Primi. Glória Patri. Primi.

IN II NOCTURNO.

Ant. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque pervérsum. (*T. P.* Allelúia.)

Ant. Consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet. (*T. P.* Allelúia.)

Ant. Audi consílium, et súscipe disciplínam, ut sis sápiens in novíssimis tuis. (*T. P.* Allelúia.)

℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi. (*T. P.* Allelúia.)

℟. Ducam te per sémitas æquitátis. (*T. P.* Allelúia.)

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

In Natali S. Joannis Baptistæ.

LECTIO IV.

HOMINEM concépit Elísabeth, hóminem María : sed Elísabeth solum hóminem, María Deum et hó-

minem. Mira res est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hóminem sine patre, et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admíssus est male suádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis : non mirándum, quod salus nostra facta est, cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus : utérque fúerat reparándus. Per mulíerem in intéritum missi erámus : per mulíerem nobis réddita est salus.

℟. Fili, custódi legem atque consílium, * Et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. (*T. P.* Allelúia.) ℣. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Et erit.

De Sermóne sancti Fulgéntii Episcopi.

De laudibus Mariæ ex partu Salvatoris.

LECTIO V.

QUONIAM diábolus per serpéntem Hevæ locútus, per Hevæ aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Maríam pértulit verbum, et cunctis sæculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius : hac mundítia generátur. De cœlis médicus tránsiens per Vírginem : post tránsitum suum, illæsam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius, quam decrévit; et virgínitas ampliáta est pótius, quam fugáta.

℟. Audi, fili mi, et súscipe verba mea,* Ut multiplicéntur tibi anni vitæ. (*T. P.* Allelúia.) ℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis. Ut multiplicéntur.

LECTIO VI.

MARIA quam præclaríssimis tribus bonis sublimétur, auscúlta, salutatiónis Angélicæ, benedictiónis divínæ et plenitúdinis grátiæ. Sic enim eam légitur salutásse : Ave, María, grátia plena, benedícta inter mulíeres. Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam

Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre, et prodígiis miraculísque clarescerent. Quas inter, ea tribus ab hinc sæculis præcípuo honóre cólitur, quæ, Paulo secúndo sedénte, mirabíliter apparuísse in paríete Ecclésiæ Patrum Ordinis Eremitárum Sancti Augustíni in óppido Genestáni Prænestínæ Diœcésis, ex pontifíciis diplomátibus, et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa sextus præfátis ejúsdem óppidi Cœnobítis Offícium próprium concéssit séptimo Kaléndas Máias, ipso scílicet apparitiónis die, recitándum, ac deínde illud, die, quæ immediáte subséquitur, pro ejus recitatióne in pósterum assignáta, ad univérsum prædictum Ordinem sub ritu dúplicis majóris exténdit. Leo vero décimus tértius, ad augéndum cultum erga beatíssimam Vírginem sub título Matris Boni Consílii, novum hoc Officium approbávit.

℟. Auscúlta sermónes meos, et ad elóquia mea inclína aurem tuam : * Ne recédant ab óculis tuis : custódi ea in médio cordis tui. (*T. P.* Allelúia.) ℣. Vita enim sunt inveniéntibus ea, et univérsæ carni sánitas. Ne recédant. Glória Patri. Ne recédant.

IN III NOCTURNO.

Ant. Via stulti recta in óculis ejus, qui autem sápiens est, audit consília. (*T. P.* Allelúia.)

Ant. Cor boni consílii státue tecum, non est enim tibi áliud pluris illo. (*T. P.* Allelúia.)

Ant. Sápiens cor et intelligíbile abstinébit se a peccátis, et in opéribus justítiæ succéssus habébit. (*T. P.* Allelúia.)

℣. Coróna sapiéntiæ timor Dómini. (*T. P.* Allelúia.)

℟. Replens pacem, et salútis fructum. (*T. P.* Allel.)

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII. *Cap. 1.*

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Et rélíqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Homilia 2 super Missus, circa finem.

Et nomen, inquit, Vírginis María, quod interpretátum maris stella dícitur. Ipsa namque est nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus

rádius univérsum orbem illúminat. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário sublevàta, micans méritis, illústrans exémplis. O quisque te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre : ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgunt venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Mariam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, conscientiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abysso, cógita Maríam. In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Ipsam sequens, non dévias : ipsam rogans, non despéras : ipsam cógitans, non erras : ipsa tenénte, non córruis : ipsa protegénte, non métuis : ipsa duce, non fatigáris : ipsa propítia pérvenis, et sic in temetípso experíris quam mérito dictum sit : et nomen Vírginis María.

℟. Fílii, audíte me : * Beáti qui custódiunt vias meas. (*T. P.* Allelúia.) ℣. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. Beáti.

LECTIO VIII.

Ex Serm. in Nativ. B. M. V.

INTUERE o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis afféctu a nobis volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ adscéndit delíciis áfluens. Tolle Maríam hanc maris stellam, quid nisi calígo invólvens, umbra mortis, et densíssimæ ténebræ relinquúntur ? Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum affféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem.

℟. Princípium sapiéntiæ

timor Dómini :* Et sciéntia sanctórum prudéntia. (*T. P.* Allelúia.) ℣. Per me enim multiplicabúntur dies tui, et addéntur tibi anni vitæ. Et sciéntia. Glória Patri. Et sciéntia.

LECTIO IX.

AD Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exaúdiet itique Matrem Fílius, et exaúdiet Fílium Pater. Filioli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia sed, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potéstne fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum : felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia qua salváinur. Quid nos ália concuriscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quærit invenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum : nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti.

Te Deum.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. Ego mater * pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. (*T. P.* Allelúia.)

Ps. Dóminus regnávit, *cum reliquis de Domin.*

Ant. In me grátia * omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. (*T. P.* Allelúia.)

Ant. Qui audit me * non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. (*T. P.* Allelúia.)

Ant. Da mihi sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a fíliis tuis. (*T. P.* Allelúia.)

Ant. Optávi, * et datus est mihi sensus; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ. (*T. P.* Allelúia.)

CAPITULUM. *Prov. 8.*

BEATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino.

Hymnus O gloriósa Virginum, *ut in Festis B. M. V. per annum.*

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. (*T. P.* Allelúia.)

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. (*T. P.* Allelúia.)

Ad Bened. Ant. Beáta Mater et intácta Virgo, Regína mundi, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a periculis cunctis líbera nos semper. (*T. P.* Allelúia.)

ORATIO.

DEUS, qui Genitrícem dilécti Fílii tui matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es : concéde, quæsumus ; ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes secúndum cor tuum vívere et ad cœléstem pátriam felíciter pervenire valeámus. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. In me grátia.

Capit. Beátus homo.

℟. *br.* Venérunt mihi ómnia bona * Páriter cum illa. Venérunt. ℣. Et innumerábilis honéstas per manus illíus. Páriter. Glória Patri. Venérunt.

℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi.

℟. Ducam te per sémitas æquitátis.

Tempore Paschali.

℟. *br.* Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa.* Allelúia, allelúia. Venérunt. ℣. Et innumerábilis honéstas per manus illíus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Venérunt.

℣. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, allelúia.

℟. Ducam te per sémitas æquitátis, allelúia.

AD SEXTAM.

Ant. Qui audit me.

CAPITULUM. *Prov. 6.*

CONSERVA, fili mi, præcépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ. Liga ea in corde tuo júgiter, et circúmda gútturi tuo.

℟. *br.* Viam sapiéntiæ * Monstrábo tibi. Viam. ℣. Ducam te per sémitas æquitátis. Monstrábo. Glória Patri. Viam.

℣. Coróna sapiéntiæ timor Dómini.

℟. Replens pacem, et salútis fructum.

Tempore Paschali.

℟. *br.* Viam sapiéntiæ monstrábo tibi * Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Ducam te per sémitas æquitátis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. Coróna sapiéntiæ timor Dómini, allelúia.

℟. Replens pacem, et salútis fructum, allelúia.

AD NONAM.

Ant. Optávi.

CAPITULUM. *Prov. 23.*

PRÆBE, fili mi, cor tuum mihi et óculi tui vias meas custódiant.

℟. *br.* Coróna sapiéntiæ * Timor Dómini. Coróna. ℣. Replens pacem, et salútis fructum. Timor Dómini. Glória Patri. Coróna sapiéntiæ.

℣. Veníte, fílii, audíte me.

℟. Timórem Dómini docébo vos.

Tempore Paschali.

℟. *br.* Coróna sapiéntiæ timor Dómini. * Allelúia, allelúia. Coróna. ℣. Replens pacem, et salútis fructum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Coróna.

℣. Veníte, fílii, audíte me, allelúia.

℟. Timórem Dómini docébo vos, allelúia.

IN II VESPERIS.

Ant. et Cap. de Laud. Ps. et Hymnus de Festis B. Mariæ V.

℣. Ora pro nobis, Mater Boni Consílii. (*T. P.* Allelúia.) ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. (*T. P.* Allelúia.)

Ad Magnif. Ant. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, magni Consílii Angelus.

Commem. seq. Ant. Lux perpétua.

DIE XXVII.

SS. CLETI ET MARCELL.

PONT. ET MART.

(Dies fixa e diepræcedenti.)

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario.

FESTA MAII

DIE XI.

IN FESTO S. MAYOLI.

Pro sancto Mamerto.

LECTIO IX.

MAMERTUS, Hilári Papæ tempóribus, circa annum quadringentésimum sexagésimum secúndum, Viennénsis episcopus, ipsa Resurrectiónis Domínicæ vigília, deflagránte regális palátii arce, cum cives facultátibus suis domibúsque metuéntes ex ecclésia discessíssent, ipse solus in ea remánsit, et lácrymis et oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ántea, fere per anni spátium, frequéntes terræ motus plures ejúsdem civitátis domos et basílicas concússerant, insóliti quoque sónitus noctúrni, et lupi, ursi, et cervi per urbem oberrántes exitiále quiddam ac ferále minitabántur. Quæ flagélla ut avérteret, eádem nocte, cívibus post exstínctum incéndium ad ecclésiam revérsis, ánimo con-

cépit institúere Litánias usitátis sanctióres. Has póstea indíxit tríduo ante Ascensiónem celebrándas in jejúniis, compunctióne cordis et eleemósynis, ad quas univérsis fidélibus concurréntibus, coórta cessávit calámitas. Eas supplicatiónes mox tota Gállia præscríptas et observátas, Roma ipsa Leónis tértii auctoritáte ampléxa est.

Te Deum.

DIE XXI.

S. FLAVII, CABILLON.

EPISC. ET CONF.

(Dies fixa e 13 hujus.)

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontificis præter ea quæ sequuntur.

In Hymno Iste conféssor, *mutatur tert. versus.*

ORATIO.

DEUS, in misericórdia dives, qui beátum Flávium, Apostólico spíritu plenum, Ecclésiæ tuæ prælucére fecísti; tríbue, quæsumus, ut præceptórum ejus mémores, in doctrína quam edócuit stábiles permaneámus. Per.

Fit Comm. præc.

IN I NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr. (In Fer. II Rogat. et Vigil. Ascensionis, Fidélis sermo.)

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

FLAVIUS géneris nobilitáte clarus, virtutúmque mérito clárior, ómnium, júnior adhuc, sibi existimatiónem devínxit. Regi Guntrámno imprímis accéptus, Referendárii múnere illustrátus est: nec regem facti pœnituit: elúxit nimírum in tanto honóris gradu judícii æquitas, justítiæ fides, assiduus labor, ita ut, si quid glóriæ in Flávium ex múneris splendóre redundáret, illud idem ex Flávio accíderet múneri. Quas natúra dotes abúnde impertíerat, commendábat mira sánctitas. Pius in offício Flávius pium in gubernándo regen décuit.

℟. 4. Invéni David.

LECTIO V.

SUMMA fruebátur virtútum fama, dum eréptus e vivi Agrícola vácuam Pastór Ecclésiam relíquit. Tant múneri par erat Flávius, qu tractándis assuétus negó tiis, pópulo pie regéndo ses exhibéret pénitus idóneum Non ergo Prócerum favo non eláta ambítio episcopá lem sibi dignitátem obti nuit. Debebátur mériti méritis concéssa est. Flá vius antecessóribus non im par, illórum in se virtút exhíbuit et auxit suis. I íntimis quas coram De

pronus effundébat précibus, eam hausit eloquéntiæ vim, quæ in se quasi bipartíta, et vítia attéreret fulgúribus, et blandiméntis ad virtútes ultro allíceret.

℟. 5. Pósui.

LECTIO VI.

PRIMO et secúndo Matiscoménsibus concíliis et tértio Lugdunénsi intérfuit. Cum Clotárius Chilpérici regis filius salutáribus baptísmi aquis lustrátus est, régiæ sanctæque cæremóniæ Flávius, Guntrámni vicem gerens, cum Athério Lugdunénsi et Syágrio Augustodunénsi, assístit. Inter cætera suæ munificéntiæ monuménta, pius præsul extrúxit monastérium Sancti Petri nómine extra urbis muros cónditum, póstea intra urbem translátum. Plenus tandem méritis vígili ac patérna commíssi sibi gregis cura acquísitis, pie óbiit in Dómino et in Ecclésia Sancti Petri sepúltus est.

℟. 6. Iste est.

IN III NOCTURNO.

Homilia sancti Hilarii in Evang. Vigiláte, *in Communi secundo loco.*

In II Vesp. fit a Cap. de sequenti et Comm. præced.

DIE XXII.

SANCTI UBALDI,

EPISC. ET CONF.

(E 16 huj.)

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario, 16 Maii.

DIE XXX.

SANCTI AUGUSTINI,

EP. ET CONF.

(E 28 hujus.)

Duplex.

3

SUPPLEMENTUM

AD OFFICIA PROPRIA

DIŒCESI AUGUSTODUNENSI

A S. SEDE CONCESSA

PARS ÆSTIVA

FESTA JUNII

DIE XXVII.

S. SIMPLICII AUGUST.
EPISC. ET CONF.
Duplex.
Omnia ut in Proprio.

FESTA JULII

DIE IX.

S. AGRIPPINI AUGUST.
EP. ET CONF.
Duplex.
Ut in Proprio.

DIE XXXI.

S. IGNATII A LOYOLA,
CONFESSORIS.
Duplex.
Ut in Breviario.

DOMINICA II JULII.

COMM. OMN.
SS. ROMANÆ ECCLES.
SUMMORUM PONTIFICUM.
Duplex majus.
IN I VESPERIS.

Ant., Cap., et Hymn. de Laud.; Ps. de Dom., et loco ult., Ps. Laudáte Dóminum, omnes gentes.

℣. Exáltent eos in ecclésia plebis. ℟. Et ín cáthedra seniórum laudent eos.

Ad Magnif. Ant. Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum; servi Dómini, hymnum dícite Deo, alleluia.

Orat. ut in Laud.

Comm. Domin. occurr.

24

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Príncipem Pastórem, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exultémus.

HYMNUS.

ÆTERNA Christi múnera,
Et glóriam Pontíficum,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cháritas,
Mundi triúmphat princípem.

In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exúltat in his Fílius,
Cœlum replétur gáudio.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ant., Ps. et ℣℣. Noct. de Comm. Apost.

IN I NOCTURNO.

Lect. de libro Ecclesiastici, Laudémus viros, *de Comm. plur. Pont., et ℟℟. de Comm. Apost.*

IN II NOCTURNO.

Sermo S. Bernárdi Abb. *In Festo S. Malachiæ, Ep.*

LECTIO IV.

CONGRATULEMUR, fratres, congratulémur, ut dignum est, Pontifícibus nostris : quia et pium est defúnctos plángere, et pium magis congaudére vivéntibus. Numquid non vivunt? Et beáte. Nimírum visi sunt óculis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace. Dénique jam concíves Sanctórum et domésticí Dei psallunt páriter, et grátias agunt, dicéntes : Transívimus per ignem et aquam, et eduxísti nos in refrigérium. Transiérunt plane vírilíter, et felíciter pertransiérunt. Transiérunt per ignem et aquam, quos neque trístia frángere, nec detinére móllia potuérunt.

℟. Vidi conjúnctos.

LECTIO V.

LÆTEMUR quod Pontífices nostri ascendérunt ad cives suos, pro fíliis capitis vitátis legatióne fungéntes, corda nobis conciliánt beatórum, vota illis intercédentes miserórum. Lætemur, inquam, et exultemus, quia cœléstis ilíus cúria ex nobis habet, quibus sit cura nostri, quos suis nos prótegant mériti, quos informavérunt exémplis, miráculis confirmavérunt. Sancti Pontífices, qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas cœlis íntroquénter invéxerant, semetípsos introivérunt

altáre Dei, ipsi hóstiæ et sacerdótes.

℟. Beáti estis.

LECTIO VI.

BENEDICTUS Dóminus Deus, qui tantórum Pontificum ministério visitávit plebem suam, et nunc assúmptis iis in sanctam civitátem, tantæ recordatióne suavitátis nostram non desínunt consolári captivitátem. Exúltent in Dómino eórum spíritus, quod leváti póndere corpóreæ molis, nulla jam terréna vel terréna materia prægravántur, quóniamus tota alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem et incorpóream transeúntes creáturam, pergant isti in Deum, et adhærénti illi, unus sint cum eo spíritus in ætérnum. Dominum istam decet sanctitúdo, in qua tantæ frequentátur memória sanctitatis.

℟. Isti sunt.

IN III NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

Cap. 16. b.

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philippi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Filium hóminis? Et réli-

Homilía sancti Leónis Papæ.

Serm. 2. in Ann. Assumpt. suæ, ante medium.

CUM, sicut Evangélica lectione reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens : Tu es Christus Fílius Dei vivi; Dóminus ait : Beátus es, Simon Bar Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est : et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam; et tibi dabo claves regni cœlórum : et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ índuit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus lorícam fídei, et ornávit eos. Et ad portas paradísi.

LECTIO VIII.

In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quótidie Petrus dicit : et omnis lingua quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo ínserit cœlo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte múnita est, ut eam neque hærética unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas, ut in persóna humilitátis meæ, ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium Pastórum sollicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno hæréde non défícit.

℟. Isti sunt qui ante Deum magnas virtútes operáti sunt, et omnis terra doctrína eórum repléta est : * Ipsi intercédant pro peccátis ómnium populórum. ℣. Isti sunt qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad cœléstia regna. Ipsi. Glória Patri. Ipsi.

Lect. IX *de Homil. Dom. occur.*

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. 1. Sancti tui, * Dómine, florébunt sicut lílium, et sicut odor bálsami erunt ante te.

Ps. Dóminus regnávit, *cum reliq. de Dom.*

2. In cœléstibus regnis * sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in ætérnum.

4. Spíritus et ánimæ justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúia.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei.

CAPITULUM. *Hebr. 13*, c.

Fratres, Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis imitámini fidem.

HYMNUS.

Rex glorióse Præsulum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia :
Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Justos dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illis regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Vos estis lux mundi : non potest cívitas abscóndi supra montem pósita : neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

ORATIO.

DEUS, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis, et amóre domináris : da spíritum sapiéntiæ, suffragántibus méritis Antístitum Ecclésiæ tuæ, quibus dedísti régimen disciplínæ : ut de proféctu sanctárum óvium fiant gáudia ætérna Pastórum. Per Dóminum nostrum.

Comm. Dom. occur.

AD TERTIAM.

Capit. Fratres, *ut supra.*

℟. *br.* Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exsultent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM.

CAPITULUM. *Act. 20, c.*

ATTENDITE vobis, et universo gregi in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *Br.* Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

CAPITULUM. *Hebr. 13.*

OBEDITE præpositis vestris, et subjacéte eis : ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri.

℟. *br.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS.

Ant. Capit. et Hymnus de Laud ; Ps. de Dom., et loco ult., Ps. Mémento.

℣. Elégit eos Dóminus Sacerdótes sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnif. Ant. Dum essent summi Pontífices, terréna non metuérunt, sed ad cœléstia regna gloriósi migrárunt.

Commem. Dom. occur.

FESTA AUGUSTI

DIE IX.

S. GERMANI, AUTISS.

EPISC. ET CONF.

Duplex.

(E 31 Julii)

Ut in Proprio, 31 Julii.

DIE XI.

S. CASSIANI, AUGUST.

EPISC. ET CONF.

Duplex.

(E 5 hujus.)

Omnia ut in Communi Confess. Pont. præter seq. m. t. v.

ORATIO.

INTERCESSIO, Dómine, sancti Cassiáni, Pontíficis, tuam pro nobis non désinat placáre justítiam, et nostrum tibi gratum effícere famulátum. Per.

In I Noct. De Scriptura occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

CASSIANUS, quem pátria Ægyptium ferunt, beáto Rhetício succéssit in sede Æduénsi. Quo quidem in múnere, pastorális vigilántiæ sanctæ quæ conversatiónis et privata et pública exémpla relíquit. Vixit sub Imperatóre Constántio; mórtuus est autem post vigínti circiter annos episcopátus, et sepúltus est in cœmetério sancti Petri de Strata via. Testátur Gregórius Turonénsis se vidísse sepúlchrum illíus ab infírmis erásum ac pene transforátum; et addit eos qui hoc púlvere utebántur virtútis efficáciam fuísse prótinus expértos. Ad eúmdem túmulum orávit sanctus Germánus Autissiodorénsis, per Æduam tránsiens ut pérgeret in Itáliam.

Te Deum.

Lect. V. Sermo S. Maximi, Episc. Beáti patris, *secundo loco.* ℟. Pósui.

Lect. VI. Quantis hic. ℟. Iste est.

In III Noct. Homilia S. Hilarii, Episc. in Evang. Vigiláte, *secundo loco*

DIE XIV.

INVENT. S. STEPHANI,

PROTOMARTYRIS.

Semiduplex.

(E 3 hujus.)

Ut in Breviario, 3 Aug.

DIE XVIII.

S. HYACINTHI, CONF.

Duplex.

(E 16 hujus.)

Ut in Breviario, 16 Augusti.

DIE XIX.

BEATI URBANI II,

PAPÆ ET CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter seq.

Mutatur tertius versus.

ORATIO.

DOMINE Jesu Christe, qui beáto Pontífici Urbáno pro Ecclésiæ tuæ libertáte et decóre felíciter decertáre tribuísti, eúmque ad redimenda ab infidélium potestáte tuæ vitæ mortális et passiónis monuménta per virtútem Crucis roborásti; concéde, ut ipsíus intercessióne, contra hostes animæ dimicántes in terris, ætérnæ glóriæ bravium accípere mereámur. Qui vivis et regnas.

Com. præced. et Octavæ.

In I Nocturn. Lect. de Script. occurr.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

SÆCULO undécimo, fervénte luctuosíssimo dissídio Ecclésiam inter et Impérium, non minóri fortitúdine quam cæteri Pontífices, qui per ea témpora Románam obtinuérunt Sedem, enítuit Urbánus secúndus. Odo ántea vocátus, e nóbili família apud Cassellónem supra Matrónam non procul a Rheménsi Urbe ortus. Is Brunóne magístro celebérrimo, póstea Carthusianórum institutóre, philosóphicis ac theológicis stúdiis óperam dedit et ob egrégias virtútes in Ecclésia Rheménsi canonicátu potítus est. At sæculi curas pertæsus, ac régulam sancti Benedícti professus primum in Cluniacénsi, dein Bainsonénsi et Cavénsi cœnóbiis religiossíssime conversátus est. Vestígia secútus sancti Gregórii séptimi, viri ópere et sermóne poténtis, a quo in majóribus Ecclésiæ negótiis adhíbitus fúerat, atque Epíscopus Ostiénsis et sanctæ Romanæ Ecclésiæ Cardinális creátus, pari ánimo constántia ac fortitúdine jura Ecclésiæ contra láicam potestátem vindicávit.

LECTIO V.

SUMMUS Póntifex renuntiátus, Cássini montem invísit, sacras ibi beatíssimi Patris Benedícti exúvias veneratúrus ejúsque ope lápidis morbo, quo diu laboráverat, insígni prodígio sanátus fuit. Cavénsis monastérii Ecclésiam et sancti Nicolái Barénsis basílicam consecrávit, ibíque corpus ejusdem thaumatúrgi magna cum solemnitáte repósuit. In eádem étiam Barénsi basílica insígne Concílium hábuit, ut Græcó-

rum erróres confutáret, doctíssimis præsértim usus arguméntis, quibus sanctus Ansélmus archiepíscopus Cantuariénsis fidem cathólicam asséruit. Aliis prætérea divérsis in locis convocátis concíliis, ecclesiásticæ disciplínæ observántiam strénue curávit. Sed ómnium celebérrimum fuit Claromontánum concílium, in quo illárum sacrárum Expeditiónum felicíssimo succéssu auctor éxtitit, quæ ex salutíferæ Crucis Christi signo, quo decorabántur, Cruciatárum nómine fuérunt appellátæ. Ac sane mirum est Pontíficem páuperem, uti erat tunc Urbánus, absque regum ope, sine ulla exactióne aut tribúto, tam ingéntem príncipum virorúmque nobílium ac cæterórum ex omni órdine, statu et regno multitúdinem congregásse, qui ad diffícilem ádeo expeditiónem sponte álacri ánimo properárent; quibus pro stipéndio sola proponebátur peccatórum indulgéntia, et sola spes vitæ ætérnæ pro præmio.

LECTIO VI.

BEATAM Dei Genitrícem singulári obséquio prósequens, speciálium precum in ejus honórem recitatiónem clérici æque ac láici ea occasióne indíxit, ut qui fidéles suscipiéndæ expeditióni ímpares essent, mílites pro religiónis causa dimicántes saltem oratiónibus adjuvárent. Hinc et cultus beátæ Maríæ, qui hodiéque in sábbato celebrári solet, ab eo institútus fuísse perhibétur. Post plúrimos autem labóres pro Ecclésia superátos Romæ, quæ jam cum tota Itália ab Hénrici imperatóris oppressióne eváserat, universáli quoque Ecclésia in tranquilliórem statum revocáta, tandem meritórum magis quam diérum plenus, anno millésimo nonagésimo nono, die vigésima nona Júlii gloriósa justórum morte quiévit, cum Petri cáthedram tenuísset annos úndecim, menses quátuor, dies decem et octo. Corpus ex ædibus Petri Leónis apud Sanctum Nicoláum in Cárcere ad basílicam Vaticánam delátum est, ibíque inter tótius Urbis luctum et tristítiam honorífice cónditum. Cultum usque ab immemorábili témpore beáto Urbáno secúndo exhíbitum Leo décimus tértius Póntifex máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, ratum hábuit et confirmávit, atque Offícium cum Missa in ejus honórem quotánnis

célebrándum Archidiœcésibus Rheménsi et Tolosánæ et diœcesi Claromonténsi benígne indúlsit.

In III Noct. Homil. in Evang. Vigiláte, *de eodem Comm.*

Et fit Commem. de Oct. in Laudibus.

Vesp. de seq., Comm. præc., Oct. ac S. Philiberti, Abbatis. (*Ant.* Similábo.)

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio, Intercéssio...

Pontificis, præter sequent. m. t. v.

ORATIO.

AURES pietátis tuæ, quæsumus, Domine, précibus nostris inclína; et beáti Flaviáni pastóris nostri auxílium humíliter implorántes ejus ætérnæ beatitúdini consócia. Per.

In I Noct. De Script. occurr.

In II Noct. De Communi, primo loco, Sermo S. Máximi, Ep. Ad Sancti...

In III Noct. Homilia in Evang. Homo péregre, *de Communi, primo loco.*

DIE XXVI.

S. FLAVIANI, AUGUST.

EPISC. ET CONFESS.

Duplex.

(E 23 hujus.)

Omnia de Comm. Conf.

DOM. POST OCT. ASSUMPT.

SANCTI JOACHIM,

PATRIS B. MARIÆ V. ET CONF.

Dupl. 2 class.

Ut in Breviario Domin. infr. Oct. Assumpt.

4

SUPPLEMENTUM

AD OFFICIA PROPRIA

DIŒCESI AUGUSTODUNENSI

A S. SEDE CONCESSA

PARS AUTUMNALIS

FESTA AUGUSTI

DOM. POST FEST. S. JOACHIM.

PP. CORD. B. MARIÆ V.

Duplex majus.

Ut in Proprio, e Dom. post Oct. Assumpt.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE XII.

S. EVANTII, AUGUST.

EPISC. ET CONF.

Duplex.

Omnia ut in Communi Conf. Pont. præter seq.

Oratio Deus qui, *ut in Proprio.*

In I Noct. De Script. occurr.

In II Nocturno, Lect. IV Evántius, *ut in Proprio.*

Lect. V, Sermo S. Maximi, Ep. Ad Sancti, *primo loco.* ℟. Pósui.

Lectio VI Quidquid. ℟. Iste est.

In III Noct. Homilia in Evang. Homo péregre... *primo loco.*

DIE XIII.

S NECTARII, AUGUST.

EPISC. ET CONF.

Duplex.

Ut in Proprio.

DIE XVII.

IMPRESSIO STIGMATUM

S. FRANCISCI ASSISIEN.

Duplex.

Ut in Breviario, hac die.

29

DIE XXV.

S. FLOCELLI AUGUST.

MARTYRIS.

Duplex.

(E 17 hujus.)

Ut in Proprio, 17 Sept.

FESTA OCTOBRIS

DIE XI.

S. GRATI, CABILLON.

EPISC. ET CONF.

Semiduplex.

(E 8 hujus.)

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter seq. m. t. v.

ORATIO.

MISERICORDIAM tuam, nobis, Dómine, sancti Grati pontíficis intercéssio beáta concíliet, ut qui incessábili culpa offéndimus, ejúsdem assíduis précibus ab omni reátu liberémur. Per Dóminum.

In I Nocturno. Lect. de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.

LECTIO IV.

GRATUS nóbili ortus sánguine, iis cláruit virtútibus quæ ad Cabillonénsem sedem eméritum evéxerint : Gilderíni fuit successor. Nihil omísit ut gregi veneratióni esset et exémplo. Totus in móribus ad pietátem efformándis, virtútum fontem ádiit Scriptúram sacram ; ex ea hausit accénsam divínis ígnibus eloquéntiam, quæ pópulos pie movéndo mirífice docébat. Divíni amóris flamma æstuans in subúrbio civitátis trans Arárim locum a públicis semótum tumúltibus elégit, ubi, sine teste, perturbánte nullo, amíce Deo vacábat : ast dux gregis, patérna sollícitus cura, diléctam solitúdinem effúgiens ut ministério suo fungerétur, statútis tempóribus ad suos rediíbat, ne Ecclésia áliquid a se paterétur detriménti.

℟. Invéni David.

LECTIO V.

CUM autem semel accidísset, pro ardénti qua flagrábat caritáte, ut piis in próximum offíciis vacásset impénsius, et Ecclésiam, incœptis jam divínis, tárdius adiísset, innocéntis moræ sevére seípsum íncrepans, de abdicánda sede cogitávit ; supplex gregem exorávit álium ut sibi ducem elígeret ; ipse vero erráti rígide nimis cónscius, angústam adstrúxit cellulam, juxta sancti Laurénti templum, ubi factum non pœniténdum attrítus deflévit. Totum ibi septénnium in excruciándo córpore, in effundéndis ad Deum précibus, sibi inimícus, Deo accéptus, consúmpsit. Intérea sanctum

Præsulem irrequiétus grex reclamávit; postulánti eníxe pópulo, ægre fácilis Gratus pastorále resúmpsit munus.

℟. Pósui adjutórium.

LECTIO VI.

Eo sedénte, anno sexcentésimo quinquagésimo, Caléndis Novémbris, in basílica sancti Vincéntii hábitum est concílium: Clodovæi regis secúndi stúdio et cura, adfuérunt Episcopi quadragínta, qui decem et novem canónibus de ecclesiástica disciplína constitútis subscripsérunt. Secúndo post anno, migrávit ad Dóminum beátus Póntifex, et in Ecclésia sancti Lauréntii, quam ipse dícitur construxísse, sepúltus est. Anno nongentésimo sexagésimo octávo, éruta ejus ossa, et capsæ argénteæ impósita, Lambértus Cabillonénsis Comes, assentiénte Hugóne ejúsdem urbis episcopo, Parædum transférri curávit, et quinta Júnii in basílica monastérii honorífice appósita sunt, cum autem grasserétur Calvinistárum furor, basílica infámi rábie devastáta, Grati ossa ímpie dispérsa sunt.

℟. Iste est, qui.

In III Nocturno. Homilia S. Hilarii. Ep. in Evangelium.: Vigilate...

DIE XXIII.

SS. REDEMPTORIS.

Duplex majus.

IN I VESPERIS.

Ant. 1. Virgam virtútis suæ emíttet Dóminus ex Sion, et regnábit in sæculum sæculi.

Ps. Dixit Dóminus. *(E Vesp. Dom.)*

2. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo: mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ps. Confitébor. *(E Vesp. Dom.)*

3. Misericórdia mea et refúgium meum Dóminus: suscéptor meus et liberátor meus.

Ps. Crédidi. *(E Vesp. Feriæ 2.)*

4. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.

Ps. De profúndis. *(E Vesp. Fer. 4.)*

5. In quacúmque die invocávero te, exáudies me: multiplicábis in ánima mea virtútem.

Ps. Confitébor tibi. *(E Vesp. Fer. 6.)*

CAPITULUM. *Tob. 3.*

Benedictum nomen tuum, Deus patrum nostrórum, qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his qui ínvocant te.

HYMNUS.

CREATOR alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.
Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima :
Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cœlites et ínferi
Treménte curvántur genu :
Qui dæmonis ne fráudibus
Periret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es :
Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis súpernæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum, alleluia.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invit. Redemptórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, * Adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exultémus.

HYMNUS.

RERUM Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Te, sancte Christe, póscimus ;
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN I NOCTURNO.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi et exaudívit me de monte sancto suo.

Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti sunt. *3 e I N. Dom.*

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ps. 8. Dómine Dóminus noster, *qui incipitur a secundo versu*, Quóniam. *6 e I Noct. Dom.*

Ant. Dóminus in templo sancto suo : Dóminus in cœlo sedes ejus.

Ps. 10. In Dómino confído.

8 e I Noct. Dom.

℣. Rédime me, Dómine, et miserére mei. ℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine.

De Isaía Prophéta.

LECTIO I. *Cap. 51.*

AUDITE me, qui sequímini quod justum est, et quærítis Dóminum : atténdite ad petram unde excísi estis, et ad cavérnam laci de qua præcísi estis. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus : et ponet desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis. Atténdite ad me, pópulo meus, et tribus mea, me audíte : quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est Justus meus, egréssus est Salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt : me ínsulæ expectábunt, et bráchium meum sustinébunt.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum ; et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

LECTIO II.

LEVATE in cœlum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum : quia cœli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt : salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet. Audíte me, qui scitis justum ; pópulus meus, lex mea in corde eórum : nolíte timére opróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis : et sicut lanam, sic devorábit eos tínea : salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi. * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis, velut ovem, Joseph. Aperi.

LECTIO III.

CONSURGE, consúrge, induere fortitúdinem, bráchium Dómini : consúrge sicut in diébus antíquis, in generatiónibus

sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum, vulnerásti dracónem? Numquid non tu siccásti mare, aquam abyssi veheméntis; qui posuísti profúndum maris viam, ut transírent liberáti? Et nunc qui redémpti sunt a Dómino, reverténtur, et vénient in Sion laudántes, et lætítia sempitérna super cápita eórum, gáudium et lætítiam tenébunt, fúgiet dolor et gémitus. Ego, ego ipse consolábor vos. Quis tu, ut timéres ab hómine mortáli, et a fílio hóminis, qui quasi fenum ita aréscet? Et oblítus es Dómini factóris tui, qui teténdit cœlos, et fundávit terram; et formidásti júgiter tota die a fácie furóris ejus, qui te tribulábat, et paráverat ad perdéndum: ubi nunc est furor tribulántis? Cito véniet grádiens ad aperiéndum, et non interfíciet usque ad interneciónem, nec defíciet panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consideras. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia. Glória Patri. Quia.

IN II NOCTURNO.

Ant. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ps. 19. Exáudiat. 2 *e III Noct. Dom.*

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob.

Ps. 23. Dómini est terra. *e Fer.* 2 *ad Primam.*

Ant. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

Ps. 45. Deus noster refúgium. 7 *e Matut. Fer.* 3.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de jejunio decimi mensis et collectis.

LECTIO IV.

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ideo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris: et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma resplendeat. Ad quam quótidie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo. Causa autem reparatiónis

nostræ non est, nisi misericórdia Dei, quem non diligerémus, nisi prius nos ipse diligeret, et ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret.

℟. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear : * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hæreditátis meæ et cálicis mei. Propter hoc dilatátum.

LECTIO V.

DILIGENDO ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat : et ut in nobis fórmam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ charitátis inflámmans : ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus. Nam si inter hómines ea demum firma amicítia est, quam morum similitúdo sociárit, cum tamen parílitas voluntátum sæpe in réprobos tendat afféctus : quantum nobis optándum atque niténdum est, ut in nullo ab iis quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dícit Prophéta : Quóniam ira in indignatióne ejus, et vita in voluntáte ejus : quia non áliter nobis erit dignítas divínæ majestátis, nisi imitátio fúerit voluntátis.

℟. Apud Dóminum misericórdia, * Et copiósa apud eum redémptio. ℣. Húmiles spíritu salvábit. Et copiósa.

LECTIO VI.

DICENTE ítaque Dómino : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua, et díliges próximum tuum sicut teípsum, suscípiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris immarcescíbilem charitátem, totámque se étiam ejus subjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judíciis nihil vacat a veritáte justítiæ, nihil a miseratióne clementiæ. Quóniam etsi magnis quis labóribus, et multis fatigétur incómmodis, bona est illi causa tolerándi, qui se advérsis vel córrigi intélligit, vel probári.

℟. Rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum. * Et Deus excélsus Redémptor eórum est. ℣. Et pavit eos in innocéntia cordis sui. Et Deus. Glória. Et.

IN III NOCTURNO.

Ant. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvábit me.

Ps. 60. Exáudi, Deus, deprecatiónem meam. *8 e Matut. Fer. 4.*

Ant. Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum,

et spes mea in ætérnum.

Ps. 74. Confitébimur. 7 *e Matut. Fer.* 5.

Ant. Protéctor noster, áspice, Deus, et réspice in fáciem Christi tui.

Ps. 83. Quam dilécta. 4 *e Matut. Fer.* 6.

℣. Notam fecísti in géntibus virtútem tuam. ℟. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII. *Cap.* 3.

IN illo témpore : Dixit Jesus Nicodémo : Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tractatu in Joan. cap. 3.

NEMO ascéndit in cœlum, nisi qui de cœlo descéndit. Descéndit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberávit nos a morte. Morte occísus, mortem occídit. Et nostis, fratres, quia mors ista per diáboli invídiam intrávit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptúra lóquitur : Nec lætátur, inquit, in perditióne vivórum : creávit enim, ut essent ómnia. Sed quid ibi ait : Invídia autem diáboli mors intrávit in orbem terrárum? Ad mortem a diábolo propinátam non veníret homo vi adáctus; non enim cogéndi poténtiam diábolus habébat, sed persuadéndi versútiam. Si non consentíres, nihil invéxerat diábolus; consénsio tua, o homo, te perdúxit ad mortem. A mortáli mortáles nati, et ex immortálibus mortáles facti. Ab Adam omnes hómines mortáles; Jesus autem Fílius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, únicus, æquális Patri, mortális factus est, quia Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Si ergo mortem suscépit, et mortem suspéndit in cruce, de ipsa morte liberántur mortáles. Quod in figúra factum est apud antíquos, commemorávit illud Dóminus.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea, Israel. ℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

LECTIO VIII.

ET sicut, inquit, Móyses exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis. Quis est serpens exaltátus? Mors Dómini in cruce. Quia

enim a serpénte mors, per serpéntis effígiem figurátа est mors. Morsus serpéntum lethális, mors Dómini vitális. Atténditur serpens, ut nihil váleat serpens. Quid est hoc? Atténditur mors, ut nihil váleat mors. Sed cujus mors? Mors vitæ. Nonne vita Christus? Et tamen mórtuus est Christus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus; et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

LECTIO IX.

INTERIM modo, fratres, ut a peccáto sanémur, Christum crucifixum intueámur : quia sicut Móyses, inquit, exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Filium hóminis; ut omnis qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Quómodo qui intuebántur illum serpéntem, non períbant mórsibus serpéntum : sic qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanabántur a morte ad vitam temporálem : hic autem ait, ut hábeant vitam ætérnam. Hoc enim ínterest inter figurátam imáginem et rem ipsam : figúra præstábat vitam temporálem; res ipsa, cujus illa figúra erat, præstat vitam ætérnam.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Ant. 1. Cantáte Dómino,* quóniam magnífice fecit : annuntiáte hoc in univérsa terra.

Ps. Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica.*

2. Ecce Deus * Salvátor meus, fiduciáliter agam : quia factus est mihi in salútem allelúia.

3. Hauriétis aquas * in gáudio de fóntibus Salvatóris, et dicétis : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

4. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

5. Exúlta et lauda, habitátio Sion : quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

CAPITULUM. *Tob. 3.*

BENEDICTUM nomen tuum Deus patrum nostrórum : qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimittis his qui invocant te.

HYMNUS.

SALUTIS humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium :
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lumine.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened. Ant. Ecce Deus noster iste, expectávimus eum, et salvábit nos: sustinúimus eum; exultábimus et lætabimur in salutári ejus, allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti : concéde ; ut hæc benefícia recoléntes, tibi perpétua charitáte adhærére, et ejúsdem redemptiónis fructum percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.*, ℣. Qui redemísti mundum.

AD TERTIAM.

Ant. Ecce Deus.

Capit. Benedíctum nomen, *ut supra ad Laudes.*

℟. *br.* Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime me. ℣. In ecclésiis benedícam te, Dómine. Et. Glória Patri. Rédime.

℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

AD SEXTAM

Ant. Hauriétis aquas.

CAPITULUM. *I Cor. 1.*

EX ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia et sanctificátio, et redémptio.

℟. *br.* Meménto nostri, Dómine, * In beneplácito pópuli tui. Meménto. ℣. Vísita nos in salutári tuo. In. Glória Patri. Meménto.

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

AD NONAM.

Ant. Exúlta.

CAPITULUM. *Apoc. 4.*

DIGNUS es, Dómine Deus noster, accípere glóriam, et hónorem, et virtútem : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo

in sánguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

℟. br. Notam fecísti in pópulis * Virtútem tuam. Notam. ℣. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Virtútem. Glória. Notam.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

IN II VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnif. Ant. Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum, et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem, allelúia.

Oratio Deus, qui, *supra.*

DIE XXV.

S. HEDWIGIS, VIDUÆ.

Semiduplex.

(E 17 hujus.)

Ut in Brev., 17 Octobr.

Nona Lect. SS. Crispini et Crisp., Mart. (in Propr.) quorum Com. et SS. Chrysanthi et Dariæ (in Brev.).

DOMINICA I OCTOBRIS.

SS. ROSARII B. M. V.

Dupl. 2 class.

Ut in Breviario.

DOMINICA II OCTOBRIS.

PURITATIS B. M. VIRG.

Duplex majus.

Ut in Prop. Dom. III Oct.

DOMINICA III OCTOBRIS.

SS. PONT. AUG. ECCL.

Dupl. 2 class.

Ut in Prop. Dom. II Oct.

FESTA NOVEMBRIS

DIE VI.

S. PROCULI, AUGUST.

EPISC. ET MART.

Duplex.

(E 4 hujus.)

Omnia de Comm. unius Mart.

Oratio Infirmitátem.

Lect. I Noct. de Script. occurr.

Lect. II Noct. Sermo S. Augustini, Episc. Triumphális, *primo loco.*

In III Noct. Homil. S. Gregorii, Papæ, in Evang. Si quis venit, *primo loco.*

DIE XVI.

S. DIDACI, CONFESS.

Semiduplex.

(E 13 hujus.)

Ut in Breviario, 13 Novembris.

DIE XXVIII.

S. SYLVESTRI, CABILL.

EPISC. ET CONFESS.

Duplex.

Ut in Proprio.

Officia Propria Sanctorum Adjacensis Dioecesis

Clero a SS. Domino Nostro Gregorio PVI. concessa; in quatuor partes, juxta Ritum Breviarii Romani divisa; Illustrissimi ac Reverendissimi DD. Pauli Matthaei de la Poata Episcopi Adjacensis jussu iterum edita.

Tornaci, Typis Societ. S. Joannis Evangel. Desclée, Lefebvre et Soc. Edit. Pont. M.DCCC.LXXXVI.

35

Decretum

ADPROBATIONIS KALENDARII PERPETUI.

PASTORALIS sui muneris partes explens Reverendissimus Adjacen. Episcopus, in id potissimum animum ac consilium intendit ut sacra Psalmodia, recta, stabilique methodo inter sibi commissum Clerum procedat, et quoad fieri potest uniformitas servetur. Hinc Kalendarium perpetuum ad hunc ipsum finem redactum Sanctissimo Domino Nostro Gregorio XVI Pontifici Maximo exhibuit, ut illud de more Apostolica Auctoritate sua adprobare dignaretur. Humillimis memorati Praesulis precibus annuens Sanctitas sua, referente me subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, edixit ut propositum Kalendarium de more subjiceretur revisioni Sacrae Rituum Congregationis.

Qua tandem expleta per Eminentissimum et Reverendissimum Dominum Cardinalem Fr. Ludovicum Micara Episcopum Ostien. et Veliternen. Sacri Collegii Decanum, eidemque sacrae Congregationi Praefectum una cum R. P. D. Andrea Maria Frattini Sanctae Fidei Promotore, exhibitum Kalendarium uti superiori in Exemplari adnotatur, correctum et emendatum, Sanctitas sua adprobavit, atque Clero Civitatis ac Dioecesis Adjacensis deinceps in Divinis persolvendis Laudibus servandum concessit.

Quoad vero Officia Patronorum singularum Dioecesum, quae suppressae sunt atque in Dioecesi Adjacensi inclusae, de iisdem fiat sub ritu a Rubricis praescripto iis tantum in locis, ubi sunt vel Patroni, vel Titulares Ecclesiarum. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 5ª Maii 1845.

F. L. Card. Micara

Ep. Ost. et Vel. S. R. C. Praefectus.

Loco † Sigilli.

J. G. FATATI *S. R. C. Secretarius.*

Decretum

ADPROBATIONIS OFFICIORUM PROPRIORUM PRO DIOECESI ADJACENSI.

QUUM praeter suae Dioecesis Kalendarii adprobationem Reverendissimus Adjacensis Episcopus Sanctissimum Dominum Nostrum Gregorium XVI. Pontificem Maximum enixe rogarit ut ad suum Clerum saecularem et regularem Dioecesano ipso Kalendario utentem extendere dignaretur nonnulla Sanctorum Officia, quae prae se ferunt vel Lectiones vel aliud quid proprium, ac tandem expetierit, ut juxta sancitas leges revisioni subjicerentur alia Officia quae jamdiu persolvuntur; cum Sanctitas Sua, referente me subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, in omnibus annuerit juxta petita, ad Sanctissimi Domini Nostri mentem singulis enunciatis Officiis cum Missis maturo examine perpensis ab Emin. et Rever. Domino Cardinale F. Ludovico Micara Episcopo Ostien. et Velitern. Sacri Collegii Decano et S. R. C. Praefecto una cum R. P. D. Andrea Maria Frattini Sanctae Fidei Promotore, iisque correctis, emendatis, et in unum collectis, uti superiori in exemplari adnotantur, Sanctitas Sua singula adprobavit, atque memorato Clero Adjacensi legenda ac recitanda concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die quinta Maii 1845.

F. L. Card. Micara *S. R. C. Praefectus.*

Loco † Sigilli.

J. G. FATATI *S. R. C. Secretarius.*

Licentia et adprobatio Ordinarii.

Paulus Matthaeus de la Foata,

DIVINA MISERATIONE ET SANCTAE SEDIS APOSTOLICAE GRATIA, EPISCOPUS ADJACENSIS, PONTIFICALIS DOMUS PRAESUL, SOLIO PONTIFICIO ADSISTENS ET COMES,

Omnibus praesentes visuris salutem in Domino.

CUM a Papa Urbano VIII. decretum sit ne quis typographus Breviarium Romanum imprimat vel in lucem edat sine licentia, eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci, ac nisi prius ab eodem cum exemplari typis Vaticanis anno 1632 excuso concordare repertum fuerit : ideo dilectis Nobis Desclée, Lefebvre et sociis, typographis et bibliopolis Tornacensibus, in Belgio, Propria Dioecesis nostrae Sanctorum Officia imprimendi licentiam dedimus, dummodo tamen, in impressione absolvenda, nuperrima vel alia correctissima uterentur editione Romana, et illius exemplo absolute et strictissime se conformarent. Insuper eidem novae editioni, omissis tantum quae in Breviario a praememoratis typographis edito reperiuntur Officiis, apponi jussimus non tantum Officia nova praecedentibus editionibus inserta, sed et Officia a SS. D. N. LEONE Papa XIII. ad universalem Ecclesiam extensa.

Postquam autem praedicta Dioecesis nostrae Adjacensis Officia, seu Proprium, ut aiunt, Sanctorum typis absolutum cognovimus, et per revisores ad id legitime deputatos informati fuimus, illud cum suo originali, diligenti collatione facta, convenire, dictum Dioecesis nostrae Proprium Sanctorum in uno volumine, ut vocant, in-18, excusum approbavimus evulgandique licentiam dedimus, pròut per praesentes approbamus et licentiam damus.

In quorum fidem hasce subsignavimus sigilloque nostro, ac Secretarii nostri generalis chirographo muniri fecimus.

Adjacii, die octava septembris 1885.

† Paulus, Episcopus Adjacen.

De mandato Illmi ac Rmi Episcopi

J. B. DESANTI, *Sec. gen. can. hon.*

Kalendarium perpetuum a Clero Civitatis, ac Dioecesis Adjacensis servandum.

Nota. *Asteriscus indicat Festa quorum Officia propria in hoc libello continentur.*

Januarius.

1 CIRCUMCISIO D. N. J. C. et Octava Nativitatis, *duplex II. classis.*
2 Octava S. Stephani Protomartyris, *duplex.* Comm. Oct.
3 Octava S. Joannis Apost. et Evang. *duplex.* Comm. Octavæ.
4 Octava SS. Innocentium Martyrum, *duplex.*
5 Vigilia Epiphaniae, *semiduplex.* Comm. S. Telesphori Papae Mart.
6 EPIPHANIA Domini, *duplex I. classis cum Octava.*
7 De infra Octavam, *semiduplex.*
8 De infra Octavam, *semiduplex.*
9 De infra Octavam, *semiduplex.*
10 De infra Octavam, *semiduplex.*
11 De infra Octavam, *semiduplex.* Comm. S. Hygini Papæ Mart.
12 De infra Octavam, vel de Dominica infra Oct. *semiduplex.*
13 Octava Epiphaniae Domini, *duplex.*
14 S. Hilarii Episc. Conf. Doct. *duplex.* Commem. S. Felicis Presbyt. Mart.
15 * S. Mauri Abbatis, *duplex.*
16 S. Marcelli Papae Mart. *duplex.*
17 S. Antonii Abbatis, *duplex.*
18 Cathedra S. Petri Apostoli Romae, *duplex majus.* Comm. S. Pauli Apost. et S. Priscae Virg. Mart.
19 * S. Appiani Episc. Mart. *duplex.* Comm. SS. Marii et soc. Mart.
20 SS. Fabiani Papae et Sebastiani Martyrum, *duplex.*
21 S. Agnetis Virg. Mart. *duplex.*
22 SS. Vincentii et Anastasii Martyrum, *semiduplex.*
23 * Desponsatio B. M. V. *duplex majus.* Comm. S. Joseph ejus Sponsi, et S. Emerentianae Virg. Mart.
24 S. Timothei Episc. Mart. *duplex.*
25 Conversio S. Pauli Apost. *duplex majus.* Comm. S. Petri Apost.
26 S. Polycarpi Episc. Mart. *duplex.*
27 * S. DEVOTAE Virg. Mart. Patronae Princip Corsicae, *duplex I. classis cum Octava.*
28 S. Pauli primi Eremitae, *duplex* (assignat. ex 15 hujus) Comm. S. Agnetis (secundo).
29 S. Francisci Salesii Episc. Conf. *duplex.*
30 S. Martinae Virg. Mart. *semiduplex.*
31 S. Petri Nolasci Confessoris, *duplex*

Dominica II. post Epiph. — SS. Nominis Jesu, *duplex ii. classis.*

Feria III. post Domin. Septuages. — * Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti, *duplex majus.*

Feria III. post Domin. Sexages. — * Commem. Passionis D. N. J. C. *duplex majus.*

Februarius.

1 S. Ignatii Episc. Mart. *semiduplex.*
2 PURIFICATIO B. M. V. *duplex ii. classis.*
3 * Octava S. Devotae Virg. Mart. *duplex.*
4 S. Andreae Corsini Episc. Conf. *duplex.*
5 S. Agathae Virg. Mart. *duplex.*
6 S. Joannis Chrysostomi Episc. Conf. Doct. *duplex* (assignat ex 27 Jan.) Comm. S. Dorotheae Virg. Mart.
7 S. Romualdi Abbatis, *duplex.*
8 S. Joannis de Matha Conf. *duplex.*
9 * S. Apolloniae Virg. Mart. *duplex.*
10 S. Scholasticae Virg. *duplex.*
11 * Beatorum Septem Fundatorum ordinis Servorum B. M. V. *duplex.*
12 S. Canuti Regis Mart. *semiduplex ad libitum* (assignat. ex 19 Jan.)
13 S. Raymundi de Pennafort Conf. *semiduplex* (assignat. ex 23 Jan.)
14 * S. Blasii Episc. Mart. *duplex* (assignat. ex 3 hujus.) Commem. S. Valentini Presbyteri Mart.
15 * S. Agathonis Papae Conf. *duplex.* Commem SS. Faustini et Jovitae Martyrum.
16 * S. Julianae Virg. Mart. *duplex.*
17 * S. Zosimi Papae Conf. *duplex* (assignat. ex 9 hujus.)
18 S. Titi Episc. Conf. *duplex.* Commem. S. Simeonis Episc. Mart.
19 SS. Viginti sex Martyrum Japonensium, *duplex.*
20 S. Cyrilli Alexandrini, Episc. Conf. Doct. *duplex* (assignat. ex 9 Febr.)
21
22 Cathedra S. Petri Apostoli Antiochiae, *duplex majus.* Commem. S. Pauli Apost.
23 * *Vigilia.* S. Petri Damiani Episc. Conf. Doct. *duplex.*
24 S. Matthiae Apostoli, *duplex ii. classis.*
25 * S. Margaritae Cortonen. Poenitentis, *semiduplex.*
26
27
28 * S. Fortunatae Virg. Mart. *duplex.*

Feria VI. post Cineres. — * Sacratissimae Spineae Coronae D. N. J. C. *duplex majus.*

Feria VI. post Domin. I. Quadrages. — * Lanceae et Clavorum D. N. J. C. *duplex majus.*

Feria VI. post Domin. II. Quadrages. — * Sacratissimae Sindonis D. N. J. C. *duplex majus.*
Feria VI. post Domin. III. Quadrages. — * Sacrorum quinque Vulnerum D. N. J. C. *duplex majus.*

Martius.

1
2
3
4 S. Casimiri Conf. *semid.* Commem. S. Lucii Papae Mart.
5 * S. Joannis Joseph a Cruce Conf. *duplex.*
6
7 S. Thomae Aquinatis Conf. Doct. *duplex.* Comm. SS. Perpetuae et soc. Martyrum.
8 S. Joannis de Deo Conf. *duplex.*
9 S. Franciscae Romanae Viduae, *duplex.*
10 SS. Quadraginta Martyrum, *semiduplex.*
11
12 S. Gregorii I. Papae Conf. Doct. *duplex.*
13
14
15 * S. Zachariae I. Papae Conf. *duplex.*
16
17 S. Patritii Episc. Conf. *semiduplex.*
18 * Patrocinium B. M. V. de Misericordia, *duplex majus.*
19 S. Joseph Sponsi B. M. V. *duplex ii. classis.*
20 * S. Gabrielis Archangeli, *duplex majus* (assignat. ex 18 hujus.)
21 S. Benedicti Abbatis, *duplex majus.*
22 * S. Catharinae Fliscae Adurnae Viduae Januen. *duplex.*
23 S. Cyrilli Hierosolymitani, Episc. Conf. Doct. *duplex majus.* (assignat. ex 18 hujus.)
24
25 ANNUNTIATIO B. M. V. *duplex ii. classis.*
26
27
28 * S. Xisti III. Papae Conf. *duplex.*
29
30
31

Feria VI. post Domin. IV. Quadrag. — * Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. *duplex majus.*
Feria VI. post Domin. Passionis.—* Septem Dolorum B. M. V. *duplex majus.*

Aprilis.

1
2 S. Francisci de Paula Conf. *duplex.*
3
4 S. Isidori Episc. Conf. Doct. *duplex.*
5 S. Vincentii Ferreri Conf. *duplex.*

6 * S. Xisti I. Papae Mart. *duplex.*
9 * S. Coelestini I. Papae Conf. *duplex.*
7
8
10
11 S. Leonis I. Papae Conf. Doct. *duplex.*
12 * S. Julii I. Papae Conf. *duplex.*
13 S. Hermenegildi Martyris, *semiduplex.*
14 S. Justini philosophi, Mart. *duplex.* Comm. SS. Tiburtii et soc. Mart.
15
16
17 S. Aniceti Papae Mart. *simplex.*
18
19 * S. Leonis IX. Papae Conf. *duplex.*
20
21 S. Anselmi Episc. Conf. Doct *duplex.*
22 SS. Soteris et Caji Pontificum MM. *semiduplex.*
23 * B. Alexandri Sauli Episc. Conf. *duplex.*
24 S. Fidelis a Sigmaringa Mart. *duplex.*
25 S. Marci Evangelistae, *duplex ii. classis.*
26 * Apparitio Imaginis B. M. V. de Bono Consilio, *duplex majus.*
27 * S. Georgii Mart. *duplex* (assignat. ex 23 hujus.)
28 SS. Cleti et Marcellini Pontificum Mart. *semiduplex* (assignat. ex 26 hujus.) Comm. S. Vitalis Mart.
29 S. Petri Martyris, *duplex.*
30 S. Catharinae Senensis Virginis, *duplex.*

Domin. III. post Pascha. — * Patrocinium S. Joseph Sponsi B. M. V. *duplex ii. classis.*

Domin. V. post Pascha. — * B. M. V. sub titulo Refugium Peccatorum, *duplex majus.*

Maius.

1 SS. Philippi et Jacobi Apostolorum, *dupl. ii. classis.*
2 S. Athanasii Episc. Conf. Doct. *duplex.*
3 Inventio Sanctissimae Crucis D. N. J. C. *dupl. ii. classis.* Comm. SS. Alexandri Papae et soc. Mart.
4 S. Monicae Viduae, *duplex.*
5 S. Pii V. Papae Conf. *duplex.*
6 S. Joannis Apostoli ante Portam Latinam, *dupl. maj.*
7 S. Stanislai Episc. Mart. *duplex.*
8 Apparitio S. Michaelis Archangeli, *dupl. majus.*
9 S. Gregorii Naziânzeni Episc. Conf. Doct *duplex.*
10 S. Antonini Episc. Conf. *dupl.* Comm. Ss. Gordiani et soc. Mart.
11 * S. Francisci de Hieronymo Conf. *duplex.*
12 SS. Nerei, Achillei et Domitillae Virg. atque Pancratii Mart. *duplex.*
13 S. Pauli a Cruce, Conf. *duplex.* (assignat. ex 28 April.)

14 S. Bonifacii Mart. *simplex.*
15
16 * S. Joannis Nepomuceni Mart. *duplex.*
17 S. Paschalis Baylon Conf. *duplex.*
18 S. Venantii, Mart. *duplex.*
19 S. Petri Coelestini Papae Conf. *dupl.* Commem. S. Pudentianae Virg.
20 S. Bernardini Senensis Conf. *semiduplex.*
21 * S. Restitutae Virg. Mart. *duplex.*
22 * S. JULIAE Virg. Mart. Patronae Princip. Corsicae, *dupl. i. classis. cum Octava.*
23 S. Ubaldi Episc. Conf. *semidupl.* (assignat. ex 16 hujus.)
24 * B. M. V. titulo Auxilium Christianorum, *dupl. majus.*
25 S. Gregorii VII. Papae Conf. *dupl.* Commem. S. Urbani Papae Mart.
26 S. Philippi Nerii Conf. *dupl.* Commem. S. Eleutherii Papae Mart.
27 S. Mariae Magdalenae de Pazzis Virg. *dupl.* Commem. S. Joannis Papae Mart.
28 * S. Felicis a Cantalicio Conf. *semidupl.* (assignat. ex 21 hujus.)
29 * Octava S. Juliae Virg. Mart. *duplex.*
30 S. Augustini Cantuariensis, Episc. Conf. *dupl.* (asssignat. ex 28 hujus.) Commem. S. Felicis Papae Mart.
31 * B. M. V. titulo Gratiarum, *dupl. maj.* Comm. S. Petronillae Virginis.

Junius.

1 * S. Maximini Episc. Conf. *duplex.*
2 * S. Erasmi Episc. Mart. *dupl.* Commem. SS. Marcellini et soc. Mart.
3 * S. Angelae Mericiae Virg. *dupl.* (fuit 31 Maii.)
4 * S. Francisci Caracciolo Conf. *duplex.*
5 S. Bonifacii Episc. Mart. *duplex.*
6 S. Norberti Episc. Conf. *duplex.*
7
8
9 SS. Primi et soc. Mart. *simplex.*
10 S. Margaritae Viduae Reginae Scotorum, *semiduplex.*
11 S. Barnabae Apostoli, *dupl. majus.*
12 S. Joannis a S. Facundo Conf. *dupl.* Comm. SS. Basilidis et soc. Mart.
13 S. Antonii Patavini Conf. *duplex.*
14 S. Basilii Magni Episc. Conf. Doct. *duplex.*
15 SS. Viti et soc. Mart. *simplex.*
16 * S. Joannis Francisci Regis Conf. *duplex.*
17
18 SS. Marci et soc. Mart. *simplex.*
19 S. Julianae de Falconeriis Virg. *dupl.* Comm. SS. Gervasii et soc. Mart.

20 S. Silverii Papae Mart. *simplex.*
21 * S. Aloysii Gonzagae Conf. *duplex.*
22 S. Paulini Episc. Conf. *simplex.*
23 *Vigilia.*
24 NATIVITAS S. Joannis Baptistae, *duplex i. classis cum Octava.*
25 S. Gulielmi Abbatis, *duplex.*
26 SS. Joannis et Pauli Martyrum, *duplex.*
27 * S. Gallicani Martyris, *duplex.*
28 *Vigilia.* S. Leonis II. Papae Conf. *semiduplex.*
29 SS. PETRI et PAULI Apostolorum, *dupl. i. classis cum Octava.* Comm. omnium SS. Apostolorum.
30 Commemoratio S. Pauli Apostoli, *duplex majus.*
Feria VI. post Octavam Sanctissimi Corporis Christi, — * Sacratissimi Cordis Jesu, *duplex ii. classis.*
Domin. III. post Pentecosten, — * Sacri Cordis B. M. V. *duplex majus.*
Domin. II. vel III. Junii,—* S. Euphrasii Episc. Mart. Praecipui totius Dioecesis Patroni, *duplex i. classis cum Octava* (assignat. ex 15 Maii.)

Julius.

1 Octava S. Joannis Baptistae, *dupl.* Comm. Octavae.
2 Visitatio Beatae Mariae Virginis, *dupl. maj.* Comm. Octavae et SS. Processi et soc. Mart.
3 * S. Irenaei Episc. Mart. *dupl.* Comm. Octavae.
4 De Octava, *semiduplex.*
5 SS. Cyrilli et Methodii Episcoporum Confessorum, *duplex.* Comm. Octavae.
6 Octava SS. Apostolorum Petri et Pauli, *duplex.*
7 * B. Benedicti XI. Papae Conf. *duplex.*
8 S. Elisabeth Reginae Portugalliae Viduae, *semiduplex.*
9 * S. Veronicae de Julianis Virg. *duplex.*
10 SS. Septem Fratrum, Mart. et SS. Rufinae et Secundae Virginum Martyrum, *semiduplex.*
11 * S. Pii I. Papae Mart. *duplex.*
12 S. Joannis Gualberti Abbatis, *dupl.* Comm. SS. Naboris et soc. Martyrum.
13 * S. Anacleti Papae Mart. *duplex.*
14 S. Bonaventurae Episc. Conf. Doct. *duplex.*
15 S. Henrici Conf. *semiduplex.*
16 B. M. V. de Monte Carmelo, *duplex majus.*
17 S. Alexii Conf. *semiduplex.*
18 S. Camilli de Lellis Conf. *dupl.* Comm. SS. Symphorosae et Filiorum Mart.
19 S. Vincentii a Paulo Conf. *duplex.*
20 S. Hieronymi Æmiliani Conf. *dupl.* Comm. S. Margaritae Virg. Mart.
21 S. Praxedis Virginis, *simplex.*
22 S. Mariae Magdalenae Poenitentis, *dupl. majus.*

23 S. Apollinaris Episc. Mart. *duplex*. Commem. S. Liborii Episc. Conf.
24 *Vigilia*. S. Christinae Virg. Mart. *simpl.*
25 S. Jacobi Apost. *dupl. ii. cl.* Comm. S. Christophori Mart.
26 S. Annae Matris B. M. V. *duplex ii. classis.*
27 S. Pantaleonis Mart. *simplex.*
28 SS. Nazarii, Celsi, et Victoris Papae Mart. ac Innocentii Papae Conf. *semiduplex.*
29 S. Marthae Virg. *dupl. majus*. Commem. SS. Felicis et soc. Mart.
30 SS. Abdon et Sennen Mart. *simplex.*
31 S. Ignatii de Loiola Conf. *duplex.*

Domin. I. Julii. — Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. *duplex ii. classis.*

Domin. I. libera post Octavam SS. Apostolorum Petri et Pauli, — * Commemoratio omnium Sanctorum Pontificum Romanorum, *duplex.*

Domin III. a Kalendis Julii, — * Sanctissimi Redemptoris Jesu, *duplex majus.*

Augustus.

1 S. Petri Apostoli ad Vincula, *dupl. maj.* Comm. S. Pauli Apost. et SS. Machabaeorum Mart.
2 * S. Alphonsi Mariae de Ligorio Episc. Conf. et Eccles. Doct. *dupl.* Comm. S. Stephani Papae Mart.
3 Inventio Corporis S. Stephani Protomart. *semiduplex.* (Adjacii, *duplex.*)
4 S. Dominici Conf. *duplex majus.*
5 Dedicatio S. Mariae ad Nives, *duplex majus.*
6 Transfiguratio D. N. J. C. *dupl. maj.* Commem. SS. Xisti et soc. Mart.
7 S. Cajetani Conf. *dupl.* Comm. S. Donati Episc. Mart.
8 SS. Cyriaci et soc. Mart. *semiduplex.*
9 * *Vigilia*. S. Æmygdii Ep. Mart. *dupl.* Comm. S. Romani Mart.
10 S. Laurentii Levitae Mart. *dupl. ii. cl. cum Octava.*
11 * S. Philumenae Virg. Mart. *dupl.* Commem. SS. Tiburtii et soc. Mart.
12 S. Claræ Virginis, *duplex.*
13 De Octava, *semidupl.* Comm. SS. Hyppoliti et soc. Mart.
14 * *Vigilia*. S. Hormisdae Papae Conf. *dupl.* Commem. S. Eusebii Conf.
15 ASSUMPTIO B. M. V. *duplex i. classis cum Octava.*
16 * S. Rochi Conf. *duplex.*
17 Octava S. Laurentii Mart. *duplex.*
18 S. Hyacinthi Conf. *dupl.* (assignat. ex 16 hujus.) Comm. S. Agapiti Mart.
19 De Octava, *semidupl.*
20 S. Bernardi Abbatis Conf. Doct. *duplex.*
21 S. Joannae Franciscae Fremiot de Chantal Viduae, *dupl.*

22 Octava Assumptionis B. M. V. *dupl.* Comm. SS. Timothei et soc. Mart.
23 *Vigilia.* S. Philippi Benitii Conf. *duplex.*
24 S. Bartholomaei Apostoli, *dupl. ii. classis.*
25 S. Ludovici Regis Conf. *duplex.*
26 S. Zephirini Papae Mart. *simplex.*
27 S. Josephi Calasanctii Conf. *duplex.*
28 S. Augustini Ep. Conf. Doct. *dupl.* Comm. S. Hermetis Mart.
29 Decollatio S. Joannis Baptistae, *dupl. majus.* Comm. S. Sabinae Mart.
30 S. Rosae Limamae Virg. *dupl.* Comm. SS. Felicis et soc. Mart.
31 S. Raymundi Nonnati Conf. *duplex.*
Dominica infra Octavam Assumptionis, — S. Joachim Conf. Patris B. M. V. *duplex ii. classis.*

September.

1 S. Ægidii Abbatis, *simplex.* Comm. SS. duodecim Fratrum MM.
2 S. Stephani Regis Conf. *semiduplex.*
3
4 S. Rosae Viterbiensis, Virginis, *duplex.*
5 S. Laurentii Justiniani Episc. Conf. *semiduplex.*
6
7
8 NATIVITAS B. M. V. *duplex ii. classis cum Octava.* Comm. S. Adriani Mart.
9 De Octava, *semidupl.* Comm. S. Gorgonii Mart.
10 S. Nicolai de Tolentino Conf. *duplex.*
11 De Octava, *semidupl.* Comm. SS. Proti et soc. MM.
12 De Octava, *semiduplex.*
13 S. Venerii Abbatis, *duplex.*
14 Exaltatio Sanctissimae Crucis D. N. J. C. *dupl. majus.*
15 Octava Nativitatis B. M. V. *duplex.* Comm. S. Nicomedis Mart.
16 SS. Cornelii Papae et Cypriani Episcopi Martyrum, *semiduplex.* Comm. SS. Euphemiae et soc. MM.
17 Impressio Sacrorum Stigmatum in corpore S. Francisci, *duplex.*
18 S. Joseph a Cupertino Conf. *duplex.*
19 SS. Januarii et soc. MM. *duplex.*
20 *Vigilia.* SS. Eustachii et soc. MM. *duplex.*
21 S. Matthaei Apostoli et Evangelistae, *dupl. ii. classis.*
22 S. Thomae de Villanova Episc. Conf. *dupl.* Comm. SS. Mauritii et soc. MM.
23 S. Lini Papae Mart. *dupl.* Comm. S. Theclae Virg. Mart.
24 B. M. V. de Mercede, *duplex majus.*
25 S. Pacifici a S. Severino Conf. *duplex.*
26 SS. Cypriani et Justinae MM. *simplex.*

27 SS. Cosmae et Damiani MM. *semiduplex.*
28 S. Wenceslai Mart. *semiduplex.*
29 Dedicatio S. Michaelis Archangeli, *dupl. ii. classis.*
30 S. Hieronymi Presbyteri Conf. Doct. *duplex.*
Dominica infra Octavam Nativitatis B. M. V. — Sacri Nominis ipsius Deiparae, *duplex majus.*
Dominica III. Septembris, — * Festum Septem Dolorum B. Mariae Virginis, *duplex majus.*

October.

1 S. Remigii Episc. Conf. *duplex.*
2 SS. Angelorum Custodum, *duplex majus.*
3
4 S. Francisci Assisien. Conf. *duplex majus.*
5 SS. Placidi et soc. MM. *simplex.*
6 S. Brunonis Conf. *duplex.*
7 S. Marci Papae Conf. *simplex.* Comm. SS. Sergii et soc. MM.
8 S. Birgittae Viduae, *duplex.*
9 SS. Dionysii et soc. MM. *semiduplex.*
10 S. Francisci Borgiae Conf. *semiduplex.*
11
12
13 S. Eduardi Conf. *semiduplex.*
14 S. Calixti Papae Mart. *duplex.*
15 S. Theresiae Virginis Mart. *duplex.*
16
17 S. Hedwigis Viduae, *semiduplex.*
18 S. Lucae Evangelistae, *duplex ii. classis.*
19 S. Petri de Alcantara Conf. *duplex.*
20 S. Joannis Cantii Conf. *duplex.*
21 * SS. Ursulae et soc. Virg. MM. *duplex.* Comm. S. Hilarionis Abbatis.
22
23
24 * S. Raphaelis Archangeli, *duplex majus.*
25 * SS. Crispini et Crispiniani MM. *dupl.* Comm. SS. Chrysanti et soc. MM.
26 * S. Evaristi Papae Mart. *duplex.*
27 *Vigilia.*
28 SS. Simonis et Judae Apostolorum, *dupl. ii. classis.*
29
30
31 *Vigilia.*
Domin. I. Octobris, — Solemnitas Sacratissimi Rosarii B. M. V. *duplex majus.*
Domin. II. Octobris, — * Festum Maternitatis B. M. V. *duplex majus.*
Domin. III. Octobris, — * Festum Puritatis B. M. V. *duplex majus.*

Domin. IV. Octobris, — * Festum Sacrarum Reliquiarum seu Sanctorum quorum Corpora vel Reliquiae in singulis Civitatis, ac Dioecesis Ecclesiis venerantur, *duplex majus.*

November.

1 SOLEMNITAS OMNIUM SANCTORUM, *duplex i. classis cum Octava.*
2 De Octava, *semiduplex.* Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.
3 * S. Laurinae Virg. Mart. *duplex.*
4 S. Caroli Episc. Conf. *duplex.* Comm. SS. Vitalis et soc. Mart.
5 De Octava, *semiduplex.*
6 De Octava, *semiduplex.*
7 De Octava, *semiduplex.*
8 Octava omnium Sanctorum, *duplex.* Comm. SS. Quatuor Coronatorum Mart.
9 Dedicatio Basilicae Sanctissimi Salvatoris, *dupl.* Comm. S. Theodori Mart.
10 S. Andreae Avellini Conf. *dupl.* Comm. SS. Tryphonis et soc. Mart.
11 S. Martini Episcopi Conf. *dupl.* Comm. S. Mennae Mart.
12 S. Martini Papae Mart. *semiduplex.*
13 * S. Homoboni Conf. *duplex.*
14 S. Didaci Conf. *semiduplex* (assignat. ex heri.)
15 S. Gertrudis Virginis, *duplex.*
16 * S. Stanislai Kostkae Conf. *duplex.*
17 S. Gregorii Thaumaturgi Episc. Conf. *semiauplex.*
18 Dedicatio Basilicarum SS. Apostolorum Petri et Pauli, *duplex.*
19 S. Elisabeth Viduae, *duplex.* Comm. S. Pontiani Papae Mart.
20 S. Felicis de Valois Conf. *duplex.*
21 Praesentatio B. Mariae Virginis, *duplex majus.*
22 S. Caeciliae Virginis Mart. *duplex.*
23 S. Clementis Papae Mart. *duplex.* Comm. S. Felicitatis Mart.
24 S. Joannis a Cruce Conf. *dupl.* Comm. S. Chrysogoni Mart.
25 S. Catharinae Virg. Mart. *duplex.*
26 * S. Silvestri Abbatis, *dupl.* Comm. S. Petri Alexandrini Episc. Mart.
27 * B. Leonardi a Portu Mauritio Conf. *duplex.*
28 S. Josaphat, Episc. Polocensis, Mart. *duplex.* (assignat. ex 14 hujus.)
29 * *Vigilia.* S. Gelasii Primi Papae Conf. *dupl.* Comm. S. Saturnini Mart.
30 S. Andreae Apostoli, *dupl. ii. classis.*

Domin. infra Octavam omnium Sanctorum, — * Festum B. M. V. titulo de Suffragio, *duplex majus.*

Kalendarium perpetuum.

Dominica immediate post Octavam omnium Sanctorum, — Dedicatio omnium Ecclesiarum, *duplex i. classis cum Octava.*

Dominica XXIV. et ultima post Pentecosten, — * Festum Patrocinii B. M. V. *duplex majus.*

December.

1 * S. Eligii Episc. Conf. *duplex.*
2 S. Bibianae Virg. Mart. *semiduplex.*
3 S. Francisci Xaverii Conf. *duplex.*
4 * S. Barbarae Virg. Mart. *duplex.*
5 S. Petri Chrysologi Episc. Conf. Doct. *dupl.* (assignat. e heri.) Comm. S. Sabbae Abbatis.
6 S. Nicolai Episc. Conf. *duplex.*
7 S. Ambrosii Episc. Conf. Doct. *duplex.*
8 CONCEPTIO B. M. V. *duplex i. classis cum Octava.*
9 De Octava, *semiduplex.*
10 * Translatio Almæ Domus B. M. V. in Agro Lauretano, *dupl. maj.* Commem. S. Melchiadis Papae.
11 S. Damasi Papae Conf. *semiduplex.*
12 De Octava, *semiduplex.*
13 S. Luciae Virg. Mart. *duplex.*
14 De Octava, *semiduplex.*
15 Octava Conceptionis B. M. V. *duplex.*
16 S. Eusebii Episc. Mart. *semiduplex.*
17 * S. Lazari Episc. Conf. *duplex.*
18 * Exspectatio Partus B. M. V. *duplex majus.*
19
20 *Vigilia.*
21 S. Thomae Apostoli, *duplex ii. classis.*
22
23
24 *Vigilia.* Nativitatis D. N. J. C.
25 NATIVITAS D. N. J. C. *dupl. i. classis cum Octava.*
26 S. Stephani Protomartyris, *dupl. ii. classis cum Octava.* Commem. omnium SS. Martyrum et Octavae.
27 S. Joannis Apostoli et Evangelistae, *dupl. ii. classis cum Octava.* Comm. Octavarum.
28 SS. Innocentium Martyrum, *dupl. ii. classis cum Octava.* Comm. Octavarum.
29 S. Thomae Cantuariensis Episc. Mart. *semidupl.* Comm. Octavarum.
30 De Dominica infra Octavam Nativitatis, *semidupl.* Comm. Octavarum.
31 S. Silvestri Papae Conf. *dupl.* Comm. Octavarum.

✠ Officia Propria Sanctorum Ecclesiae Cathedralis, Civitatis, atque Dioec. Adjacensis. ~ Pars Hiemalis.

FERIA TERTIA
POST DOMIN. SEPTUAGES.
Orationis D. N. J. C. in monte Oliveti.
Duplex majus.
Ut in fine Breviarii.

FERIA TERTIA
POST DOMIN. SEXAGES.
Commemoratio Passionis D. N. J. C.
Duplex majus.
Ut in fine Breviarii.

FERIA SEXTA
POST CINERES.
SS. Spineae Coronae D. N. J. C.
Duplex majus.
Ut in fine Breviarii.

DIE I. DECEMBRIS.
S. Eligii
Episc. et Conf. Duplex.
Oratio.

TRIBUE nobis, quaesumus Dómine, singulárem sancti Elígii Confessóris tui atque Pontíficis caritátem imitári, ut illíus mérita in spíritu et veritáte celebrémus. Per Dóminum.

Lect. i. Noct. de Script. occ.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

ELIGIUS Lémovix, a cathólicis piísque paréntibus religióse educátus, auri laborándi artem

adoléscens dídicit. Mánuum labórem cum pietátis opéribus mire conjúngens, quidquid témporis a labóre supérerat in divínis frequentándis offíciis, in sacrórum Librórum audiénda lectióne, inque ea atténto ánimo recolénda insumébat. Aetáte autem ac Sanctórum sciéntia profíciens, christiánas virtútes impénsius excóluit : suum enim corpus oratióne et jejúniis in mentis servitútem redégit, seque totum rediméndis captívis, deténtis cárcere solándis, et egenórum sublevándae inópiae dédidit. Hinc tantus ad eum páuperum concúrsus, ut quaerénti domum Elígii dicerétur : ubi páuperum coetum conspéxeris, illic et Elígium repéries. Harum virtútum praestántia, Francórum régibus Clotário ejúsque fílio Dagobérto apprime carus fuit, quorum tamen grátia, vel ut indigéntes juváret, vel ut divínam promóveret glóriam solúmmodo utebátur.

Lectio v.

ID Aremoricórum regem, pacis componéndae causa, missus a Dagobérto, reges ambos felíci foedere sociávit. Regáli ejúsdem Dagobérti munificéntia adjútus, Solemniacénse in Lemovícibus coenóbium cóndidit. Parísiis tercéntum puellárum ascetérium, aliúdque póstea Noviómi eréxit, exáctam in síngulis constítuens disciplínam vivéndi, cujus fervor ne unquam tepésceret, exémplo juxta stúduit et verbo. Plúrima divérsis tempóribus auro, argénto et gemmis ornávit sepúlcra Sanctórum, et mausoléum imprímis mártyris Dionysii miro artifício decorávit. De Ecclésiae disciplína sollícitus, simoníacam labem, quae altas in Gállia radíces égerat, junctis cum Audoéno stúdiis, exstirpávit, effecítque cum eo ne quis deínceps Epíscopus eligerétur, nisi qui integritáte morum céteris praefulgéret.

Lectio vi.

TAMQUAM Aaron ad Cleri honórem vocátus, etsi pro singulári sua ánimi demissióne rénuens, sacris tamen initiátur, atque Novioménsi praefícitur Ecclésiae, quo in múnere omnes perfécti Praesulis partes fidéliter adimplévit. Nam commíssas sibi Christi oves in omni sciéntia ac doctrína erudíre, atque in omni patiéntia redargúere nunquam cessávit. Inopum gregem quotídie pavit, sólitus étiam illórum sordes elúere. Orthodóxae veritátis hostes pervígili cura

detéxit, illorúmque nefários conátus elúsit. Idolólatras, non qui suam modo incolébant dioecésim, sed étiam álios quamplúrimos ad veri Dei cognitiónem et cultum addúxit, atque eórum fana subvértit. Cabilonénsi intérfuit synodo, anno a Vírginis partu sexcentésimo quinquagésimo círciter celebrátae. Demum, prophetíae dono clarus, miraculórum fama insígnis, septuagenárius plácide obdormívit in Dómino, ejúsque corpus summa fidélium veneratióne cónditum in sepúlcro, quod Deus miráculis gloriósum réddidit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papae.

Homil. ix. *in Evang.*

NULLUS piger ab hac talénti acceptióne secúrus est. Nullus namque est, qui veráciter dicat : taléntum mínime accépi, non est unde ratiónes pónere cogar. Talénti enim nómine cuíllibet páuperi étiam hoc ipsum reputábitur, quod vel mínimum áccipit. Alius namque récipit intelligéntiam ; praedicatiónis ministérium debet ex talénto. Alius terrénam substántiam áccipit ; erogatiónem talénti debet ex rebus. Alius nec internórum intelligéntiam, nec rerum affluéntiam accépit, sed tamen dídicit artem qua páscitur; ipsa ars ei in talénti acceptióne reputátur. Alius nihil horum assecútus est, sed tamen fortásse familiaritátis locum apud dívitem mérui t ; taléntum profécto familiaritátis accépit. Si ergo nihil ei pro indigéntibus lóquitur, pro talénti retentióne damnátur.

Lectio viii.

HABENS ergo intelléctum, curet omníno ne táceat : habens rerum affluéntiam, vígilet ne a misericórdiae largitáte torpéscat : habens artem qua régitur, magnópere stúdeat, ut usum atque utilitátem illius cum próximo partiátur : habens loquéndi locum apud dívitem, damnatiónem pro reténto talénto tímeat, si quum valet, non apud eum pro paupéribus intercédit : tantum quippe ab unoquóque nostrum ventúrus Ju-

dex éxiget, quantum dedit. Ut ergo de talénti sui ratiónibus, redeúnte Dómino, quisque secúrus sit, cum tremóre penset quotídie quid accépit. Ecce namque jam juxta est, ut ille qui péregre profécus est, rédeat : quasi quippe péregre ábiit, qui de hac terra, in qua natus est, longe discéssit; sed profécto revértitur, ut de taléntis ratiónes ponat, quia si a bona actióne torpéscimus, de ipsis donis, quae cóntulit, nos districtius júdicat.

Lectio ix.

CONSIDEREMUS ergo quae accépimus, atque in eórum erogatióne vigilémus. Nulla nos a spiritáli ópere terréna cura impédiat, ne si in terra taléntum abscónditur, talénti Dóminus ad iracúndiam provocétur. Piger étenim servus, quum jam culpas Judex exáminat, taléntum de terra levat, quia sunt pleríque, qui tunc se a terrénis desidériis vel opéribus súbtrahunt, quando jam per animadversiónem Júdicis ad aetérnum supplícium trahúntur. Ante ergo de talénti nostri ponénda ratióne vigilémus, ut quum jam Judex ad feriéndum imminet, lucrum nos, quod fécimus, excúset.

DIE IV. DECEMBRIS.

S. Barbarae

Virg. et Mart. Duplex.

Oratio.

INTERCESSIO, quaesumus Dómine, beátae Bárbarae Vírginis et Mártyris tuae ab omni nos adversitáte prótegat, ut per ejus intervéntum gloriosíssimum, sacrosáncti córporis et sánguinis Dómini nostri Jesu Christi sacraméntum, ante diem éxitus nostri, per veram poeniténtiam et puram confessiónem percípere mereámur : Qui tecum vivit et regnat.

Deinde fit Commem. Feriae.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BARBARA, virgo Nicomediénsis, Dióscori, nóbilis sed superstitiósi hóminis, fília, per ea quae visibília facta sunt, ad invisibília, divína opitulánte grátia, fácile pervénit. Quaprópter soli Deo rebúsque divínis vacáre coepit. Eam pater, útpote forma venustiori niténtem, a quocúmque virórum occúrsu tutári cúpiens, turri inclúsit, ubi pia virgo meditatiónibus et précibus addícta, soli Deo, quem sibi in sponsum delégerat, pla-

cére studébat. Obláta a patre plúries nobílium connúbia fórtiter sprevit. Pater vero per sui abséntiam fíliae ánimum posse facílius emollíri confídens, jussit primo bálneum éxstrui, ne quid ei deésset ad commoditátem, deínde péregre in éxteras regiónes profécus est.

Lectio v.

ABSENTE patre, jussit Bárbara duábus fenéstris, quae in turri erant, tértiam addi in honórem divínae Trinitátis, iabiúmque bálnei sacrosánctae Crucis signo muníri: quod ubi rédiens Dióscorus inspéxit, audíta novitátis causa, ádeo in fíliam excánduit, ut stricto ense eam áppetens, parum abfúerit quin eam dire confóderet: sed praesto ádfuit Deus: nam fugiénti Bárbarae saxum ingens se patefáciens, viam apéruit, per quam montis fastígium pétere, et in specu latére pótuit. Sed paulo post cum a nequíssimo genitóre repérta fuísset, ejus látera pédibus, dorsúmque pugnis immániter percússit, et crínibus per loca áspera difficilésque vias raptátam Marciáno praesidi puniéndam trádidit. Itaque ab ipso ómnibus modis, sed incássum tentáta, nudam nervis caedi, et inflicta vúlnera téstulis confricári, deínde in cárcerem trahi praecépit; ubi imménsa luce circúmdatus ei Christus appárens, mirífice confortátam in passiónum tolerántia confirmávit: quod animadvértens Juliána matróna, ad fidem convérsa, ejúsdem palmae párticeps effécta est.

Lectio vi.

BARBARAE demum férreis únguibus membra laniántur, fácibus látera incendúntur, et malléolis caput contúnditur; quibus in cruciátibus consórtem solabátur, et hortabátur ut ad finem usque constánter certáret. Praecísis tandem utríque ubéribus, nudae per loca pública tractae, cápite plectúntur, filiaeque cervícem ipse scelestíssimus pater, humanitátis expers, própriis mánibus amputávit: cujus fera crudélitas non diu inúlta remánsit; nam statim eo ipso in loco fúlmine percússus intériit. Corpus hujus beatíssimae Vírginis Justínus imperátor Nicomédia áuferens, Constantinópolim primum transportávit. Illud idem cum, in progréssu témporis, ab imperatóribus Constantíno et Basilío impetrássent Véneti, Constantinópoli dedúctum, in sancti Marci basílica fuit deínde solém-

niter collocátum. Inde, supplicántibus Torcelláno Epíscopo ejúsque soróre Abbatíssa, ad Ecclésiam moniálium sancti Joánnis Evangelístae Torcellánae dioecésis, anno salútis millésimo nono defértur. Postrémo in Buriáni ínsulam translátum est, ubi honorífice cónditum in parochiáli ecclésia sancti Martíni, perpétuo cultu ad praesens usque tempus summópere venerátur.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos. *de Communi i. loco.*

DIE X. DECEMBRIS.

Translàtio Almae Domus Lauretanae B. M. V. *Duplex majus.*

Ut in fine Breviarii.

DIE XVII. DECEMBRIS.

S. Lazari

Discipuli Domini, Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi praeter sequentia.

Ad Magnif. in utrisque Vesp. et ad Bened. Ána. Lázarus amícus noster dormit : sed vado, ut a somno éxcitem eum.

Oratio.

EXAUDI, Dómine, preces nostras, quas in beáti Lázari Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus, et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurr. vel de Communi. Fidelis sermo. *quoties incidat in Feriam Quatuor Temporum.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LAZARUS a Bethánia, nobílibus et copiósis parentibus, sícuti soróres ejus María et Martha natus, tanta morum integritáte cláruit, ac meritórum cópia praefúlsit, ut Christi Dómini in terris degéntis amícus haberétur et esset. Hujus ad mortem infirmántis soróres núntium misérunt ad Jesum abséntem : áttamen quum infírmitas isthaec esset pro glória Dei, ut per eam glorificarétur Filius Dei, nóluit Lázarum sanáre, ut posset resuscitáre. Itaque bíduo adhuc in eódem loco immorans, dum Judaeam répetit, Lázarus jam quatriduánus in sepúlcro foetébat.

Lectio v.

ET vero in Lázaro manifestaréntur dilúcide ópera Dei, misericors Jesus occurréntis sibi in viam Marthae

non dedignátur afféctum, imo ad resurrectiónis spem éxcitat, et plorántis Maríae Magdalénae misértus, própius ad sepúlcrum accédit, superimpósitum lápidem amovéri jubet; ad Lázarum voce magna clamávit, ut foris exíret, statímque pródiit qui erat mórtuus, mánibus ac pédibus ligátus, faciéque sudário coopértus. Lázarus ítaque, ad praecipiéntis Dómini nutum íntegre solútus, revíxit.

Lectio vi.

QUUM autem multi ex Judaeis, qui vénerant ad Maríam et Martham, vidéntes quae fécerat Jesus, in eum credidíssent, ac plures deínceps propter illum abírent ac páriter in Jesum crédérent, príncipes sacerdótum Lázarum interfícere cogitárunt, conceptúmque in ipsum ódium haud deponéntes, post Christi passiónem, eum cum sorióribus et áliis, Jerosólymis pulsum ac in navi sine velo et remígio inclúsum, in certum perículum mari credunt. Verum, miseréntis Dei providéntia, felíciter cum céteris Massíliam appúlsus, praedicatióne et miráculis gentem illam ad Christum addúxit, renuntiatúsque Massiliénsium Epíscopus, óptimi pastóris múnia sanctíssime obívit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xi.

IN illo témpore : Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríae, et Marthae soróris ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

Tract. xlv. *in Joan.*

IN superiori lectióne meminísis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Jordánem ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus, quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat quae unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt : ubi erat Jesus : quóniam absens erat, trans Jordánem scilicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes quod aegrotáret frater eárum, ut, si dignarétur, veníret, et eum ab aegritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

Lectio viii.

QUID ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas infirmátur. Non dixérunt : Veni. Amánti tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausae sunt dícere : Veni et sana : ibi jube, et hic fiat. Cur enim non sic istae, si fides illíus centuriónis inde laudátur? Ait enim : Non sum dignus ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nil horum istae, sed tantúmmodo : ecce quem amas infirmátur : súfficit ut nóveris : non enim amas et déseris.

Lectio ix.

DICET áliquis : Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicéntem : Non veni vocáre justos sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de coelo ad terram non descénderet. Audiens autem Jesus, dixit ad eos : Infírmitas haec non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus, non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait : Non est ad mortem ; quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum, quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte quemádmodum, tamquam ex oblíquo, Dóminus Deum se dixit, propter quosdam, qui negant Fílium Deum esse.

DIE XVIII. DECEMBR.

Exspectatio Partus B. M. V.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

DIE XXVI. DECEMBR.

In Festo S. Stephani Protomartyris,

Pro Commemoratione Omnium SS. Martyrum.

Ut in fine Breviarii eadem die, secundo loco.

DIE XV. JANUARII.

S. Mauri

Abbatis. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátum Maurum Abbátem, ad imitándum obediéntiae exémplum, sicco pede super aquas ambulére fecísti : concéde ut virtútum ipsíus implére documénta, et praemiórum obtinére consórtia mereámur. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MAURUS, nóbilis Románus, puer, a patre Eutychio, Deo sub sancti Benedícti disciplína oblátus, brevi tantum divína grátia profécit, ut ipsi magístro admiratióni esset, qui illum saepe, véluti reguláris observántiae et virtútum ómnium spécimen, céteris discípulis ad imitándum proponébat.

Lectio v.

CUJUS adhuc adolescéntis illud admirábile obediéntiae exémplum a sancto Gregório Papa commemorátur; nam quum Plácidus mónachus, in lacum prolápsus, aquárum ímpetu raperétur, sancti Patris jussu accúrrens Maurus, et super aquas incédens, sócium capíllis apprehénsum ad terram attráxit.

Lectio vi.

CONTINENTIAE tantae fuit, ut per Quadragésimam bis tantum in hebdómada, et quidem parcíssime, cibum súmeret. Somnum stando, vel quum nímia eum lassitúdo compulísset, sedéndo super aggéstum calcis, et stábuli strato cilício, capiébat. Missus in Galliam ab eódem sancto Benedícto, célebri monastério exstrúcto, cui annos quadragínta praefuit, monásticam disciplínam mirífice propagávit. Dénique, sanctitáte et miráculis clarus, septuagenário major migrávit in coelum, anno salútis quingentésimo sexagésimo quinto.

In iii. Nocturno, Homilia. Grandis fidúcia. *de Communi Abbatum.*

DIE XIX. JANUARII.

S. Appiani

Episc. et Mart. Duplex.

Oratio. Infirmitátem.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

De S. Cypriano. Hom. ii.

Lectio iv.

IN martyrio beatíssimi Appiáni, fratres caríssimi, univérsa vobíscum Christi exsúltat Ecclésia, quam in omne gáudium, et coeléstis eruditióne sermónis instrúxit, et múnere triumphális sánguinis decorávit. Fuit enim in eo, sicut compértum habémus, et, contra erróres diáboli, spiritális sapiéntiae plenitúdo, et, advérsus persecutiónes mundi, christiáni péctoris infatigáta constántia. Quis non hujúsmodi virum quantis valet praecórdiis prosequátur,

cujus eloquéntia inspiráta divínitus et Ecclésias dócuit et saeculum confutávit?

Lectio v.

VERE hic mirábilis, atque ómnium ubíque stúdiis celebrándus, quem sánctitas sacerdótem, perítia doctórem, fides mártyrem consecrávit. Pretiósa, inquit David, in conspéctu Dómini, mors Sanctórum ejus. Vidéte, caríssimi, in quantum venerábilis Appiánus étiam prophéticam supergréssus est laudem, cujus in conspéctu Dómini non solum mors, sed et vita éxstitit pretiósa. Moriéndo namque próprium Christo sánguinem dedit; vivéndo nihilóminus, cohortatióne fortíssima, innúmeros cœlo mártyres acquisívit.

Lectio vi.

QUID hoc clárius sacerdóte, qui inter hóminum turbas glória coeléstis conversatiónis emícuit, atque inter angélicos coetus et sua factus est, et aliórum morte conspícuus? Justíssime hic cum patriárcha David cantávit Dómino Deo suo dicens: Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. Exsultávit ítaque cor ejus in Deum vivum cum moriéntis et moritúri saeculi vanitáte despécta, totum se divínis mancipávit obséquiis. Exsultávit et caro ejus in Deo, quae de hoc mundo, non míseri corruptióne languóris, sed piis pro religióne supplíciis consecráta migrávit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xiv.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua. De Homilía sancti Gregórii Papae.

Hom. xvii. *in Evang.*

ET autem Dóminus demonstráret hoc erga próximos ódium non de affectióne procédere, sed de caritáte, addit prótinus dicens: Adhuc autem et ánimam suam. Odísse ítaque praecípimur próximos, odísse et ánimam nostram. Constat ergo quia amándo debet odísse próximum, qui sic eum odit sicut semetípsum. Tunc enim bene nostram ánimam ódimus, quum ejus carnálibus desidériis non acquiéscimus, quum ejus appetítum frángimus, quum ejus voluptátibus reluctámur. Quae ergo contémpta ad

mélius dúcitur, quasi per ódium amátur. Sic nimírum exhibére uxóri et próximis nostris ódii discretiónem debémus, ut in eis et diligámus quod sunt, et habeámus ódio quod in Dei nobis itínere obsístunt.

Lectio viii.

CERTE dum Paulus Jerosólymam pérgeret, prophéta Agabus zonam illíus apprehéndit, suísque pédibus alligávit, dicens : Virum cujus haec zona est sic alligábunt Judaei in Jerúsalem. Sed is qui ánimam suam perféćte óderat, quid dicébat? Ego non solum alligári, sed et mori in Jerúsalem parátus sum pro nómine Dómini Jesu, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me. Ecce quómodo amándo ánimam suam óderat, imo ódiens amábat, quam cupiébat pro Jesu nómine morti trádere, ut hanc ad vitam de peccáti morte suscitáret. Ab hac ergo discretióne ódii nostri, trahámus formam ad ódium próximi. Amétur quílibet in hoc mundo adversárius, sed in via Dei contrárius non amétur étiam propínquus. Quisquis enim jam aetérna concupíscit, in ea quam aggréditur causa Dei, extra patrem, extra matrem, extra uxórem, extra fílios, extra cognátos, extra semetípsum fieri debet, ut eo vérius cognóscat Deum, quo in ejus causa néminem recognóscit.

Lectio ix. de SS. Martyribus Mario et sociis.

DIE XXIII. JANUARII.

Desponsat. B.M.V.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

DIE XXVII. JANUARII.

S. Devotae

Virg. et Mart. Patronae principalis Corsicae. Duplex i. class. cum Octava.

Omnia de Communi, praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

Antiae de Laudibus.

Capitulum. Eccli. li.

CONFITEBOR tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus.

SALVE, tuórum glória oívium,
Devóta, salve: quas tibi pángimus
Laudes tui insígnis triúmphi
Votáque ut excípias rogámus.
Quam laeta Cyrnus dum célebrat tuas,

Ornas tuo quas sánguine, núptias
Cum Christo, et in coelis refúlges
Virgíneo redímita serto!
Instánter orans, corpus et átterens,
Virtúte polles, plénaque númine,
Te major es : non te minántis
Dira quatit rábies tyránni.
Sit Trinitáti glória pérpetim,
Sint mens, ea dante, óraque férvida,
Quae cóncinant claméntque semper
Glória, glória Trinitáti.
Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua : ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Ana. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem, et quae multum orat pro pópulo.

Oratio.

DEUS, qui hunc diem beátae Devótae Vírginis tuae triúmpho martyrii consecrásti, praesta quaesumus, ut qua concíve ac Patróna praecípua gloriámur, ejus quoque précibus et exémplo constántes semper in fide et caritáte, cum ipsa in coeléstí pátria cives Sanctórum fieri mereámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

QUID stulte saevis praeses inániter,
Mandásque ferri saxa per áspera
Corpus puéllae, ac hinc vidére
Membra ferox laniáta gaudes?
Namque illa poenas, fálsaque géntium,
Quae stulte adóras, númina déspicit,
Victríxque de te gloriósam
Jure refert in agóne palmam.
Instánte letho spíritus ínnocens,
Instar colúmbae, tranat per áera,
Cursúmque demónstrat per undas,
Moxque notos pelagúmque sedat.
Sit Trinitáti glória pérpetim,
Sint mens, ea dante, óraque férvida,
Quae cóncinant claméntque semper
Glória, glória Trinitáti.
Amen.

In primo Nocturno,

Ana. Devóta virgo totam se Dómino suo Jesu Christo vovit ab infántia.

Ps. 8. Dómine, Dóminus noster.

Ana. Ut spurcítias carnis immaculáto calle transíret, invíctum ab oratióne

spíritum nunquam relaxábat.

Ps. 18. Coeli enárrant.

Ána. Carnem domábat jejúniis, ne concupísceret advérsus spíritum.

Ps. 23. Dómini est terra.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua : ℟. Intende, próspere procéde, et regna.

Lectiones. Confitébor. *de Communi Virgin. ii. loco.*

In secundo Nocturno,

Ána. Devóta virgo sponsum suum Jesum Christum toto cordis ac mentis affféctu diligébat.

Ps. 44. Eructávit.

Ána. Fratres et cives suos Christo amatóres adjúngere conabátur.

Ps. 45. Deus noster refúgium.

Ána. Proptérea in se ipsam misericórdiam, et benevoléntiam júgiter praedicábat.

Ps. 47. Magnus Dóminus.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Lectio iv.

DEVOTA virgo, orta, ut fertur, Mariánae, insígnis olim urbis in Córsica, passa fuit sub Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus pro Christo martyrium. Nacta enim pro nutrice féminam christiánam, atque ab ea non minus religióne quam lacte cibóque educáta, quum accepísset brevi adfutúrum qui in ea quoque ínsula persecutiónem excitáret contra christiános, secéssit in domum Eutícii, viri príncipis seu senatóris, in qua die noctúque vacans lectióni sacrárum Scripturárum, oratióni, ac jejúniis quae, excépto domínicae resurrectiónis die, continénter observábat, quasi futurórum praescia, se ad impendéntem sibi suprémum agónem comparábat. Porro Eutícius, qui adhortátus eam aliquándo fúerat ut saltem nónnihil temperáret ab hujúsmodi árdua vivéndi ratióne, praesértim autem a quotidiáno jejúnio, sentit subínde quam verum esset quod illa tunc sibi respóndit, nimírum se satis abúnde bonis coeléstibus a Deo réfici; nam inter máciem et pallórem vultus vírginis divínum vidit effúndi fulgórem, in quem vix póterat obtútum inténdere.

℟. Veni, eléeta mea, sponsábo in te fide, * Veni coronáberis. ℣. Et ponam in te thronum meum. — Veni.

Lectio v.

APPULIT ítaque naváli classe in Córsicam Roma missus praeses nómine Bárbarus, cui delátum mox fuit in aedibus Eutícii christiánam

latére puéllam, quae nullo modo addúci possit ut Christo abrenúntiet deósque venerétur. Quare is statim compéllat Eutícium ut mittat illam ad se, certus eam detérrere a senténtia, vel minis, vel torméntis adhíbitis. Qui tamen respóndens inquit, se plúrimum fácere puéllam, et nunquam fore ut eam tráderet etsi ipse sibi univérsas domus suae opes largirétur. Súbstitit vafer praeses ad haec, metuénsque ne res foret plena perículi, si vellet conténdere cum viro dignitáte aeque ac auctoritáte praepoténti, sátius putávit clánculum venéno eum de médio tóllere. Hoc ígitur perémpto, prótinus capta est, tractáque ante illum Devóta; quumque jussa fuísset diis immoláre, ait : se quotídie pura mente famulári Deo vero; deos autem céreos, créteos et lapídeos, útpote qui nil áliud sunt quam effígies, et ópera mánuum hóminum, ratiónis ac sensus expértes, omníno respúere. Infremens Bárbarus ad haec, jubet ei os lapídibus contúndi, eámque mánibus ac pédibus ligátis per sálebras et saxa raptári, ac tandem equúleo suspéndi, in quo dum expiráret, visa fuit ex ejus ore égredi colúmba, quae subínde sursum ávolans, evánuit.

℟. Haec est victória quae vincit mundum, fides nostra * Et absórpta est mors in victória. ℣. Pro fide Devóta fudit sánguinem suum. — Et absórpta.

Lectio vi.

QUUM autem jussum esset cremári sequénti die corpus vírginis, duo clérici qui metu paganórum inde non multo procul latitábant, admóniti coelésti visióne, illud eádem nocte deposuérunt, atque aromátibus cónditum, adjuvántibus plúribus christiánis puéllis, imposuérunt navígio, ut in Africam transmítterent. Quumque ventus invaluísset, et navícula, útpote quae diu jacúerat in sicco líttore nimis, nónnihil fatísceret, nauclérus, quum per totam fere noctem laborásset, fessus tandem ac somno victus, tantísper obdormíverat. Et ecce mox visa est sibi adésse Devóta, quae eum admónuit jam quiesísse ventum et mare, navículam quoque esse ac fore deínceps undis impérviam, cursum vero dírigi eo debére, quo is, et qui secum erat ex dictis clericis sacérdos, vidérent colúmbam ex ore suo egrediéntem volándo téndere, et usque dum perveníssent ad locum qui Mónachon nuncupátur. Itaque sur-

gens, dictóque morem gerens nauclérus, próspere pervénit ad Hérculis Monaeci portum, praeeúnte jam atque iter monstránte colúmba, quae ibídem resédit, nempe inter Nicéam et Albintemélium, ubi Devóta ex tunc tamquam diva tutelaris summa celebritáte cólitur, atque ubi memóriae próditum est eam non semel apparuísse supra oppugnátam arcem, illámque ab hóstibus mirabíliter liberásse. Attamen ne Córsides áliquo Devótae sanctae pignore, qua concíve gloriántur, quamque ut praecipuam ínsulae Patrónam venerántur, carérent, anno millésimo sexcentésimo octogésimo séptimo, prídie Nonas Januárii, nonnúllas ejúsdem relíquias asservándas et venerándas a Monaecénsibus obtinuére.

℟. Ista est, quae contémpsit vitam mundi : * Et pervénit ad coeléstia regna. ℣. Et veniénte Dómino introívit cum eo ad núptias. — Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno,

Ána. Devóta virgo ethnicórum caecitátem inánes deos coléntium acerbíssime dolébat.

Ps. 95. Cantáte Dómino.

Ána. Senatóri Eutício, adhortánti ut deos vel cápitis inclinatióne venerarétur, constantíssime réstitit.

Ps. 96. Dóminus regnávit.

Ána. Ad praesidem rapta orábat dicens : Deus in adjutórium meum inténde, Dómine ad adjuvándum me festína.

Ps. 97. Cantáte Dómino... quia.

℣. Elégit eam Deus et praeelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisaei tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. lxiii. *in Matth. sub medio.*

DOMINUS noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum coelórum. Quibus verbis laténter eos ad eli-

géndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit.

℟. Confírma me, Dómine, in virtúte tua : * Et prótege me déxtera tua. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. — Et prótege.

Lectio viii.

ID autem hoc fere modo confírmat : Cógita tecum si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac praemio tólerant : imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiae flúctibus jactáris.

℟. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum, * Et jube ancíllam tuam ad immarcescíbilem glóriae corónam pervenire. ℣. Cursum consummávi, fidem servávi. — Et. Glória. Et.

Lectio ix.

CUM ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contineant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui ut regnum coelórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat : ut alacrióres efficiat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere : idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

AD LAUDES,

et per Horas, Antiae.

1. Sponsábo te * mihi in fide, et scies quia ego Dóminus.

2. Praevenísti eam, * Dómine, in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

3. Ego dilécto meo, * et ad me convérsio ejus.

4. Sponsus sánguinum * mihi est diléctus meus, quia fortis est ut mors diléctio.

5. Aquae multae * non potuérunt exstínguere caritátem.

Capitul. Confitébor. *et Hymnus.* Salve tuórum. *ut in i. Vesperis.*

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Ad Benedictus, Ant. Dum in equúleo suspenderétur Devóta, clamávit dicens : Dómine súscipe spíritum meum.

Oratio.

DEUS, qui hunc diem beátae Devótae Vírginis tuae triúmpho martyrii consecrásti, praesta quaesumus, ut qua concíve ac Patróna praecípua gloriámur, ejus quoque précibus et exémplo constántes semper in fide et caritáte, cum ipsa in coelésti pátria cives Sanctórum fieri mereámur. Per Dóminum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, praeter.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedixit te Deus in aetérnum.

Ad Magnif. Ánta. Tu glória Jerúsalem, tu laetítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

DIE III. FEBRUARII.

Octava S. Devotae.

Officium ut in Festo.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

(*Ex Octavar. Rom.*)

De Epístola sancti Hierónymi Presbyteri ad Eustóchium. *De cust. virg. t.* i. *circa medium.*

DE virgínibus, inquit Apóstolus, praecéptum Dómini non hábeo. Cur? Quia et ipse, ut esset virgo, non fuit impérii, sed própriae voluntátis. Neque enim audiéndi sunt qui eum uxórem habuísse confíngunt; cum de continéntia dísserens, et suádens perpétuam castitátem, intúlerit : Volo autem omnes esse sicut meípsum. Et infra : Dico autem innúptis et víduis : bonum est illis, si sic permáneant, sicut et ego. Quare ergo non habet Dómini de virginitáte praecéptum? Quia majóris est mercédis quod non cógitur, et offértur : quia si fuísset virgínitas imperáta, núptiae videbántur ablátae, et durissimum erat contra natúram cógere, angelorúmque vitam ab homínibus extorquére.

Lectio v.

ELIA fuit in véteri lege felícitas. Ibi dícitur : Beátus qui habet semen in Sion, et domésticos in Jerúsalem; et : Maledícta stérilis, quae non pariébat; et : Fílii tui sicut novéllae olivárum, in circúitu mensae tuae. Vácuus erat orbis, et, ut de typicis táceam, sola erat benedíctio liberórum. Proptérea et Abraham jam senex Cethúrae copulátur, et Jacob mandrágoris redimítur, et conclúsam vulvam in Ecclésiae figúram Rachel conquéritur. Paulátim vero increscénte ségete, messor

immíssus est. Virgo Elías, Elíseus virgo, vírgines multi fílii Prophetárum. Jeremíae dícitur : Et tu ne accípias uxórem. Sanctificátus in útero, captivitáte propínqua, uxórem prohibétur accípere. Aliis verbis idípsum Apóstolus lóquitur : Exístimo hoc bonum esse propter instántem necessitátem. Quae est ista necéssitas, quae aufert gáudia nuptiárum? Tempus breviátum est; in próximo est Nabuchodónosor.

Lectio vi.

INVENIEBATUR ergo, ut díximus, in viris tantum hoc continéntiae bonum, et in dolóribus júgiter Heva parturiébat. Postquam vero virgo concépit in útero, et péperit nobis púerum, cujus principátus in húmeros ejus, Deum, Fortem, Patrem futúri saeculi, solúta maledíctio est. Mors per Hevam, vita per Maríam. Ideóque et dítius virginitátis donum fluxit in fémines, quia coepit a fémina. Statim ut Fílius Dei ingréssus est super terram, novam sibi famíliam instítuit, ut qui ab Angelis adorabátur in coelo, habéret ángelos et in terris. Tunc Holoférnis caput Judith cóntinens amputávit : tunc Aman, qui interpretátur iniquitas, suo combústus est igni : tunc primum audítum est : Quae non est nupta, cógitat quae sunt Dómini, ut sit sancta córpore et spíritu.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisaei tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. xxxii. *c.* xix. *circa médium.*

JUDAEI in fínibus suis constitútum Dóminum tentavérunt, et repulérunt, et in fornicatiónibus suis corporálibus fornicatiónem suam conféssi sunt spirituálem, dicéntes : Si licet viro dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Quia non potest ánimo esse castus, qui córpore est lascívus : hoc est, non potest Deo esse fidélis, qui uxóri suae pérfidus est : sicut nec ex divérso consciéntiam servat, qui Deo fidem non servat; sed áltera altérius fornicatiónis est accusátrix. Et illi quidem secúndum carnem interrogábant quae pati merebántur secúndum spíritum.

Lectio viii.

CHRISTUS autem respóndit eis, quod fácere eos non decébat, dicens : Quicúmque dimíserit uxórem suam, nisi ob causam fornicatiónis, et áliam dúxerit, moechátur. Sicut enim uxórem quocúmque modo contra voluntátem viri agéntem, dignum est repéllere : non autem est justum, quantum ad gravitátem viri, nisi ob causam fornicatiónis; sic et Ecclésia quocúmque modo contra voluntátem égerit Christi, digna est abjici : non autem abjícitur, propter longanimitátem Christi, nisi sola causa transgressiónis.

Lectio ix.

SICUT enim si Christus prius dimisísset Ecclésiam Judaeórum, non eis subminístrans per Scriptúras notítiam suae divinitátis, ipse faciébat eam adúlteram cum diis extráneis : quóniam natúra rationábilis, et súbdita Deo creáta, sine Deo non potest esse; sic, Christo semper eis sciéntiam suae divinitátis subministránte, quóniam synagóga spernens transíbat ad idóla, inexcusábilis adúltera repérta est. Propter quod repúlit Christum, non répulit eam Christus; non quacúmque ex causa, sed propter causam fornicatiónis ipsíus; quia non solum diábolo se conjúnxit, sed étiam interfécit eum pro quo mori debúerat. Ab initio enim Deus génuit Christum; deínde creávit hóminem quasi cónjugem, et poténtem suscípere verbum ipsíus. Ideo clamat : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet.

DIE IX. FEBRUARII.

S. Apolloniae

Virg. et Mart. Duplex.

Oratio. Deus, qui inter cétera.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente. In Quadrages. Lect. De virgínibus, *ut in Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

APOLLONIA, virgo Alexandrína, sub Décio imperatóre, cum ingravescénte jam aetáte ad idóla sisterétur ut eis veneratiónem adhibéret, illis contémptis, Jesum Christum verum Deum coléndum esse praedicábat. Quamóbrem omnes ei contúsi sunt et evúlsi dentes : ac nisi Christum detestáta, deos cóleret, accénso rogo combustúros vivam minátí sunt ímpii carnífices. Quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subitúram, respóndit.

Lectio v.

ITAQUE comprehénsa ut comburerétur, cum paulísper, quasi delíberans quid agéndum esset, stetísset, ex illórum mánibus elápsa, álacris in ignem sibi parátum, majóri Spíritus sancti flamma intus accénsa, se injécit. Unde brevi consúmpto córpore, puríssimus spíritus in cœlum ad sempitérnam martyrii corónam evolávit.

Lectio vi.

De sermóne sancti Gregórii Papae.

RECTE per Salomónem dícitur : Fortis est ut mors diléctio; quia sicut mors corpus intérimit, sic ab amóre rerum corporálium aetérnae vitae cáritas occíditur. Nam quem perfécte absorbúerit, ad terréna foris desidéria velut insensíbilem reddit. Nec enim Sancta haec, cujus hódie natalítia celebrámus, mori pro Dómino potuísset in córpore, si prius a terrénis desidériis mórtua non fuísset in mente. Eréctus namque in virtútis cúlmine ánimus, torménta despéxit, praemia calcávit.

In iii. Nocturno, Homil. Saepe vos, *de Communi i. loco.*

DIE XI. FEBRUARII.

BB. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.

Confessorum. Duplex.

IN I. VESPERIS,

Antiphonae et Capitulum de Laudibus.

Hymnus.

RESTIVIS résonent cántica pláusibus,
Et quam Virgo Parens próvida déstinat
Illústrem sóbolem, lúmine ut ímpleat
Orbem, láudibus éfferant.
Hi sunt qui, pátriae sedis honóribus
Calcátis, súperant árdua móntium,
Ut myrrhae lácrymas, atque ánimo ferant
Moestam thuris imáginem.
Hos atris décorat véstibus ínclyta
Virgo, ut quam súbiit perníciem fleant,
Cum nati ingémuit trístia fúnera,
Crucis próxima stípiti.
Servórum título signat ab aethere
Coeléstis Génitrix, et nova gérmina
In partem sociat luctus, et ímperat
Coetum hinc súrgere pérpetem,
Regis qui Súperum vólvere júgiter
Curet supplícium, saevaque praedicet

Quae in templo Símeon,
mente prophética,
Matris vúlnera nóverat.
Acelíni Dóminum te prece póscimus,
Sanctórum résera cómpita gréssibus
Signáta, et páribus nos quoque praebeas
Ad te pérgere víribus.
Amen.

℣. Oráte pro nobis, septem beáti Patres. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ánta. Isti sunt viri misericórdiae, quorum pietátes non defuérunt. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Oratio.

DEUS, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimae tuae Genitrícis, per septem beátos patres, nova servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde propítius, ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis et regnas cum Deo Patre etc.

AD MATUTINUM,

Invitat. Mirábilem Dóminum in servis Delparae, * Veníte, adorémus.

Hymnus.

BRAECLARA septem lúmina
Tusci micántis aetheris,
Vos Virgo Mater éxcitat,
Ut luce mundus splendeat.
Vos labra lacte pérlita
Servos Maríae nóminant;
Tum Virgo vos Senários
Adíre colles ímperat.
Vos ipsa Mater ínclyta
Funébri pállio índuit;
Ut defleátis vúlnera
Quae pértulit saevíssima.
Hoc ipsa coeli e cúlmine
Petro revélat mártyri,
Jubétque coetum pérpetem
Hinc pósteris constítui,
Qui famuléntur júgiter,
Ipsámque semper díligant,
Colant, própagent, praedicent
Ejus dolóres flébiles.
Quaeso, duces fortíssimi,
Áh! vos sequámur strénue!
Ardor, dolórque férvidus
In Vírginem nos óccupent.
Et tu, supérna Trinitas,
Perfúnde sancto róbore,
Vitámque fac non ímparem
Nostris Beátis dúcere.
Amen.

In primo Nocturno.

Ánta. In vértice móntium plantávit Regína Mártyrum víneam justórum, qui dolóres ejus meditabúntur die ac nocte.

Ps. 1. Beátus vir.

Ánta. Dómina dixit ad eos : Fílii mei estis vos; exsultáte quia ego vos génui.

Ps. 2. Quare fremuérunt.

Ánta. Voce sua ad Dóminam clamavérunt, et exaudívit eos de monte sancto suo.

Ps. 3. Domine, quid multiplicati.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i.

Cap. xliv.

AUDEMUS viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a saeculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua praediti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in praesénti pópulo, et virtúte prudéntiae pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Laetábitur deserta et ínvia, et exsultábit solitúdo : * Et florébit quasi líl-lium. ℣. Gérminans germinábit, et exsultábit laetabúnda et laudans. — Et.

Lectio ii.

HOMINES dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suae glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum ; et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint ; et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

℟. Sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum : * Quia scissae sunt in deserto aquae, et torréntes in solitúdine. ℣. In cubílibus in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et junci. — Quia.

Lectio iii.

SED illi viri misericórdiae sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, hereditas sancta nepótes eórum et in testaméntis stetit semen eórum, et filii eórum propter illos usque in aetérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Haec est vera fratérnitas, quae regnum mundi et omnem ornátum saeculi contémpsit, * Propter amórem Dómini Jesu Christi. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. — Propter. Glória Patri. Propter.

In secundo Nocturno,

Ant. Non diligéntes vanitátem, nec requiréntes mendácium, ómnia saeculi bona abdicavérunt, et a Dómino mirificáti sunt.

Ps. 4. Cum invocárem.

Ant. In multitúdine misericórdiae Dóminae suae sperántes, introiérunt ad templum sanctum ejus.

Ps. 5. Verba mea.

Ant. Ex ore infántium et lacténtium servos tuos illos dicéntium, perfecísti, Dómina, laudem eórum. Quam admirábile est nomen tuum!

Ps. 8. Dómine, Dóminus noster.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

Lectio iv.

DECIMO tértio christiáni nóminis saeculo, inter álios Florentínos patrítios, septem erant avórum sánguine opibúsque illústres, at virtútibus spectátis suis longe illustriores, nuncupáti, ut religióni nomen dedére, Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manétti, Manéttus Antelénsis, Amídeus de Amídeis, Ugúccio Ugucciónius, Sosténeus de Sosténeis, denique Aléxius de Falconériis. Cum hi, trigésimo tértio supra millésimum ac bis centésimum annum, auspicatíssimo assúmptae Vírginis festo, in sodalítio quodam, cui títulus Lauténtium erat, augustíssimae Dei Genitríci, prout par erat, laudes exsólverent, ab eádem, dulcíssime iis apparénte, inopíne monéri se séntiunt ad sublimióris vitae genus, posthábito mundo, amplecténdum; absolutísque idcírco, quibus dabant óperam, láudibus, confésim pérciti in unum, collatísque mútuo consíliis, supérnis Dei vocántis, vocantísque Deíparae oráculis parére mox decrevérunt. Quod et sédulo factum est ab iísdem; nam consúlto statim matúre urbis Epíscopo, post fortúnae abdicátis bonis, erogatísque ample in egénos, cilíciis carni obstrictis, vilióribus detritísque véstibus cinérei colóris indúti, in rurálem parvam aedículam secessérunt, natalítio die amantíssimae ipsórum Paréntis, ut vitae sanctióris primórdia óptime inírent, qua die mortálibus orta sacratíssimam vitam ipsa inchoáverat.

℟. Omnes isti congregáti sunt, venérunt, Dómina, tibi : * Et ómnibus his velut ornaménto vestiéris. ℣. Et circúmdabis tibi eos, quasi sponsa. — Et ómnibus.

Lectio v.

SIC septem beáti viri, caritátis foedere devíncti, eádem in domo semet unírerant, cum ecce per urbem visos, statim Dómino sic disponénte, moventéque infantíles voces Deípara ex infántium ore ac lacténtium, inter quos tum puer erat sanctus Philíppus Benítius vix quintum mensem ingréssus, se Maríae clamári servos, insperáto est audítum. Quanta tunc et exínde amóris flamma in Dóminam suam, cujus (ignáris ipsis) declaráti servi erant, excitátis stúdiis exárserint, non fácile est explicátu. Illud solum scitur, quod sic ei se dedidérunt, ut véluti Matrem suam venerári, maximóque honóre habére, morem ei gérere in ómnibus, et obtemperáre propter eam cunctis, summópere studúerint. Hinc étiam ádeo jucúndi gratíque ei fuére, ut cum vitatúri pópuli plausum, in Senárium montem, ab ipsa iis praeosténsum, habitatúri teténderint, ibíque crucifíxum Jesum moestissimámque Matrem doléntes assídue recólerent, appáruit illa eis, habitúque lúgubri assignáto in memóriam dolórum suórum, ut compateréntur istis, eos consecrávit.

℟. Vocábo servos meos, et índuam illos túnica mea, et cíngulo meo confortábo eos :* Et potestátem meam dabo in mánibus eórum. ℣. Et erunt quasi patres habitántibus Jerúsalem. — Et potestátem.

Lectio vi.

ITA cinerícíis véstibus, indulgénte étiam Epíscopo, in nigras mutátis, post nonnúllos annos, fortunátis quidem auspíciis, claríssimum illud Praedicatórum órdinis decus sanctus Petrus Martyr Floréntiam accéssit; et, audíta inspectáque simul non fucáta sanctimónia ipsórum, ita Dei amíci coepérunt se mútuo dilígere, ut familiaríssime versaréntur ínvicem secum, seséque altérne fovérent. Inter cétera porro illud áccidit, quod (speránte ínclyto Mártyre honórem Deo non módicum, magnum terris cómmodum próditum iri, si propítia Vírgine, longe latéque propagaréntur, et una cum ipsis impénse eam exoránte, ut argumento áliquo voluntátem suam patefáceret) invocáta Virgo amans in visióne ei revelávit; se viros illos septem, et qui ventúri erant post eos, inter mundi hómines omnes ad singuláre servítium suum selegísse, et commiserándis poenis jam latis suis amaríssimis

constituéndum órdinem esse ad sui honórem et glóriam. Hoc prodigióso virgíneo decréto animáti humíllimi Patres, non quia suae mentis fuísset successóres pósteros gígnere, sed ut jussa reseráta fácerent suprémae eórum Regínae, quae nómine suo duratúram sibi famíliam fundári volúerat, institúere deínceps sacrum Servórum órdinem decrevérunt, non tam ut primi ejus fundatóres, quam ut coeléstis suae Fundatrícis minístri obsequéntes; quos proínde Dóminus, ut servos bonos et fidéles suos ac Matris, in vita multis virtútibus, in morte multis prodígiis, post tránsitum multis miráculis adornávit. Novíssime vero Benedíctus décimus tértius, ejus institúti proféssor cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos heres amóris, Póntifex renuntiátus, eórum miram institutiónem, ut inclarésceret orbi, lectiónibus his recenséri peramánter consúluit ac mandávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes lúgubres vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem volántem per médium coelum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti sunt. Glória Patri. Isti sunt.

In tertio Nocturno,

Ana. Ingrediéntes sine mácula, et operántes justítiam, habitavérunt in tabernáculo tuo et requievérunt in monte sancto tuo.

Ps. 14. Dómine, quis habitábit.

Ana. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eos, Regína Mártyrum, cum in memóriam dolórum tuórum lúgubrem vestem eos induísti.

Ps. 20. Dómine, in virtúte tua.

Ana. Haec fuit generátio quaeréntium Dũum, quaeréntium stellam ex Jacob. Te laudámus, Rex glóriae.

Ps. 23. Dómini est terra.

℟. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dñum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xii.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. Cap. liv. *in Luc.* xii.

PUSILLUM gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris númeri reprobórum, vel

pótius ob humilitátis devotiónem nóminat : quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte pervenire. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quaerere praecipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Dábitur lugéntibus Sion coróna pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu moeróris : * Et vocabúntur fortes justítiae, plantátio Dómini ad glorificándum. ℣. Sacerdótes Dómini vocabúntur, minístri Dei nostri. — Et vocabúntur.

Lectio viii.

VENDITE quae possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitae necessária desint : quin étiam posséssa, propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post haec labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi : ipsi scitis, quóniam ad ea quae mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istae. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laboántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : * Et flores mei, fructus honóris et honestátis. ℣. Ego Mater pulchrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei. — Et flores. Glória. Et.

Lectio ix.

FACITE vobis sácculos qui non veterascunt : eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in aetérnum máneat. Ubi non hoc praecéptum esse putándum est, ut nil pecúniae reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndae : cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus, aliísque indigéntibus tríbuens : sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiae timórem justítia deserátur.

AD LAUDES,

et per Horas, Antiphonae.

1. Sapiéntia aedificávit sibi domum, excídit colúmnas septem.

2. Isti sunt viri septem boni testimónii, pleni Spíritu sancto et sapiéntia.

3. Appáruit eis Dómina Angelórum, et diléxit eos in visióne et in agnitióne magnálium suórum.

4. Beáti viri tui, Regína ómnium, beáti servi tui, qui stant coram te semper.

5. Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus, et qui timétis eum, pusílli et magni.

Capitulum. Hebr. xiii.

FRATRES, Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis imitámini fidem.

Hymnus.

PATRIS sub almae núnine
Septéna proles náscitur:
Ipsa vocánte, ad ásperum
Senárii tendit vérticem.
Quos terra fructus próferet,
Dum sacra proles gérminat,
Uvis repénte túrgidis
Onústa vitis édocet.
Virtúte claros nóbili
Mors sancta coelo cónsecrat;
Tenéntque Olympi límina
Servi fidéles Vírgini.
O gens beáta, réspice,
Regno potíta Núminis,
Quos, hinc recédens, tártari
A fraude cinctos déseris.
Ergo, per almae vúlnera
Matris, rogámus súpplices,
Mentis tenébras ámove,
Cordísque fluctus cómprime.
Et tu, supérna Trínitas,
Perfúnde sancto róbore,
Vitámque fac non ímparem
Nostris Beátis dúcere.
Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ana. Fecit misericórdiam Dóminus cum Pátribus nostris: eréxit nobis cornu salútis in domo suae Genitrícis. Serviámus illi.

Oratio.

DEUS, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimae tuae Genitrícis, per septem beátos Patres, nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti: concéde propítius, ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Capit. Fratres, Mementóte. *ut supra ad Laudes.*

℟. *br.* Laetámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Laetámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Laetámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. xliv.

OMNES isti in generatiónibus gentis suae glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. *br.* Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in laetítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. xliv.

FILII eórum propter illos usque in aetérnum manent. Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

℟. *br.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS,

Antae et Capit. de Laud. Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Hymnus et ℣. ut in i. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. O magnum caritátis opus! Regína géneris humáni, primis nostris Pátribus mire appárens, e mundo eos evocáre, singuláriter sibi selígere, lúgubrem vestem indúere, unáque cum pósteris in peculiáres servos ac fílios consecráre dignáta est. Te, Mater dulcíssima et Dómina, laudámus, benedícimus, glorificámus.

DIE XIV. FEBRUARII.

S. Blasii

Episc. et Mart. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátum Blásium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, in suis perferéndis supplíciis et in aliórum depelléndis infirmitátibus admirábilem effecísti : concéde propítius, ut illíus et in fide constántiam imitémur, et in perículis patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BLASIUS, Cáppadox, nóbili génere ortus, Sebáste in Cappadócia ex médico Episcopus creátus est, ut córporum curatióni animárum cura succéderet. Huic múneri cum sédulam ac piam

óperam naváret, dira tempéstas advérsus Christiános a Licínio tyránno excitáta fuit. Blásius, divíno instínctu, Christi consílio et exémplo, in montem Argaeum se recépit, ac sese in spelúncam ábdidit, in qua rerum divinárum contemplatióni vacans, ab ipsis feris, natívae feritátis oblítis, quotidiánum víctum accépit, et multis obséquiis cultus est.

Lectio v.

IBI támdiu látuit, dum ab Agricólai praesidis milítibus casu deprehénsus, inde abstráctus, et ad praesidem ductus, illíus jussu in víncula conjéctus est. Sed vinctus ipse, multos, quos ejus sanctimóniae fama accíverat, a diversórum morbórum vínculis liberávit. In his puer fuit qui, desperáta a médicis salúte, transvérsa spina fáucibus inhaerénte, ánimam agébat. Illústris sane tum córporum, tum animórum médicus, non humána, sed divína arte, non parátis á natúra remédiis, sed Christi grátia comparátis, aegros pristínae salúti restítuit, omni fere miraculórum génere conspícuus; nam Christi super aquas ambulántis, et Eliae, Sareptánae víduae annónam multiplicántis, mirácula renovávit.

Lectio vi.

TROCISSIMIS torméntis, crudelíssimi praesidis jussu, cruciátus fuit. Duris verbéribus caesus, tortus in equúleo, pectínibus férreis dilaniátus, candénti lórica indútus, aliísque exquisitíssimis supplíciis afféctus est. Sed ejus fides probári quidem pótuit, non tamen vinci. Dilaceráto córpore, infráctus ánimus réstitit. Tandem, victo tyránno, cápite plexus, illústre fídei testimónium Ecclésiae relíquit tértio nonas Februárii, anno Christi trecentésimo décimo sexto.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xx.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía sancti Athanásii Episcopi.

In Apolog. de fuga sua, circa medium.

IN lege praecéptum erat ut constitueréntur civitátes refugiórum, ut qui quomodocúmque ad necem quaereréntur, servári possent. In consummatióne porro saeculórum, cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi

ántea locútum fúerat, rursus hoc praecéptum dedit: Cum persecúti vos fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit: Cum vidéritis illam abominatiónem desolatiónis, quae dicta est per Daniélem prophétam, consisténtem in loco sancto, (qui legit intélligat) tunc qui in Judaea sunt, fúgiant ad montes; et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua; et qui in agro est, ne revertátur tóllere túnicam suam. Haec cum scirent sancti, ejúsmodi tenuérunt suae conversatiónis institútum. Quae enim nunc praecépit Dóminus, eádem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in sanctis: et hoc institútum hómines ad perfectiónem ducit. Nam quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est.

Lectio viii.

IDEOQUE et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quaererétur, quemádmodum et nos, abscóndere se: et cum persecutiónem paterétur, fúgere, et insídias declináre; cum autem a se definitum tempus ipse adduxísset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidit insidiántibus. At vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvatóre didicíssent (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebántur), advérsus persecutóres ut legítime certárent, fugiébant, et ab illis quaesiti se abscondébant. Cum enim praestitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorárent, nolébant insidiántibus se témere trádere; sed contra, cum scirent quod scriptum est in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre, pótius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terrae laténtes, quoad vel definítum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat Deus cum eis loquerétur, aut insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuísset.

Lectio ix. de S. Valentino Presb. et Martyre.

DIE XV. FEBRUARII.

S. Agathonis

Papae et Confessoris.

Duplex. m. t. v.

Oratio. Da, quaesumus.

Lect. i. Noct. de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

AGATHO, natióne Sículus, ex doctíssimo ac sanctíssimo mónacho Románus Póntifex creátus est, anno Christi sexcentésimo septuagésimo octávo. Vir summa humanitáte, exímio ánimi candóre, singulári morum suavitáte et comitáte praeditus, cunctórum amans, cunctis amabilíssimus, ita demum a natúra et grátia comparátus, ut ad suprémam illam dignitátem geréndam, natus, seu factus esse viderétur.

Lectio v.

ACCEPTIS a Constantíno Pogonáto lítteris ad Donum praedecessórem scriptis pro convocándo concílio oecuménico, ad diutúrnum schisma tolléndum quo laborábat Ecclésia, et definiéndas fídei controvérsias quae toto fere Oriénte máximas tempestátes atque ruinas excitárant, provinciáles synodos in Occidénte habéri curávit, in quibus Monothelitárum causa discuterétur et damnaréntur erróres.

Lectio vi.

HIS praemíssis, legátos suos et concílii Románi misit Constantinópolim, cum binis lítteris ad imperatórem, in quibus praedícta haeresi docte, fuse, ac sólide refutáta, damnatísque primáriis illíus sectatóribus, Sérgio, scílicet, Cyro, Paulo, Pyrrho, Petro et áliis, antecessóres suos ab omni erróris labe immúnes hucúsque fuísse expréssis verbis declarávit. Agathónis ígitur auctoritáte, sexta synodus universális congregáta est, in qua fidem erróres iidémque errántes damnáti fuérunt. Demum cum tres annos et quinque círciter menses sedísset, pie óbiit in Dómino, et in basílica príncipis Apostolórum sepultúrae mandátus est.

In iii. Nocturno, Homilia. Léctio sancti Evangélii. *de Communi i. loco.*

Lectio ix. de SS. Mart. Faustino et Jovita.

DIE XVI. FEBRUARII.
S. Julianae
Virg. et Mart. Duplex.
Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis ut fórtia quaeque confúndas: concéde propítius, ut qui beátae Juliánae Vírginis et Mártyris tuae solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente. In

Quadrages. Confitébor, de *Communi ii. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JULIANA, nobilíssima Nicomediénsis virgo, témpore Maximiáni imperatóris, a patre cuídam senatóri Eleusio desponsáta, nunquam pótuit neque blandítiis neque minis addúci ut sponsum acceptáret, nisi is Deum adoráret quem ipsa adórat, et cóleret Dóminum quem ípsa colit. Eaprópter a patre gráviter caesa, ipsi sponso torméntis affligénda egrégia virgo tráditur, quae mox a quátuor locis exténsa, áridis quidem nervis, vírídibus autem vimínibus diu capíllis in equúleo suspénsa verberátur.

Lectio v.

DAGNA ítaque diéi parte pendens, propter violéntam extensiónem, pellis e cápite vírginis evéllitur, et super frontem trahúntur supercília; ipsa vero hílari ánimo súfferens ómnia, et laetabúnda benedícens semper Dóminum, aere liquefácto toto córpore perfúnditur, sed illaesa evádens, in cárcerem trúditur, ubi palam cum diábolo egrégie conflíxit. Póstera die e cárcere edúcta, in fornácem ardéntem injícitur, sed terribilis flamma piis Vírginis lácrymis, cum indicíbili spectántis pópuli admiratióne, extínguitur.

Lectio vi.

SO miráculo commóti viri número círciter quingénti, una voce et mente exclamavére : Unus est Deus, unus, qui est Deus Mártyris Juliánae; quos secútae sunt et trigínta mulíeres, Súperans tandem ollam fervéntem, gloriósa victrix Juliána cápite pléctitur, cujus ánima coelum in aetérnum triumphatúra conscéndit. Corpus vero a Sóphia, nóbili matróna, Romam transportátum, ibídem condígno honóre recólitur. Eleusius autem praeféctus in mare demérgitur.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos, *de Communi i. loco.*

DIE XVII. FEBRUAR.

S. Zosimi

Papae et Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Oratio. Da, quaesumus.

Lect. i. Noct. de Scriptura occurr. In Quadrages. Fidélis sermo. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ZOSIMUS, Graecus, Abrahámi fílius, post sanctum Innocéntium Románae Ecclésiae

episcopátum suscépit. Is Africanórum conciliórum decrétis advérsus pelagiánam haeresim senténtiae suae robur adnéxuit, et, ad impiórum excídium, gládio Petri déxteras ómnium armávit Antístitum; iis namque ab ipso probátis, per totum mundum haeresis pelagiána damnáta est. Damnávit et Pelágium ipsum una cum Coeléstio, datis hac de re lítteris ad univérsam Ecclésiam.

Lectio v.

SECCLESIASTICAE disciplínae tenacíssimus fuit, complúribus ad eam ubíque sive servándam sive restituéndam destinátis grávibus epístolis. Defíniit juxta probátum Ecclésiae morem, ut si quis ab infántia ecclesiásticis ministériis nomen dedisset, inter lectóres, usque ad vigésimum aetátis annum, continuáta observatióne duráret. Si vero major jam et grandaevus post baptísmum, sive inter lectóres sive inter exorcístas quinquénnio tenerétur, et inde acolythus vel subdiáconus quátuor annis, et sic ad diaconátum (si mererétur) accéderet, in quo órdine quinque annis haerére debéret, et inde, suffragántibus votis, sacerdótium promeréri posset.

Lectio vi.

SANCIVIT ut diáconi laevas linóstimis pallis tégerent, potestatémque fecit ut per paróchias paschális céreus benedicerétur. Cavit praetérea ne clérico póculum propinarétur in público, praetérquam in fidélium cellis, et máxime clericórum. Qui cum sanctíssime rexísset Ecclésiam annum unum, menses quátuor, dies septem, quiévit in pace; sepultúsque est juxta corpus sancti Lauréntii Mártyris, via Tiburtína, séptimo Kaléndas Januárii, Honório et Theodósio Junióre imperántibus. Una ordinatióne, mense Decémbri, creávit Presbyteros decem, Diáconos tres, Episcopos per divérsa loca octo.

In iii. Nocturno, Homilia. Lectio sancti Evangélii. *ut in Communi i. loco.*

DIE XXIII. FEBRUAR.

S. Petri Damiani

Episc. Conf. et Doct.

Duplex.

Ut in Breviario sub eadem die.

DIE XXV. FEBRUAR.

S. Margaritae Cortonensis

Poenitentis. Semiduplex.

Ut in fine Breviarii sub die XXIII. hujus.

DIE XXVIII. FEBRUAR.

S. Fortunatae

Virg. et Mart. Duplex.

Oratio. Deus, qui inter cétera. *de Communi.*

Lect. i. Noct. Confitébor. *de Communi ii. loco. Extra Quadragesimam, de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FORTUNATA, virgo, Caesáreae in Palaestína nóbili génere nata, fratres hábuit eosdémque fídei magístros Carpónium, Evarístum et Prisciniánum, quibus, una cum áliis, in persecutióne Diocletiáni sub Urbáno praeside comprehénsis, cum límina cárceris pia soror frequentáret, ut qualecúmque valéret auxílium Christi confessóribus praebéret, júdici deláta, in víncula conjícitur. In iis tum ímpiae matris conátus precésque nefárias, tum praesidis minas et oblátas fílii núptias, velut hostes fídei ac martyrii quod únice concupíerat, constantíssime superávit. Cum autem in interióra cárceris penetrália, ubi fratres et sócios detinéri cognóverat, a custódibus admítti obtinuísset, ac mútuis se oratiónibus rerúmque divinárum collóquiis ad últimum fídei certámen confirmárent, vox de coelo resónuit, qua ómnium vota nuntiabátur exaudíta, et áliis quidem per levióra torménta, Fortunátae vero per longe duriórem agónem martyrii coróna spondebátur.

Lectio v.

SAEVIENTE ígitur Urbáno, fortíssima virgo, capíllis divúlsis et véstibus per ignomíniam dilacerátis, per urbem circumdúcitur, moxque férreis acutísque serrae déntibus médiam secáre tortóres aggréssi, carnem ejus divínitus obdurátam nunquam laedere potuérunt. In amphiteátro feris objécta, non modo illaesa permánsit, sed leónem ferocíssimum in praesidem irruéntem solo império coércuit. Quo tamen benefício, níhilo mítior rédditus tyránnus, talos eídem terebrári clavísque confígi, ac tandem, post equúleum ignésque superátos, caput amputári praecépit. Ea senténtia primum in fratres exsecutióni demandáta est. Sed cum ad Fortunátam líctor accéderet, visis de repénte Angelórum et Vírginum choris, terrefáctus obríguit, ánimo simul et víribus destitútus. Illa vero, repetítis de coelo vócibus ad corónam evocáta, post brevem oratiónem, invíctum spíritum Deo réd-

didit, et ibídem una cum sanctis frátribus a Christiánis sepelitur.

Lectio vi.

SANCTORUM Mártyrum corpóribus clam inde subdúctis atranseúntibus quibúsdam nautis, ecce Angeli, de cœlo descendéntes, in prora navis consedérunt, Davídicum illud concinéntes : Glória haec est ómnibus Sanctis ejus. Ad haec mire consternáti quotquot áderant, ab ipsámet Fortunáta inter Angelos apparénte, bono ánimo jubéntur esse, illos itíneris duces a Deo missos habitúri. Ipsis ítaque praecedéntibus, Campániae littus felíciter appúlsi, sacra Mártyrum lypsana deposuére quae, plúrimis coruscántia miráculis, ibídem támdiu quievére, donec, regióne a Vándalis Maurísque devastáta, Stéphanus, Neapolitánus Epíscopus, ea Neápolim transférri curávit, Adriáno primo summo Pontífice, Constantíno et Irene Imperatóribus. Porro, sedénte Pio quarto, venerábiles relíquiae íterum invéntae sunt in ecclésia sanctimoniálium sancti Gaudiósi, in qua, ad hunc usque diem, prídie idus Octóbris magna pópuli veneratióne colúntur.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos, *de Communi i. loco.*

OFFICIA VOTIVA
PER ANNUM.

Omnia ut in fine Breviarii.

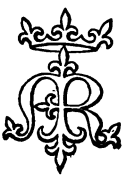

Commemorationes

FACIENDAE IN SUFFRAGIIS.

De S. Euphrasio,

Episc. et Mart.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus.

Aña. Pugnávit fórtiter in stádio et arrípuit victóriam.

℣. Pro Christo fudit sánguinem. ℟. Et proméruit sertum exsultatiónis.

Orémus.

FIDEI nostrae, quaesumus Dómine, praebeas increménti virtútem, cujus beátus Euphrásius Póntifex tuus praedicatióne et martyrio primórdia reserávit. Per Dóminum.

De SS. Devota et Julia.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Aña. Istae sunt quae, vivéntes in carne, Cyrnénsem Ecclésiam sánguine suo decoravérunt, et multum orant pro ea.

AD LAUDES.

Ad Benedictus, Aña. Istae sunt quae non inquinavérunt vestiménta sua, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. In coelésti glória regnant cum Deo. ℟. Et Agnus Dei cum illis.

Oratio.

FAC, quaesumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Virgínibus et Martyribus tuis Devóta et Júlia, ut fides, pro qua martyrio coronátae sunt in hac Ecclésia, ab ea nunquam defíciat, et bonis opéribus semper abúndet. Per Dóminum.

Index Officiorum

Feria III. post Dom. Septuag. Orationis D. N. J. C. in monte Oliveti, *duplex majus* 1
Feria III. post Dom. Sexag. Comm. Passionis D. N. J. C. *duplex majus* 1
Feria VI. post Cineres, SS. Spineae Coronae D. N. J. C. *duplex majus* 1

Festa Decembris.

I. S. Eligii Episc. Conf. *duplex* 1
IV. S. Barbarae Virg. Mart. *duplex.* 4
X. Translat. Almae Domus Lauretanae B. M. V. *duplex majus* 6
XVII. S. Lazari, Discipuli Domini, Episc. Conf. *dupl.* 6
XVIII. Exspectat. Partus B. M. V. *duplex majus.* . 8
XXVI. Commem. Omnium SS. Martyrum . . . 8

Festa Januarii.

XV. S. Mauri Abbatis, *duplex* 8
XIX. S. Applani Episc. Mart. *duplex.* 9
XXIII. Desponsat. B. M. V. *duplex majus* 11
XXVII. S. Devotae Virg. et Mart., Patronae principalis Corsicae, *duplex i. classis cum Octava* . . 11

Festa Februarii.

III. Octava S. Devotae, *duplex.* 17
IX. S. Apolloniae Virg. Mart. *duplex* 19
XI. BB. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Confessorum, *duplex* 20
XIV. S. Blasii Episc, Mart. *duplex* 28
XV. S. Agathonis Papae Conf. *duplex* 30
XVI. S. Julianae Virg. Mart. *duplex* 31
XVII. S. Zosimi Papae Conf. *duplex* 32
XXIII. S. Petri Damiani Episc. Conf. et Doct. *duplex.* 33
XXV. S. Margaritae Cortonensis Poenitentis, *semid.* 33
XXVIII. S. Fortunatae Virg. Mart. *duplex.* 34
Officia votiva per annum ut in fine Breviarii.
Commemorationes faciendae in Suffragiis 36

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 26 Octobris 1886.
G. F. J. BOUVRY, Vic. Gen.

Typis Societatis S Joannis Evangelistae, Tornaci. — 1886.

✠ Officia Propria

Sanctorum Ecclesiae Cathedralis, Civitatis, atque Dioec. Adjacensis. ~ Pars Verna.

FERIA SEXTA
POST DOMIN. I. QUADRAG.
SS. Lanceae et Clavorum D. N. J. C.
Duplex majus.
Ut in fine Breviarii.

FERIA SEXTA
POST DOM. II. QUADRAG.
Sacratiss. Sindonis D. N. J. C.
Duplex majus.
Ut in fine Breviarii.

FERIA SEXTA
POST DOM. III. QUADRAG.
Sacrorum quinque Vulnerum D.N.J.C.
Duplex majus.
Ut in fine Breviarii.

FERIA SEXTA
POST DOM. IV. QUADRAG.
Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.
Duplex majus.
Ut in fine Breviarii.

DIE V. MARTII.
S. Joannis Josephi a Cruce
Confessoris. Duplex.
Oratio.

DEUS, qui beátum Joánnem Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis et patiéntiae vias coelésti glória sublimásti : da nobis, quaesu-

mus, ut carne mortificáti ejus imitémur exémpla, et gáudiis perfruámur aetérnis. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente. In Quadrag. de Communi ii. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SCLAE regni Neápolis in urbe, apud Ænáriam ínsulam, paréntibus nobilitáte sánguinis morúmque probitáte praestántibus ortus est Joánnes Joséphus a Cruce. Christiánae pietátis sémina, quae in ejus ánimam, supérnis benedictiónibus praevéntam, cum lacte instilláverant, fructus mox ubérrimos attulérunt. Tenérrima adhuc aetáte, nedum a nugis puerílibus abhórruit, sed virtútes excólere coepit illustrióres, siléntii potíssimum, mortificatiónis, mundi suíque ipsíus abnegatiónis, quas assíduo oratiónis stúdio confovébat. Defparae cultum, quem ad óbitum usque in dies auxit, intérea témporis arripuit, Dominicaeque passiónis et Eucharístiae mystéria affféctu peculiári prosequebátur. Sancti Petri de Alcántara institútum (quod Joánnes de sancto Bernárdo ex Hispánis Excalceátis, Cleménte nono adprobánte, nupérrime in Itáliam invéxerat) divíno afflánte númine, anno vitae suae sextodécimo ampléxus est Italórum primus, seráphico patriárcha, fidissimóque ejus alúmno Petro de Alcántara in ipso tirocínio sibi ad imitándum propósitis; mirum quam perfécte poeniténtiam hujus et contemplatiónem, humilitátem illíus ac paupertátem jam tum fúerit assecútus.

Lectio v.

ERTIO vix decúrso a solémni professióne sua anno, Pedemontáni Alíphae coenóbii fundatióni destinátur; quod ejus ópera exímium ádeo evásit, ut altérius, quod olim in Pedróso Extremadúrae sanctus Petrus de Alcántara, cléricus ipse quoque, excitáverat, imáginem simíllimam referret. Sacerdótio ex obediéntia inaugurátus, disciplínis morálibus, quas nunquam perdidícerat, improvíso excúltus visus est. Superiórum vénia, non longe ab eo coenóbio sacram erémum exstrúere aggréssus subter excélsi montis dejécta, ut absolverétur quam citíssime, ligna, lápides, calcem húmeris suis mordáci loríca contéctis exportábat, ita ut per calcánea cruor ubértim in terram defluéret. Fratrum rogátu,

leges quasdam pro sacro illo recéssu peculiáres cónididit, dignas quae a Sede Apostólica confirmaréntur. Novitiórum regímini praepósitus, eórum ad vitam regulárem compónere mores eo profécto eníxus est, ut illórum áliqui sanctitátis et miraculórum fama inclarúerint. Verum cum Clemens Papa undécimus, saeculi decimoctávi initio, fratres Italos Excalceátos ab Hispánis in regno Neápolis sejúnxísset, illíque nulla regíminis forma potiréntur, ab eódem Pontífice, obsisténte licet humáni géneris hoste, provínciae Neapolitánae, sancti Petri de Alcántara nuncupátae, erectiónem obtínuit.

Lectio vi.

PRIMUS novae istiúsmodi provínciae minister renuntiátus, régimen, quod abdicáverat, sacrae congregatiónis Episcopórum et Regulárium jussu assúmere coáctus, difficile relátu est quot qualésque calúmnias Dei fámulo devoráre opus fúerit, ut Itálicam Excalceatórum fratrum famíliam constabilíret. Rebus compósitis, eo sese totum convértit, ut duplex ille Petri de Alcántara contemplatiónis et poeniténtiae spíritus altas inter suos radíces ágeret, quos praeclaríssimis virtútum exémplis antefbat, humilitáte imprímis, rigidáque claustrális disciplínae custódia. Paupertáte, et abstinéntia enituit admirábili. Unicum ad nudam carnem sexagínta quátuor annis hábitum adhíbuit, perque vigínti quátuor annos, priscórum eremicolárum ritu, pane tantum ac fructibus victitávit; quod edúlii genus ex obediéntia in nauseósum commutávit férculum. Flagéllis aspérrimis, cilíciis, et cruce férrea acútis instrúcta clavículis corpus suum dilaniábat. Illud étiam de eo fertur, quod crebérrimas inter orándum écstases passus est, quodque ráptibus, prophetía, miráculis, aliísque hujúsmodi supranaturálibus donis, vivens clarúerit. Déniique zelo animárum absúmptus, octuagenárius, apoplético morbo corréptus, tértio nonas Mártias in ósculo Dómini obdormívit, in coenóbio sanctae Lúciae Montis urbis Neápolis, anno septingentésimo trigésimo quarto supra millésimum. Eúmdem, novis miráculis coruscántem, anno ab illíus decéssu quinquagésimo sexto, Pius sextus Póntifex máximus Beatórum albo recénsuit : et Gregórius Papa decimusséxtus, anno millésimo octin-

gentésimo trigésimo nono, solémni ritu, Domínica sanctíssimae Trinitátis, in cánonem Sanctórum rétulit.

In iii. Nocturno, Homilia. Pusíllum gregem. *de Communi ii. loco.*

DIE XV. MARTII.

S. Zachariae I.

Papae et Conf. Duplex.

Oratio. Da, quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. *Post Pascha de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ZACHARIAS, natióne Graecus, patre Polychrónio, Gregório tértio ex hac luce subtrácto, ad beáti Petri cáthedram est evéctus. Vir fuit mitíssimi ingénii, mirae suavitátis et grátiae; cleri ac pópuli Románi amátor, ad iram tardus, ad misericórdiam et cleméntiam promptíssimus : nulli malum pro malo reddens, sed vincens in bono malum, ádeo ut, quos habúerat aemulos et inimícos, eósdem inítio pontificátus honóribus et praemiis affécerit. Póntifex creátus, ut Itáliam armis Longobardórum vexátam suae tranquillitáti restitúeret, ad Luitprándum regem, Interámnae degéntem, et legátos misit et ipse proféctus est; ubi et oratiónis elegántia et vitae sanctitáte sic regem demúlsit, ut quas civitátes, óppida, et patrimónia ab Ecclésia abstúlerat, eídem restitúerit.

Lectio v.

SED et Ticínum usque proféctus, eúmdem infléxit ut a Ravennátum oppressióne cessáret. Rachim ádiit, Perúsiam acri obsidióne preméntem, quem tanta oratiónis majestáte permóvit, ut et ab omni oppugnatióne desísteret, et religiónis amóre succénsus, régiam dignitátem et paludaméntum monacháli institúto et hábitu permutáret. Consúltus a Francis, regnum illud a Childeríco, viro stúpido et ignávo, ad Pipínum, pietáte et fortitúdine praestántem, auctoritáte apostólica tránstulit. Multas synodos et concília celebrávit, pro ecclesiásticae disciplínae restauratióne.

Lectio vi.

ROMAE ómnia loca sacra aut reparávit aut ditióra effécit. Sanctórum imágines vetustáte exolétas renovávit, et Lateranénse patriarchíum, quod magna in penúria invénerat, pene a novo restaurávit, ac multas relíquias ibi invéntas divérsis

Ecclésiis distríbuit. Paupéribus aléndis réditus assignávit. Bibliothécam sanĉti Petri constrúxit, basílicam sanĉti Geórgii in Velábro cóndidit : aedificávit et oratórium divae Caecíliae, via Tiburtína. Clerum valde diléxit, et donatívum síngulis Presbyteris et Diáconis erogávit. Sanĉti Gregórii Dialogórum libros in Graecum tránstulit, rebúsque váriis, pro Ecclésiae utilitáte, non minus pie quam próspere gestis, sanĉtitátis láurea est coronátus.

In iii. Nocturno, Homilia. Léĉtio sanĉti Evangélii, *ut in Communi i. loco.*

DIE XVIII. MARTII.

Apparitio seu Patrocinium B. M. V. de Misericordia. *Duplex majus.*

Omnia ut in Festis B. M. V. praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

Aĥae.

1. Signum magnum appáruit : * Múlier amíĉta sole, et luna sub pédibus ejus.

2. Misericórdia et véritas * praecédent fáciem tuam; beátus pópulus qui scit jubilatiónem.

3. Inclinávit super nos * misericórdiam, ut daret nobis vitam.

4. Virtútem magnitúdinis * ejus quis enuntiábit? aut quis adjíciet enarráre misericórdiam ejus?

5. Non fecit táliter * omni natióni, et judícia sua non manifestávit eis.

Capitulum. Prov. viii.

EATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

℣. Coram ómnibus viventibus confitémini ei. ℟. Quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

Ad Magnif. Aĥa. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, justítia et pax osculátae sunt.

Oratio.

EUS, qui nos mira Unigéniti Fílii tui Matris intercessióne laetificáre dignátus es : concéde ut ejus misericórdiam humíliter implorántes, tuae circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM,

Invitator. Festivitátem Vírginis Maríae celebrémus : Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

In primo Nocturno,

Aĥa. Invénit servus tuus grátiam coram te, et magnificásti misericórdiam tuam.

Ánn. Dedísti metuéntibus te significatiónem, ut fúgiant a fácie arcus, et liberéntur diléćti tui.

Ánn. Tu autem de coelo exaudísti, et liberásti eos in misericórdiis tuis.

℣. Laetétur ánima vestra in misericórdia ejus. ℟. Et non confundémini in laude ipsíus.

De libro Ecclesiástici.

Lećtio i. *Eccli.* xxiv.

IN ómnibus réquiem quaesívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit et dixit mihi Creátor ómnium, et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléćtis meis mitte radíces. Ab inítio et ante saecula creáta sum, et usque ad futúrum saeculum non désinam, et in habitatióne sanćta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanćtificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanćtórum deténtio mea.

℟. Signum magnum appáruit : Múlier amíćta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.* Fácies ejus sicut sol, vestiménta autem ejus alba sicut nix. ℣. Resplenduérunt montes ab ea, et resplenduérunt sicut lámpades ignis.—Fácies ejus.

Lećtio ii.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosae in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha eléćta dedi suavitátem odóris; et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiae.

℟. Appáruit ei secúndo, dixítque ad eum : Vade et cóngrega senióres. * Ego ero tecum, et áudient vocem tuam. ℣. Respóndens ait : Non credent mihi, neque áudient vocem meam, sed dicent : Non appáruit tibi. — Ego.

Lećtio iii.

EGO quasi vitis frućtificávi suavitátem odóris, et flores mei fructus honóris et ho-

nestátis. Ego mater pulchrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis et sanctae spei. In me grátia omnis viae et veritátis, in me omnis spes vitae et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini : spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum : memória mea in generatiónes saeculórum. Qui edunt me adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam aetérnam habébunt.

℟. Haec sunt verba quae loqueris ad eos : * Cánite tuba in Sion, sanctificáte jejúnium, vocáte coetum, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum. ℟. Venit, et convocátis majóribus natu pópuli, expósuit omnes sermónes quos mandáverat. — Cánite. — Glória Patri. — Cánite.

In secundo Nocturno,

Ána. Benedícta es a Dómino, fília, et priórem misericórdiam posterióre superásti.

Ána. Veníte et vidéte quae pósuit prodígia super terram.

Ána. Secúndum magnitúdinem ipsíus, sic et misericórdia illíus cum ipsa est.

℣. Magnificáta est usque ad coelos misericórdia tua. ℟. Et usque ad nubes véritas tua.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

NTUERE, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiae, consílium pietátis. Coelésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit : redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intueámini quanto devotiónis affféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quae ascéndit delíciis áffluens. Hortus plane deliciárum, quem non modo affláverit véniens sed et perfláverit supervéniens auster ille divínus, ut úndique fluant et éffluant arómata ejus, charísmata scílicet gratiárum. Tolle corpus hoc soláre quod illúminat mundum, ubi dies? Tolle Maríam, hanc maris stellam, maris útique magni et spatiósi, quid nisi calígo invólvens, et umbra mortis, ac densíssimae ténebrae relinquúntur?

℟. Annuntiábat ut poeniténtiam ágerent, et converténtur ad Deum * Digna poeniténtiae ópera faciéntes. ℣. Qui audiéntes plorábant, et jejunábant, et orábant in conspéctu Dómini. — Digna.

Lectio v.

TOTIS ergo medúllis córdium, totis praecordiórum affécti-bus et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus qui totum nos habére vóluit per Maríam. Haec, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis. In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris, trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere; solo audítu térritus, ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. An vero trépidas et ad ipsum? Frater tuus est, et caro tua; tentátus per ómnia absque peccáto, ut miséricors fíeret. Hunc tibi fratrem María dedit. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed et pura singularitáte natúrae : nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater. Filíoli, haec peccatórum scala, haec mea máxima fidúcia est, haec tota rátio spei meae.

℟. De dómibus confluébant, pública supplicatióne obsecrántes : univérsi autem * Protendéntes manus in coelum deprecabántur. ℣. Miserére nostri, et réspice nos, et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum. — Protendéntes.

Lectio vi.

QUID nos ália concupíscimus, Fratres? Quaerámus grátiam, et per Maríam quaerámus : quia quod quaerit ínvenit, et frustrári non potest. Quaerámus grátiam, sed grátiam apud Deum; nam apud hómines grátia fallax. Quaerant álii méritum, nos invenire grátiam studeámus. Jam te. Mater misericórdiae, per ipsum sincerissimae tuae mentis affféctum, tuis jacens provolúta pédibus luna, id est Ecclésia, mediatrícem sibi apud solem ju-

stítiae constitútam devótis supplicatiónibus interpéllat, ut in lúmine tuo vídeat lumen, et solis grátiam tuo mereátur obténtu, quam vere amávit prae ómnibus, et ornávit, stola glóriae índuens, et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore coelésti, innixa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba hódie páuperes tuos, Dómina; ipsi quoque catélli de micis edant; nec púero Abrahae tantum, sed et camélis potum tríbuas désuper effluénti hydria tua, quia tu vere puélla es praeeléta et praeparáta Altíssimi Fílio, qui est super ómnia Deus benedíctus in saecula.

℣. Aperiéntur óculi caecórum, et aures surdórum patébunt: sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: * Quia scissae sunt in desérto aquae, et torréntes in solitúdine. ℣. Erit ibi sémita, et via sancta vocábitur, et vénient cum laude et laetítia sempitérna. — Quia. — Glória Patri. — Quia.

In tertio Nocturno,

Ant. Elégi et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum, óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus.

Ant. In fletu vénient, et in misericórdia redúcam eos, et addúcam eos per torréntes aquárum in via recta, et non impíngent in ea.

Ant. Invocábunt nomen tuum, et benedícam eis.

℣. Nos fúndimus preces, et pétimus misericórdiam.
℟. Ante conspéctum tuum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* i.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. iv. *de Assumpt. Virg. circa finem.*

SILEAT misericórdiam tuam, Virgo beáta, si quis est, qui invocátam te in necessitátibus suis, sibi memínerit defuísse. Nos quidem sérvuli tui céteris in virtútibus congaudémus tibi, sed in hoc pótius nobis ipsis. Laudámus virginitátem, humilitátem mirámur, sed misericórdia míseris sapit dúlcius, misericórdiam ampléctimur cárius, recordámur saepius, crébrius invocámus. Haec est enim, quae totíus mundi reparatiónem obtínuit, salútem ómnium impetrávit. Constat enim

pro univérso génere humáno fuísse sollícitam, cui dictum est : Ne tímeas, María, invenísti grátiam, útique quam quaerébas. Quis ergo misericórdiae tuae, o benedícta, longitúdinem et latitúdinem, sublimitátem et profúndum queat investigáre?

℟. Accepérunt lápides, et aedificavérunt altáre, et fecérunt vasa sancta : incénsum posuérunt super altáre ; * Et obtulérunt sacrifícium salutáris et laudis. ℣. Ædificavérunt domum, et exaltavérunt templum sanctum. — Et obtulérunt.

Lectio viii.

NAM longitúdo ejus, usque in diem novíssimum, invocántibus eam subvénit univérsis. Latitúdo ejus replet orbem terrárum, ut tua quoque misericórdia plena sit omnis terra. Sic et sublímitas ejus civitátis supérnae invénit restauratiónem, et profúndum ejus sedéntibus in ténebris et in umbra mortis obtínuit redemptiónem. Per te enim coelum replétum, inférnus evacuátus est, instaurátae ruínae coeléstis Jerúsalem, exspectántibus míseris vita pérdita data. Sic potentíssima et piíssima cáritas et affectu compatiéndi et subveniéndi abúndat effectu, aeque lócuples in utróque. ¶ Ad hunc ígitur fontem sitibúnda próperet ánima nostra : ad hunc misericórdiae cúmulum tota sollicitúdine miséria nostra recúrrat. Sit, Virgo benedícta, pietátis tuae, ipsam quam apud Deum grátiam invenísti notam fácere mundo, reis véniam, medélam aegris, pusíllis corde robur, afflictis consolatiónem, periclitántibus adjutórium et liberatiónem sanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die solemnitátis et laetítiae, dulcíssimum Maríae nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te, Regína clemens, grátiae suae múnera largiátur Jesus Christus fílius tuus Dóminus noster, qui est super ómnia Deus benedíctus in saecula.

℟. Si irruerint super nos mala, gládius judícii, pestiléntia et fames, stábimus coram domo hac in conspéctu tuo, in qua invocátum est nomen tuum : * Et clamábimus ad te in tribulatiónibus nostris, et exáudies, salvósque fácies. ℣. In te speravérunt patres nostri, speravérunt, et liberásti eos. — Et clamábimus. Glória Patri. Et clamábimus.

Lectio ix. de Homilia Feriae occurr. Quod si contingat hoc Festum transfer-

ri post Pascha, tunc Lectio viii. dividitur et initium Lectionis ix. erunt verba : Ad hunc ígitur fontem, etc.

AD LAUDES,

et per Horas, Anae.

1. Dedi in deserto * aquas, flúmina in ínvio, ut darem potum pópulo meo, electo meo.

2. Qui sitit * véniat ad me, et qui vult accípiat aquam vitae gratis.

3. Repléti sumus * mane misericórdia tua, exsultávimus, et delectáti sumus.

4. Laudáte, coeli, * quóniam misericórdiam fecit : jubiláte extréma terrae : resonáte montes laudatiónem, saltus et omne lignum ejus.

5. Ego autem cantábo * fortitúdinem tuam, et exaltábo mane misericórdiam tuam.

Capitulum. Prov. viii.

BEATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

℣. Introíbimus in tabernáculum ejus. ℟. Adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Ad Benedictus, Ana. Ite in domum matris vestrae : fáciat vobíscum Dóminus misericórdiam suam.

Oratio.

DEUS, qui nos mira Unigéniti Fílii tui Matris intercessióne laetificáre dignátus es; concéde : ut ejus misericórdiam humíliter implorántes, tuae circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per eúmdem.

AD TERTIAM,

Capitulum. Beátus homo. *ut supra.*

℟. *br.* Laetétur ánima vestra * In misericórdia ejus. Laetétur. ℣. Et non confundémini in laude ipsíus In misericórdia. Glória Patri. Laetétur.

℣. Magnificáta est usque ad coelos misericórdia tua. ℟. Et usque ad nubes véritas tua.

AD SEXTAM,

Capitulum. Eccli. xxiv.

EGO mater pulchrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei. In me grátia omnis viae et veritátis, in me omnis spes vitae et virtútis.

℟. *br.* Magnificáta est usque ad coelos * Misericórdia tua. Magnificáta. ℣. Et usque ad nubes véritas tua. Misericórdia. Glória Patri. Magnificáta.

℣. Nos fúndimus preces, et pétimus misericórdiam. ℟. Ante conspéctum tuum.

AD NONAM,

Capitulum. Eccli. xxiv.

QUI audit me, non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt : qui elúcidant me, vitam aetérnam habébunt.

℟. *br.* Nos fúndimus preces : * Et pétimus misericórdiam. Nos fúndimus. ℣. Ante conspéctum tuum. Et pétimus. Glória Patri. Nos fúndimus.

℣. Coram ómnibus viméntibus confitémini ei. ℟. Quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis praeter.

Ad Magnificat, Ana. Montes commovebúntur, et colles contremíscent : misericórdia autem mea non secédet a vobis, et foedus pacis meae non movébitur.

DIE XX. MARTII.

S. Gabrielis

Archangeli. Duplex majus.

Ut in fine Breviarii, sub die XVIII. Martii.

DIE XXII. MARTII.

S. Catharinae

Fliscae Adurnae

Viduae. Duplex.

Omnia de Communi praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

Capitulum. Cant. viii.

QUAE multae non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam : si déderit homo omnem substántiam domus suae pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus.

SUMMIS ad astra láudibus
Tollámus omnes féminam,
Quae sanctitátis glória
Auget decus Ligúriae.
Beáta, cujus íntimo
Latére nésciens sinu,
Foris inúndat cáritas,
Totisque membris aestuat.
Menses per anni círculum
Jejúna plures tránsigit,
Solo Angelórum pábulo
Vitam labéntem sústinens.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne saeculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Intende, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Ana. Pone me ut signáculum super cor tuum; quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut inférnus aemulátio : lámpa-

des ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Orémus.

DEUS, qui beátam Catharínam, in contemplánda Fílii tui passióne, divíni amóris igne flagráre fecísti : quaesumus, ut ipsa intercedénte, tuae in nobis flammam caritátis accéndas, et ejúsdem passiónis partícipes dignánter efficias. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

DUM mente Christum cónspicit
Membris fluéntem sánguine,
Ardóre pectus íntimo
Sentit repénte córripi.
Hinc sancto amóre sáucia,
Terréna cuncta déspicit,
Advérsa fert alácriter,
Patique quaerit únice.
Mox e flagéllis cónterens
Artus rebélles júgiter,
Christi dolórum párticeps
Crebro merétur éffici.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne saeculum. Amen.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente. In Quadrages. Mullerem fortem. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CATHARINA, Genuénsis, parántibus Jacóbo de Flisco et Francísca de Nigro, antíqua nobilitáte conspícuis, in lucem édita, téneram aetátem inter adúltae pietátis exercitatiónes exégit. Nam, castigándo córpori inténta, vix octénnis, in straménto, lignis cápiti pro pulvinári suppósitis, somnum carpébat. Pueríles nugas aversáta, et ab ómnibus mundi delíciis abhórrens, in Christi cruciátibus jugi meditatióne recoléndis tota fuit. Eo stúdio incénsa, in monastérium íngredi expetébat; sed immatúra aetas pium puéllae desidérium interpellávit. Intérea paréntes invítam Juliáno Adúrno, nóbili viro, despóndent, a quo tam áspere ac dúriter hábita est, ut quinquénnium domi luctu tristitiáque tabésceret, donec taedio ac moeróre confécta, a prístina severitáte defléxit. Frigescénte autem caritáte, ne ad ulteriórem vitae licéntiam prorúeret insígni miseréntis Dei benefício factum est. Cum enim aliquándo ad pii sacerdótis pedes provolúta, ejus se précibus commendáret, repentína mutatióne déxterae Excélsi, ac súbito sancti

Spíritus igne corrépta, amóris in se divíni cleméntiam potentiámque, admírans et exclámans, fatéri ac praedicáre coepit.

Lectio v.

INDE domum revérsa, Christum conspícere sibi visa est sánguine toto córpore diffluéntem; qua spécie sibi divínitus obláta, in contémptum atque ódium sui vehemènter exársit. Membra cilício domábat. Jejúnium ita cóluit ut, per annos tres et vigínti, férias Advéntus et Quadragésimae transégerit solo Eucharístiae pábulo refécta, amaríssimo tantum usa potu ad sitim restinguéndam. Producébat oratiónem ad plures horas; tantóque divíni amóris incéndio conflágrábat, ut in corpus quoque ardor erúmperet. Máxima erga próximum ferebátur caritáte; infírmis enim in magno nosocomío incredíbili sedulitáte ministrábat, súmptibus liberáliter erogátis. Abjectíssima quaeque offícia libénter obíbat, tábida étiam aegrotántium úlcera aliquándo exosculáta. Injúrias, contumélias, múlier vere fortis, álacri ánimo excépit; assiduísque córporis animíque dolóribus pene confécta, cruciátuum Christi párticeps fuit.

Lectio vi.

TOT tantísque heróicae fortitúdinis et patiéntiae probátam experiméntis, atque in agóne christiánae perfectiónis egrégie méritam, uberi beneficiórum cópia Dóminus cumulávit. In diutúrnas et frequéntes écstases rapta, et coeléstibus illustratiónibus, superúmque apparitiónibus et collóquiis dignáta, arcána Dei intellígere méruit, et fídei mystéria scríptis praeclaríssimis confirmáre. Prophetíae dono cláruit; ábditos animórum sensus perspéxit. Pérditi hóminis conversiónem, et tranquíllam cónjugis mortem, et aetérnam utriúsque beatitúdinem obsecratiónibus a Dómino impetrávit. Anno ígitur aetátis suae tértio et sexagésimo, extrémo morbo oppréssam, et Christi confíxam cruci, atque ad fontem aetérnae felicitátis anhelántem, sacra die Exaltatiónis sanctae Crucis, ex vitae hujus angóribus Dóminus evocávit. Praeclára vero fuérunt de Catharínae virtútibus Doctórum Sanctorúmque praecónia, summórum quoque Pontíficum oráculis comprobáta. Cultum illíus immemorábilem asséruit Clemens nonus; Clemens undécimus ejus memóriam Missa et

Officio celebrándam concéssit; Clemens vero duodécimus novis fulgéntem miráculis in sanctárum mulíerum númerum rétulit.

In iii. Nocturno, Homilia. Coelórum regnum. *de Communi i. loco.*

AD LAUDES,

Capitulum. Cant. viii.

QUAE multae non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam; si dédérit homo omnem substántiam domus suae pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Hymnus.

URBAM jacéntem páuperum,
Quam dirus angor ópprimit,
Ceu membra Christi lánguida,
Matróna clemens cónfovet.
Opes opémque cónferens,
Vilique fungens múnere,
Perstérnit illis léctulos,
Sordésque purgat sédula.
Quo quisque plagis foedior,
Huic illa servit prómptior,
Tabem nec horret úlcerum,
Horrére nescit cáritas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne saeculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Ad Benedictus, Ant. Pone me ut signáculum super cor tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus aemulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Oratio.

DEUS, qui beátam Catharínam, in contemplánda Fílii tui passióne, divíni amóris igne flagráre fecísti: quaesumus, ut ipsa intercedénte, tuae in nobis flammam caritátis accéndas, et ejúsdem passiónis partícipes dignánter efficias. Per eúmdem Dóminum.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

DIE XXVIII. MARTII.
S. Xysti III.

Papae et Confess. Duplex.

Oratio: Da, quaesumus.

Lectiones i. Nocturni. Fidélis sermo. *Post Pascha de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

XYSTUS, hujus nóminis tértius, pátria Románus, filius Xysti, defúncto sancto Coelestíno Románae Ecclésiae Epíscopus praeficitur, totíus Urbis pace et consensióne mirábili. Eum adhuc Presbyterum sanctus Augustí-

nus exímie commendávit, tum quod prior anáthema Pelagiánis in pópulo frequentíssimo pronuntiárit, tum quod suis quoque scriptis advérsus eórum errórem veheménter pugnárit. Ut autem Románi sacerdótii gubernácula suscépit, decrétum Ephesínae synodi advérsus Nestórium hábitum volúmine descríbens, ad Oriéntis et Occidéntis dedit Ecclésias, confírmans, duábus in Christo manéntibus perféćte natúris, unam Fílii Dei credéndam esse persónam. Qua de re, et ad Nestórium ipsum, et ad Oriéntis Epíscopos, ad ejus errórem succidéndum senténtias diréxit, haec inter cétera scribens Antiochéno Epíscopo: Nihil ultra líceat novitáti, quia nihil addi cónvenit vetustáti: perspícua majórum fides et credúlitas nulla coeni permixtióne turbétur.

Lećtio v.

IS a beáto Petro Apóstolo sibi per visum apparénte, una cum sanćto Apollinére ejus discípulo, primo Ecclésiae Ravennátis Epíscopo, quem ejúsdem Ecclésiae Pontíficem ordinére debéret admónitus, Petrum, Ecclésiae Forocorneliénsis Diáconum, praeter Ravennátum senténtiam illis praefécit Antístitem, quem cognoménto Chrysólogum admiránda morum sanćtitúdo et doćtrína insígnis mirífice commendárunt. Cum autem Xystus ecclésiae praedium abnúerit alienári, studeiétque subleváre gravátos, ódium in se convértit Anícii Bassi excónsulis et Mariniáni patrícii, a quibus turpi calúmnia exagitátus, sponte vóluit suam in synodo causam judicári. Itaque in basílica Heleniána, quae dícitur Sessoriánum Atrium, quinquagínta sex Episcopórum concílio coáćto, praesénte Valentiniáno imperatóre cum univérso clero atque senátu, Xystus declarátus est ínnocens, Bassus vero et Mariniánus calumniatóres damnáti atque proscrípti, bonis praetérea Bassi ecclésiae adjudicátis: quem intra tres menses divína ultióne defúnćtum Xystus, reddens bona pro malis, cum linteamínibus et aromátibus, mánibus ipse contréćtans, recóndidit sepelivítque apud beátum Petrum Apóstolum, in sepúlcro majórum suórum.

Lećtio vi.

VENERANDUS hic Póntifex complúra in Urbe magnífica praestitit: nam argéntea et áurea vasa possessionésque complúres ecclésiis cóntu-

lit. Refécit basílicam sanctae Maríae Majóris ad Praesépe, quam et metállis áureis sacrísque imagínibus decorávit. Fecit et in Constantiniána basílica ornaméntum supra fontem, quod ántea non erat; nam marmórea epistylia et porphyréticas colúmnas, quas Constantínus Augústus congregátas dimíserat, érigi curávit ac vérsibus exornávit. Ejus item rogátu, Valentiniánus Augústus argénteum fastígium, a bárbaris sublátum, in eádem Constantiniána basílica restítuit : cujus imperatóris et Theodósii principátu, Xystus, viam univérsae carnis ingréssus, quiévit in Dómino, sepultúsque est via Tiburtína, in crypta, juxta corpus sancti Lauréntii Mártyris. Una ordinatióne mense Decémbri, creávit Presbyteros vigínti octo, Diáconos duódecim, Epíscopos per divérsa loca quinquagínta duos, et rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Homo pérégre. *de Communi i. loco.*

In Quadrages. Lectio ix. de Homilia Feriae.

DIE VI. APRILIS.

S. Xysti I.

Papae et Mart. Duplex. Oratio. Infirmitátem.

In i. Nocturno, Lectiones. A Miléto. *Post Pascha de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

XYSTUS, hujus nóminis primus, Románus natióne, de regióne Urbis séptima, quae Via lata dicta est, patre Pastóre génitus, in locum Alexándri primi, Románi Pontíficis, nobilíssimo martyrio coronáti, totíus cleri suffrágiis suffféctus, suprémo illo múnere egrégie et summa cum laude perfúnctus est, annis novem, ménsibus decem, diébus octo, sub imperatóribus Hadriáno et Antoníno Pio Augústis.

Lectio v.

CONNULLA ad disciplínam ecclesiásticam pertinéntia prudentíssime státuit, scílicet, ne sacra vasa et ministéria ab áliis, qui sacri ministri non essent, contrectaréntur : ne sacrum corporále, ut vocant, ex ália quam línea matéria fieret : ut sacrum triságium in Missa pópulus decantáret : et ne ullus Epíscopus Romam evocátus, ad suam deínde dioecésim rédiens susciperétur, nisi lítteris apostólicis, quas formátas et canónicas antíqui vocábant, munítus esset.

Lectio vi.

TRES ordinatiónes mense Decémbri pro more fecit, in quibus creávit Epíscopos quátuor pro divérsis locis, Presbyteros úndecim, Diáconos tres. Vir revéra singulári vitae sanctimónia, incredíbili morum facilitáte, exímia in páuperes liberalitáte, frequéntibus étiam insígnis miráculis; illústri tandem martyrio coronátus, octávo Idus Aprílis, et sepúltus in Vaticáno.

In iii. Nocturno, Homilia. Si considerémus. *de Communi i. loco. — Temp. Pasch.* Iste locus.

DIE VII. APRILIS.

S. Coelestini I.

Papae et Conf. Duplex.

Oratio. Da, quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. *Post Pascha de Scriptura occurr.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

COELESTINUS, Románus, Prisci fílius, sancto Bonifácio sine ulla plebis discissióne subrogátus, Románae Ecclésiae praesédit Epíscopus. Hic venerábilis Póntifex (cui, ad Ecclésiae cathólicae praesídium, multa Dóminus grátiae suae dona largítus est) sciens damnátis non exámen judícii sed solum poeniténtiae remédium esse praestándum, Coelestium, primárium Pelágii discípulum, suam, quasi non discússo negótio, audiéntiam postulántem, totíus Itáliae fínibus jussit extrúdi. Nec segnióre cura ab hoc eódem morbo Británnias liberávit, quando quosdam inimícos grátiae, solum suae oríginis occupántes, étiam ab illo secréto exclúsit Océani. Quamóbrem sancto Germáno, Antissiodorénsi Epíscopo, illuc vice sua misso, ordinatóque Scotis Epíscopo Palládio, qui Románae Ecclésiae Diáconus erat, dum Románam ínsulam stúduit serváre cathólicam, fecit étiam bárbaram christiánam.

Lectio v.

CUM autem Nestórius, Constantinopolitánus Epíscopus, novum Ecclésiae molirétur errórem indúcere, praedicans Christum, ex María hóminem tantum, non étiam Deum natum, eíque divinitátem collátam esse pro méritis; ejus impietáti sua Coelestínus auctoritáte ácriter repugnávit. Quare sancto Cyrílo Epíscopo Alexandríno suas vices delegávit, ut nisi decem diérum interválło Nestórius resipísceret, in illum senténtiam ferret. Verum,

cum Nestórius id pertinácius recusásset, magísque crevíssent dissensiónes ac tumúltus, apud Ephesum tértia oecuménica synodus est congregáta, in qua Coelestínus per suos legátos praesédit: quibus suo commonitório eos límites praescrípsit, ut de Episcopórum senténtiis judicárent, certámen non subírent. Itaque in ea synodo Nestórius cum haeresi nóminis sui, et cum multis Pelagiánis, qui cognátum errori suo dogma juvábant, damnátus est.

Lectio vi.

PER suas lítteras eórum sacerdótum superstitiónem Coelestínus redárguit, qui véteri dimísso hábitu, amícti pállio, lumbósque praecínti, in Ecclésia ministrábant. Cavit praetérea ne ulli in morte última negarétur poeniténtia; neve ex láicis vel criminósis ad episcopátum áliqui promoveréntur: itémque ne Metropolitánus in aliéna provínci a áliquid praesúmeret, et ne in creándis Episcopis, extránei eméritis in sua Ecclésia clericis praeponeréntur. Instítuit ut, ex ómnibus centum quinquagínta psalmis, ante sacrifícium antiphonátim psallerétur. Dedicávit basílicam Júliam, propriúmque suum coemetérium pictúris decorávit, váriaque ad Ecclésiae ornátum dona óbtulit. Qui cum tribus ordinatiónibus mense Decémbri creásset Presbyteros trigínta duos, Diáconos duódecim, Episcopos per divérsa loca quadragínta sex, obdormívit in Dómino, octávo Idus Aprílis, sepultúsque est in coemetério Priscíllae, via Salária, Theodósio et Valentiniáno imperántibus. Sedit annos octo, menses quinque et dies tres.

In iii. Nocturno, Homilia. Léctio sancti Evangélii. *de Communi i. loco.*

DIE XII. APRILIS.
S. Julii I.

Papae et Conf. Duplex.

Oratio. Da, quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. *Post Pascha de Scriptura occurr.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JULIUS, Románus, Rústici fílius, post beátum Marcum ad summum pontificátum evéctus, vitae sanctitáte et stúdio asseréndae fidei christiánae insígniter elúxit. Grassabátur per Oriéntem Ariánae haeresis impietas, multíque sanctíssimi Episcopi e suis sédibus exsuláre cogebántur; quos ille, praesértim sanctum Athanásium, humaníssime excépit,

et constantíssime contra adversários defendit. Tyriam et Antiochénam synodum, ut Nicaenam abolérent fidem, ab Ariánis coáctam condemnávit, et Romae duo concília convocávit, in quibus éxsulum Episcopórum querélas excépit et innocéntiam declarávit.

Lectio v.

CONSTANTI Augústo, religiosíssimo príncipi, per Occidéntem imperánti, auctor fuit ut Constántium fratrem, Arianórum fautórem, in Oriénte regnántem, précibus et minis ad revocándum ab exsílio Athanásium permovéret. Dolósam fídei fórmulam ab Eusebiánis, Aríi sectatóribus, in secúnda synodo Antiochéna concéptam rejécit, et magnum Sardicénse concílium ex Occidéntis et Oriéntis Episcopis indíxit, missísque legátis, multa ibídem pro fide cathólica et disciplína ecclesiástica restituénda utíliter constítuit.

Lectio vi.

CRAETER haec, basílicas duas in Urbe exstrúxit sacrísque pictúris exornávit, unam juxta forum Románum, álteram in via Flamínia. Tria aedificávit coemetéria, unum in eádem via Flamínia, álterum in Avia urélia, tértium in Portuénsi. Constítuit ne sacérdos álibi quam apud júdicem ecclesiásticum causam díceret; jussítque ut ómnia ad rem ecclesiásticam spectántia per protonotárium conficeréntur instruménta. Tribus ordinatiónibus mense Decémbri creávit Diáconos tres, Presbyteros decem et octo, Epíscopos novem. Postquam Dei Ecclésiam sanctíssime rexísset annis quíndecim, ménsibus quinque, diébus septémdecim, prídie Idus Aprílis felíciter migrávit ad Dóminum, sepúltus in coemetério Calepódii. Inde translátae relíquiae ad ecclésiam sanctae Maríae Transtyberim, ab ipso amplificátam, sub altári majóri honorífice recónditae sunt.

In iii. Nocturno, Homil. Léctio sancti Evangélii. *de Communi i. loco.*

DIE XIX. APRILIS.
S. Leonis IX.

Papae et Conf. Duplex.

Oratio. Da, quaesumus.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LEO, hujus nóminis nonus, ex nóbili Francórum prosápia oriúndus, Dagsburgénsis comes

ac Tullénsis Epíscopus, Bruno ántea dictus, ómnium Cardinálium suffrágiis, ac commúni fidélium gratulatióne, ad sanctíssimam Petri sedem evéctus est, et in ea sedit annis quinque, duóbus ménsibus, diébus octo. Vir omni virtútum génere et sacra doctrína exímius, ut apostólicum hoc munus impléret, nullis labóribus, nullis súmptibus, nullis incómmodis pepércit.

Lectio v.

GERMANIAM et Itáliam saepius, Gálliam semel visitávit. Hábuit novem concília, Rhemis, Mogúntiae, Vercéllis, Papíae, Romae, ad restaurándos Christianórum mores. Multas lítteras ad imperatóres, reges, Patriárchas, Epíscopos, zelo ac pietáte flagrántes scripsit. Legátos ad imperatórem Constantinopolitánum, pro reductióne Graecórum, semel atque íterum misit. Berengárium haeréticum semel iterúmque damnávit, et Michaélem Cerulárium Patriárcham, insígnem schismáticum, anathémate pérculit.

Lectio vi.

CUM Romae ágeret, ter in hebdómada a sacrosancta ecclésia Lateranénsi ad Vaticánam, nudis pédibus, noctu, orans et psallens pergébat. Príncipi Apostolórum décimam oblatiónum partem sibi de more competéntem, pontifício diplómate cessit. Patrimónium suum próprium in erectiónem monastérii impéndit, unde étiam quotánnis pecúnia submitterétur in sumptus rosae áureae, quam Románi Pontífices antíquo et solémni ritu benedícunt. In páuperes et peregrínos éffúsam liberalitátem exércuit. Sub leprósi forma et hábitu, Christum aliquándo próprio lecto excépit. Dénique multis pro Ecclésia labóribus exantlátis, óbiit die décima nona Aprílis, anno millésimo quinquagésimo quarto, ante et post mortem multis miráculis clarus, ac sepúltus est in Vaticáno.

Lectiones iii. Nocturni de Communi i. loco.

DIE XXIII. APRILIS.

B. Alexandri Sauli,

Episc. et Conf. Duplex.

Ut in fine Breviarii, sub hac die.

DIE XXVI. APRILIS.

Apparitio sacrae imaginis B. M. V. de Bono Consilio.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. praeter sequentia.

Oratio.

HONORUM ómnium largítor Deus, qui Genitrícis diléćti Fílii tui speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre voluísti; concéde, quaesumus, ut ejúsdem beátae Maríae Vírginis intercessióne, ad coeléstem pátriam felíciter perducámur. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

HLAUDE festívo, pia gens, honóre,
Dum Genestáni veneráris aedem,
Qua Dei magnae Genitrícis alma
Splendet imágo.
Haec ubi mira spécie repénte
Obtulit sese pópulis vidéndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc aegris áderat, moléstos
Córporis morbos animíque pellens,
Longe et aerúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.
Virgo, quae magnis decoráta signis
Nunc quoque effúlges, míseris juvámen
Affer, et fusis pátiens cliéntum
Annue votis.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super coeli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In primo Nocturno.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. *Proverb. Cap.* ii.

SI intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimae tuae placúerit; consílium custódiet te; et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur; qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas; qui laetántur cum malefécerint, et exsúltant in rebus péssimis; quorum viae pervérsae sunt, et infámes gressus eórum.

Lectio ii. *Cap.* iii.

FILI mi, ne éffluant haec ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium, et erit vita ánimae tuae, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget; si dormíeris, non timébis; quiésces, et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentíno terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum ne capiáris.

Lectio iii. Cap. viii.

EGO sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum; arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et aequitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

Lectio iv.

In Natali S. Joann. Bapt.

HOMÍNEM concépit Elísabeth, hóminem María : sed Elísabeth solum hóminem, María Deum et hóminem. Mira res est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admíssus est male suádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis, non mirándum quod salus nostra facta est, cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Uterque cecíderat sexus : utérque fúerat reparándus. Per mulíerem in intéritum missi erámus : per mulíerem nobis réddita est salus.

De Sermóne sancti Fulgéntii Episcopi.

Lectio v.

De Laudibus Mariae ex partu Salvatoris.

QUONIAM diábolus per serpéntem Hevae locútus, per Hevae aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Maríam pértulit verbum, et cunctis saeculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius : hac mundítia generátur. De coelis médicus tránsiens per Vírginem, post tránsitum suum illaesam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius quam decrévit, et virgínitas ampliáta est pótius quam fugáta.

Lectio vi.

MARIA quam praeclaríssimis tribus bonis sublimétur, auscúlta : salutatiónis angélicae, benedictiónis divínae, et plenitúdinis grátiae. Sic enim eam légitur salutásse : Ave, María, grátia plena, benedícta inter muliéres. Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre, et prodígiis miraculísque claréscerent. Quas inter, ea tribus abhinc saeculis praecípuo honóre cólitur quae, Paulo secúndo sedénte, mirabíliter apparuísse in paríete ecclésiae patrum órdinis Eremitárum sancti Augustíni, in óppido Genestáni Praenestínae dioecésis, ex pontifíciis diplomátibus et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa sextus, praefátis ejúsdem óppidi coenobítis officium próprium concéssit, séptimo Kaléndas Máias, ipso scílicet apparitiónis die, recitándum; ac deínde illud, die quae immediáte subséquitur pro ejus recitatióne in pósterum assignáta, ad univérsum praedíctum órdinem sub ritu dúplici majóri exténdit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Thomae Episcopi.

In conc. ii. *Nativ. B. M. V.*

COGITANTI mihi, ac diu haesitánti quid causae sit, quod cum Evangelístae de Joánne Baptísta et áliis Apóstolis tam longum fecére tractátum, de Vírgine María, quae vita et dignitáte omnes antecédit, ita summátim percúrrant históriam; cur, inquam, non tráditum est memóriae, quómodo concépta, quómodo nata, quómodo nutríta, quibus móribus decoráta, quibus virtútibus ornáta, quid cum Fílio in humánis égerit, quómodo cum illo conversáta sit, quómodo post ejus ascensiónem cum Apóstolis víxerit? Magna erant haec, et memorátu digna, et quae cum summa devotióne a fidélibus legeréntur, a pópulis amplecteréntur. Quis enim dúbitat, quin in ejus nativitáte et puerítia mira multa contígerint, et puélla haec in téneris annis

stupéndum saeculis virtútum ómnium monuméntum exstíterit?

Lectio viii.

HAEC mihi haesitánti, cur de áctibus Vírginis, sicut de áctibus Pauli non est compósitus liber, nihil áliud occúrrit (accusáre enim Evangelístas negligéntiae, sicut ímpium, ita et temerárium júdico) quam ita placuísse Spirítui sancto; ejúsque providéntia Evangelístas siluísse, proptérea quia Vírginis glória, sicut in psalmis légitur, omnis intus erat, et magis cogitári póterat quam descríbi, sufficítque ad ejus plenam históriam quia de illa natus est Jesus. Quid ámplius quaeris? Quid ultra requíris in Vírgine? Súfficit tibi quod Mater Dei est.

Lectio ix.

NON eam Spíritus sanctus lítteris descrípsit, sed tibi eam ánimo depingéndam reliquit, ut intélligas, nihil illi grátiae, aut perfectiónis, aut glóriae, quam ánimus in pura creatúra concípere possit, defuísse: imo reipsa intellectum omnem superásse. Ubi ergo totum erat, pars scribénda non fuit, ne putáres quod scriptum non fúerat eídem fórsitan defuísse. Si ancíllas suas et minístras domus suae potentíssimus Dóminus ita mirífice decorávit, ita donis et grátiis venustávit, qualem exístimas cónididit Matrem suam, únicam Sponsam suam, quam sibi ex ómnibus elégit, et prae ómnibus adamávit? Omnibus eam Altíssimus praepósuit, non solum virgíneis, sed étiam angélicis choris, quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitúdo. Quidquid ígitur de Vírgine scire aut intellígere cupis, totum in hoc cláuditur brevilóquio: De qua natus est Jesus. Haec longa et plenissima história ejus est.

DIE XXVII. APRILIS.

S. Georgii

Martyris. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne laetíficas, concéde propítius, ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuae grátiae consequámur. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GEORGIUS, nobílibus parentibus in Cappadócia natus, sancte ab illis et religióse educátus

est. Iis vita functis, adhuc adoléscens tribúnus míltum factus, et áliis insignítus honóribus, sub Diocletiáno Caesare militávit. Verum, cum edíctis imperiálibus persecutiónem in christiános cérneret ácrius desaevíre, id indígne ferens, opportúnum quoque fore illud tempus exístimans ad salútem et ad martyrii glóriam, facultátibus suis in páuperes erogátis, servísque libertáte donátis, zelo fídei ac religiónis accénsus, imperatórem adit, Christúmque verum Deum líbere conféssus, ipsum de tam ímpia in Christiános crudelitáte constánter accúsat.

Lectio v.

ADMIRATUS vehemént er imperátor, quod Geórgius, praeter ómnium opiniónem, Christiánus esset, primo blandis illum verbis ac magnis pollicitatiónibus, deínde minis poenarúmque terróribus a fídei senténtia conátur avértere. Sed cum nihil profíceret, nec ullo modo viri constántiam posset de pio et sancto propósito dimovére, jubet ipsum primo in cárcerem trudi, ibíque dire afflígi : tum verbéribus caesum, rota mucrónibus praefíxa ad ejus corpus admóta, laniári, deínde torréri sartágine, variéque torquéri. Quam ille tormentórum vim ubi álacri ac forti ánimo tulísset, indéque incólumis mirabíliter evasísset, plúrimos suo exémplo ad fídei constántiam excitávit.

Lectio vi.

IMPIUS autem persecútor, cum exímiam hujúsmodi Mártyris fortitúdinem non divínae virtúti, ut par erat, sed mágicis ártibus adscríberet, ipsum várie tortum, atque in senténtia nihilóminus persisténtem, secúri pércuti jubet. Geórgius ígitur, fórtiter data cervíce, martyrii coróna dignátus est. Córporis ejus relíquiae, divérsas in regiónes delátae, máximo ab íncolis habéntur honóre. Caput Romae in diacónia sancti Geórgii ad Vélabrum honorífice asservátur, et ipsíus Mártyris nomen non solum in Oriénte, ubi passus est, sed et in Occíduis oris ubíque clarissimum est. Quam et implorántibus ejus auxílium propítius adésse consuéverit, reges praesértim et príncipes saepius in militári conflíctu expérti sunt; frequéntes étiam ejúsdem Mártyris memóriae ubíque testántur.

In iii. Nocturno, Homilia de Communi i. loco.

DOMINICA III.
POST PASCHA.

Patrocinium S. Joseph

Conf. Sponsi B. M. V.
Duplex ii. classis.
Ut in Breviario Romano post Festa Aprilis.

DOMINICA V.
POST PASCHA.

B. Mariae Virginis *sub titulo* **Refugium Peccatorum.**

Duplex majus.
Omnia ut in Festis B. M. V. praeter sequentia.

IN I. VESPERIS.

℣. Facta est nobis Dómina in refúgium, allelúia. ℟. Et in adjutórium spei nostrae, allelúia.

Ana ad Magnificat et Benedictus. Tu refúgium nostrum, tu auxiliátrix nostra, Virgo María, ora pro nobis Dóminum, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui in beáta semper Vírgine María peccatórum refúgium et auxílium collocásti: concéde ut ipsa protegénte, a culpis ómnibus absolúti, misericórdiae tuae efféctum felícem consequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Beátam Mariam Vírginem refúgium nostrum celebrémus; *Christum ejus Fílium adorémus Dóminum, allelúia.

Hymnus.

TE, Mater alma Núminis,
Orámus omnes súpplices,
A fraude nos ut daemonis
Tua sub umbra prótegas.
Ob pérditum nostrum genus
Primi paréntis crímine,
Ad ínclytum Matris decus
Te Rex suprémus éxtulit.
Clemènter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris;
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna saecula.
Amen.

In ii. Nocturno, Lectiones ut in Festo B. M. V. de Misericordia. 7.

DIE XI. MAII.

S. Francisci de Hyeronimo,

Confessoris. Duplex.

Ut in fine Breviarii, sub hac die.

DIE XVI. MAII.

S. Joannis Nepomuceni,

Martyris. Duplex.

Ut in fine Breviarii, sub hac die.

DIE XXI. MAII.

S. Restitutae

Virg. et Mart. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátam Restitútam, Vírginem et Mártyrem tuam, illaesam in flammis custodísti, ejúsdem nobis intercessióne concéde, ut tua caritáte succénsi ab ardóribus sempitérnis arceámur. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RESTITUTA, virgo, Ponizárii in Africa nata, géneris splendóre non magis quam divínae sapiéntiae claritáte refúlsit. Quod veram religiónem profiterétur deláta, ad Próculum, impietátis praeféctum, addúcitur, ac tum minis, tum blandítiis attentáta, ánimum obfirmávit, certa pótius mori quam aut virginitátem aut fidem próderet. Tunc praeses, rábie succénsus, equúleo torquéri, capíllis suspéndi, pedésque ingénti clavo defígi jubet. Quum tamen nihil evínceret, mágicis ártibus tríbuens invíctam ejus constántiam, ad incéndium in pélago parátum damnat.

Lectio v.

VINCULIS ítaque constrícta, in navículam sarméntis, stupa, pice, resináque reféртam immíttitur, ac quindecim stádiis procul a líttore ignis admótus, divíno nutu nihil vírgini nóxius, incendiários omnes absúmpsit, ac próximam in qua erant navim repénte demérsit. Ad spectáculum ardéntior in Deum Restitúta, óculis ad coelum eréctis, exclamávit: O altitúdo poténtiae et cleméntiae tuae, Dómine! Ubi est supérbia impiórum? Júbe me, Dómine, ad aetérnae salútis portum pervenire. Qua in oratióne, dúplicem consecúta vírginis et mártyris palmam, vívere désiit, décimo sexto Kaléndas Júnias, Valeriáno imperatóre. Tum navícula qua vehebátur, sine velo ac rémige, ad Ænáriam ínsulam, in Campánia, salva divínitus áppulit.

Lectio vi.

JUSDEM ínsulae pia quaedam múlier Lucína, ab Angelo de his miráculis in somnis admónita atque ut illibátum vírginis corpus decóro cónderet túmulo, expergefácta, in loco quem ad Ripas vocant, onerátam tanti thesáuri navem nacta est, accersitóque ad prodígium pópulo, non sine

débito gratiárum obséquio, exsequéndis Dei jussis óperam dedit. His permótus Constantínus inter Caesares magnus, sacras relíquias in basílica a se exstrúcta Neápoli, Restitútae título insigníta, honorífice translátas depósuit, festúsque dies solémni pompa celebrátur in pátriae tutélam et glóriam.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos, *de Communi i. loco.*

DIE XXII. MAII.

S. Juliae

Virg. et Mart. Patronae Princ. Corsicae. Duplex i. classis cum Octava.

Omnia de Communi praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

Añae de Laudibus.

Capitulum. Eccli. li.

CONFITEBOR tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum; confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus.

QUISQUIS incédit dúbiis cadúcae
Sémitis vitae, metultque prudens,
Ne viam rectam pietátis errans
Déserat unquam,
Júliam spectet, comitémque sese
Júgiter castae sóciet puéllae;
Hac duce, optátam póterit salútis
Tángere metam.
Sive enim rebus dóleas acérbis
Mersus, aut mulcens ánimum volúptas
Tentet, aut mortem rígido minétur
Ense tyránnus;
Díscere illústri póteris magístra
Hoc triplex pugnae genus, et furéntum
Hóstium densas superáre firmo
Péctore turmas.
Namque servílis pátiens caténae,
Pértulit nexus, dómino minístrans
Bárbaro, quamvis foret ipsa claro
Sánguine creta.
Asperis caedit quoque se flagéllis,
Vix cibum vilem tenuémque sumit,
Possit ut castam scelerísque puram
Dúcere vitam.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super coeli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ana. Júlia, sponsa Christi, nostrum decus, quae in thálamo crucis consummáto martyrio, ínsulam nostram tuo sánguine decorásti, ac illústre nobis fídei exémplum reliquísti, intercéde pro nobis.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui beátam Júliam, Vírginem et Mártyrem, gloriósam tuae passiónis et crucis imitatrícem effecísti, tua nobis miseratióne atque ejus intercessióne concéde, ut carnem cum vítiis et concupiscéntiis crucifigéntes in terris, coronári cum ipsa mereámur in coelis. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

FRUSTRA herus tentans fámulam fatígat
Vócibus blandis, et iníre suádet
Móllius vitae genus : ipsa nullo
Víncitur astu.
Expedit virgas ínhians cruóri
Lictor incássum, geminátque plagas;
Illa, ceu fluctus scópulus tuméntes,
Réspicit ictus.
Nec minus duris terebráta clavis,
Pérstitit constans ánimo, tuéntis
Occupet quamvis tremefácta pallor
Ora tyránni.
Tum fide, flammis et amóris ardens,
Exhibet sponso pia vota Christo,
Ut sibi sanctae tríbuat benígnus
Múnera pacis.
Annuit mitis Dóminus precánti,
Et sibi fidam fámulam colúmbae
Cándidae jussit símilem supérnas
Scándere sedes.
O nimis felix, pópulum tuére
Súpplicem, ut nullis dómitus perículis
Pérpetis tecum cápiat beáta
Gáudia vitae.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super coeli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In primo Nocturno,

Ana. Júlia virgo diligénter scrutabátur mandáta Dómini Dei sui.

Ps. 8. Dómine Dóminus noster.

Ana. Státuit in corde suo custodíre judícia justítiae ejus.

Ps. 18. Coeli enárrant.

Ánta. Exhíbuit semetípsam, sicut decet Dei fámulam et imitatrícem Christi.

Ps. 23. Dómini est terra.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Lectiones i. Nocturni. Confitébor tibi, *de libro Ecclesiastici, ut in die S. Devotae.*

℟. *i.* Praevenísti me, Dómine, * In benedictiónibus dulcédinis. ℣. Concupívit ánima mea salutáre tuum, et decórem vultus tui. — In benedictiónibus.

℟. *ii.* Quaesívi sapiéntiam sanctórum et invéni : * Narrávi homínibus, et non audiérunt me. ℣. Tu autem confirmásti me in elóquiis tuis, ut non confúnderer. — Narrávi.

℟. *iii.* Infírma elegísti, * Ut confúnderes fórtia. ℣. Confírma, Dómine, quod operátus es in me, ego autem laudem et misericórdiam tuam in aetérnum cantábo. — Ut confúnderes. Glória Patri. Ut confúnderes.

In secundo Nocturno,

Ánta. Júlia, virgo ingénua, non est dedignáta servílem habére persónam.

Ps. 44. Eructávit cor meum.

Ánta. Carnáli Dómino mancipáta, obedívit ei cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis, sicut Christo.

Ps. 45. Deus noster refúgium.

Ánta. Lenívit cor dómini sui, ut quamvis pagánus praestántiam religiónis admirarétur, quam Júlia profitebátur.

Ps. 47. Magnus Dóminus.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

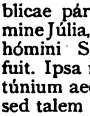

CUM barbarórum agmen vi et armis in Africam irrupísset, Carthágineni occupásset atque diripuísset, captae urbis cives partim ad interneciónem delévit, partim redégit in servitútem. Calamitátis públicae párticeps virgo nómine Júlia, Eusébio cuídam, hómini Syro, mancipáta fuit. Ipsa non modo infortúnium aequo ánimo tulit, sed talem praetérea fámulam se dómino exhíbuit, qualem jubet Apóstolus, obédiens ei cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis, sicut Christo. Hinc ejus in própriis munéribus obeúndis fidem, et sédulam quam sibi navábat óperam admírans, eo étiam brevi addúctus est, ut et bene de religióne, quam profitebátur Júlia, sentíret, et eam

natae pótius quam fámulae loco habéret.

℟. Dedísti mihi, Dómine, intelléctum, * Ut scirem testimónia tua. ℣. Super omnes docéntes me intelléxi, quia mandáta tua quaesívi. — Ut scirem.

Lectio v.

ITAQUE, animadvértens quidquid illi, servíli múnere functae, ad recreándum ac reficiéndum ánimum darétur témporis, id ab ea, vel in sacram lectiónem vel in preces impéndi, ínsuper ad sacram lectiónem et preces jejúnium et omnígenam córporis afflictatiónem adhibéri, atque inde magis magísque defloréscere in dies qua praestábat spéciem, et prístinas córporis vires non mediócriter labefactári, valetúdini illíus timére coepit; tum illi auctor esse ut tam áspero vitae géneri modum póneret, et mítius atque remíssius secum ágeret. Sed nullis illa dómini verbis addúci pótuit ut vel páululum ab incoepto vitae institúto defiécteret; imo, quo se illi dóminus humaniórem exhibébat, eo magis in semetípsam, velut in hostem infensíssimum, quólibet asperitátum génere animadvertébat, quasi coelitus monita ut hac ratióne suprémo qui ei imminébat agóni praelúderet.

℟. Fabulatiónes non audívi quas narrábant mihi iníqui, * Sed illos legem tuam dócui. ℣. Verúmtamen noluérunt accípere disciplínam, et inclináre aurem suam in verba oris mei. — Sed illos.

Lectio vi.

SNIMVERO dóminus ejus Eusébius, e Syria návigans in Gállias, ad Promontórium sacrum ínsulae Córsicae, quod nunc Nunza nuncupátur, appúlsus est undécimo Kaléndas Júnii, quo die a loci ejus íncolis adhuc éthnicis sacra diis fieri consuéverant. Re animadvérsa, Eusébius ad litándum descéndit, tum mensae accúmbit, rogátus a Felíce quodam, príncipe loci. Huic nuntiátum inter épulas puéllam quamdam christiánam, quae in nave se continúerat, deos témnere quos ipse venerabátur. Ira idcírco inflammátus, ácrius íncrepat hóspitem quod non jamprídem illam e médio sustulísset. Quo respondénte eo se nunquam addúci potuísse, quemádmodum neque nunc posse, quod eam útilem nimis experirétur, Felix de necánda vírgine, dómino insciénte, delíberat. Impio viro próspere negótium succéssit. Cum enim multo mero prolútum Júliae dóminum so-

pivísset, vírginem ad se rapi jubet, raptae a satellítibus dat optiónem, utrum velit Christo núntium remíttere ac deos cólere, an Christi ipsíus mortem ímitári. Illam líbere religiónis christiánae veritátem et sanctitátem praedicántem, et confidéntius respondéntem ab eádem se nunquam defectúrani, véstibus éxui jubet, virgis caedi, in crucem agi. Carnífices mandáta perficiunt. Júlia crucí affixa, Deo grátias ágens, quod eódem se dignarétur génere mortis quo Christus sublátus fúerat, vita defúngitur, dúplici palma virginitátis atque martyrii decoráta. Fámulae suae in extrémo agóne constántiam neque in terris indonátam abíre passus est Deus. Hinc coelitus móniti qui in Urgóne ínsula solitáriam vitam agébant mónachi, ín locum návigant ubi passa fúerat, et corpus e cruce depósitum, ac domum avéctum, condunt sepúlcro. Hinc, dídita sanctitátis ejus fama, illam Corsi ut patrónam habére et cólere coepérunt. Ejúsdem celebritáte permótus Desidérius, Longobardórum rex, corpus Urgóne Brixiam transférri jubet, ubi in templo splendidíssimo, Deo in honórem ejus erécto, usque in hunc diem religiósissime cólitur.

℟. Quam dulcis es, Dómine, quam dúlcia verba oris tui. * Confiténtem ne despícias: audi clamántem ad te. ℣. Confundántur qui me persequúntur, et defíciant in cogitatiónibus suis. — Confiténtem. — Glória Patri. — Confiténtem.

In tertio Nocturno,

Ána. Júlia invíctam ab oratióne spíritum nunquam relaxábat.

Ps. 95. Cantáte Dómino... cantáte.

Ána. Castigábat corpus suum, et in servitútem redigébat, ut per voluntáriam córporis maceratiónem fíeret caro et cor ejus immaculátum.

Ps. 96. Dóminus regnávit.

Ána. A Dómino exaudíta, spurestias carnis immaculáto calle transívit.

Ps. 97. Cantáte Dómino... quia.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum coelórum decem virgínibus, quae accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsae. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homil. xii. *in Evang.*

SAEPE vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre; sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quae ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur: ne appetítus laudis súbrepat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptae: quia eárum quaedam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Cucúrri in stádio, cursum consummávi, * Fidem servávi in conspéctu príncipum. ℣. Da mihi, Dómine, corónam quam promisísti timéntibus te. — Fidem.

Lectio viii.

SED prius quaeréndum nobis est quid sit regnum coelórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quae étiam vírgines prudéntes et fátuae dicántur. Dum enim coelórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod saepe in sacro elóquio regnum coelórum praeséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala potérunt, quae colligántur.

℟. Nomen tuum, et legem tuam nota feci homínibus, * Et te sponsum toto corde diléxi. ℣. Fac me cito veníre ad núptias, ut fruar te omni témpore. — Et te. Glória Patri. Et te.

Lectio ix.

IN quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui a appetítu se exteriori custodiunt, et spe ad interiori

rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, aetérna praemia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra conscién-tiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam áffligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

1. Júlia stans * ante tyránnum, líbere se profitétur contemptrícem idolórum.

2. Dum jubénte tyránno * álapae illi impingeréntur, inquit : Si Dóminus meus Jesus Christus propter me sputa et álapas in fáciem accépit, quare non ego propter ipsum álapis caedar?

3. Flagéllis caesa, * clamábat : Illum confíteor, qui propter me flagéllis caesus est.

4. Cruci affixa, * Deo grátias agébat, quod se dignarétur tali mortis génere quod Christus passus est, rogabátque ut ad immarcescíbilem glóriae corónam perveníret.

5. Anima Júliae * carne solúta, martyrii palma roseáta, ad astra coelórum aetum cum Angelis pétiit volátum.

Capitulum. Eccli. li.

CONFITEBOR tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum; confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus ut in i. Vesp.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Ad Benedictus, Aña. Virgo gloriósa, quae cruci affixa ad coeléstis Agni núptias per tui sánguinis effusiónem evolásti, tuo hanc ínsulam tuére praesídio, et intercéde pro nobis.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui beátam Júliam, Vírginem et Mártyrem, gloriósam tuae passiónis et crucis imitatrícem effecísti; tua nobis miseratióne atque ejus intercessióne concéde, ut carnem cum vítiis et concupiscéntiis crucifigéntes in terris, coronári cum ipsa mereámur in coelis. Qui vivis.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis praeter.

Hymnus.

HAEC est dies qua Júliae,
Instar colúmbae, cándidus

Conscéndit astra spíritus,
Christi fidéles, plaúdite.
Habens flagrántem lámpadem,
Candóre et palma mártyrum
Ornáta, ad agni núptias,
Confíxa ligno transiit.
O puritátis lílium,
O caritátis víctima,
Cýrnum rogántem réspice,
Quae te patrónam súscipit.
Jesum precáre, quaesumus,
Ligno crucis qui pérditis
Vitam benígnus réddidit,
Ut det quiéta témpora.
Tibi, coróna vírginum,
Jesu, vigórque mártyrum,
Cum Patre et almo Spíritu,
Laus sit per omne saeculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Ad Magnif. Ánta. Virgo; *etc, et Oratio ut supra in Laudibus.*

DIE XXIV. MAII.

B. Mariae Virginis

titulo

Auxilium Christianorum.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii sub hac die.

DIE XXVIII. MAII.

S. Felicis a Cantalicio,

Confess. Semiduplex.

Ut in fine Breviarii, die XXI. Maii.

DIE XXIX. MAII.

Octava S. Juliae.

Officium ut in Festo.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno, Lectiones, De virgínibus, inquit Apóstolus, *etc. ut in Octava S. Devotae.*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxv.

Ex Octav. Rom.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum coelórum decem virgínibus, quae accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsae. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

Serm. xxiii. *de Verbis Domini, cap.* viii.

INTENDAT ítaque cáritas vestra. Sapiéntium lámpades ardébant de óleo aetérno, de consciéntiae securitáte, de interióre glória, de íntima caritáte. Ardébant tamen et illárum fatuárum. Quare tunc ardébant? quia non déerant laudes hóminum. Póstea vero quam surrexérunt, id est, in resurrectióne a mórtuis, coepérunt aptáre lámpades suas, id est, paráre Deo óperum

suórum réddere ratiónem. Et quia tunc nemo est qui laudet, omnis homo causae suae vacat : non erant qui óleum vénderent, coepérunt deficere lámpades.

Lectio viii.

Circa finem, cap. x.

CLAUSUM est óstium. Et quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit qui ómnia novit? Quid ergo est, Non novi vos? improbo vos, réprobo vos: In arte mea non vos agnósco : ars mea nescit vítia. Hoc est autem magnum : et nescit vítia et judicat vítia; nescit faciéndo, judicat arguéndo. Sic ergo non novi vos. Ierunt, intravérunt quinque prudéntes. Sint in vobis quinque prudéntes, ad istam prudéntiam quinárii númeri pertinéntes. Véniet enim hora, et quando nescímus véniet. Sic clausit Evangélium : Vigiláte, quia nescítis diem neque horam.

Lectio ix.

CORDE vígila, fide vígila, spe vígila, caritáte vígila, opéribus vígila : et quando córpore dormíeris, véniet tempus ut surgas. Cum autem surréxeris, praepara lámpades. Tunc non exstinguántur, tunc in interiore consciéntiae óleo vegeténtur : tunc sponsus ille incorpóreis néxibus ampléctatur, tunc te introdúcat in domum ubi nunquam dórmias, ubi nunquam possit tua lampas exstínguí. Hódie vero laborámus, et lámpades nostrae inter ventos saeculi hujus tentationésque flúctuant : sed árdeat in rubóre flamma nostra, ut ventus tentatiónis áugeat ignem pótius quam exstínguat.

DIE XXXI. MAII.

B. Mariae Virginis

titulo

Gratiarum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. praeter sequentia.

In utrisque Vesperis, ℣. Ave, María, grátia plena. ℟. Dóminus tecum.

Ad Magnificat, Ant. O beáta Virgo María! tu véniae vena, tu grátiae mater, tu spes mundi! exáudi filios tuos clamántes ad te.

Oratio.

DEUS, qui humáno géneri beátae Mariae virginitáte fecúnda reparatiónis grátiam contulísti : concéde, ut quam grátiae matrem appellámus in terris, ejus felíci consórtio perénniter perfruámur in coelis. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

Sermo sancti Thomae Episcopi. *Conc.* ii. *de Annunt.*

EDMIRANDAM omníque virtúte praestántem Genitrícem Dei Maríam, pro mei ingénii exiguitáte, toto ánimi desidério laudáre desíderans, nullum fere in sacris lítteris pótui reperíre praecónium, quod ad lítteram ejus nobis glóriam excellentiámque demónstret. Nam etsi de illa per Prophétas plúrima mystice dicta fáctaque passim legántur, unde possit virtútis ejus magnitúdo constáre; in evangélicis tamen aut apostólicis scriptis, rarus de illa sermo, et multo rárior laus invenítur. Quamvis, ut verum fátear, non ita siléntio trádita est, ut in eórum dictis virtútum ejus clárítas tenuíssimo rádio, véluti per quasdam verbórum rímulas, non eníteat. Sed unde magis ejus glóriam, virtútes, dotésque ánimi potérimus auspicári, quam ex illo mirífico ejus et Angeli collóquio? In quo, praeter hoc quod angélico elóquio grátia pleníssima et ómnium feminárum prima mérito praedicátur, ex gestis, ejus et dictis multa nimis praeconiórum ejus silva emícuit.

Lectio v.

INGRESSUS Angelus ovánter, salutávit reverénter: Ave, inquit, grátia plena; Dóminus tecum. Plena grátia, implénda Deitáte, obumbránda virtúte; grátia plena, de cujus plenitúdine accípiunt univérsi, de cujus abundántia totus repléndus est orbis; et vere plena, in cujus ánimo nullus peccáto relíctus est locus, nullus iniquitáti pátuit accéssus. Dóminus tecum. Et quómodo tecum? non útique sicut mecum, sed sicut núllibi: tecum in córpore, tecum in mente, tecum in ánimo, tecum in consílio, tecum in útero, tecum in auxílio, tecum in ortu, tecum in éxitu, tecum in fine, tecum sine fine.

Lectio vi.

Ex conc. i. *Annunt.*

COELESTI ergo legatióne audíta, sic fatur ad Angelum: Ecce ancílla Dómini; fiat mihi secúndum verbum tuum. Grandi ergo mystério altissimóque Deitátis instínctu, conceptúra Deum, sui méminit ancillátus, ut oriéntem a se fílium mundi obséquio mancipáret. Fiat mihi secúndum verbum tuum; et ad verbum ejus statim in útero incarnátum est Verbum. O fiat potens! O fiat éfficax! O fiat super

omne fiat perpétuo honóre venerándum! hoc verbo fiat, factus est mundus; hoc verbo coeléstia terrestriáque Altíssimus cóndidit; sed tale fiat non sónuit in orbe, quale tu nunc, beáta, dixísti. Quid enim factum est? Quis dícere potest quid factum est? Natúra stupet, judícium haeret, hebéscit sensus, lingua mutéscit, rátio déficit, intelléctus non capit quod factum est in María, cum hoc prótulit verbum : Fiat mihi secúndum verbum tuum.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* i.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. ccxci. *in Nativit. S. Joannis Baptistae.*

ANGELUS vero idem ipse ad Maríam Vírginem : Ave, inquit, grátia plena; Dóminus tecum. Jam tecum est, qui erit in te. Dic mihi ergo, núntie Dei, quómodo fiet istud? vide Angelum sciéntem, illam quaeréntem, non diffidéntem. Quia ergo vidit eam quaeréntem, non diffidéntem, non se negávit instruéntem. Audi quómodo erit virgínitas tua. Tu tantum crede veritátem, serva virginitátem, áccipe integritátem. Quóniam íntegra est fides tua, intácta erit intégritas tua. Dénique audi quómodo fiet istud : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, quia fide cóncipis, quia credéndo, in útero, non concubándo, habébis : proptérea, quod nascétur de te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Quid es, quae póstea paritúra es? Unde meruísti? Unde hoc accepísti? Unde fiet in te qui facit te? Unde, inquam, tibi hoc tantum bonum? Virgo es, sancta es, votum vovísti; sed multum quod meruísti, imo vero multum quod accepísti.

℟. Sub tuum praesídium confúgimus, clementíssima Virgo; súscipe nos, única spes nostra, et nostris delectáre láudibus, * Quibus indígni omni te laude dignissimam collaudámus. ℣. Aufer a nobis iniquitátes nostras, ut digni canámus tibi glóriae melos. — Quibus indígni.

Lectio viii.

TAM unde hoc méruísti, ut sit in te qui fecit te, sit in te per quem facta es, imo vero per quem factum est coelum et terra, per quem facta sunt ómnia? Fit in te Verbum Dei caro, accipiéndo carnem, non amitténdo divinitátem, et Verbum júngitur carni, et Verbum copulátur carni, et hujus tanti conjúgii thálamus úterus tuus, et hujus, inquam, tanti conjúgii, id est, Verbi et carnis thálamus úterus tuus; unde ipse sponsus procédit de thálamo suo. Invenít te vírginem concéptus, dimíttit vírginem natus; dat fecunditátem, non tollit integritátem.

℟. Porta coeli et stella maris es, Virgo María; regis aetérni Mater, gratos nos redde Fílio tuo, * Quia omnis virtus et decor et glória ex te respléndet. ℣. Tu véniae vena, tu grátiae Mater, tu spes mundi, exáudi nos clamántes ad te. — Quia omnis. Glória Patri. Quia omnis.

Lectio ix.

UNDE tibi hoc? Protérve vírginem vídeo interrogáre, et quasi importúne aures verecúndas ista mea voce pulsáre. Sed vídeo vírginem verecundántem, et tamen respondéntem, meque admonéntem. Quaeris a me unde mihi hoc? Verecúndor tibi respondére bonum meum. Angeli audi ipsíus salutatiónem, et in me agnósce tuam salútem; crede cui crédidi. Unde mihi hoc quaeris? Angelus respóndeat: Dic mihi, Angele, unde Maríae hoc? Jam dixi, cum salutávi: Ave, grátia plena.

OFFICIA VOTIVA
PER ANNUM.

Omnia ut in fine Breviarii.

Commemorationes

FACIENDAE IN SUFFRAGIIS.

De S. Euphrasio

Episc. et Mart.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus.

Ana. Pugnávit fórtiter in stádio et arrípuit victóriam.

℣. Pro Christo fudit sánguinem. ℟. Et proméruit sertum exsultatiónis.

Orémus.

FIDEI nostrae, quaesumus Dómine, praebeas increméntí virtútem, cujus beátus Euphrásius Póntifex tuus praedicatióne et martyrio primórdia reserávit. Per Dóminum.

De SS. Devota et Julia.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Ana. Istae sunt quae, vivéntes in carne, Cyrnénsem Ecclésiam sánguine suo decoravérunt, et multum orant pro ea.

AD LAUDES.

Ad Benedictus, Ana. Istae sunt quae non inquinavérunt vestiménta sua, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. In coelésti glória regnant cum Deo. ℟. Et Agnus Dei cum illis.

Oratio.

FAC, quaesumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Virgínibus et Martyribus tuis Devóta et Júlia, ut fides, pro qua martyrio coronátae sunt in hac Ecclésia, ab ea nunquam defíciat, et bonis opéribus semper abúndet. Per Dóminum.

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 26 Octobris 1886.
G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Index Festorum.

Feria VI. post Domin. I. Quadrag. SS. Lanceae et Clavorum D. N. J. C. *duplex majus.* 1
Feria VI. post Domin. II. Quadrag. Sacratissimae Sindonis D. N. J. C. *duplex majus.* 1
Feria VI. post Domin. III. Quadrag. Sacrorum quinque Vulnerum D. N. J. C. *duplex majus.* 1
Feria VI. post Domin. IV. Quadrag. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. *duplex majus.* 1

Festa Martii.

V. S. Joannis Josephi a Cruce Conf. *duplex.* . 1
XV. S. Zachariae I. Papae et Conf. *duplex.* . . . 4
XVIII. Apparitio seu Patrocinium B. M. V. de Misericordia, *duplex majus.* 5
XX. S. Gabrielis Archangeli, *duplex majus.* . . . 12
XXII. S. Catharinae Fliscae Adurnae Viduae, *duplex.* 12
XXVIII. S. Xysti III. Papae Conf. *duplex.* 15

Festa Aprilis.

VI. S. Xysti I. Papae Mart. *duplex.* 17
VII. S. Coelestini I. Papae et Conf. *duplex.* . . . 18
XII. S. Julii I. Papae et Conf. *duplex.* 19
XIX. S. Leonis IX. Papae et Conf. *duplex.* . . . 20
XXIII. B. Alexandri Sauli Episc. Conf. *duplex.* . . . 21
XXVI. Apparitio sacrae Imaginis B. M. V. de Bono Consilio, *duplex majus* 21
XXVII. S. Georgii Martyris, *duplex.* 25
Dominica III post Pascha. Patrocinium S. Joseph Conf. Sponsi B. M. V. *duplex II. classis.* 27
Dominica V. post Pascha. B. M. V. sub titulo Refugium Peccatorum, *duplex majus.* 27

Festa Maii.

XI. S. Francisci de Hyeronimo, Conf. *duplex.* . 27
XVI. S. Joannis Nepomuceni Mart. *duplex.* . . 27
XXI. S. Restitutae Virg. Mart. *duplex.* 28
XXII. S. Juliae Virg. Mart. Patronae Princip. Corsicae, *duplex II. classis cum Octava.* . . . 29
XXIV. B. M. V. titulo Auxilium Christianorum, *dupl. majus.* 36
XXVIII. S. Felicis a Cantalicio, Conf. *semiduplex.* . 36
XXIX. Octava S. Juliae 36
XXXI. B. M. V. titulo Gratiarum, *duplex majus.* . 37
Officia votiva per Annum, ut in fine Breviarii. . .
Commemorationes faciendae in Suffragiis. . . . 41

Typis Soc. S. Joannis Evang. Desclée, Lefebvre et Soc.

Officia Propria Sanctorum Ecclesiae Cathedralis, Civitatis, atque Dioec. Adjacensis. ~ Pars Æstiva.

FERIA VI. POST OCTAV. SS. CORPORIS CHRISTI.

Sacratissimi Cordis D. N. J. C.

Duplex majus.

Omnia ut in Breviario, post Festa Maii.

DIE I. JUNII.

S. Maximini

Episc. et Conf. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui nos in ténebris et umbra mortis sedéntes, beáti Maximíni Confessóris praedicatióne illuminére dignátus es; da nobis, hujus intercessióne, et fidem quam eo docénte suscépimus illibátam serváre, et in te solo speráre, et a tua nunquam caritáte disjúngi. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

POST sancti Stéphani necem, saeviénte Judaeórum in Christiános persecutióne, discípuli omnes in várias mundi partes ad Christi Evangélium disseminándum dispérsi sunt. Hoc omnes in partes verbi Dei disseminándi inítium fuit; nam, nisi ab illius caede pópulus Judaeórum in discípulos

saevísset, fórsitan Evangélii grátia in univérsum orbem sérius propagáta fuísset : tum vero agitáti a Judaeis, et extrémas étiam regiónes peragrántes, úndique per mysteriórum doctrínam daemonem expulérunt.

Lectio v.

HOC modo non solum Samaría verbum recépit, sed Asia, Africa, et Europa agnóvit, et omnes gentes sermo praecúrrens ad fidem addúxit. Verum majóri ódio in Lázarum, Maximínum, Magdalénam, Martham, Joséphum ab Arimathaea, nóbilem decuriónem, et quosdam álios, quam in réliquos fidéles exarsérunt Judaei. Nam Jerosólymis pulsos, navi impósitos, sine velo ac remígio in certum perículum mari credidérunt.

Lectio vi.

QUI, divína dirigénte providéntia, Massíliam felíciter appulérunt, ipsorúmque miráculis et praedicatióne primum Massiliénses, mox Aquénses et finítimae gentes in Christum credidérunt. Lázarus Massiliénsis, Maximínus Aquénsis Ecclésiae Epíscopus creátus; Joseph ab Arimathaea ex Gállia in Británniam navigásse Evangélii causa dicitur. Sanctus ergo Maximínus quadragínta fere annis Aquénsem rexit Ecclésiam, quam vitae sanctitáte, praedicatióne, et miraculórum luce collústrans, obdormívit in Dómino, sexto Idus Junii.

In iii. Nocturno, Homilia de Communi j. loco.

DIE II. JUNII.

S. Erasmi

Episc. et Mart. Duplex.

IN I. VESPERIS.

℣. Confitébor nómini tuo. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

Ad Magnif. Ant. Beátus Erásmus, Praesul et Martyr ínclytus, despécto mundo et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriae.

Oratio.

DEUS, ómnium Sanctórum splendor mirábilis, qui hanc diem beáti Erásmi Pontificis martyrio consecrásti; da Ecclésiae tuae de festivitátis ejus natalítio ita laetári, ut apud misericórdiam tuam et exémplis illíus et méritis adjuvétur. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ERASMUS, Epíscopus, ómnium virtútum génere florens, Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus, gravíssimis affécctus supplíciis, praeclárum fídei testimónium dedit. Is primum Salvatóris sententiae memor dicéntis : Si vos persecúti fúerint in una civitáte, fúgite in áliam, in vastam solitúdinem se ábdidit. Ubi ad rerum divinárum contemplatiónem assídue atténtus, jejuníisque déditus, támdiu vixit, dum coelésti voce admónitus, iterum in urbem in qua natus erat, ad fidéles juvándos, se recépit; ubi cum multos étiam ex gentílibus ad Christum adjúngeret, multáque éderet mirácula, rerum tam mirabílium fama pervulgáta, ab ímpio Diocletiáno imperatóre in cárcerem conjícitur.

Lectio v.

CHRISTIANAE ínterim fídei apud ejus provínciae praesidem accusátus, ipsíus mox jussu, quod in Christi fide immóbilis permanéret, várie et crudéliter torquétur. Plumbátis enim primum caeditur, fústibus deínde gráviter contúnditur, tum paulo post resína, súlphure, plumbo liquefácto, et fervénti pice oleóque perfúsus, summa constántia pro Christi fide pugnávit, nihil eo cruciátu laesus. Qua re perspécta, multi ex iis qui ad spectáculum convénerant, idolórum impúra superstitióne abjécta, fidem Christi Dómini ampléxi sunt.

Lectio vi.

VERUM is íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis gravissimísque vinculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis sub Maximiáno íterum várie excruciátus, tunicáque aerea candénte indútus, illa étiam torménta, divina virtúte superávit. Sed ad confirmándum céteros a Deo servátus, tandem vocánte Dómino, martyrio clarus, plúrimis et in fide confirmátis et ad fidem convérsis, sancto fine quiévit quarto Nonas Júnii. Ejus corpus postea Cajétam translátum, in cathedráli ecclésia honorífico sepúlcro cónditum est, ubi ab ejus urbis cívibus, qui eum sibi patrónum apud Deum adoptárunt, religiósa veneratióne summáque celebritáte cólitur.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Lectio vii. *Cap.* xii.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. li. *in Joann. sub medio.*

IPSE Dóminus Jesus erat granum mortificándum et multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judaeórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suae sectánda vestígia, qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest : Qui amat, perdet ; id est, si amas, perdes : si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam; noli amáre, ne perdas; noli amáre in hac vita, ne perdas in aetérna vita.

Lectio viii.

HOC autem quod postérius dixi magis habére vidétur evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam. Ergo quod dictum est supra : Qui amat, subintellígitur in hoc mundo, ipse útique perdet; qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam aetérnam ipse custódit eam. Magna et mira sententia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor, ut péreat, ódium, ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti ; si bene odéris, tunc amásti. Felíces qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

Lectio ix.

SED vide ne tibi subrépat ut te ipsum velis interímere, sic intelligéndo quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, in se ipsos crudelióres et sceleratióres, homicídae flammis se donant, aquis se praefocant, praecipítio se cóllidunt et péreunt. Hoc Christus non dócuit, imo étiam diábolo praecipítium suggerénti respóndit : Redi retro Sátanas, scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas; cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu

non vis : ubi satis exprés-sit, non a se ipso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

IN LAUDIBUS.

℣. Confitébor nómini tuo. ℟. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi.

Ad Benedictus, Ána. In terris visus est, ut esset exémplo : in coelum servátus est, ut sit patrocínio.

IN II. VESPERIS.

℣. Confitébor nómini tuo. ℟. Quóniam ádjutor et protéctor factus es mihi.

Ad Magnif. Ána. Hic est fratrum amátor et pópuli Israël : hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte.

DIE III. JUNII.

S. Angelae Mericiae

Virginis. Duplex.

Omnia ut in Breviario, die XXXI. Maii.

DIE IV. JUNII.

S. Francisci Caracciolo,

Confessoris. Duplex.

Omnia ut in Breviario, eadem die.

DIE XVI. JUNII.

S. Joannis Francisci Regis,

Confessoris. Duplex.

Omnia ut in fine Breviarii, eadem die.

DIE XXI. JUNII.

S. Aloysii Gonzagae,

Confessoris. Duplex.

Omnia ut in Breviario, eadem die.

DIE XXVII. JUNII.

S. Gallicani

Martyris. Duplex.

Omnia ut in fine Breviarii, die XXV. Junii.

DIE XXIX. JUNII.

Pro Commemoratione

Omnium SS. Apostolorum.

Ut in fine Breviarii eadem die, ii. loco.

DOMINICA III. POST PENTECOSTEN.

Sacri Cordis B.M.V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V.

DOMINICA II. vel III. JUNII.

S. Euphrasii

Episcopi et Mart. Patroni Praecipui totius Dioecesis. Duplex i. classis cum Octava.

IN FESTO ET OCTAVA S. EUPHRASII, *ejusque suffragio infra annum.*

In utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus.

Ant. Pugnávit fórtiter in stádio et arrípuit victóriam.

℣. Pro Christo fudit sánguinem. ℟. Et proméruit sertum exsultatiónis.

Orémus.

FIDEI nostrae, quaesumus Dómine, praebeas incrementi virtútem, cujus beátus Euphrásius Póntifex tuus praedicatióne et martyrio primórdia reserávit. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni. A Miléto. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Martyrol. S. Greg. VII. et ex Eulogio in Apolog. Martyr.

SUPHRASIUS, Apostolórum discípulus, cum Torquáto, Ctesiphónte, Secúndo, Indalétio, Coecílio, et Esychio, Romae a sanctis Petro et Paulo Episcopus ordinátus, in Hispánias ad praedicándum verbum Dei una cum illis ab ísdem Apóstolis diréctus est. Hic ergo et sócii, quum váriis in úrbibus, destrúcta idololatría, Christianitátem fundássent et Religiónem plantássent, órdinem et officium in divérsis cúltibus ostendíssent, et sánguine suo Ecclésias dedicássent, ea in província divérsis in locis quievérunt; e quibus Euphrásius Illitúrgi martyrii palmam consecútus dícitur. Ejus corpus pie recónditum est in loco úbi basílica ejus nómine, Sisebúti Hispaniárum regis témpore, exstrúcta est; cujus basílicae cum Sarracénis Hispánias occupántibus nulla remansíssent vestígia, Dei tandem voluntáte factum est, ut recens, anno Dómini millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, mense Maio, beáti córporis pars, a parochiáli ecclésia óppidi cui Valdámao nomen translata, restitúta est; ubi religiósa veneratióne et máximo pópuli concúrsu cólitur.

Lectio v.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. de S. Ignatio, ante medium, t. 5.

TEMPUS animadvértite, fratres, quo dignitátem hanc beátus Euphrásius est assecútus. Neque enim éadem est nunc, quae tunc erat, Ecclésiam gubernándi condítio; non aequális est labor viam tritam et plane parátam post multos íngredi viatóres, atque eam, quae nunc primo secánda est, quaeque praerúpta et saxósa, ferísque plena, nec ullum adhuc viatórem admísit. Hoc quidem témpore, per grátiam Dei, nul-

lum Episcopis perículum imminet, sed pace útique profúnda et tranquillitáte cuncti perfrúimur, quum pietátis verbum orbis terrárum términos occupávit, et qui regna aut impérium óbtinent, eámdem quam nos fidem studióse colant atque obsérvent. Tunc autem nihil erat hujúsmodi, sed quocúmque quis óculos vérteret, ubíque praecipítia, bárathra, et bella, et pugnae, et perícula. Imperatóres, et reges, et pópuli, et civitátes, et gentes, et doméstici, et aliéni credéntibus insídias tendébant.

Lectio vi.

EQUE id solum erat grave, sed étiam quod credéntium pleríque, útpote tunc primum nova dógmata degustántes, magna egébant sollicitúdine et erant imbecillióres, et saepe supplantabántur, quod quidem non minus affligébat doctóres quam extérna bella, quin étiam multo magis. Extérnae enim pugnae atque insídiae, propter sepósitae mercédis spem, voluptátem etiam áliquam afferébant. Idcírco et Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii discedébant quod vérbera pertulíssent. Itaque Paulus étiam clamat : Gáudeo, inquiens, in infirmitátibus meis; et semper in tribulatiónibus gloriátur.

In iii. Nocturno, Homilia de Communi i. loco.

IN DIE OCTAVA S. Euphrasii.

Officium ut in Festo.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

De S. Ignatio, ante med. Lectio iv.

(Ex Octavar. Rom.)

EMPUS animadvértite, fratres, quo dignitátem episcopálem beátus Euphrásius est assecútus. Neque enim est éadem nunc, quae tunc erat, Ecclésiam gubernándi condítio; non aequális est labor viam tritam et plane parátam post multos íngredi viatóres, atque eam, quae nunc primo secánda est, quaeque praerúpta et saxósa, ferísque plena, nec ullum adhuc viatórem admísit. Tunc autem, quocúmque quis óculos vérteret, ubíque praecipítia, barathra, et bella, et pugnae, et perícula. Imperatóres, et reges, et pópuli, et civitátes, et gentes, et doméstici, et aliéni credéntibus insídias tendébant.

Lectio v.

QUEMADMODUM ígitur gubernatórem admirámur, non quod vectóres possit in portum incólumes dúcere cum mare tranquíllum est, cumque navis fertur ventis secúndis : sed cum, insaniénte pélago, ventísque saevéntibus, qui in navi sunt inter se dissentiunt, magna tempestáte intus et foris navigántes exagitánte, navim tamen potest dirígere et conserváre; sic eos, qui tunc Ecclésiam regébant, multo magis quam illos qui eam in praeséntia gubérnant, suspícere debémus et admirári, quando multa bella intus et foris, quando fídei planta imbecíllior erat adhuc et diligéntia magis indigébat, quando, véluti modo génitus infans, Ecclésiae pópulus magnam providéntiam atque sapiéntiam ánimae, a qua nutriéndus esset, postulábat.

Lectio vi. Paulo post.

VERUM ne totum tempus in episcopátus consideratióne collocántes, ab iis quae ad eum ut Mártyrem spectant enarrándis excludámur; age, ad illíus certámina contendámus. Versútus enim diábolus, et ad struéndas aptus insídias, existimábat, si pastóres sustulísset, ovília se fácile direptúrum. Sed qui comprehéndit astútos in eórum astútia, osténdens Ecclésias suas non ab homínibus gubernári, sed eos qui in ipsum credunt semper a se regi, id fieri permittébat, ut cum cérneret rectóribus sublátis non tamen religiónem deléri, nec veritátis praedicatiónem exstíngui sed pótius augéri; ex rebus ipsis et ipse et qui ei inserviébant omnes intellígerent, christianórum disciplínam non ab homínibus pendére, sed in coelis radices ágere, Deúmque esse qui ubíque Ecclésias tuerétur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xiv.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

Ex Epistola xxxviii.

SUMPTUS ad turrim aedificándam, et bellántium valéntia decem míllium adversus regem qui vigínti míllia ha-

bet, nihil est áliud, quam ut renúntiet unusquísque ómnibus quae sunt ejus. Praelocútio autem supérior cum extréma conclusióne concórdat: in eo enim quod unusquísque renúntiat ómnibus quae sunt ejus, étiam illud continétur ut óderit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc et animam suam. Omnia enim haec própria ejus sunt, quae plerúmque ímplicant, et impédiunt ad obtinénda, non ista própria temporáliter transitúra, sed in aetérnum mansúra commúnia.

Lectio viii.

NEC succénseant paréntes, hoc praecípere Dóminum ut eos odérimus, quando nobis hoc de ánima nostra praecípitur. Sicut autem hoc praecéptum, quo pérdere jubémur ánimam nostram, non ad id valet ut se quisque intérimat, quod inexpiábile nefas est; et tamen valet ut intérimat in se carnálem ánimae affféctum, quo cum impedimento futúrae vitae praesens vita deléctat: ita de paréntibus rectíssime dícitur, ut qui eos amat, perdàt eos, non more parricidárum interfíciens, sed spiritáli gládio verbo Dei carnálem affectum eórum, quo et seipsos et eos quos genuérunt irritaméntis hujus saeculi obligáre conántur, pie fidentérque percútiens et occídens, illud in eis vívere fáciat, quo cum fíliis suis temporálibus, paréntes aetérnos Deum Ecclesiámque cognóscunt.

Lectio ix. de Homilia Dominicae occurrentis.

DIE III. JULII.
S. Irenaei
Episc. et Mart. Duplex.

Ut in fine Breviarii, eadem die.

DIE VII. JULII.
B. Benedicti XI.
Papae et Conf. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátum Benedíctum Pontíficem benedictiónis tuae grátia ad coelum sublevásti: pópulum tuum, quaesumus, nova benedictióne sanctífica, et a cunctis malis imminéntibus, ejus méritis et précibus, tua virtúte defénde. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BENEDICTUS undécimus, ex honésta Boccassinórum família Tarvísii natus, anno aetátis décimo quarto, Praedicatórum institútum ampléxus

est; in quo humánis divinísque stúdiis quatuórdecim annis impénse vacávit, totidémque, summa cum eruditiónis laude, privátim ac públice dócuit. Sanctitátis et prudéntiae fama conspícuus, per vários gradus et dignitátes órdinis ad suprémum ejus magistérium evéctus est: quo in múnere céteris exémplo praelúcens, disciplínam mirífice fovit, ac brevi témpore órdinem ipsum amplificávit. Illíus ópera Bonifácius octávus in pacificándis Galliárum et Británniae régibus felíciter usus, lustrándis commíssis sibi provínciis in Gállia peregrinántem, sanctae Románae Ecclésiae Cardinálem Presbyterum creávit, atque ad Urbem accítum, in Pannóniam legátum designávit, ubi tres príncipes de regni illíus successióne contendéntes mira dexteritáte compósuit.

Lectio v.

ACATA Hungária, Romam revérsus, Bonifácio Anágniae circumvénto, inter hóstium minas et invasiónes fórtiter ádstitit haesítque indivúlse, réliquis ferme ómnibus ab eo fugiéntibus. Mox eódem Pontífice humánis rebus exémpto, in Petri sedem mira Patrum consensióne suffféctus est. In eo dignitátis fastígio, ab omni fastu prorsus aliénus, demissiónem ádeo cóluit, ut addúctam ad se matrem adhuc supérstitem, paulo splendídius, ut decére videbátur, ornátam, a se dimíserit tamquam non suam: mox vero, natívo atque humilióre cultu vestítam peramánter amplexátus, honorífice hábuit. Violátae in praedecessóre suo pontifíciae dignitátis auctóres anathémate mulctávit: ab illo autem sevérius hábitos, prístinis honóribus restitútos in véniam et grátiam recépit. Pacándis Itáliae provinciis, Guelphórum et Ghibellinórum, Albórum et Nigrórum factiónibus misérrime divexátis, Nicoláum Cardinálem Pratéensem, órdinis Praedicatórum, a látere legátum creávit, eumdémque in Angliam, Scótiam et Hibéniam ad conciliándos regi et príncipes ire jussit.

Lectio vi.

ACIS studiosissimus eam návit promóvit, tum Germánia, cui intestín dissídiis laboránti praef fuit, tum in Sicília, qui subláto interdícto comm nióni restítuit. Sed et G liárum regni cum apost ca sede concórdiam pa ántea gravíssime laes felíciter instaurávit.

Oriéntem étiam, aliásque schismaticórum provínciás, apostólicae mentis curas porréxit, et Martíno, Archiepíscopo Antibarénsi, disciplínae ecclesiásticae restauratiónem impénse commendávit. Sérviae regem Orósium ad ejurándum schisma lítteris amantissimis excitávit. Syriae demum ac Palaestínae recuperándae inténtum, aliáque ad religiónis increméntum cogitántem atque moliéntem, communis necéssitas praevénit. Mórtuus est Pérsiae, anno millésimo tricentésimo quarto, nono contificátus mense nondum expléto, humilíque, ut ipse cáserat, loco apud fratres ros Praedicatóres ibi cónditus est, miráculis statim post óbitum clarus. Cultum ab immemorábili témpore delátum Clemens duodécimus approbávit, utque ...ts festum, cum Offício et Missa sub ritu dúplici, ...univérso Praedicatórum ...ine atque a clero Tarraconensi et Perusíno celebrari indúlsit.

In iii. Nocturno, Homilia de Communi i. loco.

DIE IX. JULII.
S. Veronicae
de Julianis,
Virginis. Duplex.
Omnia ut in fine Breviarii eidem die.

DIE XI. JULII.
S. Pii I.
Papae et Mart. Duplex.

Oratio. Infirmitátem.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IUS, hujus nóminis primus, Rufíni fílius, Hermétis frater, pátria Aquilejénsis, ex Presbytero sanctae Románae Ecclésiae summus Póntifex creátus est; sedítque Antoníno Pio et Marco Aurélio imperatóribus Augústis. Quinque ordinatiónibus, mense Decémbri, Episcopos duódecim, octódecim Presbyteros creávit.

Lectio v.

XSTANT nonnúlla ab eo praecláre institúta, praesértim, ut resurréctio Dómini nonnísi die Domínico celebrarétur; quod póstea ab ejus successóribus Románis Pontifícibus confirmátum est; quibus id máxime curae fuit, ut totíus Ecclésiae Episcopi in paschali celebritáte unifórmes essent.

Lectio vi.

UDENTIS domum in ecclésiam mutávit, eámque ob praestántiam supra céteros títulos, útpote Románi

Pontíficis mansiónem, título Pastóris dicávit, in eáque saepius rem sacram fecit, et multos ad fidem convérsos, et sacro fonte purgátos, in fidélium númerum adscrípsit. Dum vero pii pastóris munus obíret, fuso pro suis óvibus et summo Pastóre Christo sánguine, martyrio coronátus est, quinto Idus Júlii, ac sepúltus in Vaticáno.

In iii. Nocturno, Homilia de Communi i. loco.

DIE XIII. JULII.
S. Anacleti
Papae et Mart. Duplex.

Oratio. Deus, qui nos.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANACLETUS, natióne Graecus, Atheniénsis, patre Antíocho, multis rebus praecláre gestis celebérrimus, post interrégnum pontifícium quátuor ménsium et decem diérum, anno Christi centésimo tértio, christiánae religiónis summum pontificátum adéptus, Clementi per martyrium subláto, tértio Nonas Aprilis subrogátur; sedítque in cáthedra Petri novem annos, tres menses, et dies decem; Presbyteris quinque, tribus Diáconis, et sex Episcopis dúplici ordinatióne creátis, sub Trajáno imperatóre.

Lectio v.

HIC príncipi Apostolórum memóriam, seu ecclésiam, gratus et memor tanti beneficii ab eo accépti per sacri órdinis collatiónem, dum adhuc Présbyter esset, in Vaticáno exstrúxit atque ornávit, Apostolórum trophaeum ab antíquis Pátribus mérito appellátam, quam nullo unquam, furéntis licet persecutiónis túrbine, déjici potuísse, sed, quod omnem admiratiónem súperat, majóre in dies glória auctam fuísse, compértum est: futúrum sane secutúris tempóribus, majóris et amplióris molis nóbile rudiméntum.

Lectio vi.

ES ab eo gestae, quas mirífica fuísse multis argumentis conjícere licet, commúni scriptórum antiquórum naufrágio obscúrae atque obrútae mansérunt. Multa ad religiónem et disciplínam spectántia prudénter státuit, ac praecéteris, ut Episcopus a paucióribus quam tribus Episcopis mínime consecrarétur: ut clérici sacris ordínibus públice a próprio Episcopo initiaréntur, et ut in Missa, peráctа consecratióne, omnes communicá-

rent. Obiit tandem martyrio coronátus, tértio Idus Júlii, et juxta corpus beáti Petri sepúltus est.

In iii. Nocturno, Homilia de Communi i. loco.

DOMINICA I.

POST OCTAVAM SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI NON IMPEDITA.

Commemoratio omnium SS. Summorum Pontificum S. R. E. *Duplex.*

Ut in fine Breviarii.

DOMINICA III.

A KALENDIS JULII.

SS. Redemptoris.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

DIE II. AUGUSTI.

S. Alphonsi Mariae de Ligorio, *Conf. Pontif. et Eccles. Doctoris. Duplex.*

Omnia ut in Breviario, eadem die.

DIE IX. AUGUSTI.

S. Æmygdii

Episc. et Mart. Duplex.

IN I. VESPERIS.

Añae de Laudibus.

Capitulum. Jac. i.

EATUS vir qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

UDIA Tmiras óriens cadénsque
Sol tuas laudes celebrésque palmas,
Praesul Æmygdi, cólumen tuaeque
Glória gentis.
O jubar coeli rádiis decórum,
O potens signis, meritísque felix,
Quem Deus gestis adhibére suévit
Grándibus olim.
Ethnico primum génitus parénte,
Illico nomen súperis dedísti,
Pátriis spretis ópibus, beáta
Regna requírens.
Miles hinc scriptus Tríadis supérnae
Italis infers sacra bella plagis,
Instruis verbo, tribuísque mira
Dona salútis.
Victor, et dives spóliis, deórum
Templa subvértis, simulácra et aras,
Mox feras gentes numerósa reddis,
Agmina Christo.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super coeli sólio corúscans,

Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et Unus.
Amen.

℣. Terra trémuit, et quiévit. ℟. Dum pro nobis deprecarétur Æmygdius.

Ad Magnif. Ana. Æmygdius, spíritu oris sui, idolórum cultum et templa subvértit; quos in Christo génuit fílios, illos fidéliter a ruínis terraemótus servávit.

Oratio.

DEUS, qui beátum Æmygdium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, idolórum victória et miraculórum glória decorásti : concéde propítius, ut eo interveniénte, malórum spirítuum fraudes vincere, et coruscáre virtútibus mereámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

IMPERAS saxo, látitans repénte
Lympha consúrgit, flúitans salúbri
Fonte baptísmi, populósque lustras
Flúmine sacro.
Péctoris duros sílices repélle,
Sáxeum cordis túmidi rigórem
Cóntere, ut sordes lacrymósa manans
Abluat unda.
Non times saevi rábiem tyránni,
Sánguine effúso, generóse Martyr,
Quin tibi abscíssum caput usque ad aras
Mórtuus effers.
Nunc triumphátor super astra regnans,
Sémitam nobis aditúmque monstra;
Súpplices ductor génitos supérnis
Sédibus infer.
Annuat coelo Pater, atque Natus,
Annuat compar utriúsque virtus,
Spíritus votis, Deus unus, omni
Témporis aevo.
Amen.

In primo Nocturno.

Ana. Circuívit terram, et perambulávit eam, ut notam fáceret in pópulis glóriam Dei.

Ps. 1. Beátus vir.

Ana. Virtúte magna reddébat testimónium summi Dei, et Jesu Christi Dómini nostri.

Ps. 2. Quare fremuérunt.

Ana. Confúsi sunt qui adorábant sculptília, et gloriabántur in simulácris suis.

Ps. 3. Dómine, quid multiplicáti.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.* v.

E sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui, et ne díxeris : Quómodo pótuit? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim vindicans vindicábit. Ne díxeris : Peccávi, et quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccátum super peccátum. Et ne dicas : Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus.

℟. Egréssus est de terra sua, et de cognatióne sua, * Et venit in terram, quam monstráverat illi Deus. ℣. Ut annuntiáret inter gentes ópera ejus. — Et venit.

Lectio ii. *Cap.* x.

NITIUM omnis peccáti est supérbia : qui tenuerit illam, adimplébitur maledictis, et subvértet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dóminus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem. Sedes ducum superbórum destrúxit Deus, et sedére fecit mites pro eis. Radíces géntium superbárum arefécit Deus, et plantávit húmiles ex ipsis géntibus. Terras géntium evértit Dóminus, et pérdidit eas usque ad fundaméntum.

℟. Diréctus est in conversiónem géntium, * Et tulit abominatiónes impietátis. ℣. Zelo zelátus est pro Dómino Deo. — Et tulit.

Lectio iii. *Cap.* xvi.

ON dicas : A Deo abscóndar, et ex summo quis mei memorábitur? In pópulo magno non agnóscar : quae est enim ánima mea in tam imménsa creatúra? Ecce coelum, et coeli coelórum, abyssus, et univérsa terra, et quae in eis sunt, in conspéctu illíus commovebúntur : montes simul, et colles, et fundaménta terrae : cum conspéxerit illa Deus, tremóre concutiéntur.

℟. Elégit abjéctus esse in domo Dei, * Magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. ℣. Et virtúte magna reddébat testimónium Jésu Christi Dómini nostri. — Magis. Glória Patri. Magis.

In secundo Nocturno,

Ant. Audiéntes autem gentes gavísae sunt, et glorificábant verbum Dei.

Ps. 4. Cum invocárem.

Ant. Et cantábant cánticum novum, carmen Deo

nostro : Dóminus enim augébat quotídie qui salvi fierent.

Ps. 5. Verba mea.

Ánta. Multitúdinis autem credéntium erat cor unum, et ánima una.

Ps. 8. Dómine, Dóminus noster.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Lectio iv.

ÆMYGDIUS, e nóbili Francórum prosápia Tréviris natus, anno aetátis vigésimo tértio, parentibus idolólatris frustra obstántibus, fidem Christi suscépit et constantíssime proféssus est. Cum tribus discípulis Euplo, Germáno et Valentíno vitam duxit. Humánis spretis oblectaméntis, rebus divínis pénitus incumbébat : erga próximum caritátis ardóre aestuábat ; idcírco ad procurándam multórum salútem Romam se cóntulit. Hospítio excéptus in ínsula Tíberis, hóspitis fíliam, per quinquénnium immedicábili morbo languéntem, baptísmo sanávit.

℟. A facie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Miserére, et ne fácias consummatiónem. ℣. Avertátur furor tuus a pópulo tuo. — Miserére.

Lectio v.

DOX, óculis caeci coram pópulo signo crucis apértis, a multitúdine eum fílium Apóllinis credénte in templum Æsculápii rápitur. Ibi Christi servum se proféssus, ejus invocatióne magnum númerum aegrórum, nequídquam idóli opem implorántium, valetúdini restítuit, aras díruit, Æsculápii signum confráctum in Tíberim projécit. Quibus rebus, et mille tercentórum Gentílium, praeter Æsculápii sacerdótes, conversióne inde secúta, irritáti Posthúmii Titiáni praefécti Urbis minas, Angeli mónitu, declínans, sanctum Marcéllum Pontíficem ádiit, a quo Epíscopus ordinátus, et Asculum missus est.

℟. Montes commovebúntur, et colles contremíscent : * Misericórdia autem mea non recédet a te. ℣. Et foedus pacis meae non movébitur. — Misericórdia.

Lectio vi.

DULTIS in itínere miráculis ingénti multitúdine Christo adjúncta, simul ac Asculum Æmygdius pervénit, daemones, e simulácris idolórum per cuncta fana

ejulátibus éditis, peregrínum, dolóris sui causam indicárunt. Quem cum concitáta plebs ad caedem quaereret, excítus tumúltu Polymius, civitátis praeses, eum ad se vocátum, multis sed irritis verbis, ad Jovis et Angáriae deae Ásculi patrónae veneratiónem hortátur, promíssis étiam in praemium núptiis própriae filiae Polysiae, quam Æmygdius ad Christum convérsam baptizávit, et post eam mille et sexagínta hómines, edúcta e saxo per ingens miráculum aquárum cópia. His in rábiem actus Polymius, sancto Episcopo caput abscídit, quo facto, truncus ejus mirabíliter eréctus, abjéctum humo próprium caput attóllens, mánibus, per spátium tercentórum pássuum, ad oratórium portávit; inde ad templum máximum translátum est, ubi magna religióne Asculáni pópuli et concúrsu exterórum hanc usque in diem cólitur. Incidit ejus beáta mors, persecutióne Diocletiáni duránte.

℟. Misericórdia tua, Dómine, non recédat a nobis, * Ut salvet nos dum terra tremit. ℣. Eleva bráchium tuum, et déxtera tua glorificétur in nobis. — Ut salvet. — Glória Patri. — Ut salvet.

In tertio Nocturno,

Ant. Sicut pastor gregem suum pavit, et in bráchio suo congregávit agnos.

Ps. 10. In Dómino confído.

Ant. Trádidit corpus suum in mortem, ídeo coronátus pössidet palmam.

Ps. 14. Dómine, quis habitábit.

Ant. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

Ps. 20. Dómine, in virtúte tua.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xxi.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis proelia et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et terraemótus magni erunt per loca. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae. *Hom.* i. *in Evang.*

DOMINUS et Redémptor noster parátos nos invenire desíderans, senescéntem mundum quae mala sequántur denúntiat,

ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantae persecussiónes praevéniant innotéscit : ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel persecutiónibus attríti timeámus.

℟. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel : * Hic est, qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Ipse intercédat pro nobis ad Dóminum. — Hic.

Lectio viii.

QUIC étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus praemísit dicens : Exsúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et erunt terraemótus magni per loca, pestiléntiae, et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adjúnxit : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium prae confusióne sónitus maris et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Iste sanctus glorióssum sánguinem fudit pro Dómino, amávit Christum in vita sua, imitátus est eum in morte sua, * Et ídeo glorificávit eum in coelis. ℣. Iste sanctus conféssus est Jesum Christum coram homínibus. — Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

Lectio ix. de Homilia Vigiliae.

Si vero transferri contigerit, erit sequens :

Lectio ix.

QUAM gentem contra gentem exsúrgere, earúmque pressúram terris insístere plus jam in nostris tempóribus cérnimus, quam in codícibus légimus. Quod terraemótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audívimus : pestiléntias sine cessatióne pátimur : signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte mínime vídimus, sed quia et haec non longe sint, ex ipsa jam áeris immutatióne collígimus.

AD LAUDES,
et per Horas, Añae.

1. Ut cognóvit Æmygdius * quod magnus est Dóminus Deus noster prae ómnibus diis, státuit custodíre judícia justítiae suae.

2. Exívit de domo sua, * et de cognatióne sua, et venit in terram, quam monstráverat illi Deus.

3. In hoc excitávit * illum Dóminus, ut osténderet in eo virtútem suam, et

annuntiáret inter gentes nomen suum.

4. Intelléctum dedit ei, * et instrúxit in via hac, qua graderétur, et firmávit super eum óculos suos.

5. Diréctus est * in conversiónem géntium, et tulit abominatiónes eárum.

Capitulum. Jac. i.

BEATUS vir qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

JESU, coróna Mártyrum,
Qui post cruénta proelia,
Ad sempitérna praemia
Sanctum vocásti Æmygdium ;
Casti cruóris púrpura,
Palmáque ovántem nóbili,
Inter choros coeléstium
Reples beáto lúmine ;
Nunc ejus ad victórias
Nos somnoléntos éxcita,
Virtútis ad praecónia
Sopóre mersos líbera.
Ut invocátus réddidit
Membris salútem lánguidis;
Sic labe prorsus críminum
Arcána purget méntium.
Ut éditis miráculis,
Aras deórum díruit ;
Sic damna praesens árceat
Quaecúmque nobis ímminent.
Ut voce quondam sústulit
Cultus nefándos daemonum ;
Sic ímpetret precántibus
Ætérna coeli gáudia.
Tu postulátis ánnue,
Rex magne Jesu Mártyrum,
Cum Patre, et almo Spíritu
Regnans per omne saeculum. Amen.

℣. Ora pro nobis, sancte Æmygdi. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Benedictus, Ana. O virum ineffábilem, per quem nobis antíqua prodígia Móysis corúscant : cujus nútibus e saxo aqua baptísmatis Asculáno pópulo emanávit : per quem evangélica lex effúlsit : quem triúmphans excépit cúria coeléstis : illic pro nobis intercédere dignétur, ut suo mereámur gaudére consórtio.

Et fit Commem. Vigiliae.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, et loco ultimo Ps. Crédidi.

Hymnus. Jesu, coróna Mártyrum. *ut in Laudibus.*

℣. Méritis et précibus beáti Æmygdii. ℟. Propítius esto, Dómine, clero et pópulo tuo.

Ad Magnificat, Ana. O Æmygdi, Martyr glorióse, quos in Christo genuísti fílios et verae fídei lacte enutrísti, tua, quaesumus, orá-

tio comméndet nos indesinénter Deo.

Oratio ut supra.

DIE XI. AUGUSTI.
S. Philumenae
Virg. et Mart. Duplex.

Omnia ut in fine Breviarii, eadem die.

DIE XIV. AUGUSTI.
S. Hormisdae
Papae et Conf. Duplex. m. t. v.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HORMISDAS, natióne Campánus, Justo patre Frusináte, séptimo a Symmachi óbitu die, cum jam sanctae Románae Ecclésiae Diáconus esset, summa ómnium consensióne, ad sanctam Petri sedem provéctus est; in qua ita se gessit, et Domínico gregi pascéndo sédulam óperam navávit, ut non sine singulári Dei providéntia ac divíno consílio eléctum fuísse perspéctum sit. Hoc quippe hómine iis tempóribus Ecclésia indigébat, qui, et res árduas faciéndas animóse suscíperet, et suscéptas ad optátum finem strénue perdúceret.

Lectio v.

IBI suprémum Pontíficis munus íniit, totum fere christiánum orbem sub régibus bárbaris vel haeréticis geméntem invénit, et distrácta m in partes Ecclésiam. Sed octo annórum spátio, vir plane Deo plenus, perénni cura, ac felíci labórum suórum eventu, eo rem addúxit, ut Orientáles Ecclésiae ab octogínta círciter annis foedo schísmate separátae, subscrípto libéllo, quem is per suos legátos míserat, ad unitátem redíerint; et Africae sui Episcopi, quos in Sardíniam Vándali relegárant, fúerint restitúti; et Lazórum rex ac pópulus ad Christi fidem, ejus ópera, indúctus sit; ac demum Chlodovéus, Francórum rex, ad eámdem fidem convérsus, solémni legatióne ad sedem apostólicam, corónam áuream gemmis distínctam Hormísdae obtúlerit, ad perpétuum obediéntiae et fídei monuméntum.

Lectio vi.

MANICHAEOS item discússit, eorúmque códices ante fores Constantiniánae basílicae incéndio concremávit. Complúres epístolas scripsit ad vários, per univérsum orbem christiánum, in

quibus ardentíssimus zelus religiónis amplificándae, quo medúllitus flagrábat, sacrárum litterárum sciéntia, cum limpidíssimo et amoeno stylo conjúncta, qua plúrimum valébat, singuláris rerum gerendárum peritia, praesértim cum régibus et optimátibus, qua prae céteris pollébat, aliaeque heróici ánimi dotes, mirum in modum elúcent. Ejus demum pia liberálitas in egénos et sacras aedes profúsa fuit. Ac tandem suórum votórum compos, annis ac méritis gravis, et rerum gestárum glória apud Deum et hómines celebérrimus, post novem pontificátus annos, ad coelestem pátriam migrávit, anno Christi quingentésimo vigésimo tértio, exánimi córporis exúviis Vaticánae basílicae relíctis.

In iii. Nocturno, Homilia de Communi i. loco.

DIE XVI. AUGUSTI.
S. Rochi
Confessoris. Duplex.

Omnia ut in fine Breviarii, eadem die.

DIE XX. AUGUSTI.
S. Bernardi
Conf. et Doct. Duplex.

Omnia ut in Breviario, eadem die.

OFFICIA VOTIVA
PER ANNUM.

Omnia ut in fine Breviarii.

Commemorationes

FACIENDÆ IN SUFFRAGIIS.

De S. Euphrasio

Episc. et Mart.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus.

Ána. Pugnávit fórtiter in stádio et arrípuit victóriam.

℣. Pro Christo fudit sánguinem. ℟. Et proméruit sertum exsultatiónis.

Orémus.

FIDEI nostrae, quaesumus Dómine, praebeas incremén-ti virtútem, cujus beátus Euphrásius Póntifex tuus praedicatióne et martyrio primórdia reserávit. Per Dóminum.

De SS. Devota et Julia.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Ána. Istae sunt quae, vivéntes in carne, Cyrnénsem Ecclésiam sánguine suo decoravérunt, et multum orant pro ea.

AD LAUDES.

Ad Benedictus, Ána. Istae sunt quae non inquinavérunt vestiménta sua, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. In coelésti glória regnant cum Deo. ℟. Et Agnus Dei cum illis.

Oratio.

FAC, quaesumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Virginibus et Martyribus tuis Devóta et Júlia, ut fides, pro qua martyrio coronátae sunt in hac Ecclésia, ab ea nunquam defíciat, et bonis opéribus semper abúndet. Per Dóminum.

Index Festorum.

Feria VI. post Octavam SS. Corporis Christi. Sacratissimi Cordis D. N. J. C. *duplex majus* 1

Festa Junii.

I. S. Maximini Episc. Conf. *duplex.* 1
II. S. Erasmi Episc. Mart. *duplex.* 2
III. S. Angelae Mericiae Virg. *duplex.* 5
IV. S. Francisci Caracciolo, Conf. *duplex.* . . . 5
XVI. S. Joannis Francisci Regis, Conf. *duplex.* . 5
XXI. S. Aloysii Gonzagae Conf. *duplex.* 5
XXVII. S. Gallicani Mart. *duplex* 5
XXIX. Commem. Omnium SS. Apostolorum. . . . 5
Dominica III. post Pentecosten. Sacri Cordis B. M. V. *duplex majus* 5
Dominica II. vel III. Junii. S. Euphrasii Episc. Mart. Patroni praecipui totius Dioecesis, *duplex i. classis cum Octava.* 5

Festa Julii.

III. S. Irenaei Episc. Mart. *duplex.* 9
VII. B. Benedicti XI. Papæ Conf. *duplex.* . . . 9
IX. S. Veronicae de Julianis Virg. *duplex.* . . . 11
XI. S. Pii I. Papae Mart. *duplex* 11
XIII. S. Anacleti Papae Mart. *duplex.* 12
Dominica I. post Octavam SS. Apost. Petri et Pauli non impedita. Commem. Omnium SS. Summorum Pontificum S. R. E. *duplex* 13
Dominica III. a Kalendis Julii. SS. Redemptoris, *duplex majus.* 13

Festa Augusti.

II. S. Alphonsi Mariae de Ligorio, Conf. Pont. et Eccl. Doct. *duplex.* 13
IX. S. Ænygdii Episc. Mart. *duplex* 13
XI. S. Philumenae Virg. Mart. *duplex* 20
XIV. S. Horsmidae Papae Conf. *duplex* 20
XVI. S. Rochi Conf. *duplex.* 21
XX. S. Bernardi Conf. Doct. *duplex.* 21
Officia votiva per annum, ut in fine Breviarii 21
Commemorationes faciendae in Suffragiis 22

IMPRIMATUR.

Tornaci, die 26 Octobris 1886.

G. F. J. BOUVRY, Vic. Gen.

Soc. S. Joannis Evang. Desclée, Lefebvre et Soc. — *Tornaci.*

Officia Propria Sanctorum Ecclesiae Cathedralis, Civitatis, atque Dioec. Adjacensis. Pars Autumnalis.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

S. Rosae Viterbiensis

Virginis. Duplex.

Ut in fine Breviarii, eadem die.

DIE XIII. SEPTEMBR.

S. Venerii

Abbatis. Duplex.

Oratio. Intercéssio nos.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio i. *Cap.* iii.

QUAE mihi fuérunt lucra, haec arbitrátus sum propter Christum detriménta Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse, propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei : propter quem ómnia detriméntum feci, et árbitror ut stéreora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo non habens meam justítiam, quae ex lege est, sed illam, quae ex fide est Christi Jesu : quae ex Deo est justítia in fide, ad cognoscéndum illum, et virtútem resurrectiónis ejus, et societátem passiónum illíus : configurátus morti ejus : si quo modo occúrram ad resurrectiónem, quae est ex mórtuis.

Lectio ii.

NON quod jam accéperim, aut jam perféctus sim : sequor autem si quómodo comprehéndam in quo et comprehénsus sum a Christo Jesu. Fratres, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem, quae quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero quae sunt prióra exténdens me ipsum, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnae vocatiónis Dei in Christo Jesu. Quicúmque ergo perféćti sumus, hoc sentiámus : et si quid áliter sápitis, et hoc vobis Deus revelábit. Verúmtamen ad quod pervenímus, ut idem sapiámus : et in eádem permaneámus régula.

Lectio iii.

IMITATORES mei estóte, fratres, et observáte eos qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos saepe dicébam vobis (nunc autem et flens dico) inimícos crucis Christi : quorum finis intéritus ; quorum deus venter est : et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt. Nostra autem conversátio in coelis est : unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostrae configurátum córpori claritátis suae, secúndum operatiónem, qua étiam possit subjícere sibi ómnia.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VENERIUS, in ínsula Palmária Lunénsis provínciae claris ortus natálibus, flóruit Gregório primo Pontífice máximo. Hujus adolescéntia iis potíssimum fuit dédita disciplínis quibus ad pietátem ac religiónem informabátur. Maturióre aetáte mónachi vitam proféssus, mox ab ipsis mónachis, quod conspícuus esset virtútibus, in Abbátem elígitur. Exínde in ínsulam non procul a Lunénsi território pósitam, quam Tyrum majórem appéllant, proféctus, solitáriam vitam egit. Et corpus quidem pomis agréstibus, iísque herbis sustentábat quas incúltum illud ac silvéstre ferébat solum : ánimum vero vigíliis, oratiónibus, divinarúmque rerum meditatióne pascébat, ut ánimo a corpórea contagióne abstrácto, coeléstis cujúsdam vitae ratiónem, ab omni, quoad ejus fieri póterat, terréna sorde purgátam dúceret.

Lectio v.

QUI quidem quantis apud Deum méritis abundáret, satis declárant quae consecúta

sunt deínde mirácula. Cum enim multis jam annis in ea morátus ínsula, penúria faméque aliquándo premerétur, virum quemdam, Agréstium nómine, qui ipsum, mónita salútis acceptúrus, adíerat, ab eóque in Dei et próximi caritáte egrégie fúerat institútus, rogat ut ad se sárculum cum hórdei sextário, ut habéret unde víveret, mittat. Quod cum ille fecísset, a sancto viro instánte jam messe satum, íllico et germinávit, et spicam prótulit, atque ad maturitátem pervénit, modiósque decem ex uno sextário eádem ipsa tempestáte deméssos paupéribus mox distríbuit. Pauper étiam Domeális, cum Venérium invíseret in ínsula, párvulum quem habébat fílium in navícula dormiéntem relíquit. Is latrátu canis expergefáctus ac térritus, in mare demérgitur. Quod cum Domeális in navim revérsus cognovísset, casúmque Venério multis cum lácrymis narrásset, vir Dei ruens in terram, Dominúmque óbsecrans, púerum jam mórtuum, e mari edúctum, parénti vivum incolumémque restítuit. Immánem quoque dracónem, in Lunénsi agro quacúmque incéderet ómnia devastántem, ipsóque hálitu hóminies inficiéntem, navésque subverténtem, post triduánum jejúnium, Epíscopi Lunénsis rogátu, signo crucis facto et Trinitátis nómine invocáto, ita fugávit ut nunquam póstea comparúerit.

Lectio vi.

CUM his aliísque signis viri sancti fama in dies magis magísque percrebrésceret, atque ad ipsum concúrsus ad impetrándas a Deo grátias úndique fíeret, nóminis celebritátem fúgiens, trajécit in Córsicam ínsulam, ibíque quadragínta diébus delitéscens morabátur cum béstiis, corvo ei quotídie dimídium panem et frustum carnis búbulae deferénte. Dum étiam secus littus ámbulans, mercatóris cádaver e mari projéctum conspexísset, stans cum lácrymis orávit Dóminum, ut eum tantísper vitae rédderet, dum praetéritae vitae peccáta defléret. Cui cum duo Angeli exaudítam esse ejus oratiónem nuntiássent, statim ille vir surréxit. Tandem cum Venérius divínitus monerétur ut in prístinam solitúdinem redíret, duarúmque návium naviculatóres eum trajícere recusárent, ingens repénte per dies quátuor exórta tempéstas nunquam cessávit, donec ii se eum in navim admissúros esse pro-

mítterent. Quo témpore áccidit ut, sedátis flúctibus, duo júvenes ludibúndi saxa ad signum jácerent, atque horum alter casu a sócio in témpora percússus interíret : quem cum sepultúrae mandáre cogitárent, Venérii précibus ad vitam revocátus est. In suam dénique delátus ínsulam, tantis sese labóribus, vigíliis ac jejúniis afflictáre coepit, ac si tum primum Deo servíre incíperet. Quo factum est ut non multo post carnis solútus vínculis, Idibus Septémbris ad Beatórum domicílium evólarit. Cujus corpus ab Angelis humátum, tantae virtútis óleo manáre coepit, ut omnis géneris morbos fácile sanáret.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

In Natali S. Benedicti.

DUO sunt órdines electórum in judício futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum : álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quae habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant : unde et auditúri sunt in judicio : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte praeparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre : sitívi, et dedístis mihi bíbere.

Lectio viii.

SED et reprobórum duos ibi futúros órdines Dómino narránte comperímus, unum eórum qui fídei christiánae mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt : quibus in judício testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem aetérnum, qui praeparátus est diábolo et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel suscéptam per apostásiam deseruére, de quibus dicit : Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

Lectio ix.

VERUM his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad laetíssim

pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quae tantae grátia pietátis, non aetérnae tantúmmodo vitae praemia suis sequácibus, sed et praeséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam aetérnam possidébit. Qui enim terrénis affféctibus, sive possessiónibus, pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet qui se intérno suscípere affféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis.

DIE XXV. SEPTEMBR.

S. Pacifici a sancto Severino

Confessoris. Duplex.

Oratio.

ARGITORómnium bonórum Deus, qui beátum Pacíficum, Confessórem tuum, exímiae patiéntiae virtúte et solitúdinis amóre decorásti: ejus nobis intercessióne concéde, ut per éadem vestígia gradiéntes, éadem assequámur et praemia. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ACIFICUS, Septémpedae in Picéno nobílibus píisque parentibus ortus, a primo aetátis dilúculo indúbia praebuit futúrae sanctitátis indícia. Quartum enim annum cum vix attigísset, mane sibi obláto pulménto cínerem saepe miscébat. A puerílibus oblectaméntis aliénus, et ceterórum puerórum consórtia fúgiens, domi ante sacras imágines aut in ecclésia oráre, vel áliis pietátis opéribus incúmbere in delíciis habébat. Paréntibus vita functis, ab avúnculo qui eum suscéperat educándum, praecípue vero a duábus ancíllis ejus, ceu vile mancípium durissime hábitus, objurgatiónes, ludíbria, contémptus miti semper ánimo tulit, eorúmque ómnium in quibus viles feméllae peccáverant tamquam auctor insimulátus, poenam aliénae culpae humíliter alacritérque luébat.

Lectio v.

ECIMO séptimo aetátis suae anno, Franciscáno órdini, inter Minóres quos Observántes Reformátos vocant, nomen dedit in con-

véntu Foráni, et quae, tyrocínio pie sanctéque ibídem expléto, solémniter vovit, fidélis deínde, usque ad mortem perfectíssime réddidit Dómino Deo suo. Paupertátis enim et obediéntiae fuit exímius cultor. Castitátis autem, quam illibáte servávit, vigil ádeo rigidúsque éxstitit custos, ut tibiárum suárum ulcéribus per seípsum secréto medéri consuéverit, aliórum óperam viro castíssimo respuénte, ne áliquam sui córporis partem álteri osténderet denudátam. Humilitáte, patiéntia, solitúdine summópere enítuit. Austeritátibus ab institúto praescríptis, jejúnia, flagélla, cilícia, vigílias adjécit, et cum poeniténtia vitae candórem usquequáque conjúnxit.

Lectio vi.

DIVINO, praesértim cum sacrum fáceret, sic aestuábat amóre, ut écstasim pátiens, in áera, fácie ipsíus ínterim coruscánte, frequénter elevarétur. Spíritu prophetíae aliísque charísmatum donis fuit mirífice decorátus, inter quae memorábile illud fertur, quod Menóchiae flumen imbre recénter auctum, aquis hinc inde divísis, sicco transívit vestígio. Signis dénique et virtútum fama praeclárus, último morbo in convéntu Septempedáno corrípitur, quo patientíssime toleráto, et Ecclésiae sacraméntis miro devotiónis aestu susceptis, cum sublevátis óculis in coelum grátias omnipoténti Deo pro univérsis beneficiis ejus egísset, mánibus supra pectus complicátis in formam crucis, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo primo, aetátis suae sexagésimo octávo. Viam univérsae carnis ingréssus, magis ac magis miráculis cláruit; eúmque Pius sextus, Póntifex máximus Beatórum número adscrípsit : Gregórius vero Papa décimus sextus, in festo sanctíssimae Trinitátis, anno millésimo octingentésimo trigésimo nono, solémni ritu, Sanctórum catálogo adnumerávit.

In iii. Nocturno, Homilia. Sancti Evangélii, *de Communi i. loco.*

DOMINICA III.
SEPTEMBRIS.

Septem Dolorum B. M. V.

Duplex majus.

Ut in Breviario.

DIE XXI. OCTOBRIS.

SS. Ursulae *et* sociarum, *Virginum et Martyrum. Duplex.*

IN UTRISQUE VESPERIS ET LAUDIBUS.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam. ℟. Próximae ejus afferéntur tibi.

Ánt. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio.

DA nobis, quaesumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulae et sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári : ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GRATIANO imperatóre, Flávius Clemens máximus, Románi exércitus in Británnia dux, arrépta tyránnide, imperátor a milítibus acclamátur. Inde cópias in Gállias transmittens, ab infénsis Gratiáno legiónibus excéptus, impérium sibi corróborat. Cumque Armoricórum úberem regiónem, ejéctis antíquis habitatóribus, británnicis milítibus quos secum dúxerat divisísset, quo novas colónias propagáret in pósteros, Connáni británnici réguli (quem Britannórum ducem habébat in exércitu) consílio, missa legatióne in Británniam, síngulis milítibus novis colónis síngulas vírgines conjúgio foederándas póstulat.

Lectio v.

GAUD visa Británniae régulis absúrda petítio : unde in grátiam novi imperatóris, et quod fílias suas nonnísi gentílibus suis, iísque donátis nova província praedivítibus honestíssime collocándas scirent, pro número mílitum tótidem deléctae sunt vírgines, quarum princeps erat Ursula, Diónoci Cornúbiae regis fília, desponsáta Connáno, duci britannórum mílitum in exércitu Máximi. Cunctae ígitur Londíni collécta, impósitae sunt invítae navígiis. Solvéntes nautae, dum Armoricórum regiónem cógitant, a saeva procélla in Germánicum littus dejiciúntur.

Lectio vi.

CONTIGIT adésse tunc ibi Hunnórum cópias, quas a Gratiáno imperatóre advérsus

Máximum evocátas ferunt. Nacti ígitur bárbari praeclárum illud vírginum agmen, impoténti libídinis aestu furéntes, in eas irruunt. Sed cum, hortánte Ursula, mortem pótius oppétere, quam virgínei pudóris jactúram pati, invícto ánimi vigóre decrevíssent, Hunni in rábiem immanitátis convérsi, ad unam omnes trucídant. Sicque Ursula, super cómitum suárum velut coeléstium margaritárum pretiósum acérvum gloriósa víctima procúmbens, púrpura pro Christo fusi sánguinis decoráta, triumphatórem tot vírginum exércitum, géminis nempe virginitátis et martyrii láureis insígnem ducens, coelum victrix intrávit. Quarum córpora Coloniénses summo honóre condidérunt, earúmque illústrem agónem christiánus orbis florénti semper memória célebrat.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos. *de Communi i. loco.*

DIE XXIV. OCTOBRIS.

S. Raphaelis

Archangeli. Duplex majus.

Omnia ut in fine Breviarii, eadem die.

DIE XXV. OCTOBRIS.

SS. Crispini et Crispiniani

Martyrum. Duplex.

Oratio. Deus, qui nos concédis.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CRISPINUS et Crispiniánus, nóbiles Románi, Diocletiáno et Maximiáno rerum potiéntibus in Gállia, Suessiónes cum veníssent, sequéntes Doctóris géntium magistérium, ut necessária vitae labóre mánuum sibi parárent, artem sutóriam didicérunt. Et cum prae ómnibus artifícibus elegántius operaréntur, a nullo tamen mereédem óperum exigébant. Illéxit ea res nonnúllos, ut non tam artifício eórum necessitáte, quam amóre verbi Dei, ad eos crebro convenírent, ac, relícto erróre, Christo adjungeréntur.

Lectio v.

HE ad Rictióvarum praesidem deláta, cum ipsos inquíri jussísset, repérti sunt páuperum calceaménta reficiéntes. Prodúcti cum nollent fidem Christi abnegáre, ad tróchleas extendúntur, et fústibus crudéliter

caedúntur; inter digitórum ungues et carnem eis sudes peracútae defigúntur, ex dorsi cute síngulae corrígiae exscindúntur, appénsis ad colla ingéntibus molis, in flumen sub gelu demergúntur : deínde in liquefáctum ac fervens plumbum immíssi, cum haec et ália immaníssima torménta, divína ope, superássent, tandem, gládio trucidánte, victóres ad palmas in coelum convolárunt.

Lectio vi.

IN eórum deínde honórem, teste sancto Gregório Turonénsi, in ipsa Suessionénsi urbe exstrúcta fuit ecclésia, in qua sacra tantórum Christi Mártyrum córpora, cultu religióso asserváta, per áliquot annos exstitérunt. Tandem Romam deláta, et in ecclésia sancti Laurántii in pane et perna sepúlta, sub ara máxima diu jacuérunt, donec, anno salútis millésimo septingentésimo quinquagésimo octávo, die vigésima secúnda Octóbris, Petri cáthedram moderánte summo Pontífice Cleménte tértio décimo, ab ejus in urbe Cardinále Vicário transláta sunt, solémni ritu, ad sacéllum iísdem sanctis Martyribus intra ecclésiam ipsam sancti Laurántii peculiáriter dicátum, ibíque sub altáre honorífice custodiúntur.

In iii. Nocturno, Homilia. Dóminus ac Redémptor, *de Communi i. loco.*

DIE XXVI. OCTOBRIS.

S. Evaristi

Papae et Mart. Duplex.

Oratio. Infirmitátem.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VARISTUS, Graecus natióne, patre Judaeo génitus, christiánae pietátis studiosíssimus, Trajáno imperatóre ad cáthedram Petri promótus est, sedítque in ea annos novem, menses tres. Fecit ordinatiónes quátuor, mense Decémbri, ac creávit Presbyteros decem et septem, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca quíndecim.

Lectio v.

CCLESIARUM títulos urbis Romae Presbyteris eum divisísse légimus, ut unusquísque suae paroeciae términis ac limítibus distinguerétur; et mandásse ut altária in quibus sacra fiunt, exstrúcta ex lápide benediceréntur; ut septem Diáconi Epíscopum custodírent, ipsíque adéssent, dum praedicatiónis evan-

gélicae offício et ministério fúngitur, quasi tráditae ab illo doctrínae testes.

Lectio vi.

CONSTITUIT étiam, ex traditióne apostólica, ut matrimónium públice celebrétur, et sacerdótis benedíctio adhibeátur. His aliísque salutáribus utilibúsque constitutiónibus edéndis, pontificátus sui tempus transégit; non tamen illud omísit ut simulacrórum cultum ex ánimis hóminum avélleret; qua in re cum strénue laborásset, martyrio coronátus est, ac sepúltus prope sepúlcrum príncipis Apostolórum in Vaticáno, séptimo Kaléndas Novémbris.

In iii. Nocturno, Homilia. Si considerémus. *de Communi i. loco.*

DOMINICA II.
OCTOBRIS.

Maternit. B. M. V.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

In ii. Nocturno, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

DOMINICA III.
OCTOBRIS.

Puritatis B. M. V.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

DOMINICA IV.
OCTOBRIS.

Sacrarum Reliquiarum, *seu Sanctorum quorum corpora vel reliquiae in singulis civitatis ac Dioecesis Ecclesiis venerantur.*

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

DIE III. NOVEMBRIS.

S. Laurinae

Virg. et Mart. Duplex.

Omnia de Communi i. loco, exceptis Lectionibus i. Nocturni quae sumuntur ex Scriptura occurrente.

DIE XIII. NOVEMBR.

S. Homoboni

Confessoris. Duplex.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Ánta. Eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia Sanctórum.

Oratio.

DEUS, qui beátum Homóbonum Confessórem tuum, pietátis et misericórdiae donis insígnem, ad promíssa misericórdibus praemia felíciter perduxísti: tríbue, quaesumus, ut quem páuperum patrem in terris habúimus, tutelárem propítium habeámus in coelis. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HOMOBONUS, Cremonénsis, ex honésta Pucingórum família, Deum ab ipsa infántia timére et cólere coepit, ejúsque vita per omnes aetátum gradus sanctíssime tradúcta, apérte probávit non jam hóminis sed integritátis fuísse Homóboni nomen, quo ipsum, e sacro baptísmatis fonte sublátum, paréntes coelésti quodam mentis praeságio appellári voluérunt. Adolescens, patris mercatúram secútus, fidélis et verax, néminem unquam sciens decépit. Comis simul et gravis, morúmque integérrimus, ómnibus et mirándus et accéptus evásit. Deínde paréntum jussu, quibus in ómnibus fuit obsequentíssimus, vírginem duxit uxórem, cum qua castíssime semper vixit. Mórtuo vero patre, jamque sui juris efféctus, thesaurizáre sibi constítuit thesáuros in coelo, omníque omíssa sollicitúdine cogéndi divítias in terris, humána societáte relícta et quasi a córpore avocátus, jejúniis, vigíliis, oratiónibus semper inténtus, Deo rerúmque divinárum cogitatióni totus inhaerébat.

Lectio v.

SUMMA item flagrans caritáte in próximum, trístibus levámen, errántibus mónita, ignáris sine arrogántia doctrínam, inimícis véniam, fidum deliberánti consílium, mórtuis oratiónem, ómnibus sua seque ipsum libentíssime détulit. Egénis autem rem suam, quam mercatúra áuxerat, ádeo lárgiter erogábat, ut ab ómnibus pater páuperum mérito appellarétur. Quam profúsam viri liberalitátem aegre ferens uxor, tum précibus, tum objurgatiónibus gravibúsque convíciis eum ab hoc sancto propósito avocáre conabátur. Cujus ille moléstam garrulitátem aequo ánimo pérferens, divínae sapiéntiae mónitis et evangélicis senténtiis refellébat. Quin Deus ipse Homóboni liberalitátem sibi valde plácitam declarávit prodígiis, cum panes in ejus canístro repénte aucti, tum aquae pro fossóribus praedii sui in vinum convérsae, pro eo quod paupéribus ántea distribúerat.

Lectio vi.

HIS aliísque miráculis, vitaeque sanctitáte insígnis, venerári Homóbonus ádeo coepit ab ómnibus, ejúsque fama longe latéque vulgári, ut ejus sanctíssimis verbis

et móribus plures in fide et religióne confirmaréntur, errantésque resipíscerent. Précibus ínsuper matutínis atque noctúrnis assíduus intérerat in templo sancti Ægídii, apud quod ab átavis domum possidébat, templíque fores noctu sponte sua eídem saepius patuísse compéruit, ut testabátur ejúsdem praeses sacérdos. Compléto autem officio, in oratióne, ante crucem Dómini et imáginem beatíssimae Vírginis prostrátus, exspectábat donec Missae sacrifícium celebrarétur. Id de more praestábat incólumis, Idibus Novémbris anni millésimi centésimi nonagésimi séptimi, quumque sacérdos hymnum angélicum coepísset, ante crucem, mánibus in modum crucis in terra exténsis, procúbuit, ibíque cum gáudio ad Deum, nullo corréptus morbo, migrávit. Qui vero accésserant eum a somno excitatúri, quo pressum credébant, quod ad Evangélium audiéndum non súrgeret, ipsum e vita excessísse cognovérunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. xii.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

Serm. xxv. *circa finem.*

FACITE vobis sácculos qui non veteráscunt. Ecce docet avarítiam, qui coeperat suadére contémptum, et qui thesaurizántes temporáliter argué-bat, ad totum cupiditátis fómitem, sácculos sine fine perquírit. Christe, quo te pértulit amor tuórum? Ut avárum lucrifácias, facis eum quod desíderat, non quod opórtet audíre. Sácculos ímperas : aetérnos thesáuros, qui non defíciant, vis parári ; ut avárus dum consuéta percúrrit ad lucra, aut virtútem cápiat, aut a virtúte capiátur. Vere Pater es, qui cum tuis quibuscúmque párvulis sic agis. Namque et nos intérdum nostris párvulis peténtibus nóxia, ingérimus salutária, sub spécie noxiórum falléntes insipiéntiam, non decipiéntes affféctum.

Lectio viii.

DIXISTI : Fácite vobis sácculos : cur sácculus parátur? Quid ibi claustra, ubi ipsa custos est innocéntia? ibi quid signáculum, ubi fraudis suspício non habétur? Si et in coelo sácculis opus est, cura non amíttitur, sed

mutátur. Dómine, tu vidísti, quia in thesáuris tota fides, tota spes in sácculis sit aváris, et ídeo imputríbiles in coelo sácculos vis parári, ut qui te non séquitur ad coelum, sequátur saltem sácculos suos. Avére, fac tibi sácculos, et fac jubénte Deo : quia votis tuis ánnuit divína majéstas. Sed fac tibi sácculos erogándo, quia quidquid pauper accéperit, pater coeléstis súscipit, et ubi recóndit? in coelo.

Lectio ix.

ET ne forte perdidísse te dóleat vel usúram, céntuplum in coelésti foenore recípies, quidquid in coelum páupere transmíseris perferénte. Usúra mundi centum ad unum, Deus unum áccipit ad centum. Et tamen hómines ad Deum et cum Deo nolunt habére contráctum. Sunt fórsitan de cautióne sollíciti : quare? Nonne homo hómini exíguae chártulae obligatióne constríngitur? Deus tot et tantis volumínibus cavet; ut débitor non tenétur? Sed dicis : Esto quod débeat, quo exigénte restítuet? seípso, quia non potest ille mentíri : idem ipse est et exsecútor et débitor : non erit in reddéndo durus, qui profúsus est in largiéndo. Crede, homo, Deo quod tibi Deus dedit; majóra réddere vult quum vult debére largítor.

DIE XVI. NOVEMBRIS.

S. Stanislai Kostkae,

Confessoris. Duplex.

Omnia ut in fine Breviarii, die XIII. Novembris.

DIE XXVI. NOVEMBR.

S. Silvestri

Abbatis. Duplex.

Omnia ut in fine Breviarii eadem die.

DIE XXVII. NOVEMBR.

S. Leonardi a Portu Mauritio,

Confessoris. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui ad obstináta peccatórum corda per evangélicam praedicatiónem ad poeniténtiam flecténda sanctum Leonárdum Confessórem tuum admirábilem sanctitáte et invícto dicéndi róbore suscitásti : da, quaesumus, ut contritiónis lácrymas, ad quas ob durítiam cordis nostri sine te permoveri non póssumus, per ejus preces ac mérita consequámur. Per Dóminum.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEATUS Lecnárdus a Portu Maurítio, in ora Ligústica Itáliae piis paréntibus natus, étiam a prima puerítia, mirífica quadam propensióne ad pietátem, proténdit indícia futúrae sanctitátis. Quae multo clarióra deínde ejus in adolescéntia eluxérunt, cum Romam profécitus, in collégio Románo stúdiis litterárum ac philosóphiae óperam dedit. Ita enim in illa scholárum celebritáte est versátus, ut dum ingénii exercitatióne némini concéderet, innocéntia morum, austeritáte vitae, contémptu sui, stúdio rerum divinárum omnes antecéderet, ádeo ut in adolescénte alter Aloysius Gonzága collégio illi rédditus viderétur. His pósitis fundaméntis, ad consummándum sanctitátis opus quod aedificáre coeperat, inter sodáles Caravitános adléctus, dum de more illíus sodalítii totus esset in navánda ópera apostólicis Urbis concionatóribus, captus apostolátus sanctitáte, nihil magis in votis habére coepit, quam se totum proximórum salúti dedicáre. Ad quod vitae genus quo facílius formarétur, terrénis ómnibus abdicátis, in famíliam fratrum Minórum Reformatórum institúti rigidióris ingréssus est. Hic, quámdiu vixit, nunquam a summa sanctitáte est visus abésse. Admiránda in domésticis légibus servándis vigilántia, singuláre oratiónis stúdium, exímius in Jesum atque Deíparam amor, assídua in afflictándo córpore acérbitas, ardens in próximos cáritas, summa in omni virtútum laude ánimi demíssio, eum absolútum sanctitátis exémplar constituébant.

Lectio v.

EX hac virtútis schola, suscépto sacerdótio, atque theológicis stúdiis ad praedicatiónem formátus, urgénte in próximos caritáte, tamquam e cárcere ad cursum ad lucrándas ánimas egréssus, tanta contentióne apostolátum suscépit, ut, conátibus impar ejéctu sánguinis, apostólicis labóribus in ipso praedicatiónis exórsu abstinére ei fúerit necésse. Hoc ex morbo, quinto post anno, Deíparae ope relevátus, ad prístinam contentiónem ita se renovávit, ut prodígii loco haberétur, in corpúsculo ádeo gráviter affécto, inédia, vigíliis, maceratiónibus semper extenuáto, tantam inésse firmitátem. Hoc in vitae génere nunquam nec percu-

lis detérritus, nec labóribus defatigátus, annos quátuor supra quadragínta perseverávit; quanta cum animárum utilitáte declárant Itáliae regiónes, admirábili ejus dicéndi vi, qua vel obstinatíssimos quosque pervincébat, ad Religiónis stúdium revocátae, ac urbs Roma praecípue, quae conciónibus ejus, ad quas étiam Benedíctus décimus quartus intérfuit, ádeo ad virtútes exársit, ut fructus adhuc perénnent admirándi illíus apostolátus. Nec vero dum exterórum salúti consulébat, suos obliviscebátur. Nam, benefício Cosmae tértii in solitúdine Etrúriae comparáta ea domo, in quam ipse sese a praedicatióne recípere ad sancti Ignátii exercítia solébat, auctor fuit iis qui árctius Deo adhaerére vellent ut eo secéderent, ibíque, juxta leges ab ipso cónditas, et a Cleménte undécimo probátas, secréti a pópulo, asperiori vitae génere uteréntur.

Lectio vi.

IDEM plura sodalítia Urbis excóluit, atque illud praecípue sanctíssimi Cordis Jesu, quod est in sancti Theodóri templo; in iis multa instítuit, quibus in Christum atque in Deíparam honos mirífice est auctus. Horum dulcíssima nómina in ore habébat semper, et tamquam praesídia certa salútis pro fóribus domórum palam proponénda curábat. Passiónis Domínicae meditándae stúdium propagávit, sacéllis in amphitheátro Flávio aedificátis, ad quae cruciátus Christi crucem ad Calvárium bajulántis recoleréntur. Ab eo étiam perpétua sacraménti Eucharístici adorátio praecípuis in Itáliae úrbibus est constitúta. His ígitur aliísque admirándis virtútum méritis matúrus coelo, postquam et prophetíae dono et miraculórum virtúte Deus sanctitátem servi sui confirmásset, cum tempus appropinquáret retributiónis, ut Benedícto décimo quarto fidem praestáret, cui núspiam nisi Romae se moritúrum promíserat, ex praedicatióne Bononiénsi, ad quam ab eódem fúerat missus, in Urbem revérsus, labóribus fractus morbo tentári coepit, quo cum defíceret, Ecclésiae Sacris expiátus, et postréma salútis mónita frátribus suis dedísset, anno aetátis suae quinto et septuagésimo, sanctíssime obdormívit in Dómino, die vigésima sexta Novémbris, in coenóbio sancti Bonaventúrae, ub nunc ejus corpus cólitur: eíque Pius sextus, qui vi-

véntem magno honóre habúerat, absolúto prius rite de virtútibus ac miráculis servi Dei judício, anno ab ejus óbitu quadragésimo quinto, Beatórum honóres, Offícium et Missam decrévit. Pius autem nonus Póntifex máximus festis saecularibus Petri et Pauli Apostolórum príncipum, anno millésimo octingentésimo sexagésimo séptimo, solémni ritu, adstántibus Episcopis orbis univérsi, Sanctórum fastis inscrípsit.

In iii. Nocturno, Homilia. Dóminus et Salvátor. *de Communi Evangelistarum i. loco.*

DIE XXIX. NOVEMBR.
S. Gelasii I.
Papae et Conf. Duplex.
m. t. v.

Oratio. Da, quaesumus.
Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

GELASIUS, gente Africánus, patre Valério, in Felícis tértii locum subrogátus, pontificátum gessit annos quátuor, menses octo, duodevigínti dies. Creávit in dúplici ordinatióne Diáconos duos, Presbyteros trigínta et duos, sexagínta septem per divérsa loca Episcopos. Vir sane singulári fídei propagándae ac servándae zelo ardentíssimus, omni litteratúra, praesértim sacra instructíssimus, et intrépidi péctoris róbore, tum ad vindicánda Ecclésiae et sedis apostólicae jura, tum ad retundéndam haereticórum et schismaticórum protérviam armátus.

Lectio v.

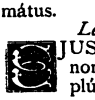

JUS cura et stúdio non clerus modo plúrimum auctus est, verum étiam univérsa Ecclésia magnis increméntis adolévit. In quo certe illíus prudéntia mirábilis fuit, cum eo témpore Anastásius imperátor haeréticus et Theodorícus Ariánus rerum utriúsque impérii potiréntur. Imminénte famis perículo, úbere annóna Urbem recreávit. Lupercália, aliáque Gentílium spectácula, quae ad haec usque témpora, post tam multa imperatórum edícta advérsus idololatríam lata, et Romanórum Pontíficum stúdia ad eam exstirpándam adhíbita, viguísse constat, Andrómacho senatóre aliísque Románis, frustra licet, refragántibus, pénitus abolévit.

Lectio vi.

ALIA quamplúrima ad dignitátem et disciplínam Ecclésiae spectántia praestitit, sancívit et scripsit. Defensóres Acácii, Euphaemium

praesértim Constantinopolitánum damnávit; scriptísque ad divérsos nervosíssimis juxta atque doctíssimis líttéris, vel eos in offício contínuit, vel aberrántes redúxit, Pelagiános, Manichaeos et áliós haeréticos coércuit, eorúmque libros públicis flammis tradi curávit. Praeter decretáles et hymnos ecclesiásticos, egrégia scripsit opúscula contra Nestórium, Arium, Pelágium et Eutychéten. Sed illud prae céteris memorándum, quod libros canónicos ab áliis, et probátos ab apócryphis, in Romána synodo septuagínta Episcopórum, singulari decréto distínxit. Post multos demum labóres in regénda universáli Ecclésia exantlátos, sanctíssimus et doctíssimus Póntifex pie óbiit in Dómino, undécimo Kaléndas Decémbris, anno Christi quadringentésimo nonagésimo sexto, et sepúltus est in Vaticáno.

In iii. Nocturno, Homilia. Léctio sancti Evangélii. *de Communi i. loco.*

DOMIN. INFRA OCTAV. OMNIUM SANCTORUM.

B. Mariae Virginis *sub titulo* **de Suffragio.**

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. praeter sequentia.

IN UTRISQUE VESPERIS.

Ad Magnificat, Ant. Tu glória Jerúsalem, tu laetítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri, quia propter angústias et tribulatiónes géneris tui subvenísti ruínae ante conspéctum Dei nostri.

Oratio.

CONCEDE, quaesumus, omnípotens Deus, ut beátae Maríae Vírginis suffrágiis intercedéntibus, et fidélium ánimae índulgéntiam, et nos grátiae tuae dona ac aetérnae vitae praemia consequámur. Qui vivis et regnas.

In secundo Nocturno. Sermo sancti Bernárdi Abbátis. *Serm.* iv. *in Assumpt.*

Lectio iv.

HAEC est enim, quae totíus mundi reparatiónem obtínuit, salútem ómnium impetrávit. Constat enim pro univérso génere humáno fuísse sollícitam, cui dictum est: Ne tímeas, María, invenísti grátiam, útique quam quaerébas. Quis ergo misericórdiae tuae, o benedícta, longitúdinem et latitúdinem, sublimitátem et profúndum queat investigáre? Nam longitúdo ejus, usque in diem novíssimum, invocántibus eam súbvenit univér-

sis. Latitúdo ejus replet orbem terrárum, ut tua quoque misericórdia plena sit omnis terra. Sic et sublímitas ejus civitátis supérnae invénit restaurationem; et profúndum ejus sedéntibus in ténebris et in umbra mortis obtínuit redemptiónem. Per te enim coelum replétum, infernus evacuátus est, instaurátae ruínae coeléstis Jerúsalem, exspectántibus míseris vita pérdita data est; potentíssima demum et piíssima cáritas tua et affectu compatiéndi, et subveniéndi abúndat effectu, aeque lócuples in utróque.

Lectio v.

ED hunc ígitur fontem sitibúnda próperet ánima nostra: ad hunc misericórdiae cúmulum tota sollicitúdine miséria nostra recúrrat. Ecce jam quibus potúimus votis ascendéntem te ad Fílium dedúximus, et prosecúti sumus saltem a longe, Virgo benedícta. Sit deínceps pietátis tuae ipsam quam apud Deum grátiam invenísti notam fácere mundo, reis véniam, medélam aegris, pusíllis corde robur, afflíctis consolatiónem, periclitántibus adjutórium et liberatiónem sanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die solemnitátis et laetítiae, dulcíssimum Maríae nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te, Regína clemens, grátiae suae múnera largiátur Jesus Christus fílius tuus Dóminus noster, qui est super ómnia Deus benedíctus in saecula.

De Sermóne ejúsdem sancti Bernárdi Abbátis. *In Dom. infra Oct. Assumpt.*

Lectio vi.

QUOD si plena magis ómnia pietátis et grátiae, plena mansuetúdinis et misericórdiae, quae ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui talem tibi mediatrícem benignissima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspectum. Dénique ómnibus ómnia facta est, sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima caritáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiae sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant univérsi: captívus redemptiónem, aeger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, justus grátiam, Angelus laetítiam, dénique tota Trínitas glóriam, et Fílii persóna carnis humánae substántiam, ut non sit qui se abscóndat a calóre ejus.

Ad Benedictus, Ana. Benedícta tu, fília, a Dómino, qui hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

DOMINICA XXIV.
ET ULTIMA POST PENTEC.

Patrocinii B. M. V.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii,

Dominica secunda Novembris.

OFFICIA VOTIVA
PER ANNUM.

Omnia ut in fine Breviarii.

Commemorationes

FACIENDAE IN SUFFRAGIIS.

De S. Euphrasio

Episc. et Mart.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, et in Laudibus ad Benedictus.

Ana. Pugnávit fórtiter in stádio et arrípuit victóriam.

℣. Pro Christo fudit sánguinem. ℟. Et proméruit sertum exsultatiónis.

Orémus.

FIDEI nostrae, quaesumus Dómine, praebeas increménti virtútem, cujus beátus Euphrásius Póntifex tuus praedlcarióne et martyrio primórdia reserávit. Per Dóminum.

De SS. Devota et Julia.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat, Ana. Istae sunt quae, viventes in carne, Cyrnénsem Ecclésiam sánguine suo decoravérunt, et multum orant pro ea.

AD LAUDES.

Ad Benedictus, Ana. Istae sunt quae non inquinavérunt vestiménta sua, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. In coelésti glória regnant cum Deo. ℟. Et Agnus Dei cum illis.

Oratio.

FAC, quaesumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Virgínibus et Martyribus tuis Devóta et Júlia, ut fides, pro qua martyrio coronátae sunt in hac Ecclésia, ab ea nunquam defíciat, et bonis opéribus semper abúndet. Per Dóminum.

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 26 Octobris 1886.
G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Index Festorum.

Festa Septembris.

IV. S. Rosae Viterbiensis, Virg. *duplex*. . . . 1
XIII. S. Venerii Abbatis, *duplex*. 1
XXV. S. Pacifici a sancto Severino, Conf. *duplex*. . 5
Dominica III. Septembris. Septem Dolorum B. M. V. *duplex majus* 6

Festa Octobris.

XXI. SS. Ursulae et sociarum, Virginum et Martyrum, *duplex*. . . . . "
XXIV. S. Raphaelis Archangeli, *duplex majus*. . 8
XXV. SS. Crispini et Crispiniani Martyrum, *duplex*. 8
XXVI. S. Evaristi Papae Mart. *duplex*. . . . 9
Dominica II. Octobris. Maternitatis B. M. V. *duplex majus*. 10
Dominica III. Octobris. Puritatis B. M. V. *duplex maj*. 10
Dominica IV. Octobris. Sacrarum Reliquiarum, *duplex majus*. 10

Festa Novembris.

III. S. Laurinae Virg. et Mart. *duplex*. . . . 10
XIII. S. Homoboni Conf. *duplex*. 10
XVI. S. Stanislai Kostkae Conf. *duplex*. . . . 13
XXVI. S. Silvestri Abbatis, *duplex*. 13
XXVII. S. Leonardi a Portu Mauritio Conf. *duplex*. . 13
XXIX. S. Gelasii I. Papae Conf. *duplex*. . . . 16
Dominica infra Octavam omnium Sanctorum. B. Mariae Virg. sub titulo de Suffragio, *duplex majus*. . . 17
Dominica XXIV. et ultima post Pentec. Patrocinii B. M. V. *duplex majus*. 19
Officia votiva per annum, ut in fine Breviarii . . . .
Commemorationes faciendae in Suffragiis. . . . 20

Typis Soc. S. Joannis Evang. Desclée, Lefebvre et Soc.

Officia Propria

ad usum

Ecclesiae Nanceiensis et Tullensis

juxta exemplar a S. R. Congregatione revisum et approbatum de mandato Illmi ac Redmi DD.

Caroli Francisci Turinaz

Episcopi Nanceiensis et Tullensis

reedita

Pars Hiemalis

Tornaci Nerviorum, Typis Societatis Sancti Joannis Evangelistae, Desclée, Lefebvre et Soc. Edit. Pont.

M.DCCC.LXXXVII.

106

agnus dei qui tollis peccata mundi miserere nobis

Kalendarii Perpetui AD USUM ECCLESIÆ NANCEIENSIS ET TULLENSIS

Pars Hiemalis.

December.

1 *S. Eligii, Episc. Noviomensis et Conf.* dupl.
2 Sanctae Bibianae, Virg. et Mart., *semid.*
3 S. Francisci Xaverii, Conf., *dupl.*
4 S. Petri Chrysologi, Episc., Conf. et Doct., *dupl.* Commem Fer. et sanctae Barbarae, Virg. et Mart.
5 S. Sabbae, Abbatis *simpl.*
6 S. NICOLAI, EPISC. ET CONF., LOTHARINGIÆ PATRONI, *dupl. 2 classis.* Commem. Feriae.
7 S. Ambrosii, Episc., Conf. et Eccles. Doct., *dupl.* Commem. Vigil. Concept. Immac. et Feriae.
8 CONCEPTIO IMMACULATA B. M. V. *dupl. 1 cl.* cum Oct.
9 *S. Romarici, Abb.*, dupl. Commem. Oct. et Fer.
10 *Translatio almae Domus Lauretanae*, duplex majus. Commem. Fer. et S. Melchiadis, Papae et Mart.
11 S. Damasi, Papae et Conf., *semid.* Commem. Oct. et Fer.
12 De Oct. *semid.* Commem. Fer.
13 Sanctae Luciae, Virg. et Mart., *dupl.* Commem. Oct. et Fer.
14 *Sanctae Othiliae, Virg.* dupl. Commem. Oct. et Fer.
15 Octava Conceptionis Immac. B. M. V. *dupl.* Commem. Fer.
16 S. Eusebii, Episc. et Mart., *semid.* Commem. Fer.
17 *S. Lazari, Episc. Massiliensis et Mart.* dupl. Commem. Fer.
18 *Exspectatio Partus B. M. V.*, dupl. maj. Commem. Fer.
19 *Sanctae Aproniae, Virg.*, dupl. Commem. Fer.
20 Vigilia.
21 S. THOMAE, APOSTOLI, *dupl. 2 classis.* Commem. Fer.
22
23
24 Vigilia.
25 NATIVITAS D. N. JESU CHRISTI, *dupl. 1 classis* cum Oct.
26 S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS, *dupl. 2 cl.* cum Oct. Commem. Oct. Nativ. et *omnium SS. Martyrum.*
27 S. JOANNIS, APOST. ET EVANG., *dupl. 2 cl.* cum Oct. Commem. Octavarum.
28 SS. INNOCENTIUM, MART., *dupl. 2 cl.* cum Oct. Commem. Octav.
29 S. Thomae Cantuariensis, Episc. et Mart., *semid.* Commem. Octavarum.
30 De Dom. infra Oct. Nativ., vel de Oct. Nativ., *semid.* Commem. aliarum Oct.
31 S. Silvestri, Papae et Conf., *dupl.* Commem. Octavarum.

Januarius.

1 CIRCUMCISIO D. N. J. C., *dupl. 2 classis.*
2 Octava S. Stephani, Protomart., *dupl.* Commem. Octav.
3 Octava S. Joannis, Apost. et Evang., *dupl.* Commem. Octavae SS. Innoc. et *sanctae Genovefae, Virg.*
4 Octava SS. Innocentium, Mart., *dupl.*
5 Vigilia Epiphaniae Domini, *semid.* Commem. S. Telesphori, Papae et Mart.
6 EPIPHANIA D. N. J. C., *dupl. 1 cl.* cum Octava.
7 De Octava Epiphaniae, *semid.*
8 De Octava, *semid.*
9 De Octava, *semid.*
10 De Octava, *semid.*
11 De Octava, *semid.* Commem. S. Hygini, Papae et Mart.
12 De Octava, vel de Domin. infra Oct. *semid.*
13 Octava Epiphaniae Domini, *dupl.*
14 S. Hilarii, Episc., Conf. et Ecclesiae Doct., *dupl.* Commem. S. Felicis, Presbyt. et Mart.
15 S. Pauli, primi Eremitae, *dupl.* Commem. S. Mauri, Abb.
16 *S. Honorati, Episc. Arelatensis et Conf.*, dupl.
17 S. Antonii, Abbatis, *dupl.*
18 Cathedra S. Petri Romae, *dupl. maj.* Commem. S. Pauli, Apost., et sanctae Priscae, Virg. et Mart.
19 S. Canuti, Regis, Mart., *semid. ad libitum.* Commem. SS. Marii, etc., Mart.
20 SS. Fabiani, Papae, et Sebastiani, Mart. *dupl.*
21 Sanctae Agnetis, Virg. et Mart., *dupl.*
22 SS. Vincentii et Anastasii, Mart., *semid.*
23 *Desponsatio B. M. V.*, duplex maj. Commem. *S. Joseph*, et sanctae Emerentianae, Virg. et Mart.
24 S. Timothei, Episc. et Mart., *dupl.*
25 Conversio S. Pauli, Apost., *dupl. maj.* Commem. S. Petri, Apost.
26 S. Polycarpi, Episc. et Mart., *dupl.*
27 S. Joannis Chrysostomi, Episc. Conf. et Eccles. Doct., *dupl.*
28 *Sanctae Bathildis, Francor. Reg.* dupl. (D. a. e 26 Januarii.) Commem. sanctae Agnetis, secundo.
29 S. Francisci Salesii, Episc., Conf. et Eccl. Doct., *dupl.*
30 Sanctae Martinae, Virg. et Mart., *semid.*
31 S. Petri Nolasci, Conf., *dupl.*
Dom. II. post Epiphaniam, Festum SS. NOMINIS JESU, *dupl. 2 classis.* Commem. Domin.
Dom. ultima Januarii, S. SIGISBERTI, CONF., NANCEIENSIS CIVITATIS PATRONI, *dupl. 1 cl. cum Oct. in civitate; in Dioecesi vero dupl. 2 cl. sine Octava.* Commem. Dom.

Februarius.

1 S. Ignatii, Episc. et Mart., *dupl.*
2 PURIFICATIO B. M. V., *dupl. 2 classis.*

3 S. Marcelli, Pap. et Mart. *semid.* (D. a. ex 16 Januar.) Commem. S. Blasii, Episc. et Mart.
4 *Sanctae Joannae Valesiae, Viduae,* dupl.
5 Sanctae Agathae, Virg. et Mart., *dupl.*
6 *S. Vedasti, Episc. Atrebatensis et Conf.*, dupl. Commem. sanctae Dorotheae, Virg. et Mart.
7 S. Romualdi, Abbatis, *dupl.*
8 S. Joannis de Matha, Conf., *dupl.*
9 S. Cyrilli, Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct., *dupl.* Commem. sanctae Apolloniae, Virg. et Mart.
10 Sanctae Scholasticae, Virg., *dupl.*
11 *S. Guarini, Episc. Sedunensis et Conf.* dupl. (D. a. e 6 Januar.)
12 S. Andreae Corsini, Episc. et Conf. (D. a. e 4 Febr.), *dupl.*
13 S. Titi Episc. et Conf. (D. a. ex 4 Jan.)
14 *S. Amandi, Episc. Trajectensis et Conf.* dupl. (D. a. e 6 Febr.) Commem. S. Valentini, Presbyt. et Mart.
15 S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semid.* (D. a. e 23 Januar.) Commem. SS. Faustini et Jovitae, Mart.
16
17 *S. Firmini, Episc. Virdunensis et Conf.*, dupl.
18 S. Simeonis, Episc. et Mart. *simpl.*
19 *S. Livarii, Mart.*, dupl.
20
21 *S. Gundelberti, Episc. Senonensis et Conf.*, dupl.
22 Cathedra S. Petri Antiochiae, *dupl. maj.* Commem. S. Pauli, Apost.
23 S. Petri Damiani, Episc., Conf. et Eccles. Doct. *dupl.* Commem. Vigiliae.
24 S. MATHIAE, APOSTOLI, *dupl. 2 classis.*
25
26 *S. Auspicii, Episc. Tullensis et Conf.*, dupl.
27
28

In anno bissextili Febr. habet dies 29 et fest. S. Mathiae fit die 25.

Dom. I. Februar. in civitate Nanceiensi, *Octava S. Sigisberti, Conf.* dupl. Commem. Domin.
Feria III. post Dom. Septuag. *Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti,* dupl. maj.
Feria III. post Dom. Sexag. *Commem. Passionis D. N. J. C.*, dupl. maj.
Feria VI. post Cineres, *SS. Spineae Coronae D. N. J. C.*, dupl. maj.

Martius.

1 *S. Memmii Episc. Catalaunensis, et Conf.* dupl.
2 *S. Jacob, Episc. Tullensis et Conf.*, dupl.
3
4 S. Casimiri, Conf. *semid.* Commem. S. Lucii, Papae et Mart.

5 *S. Goerici, Episc. Metensis, et Conf.* dupl.
6
7 S. Thomae de Aquino, Conf. et Eccles. Doct. *dupl.* Commem. sanctarum Perpetuae et Felicitatis, Mart.
8 S. Joannis de Deo, Conf., *dupl.*
9 Sanctae Franciscae, Viduae Romanae, *dupl*
10 SS. Quadraginta Martyrum, *semid.*
11
12 S. Gregorii, Papae, Conf. et Eccles. Doct. *dupl.*

OFFICIA VOTIVA.

Ex decreto S. R. C. diei 9 Septembris 1886, Officia votiva *SS. Sacramenti*, *SS. Cordis Jesu* et *Immaculatae Conceptionis B. M. V.* a Clero dioecesis Nanceiensis et Tullensis recitari debent Feriis V, Feriis VI. et Sabbatis, etiam tempore Adventus et Quadragesimae necnon Feriis Quatuor Temporum et aliis Feriis et Vigiliis Festo IX Lectionum non impeditis exceptis tamen Vigiliis Nativitatis D. N. J. C. et Pentecostes.

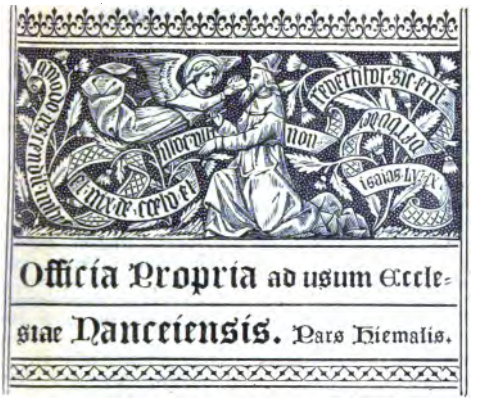

Festa mobília.

DOMINICA ULTIMA
JANUARII.

S. Sigisberti

Austras. Regis, Conf. Civit. Nanceiensis Patroni.

In civitate dupl. i. class. cum Octava; in dioecesi dupl. ii. class. sine Octava. Psalmi ut in Comm. Conf. non Pont. in toto Officio.

IN I. VESPERIS,

Antae. 1. Crevit puer, et benedíxit ei Dóminus: coepitque Spíritus Dómini esse cum eo.

2. Cum esset júnior, nihil puerile gessit in ópere; sed pergébat ad templum, et ibi adorábat Dóminum.

3. Glória et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

4. Sapiéntia exaltábit caput illíus, et in médio magnatórum consedére illum fáciet.

5. Nomen ejus vivit in generatiónem et generatiónem.

Capitulum. I. Esdrae vii.

BENEDICTUS Dóminus Deus patrum nostrórum, qui dedit hoc in corde regis, ut glorificáret domum Dómini.

Hymnus.

BENDAX facéssat glória príncipum, Illústre tantum quam péperit nefas;

Quo totus exhorréscit orbis,
Debúerat perísse nomen.
Virtus, triúmpha; glória sánctior
Hic te corónet : sánctius et juvat
Austrásiam cantáre dignas,
Alme, tibi, Sigebérte, laudes.
Spirans imágo Núminis, heu! brevi
Monstrátus orbi, sat tibi, non tuis :
Sic nos relínquis? vix beátis,
Invida mors rápuit paréntem.
Cessent dolóres : totus adest suae
Vivítque genti, coelícolum thronis
Adscríptus : et caris ab alto
Invígilat pópulis olympo.
Exémpla vivunt : rellígio, fides,
Intáctus aulae delíciis pudor,
Et turma virtútum nefándo
Haud lévius temeráta flatu.
Sit summa Patri, súmmaque Fílio,
Sit, alme, compar laus tibi, Spíritus,
Dignéris et cum Rege plebem
Sidéreis sociáre regnis.
Amen.

℣. Non recédet memória ejus. ℟. Et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem.

Ad Magnif. A
cússit foedus cora
no, ut ambuláret
et custodíret prae
fecit omnes servír
Deo.

Oratio ut infra
des.

Commem. Dom

AD MATUTIN

Invit. Regen
Dóminum, * Ve
orémus.

Ps. Veníte, exs

Hymnus ut i
speris.

In primo Noct

Añae. 1. Quaes
minus sibi virum
suum; et praecé
esset dux super
suum.

2. Cum adhuc
essem, quaesívi sa
palam in oratión

3. Confortátus
regno suo, et
Deus erat cum ec

℣. Non recédet
ejus. ℟. Et no
requirétur a gene
generatiónem.

De libro tértio

Lectio i.

PPROP
VERU
David
rétur,
que Salomóni fi
dicens: Ego ingré
univérsae terrae :
re et esto vír. E
custódias Dómin

ut ámbules in viis ejus, ut custódias caeremóniasejus, et praecépta ejus, et judícia et testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi : ut intélligas univérsa quae facis, et quocúmque te vérteris ; ut confírmet Dóminus sermónes suos, quos locútus est de me, dicens : Si custodíerint fílii tui vias suas, et ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, et in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israel.

℟. Deus patrum meórum, et Dómine misericórdiae, qui fecísti ómnia verbo tuo, * Da mihi sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. ℣. Si quis vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo. — Da mihi.

Lectio ii. *Cap.* iii.

APPARUIT Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens : Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo, in veritáte, et justítia, et recto corde tecum : custodísti ei misericórdiam tuam grandem, et dedísti ei filium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo ; ego autem sum puer párvulus et ignórans egréssum et intróitum meum.

℟. Sapiéntia attíngit a fine ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter. * Hanc amávi et exquisívi a juventúte mea. ℣. Quae desúrsum est sapiéntia, pudíca est, pacífica, plena misericórdia, et frúctibus bonis. — Hanc amávi.

Lectio iii.

DABIS ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, et discérnere inter bonum et malum : quis enim póterit judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum ? Plácuit ergo sermo coram Dómino, quod Salómon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni : Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium : ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit.

℟. Tu elegísti me regem pópulo tuo, et júdicem filiórum tuórum : mitte sapiéntiam de coelis sanctis tuis, * Ut mecum sit et

mecum labóret. * Ut sciam quid accéptum sit apud te. ℣. Innotéscat multifórmis sapiéntia Dei. — Ut mecum. Glória Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno,

Antiphona. 1. Auris áudiens * beatificábat me, eo quod liberássem páuperem vociferántem, et pupíllum cui non esset adjútor.

2. Pater eram * páuperum; et causam quam nesciébam, diligentíssime investigábam.

3. Curávit * gentem suam, et liberávit eam a perditióne; et adéptus est glóriam in conversatióne gentis.

℣. Judicábit páuperes pópuli. ℟. Salvos fáciet fílios páuperum.

Lectio iv.

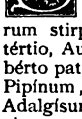

SIGEBERTUS tértius, vulgo Sigisbértus, ortus e régia Francórum stirpe, anno aetátis tértio, Austrásiae a Dagobérto patre rex coronátus, Pipínum, Cunibértum et Adalgísum viros pietáte rerúmque perítia commendándos, institutóres ac regni administratóres hábuit: quorum cura et exémplo edóctus, omnígenis virtútum donis, divína sic operánte grátia, brevi cumulátus est. Sedáto advérsus Radúlphum Thuríngiae ducem bello, rebúsque compósitis, totum se divino cúltui promovéndo mancipávit: blasphémiis et superstitiónibus pénitus exstirpándis incúbuit: disciplínam quoque ecclesiásticam, epístolis et edíctis, observándam curávit.

℟. Díssipat ímpios rex sápiens; misericórdia et véritas custódiunt regem; * Et roborátur cleméntia thronus ejus. ℣. Qui custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, et reget eas. — Et roborátur.

Lectio v.

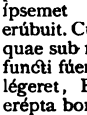

POPULORUM judex et pater, non tantum integérrimis et perspicácis ingénii viris administrándae justítiae curam demandávit; verum étiam ómnium lites et júrgia, ac máxime páuperum et oppressórum, ípsemet compónere non erúbuit. Cum damnatiónes, quae sub regno patris fato functi fúerant prolátae, relégeret, Brunúlphi líberis erépta bona restitúere míninie dubitávit. Thesáuros pátrios a Clodovaeo fratre recéptos in aléndis paupéribus, templis aedificándis, condéndis ampliandísque monastériis adhíbuit. In brevi consummátus, ad Deum raptus est, Kaléndis Februárii, anno aetátis

vigésimo octávo, Christi vero sexcentésimo sexagésimo tértio. Corpus ejus in ecclésia sancti Martíni, quam ipse prope Metas condíderat, sepúltum multis coruscávit miráculis.

℟. Propósuit pópulo praecépta atque judícia : et post haec mórtuus est servus Dómini. * Sepelierúntque eum in fínibus possessiónis suae. ℣. Fide móriens, de óssibus suis mandávit. — Sepeliérunt.

Lectio vi.

POSTQUAM insígnis Basílica Primatiális fuit erécta, ac ómnibus Abbátiae sancti Martíni bonis dotáta, in eam sacrum corpus translátum est, quod tot abhinc annis mánserat incorrúptum. Ita crevit in dies pro recéptis beneficiis cultus, ut Nanceiáni Sigisbértum, cui majóres nostri véluti óptimo regi parúerant, in urbis suae patrónum adoptáverint. Hinc in calamitátibus, in aestu ferventióri, crebrioribúsve ímbribus, públicae preces, efflagitánte magistrátu, et instántibus íncolis, fundúntur. Nefándos intra Gálliae perturbatiónis dies, sacrae Sigisbérti relíquiae ab ímpiis eréptae et igni ut comburerentur tráditae, Dei providéntia super sanctos, à piis cívibus partim collectae, et post réditum pacis fidéliter restitútae, dénuo piae fidélium veneratióni praesto sunt, et, ut ántea, Nanceiáni Sigisbérto, útpote suae civitátis patróno, gloriántur.

℟. Oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit; et rursum orávit, et coelum dedit plúviam, et * Terra dedit fructum suum. ℣. Verbo Dómini contínuit coelum, et sic amplificátus est in mirabílibus suis. — Terra. Glória Patri. Terra.

In tertio Nocturno,

Antiphona. 1. In vita sua * fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

2. Poténtia * nemo vicit illum, et mórtuum prophetávit corpus ejus.

3. Cum mortále * hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est : Absórpta est mors in victória.

℣. Protéctor noster, ádspice, Deus. ℟. Réspice in fáciem Christi tui.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix. *v.* 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.
De obitu Theodosii imperat.
XI. XII. XIII. XVI.

SI magnum et misericórdem aut fidélem quemcúmque hómínem invenire; quanto magis imperatórem quem potéstas ad ulciscéndum impéllit, sed révocat tamen ab ultióne miserátio? Quid præstántius fide imperatóris, quem non extóllat poténtia, supérbia non érigat, sed píetas inclínet? De quo praecláre Sálomon ait : Regis minitátio símilis rugítui leónis : sicut autem ros in herba, sic et hiláritas. Quantum ígitur est depónere terrórem poténtiæ, praeférre suavitátem grátiæ? Benefícium se putábat accepísse, cum rogarétur ignóscere. Et tunc própior erat vénia, cum fuísset commótio major iracúndiae. Praerogatíva ignoscéndi erat indignátum fuísse : et optabátur in eo quod in áliis timebátur, ut irascerétur. Hoc erat remédium reórum, quóniam, cum habéret supra omnes potestátem, quasi parens expostuláre malébat, quam quasi judex puníre. Miséricors homo, dum áliis súbvenit, sibi cónsulit; et in aliéno remédio vúlnera sua curat. Agnóscit enim se esse hóminem, et vias Christi séquitur, qui, carne suscépta, máluit in hunc mundum redémptor veníre, quam judex.

℟. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, Dómine? * Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, et justítia tua in terra oblivióni? ℣. Nunc, Dómine, réspice in eo quod manum tuam exténdas ad sanitátes, et signa, et prodígia fieri. -- Numquid.

Lectio viii.

ABSOLUTUS ígitur dúbio certámine, frúitur nunc luce perpétua, tranquillitáte diutúrna; et pro iis quae in hoc gessit córpore, remuneratiónis divínae frúctibus gratulátur. Ergo quia diléxit Dóminum Deum suum, méruit sanctórum consórtia : et ego diléxi virum misericórdem, húmilem imperio, corde puro et péctore mansuéto praeditum, qualem Dóminus amáre consuévit, dicens : Supra quem requiéscam, nisi supra húmilem et mansuétum? Sed jam veniámus ad augústi córporis transmissiónem. Beáta plane civitas, quae paradísi íncolam súscipis; et habitatórem supérnae illíus civitátis augusto sepúlti córporis tenébis hospítio.

℟. Testimónium consecútus est esse justus, testimónium perhibénte munéribus ejus Deo; * Et defúnctus adhuc lóquitur. ℣. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.—Et defúnctus. Glória. Et defúnctus.

Lectio ix. de Homilia in Evang. Dominicae.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

1. Fecit quod bonum * et plácitum erat in conspéctu Dei sui.

Ps. Dóminus regnávit. *cum reliquis de Dominica.*

2. Implétus es quasi flumen sapiéntia : ad ínsulas longe divulgátum est nomen tuum, et diléctus es in pace tua.

3. Fecit judícium * et justítiam; judicávit causam páuperis et egéni in bonum.

4. Natus est * princeps fratrum, firmaméntum gentis, stabiliméntum pópuli.

5. Salus in nos * confirmáta est, contestánte Deo signis, et porténtis, et váriis virtútibus.

Capitulum. I. Esdrae. vii.

BENEDICTUS Dóminus Deus patrum nostrórum, qui dedit hoc in corde regis, ut glorificáret domum Dómini.

Hymnus.

TERRA, quid fletu súperos fatígas,
Nempe qui dignus cecidísse nunquam,
Occidit primo Sigebértus aevi
Flore perémptus.
Príncipis sanctos númerans triúmphos
Mors senem credit : méritis et annos
Métiens, plenis grávidum diébus
Mittit ad astra.
Quantus es, cujus véniens ad aedem
Déxterum sentit sibi quisque numen;
Et domum semper redit, impetráto
Múnere laetus.
Nos, tui, saevis agitámur undis,
Mérgimur fluctu superánte; felix
Huc ades, nostram, Pater, et carínam
Anchora firmes.
Summe Rex regum, sólio tonánti
Qui sedes, pennis Chérubim triúmphans,
Unus et Trinus, tibi laus decúsque
Omne per aevum.
Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum. ℟. Exáudiet illum de coelo sancto suo.

Ad Bened. Aña. Rex qui sedet : * in sólio judícii,

díssipat omne malum intúitu suo.

Oratio.

DEUS, qui beátum Sigisbértum, Confessórem tuum, de terréno regno ad coeléstis regni glóriam transtulísti : ejus, quaesumus, méritis et intercessióne, Regis regum, Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

Commem. Dominicae.

AD TERTIAM,

Aña. Implétus es.

Capit. Benedíctus. *ut supra ad Laudes.*

℟. *br.* Non recédet * Memória ejus. Non recédet. ℣. Et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Memória ejus. Glória Patri. Non recédet.

℣. Judicábit páuperes pópuli. ℟. Salvos fáciet fílios páuperum.

AD SEXTAM,

Aña. Fecit judícium.

Capitulum. *Sap.* vii.

INVOCAVI, et venit in me spíritus sapiéntiae : et praepósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

℟. *br.* Judicábit * Páuperes pópuli. Judicábit. ℣. Salvos fáciet fílios páuperum. Páuperes pópuli. Glória Patri. Judicábit.

[illegible] noster, ádspice, Deus. ℟. Réspice in fáciem Christi tui.

AD NONAM,

Aña. Salus in nos.

Capitulum. IV. *Reg.* xix.

HAEC dicit Dóminus: Prótegam urbem hanc, et salvábo eam propter me, et propter servum meum.

℟. *br.* Protéctor noster, *Adspice, Deus. Protéctor. ℣. Réspice in fáciem Christi tui. Adspice. Glória Patri. Protéctor.

℣. Salvum fecit Dóminus Christum suum. ℟. Exáudiet illum de coelo sancto suo.

IN II. VESPERIS,

Aña. 1. Magnificávit eum * Dóminus, et dedit illi glóriam regni.

2. Dóminus exaltávit * in aetérnum cornu ejus : et dedit illi testaméntum regni, et sedem glóriae.

3. Plácita erat Deo * ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

4. Vita decéssit, * univérsae genti memóriam mortis suae ad exémplum virtútis derelínquens.

5. Consummátus * in brevi, explévit témpora multa.

Capitulum. *I. Esdr.* vii

BENEDICTUS Dóminus Deus patrum nostrórum, qui dedit hoc in corde regis ut glorificáret domum Dómini.

Hymnus et ℣. ut in Laudibus.

Ad Magnif. Ant. Réspice ad oratiónem servi tui, Dómine Deus, quam orat coram te hódie: ut exáudias deprecatiónem pópuli tui.

Oratio de Laudibus.

Commem. Dominicae.

IN DIE OCTAVA S. Sigisberti

Confessoris.

Omnia ut in die Festi, praeter sequentia.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Lib. 5. *de Civit. Dei. Cap.* xxiv.

Lectio iv.

CHRISTIANOS imperatóres non ídeo felíces dícimus, quia vel diútius imperárunt, vel imperántes fílios morte plácida reliquérunt, vel hostes reipúblicae domuérunt, vel inimícos cives advérsus se insurgéntes et cavére et opprímere potuérunt. Haec enim et ália vitae hujus aerumnósae, vel múnera, vel solátia, quidam étiam cultóres daemónum accípere meruérunt, qui non pertinent ad regnum Dei, quo pértinent isti: et hoc ipsis misericórdia factum est, ne ab illo ista, qui in eum créderent, velut summa bona desiderárent. Sed felíces eos dícimus, si juste ímperant; si inter linguas sublímiter honorántium et obséquia nimis humíliter salutántium non extollúntur, sed se hómines esse meminérunt; si suam potestátem, ad Dei cultum máxime dilatándum, majestáti ejus fámulam fáciunt.

℟. Díssipat.

Lectio v.

FELICES eos dícimus, si Deum timent, díligunt, colunt; si plus amant illud regnum ubi non timent habére consórtes: si tárdius víndicant, fácile ignóscunt; si eámdem vindíctam pro necessitáte regéndae tuendaeque reipúblicae, non pro saturándis inimicitiárum ódiis éxerunt: si eámdem véniam non ad impunitátem iniquitátis, sed ad spem correctiónis indúlgent; si quod áspere cogúntur plerúmque decérnere, misericórdiae lenitáte et beneficiórum largitáte compénsant; si malunt cupiditátibus pravis, quam quibúslibet géntibus imperáre. Et si haec ómnia fáciunt non propter ardórem inánis glóriae, sed propter caritátem felicitátis aetérnae: si pro suis peccátis, humilitátis, et miseratió-

nis, et oratiónis sacrifícium, Deo suo vero immoláre, non négligunt; tales christiános imperatóres dícimus esse felíces, ínterim spe, póstea reípsa futúros, cum id quod exspectámus advénerit.

℟. Propósuit.

Lectio vi.

Lib. apud Bonif. Epist. clxxxv. *Cap.* v.

SERVITE Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre. Quómodo reges Dómino sérviunt in timóre, nisi ea, quae contra jussa Dómini fiunt, religiósa severitáte prohibéndo atque plecténdo? Aliter enim servit quia homo est, áliter quia étiam rex est. Quia homo est, ei servit vivéndo fidéliter; quia vero étiam rex est, servit leges justas praecipiéntes et contrária prohibéntes convenienti vigóre sanciéndo; sicut servívit Ezechías lucos et templa idolórum, et illa excélsa quae contra praecépta Dei fúerant constrúcta, destruéndo : sicut servívit Josías, tália et ipse faciéndo : sicut servívit rex Ninivitárum, univérsam civitátem ad placándum Dóminum compelléndo; sicut servívit Dárius, idolórum frangendórum in potestátem Daniéli dando, et inimícos ejus leónibus ingeréndo; sicut servívit Nabuchodónosor, omnes in regno suo pósitos, a blasphemándo Deo lege terríbili prohibéndo. In hoc ergo sérviunt Dómino reges, in quantum sunt reges, cum ea fáciunt ad serviéndum illi quae non possunt fácere nisi reges.

℟. Oratióne.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

De Poenit., Hom. vii. *n.* 3.

QUONIAM peccáta quasi débita adscribúntur, peccatóribus quidem totam summam concédit Deus; a justis vero étiam usúras éxigit. Debitóri decem míllium talentórum ómnia remísit, totámque summam, a justis vero étiam usúram se repetitúrum edícit. Quare non dedístis argéntum meum nummuláriis, et ego véniens cum usúris exegíssem? Haec porro dico, non quasi Deus erga justos inimí-

co sitánimo, Deo enim nihil justo accéptius; sed consolátur peccatórem ut éxcitet justum, terret ut confírmet. Et illis quidem, ut inimícis et inflátis, multa remíttit delícta; hos vero étiam de levíssimis ratiónem réddere cogit, nihil iis ad summam perfectiónem defícere volens. Quod autem facit circa justos et peccatóres, idípsum facit circa dívites et páuperes.

℟. Numquid.

Lectio viii.

SI víderit dignitátibus fulgéntes, reges, príncipes, quotquot divítiis áffluunt, hos terrórem incútiens allóquitur; atque utíliter potestáti timórem immíttit : Et nunc, reges, intellígite; erudímini, omnes qui judicátis terram, servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre : quóniam Rex est regum et Dóminus dominántium. Ubi impérium est potestátis, ibi regni sui terrórem impónit : ubi vero humílitas vilitátis, ibi remédium profert suae benignitátis. Deus enim est hic magnus Rex regum et Dóminus dominántium. Hic ipse rursum de sua dignitáte descéndens, invenítur, secúndum divínam Scriptúram, Pater orphanórum et Judex viduárum, Rex regum, Princeps príncipum, dominórum Dóminus. Vides multam cleméntiae ubertátem? Vides útilem metum pietátis et poténtiae?

℟. Testimónium.

Lectio ix. de Hom. Dom.

FERIA III.

POST DOMIN. SEPTUAG.

Orationis D. N. J. C.

IN MONTE OLIVETI.

Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento.

FERIA III.

POST DOMIN. SEXAG.

Commem. Passionis D. N. J. C. *Duplex maj.*

Omnia ut in Supplemento.

FERIA VI.

POST CINERES.

Spineae Coronae D. N. J. C. *Duplex maj.*

Omnia ut in Supplemento.

Officia votiva.

FERIIS V.
NON IMPEDITIS.
Officium
de SS. Sacramento.
Semiduplex.
Omnia ut in Breviario.

FERIIS VI.
NON IMPEDITIS.
Officium
de SS. Corde Jesu.
Semiduplex.

AD VESPERAS.

Ana. Díscite a me, *cum reliquis de Laudibus. Psalmus.* Dixit Dóminus, *cum reliq. ut in Vesperis Officii votivi de SS. Sacramento.*

Capitulum. *Isaiae* xii.

ECCE Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo: quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.

AUCTOR beáte saeculi,
Christe Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo.
Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut novus Adam rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.
Ille amor almus ártifex
Terrae, marísque, et siderum,
Erráta Patrum míserans,
Et nostra rumpens víncula.
Non corde discédat tuo
Vis illa amóris ínclyti;
Hoc fonte Gentes háuriant
Remissiónis grátiam.
Percússum ad hoc est láncea,
Passúmque ad hoc est vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus
Unda fluénte et sánguine.
Decus Parénti, et Filio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est sæculum. Amen.

℣. Ignem veni míttere in terram. ℟. Et quid volo, nisi ut accendátur?

Ad Magnificat, Ana. Impropérium exspectávit cor meum et misériam: et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolarétur, et non invéni.

Oratio.

CONCEDE quaesumus omnípotens Deus: ut qui in sanctíssimo dilécti Fílii tui Corde gloriántes, praecípua in nos caritátis ejus beneficia recólimus, eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum pro nobis passum: * Veníte, adore-

mus. *Psalmus.* Veníte, exsultémus.

Hymnus.

N, ut supérba críminum,
Et saeva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!
Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt;
Ferrúmque dirae cúspidis
Mortále crimen ácuit.
Ex corde scisso Ecclésia
Christo jugáta náscitur:
Hoc óstium Arcae in látere est
Genti ad salútem pósitum.
Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius:
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina,
Quae cor beátum lácerent
Sed aemulémur córdibus
Flammas amóris índices.
Hoc, Christe nobis, hoc Pater,
Hoc sancte dona Spíritus,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est saeculum. Amen.

In primo Nocturno,

Aña. Quid est homo quia magníficas eum, aut quid appónis erga eum cor tuum? *Ps.* Dómine Dóminus noster, *cum reliquis ut in Festis B. Mariae Virg.*

Aña. Meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Aña. Elevámini portae aeternáles, et introíbit Rex glóriae.

℣. Dómine, dabis pacem nobis. ℟. Omnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Lect. de Script. occurr. In IV. Temporibus, ut sequitur.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* xii.

ONFITEBOR tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: convérsus est furor tuus, et consolátus es me. Ecce Deus Salvátor meus; fiduciáliter agam, et non timébo: quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. Et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus, mementóte quóniam excélsum est nomen ejus. Cantáte Dómino, quóniam mirífice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra. Exsúlta et lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tui sanctus Israël.

℟. Ego sum panis vitae: Patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de coelo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de coelo descéndi: si quis manducá-

verit ex hoc pane, vivet in aetérnum. — Hic est.

Lectio ii. *Cap.* xxvi.

IN die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda : Urbs fortitúdinis nostrae Sion, Salvátor ponétur in ea murus, et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa custódiens veritátem. Vetus error ábiit, servábis pacem, pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in saeculis aetérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit, humiliábit eam usque ad terram.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem : adspéctus ejus in eo non est : hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet : ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. — Cujus livóre.

Lectio iii.

SEMITA justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum; et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te : nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimae. Anima mea desiderávit te in nocte, sed et spíritu meo in praecórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Israël; qui facit mirabília magna solus, * Et benedíctum nomen majestátis ejus in aetérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra, fiat, fiat. — Et benedíctum. Glória Patri. Et benedíctum.

In secundo Nocturno,

Ant. Afferéntur in laetítia et exsultatióne, adducéntur in templum regis.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Sicut laetántium ómnium habitátio est in te.

℣. Convérsus est furor tuus. ℟. Et consolátus es me.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

Serm. iii. *de Passione.*

Lectio iv.

QUIA semel vénimus ad Cor dulcíssimi Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinámus nos fácile avélli ab eo, de quo scriptum est : Recedéntes a te, in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos. Tu dixísti accedéntibus ad te : Gaudéte, quia nómina vestra scripta sunt in coelo. Accedámus ergo ad te, et exsul-

tábimus, et laetábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum et quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitatiónes et affféctus mentis commutábo, jactans omne cogitátum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quae hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. — In me.

Lectio v.

AD hoc templum, ad haec Sancta sanctórum, ad hanc Arcam Testaménti adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor regis, fratris, et amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo, et meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum: admítte tantum in sacrárium exauditiónis tuae preces meas, imo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu: ámplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me: ut purificatus per te, ad te purissimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitae meae mérear habitáre, et ut vidére simul, et fácere tuam váleam voluntátem.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. — Ut vivificáret.

Lectio vi.

AD hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo et in te ab exterióribus perturbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius osténdi potest, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? Quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in córpore manéntes, quantum póssumus amémus, redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus ímpii agrícolae fodérunt

manus et pedes, latus, et Cor : stemúsque, ut cor nostrum durum adhuc et impoenitens, amóris sui vínculo constríngere, et jáculo vulneráre dignétur. Quam caritátem Christi patiéntis, et pro géneris humáni redemptióne moriéntis, atque in suae mortis commemoratiónem instituéntis sacraméntum córporis, et sánguinis sui, ut fidéles sub sanctíssimi Cordis symbolo devótius ac fervéntius récolant, ejusdémque fructus ubérius percípiant, Clemens decimustértius Póntifex máximus ejúsdem sanctíssimi Cordis festum, quibúsdam peténtibus Ecclésiis, celebráre permísit.

℟. Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus, et sapiéntiae ejus non est finis. — Et sapiéntiae. Glória Patri. Et sapiéntiae.

In tertio Nocturno,

Ant. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Ant. Adoráte eum omnes Angeli ejus : audívit, et laetáta est Sion.

Ant. Vidérunt omnes términi terrae salutáre Dei nostri.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifeste véniet.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xix. *f*

IN illo témpore : Judaei, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. cxx. *in Joannem.*

UNUS míllitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret : Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud : sed apéruit ; ut illic quodámmodo vitae óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiae manavérunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum ; haec et lavácrum praestat, et potum. Hoc praenuntiábat, quod Noe in látere arcae óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quae non erant dilúvio peritúra, quibus praefigurabátur Ecclésia.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitae et intelléctus.— Et qui mandúcat.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio viii. Homil. lxxxiv.

VIDES quanti sit véritas? Per ea quae Judaei fáciunt prophetía implétur; alia enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judaeórum grátiam conciliándam, latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem, ac scelestíssimam! Noli tamen perturbári, o dilectíssime : quae enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetía hinc impléta est, inquiens : Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fídei arguméntum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcánum mystérium confirmátum est; exivit enim sanguis et aqua. Non casu et simplíciter hi fontes scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est.

℟. Recéssit Pastor noster, fons aquae vivae, ad cujus tránsitum sol obscurátus est : * Portas mortis, et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli.—Portas. Glória Patri. Portas.

De Homilía S. Bonaventúrae Epíscopi. *Libro de ligno vitae. Lectio ix.*

CORRO ut de látere Christi dormiéntis formarétur Ecclésia, divína est ordinatióne indúltum, ut unus mílitum láncea latus sacrum illud aperiéndo perfóderet, quátenus sánguine cum aqua manánte prétium effunderétur nostrae salútis, quod a fonte scílicet Cordis arcáno profúsum, vim daret sacraméntis Ecclésiae, ad vitam grátiae conferéndam, essétque jam in Christo vivéntibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam aetérnam. Surge ígitur ánima amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut háurias aquas de fóntibus Salvatóris. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Antiphonae.

1. Díscite a me, * quia mitis sum, et húmilis corde. *Psalm.* Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica.*

2. Sanctificávi locum * istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi meii, et cor meum ibi cunctis diébus.

3. Et dixi : * Ergo sine causa justificávi cor meum, et lavi inter innocéntes manus meas, et fui flagellátus tota die.

4. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuae laetificavérunt ánimam meam.

5. Pone me, * ut signáculum super Cor tuum : ut signáculum super bráchium tuum.

Capitulum. *Isaiae* xii.

ECCE Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo : quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.

COR, Arca legem cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiae, sed véniae,
Sed et misericórdiae :
Cor, sanctuárium novi
Intemerátum foederis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso utílius :
Te vulnerátum cáritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.
Hoc sub amóris symbolo
Passus cruénta, et mystica,
Utrúmque sacrifícium
Christus Sacérdos óbtulit.
Quis non amántem rédamet?
Quis non redémptus díligat,
Et corde in isto séligat
Ætérna tabernácula?
Decus Parénti, et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est saeculum. Amen.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Ad Bened. Ant. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

Oratio.

CONCEDE quaesumus omnípotens Deus : ut, qui in sanctíssimo dilécti Fílii tui Corde gloriántes, praecípua in nos caritátis ejus benefícia recólimus, eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam in ℟. *br.* ℣. Qui passus es pro nobis. Miserére.

AD TERTIAM,

Ant. Sanctificávi locum.

Capitulum. Ecce Deus Salvátor. *ut in Laudibus.*

℟. *br.* Vere * Languóres nostros ipse tulit. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Languóres. Glória Patri. Vere.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

AD SEXTAM,

Ána. Et dixi.

Capitulum. *Isaiae* xii. RICETIS in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : et mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

℟.*br.* Pósuit * Fines tuos pacem. Pósuit. ℣. Et ádipe fruménti sátiat te. Fines. Glória Patri. Pósuit.

℣. Dirupísti, Dómine, víncula mea. ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.

AD NONAM,

Ána. Pone me.

Capitulum. *Isaiae* xii. CANTATE Dómino quóniam mirífice fecit : annuntiáte hoc in univérsa terra. Exsúlta et lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

℟. *br.* Dirupísti, Dómine, * Víncula mea. Dirupísti. ℣. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. Víncula mea. Glória Patri. Dirupísti.

℣. Erit Dóminus nominátus in signum aetérnum. ℟. Quod non auferétur.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Omnia ut in primis, praeter sequentia.

℣. Hauriétis aquas in gáudio. ℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnificat, Ána. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum mórtuum, non fregérunt ejus crura : sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua.

Oratio. Concéde quaesumus. *ut supra.*

SABBATIS
NON IMPEDITIS.
Officium

de Immaculata Conceptione B. M. V.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario.

In Quadrag. et IV. Temp. Lectiones i. Nocturni dicuntur ut in Festo ejusdem, die VIII. Decembris, Serpens erat callídior. ℟℟. *ut ibid.*

Festa Sanctorum.

FESTA DECEMBRIS.

DIE I. DECEMBRIS.
S. Eligii

Episcopi Noviomensis et Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontif., praeter sequentia. (m. t. v.)

Oratio. Da quaesumus.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SLIGIUS, Lémovix, aurifáber indústrius, Parísios se cóntulit, ubi perítiae suae fama Clotário secúndo innótuit. Sanctióris vitae desidério accénsus, ómnium ab adolescéntia delictórum exomologésim fecit, et deínde in ópera pietátis cum omni stúdio incúbuit. Quando enim artem suam exercébat, in sacros Códices óculos simul intendébat, ita ut mens Deo vacáret, dum manus úsibus serviébant humánis. Quidquid arte sua comparábat, id totum fovéndis egénis, captívis rediméndis, et áliis bonis opéribus erogábat. Hinc tantus ad eum páuperum concúrsus, ut quaerénti domum ejus responderétur : Ubi páuperum cœtum conspéxeris, illic et Elígium repéries. Quotídie vacábat oratióni cum familiáribus, qui diu noctúque in ejus cámera canónicum cursum solémniter adimplébant.

℟. Invéni.

Lectio v.

ION minus accéptus fuit Dagobérto quam ejus patri Clotário, a quo ad Armoricórum Regem, pacis componéndae causa missus, reges ambos felíci foedere sociávit. Plura ejus hortátu et impénsis exstrúcta sunt templa et monastéria, sanctorúmque sepúlcra, auro, argénto et gemmis ornáta. Mausoléum imprímis Mártyris Dionysii miro artificio decorávit. De Ecclésiae disciplína sollícitus, simoniácam labem, quae altas in Gállia radíces égerat, exstirpávit. ℟. Pósui.

Lectio vi.

AD Noviodunénsem Episcopátum assúmptus, non modo salúti gregis sibi commíssi invigilávit, sed et Flandros et Frísios aliósque ad septentriónem pópulos, non sine magno labóre ac vitae discrimine,

ad Christum addúxit. Sedit in concílio Cabilonénsi sub Clodovaeo secúndo. Multa praecláre scripsit; ejécit daemones; futúra divínitus praedíxit. Plúribus mirácu-lis illústris, óbiit septuagenárius, die última Novémbris, anno sexcentésimo quinquagésimo nono. Vix ánimam exhalárat, jamque pláteas omnes lugúbris rumor impléverat, et quasi commúni orbitátis vúlnere, tota cívitas lamentabátur. Ipsa Bathíldis, Francórum regína, ubi primum ingravescéntem ejus morbum cognóvit, cum filiis, quorum natu majórem Clotárium tértium beátus antístes e sacro fonte suscéperat, Noviodúnum festinánter advénit, illíus benedictiónem exceptúra; cumque mórtuum reperísset, ejus ferétro incúmbens in jejúnio, flétibus et laméntis tríduo mansit: quo vácto illum ab áliis Epíscopis honorificentíssime sepelíri curávit.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi i. loco.*

DIE VI. DECEMBRIS.

S. Nicolai

Episcopi et Confessoris, Lotharingiae Patroni. Duplex ii. classis.

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

Antiphonae de Laudibus.

Capitulum. *Eccli.* xliv.

SCCE Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et inventus est justus: et in témpore iracúndiae factus est reconciliátio.

Hymnus.

SANTA quae virtus tua, Nicoláe,
Tránstulit nomen géminos ad axes?
Sol tuos surgens videt occidénsque
Semper honóres.
Molle qui corpus puer immolábas,
Signa virtútis déderas futúrae,
Póntifex, qualis grege pro tuéndo
Víctima fies!
O tuas dicat quis amóris artes,
Nube qui densa benefácta celas,
Vírginum custos, pater et relíctis
Tutor egénis?
Mille porténtis tua fama splendet:
Pellis errónes, simulácra sternis;
Daemones frendent, sua dum jubéntur
Línquere templa.
Tuque Nicaeni nova lux senátus,

Asseris vindex, Erebo freménte,
Par Patri Verbum, genitúmque summo
Númine Numen.
Summa laus Patri; tibi summa, Nate,
Cujus aetérnum bene Nicoláus
Víndicat numen; tibi par, supérni
Nexus amóris. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Ad Magnif. Ant. O Pastor aetérne, qui dum devóti gregis preces atténderes, voce lapsa de coelo, dignum episcopátu Nicoláum ostendísti, nostris adésto cánticis, allelúia.

Oratio ut in Laudibus.
Commem. Feriæ.

AD MATUTINUM.

Hymnus ut in i. Vesperis.
In i. Nocturno, Lectiones.
Fidélis sermo. *de Communi.*
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

NICOLAUM, illústri loco Pátarae in Lycia natum, paréntes a Deo précibus impetrárunt. Cujus viri sánctitas, quanta futúra esset, jam ab incunábulis appáruit. Nam infans, cum réliquos dies lac nutrícis frequens súgeret, quarta et sexta féria semel dumtáxat, idque vésperi sugébat : quam jejúnii consuetúdinem in réliqua vita semper ténuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus distríbuit. Cujus illud insigne est christiánae benignitátis exémplum : quod, cum ejus civis egens tres fílias jam núbiles in matrimónio collocáre non posset, earúmque pudicítiam prostitúere cogitáret, re cógnita, Nicoláus noctu per fenéstram tantum pecúniae in ejus domum injécit, quantum uníus vírginis doti satis esset : quod cum íterum et tértio fecisset, tres illae vírgines honéstis viris in matrimónium datae sunt.

℟. Beátus Nicoláus jam triúmpho potítus, novit suis fámulis, qui toto corde poscunt ejus auxílium, praebére coeléstia. * Illi tota nos devotióne committere opórtet. ℣. Ut apud Christum ejus patrocíniis semper adjuvémur. — Illi tota.

Lectio v.

UM vero se totum Deo dedísset, in Palaestínam proféctus est, ut loca sancta viseret, et praesens venerarétur. Qua in peregrinatióne navem conscéndens seréno coelo et tranquílio mari, horríbilem nautis tempestátem praedíxit : moxque ortam, cum essent omnes in summo perículo, orans

mirabíliter sedávit. Unde cum domum revérsus singuláris sanctitátis ómnibus documénta praebéret, Dei admónitu, Myram, quae Lyciae metrópolis erat, venit : quo témpore, ejus urbis Epísoopo mórtuo, provinciáles Epíscopi de successóre deligéndo consultábant. Itaque in ea deliberatióne divínitus admóniti sunt ut eum elígerent, qui postrídie mane primus in ecclésiam ingrederétur, Nicoláus nómine. Qua observatióne adhíbita, in ecclésiae jánua deprehénsus est Nicoláus, et summo ómnium consénsu Myrae Epíscopus creátur. In episcopátu castitátem, quam semper colúerat, gravitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, abstinéntiam, liberalitátem et hospitalitátem, in adhortándo mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem, perpétuo adhíbuit.

℟. Tempestáte saevíssima quassáti nautae, coepérunt sanctum invocáre Nicoláum : * Et statim cessávit tempéstas. ℣. Mox illis clamántibus appáruit dicens : Ecce adsum : quid vocástis me? — Et statim.

Lectio vi.

VIDUIS et órphanis pecúnia, consílio, ópera non défuit oppréssos ádeo sublevávit, ut étiam tres tribúnos, per calúmniam a Constantíno Augústo condemnátos, qui se propter famam ejus miraculórum oratiónibus longíssime absénti commendárant, adhuc vivens, cum imperatóri, mináciter eum terrens, apparuísset, liberáverit. Cum vero contra edíctum Diocletiáni christiánae fídei veritátem Myrae praedicáret, ab imperatórum satellítibus comprehénsus, et longíssime abdúctus, in cárcerem conjéctus est : ubi fuit usque ad Constantínum imperatórem : cujus jussu ex custódia eréptus, Myram rédiit. Mox ad Nicaenum concílium se cóntulit : ubi cum trecéntis illis decem et octo Pátribus ariánam haeresim condemnávit. Inde revérsus ad episcopátum, non ita multo post, instánte morte, suspíciens in coelum, cum Angelos sibi occurréntes intuerétur, illo psalmo pronuntiáto, In te, Dómine, sperávi, usque ad eum locum, in manus tuas comméndo spíritum meum, in coelestem pátriam migrávit. Ejus corpus Bárium in Apúlia translátum, ibídem summa celebritáte ac veneratióne cólitur.

℟. Audiens Christi Conféssor trium júvenum necem innocéntem, praecu-

cúrrit ad locum ubi erant plecténdi : * Et liberávit eos. ℣. Statímque solútos a vínculis usque ad praetórium secum addúxit. — Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xiv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, qui credit in me, ópera quae ego fácio et ipse fáciet, et majóra horum fáciet. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Sermo in Festo S. Nicolai.

NICOLAUS iste meus, imo et vester, eléctus ab útero, sanctus a púero, júvenum glória, senum reveréntia, Sacerdótum honor, Pontíficum splendor, convéntum nostrum sua laetíficat festivitáte. Hic est Nicoláus, cujus mirácula per totam mundi latitúdinem diffundúntur, quem laudat orbis terrae et qui hábitant in eo. Tot enim et tanta mirácula cumulántur, ut omnes litterárum argútiae vix ad scribéndum suffíciant, nos ad legéndum. Súperat glória Confessóris, vocem et mentem, linguam et consciéntiam. Crebréscunt enim quotídie mirabília, nec quiéscit Spíritus Dei, ad memóriam mílitis sui, sua continuáre mirácula. Glorificátur in mari, laudátur in terra; in ómnibus perículis invocátur. Dénique qui descéndunt mare in návibus, faciéntes operatiónes in aquis multis, ipsi vidérunt ópera Dómini, et Nicolái per Dóminum mirabília in profúndo.

℟. Summe Dei Praesul, Nicoláe, tuam Lotharingiam prótege : * Namque crédimus tuis précibus nos semper esse salvándos. ℣. Qui tres púeros morti déditos, illaesos abíre fecísti, tuis láudibus instántem conserva plebem. — Namque.

Lectio viii.

NONNE post memóriam Vírginis singuláris, tam dulcis píetas, vel pia dulcédo in córdibus fidélium observátur : ut in die tribulatiónis nomen Nicolái teneátur in ore, requiéscat in corde? Si coruscatiónes fúlgurant, et procéllis detonántibus a supérnis vindícta procédit : Nicoláus in patrónum assúmitur, Nicoláus dúlciter invocátur. Si tempéstas saeviens et crudélitas maris navigántibus intentátur, Nicoláus flebíliter exorátur ut áudiat, supplíciter invocátur ut véniat, ut éruat misericórditer acclamátur. Si

pulsámur incómmodis vel offendículis indolémus, statim sancti Confessóris nomen prósilit in os nostrum, Nicoláus ingeminátur, patrocínium quaeritur Nicolái.

℟. Ex ejus tumba sacrum resúdat óleum quo liníti sanántur caeci, surdis audítus rédditur, * Et débilis quisque sospes résilit. ℣. Currunt pópuli cérnere cupiéntes quae per eum fiunt mirácula. — Et débilis. Glória Patri. Et débilis.

Lectio ix.

OMNIS mundus beneficia sentit sancti Nicolái, nec est qui se abscóndat ab amóre ejus. In testimónium sunt peregrinatiónes ad sanctum illíus corpus a fínibus terrae suscéptae, ut videántur quae per eum fiunt mirácula. Non solum autem christiánis, sed et pagánis in tantam reveréntiam sancti nóminis advolávit auctóritas, ut certátim cónfluant, ad laudándum et glorificándum nomen sanctum ejus. Praecípue Sacerdótum et Clericórum turba tanta devotióne circa cultum ejus afficitur, ut in toto orbe terrárum úndique conváldant et concúrrant, ad obsequéndum tantae solemnitáti. Laetántur púeri, juvenes congratulántur, ornántur vírgines, senes exhilarántur, et ómnia aetas personánter allúdit. Unusquísque autem habet matériam gaudiórum, ut laudent púeri púerum jejunántem : júvenes júvenem liberántem, vírgines vírginum infámiam propulsántem, senes senis inópiam rediméntem : júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen ejus.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES
et per Horas,
Antiphonae. 1. Beátus Nicoláus * ab infántia corpus jejúniis macerábat.

Psalmi de Dominica.

2. Ecclésiae frequéntans * sacra límina, péctori mandáta Dei condébat sagáciter.

3. Sancte et juste * vivéndo, ad honórem sacerdótii méruit revelári divínitus.

4. Pontificátus * ínfula decorátus fidélis servus Dei et lux pópuli Nicoláus.

5. O per ómnia * laudábilem virum cujus précibus ab omni malo liberántur qui ex toto corde ínvocant illum!

Capitulum. *Eccli.* xliv.

ECCE Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo et invéntus est justus : et in témpore iracúndiae factus est reconciliátio.

Hymnus.

QUANTUS est, cujus véniens ad aedem,
Déxterum sentit sibi quisque Numen,
Et domum semper redit impetráto
Múnere laetus!
Prófuit vivus, favet et sepúltus;
It salutáris liquor e sepúlcro:
Turba languéntum, properáte, praestat
Ille salútem.
Te Lotharíngi cólimus Patrónum;
Te colunt votis júvenes senésque:
His fave clemens; réferent verénti
Pectóre grates.
Ut jubes, proni posuére venti!
Heu! quot infénsis quátimur procéllis!
Advola promptus; rege nos, dolósum
Cúrrimus aequor.
Qua via celsas tibi pandis arces,
Fac tuos illa, pater, ire natos;
Et tua tandem prece, nos beátis
Coetibus adde.
Summa laus Patri; tibi summa, Nate,
Cujus aetérnum bene Nicoláus
Víndicat Numen; tibi par, supérni
Nexus amóris. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. O Christi pietas omni prosequénda laude, qui sui fámuli mérita longe latéque declárat!

Oratio.

DEUS, qui beátum Nicoláum Pontificem innúmeris decorásti miráculis: tríbue, quaesumus; ut ejus méritis et précibus a gehénnae incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

AD TERTIAM,

Ant. Ecclésiae frequéntans.

Capit. Ecce Sacérdos.

℟. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriae índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM,

Ant. Sancte et juste.

Capitulum. *Eccli.* xliv.

NON est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. *br.* Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi

Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es Sacérdos in aetérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD NONAM,

Ána. O per ómnia.

Capitulum. *Eccli.* xlv.

FUNGI sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *br.* Tu es Sacérdos In aetérnum. Tu. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis praeter ult. Ps. Meménto. *de Feria V. ad Vesp., et sequentia.*

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ána. Sacérdos Dómini, Nicoláe, adstántem plebem corróbora sancta intercessióne, ut, te duce, praemia aetérna consequámur.

Commem. S. Ambrosii, et Feriae.

DIE IX. DECEMBRIS.

S. Romarici

Abbatis.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont., praeter sequentia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui beátum Romaricum aulae terrénae subdúctum perículis, ad coelestis aulae consuetúdinem mirabíliter traduxísti : da, quaesumus; ut cujus gaudémus méritis, ejúsdem et précibus adjuvémur, et formémur exémplis. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROMARICUS in Theodebérti Austrásiae regis aula, inter regni próceres enutrítus, sic a fallácibus mundi illécebris cavit júvenis, ut sua morum castitáte áulicis ómnibus fíeret exémplum. Várias deínde in summa regni tempestáte rerum suárum fortúnas expértus, hortatóriis sancti Amáti, quem aliquándo hóspitem habúerat verbis ádeo suásus est, ut mundo valedícens, ad monastérium Luxoviénse

vénerit, futúrus sub sancto Eustásio vitae perfectae discípulus.

℟. Honéstum.

Lectio v.

IBI cum vanam omnem glóriam calcásset, tantum virtútis gradum assecútus est, ut illi jejúnium cibus esset : paupértas opuléntia : cruciátus delíciae : negótium omne, exhibénda aegris et egénis charitátis offícia. Ne autem suis quidquam deésset opéribus, in praedio quod, post erogáta paupéribus ómnia, sibi ad montes Vósagos supérerat únicum, duo construxit monastéria, unum viris, virgínibus álterum, ad quod tantus conflúxit Vírginum númerus, ut brevi fúerint pares quae in septem turmas divísae, perénnem in Romaríco monte (qui et mons Sanctus dictus est) nóctu ac intérdiu Deo laudem persólverent.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

ABBAS post sanctum Amátum praeféctus utríque monastério Romarícus, post implétas summa cum laude per annos vigínti sex offícii sui partes, móritur, médio circiter séptimo saeculo, gratus Deo, suis diléctus, clarus méritis, et prope magistri sui Amáti túmulum sepelítur. Inde ob vastátum décimo saeculo ab Hunnis monastérium, corpus ipsíus ad novam, trans flumen, sancti Petri Ecclésiam Romári comontánam translátum est, et in ea cónditum, donec summus Póntifex Leo nonus, olim Tullénsis Epíscopus, Romaríco Sanctórum decrévit honóres, et ipsíus relíquias in altum sústulit.

℟. Iste homo.

In iii. Nocturno, Homilia S. Hieronymi super Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. *pro Abbatibus, i. loco.*

Commem. Octavae, et Feriae.

DIE X. DECEMBRIS.
Translationis almae Domus Lauretanae.

Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento.

DIE XIV. DECEMBRIS.
S. Othiliae

Virginis, Duplex.

Omnia de Communi Virginum, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui sanctae Othíliae in sacri baptísmatis susceptióne non solum mentis, sed et córporis óculos illuminásti; da nobis illuminátos óculos cordis nostri, ut

in veritátis tuae luce semper ambulémus. Per Dóminum.

Commem. Octavae et Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SANCTA Othília, Fília Heticónis Ducis caeca nata est. Ad sanctos Hildúlphum Mediáni monastérii Abbátem et Erárdum illíus germánum deláta fuit a moestis paréntibus, húmili prece poscéntibus ut illíus misereántur. Cum nondum esset baptizáta, sanctus Hildúlphus cathólicam fidem illam edócuit, deínde baptizávit, eámque de sacro fonte mente et carne illuminátam, beátus Erárdus excépit, et dato nómine Othíliam vocávit. Post haec Othília ad monastérium Palménse, in comitátu Burgúndiae situm, religióse educánda dedúcitur, ubi vitam monásticam profésśa est.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

DEINDE redux ad patrem, ab illo obtínuit ut monastérium cónderet in castro Offenburgénsi in Alsátia, in quo ipsa, cum adjúnctis tibi certo número Virgínibus quibus praeerat, ad evangélicae perfectiónis normam vixit. Tanta erat ejus vitae austéritas, ut illi fúerit pellis úrsina pro lecto, saxum pro pulvinári; tanta in victu abstinéntia, ut, excéptis solemnióribus festis, non nisi oléribus et pane hordeáceo víctitáret. Miráculis ante et post óbitum cláruit. Servátur in abbátia Palménsi unum ex ejus velis.

℟. Dilexísti.

Lectio vi.

Ex Libro sancti Cypriáni Episcopi.

De disc. et hab. Virg.

NUNC nobis ad vírgines sermo est, quóniam quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiae spiritális, laeta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum; Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiae matris gloriósa fecúnditas : quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit.

℟. Afferéntur.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Símile erit. *de Communi, i. loco.*

DIE XVII. DECEMBR.

S. Lazari

Episc. Massiliensis et Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Lázarum, Christi discípulum quatriduánum mórtuum suscitátum, pontifícii honóre et martyrii glória decorásti: concéde nobis ejus méritis, a peccátis resúrgere, et vita aetérna gaudére. Per eúmdem Dóminum.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LAZARUS e Bethánia, clarus génere, sed virtúte nobílior, Martham et Maríam soróres hábuit. His Christum Jesum hospítio frequénter excipiéntibus, eúmdem páriter cordis hospítio excépit Lázarus, et a suo vicíssim excéptus hóspite, inter amícos adscríptus est. Cóntigit autem, absénte Christo, Lázarum grávius infirmári; de cujus valetúdine sollícitae soróres misérunt, qui hóspiti suo de amíci perículo nuntiáret. Quo audíto, Jesus dum ad Lázarum veníre differt, inter moras ille diem suum últimum óbiit. Ubi vero Christus accéssit et amícum mórtuum vidit, ad hoc spectáculum et sorórum dolórem ínfremens, fusis lácrymis, quatriduánum et jam foeténtem de monuménto, magna voce inclámans, suscitávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

HOC prodígio cum Christi virtus et doctrína manifestius cunctis clarescerent, id aegris óculis excipiéntes Judaei Lázaro ejúsque soróribus parant exítium; et ne tam stupéndi mirácuti testes usquam conspicerentur, una cum Marcélla, Maximíno, alíisque Christiánis, in vetústam navem, sine velo, sine remígio, sine viático impósitos, vastíssimo mari commíttunt, ut omnes vel inédia, vel naufrágium certum absúmeret. Sed navis, Deo adgubernánte, salvis ómnibus, Massíliam appúlsa est; ubi Massiliénsium Epíscopus creátus Lázarus, verbi praedicatióne et vitae coeléstis exémplis plúrimos ad Christum convértit.

℟. Desidérium ánimae.

Lectio vi.

CUM autem annos círciter trigínta tenéllum gregem evangélicae doctrínae pábulo nutrivísset, tentus

tandem ab infidélibus, procónsuli sístitur; a quo vel idólis sacrificáre, vel mori compúlsus, respóndit amícum se habére, cujus poténtia fúerat semel a morte revocátus in vitam, et pro quo mortem subíre dénuo non recúset. Pectínibus ítaque férreis lacerátus, ignita étiam loríca circúmdatus, et crate férrea tostus, cum superári non posset, jussus est sagíttis confígi; sed illaesus persevérans, ad últimum cápite truncátus, consummáto martyrio, migrávit ad Christum, anno salútis octogésimo.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Si quis venit. *de Communi i. loco.*

DIE XVIII. DECEMBR.

In Exspectatione Partus B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento.

DIE XIX. DECEMBR.

S. Aproniae

Virginis. Duplex.

Omnia de Comm. Virg., praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, castitátis amátor, auxiliáre nobis, quaesumus, per hujus sanctae Vírginis Apróniae mérita gloriósa; ut ejus précibus ab advérsis liberémur, et ad coeléstia perducámur. Per Dñum.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

APRONIA in subúrbio Augústae Trecórum, vico qui Tranquíllus dícitur, praeséntis vitae exórdium sumpsit. Beáti Apri Tullénsium Epíscopi soror fuit, cujus étiam suásu piísque cohortatiónibus, virginitátem suam Deo consecrásse, omniúmque virtútum ornaméntis instrúctam fuísse reférturi. In ea morum integritáte vitae suae currículum exégit primum apud Tullénses, dein apud Trecénses, ubi tandem a coelésti Sponso corpóreis vínculis solúta est, ut aetérno illi foedere jungerétur in coelis.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

SACRUM autem Apróniae corpus Trecis recónditum, magna in laude apud omnes et veneratióne éxstitit. Cum autem beátus Gerárdus Leucórum pastor sanctíssimus in exstruéndis ornandísque ecclésiis totus esset, ánimum étiam adjécit ad conquiréndas San

ctórum relíquias, quibus praecípue Cathedrálem suam Ecclésiam, a se recens aedificátam, ornáret. Sacrum beátae Apróniae corpus tóties ab eo votis expetítum, tandem obtinére méruit. Tullum ad plebis tutámen advéxit; honorificentíssima solemníque pompa repósuit in nova sua basílica, ubi ab his tempóribus religióse asservátur.

℟. Dilexísti.

Lectio vi.

DIRUM quanta populórum veneratióne sanctum hujus beátae Vírginis corpus apud nos cultum fúerit. Mirum quot benefícia, in necessitátibus eam pie invocántibus, a Deo obtinúerit sancta Aprónia. Ejus patrocínii vim et efficáciam persensérunt máxime mulíeres partu laborántes, quibus periclitántibus peculiári favóre Apróniam adfuísse, multis arguméntis comprobátum est.

℟. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxv. *a*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum coelórum decem virgínibus, quae accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsae. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi Episcopi.

Homil. lxxviii. *in Matth. n.* i.

CUR sub persóna Vírginum hanc profert parábolam, nec qualemcúmque persónam adhíbuit? Magna de virginitáte díxerat; alióquin vero sciébat plerósque magnam de illa opiniónem habére. Nam res est natúra sua árdua, ut inde palam est, quod in véteri lege ne sancti quidem magníque viri illam exercúerint, et in nova, nulla legis necessitáte jubeátur. Neque enim hoc praecépit; sed audiéntium arbítrio illud relíquit. Ideo ait Paulus: De virgínibus autem praecéptum Dómini non hábeo. Laudo quidem illud servántem, sed noléntem non cogo; neque praecéptum id fácio.

℟. Haec est virgo.

Lectio viii.

QUIA ígitur magna res est, et in magna apud multos erat existimatióne; ne quis illam servans, quasi ómnia servásset, circa cétera négligens esset, hanc ponit parábolam, quae suadére possit virginitátem aliaque bona ómnia, eleemósynae

frúctibus vácua, cum fornicatóribus éjici : et inhumánum immisericordémque cum illis collocári; idque jure mérito : ille enim córporum, hi pecuniárum amóre victi sunt. Non est autem córporum et pecuniárum par cupíditas; sed ácrior multo ac violéntior córporum. Quanto autem imbecíllior est inimícus, tanto minus illae quae victae sunt véniam meréntur : ideóque fátuas illas vocat, quia majóri superáto labóre, per minórem totum perdidérunt.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

LAMPADES autem hic dícit ipsúm virginitátis donum, sanctitátis puritátem : óleum vero benignitátem, eleemósynam, auxílium egénis praestitum... Cum ornássent ergo lámpades, fátuae sapiéntibus dixérunt : Date nobis de óleo vestro. Rursum illas fátuas vocat, osténdens nihil stúltius esse iis qui hic pecúnias cólligunt, et studi illuc ábeunt, ubi nobis benignitáte magis opus est, multáque misericórdia. Non ideo tantum stultae, sed quod exspectárint se illic óleum acceptúras esse, et quod intempestive quaesíerint.

Te Deum laudámus.

Commem. Feriae in Laudibus et Vesperis.

DIE XXVI.

Commemoratio omnium SS. Martyrum

in Festo S. Stephani.

Ant. Isti sunt. ℣. Justi. *ut in Supplemento.*

FESTA JANUARII.

DIE III. JANUARII.

Octava S. Joannis, Apostoli.

Commemoratio

S. Genovefae, *Virg.*

Ant. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténdе, próspere prócede, et regna.

Oratio.

EFFUNDE super nos, Dómine, spíritum agnitiónis et dilectiónis tuae, quo ancíllam tuam Genovéfam implevísti; ut sédula ejus imitatióne tibi sincére famulántes, fide tibi et ópere placeámus. Per Dnum.

Lectio ix. De S. Genovefa.

GENOVEFA, Nemptodúri in agro Parisiénsi nata, in téneris annis magna dedit futúrae sanctitátis indícia. Hanc

ubi conspéxit sanctus Germánus Antissiodorénsis Epíscopus, coeléste quiddam et angélicum in ea auspicátus, puéllam Deo acceptíssimam et vitae sanctitáte illústrem fore praedíxit; eíque, adstánte frequénti pópulo, manus impónens vírginem et sponsam Christo consecrávit. Crevit exínde in dies ejus in Deum píetas. Jugi oratióne, abstinéntia vix credíbili, effúsa in aegrótos et páuperes caritáte, patiéntia inter várias malevolórum calúmnias semper invícta, non minus quam miraculórum dono ac multitúdine evásit celebérrima. Spíritu prophético plúrima praedíxit, atque in primis Lutétiam urbem, óppidis áliis munitióribus subvérsis, ab Hunnórum rege Attila nihil detriménti passúram. Rei veritátem probávit eventus, idque Genovéfae patrocínio datum. Grassánte deínde fame, et in summa annónae penúria, urbem et páuperes innúmeros, magna fruménti cópia, abúnde sustentávit. Tantárum virtútum ac miraculórum fama usque cláruit Genovéfa, ut Símeon ille Stylites ejus se précibus volúerit commendátum. Dénique post actos in Dei servitúte octogínta et ámplius annos, Lutétiae sepúlta est, in basílica sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, quae subínde ipsíus Genovéfae nomen accépit.

Te Deum laudámus.

In Laudibus Commem. S. Genovefae.

Ant. Símile est regnum coelórum hómini negotiatóri quaerénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

DIE XVI. JANUARII.

S. Honorati

Episcopi Arelaten. et Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confess. Pont. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

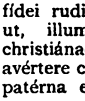

ONORATUS illústri et consulári génere ortus, adoléscens adhuc catechúmenus, ita se inter fídei rudiménta formávit, ut, illum paréntibus a christiánae vitae institúto avértere conántibus, domo patérna et bonis relíctis,

susceptóque baptísmate monásticam vitam sub Caprásio eremíta professus sit. Cum quo atque una cum senióre fratre suo Venántio, navigatiónem in divérsa mundi loca, tum praecípue in Ægypti solitúdines, patrum ibi commoránti um invisendórum grátia, suscépit. At Venántio in ea peregrinatióne Methónaein Achaía mórtuo, Honorátus, erémi dulcédine et Leóntii Forojuliénsis Episcopi vicínia et caritáte illéctus, Lérinam ingréditur ubi mirabíliter fugátis serpéntibus qui locum infestábant, promovénte eódem Leóntio a quo présbyter ordinátus est, Lirinénsis monastérii fundaménta jecit, ibíque doctrína et exémplo tot viros efformávit, ut exínde Lérina effécta sit velut officína et seminárium Sanctórum.

℟. Invéni David.

Lectio v.

ANNO Incarnatiónis Domínicae vigésimo sexto supra quadringentésimum, Theodósio Augústo duodécimum, et Valentiniáno Augústo íterum consúlibus, Lirinénsi erémo, ad capessendam Ecclésiam Arelatensem, adscítus est. Cui, in eo múnere, prima concórdiae cura fuit, et praecípuus labor cives, jam ántea de assuméndo praesule stúdiis dissidéntes, mútuo amóre connéctere. Pacátis inde rebus, se totum caritáti, quae virtútum ómnium est mater, addíxit, quam miris obséquiis dudum excolúerat. Flóruit ergo sub illo Christi ecclésia, sicut monastérium ante florúerat. Crevit grátiis, decrévit metállis. Ómnem namque ímpiae simóniae labem domo sua éxpulit; et divítias, quae de mammóna iniquitátis congéstae fúerant, dignis honóribus deputávit, hoc solum reserváto, quod ministério suffícere videbátur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

VIGUIT in eo tanta laus caritátis, ut de illo sanctus Hilárius in episcopátu succéssor díxerit : quod si, arbítrio suo, cáritas humána forma expriménda esset, Honoráti vultu pingi debére viderétur. Últimum ítaque ad finem, dolóribus longae aegritúdinis reluctántibus, Epiphaniórum festo, in ecclésia sua sermónem hábuit, a quo nono post die, suprémo somno excéptus, in mortis quiétem tránsiit, sine ullo, ut sese habent extréma, luctámine. Nullas difficiles óbitus moras sensit. Angélicis choris ánima illa sancta,

generósa, sincéra, ab omni contáctu mundi incontaminata suscípitur. Multórum intérea váriis visiónibus somnus incútitur; quorum tamen una fácies erat, quod sancto illi occúrrerent offícia sanctórum. Hilárius ejus consanguíneus, comes fidíssimus, atque succéssor, illi suprémum fúneris honórem persólvit. Ejus ossa Lérinam transláta sunt. Praefuit Ecclésiae Arelaténsi tempóribus Theodósii juniórís et Valentiniáni imperatórum, cum Ecclésiam régeret Coelestínus Póntifex máximus. ℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi i. loco.*

DIE XXIII. JANUARII.

Desponsationis B.M.V. *cum* S. Joseph.

Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento.

DIE XXVIII. JAN.

S. Bathildis

Francorum Reginae Viduae. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. praeter seq. Oratio.

DEUS, qui beátam Bathildem Reginam a saeculi pompa ad crucis humilitátem transíre docuísti: concéde; ut, ejus intercessióne et exémplo, discámus perituras mundi calcáre delicias, et in ampléxu tuae crucis ómnia nobis adversántia superáre. Qui vivis.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BATHILDIS, in Anglia Saxórum génere orta, a praedónibus Ercuffváldo Majóri domus régiae véndita, ab eo ad porrigénda sibi pócula adhíbita est; ac demum, mórtua cónjuge, in uxórem expetíta. Quas illa ut vitáret núptias, látebras quaesívit: sed póstmodum ob eximias córporis et ánimi dotes, ad Clodovéi secúndi conjúgium insperáto pertráhitur. Tum páuperes et ecclésias Clodovaeo studióse commendávit: quod ádeo gratum fuit príncipi, ut Genésium Abbátem, póstea Lugdunénsem Episcopum, reginae piis opéribus exequéndis adjutórem dédérit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

MORTUO Clodovaeo, trium filiórum, Clotárii, Childeríci et Theodoríci, quorum natu máximus vix quintum annum attígerat, tutélam gessit; regnúmque

ac palátium, consíliis Chrodobérti, Parisiénsis Epíscopi, et Audoéni, Rotomagénsis, sapientíssime moderáta est. Multa praecláre sanxit. Simoniacas ordinatiónes abolévit hortátu sacerdótum; prohíbuit ne quis Christiános vénderet éxteris, aut ália vendéndos abdúceret : plures étiam a servitúte suis súmptibus redémit. Quin et Romam usque ad beatórum Petri et Pauli basílicas, vel ad urbis páuperes saepius larga múnera diréxit. Effécit ut, Pontíficum et Abbátum stúdio, regulàris disciplína in monastériis sanctórum Dionysii, Germáni, Petri, Medárdi, Aniáni, Martíni, et áliis, aut servarétur, aut restituerétur. ℟. Dilexísti.

Lectio vj.

CORBEIAE ad Sumínam coenóbium exstrúxit, aliúdque Calae ad Matrónam, in quo, relícta Clotário jám adúlto régia administratióne, ipsa, suscépto religiónis hábitu, sub obediéntia Bertíllae Abbatíssae, ómnibus exémplo et admiratióni fuit ; ibíque mórtua est, aetátis suae anno quinquagésimo quinto. Ejus relíquiae etiámnum Calae, in ecclésia sancti Andréae, asservántur.

℟. Fallax grátia.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est regnum coelórum thesáuro. *de Comm. non Virg. i. loco.*

Lectio ix. de S. Agnete ut in Breviario. Ejusdem Commem. in Laud.

Vesp. a Capit. de sequenti; Commem. praeced.

FESTA FEBRUARII.

DIE III. FEBRUARII.

S. Marcelli

Papae et Martyris.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario Romano die XVI. Januarii.

DIE IV. FEBRUARII.

S. Joannae Valesiae

Viduae. Duplex.

Omnia ut in Supplemento.

Vesp. ii. a Capit. de S. Agatha Virg. et Mart., ut in Brev., cum Commem. S. Joannae, et Feriae in Quadragesima.

DIE VI. FEBRUARII.

S. Vedasti

Episcopi Atrebatensis et Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. praeter sequentia.

Oratio. Da, quaesumus.

Commem. Feriae in Quadragesima, et S. Dorotheae, Aña, ℣. et Oratio. Indulgéntiam. *de Communi.*

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadragesima. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VEDASTUS présbyter doctrína et sanctitáte celebérrimus, coeléstem et angélicam Tulli Leucórum vitam ducébat, cum Clodovaeus, devíctis Alemánnis, Remos baptizándus próperans, Vedásti fama permótus, eum viae cómitem assúmpsit, ut in itínere fídei rudiméntis ab ipso imbuerétur. Salutáribus illíus documéntis instrúctus, ab Antístite Remígio lustrálibus tinctus est aquis. Post accéptam baptísmi grátiam ad regni negótia vocátus, Vedástum enixe Remígio commendávit, illúmque singulári semper honóre ac benevoléntia prosecútus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

VEDASTUS aliquámdiu Remis commorátus, a sancto Remígio Atrebaténsium Epíscopus ordinátur. Quam potens esset verbo et ópere, statim innótuit. Síquidem intra paucos dies gentem bárbaram et ferócem suávi Christi jugo submísit, éthnicae superstitiónis relíquias ábstulit, totámque provínciam ad verum Dei cultum redúxit. Ecclésias plúribus in locis eréxit, in quibus constítuit Presbyteros et Diáconos. Omnibus affábilem se praebuit, máxime paupéribus, in quos liberális ádmodum fuit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

SEXACTIS in episcopátu annis quadragínta, Atrebáti febre corréptus, cum se morti próximum intellígeret, sacro Domínici córporis et sánguinis viático recreári vóluit, moxque, post accéptum futúrae glóriae pignus, migrávit ad Christum clarus ante et post óbitum miráculis. Felícem illíus tránsitum colúmna miri splendóris, a cúlmine domus in qua aeger jacébat, ad coelum usque pertíngens, horárum fere duárum spátio praesignávit. Domus autem in qua Tulli degébat vir sanctíssimus, in ecclésiam erécta est, ac Deo cui tot ecclésias vivens exstrúxerat, sub ipsíus Vedásti nómine et patrocínio consecráta.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.
Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens vocávit servos suos et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

HAEC ómnia de magístris dicta sunt, ut talénta sibi concrédita non abscóndant; sed omni diligéntia díscere cupiéntibus appónant. Verum ultra audi, dilécte, ex indignatióne erga illum, quómodo et discípuli rei sunt : et non solum illa repetúntur, quae concrédita, sed et cum lucro operátio quaeritur. Quid ígitur dicit illi Dóminus? Serve nequam. Terríbilis indignátio, et minae valéntes per se percéllere ánimum. Oportébat te pecúniam tuam dinumeráre mensáriis, et ego cum venissem, cum lucro repetíssem illam. Pecúniam dicens elóquia pretiósa : nummulários vos qui suscípitis.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

QUOCIRCA, dilécti, cum vobis concrédita dinumeravérimus, vobis necessárium erit dúplicem afférre labórem et vigilántiam, tum quod dinumeráta custodiénda sunt ut fixa máneant, tum quod operándum, ut et áliis communicéntur, et multos in viam virtútis indúcant, ut bifáriam vobis lucrum accréscat, tum pro salúte vestra, tum pro aliórum utilitáte. Igitur fratres vestros nolíte neglígere, neque solum spectáre quae ad vos áttinent. Unicuíque cura sit, quómodo próximum suum e diáboli fáucibus erípiat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de sancta Dorothea, ut in Breviario.

Ejusdem Commemor. in Laud.; in Quadrag. vero Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti, Commem. praeced., et Feriae in Quadragesima.

DIE XI. FEBRUAR.
S. Guarini

Episc. Sedunensis et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In Quadrag. Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GUARINUS qui et Guerínus, Mussipónti in Lotharíngia nóbili stirpe natus, spretis ab adolescéntia mundi illécebris, Deo in religiósa família Molísmi se dicávit. Viri quidam sancti religiósam vitam appeténtes, Alpénse monastérium amplis illos largitiónibus, juvánte Humbérto Sabáudiae cómite, fundárant. His novis ascétis sub sancti Benedícti régula militántibus, praepósitus Guarínus ab abbáte Molisménsi cui se subjécerant, absolutíssimum se praebuit exémplar humilitátis, poeniténtiae, et religiósae pietátis. Quibus virtútibus singulárem adjúnxit in tractándis ingéniis solértiam et indeféssum in regulárem disciplínam promovéndam stúdium. Célluláas extra coenóbium a tribus vel quátuor frátribus sine órdine et disciplína custodítas destrúxit, aditúmque monastérium féminis interdíxit. Deínde, ut tutiórem ad perfectiónem sibi munírent viam, frátribus suásit ut se beáti Bernárdi disciplínae tráderent. Qua Claravallénsibus adhaesióne, cum jam seni réquies, ait sanctus Bernárdus, jam emérito coróna debebátur, tamquam novus in Christo miles Guarínus nova sibi excitábat bella, provocábat adversárium et rem fórtium praesumébat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

MAGIS ac magis in dies crebrescénte Guaríni sanctitátis et sapiéntiae fama, ad regéndam Sedunénsem ecclésiam in locum defúncti Edmúndi Episcopi, commúnibus cleri et pópuli votis assúmptus est circa annum millésimum centésimum trigésimum sextum. Suis ipse óculis vilis et abjéctus, munus ultro oblátum ut suscíperet, non nisi semel et iterum jubénte Innocéntio secúndo Pontífice máximo addúci pótuit. Ea in dignitáte constitútus consuétam vivéndi ratiónem prope nihil immutávit, et incredíbili zelo, aetáte licet provectióri, quaecúmque sunt episcopális sollicitúdinis exégit, collápsam instáurans cleri disciplínam, corrúptos plebis mores emúndans, bonis opéribus, sermóne, doctrína, cunctos erúdiens ad salútem.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

IN Alpénse monastérium quo spirituálibus exercítiis, juxta priscam vitae nor-

mam, libérius vacáret, idéntidem secedébat. Ad últimum evénit ut, cum quadam vice coeléstium rerum meditatióne se recreásset, instáret dies ad urbem episcopálem redeúndi, incómmoda valetúdine tentátus, nihilóminus gregis reviséndi stúdio vires sufficiénte, in viam se dedit. At ubi ad montem haud ita procul díssitum pervénit, ultra prógredi non valens, aegre ádmodum coenóbium repétiit, ibíque ingravescénte morbo paucos intra dies extrémum diem clausit circa duodécimi saeculi médium. Corpus ejus pretióso túmulo recónditum et in ecclésia monastérii sancti Joánnis ab Alpibus depósitum, frequénti honóre colébant indígenae et vicíni pópuli, quum sub finem décimi octávi saeculi, saevénti tunc in res omnes sacras impietáti fuit subdúctum. At ubi Religióni seréni dies illuxérunt, fidélium veneratióni restitútum fuit in ecclésia paroecláli ejúsdem loci; et novíssime, anno millésimo octingentésimo quinquagésimo primo a Ludovíco Anneciénsi Epíscopo una cum tribus áliis Epíscopis fuit recógnitum et solémni pompa speciósam in thecam translátum.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi i. loco.*

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

DIE XII. FEBRUAR.

S. Andreae Corsini

Episcopi et Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario, die IV. hujus.

DIE XIV. FEBRUAR.

S. Amandi

Episc. Trajectensis et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In Quadrag. Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Lect. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AMANDUS in agro Nanneténsi natus, sacris lítteris a puerítia erudítus, secéssit in Ogiam ínsulam, nunc dioecésis Rupelléns; unde Turónes petens, sancti Martíni sepúlcrum veneratúrus, tonsis capíllis clero adscríptus est. Hinc Bitúrigum, deínde Romam pé-

tiit. Unde revérsus in Gálliam, non ad certam dioecésim gubernándam, sed ad fidem géntibus nondum Christiánis praedicándam, Trevíris ordinátus est Epíscopus. Primum Brabantínis, defínceps Sclavis Evangélium annuntiávit. In exsílium pulsus a rege Dagobérto, ob reprehénsam vivéndi licéntiam, Vascónes Christo acquisívit, et iis qui Pyrenaeos montes íncolunt Evangélii lucem íntulit : sic disponénte Deo ut regis male infénsi vindícta occásio fíeret fídei christiánae propagándae.

℟. Invéni David.

Lectio v.

DOX a rege revocátus Amándus, consentiénte Epíscopo Novioménsi, Gándavis praedicávit fidem, unde, promovénte Sigisbérto, qui ab eo baptísmum suscéperat, ad Trajecténsem sedem assúmptus est anno sexcentésimo quadragésimo nono. Ob depravátos Cleri mores quibus repriméndis impar sibi videbátur, de sede deserénda cógitans, scripsit ad sanctum Martínum Papam, qui, missis decrétis, quae ad concílium Lateranénse contra monothélitas nuper edíderat, eum ad perseverántiam hortátus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

ROMAM íterum profféctus, et liber a sede Trajecténsi dimíssus, várias praedicándi causa regiónes peragrávit. Multa in Gálliis monastéria constrúxit, quorum praecípuum est Elmonénse ad Scarpam, in quo dénique sénio confféctus, et clarus miráculis, ánimam Deo réddidit. Ipsum volunt quidam eúmdem esse ac Alánum Ecclésiae cathedrális Vaurénsis patrónum, de quo équidem habétur história ab auctóre Aquitáno anónymo conscrípta, quae, mutáto nómine, éadem est ac ália inter has quae de sancto Amándo Trajecténsi Epíscopo tradúntur.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. i. loco.*

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

DIE XV. FEBRUAR.

S. Raymundi de Pennafort

Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.

Omnia ut in Breviario die XXIII. Januarii.

Lectio ix. et Commem. SS. Faustini et Jovitae, ut in Breviario.

In Quadrag. Commem.

Feriae. Lect. i. Noct. Justus. *de Communi, et ix. Lectio de Homilia Feriae.*

DIE XVII. FEBR.
S. Firmini
Episcopi Virdunensis et Confessoris.
Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio. Da, quaesumus.

In Quadrag. Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadragesima. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

FIRMINUS, Tul Leucórum natus, Lupo Trecénsi, Vedásto Atrebaténsi, Pulchrónio Virdunénsi, et áliis viris sanctitáte conspícuis propínquus erat. Adoléscens in scholis a beáto Apro prope Tullum fundátis, et tunc témporis a beáto Lupo moderátis, stúduit, ibíque mirífice sciéntia et virtúte profécit. In dies crescénte grátia, dono miraculórum étiam a Deo nobilitátus est, et ádeo fama sanctitátis cláruit, ut in locum Possessóris Epíscopi Virdunénsis vita functi, cleri populíque suffrágiis, aetáte jam provéctus, suffúltus sit. Brevi Deus fidem et caritátem Pastóris mirabíliter elucére vóluit: namque dum inópia omnes circa regiónes depopularétur, Firmínus, ut alter Joseph, pópulum Virdunénsem, et álios víciniores, fruménti cópia, quam ántea spíritu prophético incitátus aggregáverat, nutrívit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

IBERAM ab isto perículo civitátem, brevi Clodovaeus Francórum rex ob recéptum Siágrium óbsidet, et cívibus extrémum minátur exítium. Firmínus, óvium suárum gemítibus incitátus ut regem placatúrus accéderet, qua nocte legatiónem moliebátur, sénio conféctus et méritis plenus, migrávit ad coelum sexto ineúnte saeculo. Coelésti potítus glória, suórum non est oblítus: nam Euspícius Présbyter cum Clodovaeum adiísset, Deus, cujus in manu stant consílium et fortitúdo, cor regis ádeo mutávit, propter Firmínum servum suum, ut vitam et bona cívibus promíserit, pacíficus urbem ingréssus sit, Vitónem sanctitátis fama conspícuum in Epíscopum éligi curáverit, múltaque praedia, ex regáli munificéntia, Ecclésiae Virdunénsi assignáverit.

℟. Pósui adjutórium.

130

Lectio vi.

SACRUM Firmíni corpus in eccléslia Apostolórum Petri et Pauli, ut móriens praecéperat, primo sepúltum est. Verúm cum Berengárius, Virdunénsis Episcopus, obtinuísset ab Othóne imperatóre óppidum quoddam, super Moséllam, Flaviníacum nómine, ibíque Humbértus Abbas sancti Vitónis monastérium sub régula sancti Benedícti erexísset, illuc sancti Firmíni reliquiae, multo cum honóre, magnáque vicinórum populórum exsultatióne translátae sunt. Has Deus innúmeris propémodum miráculis, per villas in itínere occurréntes, insignívit. Ecclésia quoque póstea Flaviníaci, ubi sanctum pignus digne servarétur, aedificáta est, quae fuit a sancto Leóne nono, tunc Episcopo Tullénsi, titulo beatíssimae Virginis sanctíque Firmíni consecráta.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homília sancti G
Papae.

Homil. ix. *in E*

SCIENDU
quod n
ger ab h
acceptió
rus est. Nullus nan
qui veráciter dicat
tum mínime accép
unde ratiónem pó
gar. Talénti enim
cuilibet páuperi é
ipsum reputábitu
vel mínimum
Alius namque ac
telligéntiam, pra
nis ministérium de
lénto. Alius terré
stántiam accépit
tiónem talénti del
bus. Alius didicit
páscitur, ipsa ars e
acceptióne reputá
familiaritátis loc
divitem méruit,
profécto familia
cépit. Si ergo
indigéntibus lóq
talénti retentió
nátur.

℟. Amávit eu

Lectio vi

SANTUM
unoquóq
strum ve
dex éxiget quant
Ut ergo de talént
nibus, redeúnte
quisque secúrus
timóre penset qu
accépit. Ecce na
juxta est, ut ille,

gre profécíus est, rédeat. Quasi quippe péregre ábiit, qui de hac terra in qua natus est longe discéssit. Sed profécto revértitur ut de taléntis ratiónes ponat : quia si a bona actióne torpéscimus, de ipsis donis quae cóntulit, nos districtius júdicat.

℣. Sint lumbi.

Lectio ix.

CONSIDEREMUS ergo quae accépimus, atque in eórum erogatióne vigilémus. Nulla nos a spirituáli ópere terréna cura impédiat, ne si in terra taléntum abscónditur, talénti dóminus ad iracúndiam provocétur. Piger étenim servus, cum jam culpas judex exáminat, taléntum de terra levat : quia sunt plerique qui tunc se a terrénis desidériis vel opéribus súbtrahunt, quando jam per animadversiónem júdicis ad aetérnum supplícium trahúntur. Ante ergo de talénti nostri ponénda ratióne vigilémus, ut cum jam judex ad feriéndum ímminet, lucrum nos quod fécimus excúset.

Te Deum laudámus.

In Quadrag., Lectio ix. de Hamilia et Commem. Feriae in Laudibus.

In ii. Vesperis Commem. S. Simeonis, Ánta, ℣. et Oratio. Infirmitátem. *de Communi, et Feriae in Quadragesima.*

DIE XIX. FEBRUARII.

S. Livarii

Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., praeter sequentia.

Oratio.

EXAUDI nos, Dómine, sancti Mártyris tui Livárii victórias celebrántes, ut córdibus ex ejus passióne succénsis, in lege tua fidéliter ambulántes, omnes hujus vitae aerúmnas amóre tuo superémus. Per Dóminum.

In Quadrag. Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fratres, Debitóres. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LIVARIUS in território Meténsi, nóbili génere natus, fidei christiánae omniúmque virtútum specímina dedit. Cum agrum urbémque Meténsem Hunni, Attila duce, vastárent, ipse pro fide et pátria strénue decértans, in proelio captus, usque ad Marsáliam ab hóstibus abdúctus est. Ibi vero, eo quod Christum ejuráre nollet, cápite

truncátus est, et ad montem circa locum agónis sítum translátus.

℟. Honéstum.

Lectio v.

POST óbitum, tantis sepúlcrum ejus incláruit prodígiis, ut, quantum coram Deo mors ejus fúerit gloriósa, non solum vicínis, sed étiam remótis pópulis, innotúerit. His miráculis permótus Theodorícus primus nómine, Meténsis Epíscopus, ut tantum thesáurum tuto in loco collocáret, corpus sancti Mártyris ex hoc agrésti sepúlcro in urbem Meténsem tranférri, et in basílica sancti Vincéntii, quam nuper nóbili ópere strúxerat, multo cum honóre depóni curávit.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

UBI támdiu quiévit Mártyris corpus, quoúsque repósitum est in ecclésia parochiáli sancti Polyéucti, quae póstea sancti Livárii nomen adépta est. Verúmtamen abláto Livárii córpore ab isto loco, ubi martyrio sacrátum est, et ubi per quinque saecula recónditum fúerat, non ídeo ibi sancti Mártyris désiit cultus. E contra fidéles locum istum simul et áliquas sancti Livárii relíquias, quae ibídem servántur, semper veneráti sunt, et nostris étiam diébus devóte venerántur.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Si quis venit. *de Comm. i. loco.*

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

DIE XXI. FEBRUARII.

S. Gundelberti

Episc. Senonensis et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos ádmones exémplo beáti Gundelbérti, Confessóris tui atque Pontíficis, temporália despícere et ad aetérna festináre : praesta, quaesumus; ut ejus vestígiis insisténtes, faciámus nobis thesáurum non deficiéntem in coelis. Per Dóminum.

In Quadrag. Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GUNDELBERTUS, postquam ob vitae méritum factus esset Senonénsis civitátis Epíscopus, timens ne saeculi perícula sibi salutíque suae

detriméntum afférrent, episcopátum abdicáre, eremúmque pétere ánimo propósuit. Itaque ad Vósagi solitúdinem se cónferens, in eam vallem subintrávit ubi Senonénse coenóbium nuper cernebátur. Quae autem tunc témporis sine nómine fuit, hanc solitúdinem, velut novam pátriam, Senónas appellávit. Ibi soli Deo vacáre cúpiens, loco piae menti congruénte invénto, quam parvas habitatiónes inchoávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

CUM autem comperísset supradíctam vallem in ditióne Childeríci consístere, ne aliéni juris viderétur invásor, ipsum regem, data opportunitáte, adíre státuit. Rex, ánimo benígnus, postuláta concédit, régiis sceptris data confírmat, et sancto Praesuli terram assignat ádeo exténsam, ut ejúsdem terrae partem sancto Hydúlpho in vicínum erémum póstea adveniénti, beátus Gundelbértus liberáliter concédere non dubitáverit. Adunátis ígitur mibi paucis frátribus, illos sub sancti Benedícti régula militáre decrévit, et sic habitántes in unum sanctíssimus Praesul strénue rexit et religióse.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

BENIQUE post imménsos in hac solitúdine tolerátos pro Christo labóres, plácuit Deo suum eméritum míllitem remuneráre, illúmque, sed jam non in Senonénsi loco degéntem, ex hac aerumnósa peregrinatióne felíciter evoláre vóluit. Ita de Gundelbérto scribit beátus Petrus Damiánus, illos laudans Epíscopos qui ab honóre pontifício ad Vosagénses solitúdines confúgerant: Quid Gundelbértum praeclaríssimum vidélicet Archiepíscopum Senónum? Hic plane coelésti desidério aestuans commíssam dimísit Ecclésiam, et coenóbium Senonénse constrúxit, quod ex relíctae Ecclésiae vocábulo denominávit.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Sermo super Ecce nos.

ARBITROR verba lectiónis hujus ea esse de quibus ad immortálem

Sponsum a finibus terrae clamat Ecclésia : Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Haec nempe sunt verba, quae contémptum mundi in univérso mundo, et voluntátiam persuasére hominibus paupertátem : haec sunt quae mónachis claustra replent, desérta anachorétis. Hic sermo vivus et efficax, convértens ánimas felíci aemulatióne sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli : nam et mundus transit, et concupiscéntia ejus, et relínquere haec magis expedit quam relinquí; et quia exsultávit ut gigas Dóminus ad curréndam viam, nec sequi póteras onerátus.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

OMNIA sane relinquénda dicúntur, non tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, et eae máxime : plus enim concupiscéntia mundi quam substántia nocet. Age ergo, qui relínquere ómnia dispónis, te quoque inter relinquénda numerére meménto; imo máxime et principáliter ábnega temetípsum, si delíberas sequi eum qui exinanívit semetípsum. Alióquin sequí sponsum, et venire ad núptias spiritáles, oppréssus córporis sensualitáte non póteris. Flagellátus Christus et sputis illitus bájulat sibi crucem : et ludíbrio factus coróna spinea, fóditur clavis, in ligno exténditur, et jam mórtuus vulnerátur : et haec intuens, voluptátibus indulgére et florére in saeculo nullátenus erubéscerés!

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

MULTO magis qui pro eo legatióne fúngitur, qui ei ministrat, si eum non séquitur, inexcusábilis est. Sane nisi abnegáverit semetípsum, et túlerit crucem suam, sequi eum omnino non potest. Quid vero crucem tóllere est, nisi labórem ampléctí et humilitátem? Sed consolámini et nolíte defíbere, quóniam in terra viventium duplex remunerátio manet, sublimitátis et delectatiónis. Opprimant nunc quos possunt filii supérbiae, blasphément, cóngregent maledícta; véniant super nos oppróbria exprobrántium Christo; quóniam merces nostra copiósa est in coelis. Infélix prorsus ambítioquae ambíre magna non novit, quaerens de módico crescere, et de máximo minui; quae enim vidéntur temporália sunt; quae autem non vidéntur aetérna sunt; cáveant igitur qui primas cáthedras amant, ne

contíngat carére secúndis.

Te Deum laudámus.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

Vesperae de seq. Commemoratio præced. et Feriae in Quadragesima.

DIE XXVI. FEBR.

S. Auspicii

Episc. Tullensis et Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

EXAUDI, quaesumus, Dómine, preces nostras quas in beáti Auspícii, Confessóris tui et Pontíficis, festivitáte deférimus; et ejus, qui tibi digne méruit famulári, intercedéntibus méritis, mitte in messem tuam operários, eódem caritátis ardóre succénsos, qui in hórreum tuum magnam cóngregent fruménti cópiam. Per Dóminum.

In Quadrag. Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUSPICIUS, Tullénsis Episcopus, sanctíssimo Lupo Trecénsium Antistiti coaevus, étiam doctrinae ac religiónis grátia suppar, sanctitáte et eloquéntia conspícuus, quinto circiter mediánte saeculó effúlsit. In scholis quae dicta Tulli floruérunt verisimiliter eróctus, sedem ténuit episcopálem, témpore Sidónii Apollináris Arvernórum Episcopi, qui Auspícium tanti fecit, ut se sollícitum ejus veneratórem proféssus sit in ea, quam ad ipsum scripsit, epístola: De illo iterum et de sancto Lupo loquens idem Sidónius Apollináris, vocat eos ínclytos Galliárum Patres ac protomystas, aetáte grandævos, fide claros, ópere vulgátos, ore promptos, omni dénique meritórum sublímium dote potiores.

℟. Invéni David.

Lectio v.

EXSTAT Auspícii élegans epístola, métricis númeris scripta, ad Arbogásten milítiae praeféctum. Hujus pietátem plúrimum comméndat Auspícius, eúmque sédulo hortátur, ut non solum injustítiam, sed étiam avarítiam, malórum ómnium radícem, fúgiat, sicque ab aliénis abstíneat, ut sua sanctis tríbuat. Nam, inquit, parum esse nóveris, si quisquam nulla rápiat, et obturáto péctore sua prae-

clúdat míseris; nec multum sibi cónsulit qui sic evítat rábiem cupiditátis, ut simul incúrrat avarítiae: nam ista duo crímina, velut cognáta génere, et gemináta spécie, nimis conjúncta pérmanent.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

SBIIT sanctus Praesul annis et méritis plenus, in antíquis Tullénsium Episcopórum Actis et Tábulis laudátus vir bonitáte praeclárus, circa suos sollícita circumspectióne, dum vixit, pérspicax; qui pro mérita mercéde, consórtium supernórum cívium cum eléctis Pastóribus est adéptus. Sepúltus est in suburbána sancti Mansuéti ecclésia. Sacras ipsíus relíquias, anno millésimo centésimo séptimo, sub Pibóne Epíscopo, extráxit Richárdus Albanénsium Epíscopus, sanctae Sedis Apostólicae Legátus, eásque in decentióri lóculo, magna celebritáte, repósuit. Iterum autem, anno scílicet millésimo quadringentésimo primo recógnitae sunt, ac in novam arcam reverénter translátae.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxiv.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homilia in Evang. n. xiv.

EST, fratres carissimi, quod me de vita Pastórum vehemènter affligit: sed ne cui injuriósum videátur fortásse quod ássero, me quoque páriter accúso, quamvis barbárici témporis necessitáte compúlsus, valde in his jáceo invítus. Ad exterióra enim negótia delápsi sumus, et áliud ex honóre suscípimus, atque áliud ex officio actiónis exhibémus. Ministérium praedicatiónis relínquimus, et ad poenam nostram ut vídeo Epíscopi vocámur, qui honóris nomen, non virtútem tenémus. Relínquunt namque Deum hi qui nobis commíssi sunt, et tacémus. In pravis áctibus jacent, et correptiónis manum non téndimus. Quotídie per multas nequítias péreunt, et eos ad infernum téndere negligénter vidémus.

℟. Amávit eum Dóminus.

Lectio viii.

SED quando nos vitam corrígere valeámus aliénam, qui neglígimus nostram? Curis enim saeculáribus inténti, tanto insensibilióres intus efficimur, quanto ad ea quae foris sunt, studiosióres vidémur. Implorémus Jeremíae lácrymas: consíderet mortem nostram; et deplórans dicat: Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum? Aurum quippe obscurátum est; quia Sacerdótum vita, quondam per glóriam virtútum clara, nunc per actiónes ínfimas osténditur réproba.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

COLOR óptimus est mutátus; quia ille sanctitátis hábitus per terréna et abjécta ópera, ad ignomíniam despectiónis venit. Dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum; quia hi qui per vitam et oratiónem intus semper esse debúerant, per vitam réprobam foris vacant. Ecce jam pene nulla est saeculi áctio, quam non Sacerdótes administrent. Dum ergo in sancto hábitu constitúti, exterióra sunt quae éxhibent, quasi sanctuárii lápides foris jacent.

Te Deum laudámus.

In Quadrag., Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

In ii. Vesp. Commem. Feriae in Quadragesima.

FESTA MARTII.

DIE I. MARTII.

S. Memmii

Episcopi Catalaunensis et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MEMMIUS civis Románus, e clarissimaMemmiórum gente, primus Catalaunénsis Episcopus, in Gállias a beáto Petro Apóstolo, vel a sancto Cleménte, praedicándi Evangélii grátia, missus asséritur. Quem étiam dicunt cum beáto Mansuéto nostro arctíssima familiaritáte fuísse conjúnctum. Necnon, ex antíqua loci traditióne, citátur vicus Perthénsis ad utriúsque ditiónis, Catalaunénsium videlícet Leucorúmque fines, ubi plúries delectábili con-

fabulatióne sese invicem recreáverint, et apostólicis labóribus deféssos ánimos de Deo immensáque ejus bonitáte loquéntes, excitáverint. ℟. Invéni David.

Lectio v.

DEMMIUS, ubi primum Cataláunum advénit, in loco páululum remóto qui Buxéria dícitur, delítuit; mox crucis munínime fretus, urbem idololatríae máxime déditam ingrédiens inánium deórum cultum impugnáre et salútis semen, verbum fídei spárgere coepit, reluctántibus plúrimum ac contradicéntibus imprímis idolórum sacerdótibus et minístris. Attamen, Dómino testimónium perhibénte verbo grátiae suae, et operánte signa et prodígia per manus Mémmii, multi credidérunt et baptizáti sunt, ita ut tota pene civitas sese jugo Christi mancipáverit, quamquidem plúrimis exínde annis, Deo vitam sanctíssimi Praesulis ultra naturálem modum protrahénte, cum nímia caritáte et sapiéntia pius Episcopus rexit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

INNUMERIS tandem labóribus senectutéque conféctus, Mémmius Nonis Augústi migrávit e vita. Sepúltus est Buxériae in loco ubi oratórium constrúxerat, quod póstea amplificátum sub nómine beáti Petri dedicátum est. Sepúlcrum Mémmii praecláris clárult miráculis. Gregórius ipse Turonénsis Episcopus quantum Mémmius apud Deum potens sit sese expértum esse testátur. Post várias translatiónes, saeculo décimo quarto, sacras Mémmii exúviae nec non reliquiae soróris ejus nómine Pomae, in capsa argéntea inclúsae sunt, quae effígie ornabátur Episcopósum qui eódem ferme témpore divéssas circumquáque fundáverant Ecclésias. Memória sancti Mémmii, nedum oblivióni detur, clárior in dies evásit, novissimísque hisce temporibus frequéntior celebrátur.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi i. loco.*

In Quadrag. Lectio ix de Homilia et Commem Feriae in Laudibus.

In ii. Vesp. a. Capit. d seq. Commem praeced. et Feriae in Quadragesima.

DIE II. MARTII.

S. Jacob.

Episc. Tullensis et Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praéter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos ádmones exémplo beáti Jacob, Confessóris tui atque Pontíficis, temporália despícere et ad aetérna festináre : praesta, quaesumus; ut ejus vestígiis insisténtes, faciámus nóbis thesáurum non deficiéntem in coelis. Per Dóminum.

In Quadrag. Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrages. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JACOB, vir conversatióne moribúsque admirábilis, Tullénsem regébat Ecclésiam cum vir Dei Hydúlphus, vitae solitáriae ductus desidério, ad ipsum misit, secrétum rogans sibi providéri locum; sicut a praedecessóre ejus quondam Pontífice Garibáldo Deódatus, olim Niveménsis Episcopus, renúntians saeculo, in saltu Vósago locum obtinérat. Laudátur ut vir Apostólicus in véteri illo Ottónis secúndi diplómate, quo Ecclésiae nostrae restitúitur sancti Deódati abbátia, quam violénter et injústa maligníorum invasióne sublátam Jacob Episcopus a Pipíno antíquo rege Francórum acquisíerat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

CUM áliquot annos sanctíssime Tullénsem rexisset Ecclésiam, sanctos Deódatum et Hydúlphum Praesules imitátus, abdicáto episcopátu, in monastérium Deo liberiori ánimo servitúrus secéssit. Anno septingentésimo quinquagésimo séptimo, Compendiénsi ádfuit concílio, cui cum céteris Episcopis subscríbens, nómini suo peccatóris cognómen humíliter ádtidit. Ille idem esse créditur, qui, anno septingentésimo sexagésimo quinto, Astiniacénsi concílio subscripsit, múncupans se Jacob Episcopum de monastério Gamúndias; cum jam illic, post abdicátum episcopátum, monásticam in dioecési Meténsi vitam ágeret.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

CUM autem aliquándo Roma rédiens Divióne transíret, miraculórum quae illic sancti Benígni méritis fiébant fama permótus, ad gloriósi Mártyris túmulum advénit. Cumque per dies áliquot ad Mártyris tumbam oránde, coelórum penetráret

íntima, a Dómino vocátus est ad coeléstia regna : sanctíque Benígni adjútus précibus, et in coelis cum eo glóriam, et in terra juxta ejus túmulum condígnam accépit sepultúram. Sorórem hábuit Liliósam nómine, religióne insígnem, quae eádem ac ille erga sanctum Mártyrem pietáte ducta, praedium suum, Bertiníacam curtem vocátum, pro fratris sui sepultúra sancto Benígno donávit.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis ? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri. *Adversus Vigilantium, circa finem.*

CARA est virtus, nec a plúribus appétitur. Atque útinam hoc omnes essent, quod pauci sunt, de quibus dícitur : Multi vocáti, pauci elécti! Mónachus autem non doctóris habet, sed plangéntis officium : qui vel se, vel mundum lúgeat, et Dómini pávidus praestolétur advéntum : qui sciens imbecillitátem suam, et vas frágile quod portat, timet offéndere, ne impíngat, et córruat atque frangátur ; et in tantum castigátor sui est, ut étiam quae tuta sunt pertiméscat.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

CUR, ínquies, pergis ad erémum ? Vidélicet ut te non áudiam, non vídeam ; ut tuo furóre non móvear, ut tua bella non pátiar ; ne me cápiat óculus meretrícis. Respondébis : Hoc non est pugnáre, sed fúgere. Sta in ácie ; adversáriis armátus obsíste ; ut postquam víceris, coronéris. Fáteor imbecillitátem meam. Nolo spe pugnáre victóriae, ne perdam aliquándo victóriam. Si fúgero, gládium devitávi ; si stétero, aut vincéndum mihi est aut cadéndum. Quid autem necésse est certa dimíttere, et incérta sectári ? Aut scuto, aut pédibus mors vitánda est.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

SU qui pugnas, et superári potes, et víncere. Ego cum fúgero, non vincar in eo quod fúgio : sed ídeo fúgio ne vincar. Nulla secúritas est vicíno serpénte dormire. Potest fieri ut me non mórdeat ; tamen potest fieri ut

aliquándo me mórdeat. Et ideírco úrbium frequéntias declinámus, ne fácere compellámur quae nos non tam natúra cogit fácere, quam volúntas.

Te Deum laudámus.

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud. et Vesperis.

DIE V. MARTII.
S. Goerici

Episcopi Metensis et Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In Quadrag. Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GOERICUS, primo quidem miles egrégius de Aquitánia, córpore, non voto, saeculi áctibus sérviens, cum apud Deum et hómines in magna floréret honestáte, súbito visus amissióne percúlsus, admirándae patiéntiae specímina édidit. In somnis deínde ab Angelo admónitus, Metas perréxit, ibíque ad límina sancti Stéphani Protomártyris oculórum usum et pleníssimam córporis sanitátem recuperávit. Duóbus abhinc annis, beátus Arnúlphus, qui Meténsem regébat ecclésiam, videns Goéricum exímiis florére virtútibus, eum sibi successórem, consentiéntibus clero et pópulo, éligi obtínuit, et diu desiderátam erémum pétiit. Sic felix ecclésia, patre orbáta sanctíssimo, non minóris sanctitátis méruit Pastórem recípere.

℟. Invéni David.

Lectio v.

EXALTATUS ígitur votis ómnium pontificátus sólio, et sacerdotáli ínfula circumamíctus, jam quidquid boni óperis égerat parvipéndens, cœpit quasi novus homo fieri; totúsque pascéndis informandísque óvibus addíctus, factis eas et dictis edócuit. Et quóniam ante episcopátum corpus districtíssimis attríverat jejúniis, mirum quam dura deínceps jejúnia addíderit, quot étiam dies incibátus usque in diem álterum transíerit. Defúncti in erémo sancti Arnúlphi relíquias, magno populórum concúrsu in ecclésia quae tum témporis ad sanctos Apóstolos vocabátur, collocávit. Ipse autem, tanti Pontificis vestígiis inhærens, omnes illíus virtútes per septémdecim annos expréssit; ac meritó-

rum dierúmque plenus, in útimum tandem morbum íncidit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

IN GRAVESCENTE infirmitáte, sub cinéribus et cilíoio stratus, ab oratióne divinísque láudibus neque cor neque os cessáre permísit, usque dum purissimam Deo óptimo máximo ánimam exhalávit décimo tértio Kaléndas Octóbris, reparátae salútis anno sexcentésimo quadragésimo secúndo. Ejus corpus extra urbem ad plagam meridiánam in sanctórum Innocéntium, póstea sancti Symphoriáni Mártyris, monastério sepúltum, innumerísque miráculis clarum, Theodoricus primus, Meténsium Episcopus, solémniter tránstulit in Spinalénse, quod sub illíus invocatióne dedicávit, coenóbium. Célebris inde per totam hanc regiónem sancti Goérici cultus evásit, in patriaeque patrocínium assúmptus est.

℟. Iste est

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi i. loco.*

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia, et Commem. Feriae in Laudibus et Vesp.

Pro gratiarum actione.

℣. Benedicámus Patrem et Filium cum sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in saecula.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis et gloriósus in saecula.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Oratio.

DEUS, cujus misericórdiae non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimae majestáti tuae pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper clementiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad praemia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Nanceien.

De Romana liturgia in suam Dioecesim revocanda apprime sollicitus Reverendissimus Alexius Basilius Menjaud, Episcopus Nanceiensis, acceptissimum Clero, populoque sibi commissis fore perspexit, si in Kalendario Dioecesano *nomina* illorum Coelitum pristinam honorificam sedem pergerent retinere, quos variae Dioecesis urbes et oppida tanquam singulares apud Deum Patronos solemni cultu a vetustis saeculis venerari consueverunt. Hinc idem Episcopus, collatis cum suae Cathedralis Capitulo consiliis, non solum Kalendarium perpetuum pro more Dioecesis suae ita concinnare studuit, ut certam fixamque sedem praedicti Coelites in eodem haberent, sed omnem praeterea curam diligentiamque adhibuit, ut recitanda quotannis in illorum honorem Officia ac Missas e probatis fontibus desumeret. Ne vero in negotio gravissimo, quod probe norat juxta ecclesiasticas leges supremo Sedis Apostolicae judicio reservari, quidquam auctoritate propria decernere videretur, pro ea qua praestat erga eamdem Sanctam Sedem filiali reverentia ac pietate, manuscriptum exemplar tum confecti a se Kalendarii, tum proprii Officiorum atque Missarum Sanctissimi Domini nostri Pii Papae IX sanctioni proposuit, humillimis adjectis precibus ut illa approbare dignaretur.

Cum autem Sanctitati Suae placuerit exemplaris ejusdem examen Sacrorum Rituum Congregationi committere, haec, singulis mature accurateque perpensis, tam Kalendarium perpetuum quam proprium Officiorum atque Missarum probari posse censuit, sub modo et forma in ipso exemplari cura Sacrae Congregationis adnotatis.

Hanc porro Sacrae Congregationis sententiam, referente subscripto Sacrae Congregationis secretario, Sanctissimus Dominus in omnibus ratam habuit et confirmavit : benigneque indulsit ut idem Kalendarium et Proprium, sub modo et forma praedictis, ab universo Clero Dioecesis Nanceien. tam in Horis canonicis juxta Ritum Sanctae Romanae Ecclesiae persolvendis, quam

in Missis celebrandis, perpetuo servetur; injun
ut, postquam idem Proprium fuerit praelo co
duplex authenticum exemplar a Reverendissim
po Nanceien. ad Sacram Rituum Congr
transmittatur, contrariis non obstantibus quibu

Die 13 Januarii 1859.

C. Episcopus Albanen. Card. PAT
S. R. C. Praefect.

Locus sigilli.

H. CAPALTI, *S. R. C. Secr*

Nanceien. et Tullen.

UUM in Kalendario perpetuo ac Proprio Officiorum et Missarum in usum Dioeceseos Nanceien. et Tullen. ab Apostolica Sede jampridem approbatis nonnullorum Coelitum Festa deessent quorum celebratio penes ejusdem Dioecesis Clerum et Populum maxime erat in votis, Rm̃us Dm̃us Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. communi desiderio obsecundans, Kalendarium ipsum una cum Proprio reformare aggressus est, in quo eadem festa cum respondentibus Officiis et Missis apte concinnatis inserere studuit, omnem adhibens curam ut cuncta plane essent conformia Rubricis et Decretis. Horum autem schema Sanctissimo Domino Nostro LEONI PAPAE XIII humillime exhibuit, postulans ut suprema sua auctoritate ea approbare dignaretur.

Placuit vero eidem Sanctissimo Domino Nostro Sacrae Rituum Congregationi ejusmodi Kalendarii et Proprii examen committere, quae, exquisito antea voto alterius ex Apostolicarum Coeremoniarum Magistris, praefatum Kalendarium et Proprium a se emendatum ac dispositum, prouti huic praejacet Decreto, probari posse censuit.

Quam Sacrae Congregationis sententiam ab infrascripto Secretario relatam quam Sanctitas Sua ratam habere dignata sit, concessit ut suprascriptum Kalendarium una cum Proprio Officiorum ac Missarum a Clero totius Dioecesis Nanceien. et Tullen. tam Saeculari quam Regulari, dioecesano Kalendario utente, in Horis canonicis persolvendis Sacroque celebrando in posterum adhibeatur : verum sub onere ut statim ac typis haec omnia impressa fuerint, duplex eorum authenticum exemplar ad hanc ipsam Sacror. Rituum Congregationem de more transmittatur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1 Julii 1886.

D. Cardinalis Bartolinius
S. R. C. Praefectus.

L. S.

LAURENTIUS SALVATI
S. R. C. Secretarius.

Nanceien. et Tullen.

REMus Dñus Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. exponens jam pridem ante novissimum universale Indultum de Officiis Votivis pro singulis hebdomadae diebus Clero sibi commissae Doecesis ab Apostolica Sede privilegium, in decennium tamen, fuisse concessum recitandi singulis respectivis feriis non impeditis Officia Votiva de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, de Sacratissimo Corde Jesu, et de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione, etiam tempore totius Sacri Adventus et Quadragesimae, haud excepta hebdomada Passionis, Sanctissimum Dominum Nostrum LEONEM PAPAM XIII enixe rogavit, ut ejusmod privilegium in perpetuum indulgere dignaretur. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuere dignata e pro gratia juxta preces : servatis Rubricis. Contrari non obstantibus quibuscumque. Die 9 Septembris 188

Pro Emo et Rmo Dno Card. D. Bartolini S. R. Praefecto.

A. Card. Serafini.

L. S,

LAURENTIUS SALVATI
S. R. C. Secretarius.

Carolus Franciscus Turinaz

EPISCOPUS NANCEIENSIS ET TULLENSIS

DILECTIS Nobis Desclée, Lefebvre et Soc. li tiam dedimus typis mandandi Officia pro dioecesis nostrae a S. R. C. recens revi approbata.

Cumque Nobis constet Proprium istud, diligenti tione facta, cum originali concordare, illud approb et evulgandi licentiam damus.

✠ Carolus Franciscus
EPISC. NANCEIEN. ET TULLEN.

De mandato Illmi ac RRmi DD. Episcopi Nan et Tullen.

P. FRUMINET, *Can. Secr*

Index Supplementi
PRO ECCLESIA NANCEIENSI ET TULLENSI.

PARS HIEMALIS.

Festa mobilia.

Dom. ultima Januarii. S. Sigisberti Austras. Regis, Conf. Civit. Nanceiensis Patroni. 1
Feria III. post Dom. Septuages. Orationis D. N. J. C. 11
Feria III. post Dom. Sexages. Commemoratio Passionis D. N. J. C. 11
Feria VI. post Cineres. Spineae Coronae D. N. J. C. 11

Officia votiva.

Feriis V. non impedit. SS. Sacramenti. 12
Feriis VI. non impedit. SS. Cordis Jesu. 12
Sabbatis non impedit. Immacul. Conceptionis B. M. V. 19

Festa Sanctorum.

Decembris.

S. Eligii Episc. Noviom. et Conf. 20
S. Nicolai Episc. et Conf. Lotharingiae Patroni. 21
S. Romarici Abbatis. 27
Translationis almae Domus Lauretanae. 28
S. Othiliae Virginis. 28
S. Lazari Episc. Massil. et Mart. 30
Exspectationis Partus B. M. V. 31
S. Aproniae Virginis. 31
Commem. omnium SS. Martyrum. 33

Januarii.

Commem. S. Genovefae Virg. 33
S. Honorati Episc. Arelaten. et Conf. 34
Sponsationis B. M. V. 36
S. Bathildis Francorum Reginae, Viduae. 36

Februarii.

S. Marcelli Papae et Mart. 37
S. Joannae Valesiae Viduae. 37
S. Vedasti Episc. Atrebat. et Conf. 37
S. Gearini Episc. Sedun. et Conf. 39
S. Andreae Corsini Episc. et Conf. 41
S. Amandi Episc. Traject. et Conf. 41
S. Raymundi de Pennafort Conf. 42
S. Firmini Episc. Verdun. et Conf. 43

19 S. Livarii Martyris. 45
21 S. Gundelberti Episc. Senon. et Conf. 46
26 S. Auspicii Episc. Tull. et Conf. 49

Martii.

1 S. Memmii Episc. Catalaun. et Conf. 51
2 S. Jacob Episc. Tull. et Conf. 52
5 S. Goerici Episc. Metensis et Conf. 55
Pro gratiarum actione. 57

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 10 Decembris 1886.
G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Typis Soc. S. Joannis Evang. Desclée, Lefebvre et Soc. Tornaci.

Officia Propria

ad usum

Ecclesiae Nanceiensis et Tullensis

juxta exemplar a S. R. Congregatione revisum et approbatum de mandato Illmi ac Revmi DD. Caroli Francisci Turinaz Episcopi Nanceiensis et Tullensis reedita

Pars Verna

Tornaci Nerviorum, Typis Societatis Sancti Joannis Evangelistae, Desclée, Lefebvre et Soc. Edit Pont.

M. DCCC. LXXXVII.

140

Kalendarii Perpetui AD USUM ECCLESIÆ NANCEIENSIS ET TULLENSIS Pars Verna.

Februarius.

4 *S. Joannae Valesiae, Viduae*, dupl.
5 S. Agathae, Virg. et Mart., *dupl.*
6 *S. Vedasti, Episc. Atrebatensis et Conf.*, dupl. Commem. S. Dorotheae, Virg. et Mart.
7 S. Romualdi, Abbatis, *dupl.*
8 S. Joannis de Matha, Conf., *dupl.*
9 S. Cyrilli, Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct., *dupl.* Commem. S. Apolloniae, Virg. et Mart.
10 S. Scholasticae, Virg., *dupl.*
11 *S. Guarini, Episc. et Conf.* dupl. (D. a. e 6 Jan.)
12 S. Andreae Corsini, Episc. et Conf. (D. a. ex 4 hujus), *dupl.*
13 S. Titi, Episc. et Conf. *dupl.* (D. a. ex 4 Jan.)
14 *S. Amandi, Episc. Trajectensis et Confess.*, dupl. (Dies a. e 6. Febr.) Commem. S. Valentini, Presbyt. et Mart.
15 S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semid.* (D. a. e 23 Jan.) Commem. SS. Faustini et Jovitae, Mart.
16
17 *S. Firmini, Episc. Virdunensis et Conf.*, dupl.
18 S. Simeonis, Episc. et Mart. *simpl.*
19 *S. Livarii, Mart.*, dupl.
20
21 *S. Gundelberti, Episc. Senonensis et Conf.*, dupl.
22 Cathedra S. Petri Antiochiae, *dupl. majus.* Commem. S. Pauli, Apost.
23 S. Petri Damiani, Episc., Confess. et Eccl. Doct., *dupl.* Commem. Vigiliae.
24 S. MATHIAE, APOSTOLI, *dupl. 2 classis.*
25
26 *S. Auspicii, Episc. Tullensis et Conf.*, dupl.
27
28

In anno bissextili Febr. habet dies 29, et festum S. Mathiae fit die 25.

Feria VI. post Dom. I. Quadrag. *SS. Lanceae et Clavorum D. N. J. C.*, dupl. maj.

Feria VI. post Dom. II. Quadrag. *Sacratissimae Sindonis D. N. J. C.*, dupl. maj.

Martius.

1 *S. Memmii, Episc. Catalaunensis, Conf.*, dupl.
2 *S. Jacob, Episc. Tullensis et Conf.*, dupl.
3
4 S. Casimiri, Conf., *semid.* Commem. S. Lucii, Papae et Mart.

5 *S. Goerici, Episc. Metensis, Conf.*, dupl.
6
7 S. Thomae de Aquino, Conf. et Eccles. Doct., *dupl.* C
mem. SS. Perpetuae et Felicitatis, Mart.
8 S. Joannis de Deo, Conf., *dupl.*
9 S. Franciscae, Viduae Romanae, *dupl.*
10 SS. Quadraginta Martyrum, *semid.*
11
12 S. Gregorii, Papae, Conf. et Doct., *dupl.*
13
14
15
16 *S. Desiderii, Episc. Viennensis et Mart.* dupl.
17 S. Patritii, Episc. et Conf., *dupl.*
18 *S. Gabrielis, Archangeli*, dupl. maj.
19 S. JOSEPH, SPONSI B. M. V., CONF. ET CATH
ECCLES. PATRONI, *dupl.* 1 *classis.*
20 S. Cyrilli. Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccles. D
dupl. (D. a. ex 18 hujus).
21 S. Benedicti, Abbatis, *dupl. maj.*
22
23 *B. Petri a Luxemburgo, Conf.* dupl.
24
25 ANNUNTIATIO B. M. V., *dupl.* 2 *classis.*
26 *S. Boni Latronis, Conf.* dupl. (D. a. ex heri).
27
28
29 *S. Eustasii, Abbatis*, dupl.
30 *S. Quirini, Mart.*, dupl.
31
Feria VI. post Dom. III. Quadrag. *Sacrorum Qui*
Vulnerum D. N. J. C., dupl. maj.
Feria VI. post Dom. IV. Quadrag. *Pretiosissimi Sang*
D. N. J. C., dupl. maj.
Feria VI. post Dom. Passionis. *Septem Dolorum B. M*
dupl. maj.

Aprilis.

1
2 S. Francisci de Paula, Conf., *dupl.*
3 *S. Mariae Ægyptiae, Poenitentis*, dupl. (D. a. e 2 hu
4 S. Isidori, Episc., Conf. et Eccles. Doct., *dupl.*
5 S. Vincentii Ferrerii, Conf., *dupl.*
6
7 *S. Donati, Mart.* dupl.
8
9
10 *S. Waldradae, Virg.* dupl.
11 S. Leonis I., Papae, Conf. et Eccles. Doct., *dupl.*
12
13 S. Hermenegildi, Mart., *semid.*

14 S. Justini, Mart. *dupl.* — Commem. SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi, Mart.
15
16 *S. Benedicti Josephi Labre, Conf.* dupl.
17 S. Aniceti, Papae et Mart. *simpl.*
18
19 *S. Leonis IX., Papae et Conf.*, dupl. maj.
20
21 S. Anselmi, Episc., Conf. et Eccles. Doct., *dupl.*
22 SS. Soteris et Caii, Pont. et Mart., *semid.*
23 *S. Georgii, Mart.*, dupl. maj.
24 *S. Gerardi, Episc. Tullensis et Conf.*, dupl. maj.
25 S. Marci, Evangelistae, *dupl. 2 classis.*
26 SS. Cleti et Marcellini, Pont. et Mart., *semid.*
27 S. Fidelis a Sigmaringa, Mart., *dupl.* (D. a. ex 24 hujus.)
28 S. Pauli a Cruce, Conf., *dupl.* Commem. S. Vitalis, Mart.
29 S. Petri, Mart., *dupl.*
30 S. Catharinae Senensis, Virg., *dupl.*
Dom. II. post Pascha. *Festum Patrocinii B. M. V. dupl. maj.* Commem. Dom.
Dom. III. post Pascha. Festum Patrocinii S. Joseph, Sponsi B. M. V., *dupl. 2 classis.* Commem. Dom.

Maius.

1 SS. Philippi et Jacobi, Apost., *dupl. 2 classis.*
2 S. Athanasii, Episc., Conf. et Eccles. Doct., *dupl.*
3 Inventio S. Crucis, *dupl. 2 cl.* Commem. SS. Alexandri, etc., Mart., ac Juvenalis, Episc. et Conf.
4 S. Monicae, Viduae, *dupl.*
5 S. Pii V., Papae et Conf., *dupl.*
6 S. Joannis ante Portam Latinam, *dupl. maj.*
7 S. Stanislai, Episc. et Mart., *dupl.*
8 Apparitio S. Michaelis, Archangeli, *dupl. maj.*
9 S. Gregorii Nazianzeni, Episc., Conf. et Eccles. Doct. *dupl.*
10 S. Antonini, Episc. et Conf., *dupl.* Commem. SS. Gordiani et Epimachi, Mart.
11 *S. Gengulphi, Mart.*, dupl. Commem. *S. Mamerti, Episc. et Conf.*
12 SS. Nerei, Achillei, Domitillae, Virg., atque Pancratii, Mart., *semid.*
13 *Translatio S. Nicolai, Lotharingiae Patroni*, dupl.
14 *S. Petri Tarentasiensis Episc. et Conf.* dupl. (D. a. ex 8 hujus) Commem. S. Bonifacii, Mart.
15
16 S. Ubaldi, Episc. et Conf., *semid.*
17 S. Paschalis Baylon, Conf., *dupl.*
18 S. Venantii, Mart., *dupl.*
19 S. Petri Coelestini, Papae et Confess., *dupl.* Commem. S. Pudentianae, Virg.
20 S. Bernardini Senensis, Conf., *semid.*
1 *S. Joannis Nepomuceni, Mart.*, dupl.

22
23
24 *B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum*, dupl. maj.
25 S. Gregorii VII., Papae et Conf., *dupl.* Commem. S. Urbani, Papae et Mart.
26 S. Philippi Nerii, Conf., *dupl.* Commem. S. Eleutherii, Papae et Mart.
27 S. Mariae Magdalenae de Pazzis, Virg., *semid.* Commem. S. Joannis, Papae et Mart.
28 *S. Vincentii Lirinensis, Abbatis*, dupl.
29 *S. Maximini, Trevirensis Episc. Conf.*, dupl.
30 S. Augustini, Cantuariensis Episc. Conf., *dupl.* (D. a. ex 28 hujus) Commem. S. Felicis, Papae et Mart.
31 S. Angelae Mericiae, Virg., *dupl.* Comm. S. Petronillae, Virg. Dom. I. libera Maii. *Purissimi Cordis B. M. V.*, dupl. maj.— Commem. Dom.

Junius.

1
2 *SS. Pothini, Episc. Lugdunensis et Soc. Mart.* dupl. Commem. SS. Marcellini, Petri et Erasmi, Mart.
3 *S. Clotildis, Reginae, Viduae*, dupl.
4 S. Francisci Caracciolo, Conf., *dupl.*
5 S. Bonifacii, Episc. et Mart., *dupl.*
6 S. Norberti, Episc. et Conf., *dupl.*
7
8 *S. Medardi, Episc. et Conf.* dupl.
9 *S. Clodulphi, Episc. Metensis et Conf.*, dupl. (D. a. ex heri) Commem. SS. Primi et Feliciani, Mart.
10 S. Margaritae, Reginae Scotiae, *dupl.*
11 S. Barnabae Apost., *dupl. 2 classis.*
12 S. Joannis a S. Facundo, Conf., *dupl.* Commem. SS. Basilidis, etc., Mart.
13 S. Antonii de Padua, Conf., *dupl.*
14 S. Basilii Magni, Episc., Conf. et Eccles. Doct., *dupl.*
15 *Translatio S. Mansueti, primi Tullensis Episc. et Conf.*, dupl. Commem. SS. Viti, Modesti, atque Crescentiae, Mart.
16 *S. Joannis Francisci Regis, Conf.* dupl.
17 *S. Germanae Cousin, Virg.*, dupl.
18 *S. Deodati, Episc. Nivernensis et Conf.*, dupl. Commem. SS. Marci et Marcelliani, Mart.
19 S. Julianae de Falconeriis, Virg., *dupl.* Commem. SS. Gervasii et Protasii, Mart.

OFFICIA VOTIVA.

Ex decreto S. R. C. diei 9 Septembris 1886, Officia votiva *SS. Sacramenti, SS. Cordis Jesu* et *Immaculatae Conceptionis B. M. V.* a Clero dioecesis Nanceiensis et Tullensis recitari debent Feriis V, Feriis VI, et Sabbatis, etiam tempore Adventus et Quadragesimae necnon Feriis Quatuor Temporum et aliis Feriis et Vigiliis Festo ix. Lectionum non impeditis, exceptis tamen Vigiliis Nativitatis D. N. J. C. et Pentecostes.

Officia Propria ad usum Ecclesiae Nanceiensis. Pars Verna.

Festa mobilia.

FERIA VI.
POST DOMIN. I. QUADRAG.
SS. Lanceae et Clavorum D. N. J. C.
Duplex majus.
Omnia ut in Supplem. pro aliquibus locis, praeter Lect. vi. in ii. Noct. quae dicenda est ut sequitur.

Lectio vi.

CUM Gerárdus Leucórum Antístes sanctíssimus cathedrálem ecclésiam a fundaméndis instaurásset, imminénte dedicatiónis témpore, viciniores Episcopos ádiit, ut ab illis impetráret relíquias, quibus novam suam ecclésiam ornáre ac ditáre posset. Inter várias autem, quas reportávit relíquias, insígnis ac praecípua est Domínici Clavi medietas, quam ab Archiepíscopo Trevirénsi recépit. Tanto múnere laetus, beátus Póntifex Tullum répetens, ecclésiam suam consecrávit. In ea sacrum illud redemptiónis nostrae pignus repósuit : atque ab eo témpore, magno populórum concúrsu, festum sancti Clavi quotánnis celebrátum est.

℟. Dicétur ei.

FERIA VI.
POST DOM. II. QUADRAG.
SS. Sindonis D. N. J. C.
Duplex majus.
Omnia ut in Supplemento.

FERIA VI.
POST DOM. III. QUADRAG.
SS. Quinque Plagarum D. N. J. C.
Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento.

FERIA VI.
POST DOM. IV. QUADRAG.
Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.
Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento.

DOMINICA II.
POST PASCHA.
Patrocinii B. M. V.
Duplex majus.

Omnia ut in Festis beatae Mariae Virginis.

Antiphona in i. Vesperis ad Magnificat et ℟. vii. concluduntur verbis: « tuum sanctum Patrocínium. »

DOM. I. LIBERA MAII.
Purissimi Cordis B. Mariæ V.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS,

Añae et Capit. de Laud., Psalmi et Hymnus ut in Festis B. M. V.

℣. Exsúlta in omni Corde, filia Jerúsalem, allelúia. ℟. Rex Israel, Dóminus in médio tui, alleúia.

Ad Magnif. Añ. E
távit Cor meum in Dó
et exaltátum est
meum in Deo meo,
laetáta sum in salutár
allelúia.

Oratio ut in Laudi

Commem. Dominic

AD MATUTINUM

Invit. Ave, Maria,
plena : * Dóminus t
allelúia. *Ps.* Veníte.

Hymn. Quem terra

In primo Noctur

Añ. Benedícta tu
mulíeres, et benedíctu
ctus ventris tui, allelú

Psalmi ut in
B. M. V.

℣. Anima mea liqu
est, allelúia. ℟. Ut
tus est diléctus, allelú

De Cánticis Cantic

Lectio i. *Cap*

QUAM pulch
amíca mea,
pulchra es!
tui columbá
absque eo quod intrín
latet. Sicut vitta cocc
lábia tua, et elóquium
dulce. Sicut fragmen
púnici, ita genae tuae
que eo quod intrín
latet. Sicut turris
collum tuum, quae a
cáta est cum propugn
lis : mille clypei per
ex ea, omnis armatúra
tium. Vulnerásti cor m
soror mea sponsa, v
rásti cor meum in uno

lórum tuórum, in uno crine colli tui. Favus distíllans lábia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : laetétur cor meum, * Ut tímeat nomen tuum, allelúia. ℣. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. — Ut tímeat nomen.

Lectio ii. *Cap.* v.

VENI in hortum meum, soror mea sponsa : méssui myrrham meam cum aromátibus meis : comédi favum cum melle meo. Vox diléćti mei pulsántis : Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea, quia caput meum plenum est rore, et cincínni mei guttis nóctium. Surréxi ut aperírem diléćto meo : manus meae stillavérunt myrrham, et dígiti mei pleni myrrha probatíssima. Apérui diléćto meo ; at ille declináverat atque transíerat. Anima mea liquefáćta est, ut locútus est.

℟. In Dómino gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo : Deus Dóminus, fortitúdo mea, * Super excélsa dedúcet me, allelúia. ℣. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. — Super.

Lectio iii. *Cap.* v. *et* vi.

QUALIS est diléćtus tuus ex diléćto, o pulchérrima mulíerum, qualis est diléćtus tuus ex diléćto, quia sic adjurásti nos? Diléćtus meus cándidus et rubicúndus, eléćtus ex míllibus, totus desiderábilis. Talis est diléćtus meus, et ipse est ámicus meus, fíliae Jerúsalem. Quo ábiit diléćtus tuus, o pulchérrima mulíerum? Quo declinávit diléćtus tuus, et quaerémus eum tecum? Pulchra es, amíca mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suae, eléćta genitríci suae. Vidérunt eam fíliae, et beatíssimam praedicavérunt : regínae laudavérunt eam.

℟. Invéni grátiam apud óculos tuos, Dómine mi, * Qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancíllae tuae, allelúia. ℣. In toto corde meo exquisívi te : ne repéllas me a mandátis tuis. — Qui. Glória Patri Qui.

In secundo Nocturno,

Ant. Beáta quae credidísti, quóniam perficiéntur ea quae dićta sunt tibi a Dómino, allelúia.

℣. Fortis est ut mors diléćtio, allelúia. ℟. Dura

sicut infernus aemulátio, allelúia.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

Ex Serm. iv. *de Visitatione.*

Lectio iv.

QUIS mortálium, nisi divíno fretus oráculo, de vera Dei et hóminis Genitríce quidquam módicum, sive grande, praesúmat pollútis lábiis nominare, quam Pater ante saecula Deus perpétuam praedestinávit in Vírginem dignissimam, Fílius elégit in Matrem, Spíritus sanctus omnis grátiae domicílium praeparávit? Quibus verbis ego homúnculus sensus altissimos virgínei Cordis, sanctíssimo ore prolátos, éfteram, quibus non súfficit lingua ómnium hóminum, et étiam Angelórum? Dóminus enim ait: Bonus homo de bono thesáuro cordis sui profert bona. Quis autem inter puros hómines mélior homo potest excogitári, quam illa, quae méruit éffici Mater Dei, quae in Corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est? Quis thesáurus mélior, quam ipse divínus amor, quo Cor Vírginis ardens erat?

℟. Ego diligéntes me dílígo, et qui mane vígilant ad me, invénient me: mecum sunt divítiae et glória, * Opes supérbae et justítia, allelúia. ℣. Ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. — Opes supérbae.

Lectio v.

HE hoc ígitur Corde, quasi fornáce divíni ardóris, Virgo beáta prótulit verba bona, id est verba ardentíssimae caritátis. Sicut enim a vase óptimo vino pleno, non potest exíre nisi óptimum vinum, aut sicut a fornáce summi ardóris non egréditur nisi incéndium fervens; sic de Corde Matris Christi exíre non pótuit verbum, nisi summi summéque divíni amóris atque ardóris. Septem verba tantum mirae sententiae et virtútis a Christi benedictíssima Matre legúntur dicta. Cum Angelo bis tantum locúta est. Cum Elísabeth bis étiam. Cum Filio étiam bis. Cum ministris in núptiis semel. Haec septem verba, secúndum septem amóris actus, sub miro gradu et órdine pooláta, quasi sunt septem flammae Cordis ejus.

℟. Ego mater pulchrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei: in me grátia omnis viae et veritátis: * In me omnis spes vitae et virtútis, allelúia. ℣. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis

me, et a generatiónibus meis implémini. — In me.

Lectio vi.

QUAE verba considérans mens devóta cum ipso Prophéta ait : Quam dúlcia fáucibus meis, id est ómnibus affectiónibus elóquia tua ! Porro dulcédo haec, quam in verbis beátae Vírginis devóta mens sentit, est ardor piae devotiónis, quam in eis ánima experimentáliter probat. Distinguámus ígitur per órdinem has septem flammas amóris, verbórum Virginis benedíctae. Prima est flamma amóris separántis. Secúnda amóris transformántis. Tértia amóris communicántis. Quarta amóris jubilántis. Quinta amóris soporántis. Sexta amóris compatiéntis. Séptima amóris consummántis.

℟. Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. * Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino, allelúia. ℣. Qui autem in me peccáverit, laedet ánimam suam : omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Qui. Glória Patri. Qui.

In tertio Nocturno,

Ana. Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me, allelúia?

℣. Ego dilécto meo, allelúia. ℟. Et ad me convérsio ejus, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap. ii.*

IN illo témpore : Dixit mater Jesu ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quaerebámus te. Et réliqua.

De Homilía Venerábilis Bedae Presbyteri.

In Homilia Hiem. de Temp., Dom. I. post Epiph.

MATER ejus, inquit Evangelísta, conservábat ómnia verba haec in Corde suo. Omnia quae de Dómino, vel a Dómino dicta, sive acta cognóverat Mater Virgo, diligéntius in Corde retinébat, sollícite cuncta memóriae commendábat, ut cum demum tempus praedicándae, sive scribéndae Incarnatiónis ejus adveníret, sufficiénter univérsa, prout essent gesta, posset explicáre quaeréntibus. Imitémur et nos, fratres mei, piam Dómini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Dómini ac Salvatóris nostri fixa in corde conservándo.

℟. Aquae multae non potuérunt exstínguere caritátem : * Neque flúmina óbruent eam, allelúia.

℣. Si déderit homo omnem substántiam domus suae pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. — Neque.

Lectio viii.

ORUM Dómini verbórum et actórum meditatióne diúrna et noctúrna, importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus : horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervácuis, et male dulcorátis detractiónum colloquiis castigáre, atque ad divínae frequéntiam laudis accéndere curémus. ¶ Si enim, fratres caríssimi, in futúri beatitúdine saeculi habitáre in domo Dómini, ac perpétuo illum laudáre desiderámus, opórtet nimírum et in hoc saeculo, quod in futúro quaerámus, sollícite praemonstrémus : frequentándo vidélicet Ecclésiae límina, et non solum in ea laudes Dómini canéndo, sed et in omni loco dominatiónis ejus ea quae ad laudem gloriámque Conditóris nostri proficiant, verbis páriter ac factis ostendéndo.

℟. Spíritus meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum : qui audit me, non confundétur : * Et qui operántur in me, non peccábunt, allelúia. ℣. Qui elúcidant me, vitam aetérnam — Et. Glória P

Lectio ix.
Dominicae occ
si extra Domin
hoc Festo cont
Lectio ix. inc
signo ¶.

Te Deum lau

AD LAU

et per H

Añae. 1. Tra
te, currémus
unguentórum t
lúia.

Psalmi de D

2. Diléctus m
tur mihi : Surg
amica mea, all

3. Fulcíte * r
stipáte me r
amóre lángueo

4. Adjúro vo
rúsalem, ne su
ctam, quoadús
lit, allelúia.

5. Ego dórm
meum vígilat,

Capitulum.

ONE m
culum
tuum,
lum super brác
quia fortis est
léctio, dura si
aemulátio. Lám
lámpades ignis
márum.

Hymnus. O

℣. Qui me in
véniet vitam
℟. Et háurie
Dómino, allelú

Ad Bened. Aña. Extóllens vocem quaedam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter qui te portávit, et úbera quae suxísti, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui in Corde beátae Maríae Vírginis dignum Spíritus sancti habitáculum praeparásti : concéde propítius; ut ejúsdem purissimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeamus. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Et fit Commem. Dom. occ.

AD PRIMAM,

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM,

Aña. Diléctus meus.

Capit. Pone me. *ut supra.*

℟. *br.* Anima mea liquefacta est. * Allelúia, allelúia. Anima. ℣. Ut locútus est diléctus meus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Anima.

℣. Fortis est ut mors diléctio, allelúia. ℟. Dura sicut inférnus aemulátio, allelúia.

AD SEXTAM,

Aña. Fulcíte.

Capitulum. Eccli. xxiv.

EGO ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram : ego feci in coelis, ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram.

℟. *br.* Fortis est ut mors diléctio. * Allelúia, allelúia. Fortis. ℣. Dura sicut inférnus aemulátio. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Fortis.

℣. Ego dilécto meo, allelúia. ℟. Et ad me convérsio ejus, allelúia.

AD NONAM,

Aña. Ego dórmio.

Capitulum. Eccli. xxiv.

IN omni terra steti, et in omni pópulo, et in ómnibus réquiem quaesívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. *br.* Ego dilécto meo. * Allelúia, allelúia. Ego. ℣. Et ad me convérsio ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Ego.

℣. Qui me invénerit, invéniet vitam, allelúia. ℟. Et háuriet salútem a Dómino, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis, praeter seq.

℣. Viam mandatórum tuórum cucúrri, allelúia. ℟. Cum dilatásti Cor meum, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Exsultávit Cor meum in Deo salutári meo, quia fecit mihi magna qui potens est, allelúia.

Oratio ut in Laudibus.

Commem. Dominicae.

Officia votiva.

FERIIS V. NON IMPED.
Officium
de SS. Sacramento.
Semiduplex.
Omnia ut in Breviario.

FERIIS VI. NON IMPED.
Officium
de SS. Corde Jesu.
Semiduplex.

AD VESPERAS.

Ant. Díscite a me. *cum reliquis de Laudibus. Psalmus.* Dixit Dóminus. *cum reliquis ut in Vesperis Officii votivi de SS. Sacramento.*

Capitulum. *Isaiae* xii.

ECCE Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo : quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.

AUCTOR beáte saeculi,
Christe Redémptor ómnium,
Lúmen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo.
Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut novus Adam rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.
Ille amor almus ártifex
Terrae, marísque, et síderum,
Erráta Patrum míserans,
Et nostra rumpens víncula.
Non corde díscédat tuo
Vis illa amóris ínclyti;
Hoc fonte Gentes háuriant
Remissiónis grátiam.
Percússum ad hoc est láncea,
Passúmque ad hoc est vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus
Unda fluénte et sánguine.
Deo Patri sit glória
Et Fílio qui a mórtuis,
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. Ignem veni míttere in terram, allelúia. ℟. Et quid volo, nisi ut accendátur, allelúia?

Ad Magnificat, Ant. Impropérium exspectávit cor meum et miséríam : et sústinui qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolarétur, et non invéni, allelúia.

Oratio.

CONCEDE quaesumus omnípotens Deus : ut qui in sanctíssimo dilécti Fílii tui Corde gloriántes, praecipua in nos caritátis eius beneficia recólimus, eórum páriter et actu delectému

et fructu. Per eámdem Dóminum.

AD MATUTINUM,

Invit. Christum pro nobis passúm : * Veníte, adorémus, allelúia. *Psalmus.* Venite, exsultémus.

Hymnus.

SIN, ut supérba crímínum,
Et saeva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!
Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt;
Ferrúmque dirae cúspidis
Mortále crimen ácuit.
Ex corde scisso Ecclésia
Christo jugáta náscitur :
Hoc óstium Arcae in látere est
Genti ad salútem pósitum.
Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius :
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina,
Quae cor beátum lácerent
Sed aemulémur córdibus
Flammas amóris índices.
Deo Patri sit glória
Et Fílio qui a mórtuis,
Surréxit, ac Paráclito,
In aempitérna saecula.
Amen.

In primo Nocturno,

Ant. Quid est homo quia magnificas eum, aut quid appónis erga eum cor tuum, allelúia. *Psalmus.* Dómine Dóminus noster, *cum reliquis ut in Festis B. Mariae Virg.*

℣. Dómine, dabis pacem nobis, allelúia. ℟. Omnia enim ópera nostra operátus es nobis, allelúia.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *i.* Ego sum panis vitae : Patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt : * Hic est panis de coelo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur, allelúia. ℣. Ego sum panis vivus, qui de coelo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum. — Hic est panis.

℟. *ii.* Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem : adspéctus ejus in eo non est : hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet : ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus, allelúia. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. — Cujus.

℟. *iii.* Benedictus Dñus Deus Israel; qui facit mirabília magna solus, * Et benedictum nomen majestátis ejus in aetérnum, allelúia. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra, fiat, fiat. — Et benedictum. Glória Patri. Et benedictum.

In secundo Nocturno,

Ánta. Afferéntur in laetítia et exsultatióne, adducéntur in templum regis, allelúia.

℣. Convérsus est furor tuus, allelúia. ℟. Et consolátus es me, allelúia.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

Serm. iii. *de Passione.*

Lectio iv.

QUIA semel vénimus ad Cor dulcíssimi Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinámus nos fácile avélli ab eo, de quo scriptum est : Recedéntes a te, in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos. Tu dixísti accedéntibus ad te : Gaudéte, quia nómina vestra scripta sunt in coelo. Accedámus ergo ad te, et exsultábimus, et laetábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum et quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitatiónes et afféctus mentis commutábo, jactans omne cogitátum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem. * In me manet, et ego in eo, allelúia. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quae hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. — In me.

Lectio v.

AD hoc templum, ad haec Sancta sanctórum, ad hanc Arcam Testaménti adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David : Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni Cor regis, fratris, et amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo, et meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum : admítte tantum in sacrárium exauditiónis tuae preces meas, imo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu : ámplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me : ut purificátus per te, ad te purissimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitae meae mérear habitáre, et ut vidére simul, et fácere tuam váleam voluntátem.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est; et dum male tractarétur, non apéruit os suum : tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum, allelúia. ℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. — Ut vivificáret.

Lectio vi.

ED hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat introítus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo et in te ab exterióribus perturbatiónibus absolúti habitáre póssimus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius osténdi potest, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? Quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in córpore manéntes, quantum póssumus amémus, redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus impii agrícolae fodérunt manus et pedes, latus, et Cor : stemúsque, ut cor nostrum durum adhuc et impoenitens, amóris sui vínculo constringere, et jáculo vulneráre dignétur. Quam caritátem Christi patiéntis, et pro géneris humáni redemptióne moriéntis, atque in suae mortis commemoratiónem instituéntis sacraméntum córporis, et sánguinis sui, ut fidéles sub sanctíssimi Cordis symbolo devótius ac ferventius récolant, ejusdémque fructus ubérius percípiant, Clemens decimustértius Póntifex máximus ejúsdem sanctíssimi Cordis festum, quibúsdam peténtibus Ecclésiis, celebráre permísit.

℟. Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * Et sapiéntiae ejus non est númerus, allelúia. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus, et sapiéntiae ejus non est finis. — Et sapiéntiae. Glória Patri. Et sapiéntiae.

In tertio Nocturno,

Ant. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus, allelúia.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus, allelúia. ℟. Deus noster manifeste véniet, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. xix. ✝

IN illo témpore : Judaei, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. cxx. *in Joannem.*

UNUS mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Vigilánti ver-

bo Evangelísta usus est, ut non díceret : Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud : sed apéruit; ut illíc quodámmodo vitae óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiae manavérunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórũ. Aqua illa salutáre témperat póculum; haec et lavácrum praestat, et potum. Hoc praenuntiábat, quod Noe in látere arcae óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quae non erant dilúvio peritúra, quibus praefigurabátur Ecclésia.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me, allelúia. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitae et intelléctus. — Et.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio viii. Homil. lxxxiv.

VIDES quanti sit véritas? Per ea quae Judaei fáciunt prophetía implétur; ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judaeórum grátiam conciliándam, latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem, ac scelestíssim
men perturbár
sime : quae en
ánimo patrár
consentiébant.
hinc impléta es
Vidébunt in q
xérunt. Neque
sed non credit
arguméntum,
et qui cum ec
haec et arcán
rium confirmá
ívit enim sang
Non casu et si
fontes scatur
quóniam ex a
clésia constút

℟. Recéssit
ster, fons aqua
cujus tránsitun
rátus est : * Po
et seras párit
noster disrúpi
℣. Destrúxit q
stra inférni, e
poténtias diáb
tas. Glória Pat
De Homilía s
ventúrae E
Libro de lig
Lectio

CORRO
Christi
formar
sia, divína est
indúltum, ut u
láncea latus s
aperiéndo perf
tenus sánguine
manánte prétiu
rétur nostrae s
a fonte scílicet

no profúsum, vim daret sacraméntis Ecclésiae, ad vitam grátiae conferéndam, essétque jam in Christo viventibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam aetérnam. Surge ígitur ánima amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut háurias aquas de fóntibus Salvatóris.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Díscite a me, * quia mitis sum, et húmilis corde, allelúia. *Ps.* Dóminus regnávit. *cum reliquis de Domin.*

2. Sanctificávi locum * istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et cor meum ibi cunctis diébus, allelúia.

3. Et dixi : * Ergo sine causa justificávi cor meum, et lavi inter innocéntes manus meas, et fui flagellátus tota die, allelúia.

4. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuae laetificavérunt ánimam meam, allelúia.

5. Pone me, * ut signáculum super Cor tuum : ut signáculum super bráchium tuum, allelúia.

Capitulum. *Isaiae* xii.

ECCE Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo : quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.

COR, Arca legem cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiae, sed véniae,
Sed et misericórdiae :
Cor, sanctuárium novi
Intemerátum foederis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso utílius :
Te vulnerátum cáritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.
Hoc sub amóris symbolo
Passus cruénta, et mystica,
Utrúmque sacrifícium
Christus Sacérdos óbtulit.
Quis non amántem rédamet?
Quis non redémptus díligat,
Et corde in isto séligat
Ætérna tabernácula?
Deo Patri sit glória
Et Fílio qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, allelúia. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit, allelúia.

Ad Bened. Aña. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus, allelúia.

Oratio.

CONCEDE quaesumus omnípotens Deus : ut, qui in sanctíssimo diléctí Fílii tui Corde gloriántes, praecípua in nos caritátis ejus benefícia recólimus, eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per eúmdem.

Ad Primam in ℟. *br.* ℣. Qui passus es pro nobis. Allelúia.

AD TERTIAM,

Aña. Sanctificávi locum.

Capitulum. Ecce Deus Salvátor. *ut in Laudibus.*

℟. *br.* Vere Languóres nostros ipse tulit. * Allelúia, allelúia. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Allelúia, allelúia. Glória. Vere.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

AD SEXTAM,

Aña. Et dixi.

Capitulum. *Isaiae* xii.

DICETIS in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : et mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

℟. *br.* Pósuit fines tuos pacem. * Allelúia, allelúia. Pósuit. ℣. Et ádipe fruménti sátiat te. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Pósuit.

℣. Dirupísti, Dómine, víncula mea, allelúia. ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis, allelúia.

AD NO

Aña. Pone

Capitulum.

CANTA quónia fecit hoc in univér súlta et laud Sion, quia mag tui sanctus Is

℟. *br.* Diru ne víncula me allelúia. Dirup sacrificábo hós Allelúia, alle Patri. Dirupís

℣. Erit Dór nátus in signu allelúia. ℟. Q ferétur, allelúi

IN II. VE

Omnia ut praeter sequen

℣. Háuriét gáudio, allelúi tibus Salvatóri

Ad Magnifi

Jesum autem sent, ut vidéru tuum, non fr crura : sed u lánceа latus ej continuo exívi aqua, allelúia.

Oratio. Con mus. *ut supra*

SABBATIS N

Offici

de Immac.

B. M

Semidu

Omnia ut i

Festa Sanctorum.

FESTA FEBRUARII.

DIE IV. FEBRUARII.
S. Joannae Valesiae
Viduae. Duplex.
Omnia ut in Supplemento.

DIE VI. FEBRUARII.
S. Vedasti
Episcopi Atrebatensis et Confessoris. Duplex.
Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.
Oratio. Da, quaesumus.
Commem. Feriae.
In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

EDASTUS prés-byter doctrína et sanctitáte celebérrimus, coeléstem et angélicam Tulli Leucórum vitam ducébat, cum Clodovaeus, devíctis Alemánnis, Remos baptizándus próperans, Vedásti fama permótus, eum viae cómitem assúmpsit, ut in itínere fídei rudiméntis ab ipso imbuerétur. Salutáribus illíus documéntis instructus, ab Antístite Remígio lustrálibus tinctus est aquis. Post accéptam baptísmi grátiam ad regni negótia vocátus, Vedástum enixe Remígio commendávit, illúmque singulári semper honóre ac benevoléntia prosecútus est.

℟. Invéni David.
Lectio v.

EDASTUS aliquándiu Remis commorátus, a sancto Remígio Atrebaténsium Epíscopus ordinátur. Quam potens esset verbo et ópere, statim innótuit. Síquidem intra paucos dies gentem bárbaram et ferócem suávi Christi jugo submísit, éthnicae superstitiónis relíquias ábstulit, totámque provínciam ad verum Dei cultum redúxit. Ecclésias plúribus in locis eréxit, in quibus constítuit Presbyteros et Diáconos. Omnibus affábilem se praebuit, máxime paupéribus, in quos liberális ádmodum fuit.

℟. Pósui adjutórium.
Lectio vi.

XACTIS in episcopátu annis quadragínta, Atrebáti febre corréptus, cum se morti próximum intellígeret, sacro Domínici córporis et sánguinis viático recreári vóluit, moxque, post accéptum futúrae glóriae pignus, migrávit ad Christum clarus ante et post óbitum miráculis. Felícem illíus tránsitum colúmna miri

splendóris, a cúlmine domus in qua aeger jacébat, ad coelum usque pertíngens, horárum fere duárum spátio, praesignávit. Domus autem in qua Tulli degébat vir sanctíssimus, in ecclésiam eréćta est, ac Deo cui tot ecclésias vivens exstrúxerat, sub ipsíus Vedásti nómine et patrocínio consecráta.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léćtio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens vocâvit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

HAEC ómnia de magístris dicta sunt, ut talénta sibi concrédita non abscóndant ; sed omni diligéntia díscere cupiéntibus appónant. Verum ultra audi, diléćte, ex indignatióne erga illum, quómodo et discípuli rei sunt : et non solum illa repetúntur, quæ concrédita, sed et cum lucro operátio quaeritur. Quid ígitur dicit illi Dóminus? Serve nequam. Terríbilis indignátio, et minae valéntes per se percéllere ánimum.

Oportébat
tuam dinu
riis, et ego
cum lucro
Pecúniam
pretiósa :
qui suscípi

℟. Amá

Le

SUO
cu
dit
mus, vobis
dúplicem a
vigilántian
numeráta
ut fixa mán
operándun
municéntu
viam virtú
bifáriam v
créscat, tu
stra, tum
táte. Igitu
nolíte negl
lum specta
áttinent. U
quómodo
e diáboli f

℟. Sint

Lectio i
et Commen

DIE XI.

S.

Episc. Sed

Omnia
Pontif. pr
Oratio.
Commem
In i. Noc
Fidélis ser

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GUARINUS, qui et Guerínus, Mussipónti in Lotharíngia nóbili stirpe natus, spretis ab adolescéntia mundi illécebris, Deo in religiósa família Molísmi se dicávit. Viri quidam sancti religiósam vitam appeténtes, Alpénse monastérium amplis illos largitiónibus, juvánte Humbérto Sabáudiae cómite, fundárant. His novis ascétis sub sancti Benedícti régula militántibus, praepósitus Guarínus ab abbáte Molisménsi cui se subjécerant, absolutíssimum se praebuit exémplar humilitátis, poeniténtiae, et religiósae pietátis. Quibus virtútibus singulárem adjúnxit in tractándis ingéniis solértiam et indeféssum in regulárem disciplínam promovéndam stúdium. Células extra coenóbium a tribus vel quátuor frátribus sine órdine et disciplína custodítas destrúxit, aditúmque monastérium féminis interdíxit. Deínde, ut tutiórem ad perfectiónem sibi munírent viam, frátribus suásit ut se beáti Bernárdi disciplínae tráderent. Qua Claravallénsibus adhaesióne, cum jam seni réquies, ait sanctus Bernárdus, jam emérito coróna debebátur, tamquam novus in Christo miles Guarínus nova sibi excitábat bella, provocábat adversárium et rem fórtium praesumébat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

MAGIS ac magis in dies crebrescénte Guaríni sanctitátis et sapiéntiae fama, ad regéndam Sedunénsem ecclésiam in locum defúncti Edmúndi Epíscopi, commúnibus cleri et pópuli votis assúmptus est circa annum millésimum centésimum trigésimum sextum. Suis ipse óculis vilis et abjéctus, munus ultro oblátum ut suscíperet, non nisi semel et íterum jubénte Innocéntio secúndo Pontífice máximo addúci pótuit. Ea in dignitáte constitútus consuétam vivéndi ratiónem prope nihil immutávit, et incredíbili zelo, aetáte licet provectióri, quaecúmque sunt episcopális sollicitúdinis exégit, collápsam instáurans cleri disciplínam, corrúptos plebis mores emúndans, bonis opéribus, sermóme, doctrína, cunctos erúdiens ad salútem.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

IN Alpénse monastérium quo spirituálibus exercítiis, juxta priscam vitae normam, libérius vacáret, idén-

tidem secedebat. Ad ultimum evenit ut, cum quadam vice coelestium rerum meditatione se recreásset, instaret dies ad urbem episcopalem redeundi, incommoda valetudine tentátus, ut hominis gregis revisénda studio vires sufficiénte, in viam se dedit. At ubi ad monasterium hinc ita procul distantem pervenit, ultra progredi non valens, aegre hinc illinc coenobium repetit. Deque ingravescénte morbo paucos intra dies extremum diem clausit circa initiorum saecuti méd. Corpus eius pretioso tumulo reconditum et in ecclesia monasterii sancti Joannis ad Aquas depósitum frequenti nomine coetanei ac genere et vicini populi, quum sub finem octavi saecuti, saeveriti tunc in res omnes sacras impetuti fuit subductum. At ubi Religioni servi dies invenerunt, fidelium venerationi restitutum fuit in ecclesia parocciali ejusdem loci, et novissime, anno millesimo octingentesimo qui bisagesimo primo a Laude Ann. Episcopi una cum tribus aliis Episcopis fuit recognitum et solemni pompa specíosam in theocam translatum.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi i. loco.*

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

DIE XII. FEBRUARII.

S. Andreae Corsini

Episcopi et Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario, die IV. hujus.

DIE XIV. FEBRUARII.

S. Amandi

Episc. Trajectensis et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MANDUS in agro Nannetén-si natus, sacris litteris a puerítia eruditus, secéssit in Ogiam insulam, nunc dioecesis Rupelénsis; unde Turónes petens, sancti Martini sepúlcrum veneraturus, tonsis capíllis clero adscriptus est. Hinc Bitúrigum, deinde Romam pétiit. Unde reversus in Galliam, non ad certam dioecesim gubernándam, sed ad fidem géntibus nondum Christianis praedicándam, Treviris ordinátus est

Episcopus. Primum Brabantiáis, deínceps Sclavis Evangélium annuntiávit. In exsílium pulsus a rege Dagobérto, ob reprehénsam vivéndi licéntiam, Vaseónes Christo acquisívit, et iis qui Pyrenaeos montes íncolunt Evangélii lucem ínfulit: sic disponénte Deo ut regis male inféns vindícta occásio fíeret fídei christiánae propagándae.

℟. Invéni David.

Lectio v.

BOX a rege revocátus Amándus, consentiénte Episcopo Novioménsi, Gándavis praedicávit fidem, unde, promovéante Sigisbérto, qui ab eo baptísmum suscéperat, ad Trajecténsem sedem assúmptus est anno sexcentésimo quadragésimo nono. Ob depravátos Cleri mores quibus repriméndis impar sibi videbátur, de sede deserénda cógitans, scripsit ad sanctum Martínum Papam, qui, missis decrétis, quae ad concílium Lateranénse contra monothélitas nuper edíderat, eum ad perseveránti am hortátus est.

℟. Póssi adjutórium.

Lectio vi.

ROMAM íterum profféctus, et liber a sede Trajecténsi dimissus, várias praedicándi causa regiónes peragrávit. Multa in Gálliis monastéria constrúxit, quorum praecípuum est Elmonénse ad Scarpam, in quo déniqua sénio conféctus, et clarus miráculis, ánimam Deo réddidit. Ipsum volunt quidam eúmdem esse ac Alánum Ecclésiae cathedrális Vaurénsis patrónum, de quo équidem habétur história ab auctóre Aquitáno anónymo conscrípta, quae, mutáto nómine, éadem est ac ália inter has quae de sancto Amándo Trajecténsi Epíscopo tradúntur.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. i. loco.*

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

DIE XV. FEBRUARII.
S. Raymundi de Pennafort
Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario, die XXIII. Januarii.

DIE XVII. FEBR.
S. Firmini
Episcopi Virdunensis et Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da, quaesumus.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.

tidem secedébat. Ad últimum evénit ut, cum quadam vice coeléstium rerum meditatióne se recreásset, instáret dies ad urbem episcopálem redeúndi, incómmoda valetúdine tentátus, nihilóminus gregis reviséndi stúdio vires sufficiénte, in viam se dedit. At ubi ad montem haud ita procul díssitum pervénit, ultra prógredi non valens, aegre ádmodum coenóbium repétiit, ibíque ingravescénte morbo paucos intra dies extrémum diem clausit circa duodécimi saeculi médium. Corpus ejus pretióso túmulo recónditum et in ecclésia monastérii sancti Joánnis ab Alpibus depósitum, frequénti honóre colébant indígenae et vicíni pópuli, quum sub finem décimi octávi saeculi, saeviénti tunc in res omnes sacras impietáti fuit subdúctum. At ubi Religióni seréni dies illuxérunt, fidélium veneratióni restitútum fuit in ecclésia paroeciáli ejúsdem loci; et novíssime, anno millésimo octingentésimo quinquagésimo primo a Ludovico Anneciénsi Episcopo una cum tribus áliis Episcopis fuit recógnitum et solémni pompa speciósam in thecam translátum.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi i. loco.*

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

DIE XII. FEBRUARII.

S. Andreae Corsini

Episcopi et Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario, die IV. hujus.

DIE XIV. FEBRUARII.

S. Amandi

Episc. Trajectensis et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AMANDUS in agro Nanneténsi natus, sacris lítteris a puerítia erudítus, secéssit in Ogiam ínsulam, nunc dioecésis Rupelléns; unde Turónes petens, sancti Martíni sepúlcrum veneratúrus, tonsis capíllis clero adscríptus est. Hinc Bitúrigum, deínde Romam pétiit. Unde revérsus in Gálliam, non ad certam dioecésim gubernándam, sed ad fidem géntibus nondum Christiánis praedicandam, Treviris ordinátus est

Episcopus. Primum Brabantiis, deínceps Solavis Evangélium annuntiávit. In exílium pulsus a rege Dagobérto, ob reprehénsam vivéndi licéntiam, Vascones Christo acquisivit, et iis qui Pyrenaeos montes incolunt Evangélii lucem íntulit: sic disponénte Deo ut regis male inténsi vindícta occásio fíeret fídei christiánae propagándae.

℟. Invéni David.

Lectio v.

COX a rege revocátus Amándus, consentiénte Episcopo Noviométnsi, Gándavis praedicávit fidem, unde, promoventе Sigisbérto, qui ab eo baptísmum suscéperat, ad Trajecténsem sedem assúmptus est anno sexcentésimo quadragésimo nono. Ob depravátos Cleri mores quibus repriméndis impar sibi videbátur, de sede deserénda cógitans, scripsit ad sanctum Martínum Papam, qui, missis decrétis, quae ad concílium Lateranénse contra monothélitas nuper edíderat, eum ad perseveántiam hortátus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

ROMAM íterum proféctus, et liber a sede Trajecténsi dimissus, várias praedicándi causa regiónes peragrávit. Multa in Gállis monastéria constrúxit, quorum praecípuum est Elmonénse ad Scarpam, in quo dénique sénio conféctus, et clarus miráculis, ánimam Deo réddidit. Ipsum volunt quidam eúmdem esse ac Alánum Ecclésiae cathedrális Vaurénsis patrónum, de quo équidem habétur história ab auctóre Aquitáno anónymo conscripta, quae, mutáto nómine, éadem est ac ália inter has quae de sancto Amándo Trajecténsi Episcopo tradúntur.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. i. loco.*

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

DIE XV. FEBRUARII.
S. Raymundi de Pennafort
Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario, die XXIII. Januarii.

DIE XVII. FEBR.
S. Firmini
Episcopi Virdunensis et Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da, quaesumus.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones, Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FIRMINUS, Tulli Leucórum natus, Lupo Trecénsi, Vedásto Atrebaténsi, Pulchrónio Virdunénsi, et áliis viris sanctitáte conspícuis propínquus erat. Adoléscens in scholis a beáto Apro prope Tullum fundátis, et tunc témporis a beáto Lupo moderátis, stúduit, ibíque mirífice sciéntia et virtúte profécit. In dies crescénte gratia, dono miraculórum étiam a Deo nobilitátus est, et ádeo fama sanctitátis cláruit, ut in locum Possessóris Epíscopi Virdunénsis vita functi, cleri populíque suffrágiis, aetáte jam provéctus, suffúltus sit. Brevi Deus fidem et caritátem Pastóris mirabíliter elucére vóluit : namque dum inópia omnes circa regiónes depopularétur, Firmínus, ut alter Joseph, pópulum Virdunénsem, et álios viciniores, fruménti cópia, quam ántea spíritu prophético incitátus aggregáverat, nutrívit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

LIBERAM ab isto perículo civitátem, brevi Clodovaeus Francórum rex ob recéptum Siágrium óbsidet, et cívibus extrémum minátur exítium. Firmínus, óvium suárum gemítibus incitátus ut regem placatúrus accéderet, qua nocte legatiónem moliebátur, sénio confféctus et méritis plenus, migrávit ad coelum sexto ineúnte saeculo. Coelésti potítus glória, suórum non est oblítus : nam Eusrícius Présbyter cum Clodovaeum adiísset, Deus, cujus in manu stant consílium et fortitúdo, cor regis ádeo mutávit, propter Firmínum servum suum, ut vitam et bona cívibus promíserit, pacíficus urbem ingréssus sit, Vitónem sanctitátis fama conspícuum in Epíscopum éligi curáverit, múltaque praedia, Ecclésiae Virdunénsi assignáverit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

SACRUM Firmíni corpus in ecclésia Apostolórum Petri et Pauli, ut móriens praecéperat, primo sepúltum est. Verum cum Berengárius, Virdunénsis Epíscopus, obtinuísset ab Othóne imperatóre óppidum quoddam, super Moéllam, Flaviníacum nómine, ibíque Humbértus Abbas sancti Vitónis monastérium sub régula sancti Benedícti erexísset, illuc sancti Firmini relíquiae, multo cum honóre, magnáque vicinórum populórum exsultatión

translátae sunt. Has Deus innúmeris propémodum miráculis, per villas in itínere occurréntes, insignívit. Ecclésia quoque póstea Flaviníaci, ubi sanctum pignus digne servarétur, aedificáta est, quae fuit a sancto Leóne nono, tunc Epíscopo Tullénsi, título beatíssimae Vírginis sanctíque Firmíni consecráta.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homil. ix. *in Evang.*

SCIENDUM est quod nullus piger ab hac talénti acceptióne secúrus est. Nullus namque est, qui veráciter dicat : Taléntum mínime accépi, non est unde ratiónem ponere cogar. Talénti enim nómine, cuílibet páuperi étiam hoc ipsum reputábitur, quod vel mínimum accépit. Alius namque accépit intelligéntiam, praedicatiónis ministérium debet ex talénto. Alius terrénam substántiam accépit, erogatiónem talénti debet ex rebus. Alius dídicit artem qua páscitur, ipsa ars ei in talénti acceptióne reputátur. Alius familiaritátis locum apud dívitem méruit, taléntum profécto familiaritátis accépit. Si ergo nihil pro indigéntibus lóquitur, pro talénti retentióne damnátur.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

TANTUM quippe ab unoquóque nostrum ventúrus judex éxiget quantum dedit. Ut ergo de talénti sui ratiónibus, redeúnte dómino, quisque secúrus sit, cum timóre penset quotídie quid accépit. Ecce namque jam juxta est, ut ille, qui péregre profécus est, rédeat. Quasi quippe péregre ábiit, qui de hac terra in qua natus est longe discéssit. Sed profécto revértitur ut de taléntis ratiónes ponat : quia si a bona actióne torpéscimus, de ipsis donis quae cóntulit, nos districtius júdicat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Homilia, et Commem. Feriae in Laudibus.

In ii. Vesp. Commem. Feriae et S. Simeonis, ut in Breviario.

DIE XIX. FEBRUARII.

S. Livarii

Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris, praeter sequentia.

Oratio.

EXAUDI nos, Dómine, sancti Mártyris tui Livárii victórjas celebrántes, ut córdibus ex ejus passióne succénsis, in lege tua fidéliter ambulántes, omnes hujus vitae aerúmnas amóre tuo superémus. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fratres, Debitóres. *de Communi plurim. Mart.* ℟ ℟. *de Communi unius Martyris.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LIVARIUS in território Meténsi, nóbili génere natus, fidei Christiánae omniúmque virtútum specímina dedit. Cum agrum urbémque Meténsem Hunni, Attila duce, vastárent, ipse pro fide et pátria strénue decértans, in proelio captus, usque ad Marsáliam ab hóstibus abdúctus est. Ibi vero, eo quod Christum ejuráre nollet, cápite truncátus est, et ad montem circa locum agónis situm translátus.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

POST óbitum, tantis sepúlcrum ejus incláruit prodigiis, ut, quantum coram Deo mors ejus fúerit gloriósa, non solum vicínis, sed étiam remótis pópulis, innotúerit. His miráculis permótus Theodoricus primus nómine, Meténsis Epíscopus, ut tantum thesáurum tuto in loco collocáret, corpus sancti Mártyris ex hoc agrésti sepúlcro in urbem Meténsem transférri, et in basílica sancti Vincéntii, quam nuper nóbili ópere strúxerat, multo cum honóre depóni curávit.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

IBI támdiu quiévit Mártyris corpus, quoúsque repósitum est in ecclésia parochiáli sancti Polyéucti, quae póstea sancti Livárii nomen adépta est. Verúmtamen abláto Livárii córpore ab isto loco, ubi martyris sacrátum est, et ubi per quinque saecula recónditum fúerat, non ídeo ibi sancti Mártyris désiit cultus. E contra fidéles locum istum simul et áliquas sancti Livárii relíquias, quae ibídem servántur, sempe veneráti sunt, et nostri étiam diébus devóte veneránt.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Si quis venit. *de Communi i. loco.*

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus et Vesperis.

DIE XXI. FEBRUARII.

S. Gundelberti

Episcopi Senonensis et Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos ádmones exémplo beáti Gundelbérti, Confessóris tui atque Pontíficis, temporália despícere et ad aetérna festinére: praesta, quaesumus; ut ejus vestígiis insisténtes, [illegible] mus nobis thesáurum non deficiéntem in coelis. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GUNDELBERTUS, postquam ob vitae méritum factus esset Senonensis civitátis Episcopus, tamens ne saeculi perícula ubi salutíque suae detriméntum afférrent, episcopátum abdicáre, eremúmque pétere animo propósuit. Itaque ad Vósagi solitúdinem se cónferens, in eam ullem subintrávit ubi Senonénse coenóbium nuper cernebátur. Quae autem tunc témporis sine nómine fuit, hanc solitúdinem, velut novam pátriam, Senónas appellávit. Ibi soli Deo vacáre cúpiens, loco piae menti congruénte invénto, quam parvas habitatiónes inchoávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

CUM autem comperísset supradíctam vallem in ditióne Childeríci consístere, ne aliéni juris viderétur invásor, ipsum regem, data opportunitáte, adíre státuit. Rex, ánimo benígnus, postuláta concédit, régiis sceptris data confírmat, et sancto Praesuli terram assígnat ádeo exténsam, ut ejúsdem terrae partem sancto Hydúlpho in vicínum erémum póstea advenénti, beátus Gundelbértus liberáliter concédere non dubitáverit. Adunátis ígitur ínibi paucis frátribus, illos sub sancti Benedícti régula militáre decrévit, et sic habitántes in unum sanctíssimus Praesul strénue rexit et religióse.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

DENIQUE post imménsos in hac solitúdine tolerátos pro Christo labóres, plácuit Deo suum eméritum míllitem

remuneráre, illúmque, sed jam non in Senonénsi loco degéntem, ex hac aerumnósa peregrinatióne felíciter evoláre vóluit. Ita de Gundelbérto scribit beátus Petrus Damiánus, illos laudans Epíscopos qui ab honóre pontifício ad Vosagénses solitúdines confúgerant: Quid Gundelbértum praeclaríssimum vidélicet Archiepíscopum Senónum? Hic plane coelésti desidério aestuans commíssam dimísit Ecclésiam, et coenóbium Senonénse constrúxit, quod ex relíctae Ecclésiae vocábulo denomínavit.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abbátis. *Sermo super* Ecce nos.

ARBITROR verba lectiónis hujus ea esse de quibus ad immortálem Sponsum a fínibus terrae clamat Ecclésia: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Haec nempe sunt verba, quae contémptum mundi in universo mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem: haec sunt quae mónachis claustra replent, desérta anachorétis. Hic sermo vivus et efficax, convértens ánimas felíci aemulatióne sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli: nam et mundus transit, et concupiscéntia ejus, et relínquere haec magis éxpedit quam relínqui; et quia exsultávit ut gigas Dóminus ad currendam viam, nec sequi póteras onerátus.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

OMNIA sane relinquénda dicúntur, non tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, et eae máxime: plus enim concupiscéntia mundi quam substántia nocet. Age ergo, qui relínquere ómnia dispónis, te quoque inter relinquénda numeráre meménto; imo máxime et principáliter ábnega temetípsum, si delíberas sequi eum qui exinanívit semetípsum. Alióquin sequi sponsum, et veníre ad núptias spiritáles, oppréssus córporis sensualitáte non póteris. Flagellátus Christus et sputis íllitus bájulat sibi crucem: et ludíbrio factus coróna spinea, fóditur clavis, in ligno exténditur, et jam mórtuus

vulnerátur: et haec íntuens, voluptátibus indulgére et florére in saeculo nullátenus erubésceres!

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

Vesperae de sequenti, Commem. praeced. et Feriae.

DIE XXVI. FEBRUAR.

S. Auspicii

Episc. Tullensis et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

EXAUDI, quaesumus, Dómine, preces nostras quas in beáti Auspícii, Confessóris tui et Pontíficis, festivitáte deférimus; et ejus, qui tibi digne méruit famulári, intercedéntibus méritis, mitte in messem tuam operários, eódem caritátis ardóre succénsos, qui in hórreum tuum magnam cóngregent fruménti cópiam. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUSPICIUS, Tullénsis Epíscopus, sanctíssimo Lupo Trecénsium Antístiti coaevus, étiam doctrínae ac religiónis grátia suppar, sanctitáte et eloquéntia conspícuus, quinto círciter mediánte saeculo effúlsit. In scholis quae diu Tulli floruérunt verisimíliter edóctus, sedem ténuit episcopálem, témpore Sidónii Apollináris Arvenórum Epíscopi, qui Auspícium tanti fecit, ut se sollícitum ejus veneratórem proféssus sit in ea quam ad ipsum scripsit epístola. De illo íterum et de sancto Lupo loquens idem Sidónius Apollináris, vocat eos ínclytos Galliárum Patres ac protomystas, aetáte grandaevos, fide claros, ópere vulgátos, ore promptos, omni dénique meritórum sublímium dote potióres.

℟. Invéni David.

Lectio v.

EXSTAT Auspícii élegans epístola, métricis númeris scripta, ad Arbogásten milítiae praeféctum. Hujus pietátem plúrimum commendat Auspícius, eúmque sédulo hortátur, ut non solum injustítiam, sed étiam avarítiam, malórum ómnium radícem, fúgiat, sicque ab aliénis abstíneat, ut sua sanctis tríbuat. Nam, inquit, parum esse nóveris, si quisquam nulla rápiat, et obturáto péctore sua praeclúdat míseris; nec multum sibi cónsulit qui sic evítat rábiem cupiditátis, ut si-

mul incúrrat avarítiae : nam ista duo crímina, velut cognáta génere, et geminátа spécie, nimis conjúncta pérmanent.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

BIIT sanctus Praesul annis et méritis plenus, in antíquis Tullénsium Episcopórum Actis et Tábulis laudátus, vir bonitáte praeclárus, circa suos sollícita circumspectióne, dum vixit, pérspicax ; qui pro mérita mercéde, consórtium supernórum cívium cum eléctis Pastóribus est adéptus. Sepúltus est in suburbána sancti Mansuéti ecclésia. Sacras ipsíus relíquias, anno millésimo centésimo séptimo, sub Pibóne Episcopo, extráxit Richárdus Albanénsium Episcopus, sanctae Sedis Apostólicae Legátus, eásque in decentióri lóculo, magna celebritáte, repósuit. Iterum autem, anno scilicet millésimo quadringentésimo primo recógnitae sunt, ac in novam arcam reverénter translátae.

℟. Iste sanctus.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxiv.

N illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papae.

Homilia in Evang. n. xiv.

ST, fratres carissimi, quod me de vita Pastórum vehemènter affligit : sed ne cui injuriósum vídeátur fortásse quod ássero, me quoque páriter accúso, quamvis barbárici témporis necessitáte compúlsus, valde in his jáceo invítus. Ad exterióra enim negótia delápsi sumus, et áliud ex honóre suscípimus, atque áliud ex officio actiónis exhibémus. Ministérium praedicatiónis relínquimus, et ad poenam nostram ut vídeo Episcopi vocámur, qui honóris nomen, non virtútem tenémus. Relínquunt namque Deum hi qui nobis commíssi sunt, et tacémus. In pravis actibus jacent, et correptiónis manum non téndimus. Quotídie per multas nequítias péreunt, et eos ad inférnum téndere negligénter vidémus.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

ED quando nos vitam corrígere valémus aliénam, qu negligimus nostram? Cu ris enim saeculáribus intér ti, tanto insensibiliores ir tus efficimur, quanto ad e

quae foris sunt, studiosióres vidémur. Implorémus Jeremíae lácrymas : consíderet mortem nostram ; et deplórans dicat : Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum? Aurum quippe obscurátum est ; quia Sacerdótum vita, quondam per glóriam virtútum clara, nunc per actiónes ínfimas osténditur réproba.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

In ii. Vesp. Commem. Feriae.

FESTA MARTII.

DIE I. MARTII.

S. Memmii

Episcopi Catalaunensis, et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EMMIUS civis Románus, e clarissima Memmiórum gente, primus Catalaunénsis Episcopus, in Gállias a beáto Petro Apóstolo, vel a sancto Cleménte, praedicándi Evangélii grátia, missus asséritur. Quem étiam dicunt cum beáto Mansuéto nostro arctíssima familiaritáte fuísse conjúnctum. Necnon, ex antíqua loci traditióne, citátur vicus Perthénsis ad utriúsque ditiónis, Catalaunénsium vidélicet Leucorúmque fines, ubi plúries delectábili confabulatióne sese invícem recreáverint, et apostólicis labóribus deféssos ánimos de Deo immensáque ejus bonitáte loquéntes, excitáverint.

℟. Invéni David.

Lectio v.

EMMIUS, ubi primum Cataláunum advénit, in loco páululum remóto qui Buxéria dícitur, delítuit; mox crucis munímine fretus, urbem idololatríae máxime déditam ingrédiens, iánium deórum cultum impugnáre et salútis semen, verbum fidei spárgere coepit, reluctántibus plúrimum ac contradicéntibus imprímis idolórum sacerdótibus et minístris. Attamen, Dómino testimónium perhibénte verbo grátiae suae, et operánte signa et prodígia per manus Mémmii, multi credidérunt et baptizáti sunt, ita ut tota pene cívi-

tas sese jugo Christi mancipáverit, quam quidem plúrimis exínde annis, Deo vitam sanctíssimi Praesulis ultra naturálem modum protrahénte, cum nímia caritáte et sapiéntia pius Epíscopus rexit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

INNUMERIS tandem labóribus senectutéque confécctus, Mémmius Nonis Augústi, migrávit e vita. Sepúltus est Buxériae in loco ubi oratórium constrúxerat, quod póstea amplificátum sub nómine beáti Petri dedicátum est. Sepúlcrum Mémmii praecláris cláruit miráculis. Gregórius ipse Turonénsis Epíscopus quantum Mémmius apud Deum potens sit sese expértum esse testátur. Post várias translatiónes, saeculo décimo quarto, sacrae Mémmii exúviae nec non relíquiae soróris ejus nómine Pomae, in capsa argéntea inclúsae sunt, quae effígie ornabátur Episcopórum qui eódem ferme témpore divérsas circumquáque fundáverant Ecclésias. Memória sancti Mémmii, nedum oblivióni detur, clárior in dies evásit, novissimísque hisce tempóribus frequéntior celebrátur.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi i. loco.*

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti; Commemoratio praecedentis et Feriae.

DIE II. MARTII.

S. Jacob

Episcopi Tullensis et Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos ádmones exémplo beáti Jacob, Confessóris tui atque Pontíficis, temporália despícere et ad aetérna festináre : praesta, quaesumus; ut ejus vestígiis insisténte, faciámus nobis thesáurum non deficiéntem in coelis. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JACOB, vir conversatióne moribúsque admirábilis, Tullénsem regébat Ecclésiam cum vir Dei Hydúlphus, vitae solitáriae

ductus desidério, ad ipsum misit, secrétum rogans sibi providéri locum; sicut a praedecessóre ejus quondam Pontífice Garibáldo Deódatus, olim Nivernénsis Epíscopus, renúntians saeculo, in saltu Vósago locum obtinúerat. Laudátur ut vir apostólicus in véteri illo Ottónis secúndi diplómate, quo Ecclésiae nostrae restitúitur sancti Deódati abbátia, quam violénter et injústa malignórum invasióne sublátam Jacob Epíscopus a Pipíno antíquo rege Francórum acquisíerat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

CUM áliquot annos sanctíssime Tullénsem rexísset Eceléslam, sanctos Deódatum et Hydúlphum Praesules imitátus, abdicáto episcopátu, in monastérium Deo liberiori ánimo servitúrus secéssit. Anno septingentésimo quinquagésimo séptimo, Compendiénsi ádfuit concílio, cui cum céteris Epíscopis subscríbens, nómini suo peccatóris cognómen humíliter áddidit. Ille idem esse créditur, qui anno septingentésimo sexagésimo quinto, Attiniacénsi concílio subscrípsit, núncupans se Jacob Epíscopum de monastério Gamúndias; cum jam illic, post abdicátum episcopátum, monásticam in dioecési Meténsi vitam ágeret.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

QUM autem aliquándo Roma rédiens Divióne transíret, miraculórum quae illic sancti Benígni méritis fiébant fama permótus, ad gloriósi Mártyris túmulum advénit. Cumque per dies áliquot ad Mártyris tumbam orándo, coelórum penetráret íntima, a Dómino vocátus est ad coeléstia regna: sanctíque Benígni adjútus précibus, et in coelis cum eo glóriam, et in terra juxta ejus túmulum condígnam accépit sepultúram. Sorórem hábuit Liliósam nómine, religióne insígnem, quae eádem ac ille erga sanctum Mártyrem pietáte ducta, praedium suum, Bertiníacam curtem vocátum, pro fratris sui sepultúra sancto Benígno donávit.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Adversus Vigilantium, circa finem.

CARA est virtus, nec a plúribus appétitur. Atque útinam hóc omnes essent, quod pauci sunt, de quibus dícitur : Multi vocáti, pauci elécti! Mónachus autem non doctóris habet, sed plangéntis officium : qui vel se, vel mundum lúgeat, et Dómini pávidus praestolétur advéntum : qui sciens imbecillitátem suam, et vas frágile quod portat, timet offéndere, ne impíngat, et córruat atque frangátur; et in tantum castigátor sui est, ut étiam quae tuta sunt pertiméscat.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

CUR, ínquies, pergis ad erémum? Vidélicet ut te non áudiam, non vídeam; ut tuo furóre non móvear, ut tua bella non pátiar; nec me cápiat óculus meretrícis. Respondébis : Hoc non est pugnáre, sed fúgere. Sta in ácie; adversáriis armátus obsíste; ut posquam víceris, coronéris. Fáteor imbecillitátem meam. Nolo spe pugnáre victóriae, ne perdam aliquándo victóriam. Si fúgero, gládium devitávi; si stétero, aut vincéndum mihi est aut cadéndum. Quid autem necésse est certa dimíttere, et incérta sectári? Aut scuto, aut pédibus mors vitánda est.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud. et Vesperis.

DIE V. MARTII.

S. Goerici

Episcopi Metensis et Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GOERICUS, primo quidem miles egrégius de Aquitánia, córpore, non voto, saeculi áctibus sérviens, cum apud Deum et hómines in magna floréret honestáte, súbito visus amissióne percúlsus, admirándae patiéntiae specímina édidit. In somnis deínde ab Angelo admónitus, Metas perréxit, ibíque ad límina sancti Stéphani Protomártyris oculórum usum et plenissímam córporis sanitátem recuperávit. Duóbus abhinc annis, beátus Arnúlphus, qui Meténsem regébat Ecclésiam, videns Goéricum exímiis

florére virtútibus, eum sibi successórem, consentiéntibus clero et pópulo, éligi obtínuit, et diu desiderátam erémum pétiit. Sic felix Ecclésia, patre orbáta sanctíssimo, non minóris sanctitátis méruit Pastórem recípere.

℟. Invéni David.

Lectio v.

SXALTATUS ígitur votis ómnium pontificátus sólio, et sacerdotáli ínfula circumamíctus, jam quidquid boni óperis égerat parvipéndens, coepit quasi novus homo fíeri; totúsque pascéndis informandísque óvibus addíctus, factis eas et dictis edócuit. Et quóniam ante episcopátum corpus districtíssimis attríverat jejúniis, mirum quam dura deínceps jejúnia addíderit, quot étiam dies incibátus usque in diem álterum transíerit. Defúncti in erémo sancti Arnúlphi reliquias, magno populórum concúrsu in ecclésia quae tum témporis ad sanctos Apóstolos vocabátur, collocávit. Ipse autem, tanti Pontíficis vestígiis inhærens, omnes illíus virtútes per septémdecim annos expréssit; ac meritórum dierúmque plenus, in últimum tandem morbum íncidit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

INGRAVESCENTE infirmitáte, sub cinéribus et cilício stratus, ab oratióne divinísque láudibus neque cor neque os cessáre permísit, usque dum purissimam Deo óptimo máximo ánimam exhalávit décimo tértio Kaléndas Octóbris, reparátae salútis anno sexcentésimo quadragésimo secúndo. Ejus corpus extra urbem ad plagam meridiánam in sanctórum Innocéntium, póstea sancti Symphoriáni Mártyris, monastério sepúltum, innumerísque miráculis clarum, Theodorícus primus, Meténsium Epíscopus, solémniter tránstulit in Spinalénse, quod sub illíus invocatióne dedicávit, coenóbium. Célebris inde per totam hanc regiónem sancti Goérici cultus evásit, in patriaeque patrocínium assúmptus est.

℟. Iste est.

In iii. Noct. Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. i. loco.*

Lectio ix. de Homilia, et Commem. Feriae in Laud.

DIE XVI. MARTII.

S. Desiderii

Episc. Viennensis et Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter sequentia

Oratio.

EAC nos, quaesumus, Dómine Deus noster, in cunctis adversitátibus fortes exsístere, qui beáto Desidério, Mártyri tuo atque Pontifici, fortitúdinem tua grátia tribuísti, ut ad mortem usque pro justítia decertáret. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. *de Communi Confessoris Pontificis.* ℟℟. *de Communi unius Martyris.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DESIDERIUS, Augustodúni natus, ecclesiásticae disciplínae stúdio Viénnam profféctus, Naamátio Pontífici adhaesit. Ab eo doctrinis póstmodum imbútus ecclesiásticis, sub eódem Pontífice sicut et sub Philíppo, Evántio ac Vero, clericáli officio et diáconi ministério functus est, et Vero vita functo in episcopátu successor datus. Illi et Syágrio Augustodunénsi sanctus Gregórius Magnus Augustínum, a se in Angliam praedicándi Evangélii causa missum, per lítteras commendávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

CUM autem I
childis regin
pietátes zel
scopáli argúeret, hae
capitáli exínde ódio
cúta, Cabillonénse
cári curat concíliu
quo, ipsa instigánte
dérius depónitur: su
tóque in ejus locum
nolo, in insulam qua
exsílio detrúditur. I
in exsílio quátuor ann
suae restitútus est. S
in depravátos aul
mores insúrgere no
steret, ejúsdem Brune
jussu, apud Priscin
agri Lugdunénsis
nunc sanctum Desi
ad Chalarónam, in
pátu Dumbárum,
Dómini circiter sex
mo octávo, lapídi
fústibus interfféctus
in eódem loco sepú

℟. Desidérium.

Lectio vi. Princi
Communi unius M
ii. loco.

℟. Stola jucundi

In iii. Noct., L
de Homilia in Ev
quis venit. *de Comm*

Lectio ix. de Hom
Commem. Feriae in

DIE XVIII. MA
S. Gabrieli
Archangeli. Duplex
Omnia ut in
mento.

DIE XXIII. MARTII.
B. Petri a Luxemburgo, *Confessoris.*
Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui gloriósum Confessórem tuum Petrum, velut inexstinguíbile jubar, grátia signórum coruscántem, multiplíciter decoráre non désinis: concéde propítius, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónum suárum salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones. Justus. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PETRUS, Lináci in Lotharíngia, ex illústri cómitum Luxemburgénsium família ortus est, die vigésima Júlii, anno millésimo trecentésimo sexagésimo nono. Utróque parénte orbátus a puerítia, Joánnae de Luxembúrgo, comitíssae de Orgériis, educándus tráditur. Angélicam in córpore nactus índolem, virginitátis florem Deo septénnis vovére properávit. Lutétiam missus ad stúdia, in omni scientiárum génere mire proféci, licet oratióni diu noctúque, statútis horis, fervéntius instáret. Inde tamen Calétum proficísci coáctus est, ut pro Valeráno fratre, qui ab Anglis captus in arctióri custódia detinebátur, se daret óbsidem. Decem ibi menses, dum Valeránus redemptiónis comparáret prétium, cum infensíssimis hóstibus versátus est, solo Deo utens praeceptóre, mirósque virtútum et doctrínae fructus réferens.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

CARISIOS revérsus et canonicátu praeditus insígnis hujus Ecclésiae, Vírgini Deíparae perpétuum vovit famulátum. Tam singulári erga sanctíssimam Dómini Passiónem devotiónis affécta tenebátur, ut illam longis quotídie meditatiónibus recóleret, lácrymis perfúsus, saepéque étiam in éxtasim elátus. Annos natus quíndecim, sed matúrus méritis, Epíscopus Meténsis eléctus est. Metas autem non ália apparátu íngredi vóluit, quam quo Christus, Hierosólymam, ásinae ínsidens. Solémnem ómnium Ordinum supplicatiónem indíxit, quam ipse totam nudis pédibus obívit. Ita suae dioecésis lustratióni prae-

ludébat, quam suffragáneo Epíscopo comitánte, absólvit, innúmera passim relínquens caritátis et misericórdiae monuménta. Ad púrpuram deínde vocátus, Metísque jussus discédere, Aveniónem se cóntulit, ubi praeclára praebuit humilitátis, poeniténtiae et caritátis in páuperes exémpla.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

VIRGIS, cilício et fúnibus carnem édomans, jejúniis utens ferme quotidiánis ac in oratióne pernóctans, altíssimae contemplatiónis et lacrymárum dono, imo et dúplici Jesu Crucifíxi apparitióne dignátus est. Ecclésiae amantíssimus, ut illam saevíssimo schísmate vidit lacerátam, ita dóluit, ut contínuo mente revólveret qua posset ratióne tantis medéri vulnéribus. Interim famíliae suae pater et apóstolus, eam regéndo vires exerébat, et ad amplióra accingébat seípsum, cum maceratiónibus omnímodis conféctus et lenta febre consúmptus, Villae Novae trans Rhodánum, aetátis anno duodevigésimo, plácida morte obdormívit in Dómino. Tanta miraculórum glória effúlsit illíus sepúlcrum, ut intra biénnium eórum númerus supra duo míllia excréverit. Quibus rite probátis, Clemens séptimus sanctum Confessórem Beatórum coetui annumerándum decrévit, anno salútis millésimo quingentésimo vigésimo sexto; Urbánus vero octávus ejúsdem Beáti Officium et Festivitátem indúlsit.

℟. Iste homo.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Sint lumbi. *de Communi i. loco.*

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

DIE XXVI. MARTII.
S. Boni Latronis
Conf. Duplex.

AD VESPERAS,

Antiphonae et Capitulum de Laud. Psalmi ex i. Vesp. de Communi Apostolorum.

Hymnus.

JESU coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne praemium.
Da supplicánti coetui
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Patri perénnis glória
Natóque Patris único

Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper saeculum. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Ad Magnificat, Ánta. Ait latro ad latrónem : Nos quidem digna factis recípimus : hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Oratio ut in Laudibus.

Commem. Feriae.

AD MATUTINUM,

Invit. Christum regem crucifixum, qui latróni in cruce paradísum donat : * Veníte adorémus. *Ps.* Veníte, exsultémus.

Hymnus. Jesu coróna célsior. *ut supra.*

In primo Nocturno,

Ánae et Psalmi dicuntur ut in Communi Conf. non Pont. excepta ii. Ána seq.

Ána. 2. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, et exaudítus est de monte sancto ejus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

In i. Nocturno, Lectiones. Fratres, Debitóres. *de Communi plurimorum Mart. i. loco.*

℟. *i.* Pósui adjutórium super poténtem : * Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

℟. *ii.* Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília, et exorávit Altíssimum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste invéntus est in número Sanctórum. — Ipse.

℟. *iii.* Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno,

Ánae et Psalmi dicuntur ut in Communi Conf. non Pontificis.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. ℟. Et ad portas paradísi coronávit eum.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. ii. *de Cruce et Latrone, tom.* iii.

SCIO et ante me dixísse de latróne, sed habet divérsas intelligéntias Dei sermo. Iste latro de ligno mercátur salútem : hic latro furátur coeléste impérium. Vim facit majestáti, non virtúte própria, sed fide vincens. Ipsíus Dómini vox est : Regnum coelórum vim pátitur, et violénti dirípiunt illud. In

cruce duo latrónes, imágo Judaeórum, et Gentílium. Latro, quem poenitet, imáginem óbtinet pópuli ex Géntibus congregáti, qui prius in erróre ambuláverat, et post hoc veritátem agnóvit : imáginem vero latro ille Judaeórum, qui usque in finem persevérat latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitátis iérunt : crux autem divísit utrúmque.

℟. Velum templi scissum est : * Et omnis terra trémuit. Latro clamábat de cruce, dicens : Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum. ℣. Petrae scissae sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora Sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt.—Et.

Lectio v.

VIAM namque caecitátis et perditiónis, qui non crédidit, ingréssus est : viam autem salútis, qui crédidit, ingréssus est : viam salútis, qui crédidit, adéptus est. In cruce dídicit latro differéntiam viárum, quóniam novit Dóminus viam justórum : via autem inpiórum períbit. Et vide Dei justum judícium, ut dicas et tu cum Prophéta : Justus es, Dómine, et rectum judícium tuum. Propter unum peccátum damnáturlAdam, et propter unam fídei vocem latro salvátur. Unum peccátum ejécit illum, et una justítia introdúxit istum : et latro habitátor factus est paradísi. O admiránda rerum matéries! Nec Abrahae data est per vocem repromíssio paradísi. Hereditátur quidem per fidem : repromissiónem autem paradísi nemo ante latrónem accépit.

℟. Nemo repromissiónem paradísi ante latrónem accépit, cui Dóminus in cruce dixit : * Hódie mecum eris in paradíso. ℣. Dómine meménto mei, cum véneris in regnum tuum.—Hódie.

Lectio vi.

JSTE ergo vidit Salvatórem, non super throno regáli, non adorári in templo, non loquéntem de coelis, non per Angelos disponéntem; sed in poena sociátum latróni : videt in torméntis, et tamquam in glória adórat : videt in cruce, rogat quasi in coelis sedéntem : videt condemnátum, et regem ínvocat, dicens : Dómine, meménto mei, cum véneris in regnum tuum. Crucifíxum vides, et regem praedicas? in ligno pendére cernis, et coelórum regna meditáris? O admiránda latrónis convérsio!

℟. O admiránda latrónis convérsio! * Crucifíxum

videt et regem praedicat. ℣. In ligno pendéntem cernit, et coelórum regna meditátur. — Crucifíxum. Glória Patri. Crucifíxum.

In tertio Nocturno,

Añae et Psalmi dicuntur ut in Communi Conf. non Pont. excepta i. Aña.

Aña. I. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo.

℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino. ℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xxiii. *f*

IN illo témpore : Unus de his qui pendébant latrónibus blasphemábat Dóminum, dicens : Si tu es Christus, salvum fac temetipsum et nos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

Serm. xlix. *de S. Latrone.*

QUONIAM hódie Evangélii léctio de latróne fecit mentiónem, videámus quis illi latro sit, qui in cruce Dómino constitúto non solum peccatórum suórum véniam consequitur, sed étiam paradísi amoenitáte donátur : ut, qui propter scélera damnátus fúerat ad poenam, propter fidem transferrétur ad glóriam : fuerítque illi crux, quam pértulit, non tam supplícii damnátio, quam salútis occásio. In cruce enim pósitus in Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum. Et ídeo, qui consórtio passiónis útitur, consórtio paradísi condonátur. Beátus enim latro, dum supplícium pátitur, regnum coeléste conséquitur. Ecce reus dícitur, sicut cui damnári illud tempus expedívit. Non enim perveníret ad glóriam, si non contráditus esset ad poenam. Videámus, inquam, cur tantórum críminum reus tam cito a Salvatóre paradísum promerétur, cum álii multórum témporum lácrymis frequentibúsque jejúniis vix delictórum suórum véniam consequántur.

℟. Iste est beátus latro, qui in cruce pósitus Christum Dóminum nostrum crédidit crucifíxum : * Et dum supplícium pátitur, regnum coeléste conséquitur. ℣. Quem Judas Iscariótes in hórtulo paradísi distráxerat, iste in patíbulo confitétur. — Et.

Lectio viii.

MAGNA, fratres, et múltiplex causa est. Primum, quod iste latro devotióne fídei tam repénte mutátus est, ut praeséntem poenam despíceret, ac de futúra véniam

precarétur : et magis crédéret, útile sibi esse de aetérno judício pétere, quam de temporáli supplício postuláre. Reminíscens enim scélerum suórum, et poenitúdinem gerens, plus íncipit dolére quod sperat, quam sentíre quod pátitur. Pótuit enim, nisi de futúris ámplius cogitásset, qui in Christum semel credíderat, de praesénti magis supplício deprecári. Deínde illud ad grátiam ejus majóris est mériti, quod in Christum in cruce pósitum crédidit, et pássio, quae áliis scándalum fecit, illi ad fidem profécit. Crucis enim pássio multis scándalum fuit, sicut dicit Apóstolus : Nos autem praedicámus Christum crucifíxum, Judaeis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam. Recte ergo merétur paradísum, qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem. Dicit enim Apóstolus : Ipsis autem vocátis Judaeis atque Graecis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

℟. Iste est qui crucem Christi non putávit esse scándalum, sed virtútem; ideóque paradísum merétur : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est qui honorificat patiéntem, quem Judas pródidit osculántem. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Lectio ix. de Homilia Feriae.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,
et per Horas,

Antiae. 1. Latro Christum * crucifíxum vidébat, et Regem invocábat, dicens : Dómine meménto mei, dum véneris in regnum tuum.

2. Qui me conféssus * fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

3. Cum conturbáta fúerit * ánima mea, Dómine, misericórdiae memor eris.

4. Salvum me fecit Christus Redémptor, quia dixit : Hódie mecum eris in paradíso.

5. Ille, qui talis * ad crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recédit ex grátia.

Capitulum. Isaiae lix.

SCCE non est abbreviáta manus Dómini, ut salváre néqueat : neque aggravata est auris ejus, ut non exáudiat.

Hymnus.

JESU Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Hujus benígnus ánnue
Confessiónem nos sequi :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit Christe, Rex píssime,
Tibi Patríque glória
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne saeculum. Amen.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine. ℟. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum.

Ad Benedictus, Ana. Ait latro ad latrónem : Nos quidem digna factis recípimus; hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui justíficas ímpios : te súpplices exorámus, ut benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit latrónem, nos ad dignam poeniténtiam próvoces, et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Qui tecum.

Commem. Feriae.

AD TERTIAM,

Capitulum. Ecce non est. *ut supra.*

℟. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriae induit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. ℟. Et ad portas paradísi coronávit eum.

AD SEXTAM,

Capitulum. Isaiae lviii. *c*

TUNC invocábis, et Dóminus exáudiet : clamábis, et dicet : Ecce adsum.

℟. *br.* Induit eum Dóminus lorícam fídei, * Et ornávit eum. Induit eum. ℣. Et ad portas paradísi coronávit eum. Et ornávit. Glória Patri. Induit.

℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino. ℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo.

AD NONAM,

Capitul. Isaiae xxxviii. *d*

TU autem, Dómine, eruísti ánimam meam, ut non perfret : projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

℟. *br.* Hic accípiet * benedictiónem a Dómino. Hic accípiet. ℣. Et misericórdiam a Deo salutári suo. Benedictiónem. Glória Patri. Hic accípiet.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. ℟. Glóriam et magnum decórem imposuísti super eum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Ana. Impietas ímpii non nocébit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab impietáte sua.

Commem. Feriae.

DIE XXIX. MARTII.
S. Eustasii
Abbatis. Duplex.
Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter sequent.
Oratio. Intercéssio nos.
Commem. Feriae.
In i. Nocturno, Lectiones. Justus, si morte. *de Communi i. loco.*
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

EUSTASIUS in Lingónibus, nóbili loco natus, monásticam vitam Luxóvii proféssus, sub Abbátis Columbáni disciplína tantum profécit, ut ei Luxóvio, jussu Theodoríci regis, in exsílium abeúnti, in monastérii administratióne substítui dignus judicarétur : áttamen paulo post, ad eum se cóntulit, et in magna itíneris parte, per Gállias oberránti comes indivíduus fuit. Hortánte póstmodum Clotário piíssimo rege, multas, salútis animárum causa, peregrinatiónes suscépit. Warásquos in Séquanis, ad utrámque ripam Dúbii amnis áccolas partim idololátras, partim haeréticos Photiniános ab erróre revocávit. In Bavariam deínde profécłus, hos superióris Germániae pópulos christiánae fídei praecéptis instítuit: ad quos étiam, Luxóvium revérsus, misit apostólicos viros, qui opus a se incoeptum felíciter exsequeréntur.

℟. Honéstum.

Lectio v.

IS in itinéribus, interália mira quae gessit, Burgundóforam Chagneríci, et Salabérgam Godolni prócerum fílias, póstea et sanctitáte célebres, et nobílium Parthenónum abbatíssas, hanc caecitáte, illam violénta febri et oculórum gravíssimis dolóribus liberávit, ea conditióne interpósita, ut, post recuperátam valetúdinem, Christo fidéliter inservírent. Tanta fuit, apud omnes, ejus sanctitátis fama, ut ad illíus magistérium efflagitándum, úndique discípuli afflúerent. Sexcentórum fere monachórum pater efféctus, ea sollicitúdine, discretióne ac sapiéntia illis praefuit, ut sub ejus regímine, Luxoviénse coenóbium sanctitáte ac doctrína toti Galliárum regno praelúxerit : ex quo plures sanctíssimi viri tunc assúmpti fuére, ad Laudunénsem, Novioménsem, Augustánam, Basileénsem, aliásque sedes episcopáles váriis in locis promovéndi.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

AGRESTIUM, seditiósum mónachum, qui factiónibus suis Luxoviénse monastérium

perturbáre conabátur, in concílio Matiseonénsi coram Episcopis devíctum et obstinátum, citávit intra annum ad Dei tribúnal. Itaque mors Agréstii, nondum exácto anno, consecúta, alíaque in ejus fautóres divínae vindíctae prodígia effecérunt, ut ii qui jam a beáto Eustásio defécerant, ei quam primum reconciliaréntur. Cum dénique annis quatuórdecim, a beáti Columbáni exsílio, Luxoviénse coenóbium administrásset, gravi morbo per trigínta contínuos dies afflíctus, inter discipulórum gémitus, beátam efflávit ánimam, circa annum Dómini sexcentésimum vigésimum quintum. Ejus corpus ad Wervagillénse sanctimoniálium coenóbium delátum, ibi remánsit usque ad finem décimi octávi saeculi: nunc in prístina sancti Firmíni ecclésia Flavinfaci honorificátur, ab iísdem sanctimoniálibus Benedictínis asservátum.

℟. Iste homo perfécit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

De Mor. Eccles. Cap. xxxi.

QUIS nescit summae continéntiae hóminum christianórum multitúdinem, per totum orbem, in dies magis magísque diffúndi? Nihil de iis dicam, qui secretíssimi pénitus ab omni hóminum conspéctu, pane solo qui eis per certa interválla témporum affértur, et aqua contenti, desertíssimas terras íncolunt, perfruéntes collóquio Dei, cui puris méntibus inhaesérunt; et ejus pulchritúdinis contemplatióne beatíssimi, quae, nisi sanctórum intellectu, pércipi non potest.

℟. Iste est.

Lectio viii.

NIHIL, inquam, de his loquar; vidéntur enim nonnúlli res humánas, plusquam oportéret, deseruísse non intelligéntibus, quantum nobis eórum ánimus in oratióni-bus prosit, et vita ad exémplum, quorum córpora vidére non sínimur. Sed si hoc excédit nostram tolerántiam, quis non illos mirétur et praedicet, qui contémptis atque desértis mundi hujus illécebris, in commúnem vitam, castíssimam, sanctissimámque congregáti simul aetátem

agunt, vivéntes in oratiónibus, in lectiónibus, in disputatiónibus, nulla supérbia túmidi, nulla pervicácia turbulénti, nulla invidéntia lívidi; sed modésti, verecúndi, pacáti concordíssimam vitam agunt et intentíssimam in Deum, gratíssimum munus ipsi ófferunt, a quo ista posse meruérunt.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. Homiliae et Commem. Feriae, in Laud.

In ii. Vesperis, a Capitulo de sequenti; Commem. praecedentis et Feriae.

DIE XXX. MARTII.
S. Quirini
Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter sequentia.

Oratio. Praesta, quaesumus ... ut intercedénte.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadragesima vero. Fratres, Debitóres. *de Communi plurimorum Martyrum.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

QUIRINUS, cum jam exémplo Hermétis praefécti, propter fidem christiánam in cárcerem detrúsi, et verbis simul ac miráculis Alexándri Papae, quem étiam habébat in custódia, commótus esset, sed adhuc in coléndis diis persísteret, dixit eis : Lucrétur ánimam meam Christus per vos hoc modo : hábeo fíliam adúltam, et volo eam viro dare, cujus adspéctum quidem pulchritúdo decórat, sed struma circúmdat; hanc, vos, salvam fácite, et cónferam ei ómnia, et vobíscum Christum confitébor.

℟. Honéstum.

Lectio v.

DIXIT ei sanctus Alexánder : Vade, vade, et adduc eam in cárcerem ad me cito : et tolle bóiam de collo meo, et impóne ei, et fac simul manére eam cum bóia, et mane invénies eam salvam. Quod cum fecísset Quirinus, fília ejus sanáta est, et virginitátem suam Christo vírginum Sponso devóvit. Quo miráculo devíctus pater, una cum fília et tota domo sua, nec non ómnibus qui detinebántur in cárcere, ab Alexándro baptizátus est : póstea cárceris jánuas apéruit, quae coepit esse quasi ecclésia.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

TUNC ábiit commentariénsis ad Aureliánum júdicem, dixítque ei univérsa quae gesta sunt. Unde irátus

judex, jussit addúci Quirínum, et objurgávit : Ego te quasi fílium diléxi : tu autem irrisísti me decéptus ab Alexándro. Respóndit Quirínus : Ego christiánus factus sum : vis occídere, vis fustigáre, vis incídere? áliud non ero. Jam quod tibi placet íncipe fácere. Tunc fecit ei linguam abscíndi ; et nihilóminus Quirínus clamábat : Infélix homo, miserére ánimae tuae, ut non cadas in inférnum. Postquam vero Aureliánus diu torsísset in equúleo, jussit ei manus ac pedes abscíndi, et sic eum decollári et prójici cánibus. Corpus autem ejus christiáni sepeliérunt in via Appia in coemetério Praetextáti.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia S. Hilarii in Evang. Nihil est opértum. *de Communi unius Martyris, iii. loco.*

In Quadrag. Lectio ix. Homiliae et Commem. Feriae in Laud. et Vesperis.

FESTA APRILIS.

DIE III. APRILIS.

S. Mariae Ægyptiae

Poenitentis. Duplex.

Omnia de Communi non Virg., praeter sequentia.

Oratio.

LARGIRE nobis, miséricors Deus, ut beáta María Ægyptia, quae, te super ómnia diligéndo, suórum accépit véniam delictórum, poeniténtiae salutáris donum nobis obtíneat. Per Dñum.

Commem. Feriae, in Quadragesima.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. vero. Mulíerem fortem. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARIA Ægyptia, duodecénnis, témpore Justíni imperatóris, relíctis paréntibus, Alexándriam venit, fuítque per annos septémdecim in ea civitáte peccátrix. Cum autem, Jerosólymam proféta, Calváriae templum in festo Exaltatiónis sanctae Crucis íngredi tentásset, ter divínitus repúlsa, in átrio coram imágine Deíparae Vírginis se poeniténtiae vovit, si vivíficum Crucis lignum sibi licéret adoráre.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

DOX templum ingréssa, vidéndi et adorándi petíta desidério, inde ad ripam Jordánis, ultra flumen, in vastíssimam solitúdinem secéssit,

sumpto trium panum viático : quibus consúmptis, detritísque véstibus, ignóta permánsit annis quadragínta septem, donec ad torréntem quemdam occúrrit ei Zósimus Présbyter, a quo obtínuit ut, véspere in Coena Dómini, sibi afférret in advérsam Jordánis ripam sacrum Dómini corpus et sánguinem.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

CONDICTO die ad eúmdem locum accéssit Zósimus, quo et María pervénit; recitatóque Symbolo cum Oratióne Domínica, ut moris erat, divína dona suscépit; rursúmque precáta est Zósimum, ut, anno recurrénte, ad eúmdem torréntem veníret. Qui, cum eo accessísset, conspéxit corpus ejus jacens in terra, in qua haec scripta legit : Sépeli, Abba Zósime, míserae Maríae corpúsculum; redde terrae quod suum est, et púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me quae mórior nocte salutíferae Passiónis, post divínae et sacrae Coenae communiónem. Pio voto obtémperans Zósimus, corpus beátum in ipso loco terrae mandávit. Unde póstea memóriae ejus venerátio per Oriéntem et Occidéntem propagáta est.

℟. Fallax grátia.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est. *ut in eodem Communi.*

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

Vesp. ii. a Capit. de seq. Commem. praeced., et Feriae, in Quadragesima.

DIE VII. APRILIS.

S. Donati

Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter sequentia.

Oratio. Infirmitátem. *de Communi.*

In i. Nocturno, Lect. de Script. occurr. In Quadrag. Lect. A Miléto. *de Comm.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IAMNEUNTE quinto saeculo in regióne nostra sub cóllibus haud procul a flúvio nómine Murtha nascéntibus celebríque vico suprapósitis cui nomen sanctus Nicoláus de Portu, eremita quidam vitam agébat qui Donátus vocabátur. Quum autem Vándali in Gállias irrupíssent ómnia ferro et flamma vastántes pium eremítam per vim apprehénsum summa ope connisi sunt ut ad diis sacrificándum indúcerent. Invíctus rénuit athléta Christi cónfitens unum et verum Deum glória et honóre esse di-

gnum; et cum vérbera tormentáque perseveránter contémneret quibus superánda esse constántia viderétur, tandem telis sagittísque ab ímpiis bárbaris fuit confóssus.

℟. Honéstum fecit.

Temp. Pasch. ℟. Lux perpétua.

Lectio v. Triumphális. *de Communi.*

℟. Desidérium.

Temp. Pasch. ℟. In servis suis.

Lectio vi. Coronáta. *de Communi.*

℟. Stola jucunditátis.

Temp. Pasch. ℟. Fíliae Jerúsalem.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Nihil est opértum. *de Communi iii. loco, et* ℟℟. *secundum tempus.*

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

DIE X. APRILIS.

S. Waldradae

Virg. Metensis, Abbatissae. Duplex.

Omnia de Comm. Virg. non Martyrum praeter seq.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátae Waldrádae, Vírginis tuae, festivitáte gaudémus, ita piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr. In Quadrag. Lect. De virgínibus. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TEMPORIBUS Theodoríci et Thebdebérti, Gálliae regum, beáta Waldráda, nobilíssima útpote his régibus affinitáte connéxa, in Dei cultu ac religióne clarissime emícuit. Vénditis namque ómnibus quae habébat, ac paupéribus erogátis, sub perpétuae voto castitátis Christi se servítio mancipávit. Cum autem ut hoc sanctitátis propósito fámula Christi ita profíceret, ut virtútum ejus fama vulgarétur, Eleuthérius, Francórum dux gloriósus, sanctae Waldrádae consanguíneus, monastérium moniálium in honórem sancti Petri Apóstoli infra muros Mediomatricórum aedificávit et amplíssimis possessiónibus dotávit. In eo beáta Waldráda, sancto Arnúlpho Episcopálem sedem tenénte, propósita et consecráta est Abbatíssa.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

QUO in múnere, Waldráda verbo et exémplo súbditas ad Dei amórem mirabíliter incitáre contendébat. Mi

sericórdiae ínsuper insístens opéribus, numquam praetermísit quin superveniéntibus paupéribus aut víctum aut vestítum liberalíssimo corde tribúeret. Praedia vero própria, quae amplíssima hereditáte consecúta est monastério cui praeerat Abbatíssa, munificentíssime delegávit. Hora demum sui tránsitus adveniénte, quam soróribus praedíxerat, miráculis clara ac méritis dives coeléstem pátriam conscéndit. Corpus ejus in ipso sancti Petri monastério statim a morte cónditum, circa médium saeculi décimi sexti ad ecclésiam sancti Ludovíci translátum fuit. At in lugénda quae exeúnte saeculo décimo octavo Gállias agitávit procélla, impiórum furóre dispérsum est, uno excépto cápite, quod aliquándiu abscónditum et ab Episcopo Meténsi deínde repértum ritéque recógnitum in ecclésia cathedráli collocátum fuit, ubi pia fidélium veneratióne honorátur.

℟. Dilexísti.

Lectio vi. Sermo S. Ambrosii Episcopi. Quóniam hódie natális est. etc. *ut in Communi cum* ℟. Afferéntur Regi.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Símile erit. *de Comm. i. loco.*

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

DIE XVI. APRILIS.

S. Benedicti Josephi Labre *Confessoris.*

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter sequentia.

Oratio.

EUS, qui sanctum Benedíctum Joséphum Confessórem tuum humilitátis ístúdio et paupertátis amóre tibi uni adhaerére fecísti : da nobis, ejus suffragántibus méritis, terréna cuncta despícere; et coeléstia semper inquírere. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr. In Quadrag. Justus. *de Communi i. loco.*

In secundo Nocturno. Lectio iv.

N óppido Améttes Boloniénsis dioecésis in Gállia, ex honéstis piissimísque paréntibus ortus est Benedíctus Joséphus Labre. Divína grátia praevántus, gravem et a nugis aliénam índolem a puerili aetáte osténdit et suis frátribus pietáte, obediéntia, solértia in addiscéndis christiánae doctrínae ac litterárum rudiméntis perféctum exémplar praefúlsit. Duodénnis ad pátruum sa-

cerdótem paroeciae praepósitum missus, eruditióne páriter ac virtúte profécit. Hinc caritáte flagrans in próximos, confluéntium egenórum nullum a se discédere sivit inánem, eidémque pátruo sócium indivíduum se adjúnxit in aegrórum solátium dira lue per loca grassánte cujus ille víctima occúbuit. Nulli labóri parcens, nec perículo térritus, vilióra quaeque obívit offícia ad eórum levándam calamitátem, qui morbo corrépti jacébant, pastórum quoque vices explens in pascéndis grégibus ab eis relíctis, grámine in arvis a se collécto pro pécorum alimónia; ideóque factum est ut sibi ángeli nomen promerúerit. Neque áliter exínde egit apud avúnculum, ubi omníno spléndidum caritátis et mansuetúdinis spécimen édidit, mira patiéntia et benignitáte longo témpore perpéssus singulárem cujúsdam contubernális morositátem, a quo noctu diúque male habebátur.

℟. Honéstum.

Lectio v.

ID austeríssimum vitae genus jámdiu se appellátum sénticns, rígido jejúnio, aut duro tantum pane dies transígere assuéverat, brevem fessis membris quiétem dare super nudos ásseres cum cervicáli ex lígneis fragméntis, flagéllo se caedere, plurésque horas flexis ante augustíssimum Eucharístiae Sacraméntum génibus orándo impéndere. Ratus porro se ad aspérius áliquod coenobíticum institútum a Deo vocári, ad Trappénses primum se cóntulit, deínde ad Carthusiános, postrémo ad Cisterciénses. Sed ob grácilem córporis hábitum et contráctas aegritúdines a síngulis abíre coáctus fuit; ita disponénte Deo, ut beátus júvenis arctióris sequélae crucis Christi in médio pópuli spectáculum fieret mundo, et Angelis, et homínibus. Nam cum ferventiori prece divínum lumen implorásset, intérna clarissima locutióne intelléxit, sectánda sibi fore árdua sancti Aléxii vestígia, durissimámque vitam in sacris peregrinatiónibus traducéndam. Probánte ígitur consciéntiae suae moderatóre, annos natus vigínti duos, pia suscépit longíssima itínera; pedes, veste obsoléta, et rudi piléolo tectus, fune praecínctus ac male calceátus, sine pecúnia, rerúmque ómnium inops, obláta tantum stipe víctitans, et saccum déferens onústum saxis, quo peregrinándi labóres sibi

gravióres rédderet. Hac ratióne multas Europae regiónes plúries peragrávit, ubíque sanctióra loca visitándo, nunquam vestes immútans, aestum, brumam, imbres pérferens, noctu cubans plerúmque sub dio, declinánsque a trita via, et diversóriis ut vitáret perícula, et ánimum libérius in Deum intén-deret.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

UBICUMQUE consísteret, mira virtútum relinquébat exémpla, cum sanctitátis fama haud raris prodígiis confirmáta. Séptimo ante óbitum anno, Romam repétiit, ibíque cónstitit, etsi quotánnis Lauretánam Beátae Vírginis aedem, et ália vicinióra sanctuária adíre non praetermíserit. Coelitem pótius quam viatóris vitam in Urbe ágere visus est. Tecto ut plúrimum carens, lácero eódem induménto perpétuo usus, oléribus herbísque per viam abjéctis, vel oblátis analéctis sive e sterquilínio promptis inédiam relevábat, sitim aut exstinguébat aqua, aut acéto vexábat. Saepe tota nocte orábat in amphitheátro Flávio, tot Mártyrum sánguine consecráto. Máximam vero diéi partem in templis dúcere consuévit, vel ante Deíparae imáginem, vel coram sacrosáncta Eucharístia públicae adoratióni propósita, ibíque immóbilis, ardens, niténti vultu, oculísque in sacram hóstiam defíxis, morabátur in contemplatióne Ejus, quem diligébat. Insécti erósus, squalóre óbsitus, quidquid irrisiónum aut injuriárum a plebécula sibi irrogabátur, laetus et constans perferébat. Anno dénique millésimo septingentésimo octogésimo tértio, die décima sexta Aprílis, cum in templo sanctae Maríae ad Montes precatióni plures dedísset horas, corréptus delíquio, traductúsque vicínas in aedes benéfici hóminis sanctíssime ánimam Deo réddidit, trigésimo quinto aetátis anno. Quem virtútibus et miráculis clarum Pius nonus Póntifex máximus Beatórum, novísque fulgéntem signis Leo décimus tértius Sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Si quis vult. *de Communi unius Martyris extra tempus Paschale. ii. loco, cum* ℟℟. *de Communi Confessoris non Pontificis.*

In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laudibus.

DIE XIX. APRILIS.

S. Leonis IX.

Papae et Confessoris.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Leónem Pontíficem Sanctórum tuórum méritis coaequásti: concéde propítius; ut qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitae quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo. *ut in Communi Conf. Pont.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LEO nonus, Bruno ántea vocátus, ex nobilíssima Dabsburgénsi família prognátus, et Caesarum affinis, natus est die vigésimo Júnii, anno millésimo secúndo. Quinquénnis factus, tráditus est Berthóldo, Tullénsi Epíscopo, qui floréntes olim Tulli scholas restitúerat. In iis Bruno sub pio Pontífice tantum profécit, ut ejúsdem Ecclésiae factus canónicus, ac póstmodum ecclésiae sancti Deódati praepósitus, ómnium sibi admiratiónem et amórem conciliáret. Mórtuo Hermánno qui Berthóldo succésserat annum agens vigésimum quartum, unánimi ómnium voce eléctus est Tullénsis Epíscopus: quo in múnere nulli óptimi pastóris officio, per vigínti quátuor annos, défuit. Defúncto Romae Damáso secúndo, Bruno noster, ómnium Cardinálium suffrágiis, ac commúni fidélium gratulatióne, ad sanctíssimam Petri Sedem evéctus est, et in ea sedit annis quinque, duóbus ménsibus, diébus octo.

℟. Invéni David.

Lectio v.

VIR omni virtútum génere exímius, ut apostólicum hoc munus impléret, nullis labóribus, nullis súmptibus, nullis incómmodis pepércit. Et jam nihil prius hábuit, quam ut jus eligéndi Románum Pontíficem Clero restitúeret líberum a Caesarum investitúra. Germániam et Itáliam saepius, Gálliam semel aut bis visitávit: quo in itínere suam Tullénsem invísit Ecclésiam, quam ádeo diléctam hábuit, ut Románus licet Póntifex, Epíscopi Tullénsis nec re, nec nómine, nisi tribus annis exáctis, cédere vóluit. Hábuit novem concília, Rhemis, Mogúntiae, Vercéllis, Pápiae, Romae, ad restaurándos christianórum mores. Multas lítteras ad imperatóres, re-

ges, Patriárchas, Episcopos, zelo ac pietáte flagrántes scripsit. Legátos ad imperatórem Constantinopolitánum, pro reductióne Graecórum, semel atque íterum misit, Berengárium haeréticum semel iterúmque damnávit, et Michaélem Cerulárium Patriárcham, insígnem schismáticum, anathémate percússit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

CUM Romae ágeret, ter in hebdómada a sacrosáncta Ecclésia Lateranénsi ad Vaticánum, nudis pédibus, noctu, orans et psallens pergébat. Príncipi Apostolórum décimam oblatiónum partem, sibi de more competéntem, pontifício diplómate cessit. Patrimónium suum próprium in erectiónem monastérii impéndit : unde étiam quotánnis pecúnia submitterétur in sumptus Rosae áureae, quam Románi Pontífices antíquo et solémni ritu benedícunt. In páupere et peregrínos effúsam liberalitátem exércuit. Sub leprósi forma et hábitu, Christum aliquándo próprio lecto excépit. Dénique multis pro Ecclésia labóribus exantlátis, óbiit décima nona Aprílis, anno millésimo quinquagésimo quarto, ante et post mortem multis miráculis clarus; ac sepúltus est in Vaticáno.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xvii.

IN illo témpore : Haec locútus est Jesus : Pater sancte, serva eos in nómine tuo quos dedísti mihi, ut sint unum sicut et nos. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papae noni.

Epist. ad Mich. Const. Patriarcham.

VAE mundo a scándalis : quia cum pene omnes páginae divínae nos páriter invítent ad bonum unitátis et pacis, quátenus cor unum et ánima una sit nobis in eo, qui unánimes in domo sua, quae est cathólica Ecclésia, habitáre facit; exstitére tamen, et exsístunt míseri hómines, sua, non quae sunt Jesu Christi, quaeréntes, per ómnia militibus Dóminum glóriae crucifigéntibus nequióres. Illi síquidem corruptíbili túnicae illíus, quia inconsútilis et désuper contéxta erat per totum, pepercérunt, dicéntes : Non scindámus eam, quadam útique reveréntia admiráti

et textrícis diligéntiam et óperis elegántiam.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

ESTI vero incorruptíbili caritáti ejus, qua unívit Ecclésiam, ut exhíberet sibi vestem gloriósam, non habéntem máculam aut rugam, ímpias et sacrílegas manus ad discindéndum illam crudéliter injíciunt, linguas malíloquas et dolósas ad confodiéndum illam exácuunt, níhili pendéntes ineffábili et speciáli artifício coaetérnae Deo Patri sapiéntiae compáctam et contéxtam, nec humáno ingénio, seu philosophórum syllogísmis aut argumentatiónibus consútam. Stulta enim mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Neque enim per rhetóres et sophístas collégit piscatóres, sed per piscatóres et símplices, piscátus est sophístas et oratóres.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

VERUM erubéscat et confundátur ímpia haeresis, impudénter ínhians sectióni atque divisióni insecábilis et indivisíbilis unitátis, reclamánte et repugnánte non solum ipsíus unitátis natúra, sed étiam humánae sapiéntiae conjectúra. Discédant ergo pérfidi corvi, milvi, vúltures, et quaecúmque laniátu vel morte aliéna pascúntur aves. Sola colúmba ad arcam rédeat; et, super caput Dómini Jesu manens, totum corpus ejus, quod est Ecclésia, úniat, infúndat et répleat; unicámque colúmbam de divérsae professiónis et natiónis homínibus, quasi de divérsis membris effíciat, qui voce cápitis, quod est ipse Christus, dicat : Una est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesp. ad Magnif. Ana. Dum esset summus.

DIE XXIII. APRILIS.
S. Georgii

Martyris. Duplex majus.

Omnia de Comm. Mart. temp. Paschali, praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

℣. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Ad Magnif. Ana. Miles Christi glorióse, Geórgi sanctíssime, tuo pio interventu culpas nostras áblue, ut coeléstis regni sedes valeámus scándere, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Geórgii, Mártyris tui, méritis et intercessióne laetíficas : con-

céde propítius : ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuae grátiae consequámur. Per Dóminum.

Commem. praecedentis.

In i. Nocturno, Lectiones. Fratres, Debitóres. *ut in Communi plurim. Martyrum.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GEORGIUM ut gloriósum generosúmque Christi mílitem, et velut quemdam Mártyrum coryphaeum célebrant tam Graecae quam Latínae Ecclésiae. Hic in Cappadócia adhuc adoléscens, fortíssime pro fídei confessióne decértans, martyrii láuream sub Diocletiáno reportávit. Captus enim quod in daemonum simulácra invéctus esset, imperatorúmque impietátem derisísset, acerbíssimos sustínuit cruciátus. Namque post cárcerem et víncula, acutásque úngulas, calce ardénti adústus, fidículis distráctus, mucrónibus membrátim disséctus, plurimísque áliis poenárum tormentorúmque máchinis attrítus, generósam juvenílis ánimi constántiam, firmúmque mentis suae robur testatíssimum pósteris reliquit. Hinc factum est ut non tantum in Oriénte, ubi passus est, sed et in Occidénte claríssimus exstíterit, ádeo ut certátim omnes áliquid ex sacris ejus relíquiis praesídii loco habére studúerint, ac passim in ejus honórem non modo altária et sacélla, sed sumptuósae quoque ecclésiae et basílicae aedificári consuéverint. Has inter memorátu digna est, quae olim Nancéii éxstitit, décimo quarto labénte saeculo, sub invocatióne sancti Mártyris, a Radúlpho duce, in suo palátio erécta, et Canonicórum collégio decoráta, et quam deínde, pretiósa véluti gemma, fémore nimírum ejúsdem sancti Mártyris Renátus Andegavénsis ditávit.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

De S. Barlaam.

DULTUM et tibi cum diábolo bellum est, dilectíssime; multum, inquam, magnum et perénne. Disce ígitur luctatiónes et victórias imitéris. Aspernáre divítias ac pecúnias, et omnem réliquam saeculi pompam : ne beátos júdices qui dívites sunt, sed beátos eos júdica qui martyrium patiúntur : non eos qui in delíciis, sed qui in sartagínibus versántur : non eos qui opulénti mensa

ássident, sed eos qui in lebéte torréntur : non eos qui in diúrnis bálneis, sed eos qui in diris sunt fornácibus : non eos qui olent unguénta, sed eos qui fumum ac nidórem usti emíttunt : hic multo illo praestántior et utílior est odor : síquidem ille ad supplícium illos qui eo fruúntur, hic autem ad praemia coronásque coeléstes abdúcit. Ne, oro, obtestórque vos, ne salútem nostram negligámus, sed méntibus omnes Mártyres cónditos teneámus, una cum lebétibus, una cum áliis supplíciis, et sicut pictóres imáginem saepe fumo, ac fulígine, longóque témpore inobscurátam detérgunt, ac mundant : sic tu sanctórum Mártyrum útere memória, dilectíssime; cum obrepéntes saeculares curae tuam mentem obscurárint, eam per Mártyrum memóriam detérge.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

SI enim hanc inánima tua memóriam conserváris, non opes inspícies, non paupertátem deplorábis, non glóriam et poténtiam laudábis, nihil dénique ex rebus humánis, nihil eórum quae spléndida sunt, magnum esse quiddam arbitrábere, nihil eórum quae molésta sunt, intolerándum; sed cum his ómnibus supérior eváseris, perpétuum ex imáginis hujus contemplatióne cápies documéntum. Nam qui mílites, in bello ac praeliis strénue se agéntes, quotídie spectat, non deliciárum unquam cupiditáte tenébitur, non delicátam et mollem vivéndi ratiónem in prétio habébit, sed ásperam et rígidam, atque ad certámen compósitam. Quae enim est socíetas ebrietáti cum pugna? unguéntis cum armis, bello et comessatiónibus? Míles Christi es, dilectíssime; armáre, non cómere : athléta es generósus : virfliter age, non concília venustátem.

℟. Filiae.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae. *Lib.* 7. *Reg.* ii. *Epist.* xxxii.

QUER semetípsum Véritas dicit : Pater meus agrícola est, et omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollet eum; omnem vero qui fert fructum, purgábit eum, ut

fructum plus áfferat. Palmes enim infructuósus tóllitur, quia peccátor fúnditus eradicátur. Palmes vero fructuósus purgári dícitur quia per disciplínam recíditur, ut ad uberiórem grátiam perducátur. Sic enim spicárum grana tríbulis attríta, arístis et páleis mundántur : sic olívae praelo pressae in ólei pinguédinem défluunt : sic botri vineárum pressi cálcibus in vinum liquéscunt.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

(Ex eodem, in sept. Psalm. Poenit., ad vi. Psalm.)

QUI manet in Verbo non fraudátur in regno; áliter namque fácere non póssumus, nisi in eo maneámus. Ideóque ait : Manéte in me, et ego in vobis. Ubi enim manéndum nisi in ipso? Defícient domus, palátia córruent, destruéntur civitátes, ab imis sédibus turres evelléntur : Verbum autem Dómini manet in aetérnum. Maneámus ergo in eo, qui manet in aetérnum.

℟. Cándidi.

Lectio ix.

NON sequámur vanitátem, deseréntes veritátem; nec contristémur sicut céteri, qui spem non habent, sed sustineámus eum. Et si moram fécerit, exspectémus, ne contíngat nobis quod per Prophétam dícitur : Vae his qui perdidérunt sustinéntiam! Quicúmque mundánae adversitátis fractus moléstiis, diabólicae tentatiónis infestatióne dejéctus, a spe coeléstium promissiónum deciderit, sustinéntiae, quam pius habúerat, mercédem amíttet : qui vero sustinébit, magnam reportábit remuneratiónem.

Te Deum laudámus.

In Laud. ad Bened. Ana. Miles Christi. *ut in i. Vesp.*

Vesperae a Capitulo de sequenti, Commem. praeced.

DIE XXIV. APRILIS.

S. Gerardi

Episc. Tullensis et Conf.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

Capitulum.

ECCE Sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et inventus est justus, et in témpore iracúndiae factus est reconciliátio.

Hymnus.

CUM vacat Tulli viduáta sedes,
Vota te poscunt pópuli, Gerárde,
Quem sibi primis pietás alúmnum
Finxit ab annis.

Quid times sacris, venerande Praesul,
Infulis sanctam redimíre frontem?
Sic Deus jussit; fácilis precántum
Annue votis.
Ut gregis curas, trepidánte dextra,
Sumpsit, haud cessat vigiláre Pastor;
Crédito ne quid rábie lupórum
De grege perdat.
Fronte non asper, fácilis, benígnus
Voce non sola docet: ipsa vultus
Blanda majéstas pietátis almum
Afflat amórem.
Dum fames nostram populátur urbem,
Tristis et vexat pópulos egéstas,
Cáritas fundo melióre dives
Pascit egénos.
In Dei cultum sacra templa ponit,
Quot situ lapsae réparat tot aras;
Indigis post se patefácta fundat
Hóspita tecta.
Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut aetérnae súbeant opíma
Páscua vitae.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriae índuit eum, allelúia.

Ad Magnificat, Ana. O Gerárde, Tullénsium bone dux et refúgium, audi preces humílium: nobis confer auxílium nunc et in mortis hora, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS Deus, qui beátum Gerárdum Antístitem pópulo tuo praeésse, et quibus praeerat, verbo et exémplo prodésse voluísti: eódem intercedénte, Pastóres Ecclésiae tuae cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis aetérnae; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, et tota virtúte perfíciant. Per Dóminum.

Commem. S. Georgii, Ana. Miles Christi glorióse, Geórgi sanctíssime, tuo pio intervéntu culpas nostras áblue, ut coeléstis regni sedes valeámus scándere, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Geórgii, Mártyris tui, méritis et intercessióne laetíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuae grátiae

consequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM,

Hymnus ut in i. Vesperis.

In i. Nocturno, Lect. Fidélis sermo. *ut in Communi Conf. Pontificis.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GERARDUS, in Colóniae Agrippínae fínibus natus, ibídem in metropolitána sancti Petri ecclésia pietátem et lítteras edóctus, et per síngulos sacri offícii gradus ascéndens, factus est ecclésiae cellárius. Mórtuo Gauzelíno, Tullénsi Epíscopo, Clerus populúsque legátos misérunt ad Brunónem Archiepíscopum Coloniénsem, Magni Ottónis fratrem, imperatóris vices in illis pártibus agéntem, et ut dignum Tullénsi Ecclésiae Pastórem delígeret ab eo petiérunt. Deliberánte Archiepíscopo cum clericis suis, quis eórum tanto óneri par esse posset, Decánus Ecclésiae Coloniénsis Gerárdum propósuit, vera, inquit, humilitáte subjéctum, prompta obediéntia clarum, et longánimi patiéntia probátum. Quod cum omnes, praesértim Bruno, approbássent, Gerárdus Póntifex inaugurátus est, quarto Kaléndas Aprílis, anno nongentésimo sexagésimo tértio. Ubi primum Ecclésiae suae possessiónem adéptus est, id unum curávit ut, tamquam bonus Pastor, ómnibus praebéret exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, ut ait Apóstolus; nemo ítaque illo cástior, nemo continéntior fuit.

℟. Unxit illum óleo sancto, * Et dedit illi Dóminus in praecéptis suis potestátem docére Jacob testimónia, et in lege sua lucem dare Israel, allelúia. ℣. Hic erat edóctus viam Dómini, et fervens spíritu loquebátur. — Et dedit.

Lectio v.

INJURIAS sibi ab ímprobis illátas mira tolerávit patiéntia. Divínis Ecclésiae officiis assíduus, sacrae Scriptúrae sanctorúmque Patrum lectióni affixus, ecclesiárum regímini perpétuo inténtus fuit. Páuperum se patrem exhíbuit; cathedrálem ecclésiam a fundaméntis eréxit, redítibus auxit, relíquiis ditávit. Ecclésiam sancti Gengúlphi aedificávit, dotávit, et Canonicórum collégio decorávit, cum prius in ea sanctimoniáles intituísset. Insígne nosocómium, domum Dei nuncupátum, Tulli fundávit. Denique óptimis munívit civi-

tátem légibus. Tot tantásque virtútes multis magnísque Deus illustrávit miráculis, sancti Praesulis mérito vel intercessióne patrátis; nam in primis spíritu prophético cláruit, et multa, vel futúra, vel quae procul fiébant, quasi vidísset óculis, praenuntiávit. Fruméntum in ipsíus recónditum hórreis, témpore famis, sic ejus précibus et in Deum fidúcia multiplicátum est, ut quod aléndis vix sufficiébat domésticis, univérsis ad messem usque suffécerit paupéribus.

℟. Iníquitas non est invénta in lábiis ejus : in pace et in aequitáte ambulávit. * Et multos avértit ab iniquitáte, allelúia. ℣. Hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino, quia erat vir bonus et plenus Spíritu sancto.—Et.

Lectio vi.

LETHALI aliquándo morbo labórans, sanátus est intercessióne sanctórum Mansuéti et Apri, quorum ad se relíquias afférri jússerat et in sancti Joánnis Baptístae oratório repóni, ubi vigíliae celebrabántur. Peste civitátem vastánte, solémnem ad sanctum Aprum instítuit processiónem, ibíque ordináta septifórmi litánia, multis étiam ab ipso profúsis lácrymis, Deum placávit, civibúsque misericórdiam et flagélli cessatiónem impetrávit. Mortis suae tempus praenóscens, senex jam et grandaevus, dum matutínum recitáret offícium in Ecclésia cathedráli, ante altáre sancti Blásii morbo corréptus est, continuóque ad léctulum suum delátus, cunctis qui áderant benedíxit, sacrum recépit Viáticum, summáque cordis ac vultus laetítia, futúrae vitae gáudia praesígnans felíciter obdormívit. Eódem témpore sanctus Maíolus, Abbas Cluniacénsis, de morte ejus, Deo revelánte, admónitus, mónachos suos vocávit, rem divínitus accéptam narrávit, et ut pro Dei servo preces fúnderent, hortátus est. Congregátis finítimis Episcopis et provínciae Primóribus, sepúltus est in médio chori : unde sacros ejus artus póstea magna solemnitáte levávit Leo nonus, Papa et Episcopus Tullénsis, cum prius pium Pastórem in synodo Romae hábita Sanctórum albo adscripsísset.

℟. Absit a me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis. * Et docébo vos viam bonam et rectam, allelúia. ℣. Non quaero quae vestra sunt, sed vos. Libentíssime impéndam, et superimpéndar ipse pro animábus vestris.

—Et docébo. Glória Patri. Et docébo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papae noni.

Bulla canonizationis.

VIRTUS divínae operatiónis in ómnibus est mirábilis, máxime vero in sanctis suis, quos praescívit et praedestinávit confórmes fíeri imágini Fílii sui. Paulo ante nos in episcopátu Tullénsi (unde nutu Omnipoténtis et ómnia suo arbítrio disponéntis, nec ullis nostrórum meritórum proféctibus, ad Apostólicam Sedem transláti sumus), fuit Epíscopus, nómine Gerárdus, qui duo talénta, intelléctum et operatiónem, a coelésti Patrefamílias accípiens, divínam legem, quam medúllitus intelléxit, sic ópere adímplere stúduit; ut fíeret dignus accípere illam desiderábilem a Deo salutatiónem : Euge, serve bone et fidélis; quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam : intra in gáudium dómini tui.

℟. Factus sum infírmis infírmus; ómnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos. * Omnia fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus efficiar, allelúia. ℣. Zelátus sum bonum; proptérea possidébo bonam possessiónem. — Omnia.

Lectio viii.

SIC enim Dómini sui talénta erogávit, sic ánimas lucrátus est verba salútis praedicándo, ut geminátam Dómino suo pecúniam repraesentáret, et sibi aetérna benefícia cumuláret. Lumbos sibi praecínxit castitátem servándo, lucérnas in mánibus portávit exémpla bonae operatiónis áliis praebéndo. Exspectávit Dóminum a núptiis sanctae Ecclésiae non dormiéndo, sed vigilándo, prima, secúnda, tértia vigília, ánxius ad ejus adspéctum; secúndum illud quod quotídie psallébat : Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te. Item, sitívit ánima mea ad te, quam multiplíciter tibi caro mea.

℟. Diléxit decórem domus Dei et locum habitatiónis glóriae ejus. * Ideo requiéscet in monte sancto

ejus, allelúia. ℣. Ædificávit templum sanctum Dómino, in quo instábat oratiónibus et obsecratiónibus die ac nocte.— Ideo. Glória Patri. Ideo.

Lectio ix.

AT quia sic semper ánimo suspirábat ad Deum, ejus virtúte comitátus angelicam ducens vitam, quotídie Christum in paupéribus ad mensam suscipiens, quotídie piis áctibus insístens, nec docéndo nec agéndo, nisi quod sanctum et Deo gratum esset, multis effúlsit miraculórum prodígiis sanctitáti ejus testimónium perhibéntibus, unde plures adhuc testes exsístunt : quod et idem post mortem carnis cum Christo Dómino nostro spíritu vivens, glórians saepe operátus est, et saepe adhuc operátur, curans divérsos languóres diversásque infirmitátes.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES.

Hymnus.

SAT datum terris; tua nunc olympo
Te gravem virtus méritis repóscit;
Débitas sacro cápiti, Gerárde,
Necte corónas.
Lux eras caeco, cólumen labánti,
Et salus aegro, mísero levámen :
Nunc tuum cinget comes indigéntum
Turma triúmphum.
Praescius mortis prope jam futúrae,
Ut novas vires animósque sumat,
Páscitur Christo, solidáque fortis
Fervet ab esca.
Flebat adstántis pia turba Cleri :
Ille gaudébat properáre coelo,
Et siti longa cúpide petítum
Vísere Numen.
Prisca nostrórum píetas avórum
Fluxit ex illo; redivíva surgat :
Quos adhuc servat cinis, hic sepúltos
Súscitet ignes.
Quae fuit vivo tibi cura, Praesul,
Hanc, licet vectus super astra, serves;
Et tuam, nostrae bene tutor urbis,
Réspice gentem.
Summa laus Patri, Genitóque summa,
Qui gregem fuso rédimit cruóre :
Sit tibi compar, utriúsque nexus,
Glória, Flamen. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Bened. Ant. Sacérdos magnus in vita sua suffúl-

sit domum, et in diébus suis corroborávit templum, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS Deus, qui beátum Gerárdum Antístitem pópulo tuo praeésse, et quibus praeerat, verbo et exémplo prodésse voluísti : eódem intercedénte, pastóres Ecclésiae tuae cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis aetérnae : ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, et tota virtúte perfíciant. Per Dóminum.

Vesperae ii. de sequenti, Commemoratio praeced. per Añam et ℣. seq.

Añ a. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem, allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Oratio. Omnípotens. *ut supra.*

Si, Festo translato, Vesperae integrae dicuntur de S. Gerardo, omnia ut in Laud., praeter Psalmos et Añam ad Magnificat.

DIE XXVII. APRILIS.
S. Fidelis a Sigmaringa

Martyris. Duplex.

Omnia ut in Breviario, die XXIV. hujus.

In i. Vesperis Commem. praecedentis.

In ii. Vesperis a Capit. de seq. Commem. S. Fidelis et S. Vitalis Mart.

FESTA MAII.

DIE XI. MAII.
S. Gengulphi

Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. temp. Pasch., praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Gengúlphi, Mártyris tui, méritis et intercessióne laetíficas : concéde propítius, ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuae grátiae consequámur. Per Dñum.

Commem. praeced.; postea S. Mamerti Episc. Conf. Añ a. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriae induit eum, allelúia.

Oratio.

CLAMANTES ad te, quaesumus, Dómine, dignánter exáudi : ut sicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamérti pópulo in afflictióne pósito pepercísti, ita et nobis ejus intercessióne in omni tribu-

latióne succúrras. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GENGULPHUS, quem Martyrológium Románum eódem die, sub nómine sancti Gangólphi Mártyris commémorat, natále solum Burgúndiam hábuit, et paréntes alta pro avórum série nóbiles. Quae prima virtútum sémina suscépit puer, adoléscens adáuxit. Qua enim aetáte júvenes, calcáto virtútis foedere, per médias ruunt voluptátes indómiti, is ut vitam summae cautélae praesídiis contra vim impoténtis adolescéntiae munírет, non se iis, quibus frui potuísset, delíciis addíxit; non eas quaesívit júvenum confabulatiónes, quae mentis puritátem suis detúrpant illécebris, sed piórum dumtáxat virórum delectátus consórtio, jocos adversátus et lúdicra, oratióni assíduus, legis christiánae studiosíssimus, eam prae se tulit morum integritátem, quae ómnibus exémplum fíeret.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

HEC parum virtútes álias decorávit illa crescens cum ipso misericórdia, ex qua, amplíssimi patrimónii haeres factus, óptimam bonórum partem paupéribus sublevándis impéndit. Uxórem duxit géneris quidem nobilitáte sibi non ímparem, sed longe dissímilem móribus. Dum enim ipse in Pippíni Francórum regis exércitu mílitans, sic strénui mílitis partes adímplet, ut nulli desit christiáni viri offício, illam, spreta conjúgii fide, adúltero palam adhaerére non púduit. Ad sua revérsus, nihil non movit, ut infídam ad melióra revocáret : verum crescénte in dies nefáriae mulíeris audácia, ab ea discéssit, ut totum se pietátis et misericórdiae opéribus devovéret.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

VERITI autem uxor pérfida, et ipsíus adúlter, ne sanctus vir scéleri débitas ab eis poenas expósceret, de ipsíus morte concílium inter se habuérunt : datáque occasióne, in ejus cubículum írruens adúlter, Gengúlphum nihil tale suspicátum, et famulórum ministério destitútum gládio confódit. Lethaliter vulnerátus, áliquot tantum supervíxit dies, et sacro Domínici córporis et sánguinis munítus Viático, justítiae et castitátis conjugális martyr óbiit. Tanto autem post

mortem cláruit miraculórum et sanctitátis nómine, ut sub ipsíus invocatióne, multae per divérsa loca constrúctae fúerint ecclésiae : inter quas una Tulli a beáto Gerárdo, quam ipse sanctíssimus Praesul Canonicórum collégio decorávit.

℟. Fíliae Jerúsalem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* x.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi. — *Homil.* lxix. *de Verb. Evang. Matth.*

CITOTE, certúmque tenéte corpus mórtuum esse sine ánima, ánimam mórtuam esse sine Deo. Omnis homo sine Deo mórtuam habet ánimam. Plangis mórtuum : plange peccatórem magis, plange ímpium, plange infidélem. Scriptum est : Luctus mórtui, septem dies; fátui autem et ímpii omnes dies vitae illórum. An vero non in te sunt víscera miseratiónis christiánae, ut plangas corpus a quo recéssit ánima, et non plangas ánimam a qua recéssit Deus?

℟. Ego sum.

Lectio viii.

HOC tenens Martyr respóndeat comminatóri : Quid me cogis ut negem Christum? Si nolúero, quid facis? Pércutis corpus meum, ut recédat inde ánima mea : sed ipsa ánima mea ad se habet corpus. Non est imprúdens, non est insípiens. Tu vis ferire corpus meum : vis ut cum timeo ne férias corpus meum, et recédat inde ánima mea, ego fériam ánimam meam, et recédat inde Deus meus? Inde ergo Dóminus, qui habet potestátem et corpus et ánimam occídere in gehénna ignis. Quómodo? quando mittétur in gehénnam ímpius, ardébit? Ibi corpus, ibi ánima : mors córporis sempitérna poena; mors ánimae Dei abséntia.

℟. Cándidi.

Pro sancto Mamerto.

Lectio ix.

AMERTUS, Viennénsis Episcopus, plus quam mediánte saeculo quinto, ipsa Resurrectiónis Domínicae vigília, deflagránte regális Palátii arce, cum cives facultátibus suis, domibúsque metuéntes, ex ecclésia discessíssent, ipse solus in ea rémanens, lácrymis et oratiónibus ignem exstínguere méruit. Sed jam ántea fere per

anni spátium frequéntes terraemótus, plures ejúsdem civitátis domos et basílicas concússerant : insóliti quoque sónitus noctúrni, et lupi, ursi, ac cervi per urbem oberrántes, exitiále quiddam et ferále minitabántur. Quae flagélla ut avérteret, eádem nocte, cívibus post exstínctum incéndium ad ecclésiam revérsis, ánimo concépit institúere Litanías usitátis solemnióres. Hasque póstea indíxit tríduo ante Ascensiónem Dómini celebrándas in jejúniis, compunctióne cordis, précibus, et eleemósynis; ad quas univérsis fidélibus concurréntibus, coórta cessávit calámitas. Eas supplicatiónes mox tota Gállia praescríptas et observátas, Roma ipsa Leónis tértii auctoritáte ampléxa est.

Si Festum transferatur, Lectio ix.

VIS nosse quae sit mors ánimae? Intéllige Prophétam dicéntem : Tollátur ímpius, ut non vídeat claritátem Dómini. Tímeat ergo ánima mortem suam, et non tímeat mortem córporis sui. Quia si timúerit mortem suam, et víxerit in Deo suo, non eum offendéndo et a se repelléndo, merébitur in fine recípere corpus suum, non ad poenam aetérnam, sicut ímpii, sed ad vitam aetérnam, sicut justi. Illam mortem timéntes, et illam vitam mártyres diligéntes, promíssa Dei exspectántes, minas persecutórum contemnéntes, et ipsi apud Deum coronári meruérunt, et nobis celebránda illa solémnia reliquérunt.

Te Deum laudámus.

In Laudibus Commem. S. Mamerti, Ańa. Euge, serve bone et fidélis; quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Oratio.

CLAMANTES ad te, quaesumus, Dómine, dignánter exáudi : ut sicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamérti pópulo in afflictióne pósito pepercísti, ita et nobis ejus intercessióne in omni tribulatióne succúrras. Per Dóminum.

In ii. Vesperis, Commem. sequentis.

DIE XIII. MAII.

Translatio S. Nicolai

Episcopi et Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

CONCEDE, quaesumus, omnípotens Deus, ut beáti Nicoláí, Pontíficis tui, Translatiónem recoléntes, perpétuis ejúsdem mereámur fovéri praesídiis. Per Dóminum.

In i. Vesperis, Commem. praecedentis.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CUM Myra, Lyciae cívitas metrópolis, multíplici Saracenórum incúrsu sic infestarétur, ut illíus íncolae vicíni cujúsdam montis látebras quaerere cogeréntur, paucis mónachis ad sepúlcrum beáti Nicoláí custodiéndum relíctis, Bariénsibus quibúsdam mercatóribus in mentem venit, sacrum ejúsdem sanctíssimi Praesulis corpus in pátriam secum advéhere. Hi, anno salútis millésimo octogésimo séptimo, Myram ádeunt, ubi sancti Nicoláí relíquias, sacro liquóri ex eis profluénti immérsas, in urna repériunt, extráctas návibus impónunt, et eménso felíciter pélago, in basílicam sancti Benedícti Bariénsis civitátis in Apúlia transferunt, exsultánte toto comitátu. Mox Bariénsum cívium impénsis, sub ipsíus invocatióne, magnífica coepit aedificári basílica, quam Urbánus secúndus consecrávit, et in ea sacrum cóndidit corpus, quod ibi in hunc usque diem cólitur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

HISDEM tempóribus, nóbilis quidam Lotharíngus, Albértus nómine, a Bariénsibus sacri dígiti artículum unum, quem junctúram vocant impetrávit, quem religióse secum déferens, in sacéllo vículi qui póstea sanctus Nicoláus de Portu nuncupátus est, quam pótuit honorífice cóndidit. Mox sicut in Apúlia ad totíus córporis, sic in Lotharíngia ad sacrae partículae praeséntiam tot tántaque signa divínitus édita sunt, ut ab eo témpore innumerábiles pópuli, ex divérsis mundi pártibus, devotiónis grátia, eo conflúxerint, ipsúmque sanctum Nicoláum cathólici Lotharíngiae príncipes, omnísque Lothára gens patrónum suum lubénter agnóverint. Porro locus ipse, qui prius erat vicus ignóbilis et exíguus, in óppidum dilatátus est, et locupléti commércio víguit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

FAMA miraculórum percrebrescénte, Gálliae reges quam plúrimi, sicut et reginae, necnon álii príncipes tamquam peregríni venérunt, ut Deum, per mérita sancti Nicolái, exorárent, et ecclésiam pretiósis donis locupletáti sunt. Inter ália, memóriae tráditum est, quod sancti Ludovíci pia uxor, naufrágio, una cum rege et líberis peritúra, votum vóverit sancto Nicoláo Lotharíngiae, et perículo liberáta, parvam navim, ex argénto conféctam, doni título, per fidélem minístrum míserit. Piis fidélium largitiónibus exstrúcta est, témpore Renáti secúndi, ecclésia structúra et arte spectábilis, peregrinórum frequéntia spectabílior.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xx.

IN illo témpore : Accessérunt quidam Sadducaeórum, qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi. *In S. Ignatium.*

SANCTORUM non modo córpora, sed ipsi lóculi et monuménta spirituáli grátia conférta sunt. Nam si in Elisaeo id cóntigit, ut defúnctus, sepúlcrum ejus attíngens, mortis víncula dissólverit : multo magis hoc témpore, quo grátia fluit ubérior, ut si cum fide áliquis arcam attíngat, magnam inde virtútem háuriat. Ideo reliquias sanctórum nobis concéssit Deus, ut nos ad se eórum imitatióne perdúcat.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

QUIN étiam éxpedit, ut non solum ii qui aerúmnis afféćti sunt, huc sese cónferant, sed illi étiam qui et ánimi quiéte, et glória, et poténtia, et magna apud Deum fidúcia perfruúntur, hanc utilitátem non négligant. Qui enim huc accédit et sanctum videt, bona haec efficiet stabilióra, et memória recte factórum ejus, ánimum suum reddet moderatiórem, nec consciéntiam suam bonis opéribus efférri atque intuméscere patiétur. Non parvi autem moménti est, eos, quibus prósperae atque secúndae res fluunt, eas ferre moderáte, et supérbiae tumóre non extólli.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

UTILIS ígitur cunctis hic thesáurus est, et refúgium opportúnum, tam iis qui

lapsi sunt, ut a tentatió-
nibus liberéntur : quam iis
qui próspere ac felíciter
degunt, ut diu fruántur
bonis; illis qui morbis la-
bórant, ut bonam valetúdi-
nem consequántur; illis qui
cómmoda gaudent valetú-
dine, ne in morbum áli-
quem incúrrant. Quae qui-
dem ómnia considerántes,
omni gáudio atque volu-
ptáti sacrum hunc locum
anteponámus; ut laetítiae
et lucri consórtes, illic
sanctórum contubernáles
précibus ipsórum sanctó-
rum, et grátia, ac benigni-
táte Dómini nostri Jesu
Christi, cum quo Patri
glória, sanctóque Spirítui,
nunc et semper, et in saec-
cula saeculórum. Amen.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesperis Commem.
sequenti.

DIE XIV. MAII.
S. Petri
Episcopi Tarentasiensis
et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

EUS, qui Ecclésiam
tuam beáti Petri,
Confessóris tui at-
que Pontificis, illumináre
dignátus es gloriósis méri-
tis ac doctrinis : concéde
propítius ut ipsíus perpé-
tuis muniámur suffra
cujus innúmeris mir
sanctitátisirradiámur e
plis. Per Dóminum.

In i. Nocturno, L
nes de Scriptura occu

In secundo Noctur

Lectio iv.

ETRUS, in
nénsi dioec
tus, a sanc
réntibus p
cátus, saeculum co
nens, in monastériun
naevállis, órdinis
ciénsium, sese co
cum vix ad aetáte
ginti annórum perve
Ad tantam vitae sa
tem brevi témpore pe
ut, cum de fundáne
médii monastério i
cési Tarentasiénsi ag
illíus creátus fúerit A
tanto humílior qua
célsior. Ibi suis coer
paupéribus xenod
struxit. Vacánte s
chiepiscopáli Tare
si, Petrus, quamvis
et relúctans, ad is
dem fuit eléctus, c
tióni consénsum n
buit, nisi a sancto
do et generáli cap
órdinis coáctus.

℟. Invéni Davi

Lectio v.

OTUS in
Petrus ut
cési sua e
cam disciplínam,

labefáctam, restauráret, et Ecclésiae temporália a láicis usurpáta recuperáret. Suae dioecéseos paróchias bonis pastóribus providére, eas frequénter visitáre, verbum Dei ubíque ipse praedicáre, vitae austeritáte ómnibus praelucére, paupéribus omnímode opitulári, preces cum lácrymis pro se et áliis fúndere non desinébat. Tandem, seípsum pro níhilo réputans et vitae solitáriae stúdio raptus, in Germániam clam fugit, ubi in Cisterciénsi monastério, mónachis ipsis ignótus, diu látuit. Ibi detéctus et ad sedem suam redíre coáctus, restitútus est votis lacrymísque suórum.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

HEC sufficiébat dioecésis Tarentasiénsis suo Dei glóriae promovéndae stúdio. Vicínas regiónes lustrávit, et in Alsátiam usque pervénit, ubi, váriis in locis verbum Dei annúntians, máxima patrávit mirácula. Rubeáci in Alsátia superióre sacrum Missae sacrificium ófferens, claudos eréxit et, peráctо sacrifício, caecum illuminávit. Fídei non tantum propagátor, sed et defénsor, in ímpio schísmate Victóris tértii, quem Friderícus imperátor advérsus Alexándrum tértium, summum Pontíficem, éligi curáverat, legítimo Pontífici semper prope solus inter príncipis illíus súbditos manifége adhaesit, ipsúmque imperatórem, eum e schísmate evocatúrus sine ullo timóre ádiit. Tam sciéntia quam sanctitáte illústris, a summo Pontífice ad Gálliae et Angliae reges, inter se bellántes, missus, pacem inter eos compósuit. Ab Angliae rege, ad quem ab eódem Pontífice secúndo missus fúerat, rédiens, in monastério Bellaevallénsi in dioecési Vesúntina in morbum íncidit, et, sacraméntis Ecclésiae munítus, sanctam ánimam Deo réddidit décimo octávo Kaléndas Octóbris, anno millésimo centésimo septuagésimo quarto, aetátis suae septuagésimo tértio.

℟. Iste est qui.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Homo péregre. *de Communi Confessoris Pontificis.*

DIE XXI. MAII.

S. Joannis Nepomuceni

Martyris. Duplex.

Omnia ut in Supplemento, XVI. Maii.

DIE XXIV. MAII.

B. Mariae Virginis

sub titulo

Auxilium Christianorum.

Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento.

DIE XXVIII. MAII.

S. Vincentii Lirinensis

Abbatis. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter sequentia.

Oratio. Intercéssio nos.

Commem. praecedentis.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

VINCENTIUS in civitáte Leucórum ortus, et sanctiLupiTrecénsis Epíscopi germánus frater, primo milítiam saeculárem sectátus, mundo póstea valedíxit, et in monastérium Lirinénse, tunc témporis in ínsula maris Mediterránei celebérrimum, secéssit, ut Deo totus vacáret : ibi non minus doctrína quam virtútibus flóruit. Sub peregríni titulo, celáto ex humilitáte próprio nómine, librum áureum édidit, in quo luculénter et sólide certa státuit princípia, tum confutándis ómnium haeréseon novitátibus, tum cat veritáti asseréndae in profutúra. Scripsit anno tértio post h synodum Ephesin est anno Christi q gentésimo trigésim to; óbiit Theodósio lentiniáno regnánti

℟. Honéstum.

Lectio v.

De Commonitorio centii Lirinen

SÆPE ígitu stúdio et attentióne rens, a quam plúr ctitáte et doctrína p tibus viris, quona possim, certa qu quasi generáli ac via, cathólicae fid tem ab haeréticae tis falsitáte discér júsmodi semper r ab ómnibus fere r quicúmque in fid nus atque íntege nére vellet, dúpl munire fidem sua no adjuvánte, del mum scílicet divi auctoritáte, tun Ecclésiae cathóli tióne. Hic fórsita áliquis : Cum sit Scripturárum ca que ad ómnia sa que sufficiat, qui ut ei ecclesiásti géntiae jungátur Quia vidélicet S sacram, pro ips

túdine, non uno eodémque sensu univérsi accípiunt, sed ejúsdem elóquia áliter atque áliter álius atque álius interpretátur : ut pene quot hómines sunt, tot illinc senténtiae érui posse videántur.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

ITQUE idcírco multum necésse est, propter tantos tam várii erróris anfráctus, ut prophéticae et apostólicae interpretatiónis línea, secúndum ecclesiástici et cathólici sensus normam dirigátur. In ipsa item cathólica Ecclésia magnópere curándum est, ut id teneámus quod ubíque, quod semper, quod ab ómnibus créditum est. Hoc est enim vere propriéque cathólicum, quod ipsa vis nóminis ratióque declárat, quae ómnia fere universáliter comprehéndit. Sed hoc ita demum fiet si sequámur universalitátem, antiquitátem, consensiónem. Sequémur autem universalitátem hoc modo, si hanc unam fidem esse fateámur, quam tota per orbem terrárum confitétur Ecclésia. Antiquitátem vero ita, si ab his sénsibus nullatenus recedámus, quos sanctos majóres ac Patres nostros celebrásse maniféstum est. Consensiónem quoque ítidem, si in ipsa vetustáte ómnium, vel certe pene ómnium sacerdótum paritáte et magistrórum definitiónes sententiásque sectémur.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. vii. *in cap.* iii. *ad Rom. circa finem.*

SI céntuplum hic non recípimus, nos ipsi in causa sumus, qui mútuum non damus illi, qui tantum réddere potest. Dic enim, quaeso, quid magni dedit Petrus : nonne rete scissum tantum, et cálamum et hamum? Verum vicíssim illi Deus univérsi orbis domos apéruit, terrámque simul et mare pateféci, dedítque ut omnes illum in sua vocárent, imo quae sua erant, vénderent et ad illíus pedes afférrent, ne in manus quidem tradéntes pecúniam; neque enim id audébant, tantum illi honórem una cum munificéntia tribuébant.

℟. Iste est.

Lectio viii.

DICES : At ille Petrus erat. Quid tum, o bone! Non ista Petro tantum promíssa sunt; neque enim dixit : Tu vero, o Petre, céntuplum accípies solus; sed quisquis relíquerit domos, aut fratres, céntuplum accípiet. Personárum síquidem differéntiam non cognóscit, sed recte facta magis pensat. Grátiam enim habet Deus, et cum nobis debet et cum solvit. Adspicit autem creditóres suos libéntius, quam eos qui nihil mútuo dedérunt : quibus vero plura debet, eos et plus díligit. Quamóbrem si perpétuam cum illo amicítiam inire vis, vide ut multum tibi débeat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

NEQUE enim perínde delectátur suis debitóribus créditor, atque Christus creditóribus: fugit enim quibus nihil debet; quibus vero debet, ad hos potíssimum accúrrit. Omnem ígitur lápidem movéntes, curémus Christum debitórem habére; hoc enim praesens tempus, foenerándi tempus est. Nunc scílicet, in indigéntia Christus constitútus est; si jam illi nihil das mútuo, tuórum certe, cum hinc discésseris, níhilo opus habébit; hic enim sitit, hic ésurit; cave ígitur illum ne despícias.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti; Commemoratio praecedentis.

DIE XXIX. MAII.
S. Maximini

Episcopi Trevirensis et Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Maximínum, Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda fide cathólica, virtúte constántiae roborásti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectione de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MAXIMINUS inter omnes Galliárum Praesules ob fídei puritátem et vitae sanctimóniam, aetáte sua celebérrimus, Pictávii in Aquitánia clarissimis senatórii órdinis paréntibus natus, sanctum Maxéntium, ejúsdem urbis Episcopum proximúmque sancti Hilárii praedecessórem, fratrem habuísse dícitur. Inde cum

Augústam Trevirórum devenisset, sancti Agrícii fama adscítus, totum se beáti Pontíficis disciplínae trádidit, adeóque profécit, ut illum ipsémet Agrícius sacrae milítiae adscríptum, Angelo monénte, sibi successórem praenuntiáverit. Illo ígitur vita functo, Maximínus ómnium Ordinum consénsu totiúsque plebis favóre, a vicínis Epíscopis Póntifex consecrátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

MULTUM deflévit Maximínus cum ómnibus orthodóxis, immániter oppréssum ab Ariánis Athanásium, ac impugnátam in illo christiánae fídei veritátem et Verbi divinitátem, eximiúmque Doctórem Constantíni imperatóris jussu Trevíros amandátum, honorífice suscépit, tamquam inexpugnábilem Ecclésiae murum. Paulum Constantinopolitánum, qui ejúsdem factiónis ártibus, sede sua dejéctus erat, páriter excépit hospítio, atque Constántis auctoritáte gregi suo restítui procurávit. Synodo Agrippinénsi primae praefuit, in qua scílicet Euphrátas, Photíni sectátor, damnátus est. Concílio quoque Sardicénsi cum áliis intérfuit Galliárum Epíscopis, ac pro Athanásio contra Eusebiános, hostes ejus infensíssimos, constánter pérstitit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

INDE Romam ad límina Apostolórum digréssus est, posteáque Pictávium, ubi plenus méritis ob multos pro Ecclésia exantlátos labóres, migrávit in coelum, quarto mediánte saeculo. Beáti Praesulis corpus, Trevíros translátum, summo cum honóre cóndidit succéssor ejus Paulínus, in suburbána ecclésia tunc sancti Joánnis Baptístae, deínceps vero sancti Maximíni nómine, una cum adjécto monastério, insigníta, ibíque, teste sancto Gregório Turonénsi, multis virtútibus et prodígiis illustrátum enítuit.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Homilia in Evangel. Homo péregre. *de Communi i. loco.*

In ii. Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced. et S. Felicis Papae et Mart.

FESTA JUNII.

DIE II. JUNII.

SS. Pothini *Episcopi Lugdunensis et* sociorum *Martyrum.*

Duplex.

Omnia de Comm. plurimorum Martyrum, tempore Paschali, praeter seq.

Oratio.

MARTYRUMtuórum Pothíni Pontíficis, Blandínae Vírginis et Sociórum, solémnia recenséntes, súpplices te, Dómine, deprecámur : ut in tua caritáte radicáti et fundáti, passiónes hujus témporis, amóre illíus glóriae quae revelánda est in nobis, invícto ánimo sustinére valeámus. Per Dóminum.

In i. Vesperis, Commem. SS. Marcellini, Petri atque Erasmi Mart. per Añam et ℣. de Laud. ut in Communi pro tempore Paschali.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri atque Erásmi solemnitáte laetíficas : praesta, quaesumus, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura ocurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Epístola Ecclesiárum Viennénsis et Lugdunénsis ad Ecclésias Asiae et Phrygiae.

BEATISSIMUS Pothínus, qui episcopátum Lugdunénsis Ecclésiae administrábat, nonagenário major, et córpore ádmodum infírmo, ob praeséntem quidem córporis imbecillitátem aegre spíritum trahens, céterum prae cupiditáte imminéntis martyrii, mirábili alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quo perlátus a milítibus, prosequéntibus ipsum magistrátibus civitátis, et univérsa plebe váriis eum clamóribus impeténte; tamquam ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus a praeside quisnam esset Christianórum Deus, respóndit : Si dignus fúeris, cognósces.

℣. Lux perpétua.

Lectio v.

POST haec inhumáne raptátus et innúmeris plagis afféctus est, cum ii quidem qui próprius adstábant, cálcibus et pugnis illum contumelióse appéterent ; qui vero lóngius distábant, quidquid ad manum erat in ipsum conjíceren. Exínde vix adhuc spirans in cárcerem projéctus est, tandémque post bíduum ánimam exhalávit. Matúrus vero neophytus, et Sanctus, diáconus Viennénsis, cum Blandína ancílla pluribúsque áliis, ducti sunt ad bésti in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctu consuéta illic flagrórum vel

bera, atque bestiárum illos trahéntium morsus pertulérunt. Hi ergo máximo certámine perfúncti cum vitálem spíritum diu protraxíssent, tandem jugulâti sunt.

℟. In servis.

Lectio vi.

BLANDINA autem ad palum suspénsa, béstiis objécta est; cumque nulla tunc béstia corpus illíus attigísset, depósita ex stípite rursus in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reservâta. Ineúnte ígitur solémni mercátu, praeses beatíssimos mártyres ad tribúnal addúci jussit, tamquam in theatráli pompa illos pópulo osténtans. Cumque eos dénuo interrogásset, quicúmque cives Románi repérti sunt, cápite truncâti, réliqui trâditi sunt béstiis. Post hos omnes, último tandem spectaculórum die, beáta Blandína rursus illâta est, una cum Póntico, adolescénte quíndecim círciter annórum, qui cuncta supplícia generóse perpéssus, emísit spíritum. Ipsa vero Blandína, post flagra, post ferárum vellicatiónes post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objécta est; a quo diu in altum jactâta, tandem et ipsa víctimae instar jugulâta est.

℟. Fíliae Jerúsalem.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Ego sum vitis. *de eodem Communi, i. loco.*

Lectio ix. (*ex duabus una*) *SS. Martyrum Marcellini, Petri et Erasmi, in Brev., eorumque Commem. in Laud. per Aña i. Vesp. ut in Communi, pro tempore Paschali.*

Vesperae a Capitulo de sequenti, Commem. praeced.

DIE III. JUNII.
S. Clotildis

Francorum Reginae, Viduae. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. praeter sequentia.

Oratio.

RESPICE, Dómine, ad Francórum benígnus impérium, et quibus per devótam sanctae Clotíldis instántiam donum fídei contulísti, iísdem, nunc per ejus intercessiónem, tríbue sincérum christiánae pietátis afféctum. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLOTILDIS, Chilpérici Burgundiónum regis fília, post parentum necem, a pátruo Gundebáldo rege educâta, Clo-

dovaeo adhuc éthnico in cónjugem trádita est. Cum primogénitum peperísset, eum, toleránte magis quam approbánte Clodovaeo, baptizári jussit. Quo infánte in albis defúncto, id aegre ádmodum tuiit Clodovaeus, ac baptísmo, imputávit, ásserens deos pátrios ob contémptum núminis sui irátos, sibi fílium erípuísse. At illa : Deo, inquit, omnipoténti, Creatóri ómnium, grátias ago, qui me non usquequáque judicávit indígnam, ut de útero meo génitum regno suo dignarétur adscíre.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

ALTERUM fílium cum genuísset regína, et hunc quoque baptizári vóluit : qui cum aegrotáre coepísset, affirmánte rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus conváluit. At regína non cessábat hortári virum, ut abjécta idololatría, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhaesit : donec in expeditióne Alemánnica, inclinátam cernens suórum ácies, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi imploráto, de hóstibus triumphávit. Cui apud Remos laeta uxor occúrrens, ubi órdinem rei gestae cognóvit, sanctum advocávit Remígium, a quo rex baptizátus, et chrísmate sacro inúnctus est.

℟. Dilexísti.

Lectio vi.

POST mortem Clodovaei, Turónes ádiit Clotíldis; ibíque ad sepúlcrum sancti Martíni summa pietáte réliquum vitae exégit, pernox in vigíliis, eleemósynis alíisque piis opéribus inténta, munífica erga ecclésias et monastéria. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum, et Parísios inter psalléntium choros transláta, sepúlta est a fílliis Childebérto et Clotário régibus, ad latus Clodovaei, in sacrário basílicae sancti Petri, póstea sanctae Genovéfae, ubi religióse colebátur. Desinénte autem saeculo décimo octávo, cum ímpii sumpsíssent principátum, et bellum Deo sanctísque ejus fácerent, ossa beátae reginae, cum áliis relíquiis, eórum furóri subtrácta ne violaréntur, igne cremáta sunt. Quorum sacros cíneres piae manus collegérunt, deíndeque, transáctis luctuósis tempóribus, deposuérunt Parísiis in ecclésia sanctórum Lupi et Ægídii, in qua nunc honorífice asservántur.

℟. Fallax grátia.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.
Lectio vii. Cap. xiii.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum coelórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.
Ex Matth., Ques.. xiii.

QUAESTIO est, cur a número pluráli ad singulárem transíerit, ut, cum quaerat homo bonas margarítas, unam inveniat pretiósam, quam, vénditis ómnibus quae habet, emat. Aut ergo negotiator iste bonos hómines quaerens, cum quibus utíliter vivat, ínvenit unum prae ómnibus sine peccáto, mediatórem Dei et hóminum hóminem Christum Jesum. Aut praecépta justítiae quaerens, quibus servátis cum homínibus recte conversétur, ínvenit dilectiónem próximi, in quo uno dicit Apóstolus ómnia continéri.

℟. Os suum.

Lectio viii.

AUT bonos intellécus homo quaerit, et ínvenit unum illum quo cuncti continéntur : In princípio erat Verbum. Est enim Verbum Dómini lúcidum candóre veritátis, et sólidum firmitáte aeternitátis, et úndique sui símile pulchritúdine divinitátis, qui Deus penetráta carnis testúdine intelligéndus est. Ille enim ad margarítam ipsam jam pervénerat, quae in teguméntis mortalitátis quasi conchárum obstáculo inter profúnda hujus saeculi, atque inter durítias sáxeas Judaeórum aliquándo latúerat, qui ait : Et si noveramus Christum secúndum carnem, sed nunc jam non nóvimus.

℟. Regnum mundi.

Lectio ix.

QUODLIBET autem horum trium sit, vel si áliquid áliud occúrrere potúerit, quod margarítae unius et pretiósae nómine bene significétur, prétium ejus est nos ipsi, qui ad eam possidéndam non sumus líberi, nisi ómnibus contémptis quae temporáliter possidéntur. Vénditis enim rebus nostris, nullum eárum magis accípimus prétium, quam nos ipsos, quia tálibus implicáti, nostri non erámus. Ut rursus nos ipsos pro illa margaríta demus, non quia tanti valeámus, sed quia plus dare non póssumus.

Te Deum laudámus.

Vesp. ii. a Capitulo de sequenti, Commem. praeced.

DIE VIII. JUNII.

S. Medardi

Episcopi Noviomensis et Confessoris. Duplex. Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MEDARDUS, origine clarus apud Viromanduénses, quantae futúrus esset sanctitátis, a puerítia mire comprobávit. Cum enim scholas adhuc párvulus frequentáret, nudi cujúsdam misértus páuperis, túnicam suam haud cunctánter éxuit, ut illum vestíret. Cibos étiam in prándium sibi datos non semel egénis distríbuit, jejúnus ipse diem ad vésperum usque tradúcens. His jam virtútibus et prophétiae dono mirábilis, Viromanduénsi Epíscopo in disciplínam tráditus est; et ab ipso per omnes órdinum gradus ad sacerdotálem evéctus dignitátem, illíus in locum póstea, una ómnium acclamatióne, quamvis renítens, suffféctus est, sedémque episcopálem, Augústa Viromanduórum a Vándalis et Hunnis evérsa, Noviómum, in óppidum munítius tránstulit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

INTERIM sanctus Eleuthérius, Tornacénsis Epíscopus, móritur. Post cujus exséquias, cum Clerus et pópulus Tornacénsis Medárdum sibi dari Praesulem postulássent, rege et procéribus instántibus, ac sancto Remígio ceterísque provínciae Epíscopis annuéntibus, utriúsque Ecclésiae curam suscépit, episcopális sedis honóre utrique serváto quamvis Tornacénses ab eo témpore, per annos círciter sexcéntos, non álios quam Noviomenses Pontífices habúerint.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

FLANDRORUM gentem adhuc silvéstrem quíndecim annórum spátio, orándo docendóque erudívit, et magnis labóribus, feróces illórum ánimos ab impietáte et barbárie ad fidem Christi perdúxit. Tandem sénio confféctus omníque virtútum génere refértus, in Dómino quiévit Noviómi, sexto círciter mediánte saeculo, anno unu postquam sancta Radegúndis ab ipso erat in Diaconíssam benedícta. Venerándi praesulis corpus Clotários rex Suessiónem transférri jussit, ac própriis humeris sublátum honorífic

depósuit monuménto, adjíciens póstea et coenóbium, quod tanti Confessóris pígnore magis quam fundatóris munéribus, ditátum, sancti Medárdi nuncupatióne insignítum est.

℟. Iste est.

In iii. Noct., Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. i. loco.*

Vesperae a Capitulo de sequenti, Commem. praeced. et SS. Primi et Feliciani Martyrum.

DIE IX. JUNII.

S. Clodulphi

Episcopi Metensis et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

SXAUDI, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Clodúlphi, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dñum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLODULPHUS beáti Arnúlphi et Dodae filius, a puerítia doméstícis sanctimóniae exémplis erudítus, ac adoléscens doctis probatísque magístris usus, in humánis divinísque rebus, et stúdiis haud mediócriter profécit. Primária régiae domus múnia diu cum tanta integritátis fama exércuit, ut, defúncto Godóne Meténsium Antístite, invítus ac rénuens, a Clero et pópulo, in hujus Pontíficis locum suffúltus fúerit. Sacro charactére insignítus, qui prius in saeculo víxerat sine queréla, brevi summae perfectiónis ápicem visus est obtinuísse.

℟. Invéni David.

Lectio v.

RANTAM íllico domínici gregis sollicitúdinem et curam sumpsit exímius Pastor, ut, per diutúrnum episcopátum, multóties late paténtem lustráverit dioecésim, oves sacri Evangélii praecéptis per seípsum instructúrus. Paternárum virtútum strénuus fuit imitátor, fide perféctus, doctrína praecípuus, caritáte fervens, viscéribus pietátis ad danpas eleemósynas pleníssimus.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

SANCTI Arnúlphi vitam conscríbi jussit, ut cujus tenébat sedem crebro relégeret actus. Hinc étiam quantae fúerit humilitátis didícimus. Cum enim beátus

Arnúlphus ea quae sibi retinúerit praedia et Ecclésiae provéntus in egénos misérieors erogásset, fílios adívit, ut sibi pauperibúsque opitularéntur. Júnior Ansigísus statim : Nudus, inquit, nudum patrem libénter sequar. Clodúlphus vero rénuit pene, et non nisi parca manu patri succúrrit. Quod cum libélli scriptor omitténdum censéret, ipse Clodúlphus ínseri omníno vóluit. Postquam ígitur tot virtútibus decórus huic Ecclésiae, per quadragínta annos praefuísset, nonagenárius ad coeléstem pátriam evolávit, anno Dómini sexcentésimo nonagésimo. Ejus corpus in patérno sepúlcro repósitum, inde sub Adalberóne primo, anno nongentésimo quinquagésimo nono, Layum, quod priorátus erat in agro Nanceiáno, translátum est, ubi magna cum veneratióne cólitur.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. Conf. Pont. i. loco.*

Vesp. ii. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.

DIE X. JUNII.

S. Margaritae *Scotiae Reginae, Viduae. Duplex.*

Omnia ut in Breviario Romano, eadem die.

Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis.

DIE XI. JUNII.

S. Barnabae.

Duplex ii. classis.

Omnia ut in Breviario Romano, eadem die.

DIE XV. JUNII.

Translationis S. Mansueti

primi Tullensis Episcopi Duplex.

Oratio.

EUS, qui hunc diem honorábilem nobis in beáti Patris nostri Mansuéti translatióne tribuísti : da, quaesumus, Ecclésiae tuae in hac celebritáte laetítiam ; ut cujus pia mérita venerátur in terris, ejus intercessióníbus sublevétur in coelis. Per Dóminum.

DIE XVI. JUNII.

S. Joannis Francisci Regis *Confessoris. Duplex.*

Oratio.

EUS, qui ad plu mos pro salúte a márum perferéndi labóres beátum Joánn Franciscum Confessor tuum mirábili caritáte, invícta patiéntia decoras concéde propítius, ut e exémplis instrúcti, et int cessiónibus adjúti, aeteri

vitae praemia consequámur. Per Dóminum.

DIE XVII. JUNII.
S. Germanae Cousin
Virginis. Duplex.
Oratio.

DEUS humílium celsitúdo, qui beátam Germánam Vírginem tuam caritátis et patiéntiae decóre excéllere disposuísti : ejus méritis et intercessióne concéde, ut crucem júgiter feréntes, te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

DIE XVIII. JUNII.
S. Deodati
Episc. Nivernensis et Conf.
Duplex.
Oratio.

DEUS, qui nos ádmones exémplo beáti Deódati, Confessóris tui atque Pontíficis, temporália despícere, et ad aetérna festináre : praesta, quaesumus; ut ejus vestígiis insisténte, faciámus nobis thesáurum non deficiéntem in coelis. Per Dóminum.

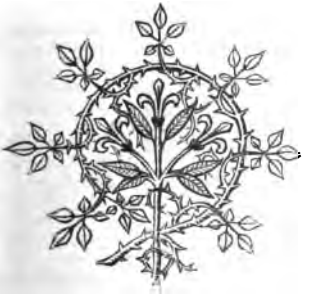

Pro gratiarum actione.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in saecula.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis et gloriósus in saecula.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad et véniat.

Oratio.

DEUS, cujus misericórdiae non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimae majestáti tuae pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad praemia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Nanceien.

De Romana liturgia in suam Dioecesim revocanda apprime sollicitus Reverendissimus Alexius Basilius Menjaud, Episcopus Nanceiensis, acceptissimum Clero, populoque sibi commissis fore perspexit, si in Kalendario Dioecesano nomina illorum Coelitum pristinam honorificam sedem pergerent retinere, quos variae Dioecesis urbes et oppida tanquam singulares apud Deum Patronos solemni cultu a vetustis saeculis venerari consueverunt. Hinc idem Episcopus, collatis cum suae Cathedralis Capitulo consiliis, non solum Kalendarium perpetuum pro more Dioecesis suae ita concinnare studuit, ut certam fixamque sedem praedicti Coelites in eodem haberent, sed omnem praeterea curam diligentiamque adhibuit, ut recitanda quotannis in illorum honorem Officia ac Missas e probatis fontibus desumeret. Ne vero in negotio gravissimo, quod probe norat juxta ecclesiasticas leges supremo Sedis Apostolicae judicio reservari, quidquam auctoritate propria decernere videretur, pro ea qua praestat erga eamdem Sanctam Sedem filiali reverentia ac pietate, manuscriptum exemplar tum confecti a se Kalendarii, tum proprii Officiorum atque Missarum Sanctissimi Domini nostri Pii Papae IX sanctioni proposuit, humillimis adjectis precibus ut illa approbare dignaretur.

Cum autem Sanctitati Suae placuerit exemplaris ejusdem examen Sacrorum Rituum Congregationi committere, haec, singulis mature accurateque perpensis, tam Kalendarium perpetuum quam proprium Officiorum atque Missarum probari posse censuit, sub modo et forma in ipso exemplari cura Sacrae Congregationis adnotatis.

Hanc porro Sacrae Congregationis sententiam, referente subscripto Sacrae Congregationis secretario, Sanctissimus Dominus in omnibus ratam habuit et confirmavit : benigneque indulsit ut idem Kalendarium et Proprium, sub modo et forma praedictis, ab universo Clero Dioecesis Nanceien. tam in Horis canonicis juxta Ritum Sanctae Romanae Ecclesiae persolvendis, quam

in Missis celebrandis, perpetuo servetur; injuncto onere, ut, postquam idem Proprium fuerit praelo commissum, duplex authenticum exemplar a Reverendissimo Episcopo Nanceien. ad Sacram Rituum Congregationem transmittatur, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13 Januarii 1859.

C. EPISCOPUS ALBANEN. CARD. PATRIZI,
S. R. C. Praefect.

Locus sigilli.

H. CAPALTI, *S. R. C. Secretarius.*

Nanceien. et Tullen.

UUM in Kalendario perpetuo ac Proprio Officiorum et Missarum in usum Dioeceseos Nanceien. et Tullen. ab Apostolica Sede jampridem approbatis nonnullorum Coelitum Festa deessent quorum celebratio penes ejusdem Dioecesis Clerum et Populum maxime erat in votis, Rm̃us Dn̄us Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. communi desiderio obsecundans, Kalendarium ipsum una cum Proprio reformare aggressus est, in quo eadem festa cum respondentibus Officiis et Missis apte concinnatis inserere studuit, omnem adhibens curam ut cuncta plane essent conformia Rubricis et Decretis. Horum autem schema Sanctissimo Domino Nostro LEONI PAPAE XIII humillime exhibuit, postulans ut suprema sua auctoritate ea approbare dignaretur.

Placuit vero eidem Sanctissimo Domino nostro Sacrae Rituum Congregationi ejusmodi Kalendarii et proprii examen committere, quae, exquisito antea voto alterius ex Apostolicarum Coeremoniarum Magistris, praefatum Kalendarium et Proprium a se emendatum ac dispositum, prouti huic praejacet Decreto, probari posse censuit.

Quam Sacrae Congregationis sententiam ab infrascripto Secretario relatam quam Sanctitas Sua ratam habere dignata sit, concessit ut suprascriptum Kalendarium una cum Proprio Officiorum ac Missarum a Clero totius Dioecesis Nanceien. et Tullen. tam Saeculari quam Regulari, dioecesano Kalendario utente, in Horis canonicis persolvendis Sacroque celebrando in posterum adhibeatur : verum sub onere ut statim ac typis haec omnia impressa fuerint, duplex eorum authenticum exemplar ad hanc ipsam Sacror. Rituum Congregationem de more transmittatur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1 Julii 1886.

D. Cardinalis Bartolinius

L. S. S. R. C. Praefectus.

LAURENTIUS SALVATI

S. R. C. Secretarius.

Nanc. *Verna 7.*

Nancein. et Tullen.

RMus Dñus Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. exponens jam pridem ante novissimum universale Indultum de Officiis Votivis pro singulis hebdomadae diebus Clero sibi commissae Doecesis ab Apostolica Sede privilegium, in decennium tamen, fuisse concessum recitandi singulis respectivis feriis non impeditis Officia Votiva de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, de Sacratissimo Cordis Jesu, et de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione, etiam tempore totius Sacri Adventus et Quadragesimae, haud excepta hebdomada Passionis, Sanctissimum Dominum Nostrum LEONEM PAPAM XIII enixe rogavit, ut ejusmodi privilegium in perpetuum indulgere dignaretur. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuere dignata est pro gratia juxta preces : servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 9 Septembris 1886.

Pro Emo et Rmo Dño Card. D. Bartolini S. R. C. Praefecto.

A. Card. Serafini.

L. S.

LAURENTIUS SALVATI
S. R. C. Secretarius.

Carolus Franciscus Turinaz
EPISCOPUS NANCEIENCIS ET TULLENSIS.

DILECTIS Nobis Desclée, Lefebvre et Soc. licentiam dedimus typis mandandi Officia propria dioecesis nostrae a S. R. C. recens revisa et approbata.

Cumque Nobis constet Proprium istud, diligenti collatione facta, cum originali concordare, illud approbamus et evulgandi licentiam damus.

✠ **Carolus Franciscus**
EPISC. NANCEIEN. ET TULLEN.

De mandato Illmi ac RRmi DD. Episcopi Nanceien. et Tullen.

P. FRUMINET, *Can. Secr. gen.*

Index Supplementi
PRO ECCLESIA NANCEIENSI ET TULLENSI.

PARS VERNA.

Festa mobilia.

Feria VI. post Dom. I. Quadrag. SS. Lanceae et Clavorum D N. J. C. 1
Feria VI. post Dom. II. Quadrag. SS. Sindonis D. N. J. C. 2
Feria VI. post Dom. III. Quadrag. SS. Quinque Plagarum D. N. J. C. 2
Feria VI. post Dom. IV. Quadrag. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. 2
Dom. II. post Pascha. Patrocinii B. M. V. 2
Dom. I. libera Maii. Purissimi Cordis B. M. V. . . . 2

Officia votiva.

Feriis V. non impeditis. De SS. Sacramento. 8
Feriis VI. non impeditis. De SS. Corde Jesu. 8
Sabbatis non impeditis. De Immaculata Conceptione B. M. V. 14

Festa Sanctorum.

Februarii.

4 S. Joannae Valesiae Viduae 15
6 S. Vedasti Episc. Atrebat. et Conf. 15
11 S. Guarini Episc. Sedun. et Conf. 16
12 S. Andreae Corsini Episc. et Conf. 18
14 S. Amandi Episc. Traject. et Conf. 18
15 S. Raymundi de Pennafort Conf. 19
17 S. Firmini Episc. Virdun. et Conf. 19
19 S. Livarii Martyris. 22
21 S. Gundelberti Episc. Senon. et Conf. 23
26 S. Auspicii Episc. Tull. et Conf. 25

Martii.

1 S. Memmii Episc. Catalaun. et Conf. 27
2 S. Jacob Episc. Tull. et Conf. 28
5 S. Goerici Episc. Metensis et Conf. 30
18 S. Desiderii Episc. Vienn. et Mart. 31
18 S. Gabrielis Archangeli. 32
23 B. Petri a Luxemburgo, Conf. 33
26 S. Boni Latronis Conf. 34
29 S. Eustasii Abbatis. 40
30 S. Quirini Martyris. 42

185

Index.

Aprilis.

3 S. Mariae Ægyptiae Poenitentis 43
7 S. Donati Martyris. 44
10 S. Waldradae Virg. Metensis, Abbatissae . . . 45
16 S. Benedicti Josephi Labre Conf. 46
19 S. Leonis IX. Papae et Conf. 49
23 S. Georgii Martyris. 51
24 S. Gerardi Episc. Tull. et Conf. 54
27 S. Fidelis a Sigmaringa Mart. 60

Mati.

11 S. Gengulphi Martyris 60
13 Translatio S. Nicolai Episc. et Conf. 63
14 S. Petri Episc. Tarentas. et Conf. 66
21 S. Joannis Nepomuceni Mart. 67
24 B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum. . . 68
28 S. Vincentii Lirinensis Abbatis. 68
29 S. Maximini Episc. Trevir. et Conf. 70

Junii.

2 SS. Pothini Episc. Lugdun. et socior. Mart. . . 71
3 S. Clotildis Francorum Reginae, Viduae. . . . 73
8 S. Medardi Episc. Noviom. et Conf. 76
9 S. Clodulphi Episc. Metensis et Conf. 77
10 S. Margaritae Scotiae Reginae, Viduae. . . . 78
11 S. Barnabae Apostoli. 78
15 Translatio S. Mansueti primi Tullensis Episcopi. . 78
16 S. Joannis Francisci Regis Conf. 78
17 S. Germanae Cousin Virg. 79
18 S. Deodati Episc. Nivern. et Conf. 79
Pro gratiarum actione. 80

IMPRIMATUR.

Tornaci, die 10 Decembris 1886.

G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Typis Soc. S. Joannis Evang. Desclée, Lefebvre et Soc. Tornaci.

6 11

Officia Propria

ad usum

Ecclesiae Nanceiensis et Tullensis

juxta exemplar a S. R. Congregatione revisum et approbatum de mandato Illmi ac Revmi DD. Caroli Francisci Turinaz Episcopi Nanceiensis et Tullensis reedita

Pars Æstiva

Tornaci Nerviorum, Typis Societatis Sancti Joannis Evangelistae, Desclée, Lefebvre et Soc. Edit. Pont.

M.DCCC.LXXXVII.

186

Kalendarii Perpetui AD USUM ECCLESIÆ NANCEIENSIS ET TULLENSIS Pars Æstiva.

Aprilis.

23 *S. Georgii, Mart.*, dupl. maj.
24 *S. Gerardi, Episc. Tullensis et Conf.*, dupl. maj.
25 S. MARCI, EVANGELISTAE, *dupl. 2 classis.*
26 SS. Cleti et Marcellini, Pont. et Mart., *semid.*
27 S. Fidelis a Sigmaringa, Martyris, *dupl.* (D. a. ex 24 hujus).
28 S. Pauli a Cruce, Conf., *dupl.* Commem. S. Vitalis, Mart.
29 S. Petri, Mart., *dupl.*
30 Sanctae Catharinae Senensis, Virg., *dupl.*
Dom. III. post Pascha. FESTUM PATROCINII S. JOSEPH, SPONSI B. M. V., *dupl. 2 classis.*

Maius.

1 SS. PHILIPPI ET JACOBI, *dupl. 2 classis.*
2 S. Athanasii, Episc., Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
3 INVENTIO SANCTAE CRUCIS, *dupl. 2 classis.* Commem. SS. Alexandri, etc., Mart., ac Juvenalis, Episc. et Conf.
4 Sanctae Monicae, Viduae, *dupl.*
5 S. Pii V., Papae et Conf., *dupl.*
6 S. Joannis ante Portam Latinam, *dupl. maj.*
7 S. Stanislai, Episc. et Mart., *dupl.*
8 Apparitio S. Michaelis, Archangeli, *dupl. maj.*
9 S. Gregorii Nazianzeni, Episc., Conf. et Eccl. Doct., *dupl.*
10 S. Antonini, Episc. et Conf., *dupl.* Commem. SS. Gordiani et Epimachi, Mart.
11 *S. Gengulphi, Mart.*, dupl. Commem. *S. Mamerti. Episc. et Conf.*
12 SS. Nerei, Achillei, Domitillae, Virg., atque Pancratii. Mart., *semid.*
13 *Translatio S. Nicolai, Lotharingiae Patroni*, dupl.
14 *S. Petri Tarentasiensis Episc. et Conf.* dupl. (D. a. ex 8 hujus) Commem. S. Bonifacii, Mart.
15
16 S. Ubaldi, Episc. et Conf., *semid.*
17 S. Paschalis Baylon, Conf., *dupl.*
18 S. Venantii, Mart., *dupl.*
19 S. Petri Coelestini, Papae et Conf., *dupl.* Commem. sanctae Pudentianae, Virg.
20 S. Bernardini Senensis, Conf., *semid.*
21 *S. Joannis Nepomuceni, Mart.*, dupl.
22
23

24 *B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum*, dupl. maj.
25 S. Gregorii VII., Papae et Conf., *dupl.* Commem. S. Urbani, Papae et Mart.
26 S. Philippi Nerii, Conf., *dupl.* Commem. S. Eleutherii, Papae et Mart.
27 Sanctae Mariae Magdalenae de Pazzis, Virg., *semid.* Commem. S. Joannis, Papae et Mart.
28 *S. Vincentii Lirinensis, Abbatis*, dupl.
29 *S Maximini, Trevirensis Episc. et Conf.*, dupl.
30 S. Augustini, Cantuariensis Episc. et Conf., *dupl.* (D. a. ex 28 hujus) Commem. S. Felicis, Papae et Mart.
31 Sanctae Angelae Mericiae, Virg., *dupl.* Commem. sanctae Petronillae, Virg.
Dom. I. Maii. *Purissimi Cordis B. M. V.*, dupl. maj.

Junius.

1
2 *S. Pothini, Episc. Lugdunensis et soc. Mart.* dupl. Commem. SS. Marcellini, Petri et Erasmi, Mart.
3 *Sanctae Clotildis, Reginae, Viduae*, dupl.
4 S. Francisci Caracciolo, Conf., *dupl.*
5 S. Bonifacii, Episc. et Mart., *dupl.*
6 S. Norberti, Episc. et Conf., *dupl.*
7
8 *S. Medardi, Episc. Noviomensis et Conf.*, dupl.
9 *S. Clodulphi, Episc. Metensis et Conf.*, dupl. (D. a. ex heri.) Commem. SS. Primi et Feliciani, Mart.
10 Sanctae Margaritae, Reginae Scotiae, *dupl.*
11 S. Barnabae, Apost., *dupl. 2 classis.*
12 S. Joannis a S. Facundo, Conf., *dupl.* Commem. SS. Basilidis, etc., Mart.
13 S. Antonii de Padua, Conf., *dupl.*
14 S. Basilii Magni, Episc., Conf. et Eccl. Doct., *dupl.*
15 *Translatio S. Mansueti, primi Tullensis Episc. et Conf.*, dupl. Commem. SS. Viti, Modesti, atque Crescentiae, Mart.
16 *S. Joannis Francisci Regis, Conf.* dupl.
17 *Sanctae Germanae Cousin, Virg.* dupl.
18 *S. Deodati, Episc. Nivernensis et Conf.*, dupl. Commem. SS. Marci et Marcelliani, Mart.
19 Sanctae Julianae de Falconeriis, Virg., *dupl.* Commem. SS. Gervasii et Protasii, Mart.
20 S. Silverii, Papae et Mart. *simplex.*
21 S. Aloysii Gonzagae, Conf., *dupl.*
22 S. Paulini, Episc. et Conf., *simplex.*
23 Vigilia.
24 NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTAE, *dupl. 1 classis cum Oct.*
25 S. Gulielmi, Abb., *dupl.* Commem. Oct. S. Joannis.
26 SS. Joannis et Pauli, Mart., *dupl.* Commem. Oct.

27 De Octava Nativ. S. Joannis, *semid.*
28 S. Leonis II, Papae et Conf., *semid.* Commem. Octav. et Vigil.
29 SS. PETRI ET PAULI, APOST., *dupl. 1 cl. cum Oct. Comm. Omn. SS. Apostolorum.*
30 Commemoratio S. Pauli, Apost., *dupl. maj.* Comm. S. Petri, Ap. et Oct. S. Joannis.
Feria VI. post Oct. Corporis Christi. SS. CORDIS JESU, *dupl. 2 classis.*
Dom. I. libera post Oct. Corporis Christi. — *Festum Prodigiorum B. M. V.* dupl. maj. Commem. Dom.
Dom. II. libera post Oct. Corporis Christi, *B. M. V. de Bono Auxilio,* dupl. maj. Commem. Dom.
Dom. III. libera post Oct. Corporis Christi. *B. M. V. de Bono Nuntio,* dupl. maj. Commem. Dom.
Dom. IV. libera post Oct. Corp. Christi. *Commem. Omnium SS. Episcoporum Dioecesis Tullensis,* dupl. maj. Commem. Dom.

Julius.

1 Oct. Nativ. S. Joannis Baptistae, *dupl.* Commem. Oct. SS Apost.
2 VISITATIO B. M. V., *dupl. 2 cl.* Commem. SS. Processi et Martiniani, Mart.
3 *S. Irenaei, Episc. Lugdunensis et Mart.*, dupl. Commem. Oct. Apost.
4 *S. Udalrici, Episc. et Conf.*, semid. Commem. Oct. Apost.
5 SS. Cyrilli et Methodii, Episc. et Conf., *dupl.* Comm. Octav. Apost.
6 Octava SS. Apost. Petri et Pauli, *dupl.*
7 *Beati Petri Forerii, Conf.*, dupl. maj.
8 Sanctae Elisabeth, Reginae Portug., Viduae, *dupl.*
9 *S. Martialis, Episc. et Conf.*, dupl. (D. a. e 30 Junii).
10 Septem Fratrum, Mart., et SS. Rufinae et Secundae, Mart., *semid.*
11 *S. Hydulphi, Episc. Trevirensis et Conf.*, dupl. Commem. S. Pii, Papae et Mart.
12 S. Joannis Gualberti, Abbatis, *dupl.* Commem. SS. Naboris et Felicis, Mart.
13 S. Anacleti, Papae et Mart., *semid.*
14 S. Bonaventurae, Episc., Conf. et Eccles. Doct., *dupl.*
15 S. Henrici, Imperatoris, Conf., *dupl.*
16 B. M. V. de Monte Carmelo, *dupl. maj.*
17 S. Alexii, Conf., *dupl.*
18 S. Camilli de Lellis, Conf., *dupl.* Commem. sanctae Symphorosae cum Septem Filiis, Mart.
19 *S. Vincentii a Paulo, Conf.*, dupl. maj.
20 S. Hieronymi Æmiliani, Conf., *dupl.* Commem. sanctae Margaritae, Virg. et Mart.
21 *S. Victoris, Mart.* dupl. Commem. S. Praxedis, Virg.

22 Sanctae Mariae Magdalenae, *dupl. maj.*
23 S. Apollinaris, Episc. et Mart., *dupl.*
24 *S. Arnulphi, Episc. Metensis et Conf.* dupl. (Dies a. e 18 hujus.) Com. Vigil. et sanctae Christinae, Virg. et Mart.
25 S. JACOBI, APOST., *dupl. 2 classis.* Commem. S. Christophori, Mart.
26 SANCTAE ANNAE, MATRIS B. M. V. *dupl. 2 classis.*
27 *S. Liborii, Episc. et Conf.*, dupl. (D. a. ex 23 hujus.) Commem. S. Pantaleonis, Mart.
28 SS. Nazarii et Celsi, Mart., Victoris, Papae et Mart., ac Innocentii, Papae et Conf., *semid.*
29 Sanctae Marthae, Virg., *dupl. maj.* Commem. SS. Felicis, Papae, Simplicii, Faustini et Beatricis, Mart.
30 *S. Lupi, Episc. Trecensis et Conf.*, dupl. Commem. SS. Abdon et Sennen, Mart.
31 S. Ignatii de Loyola, Conf., *dupl.* Commem. *S. Germani, Episc. et Conf.*
Dom. I. Julii. PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C. *dupl. 2 classis.* Commem. Dom.
Dom. libera post Oct. SS. Apost. Petri et Pauli. *Commemoratio omnium SS. Pontificum Romanorum*, dupl. maj. Commem. Dom.

Augustus.

1 S. Petri ad Vincula, *dupl. maj.* Commem. SS. Machabaeorum, Mart.
2 S. Alphonsi Mariae de Ligorio, Episc., Conf. et Eccl. Doct. *dupl.* Commem. S. Stephani I., Papae et Mart.
3 *Inventio S. Stephani, Protomart., Cathedralis Tullensis tituli*, dupl.
4 S. Dominici, Conf., *dupl. maj.*
5 Dedicatio Sanctae Mariae ad Nives, *dupl. maj.*
6 Transfiguratio Domini, *dupl. maj.* Commem. SS. Xysti, Papae, Felicissimi et Agapiti, Mart.
7 S. Cajetani Thienaei, Conf., *dupl*, Commem. S. Donati, Episc. et Mart.
8 SS. Cyriaci, Largi et Smaragdi, Mart., *semid.*
9 Vigilia. Commem. S. Romani, Mart.
10 S. LAURENTII, MART., *dupl. 2 classis cum Oct.*
11 *Susceptio sanctae Coronae Spineae*, dupl. maj. Commem. Oct. et SS. Tiburtii et Susannae, Mart.
12 Sanctae Clarae, Virg., *dupl.* Commem. Oct.
13 *S. Radegundis, Reg. Franc.* dupl. Commem. Octavae et SS. Hippolyti et Cassiani, Mart.
14 *S. Philumenae, Virg. et Mart.* (D. a. ex 11 hujus.) dupl. Commem. Octav., Vigil., et S. Eusebii, Conf.
15 ASSUMPTIO B. M. V., DIOECESIS NANCEIENSIS PATRONAE. *dupl. 1 classis cum Oct.*
16 *S. Rochi, Conf.*, dupl. Commem. Octavarum.
17 Octava S. Laurentii, Mart., *dupl.* Commem. Oct. Assumpt.

18 S. Hyacinthi, Conf., *dupl.* (D. a. ex 16 hujus.) Commem. Octav. et S. Agapiti, Mart.
19 *S. Helenae, Vid.* (D. a. e 18 hujus.) dupl. Comm. Octav.
20 S. Bernardi, Abb. et Eccles. Doct., *dupl.* Commem. Oct.
21 Sanctae Joannae Franciscae Fremiot de Chantal, Viduae, *dupl.* Commem. Oct.
22 Octava Assumpt. B. M. V., *dupl.* Commem. SS. Timothei Hippolyti et Symphoriani, Mart.
23 S. Philippi Benitii, Conf., *dupl.* Commem. Vigiliae.
24 S. BARTHOLOMAEI, APOSTOLI, *dupl. 2 classis.*
25 *S. Ludovici IX, Regis Francorum, Conf.*, dupl. maj.
26 S. Zephyrini, Papae et Mart. *simpl.*
27 S. Josephi Calasanctii, Conf., *dupl.*
28 S. Augustini, Episc., Conf. et Eccles. Doct., *dupl.* Commem S. Hermetis, Mart.
29 Decollatio S. Joannis Baptistae, *dupl. maj.* Commem. sanctae Sabinae, Mart.
30 Sanctae Rosae Limanae, Virg. *dupl.* Commem. SS. Felicis et Adaucti, Mart., et *S. Fiacrii, Conf.*
31 *S. Gauzelini, Episc. Tullensis et Conf.*, dupl. maj. Dom. infra Oct. Assumpt. S. JOACHIM, CONF., PATRIS B. M. V., *dupl. 2 classis.* Commem. Dom.

September.

1 *S. Caesarii, Episc. Arelatensis et Conf.*, dupl. (D. a. ex 31 Aug.) Commem. S. Ægidii, Abbatis, et Duodecim Fratrum. Mart.

Officia Propria ad usum Ecclesiae Nanceiensis. Pars Motiva.

Festa mobilia.

DOMINICA I. MAII.
Purissimi Cordis
B. M. V.
Duplex majus.
Omnia ut in Supplem. Dom. post Octav. Assumpt.

FERIA VI. POST OCTAV. CORPORIS CHRISTI.
Festum
SS. Cordis Jesu.
Duplex ii. classis.
Omnia ut in Breviario.

DOMIN. I. LIBERA POST OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.
Prodigiorum
B. M. V.
Duplex majus.
Omnia ut in Supplemento, die IX. Julii.

DOMIN. II. LIBERA POST OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.
B. M. V.
de Bono Auxilio.
Duplex majus.
Omnia ut in Festis B. M. V. per annum præter sequentia.
Oratio.

OMNIPOTENS Deus qui, per intercessiónem Deíparae Vírginis paréntes nostros insígni victória hostes superáre fecísti; concéde, quaesumus, ut eádem intercedénte, auxílio tuae grátiae adjúti, victóriam de hoste malígno semper conséqui valeámus. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.
Lectiones iv. et v. ut in Festo Beatae Mariae Virginis sub titulo Auxilium Christianorum, die XXIV. Maii, in Supplemento.

Lectio vi.
(ex publicis monumentis.)

RENATUS secúndus Lotharíngiae dux, quum seípsum suúmque regnum beátae Maríae Vírgini in tutélam tradidísset, ingéntem victóriam a Burgúndis versus finem décimi quinti saeculi consecútus fuit. Ad perpétuam hujus rei memóriam, in ipso loco ubi acérrime pugnátum erat, parvum sacéllum sub título beátae Vírginis de Victória et de Régibus aedificátum est, et in illo Renátus ipse Deíparae imáginem pósuit quae Christi fidélium veneratióne etiámnunc cólitur sub nómine ab eódem duce primitíve índitum nempe beátae Vírginis de Bono Auxílio. Hoc autem sacéllum deínceps a Lotharíngiae dúcibus amplificátum fuit; ac demum Stanístaus, postquam ducum Lotharíngiae província obtínuit véteri sacra aede fúnditus evérsa, ampliórem illam quae nunc exstat amplificávit et prope regáli munificéntia exornávit. Postrémo quum Gállia rerum mutatióne conturbarétur, píetas Nanceiénsium erga beatíssimam Vírginem ádeo supérstitit ut, sacrílegis homínibus sacras aedes vastáre conántibus, magnus tumúltus in pópulo excitátus fúerit quo sacra icon totúmque aedifícium ab imminénti excídio servátum est. Hanc porro imáginem beátae Vírginis de Bono Auxílio miráculis claram Pius Papa nonus piis Epíscopi Nanceiénsis votis ánnuens, anno millésimo octingentésimo sexagésimo quinto, die tértia Septémbris, pretiosíssima coróna decorávit.

℟. Ornátam.

DOMIN. III. LIBERA POST OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.
B. M. V. de Bono Nuntio.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum, praeter sequentia.

Oratio.

OMNIPOTENS Deus, qui per intercessiónem beátae Vírginis paréntes nostros in fídei veritáte solidásti, praesta quaesumus, ut bono Evangélii núntio fide et ópere adhaeréntes, coelestis glóriae praemium consequámur. Per Dóminum.

In secundo Nocturno.
Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.
(*Hom. contra Nestorium.*)
Lectio iv.

HILAREM vídeo coetum Sanctórum ómnium qui convenérunt promptis ánimis a sancta et Dei Matre María semper Vírgine convocáti. Laus et glória sit tibi, sancta Trínitas, quae omnes nos ad hanc celebritátem convocásti. Sit étiam tibi, sancta Dei Mater, laus. Tu enim es pretiósa margaríta orbis terrárum; tu lampas inextinguíbilis, coróna virginitátis, sceptrum orthodóxae fídei, templum indissolúbile cóntinens eum qui nusquam obtinéri potest. Mater et Virgo per quam benedíctus qui venit in nómine Dómini in sanctis Evangéliis nominátur.

℟. Sicut cedrus.

Lectio v.

PER te Trínitas sanctificátur; per te crux pretiósa celebrátur et adorátur in toto orbe terrárum. Per te exsúltat coelum, laetántur Angeli et Archángeli, fugántur daemones, et homo ipse ad coelum revocátur. Per te omnis creatúra idolórum erróre deténta convérsa est ad agnitiónem veritátis, et fidéles hómines ad sanctum baptísma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum constrúctae sunt Ecclésiae.

℟. Quae est ista.

Lectio vi.
(*Ex publicis monumentis.*)

IN praeclára basílica sub invocatióne sancti Geórgii Nanceii erécta, imágo quaedam portentósa beátae Maríae Vírginis singulári veneratióne antíquitus colebátur, quae témpore Antónii Lotharíngiae ducis, beáta Virgo de Bono Núntio propter insígne factum nominátа est. Tanta ad illam peregrinórum frequéntia convenire solébat ut sacerdótibus ad sacrifícium offeréndum quotídie adveniéntibus tria fúerint juxta imáginem erigénda altária, núllaque fere diéi fúerit hora quin ante sacram imáginem áliquot peregríni súpplicum more prostráti cerneréntur. Póstea vero ipsíus Tullénsis Epíscopi jussu, Canónici e sancti Geórgii collégio prudénti páriter ac pio ánimo ducti, sériem ómnium valde mirandárum rerum quibus beátae Vírginis liberálitas manifféstior in dies apparébat, públicis lítteris consignándam curavérunt. Quum autem Stanisláo duci Lotharíngia obtigísset, evérsa fúnditus sancti

Geórgii basílica, in Primatiálem ecclésiam sancta effígies transláta fuit rursúmque fidélium veneratióne hac in nova sede excúlta. Coórtis dénique Gálliae tumúltibus in secrétum locum deportáta est, sedatáque tempestáte in públicum rédiit honórem et nostris tempóribus máximam óbtinet usque observántiam, útpote ómnium quos pia majórum aetas transmísit thesaurórum praestantíssimus. ℟. Ornátam.

DOMIN. IV. LIBERA POST OCT. CORP. CHRISTI.

Commemoratio omnium SS. Episcoporum Dioecesis Tullensis.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS,

Antae de Laud., Psalmi ut in Communi Conf. Pont. in toto Officio.

Capitulum.

FRATRES, Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

VOS, o Pontífices, praesídium gregis, Nostri tangit amor, sollícitos tenet :
Olim quae cor adússit,
Urget nunc quoque cáritas.
Christi frugífero vínea pálmite,
Vestris crescit adhuc culta labóribus,
Coelo sémina surgunt,
Vobis nata satóribus.
Vobis una fuit cura, salus gregis;
Vobis una quies, contínuus labor;
Vobis vívere, Christus;
Vobis grande lucrum mori.
In vos turpis opum nil pótuit fames;
Thesáurus pótior péctora móverat;
Æris pródiga dextra
Sparsit quae méteret polo.
Qua duxére tuum Pontífices gregem,
Qua nos, Christe, praeis, cúrrere fac viam :
Duc, ne lóngius errent,
Serva, ne péreant oves.
Laus, qui Pontífices constítuit, Patri;
Pastórum Cápiti laus quoque Fílio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Laetámini in Dño, et Exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum ; servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúia.

Oratio ut in Laudibus.

Commem. Dominicae.

AD MATUTINUM,

Invit. Christum Pastórum príncipem : * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus ut in i. Vesp.

In i. Nocturno,

Añae. 1. Laudémus viros gloriósos et paréntes nostros in generatióne sua.

2. Elégit ipsos Dóminus offérre sacrifícium Deo, incénsum et bonum odórem pro pópulo suo.

3. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et glóriámini, omnes recti corde.

Lectiones de libro Eccli. Laudémus viros, *ut in Communi Conf. Pont. ii. loco, cum* ℟℟. *seq.*

℟. *i.* Omnes isti in generatiónibus gentis suae glóriam adépti sunt, * Et in diébus suis habéntur in láudibus. ℣. Operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes. — Et.

℟. *ii.* Illi viri misericórdiae sunt, quorum pietátes non defuérunt, cum sémine eórum pérmanent bona. * Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet Ecclésia. ℣. Juxta fidem defúncti sunt isti, confiténtes quia peregríni et hóspites sunt super terram.—Sapiéntiam.

℟. *iii.* Sit memória illórum in benedictióne, et ossa eórum púllulent de loco suo, * Semen eórum et glória eórum non derelinquétur. ℣. Córpora eórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem. — Semen. Glória Patri. Semen.

In secundo Nocturno,

Añae. 1. Ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos; facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos.

2. Mémores estis labóris nostri et fatigatiónis : nocte ac die operántes, praedicávimus vobis Evangélium Dei.

3. Deprecántes vos testificáti sumus ut ambularétis digne Deo, qui vocávit vos in suum regnum et glóriam.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

In Festo S. Malachiae.

Lectio iv.

ONGRATULEMUR, fratres, congratulémur, ut dignum est, pontifícibus nostris; quia et pium est defúnctos plángere et pium magis congaudére, vivéntibus. Numquid non vivunt? et beáte. Nimírum visi sunt óculis

insipiéntium mori, illi autem sunt in pace. Dénique jam concíves sanctórum, et doméstici Dei psallunt páriter, et grátias agunt, dicéntes : Transívimus per ignem et aquam, et eduxísti nos in refrigérium. Transivérunt plane virfliter, et felíciter pertransivérunt. Transivérunt per ignem et aquam, quos neque trístia frángere, nec detinére mólla potuérunt.

℟. Ergo jam non estis hóspites et ádvenae; * Sed estis cives sanctórum et doméstici Dei. ℣. Transívimus per ignem et aquam, et eduxísti nos in refrigérium. — Sed estis.

Lectio v.

LAETEMUR quod Pontífices nostri ascendérunt ad cives suos, pro filiis captivitátis legatióne fungéntes, corda nobis conciliántes beatórum, vota illis intimántes miserórum. Laetémur, inquam, et exsultémus, quia coeléstis illa cúria ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos prótegant méritis, quos informavérunt exémplis, miráculis confirmavérunt. Sancti Pontífices qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas coelis frequénter invéxerant, per semetípsos intravérunt ad altáre Dei, ipsi hóstiae et sacerdótes.

℟. Benefáciat vobis Deus, et memínerit testaménti sui, et det vobis cor ómnibus, ut colátis eum. * Et nunc hic sumus orántes pro vobis. ℣. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus pro homínibus constitúitur in iis quae sunt ad Deum. — Et nunc.

Lectio vi.

BENEDICTUS Dóminus Deus, qui tantórum Pontíficum ministério visitávit plebem suam. Et nunc, assúmptis iis in sanctam civitátem, tantae recordatióne suavitátis nostram non désinunt consolári captivitátem. Exsúltent in Dómino eórum spíritus, quod leváti póndere corpóreae molis, nulla jam faeculénta, vel terréna matéria praegravántur, quo minus tota alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem et incorpóream transeúntes creatúram pergant toti in Deum, et adhaeréntes illi, unus sint cum eo spíritus in aetérnum. Domum istam decet sanctitúdo, in qua tantae frequentátur memória sanctitátis.

℟. Ideóque et nos tantam habéntes impositam nubem téstium, et deponéntes omne pondus, * Currámus ad propósitum nobis certámen. ℣. Fílii sanctórum sumus, et vitam illam

exspectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquam mutant a Deo. — Currámus. Glória Patri. Currámus.

In tertio Nocturno,

Añae. 1. Nunc ergo, o filii, aemulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum.

2. Mementóte Praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

3. Mementóte óperum Patrum, et accipiétis glóriam magnam et nomen aetérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dñum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* x.

IN illo témpore : Dixit Jesus Pharisaeis : Ego sum pastor bonus, bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homil. xiv. *in Evang.*

AUDISTIS, fratres carissimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram; audístis et perículum nostrum. Ecce enim qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit : Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens : Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Fecit quod mónuit, osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in Sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suae aliménto satiáret. Osténsa nobis est de contémptu mortis via quam sequámur : oppósita est forma cui imprimámur. Primum nobis est exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere; postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus.

℟. Fratres, sicut accepístis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte radicáti et superaedificáti in ipso, et * Confirmáti in fide, sicut et didicístis. ℣. Mementóte praepositórum vestrórum, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. — Confirmáti.

Lectio viii.

SED cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna sub-

stántia, quam extérius possidémus; qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam? Et sunt nonnúlli, qui, dum plus terrénam substántiamquam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt, de quibus prótinus súbditur : Mercenárius autem et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriae, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves et fugit. ¶ Non pastor sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quaerit : terrénis cómmodis ínhiat, honóre praelatiónis gaudet, temporálibus lucris pascitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia laetátur.

℟. Fecísti, Dómine, fratres eléctos, et sanctificásti eos : * Custódi partem tuam, et sanctífica. ℣. Exáudi oratiónes servórum tuórum, et dírige nos in viam justítiae. — Custódi. Glória Patri. Custódi.

Lectio ix. de Homilia Dominicae.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas,

Antiphonae. 1. Sancti tui, * Dómine, florébunt sicut lílium, et sicut odor bálsami erunt ante te.

Ps. Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica.*

2. In coeléstibus regnis * sanctórum habitátio est, et in aetérnum réquies eórum.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in aetérnum.

4. Spíritus * et ánimae justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúia.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei.

Capitulum.

FRATRES, Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

QUI pro grégibus das ánimam tuis,
Alto consílio quam bene próvidos
Caro ponis ovíli
Quos tu, Christe, vocas duces!
Hi justo pópulos judício regunt,
Hi de fonte bibunt quem sítiunt Deum;
Et de Númine pleni,
In nos hi superéffluunt.
Hi dum corda sacris légibus ímbuunt,
Discússis ténebris stat fídei decus;

Sese pandit apérta
Toto lúmine véritas.
Facti forma, Deo quem
páriunt, gregis,
Quae sermóne docent, mó-
ribus éxprimunt;
Cum mandant, amor urget:
Cum damnant, amor árguit.
Nusquam lenta tenent
ótia désides:
Noctes atque dies invígi-
lant agro,
Subrépens inimícus
Ne zizánia séminet.
Quas erráre vident a
grege dévias,
Caute sollíciti, per juga
móntium,
Per deserta requírunt,
Et portant húmeris oves.
Laus, qui Pontífices con-
stítuit, Patri:
Pastórum Cápiti, laus quo-
que Fílio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabántur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Ána. Vos estis lux mundi: non potest civitas abscóndi, supra montem pósita, neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

Oratio.

DEUS, qui in hac plebe tua, post beátum Mansuétum, Apóstolum nostrum, doctrínae illíus sémina per sanctos Pontífices consecrári et multiplicári voluísti: praesta; ut quos habúimus patres in terris, perpétuos in coelo patrónos et defensóres habeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Commem. Dominicae.

AD TERTIAM,

Ána. In coeléstibus regnis.

Capit. Fratres. *ut in Laudibus.*

℟. *br.* Laetámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Laetámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et. Glória Patri. Laetámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

AD SEXTAM,

Ána. Córpora sanctórum.

Capitulum.

ATTENDITE vobis et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in laetítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM,

Aña. Fulgébunt justi.

Capitulum.

OBEDITE praepósitis vestris, et subjacéte eis; ipsi enim pervígilant quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri.

℟. *br.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS,

Añae, Capitulum, Hymnus et ℣. ut in Laud. Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Ps. Meménto, Dómine. *de Feria V. ad Vesperas.*

Ad Magnif. Aña. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos; stolam glóriae índuit eos, et ad portas paradísi coronávit eos.

Commem. Dominicae.

DOM. LIBERA

POST OCT. SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Commem. omnium SS. R. E. Summorum Pontificum.

Omnia ut in Supplemento, eadem Dominica.

Officia votiva.

FERIIS V.

NON IMPEDITIS.

Officium

de SS. Sacramento.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario.

FERIIS VI.

NON IMPEDITIS.

Officium

de SS. Corde Jesu.

Semiduplex.

Omnia ut in Festo SS. Cordis Jesu, in Breviario.

SABBATIS

NON IMPEDITIS.

Officium

de Immac. Concept. B. M. V.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario.

Festa Sanctorum.

FESTA APRILIS.

DIE XXIII. APRILIS.

S. Georgii

Martyris. Duplex majus. Omnia de Comm. unius Mart. praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. in i. et ii. Vesperis, Ant. Miles Christi glorióse, Geórgi sanctíssime, tuo pio intervéntu culpas nostras áblue, ut coeléstis regni sedes valeámus scándere.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Geórgii, Mártyris tui, méritis et intercessióne laetíficas : concéde propítius : ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuae grátiae consequámur. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones ut in Communi plurim. Mart., Fratres, Debitóres. ℟℟. *de Communi unius Martyris.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GEORGIUM ut gloriósum generosúmque Christi militem, et velut quemdam Mártyrum coryphaeum célebrant tam Graecae quam Latínae Ecclésiae. Hic in Cappadócia adhuc adoléscens, fortíssime pro fídei confessióne decértans, martyrii láuream sub Diocletiáno reportávit. Captus enim quod in daemonum simulácra invéctus esset, imperatorúmque impietátem derisísset, acerbíssimos sustínuit cruciátus. Namque post cárcerem et víncula, acutásque úngulas, calce ardénti adústus, fidículis distráctus, mucrónibus membrátim disséctus, plurimísque áliis poenárum tormentorúmque máchinis attrítus, generósam juveníllis ánimi constántiam, firmúmque mentis suae robur testatíssimum pósteris relíquit. Hinc factum est ut non tantum in Oriénte, ubi passus est, sed et in Occidénte clarissimus exstíterit, áideo ut certátim omnes áliquid ex sacris ejus relíquiis praesídii loco habére studúerint, ac passim in ejus honórem non modo altária et sacélla, sed sumptuósae quoque ecclésiae et basílicae aedificári consuéverint. Has inter memorátu digna est, quae olim Nancéii éxstitit, décimo quarto labénte sae-

culo, sub invocatióne sancti Mártyris, a Radúlpho duce, in suo palátio erécta, et Canonicórum collégio decoráta, et quam deínde, pretiósa véluti gemma, femore nimírum ejúsdem sancti Mártyris Renátus Andegavénsis ditávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

De S. Barlaam.

MULTUM et tibi cum diábolo bellum est, dilectíssime; multum, inquam, magnum et perénne. Disce ígitur luctatiónes et victórias imitéris. Aspernáre divítias ac pecúnias, et omnem réliquam saeculi pompam : ne beátos júdices qui dívites sunt, sed beátos eos júdica qui martyrium patiúntur : non eos qui in delíciis, sed qui in sartagínibus versántur : non eos qui opulénti mensae ássident, sed eos qui in lebéte torréntur : non eos qui in diúrnis bálneis, sed eos qui in diris sunt fornácibus : non eos qui olent unguénta, sed eos qui fumum ac nidórem usti emittunt : hic multo illo praestántior et utílior est odor : síquidem ille ad supplícium illos qui eo fruúntur, hic autem ad praemia coronásque coelestes abdúcit, Ne, oro, obtestórque vos, ne salútem nostram negligámus, sed méntibus omnes Mártyres cónditos teneámus, una cum lebétibus, una cum áliis supplíciis, et sicut pictóres imáginem saepe fumo, ac fulígine, longóque témpore inobscurátam detérgunt, ac mundant : sic tu sanctórum Mártyrum útere memória, dilectíssime; cum obrepéntes saeculáres curae tuam mentem obscurárint, eam per Mártyrum memóriam detérge.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

SI enim hanc in ánima tua memóriam conserváris, non opes inspícies, non paupertátem deplorábis, non glóriam et poténtiam laudábis, nihil dénique ex rebus humánis, nihil eórum quae spléndida sunt, magnum esse quiddam arbitrábere, nihil eórum quae molésta sunt, intolerándum, sed cum his ómnibus supérior eváseris, petpétuum ex imáginis hujucontemplatióne cápies doctuméntum. Nam qui milites, in bello ac praeliistrénue se agéntes, quotdie spectat, non deliciárumunquam cupiditáte tenéitur, non delicátam et molem vivéndi ratiónem prétio habébit, sed ás

ram et rígidam, atque ad certámen compósitam. Quae enim est socíetas ebrietáti cum pugna? unguéntis cum armis, bello et comessatiónibus? Miles Christi es, dilectíssime; armáre, non cómere : athléta es generósus : virílíter age, non concília venustátem.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Si quis venit. *de Communi i. loco.*

In Laud. ad Bened. Aña. Miles Christi. *ut in i. Vesp.*

DIE XXIV. APRILIS.

S. Gerardi

Episc. Tullensis et Conf.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

Capitulum.

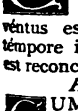

CCE Sacérdos, magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et inventus est justus, et in témpore iracúndiae factus est reconciliátio.

Hymnus.

UM vacat Tulli viduáta sedes,
Vota te poscunt
pópuli, Gerárde,
Quem sibi primis píetas alúmnum
Finxit ab annis.
Quid times sacris, veneránde Praesul,
Infulis sanctam redimíre frontem?
Sic Deus jussit; fácilis precántum
Annue votis.
Ut gregis curas, trepidánte dextra,
Sumpsit, haud cessat vigiláre Pastor;
Crédito ne quid rábie lupórum
De grege perdat.
Fronte non asper, fácilis, benígnus
Voce non sola docet : ipsa vultus
Blanda majéstas pietátis almum
Afflat amórem.
Dam fames nostram populátur urbem,
Tristis et vexat pópulos egéstas,
Cáritas fundo melióre dives
Pascit egénos.
In Dei cultum sacra templa ponit,
Quot situ lapsae réparat tot aras;
Indigis post se patefácta fundat
Hóspita tecta.
Christe, Pastórum bonus ipse Pastor,
Qui greges pascis próprio cruóre,
Fac ut aetérnae súbeant opíma
Páscua vitae. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Ad Magnif. Aña. O Gerárde, Tullénsium bone

dux et refúgium, audi preces humílium : nobis confer auxílium nunc et in mortis hora.

Oratio.

OMNIPOTENS Deus, qui beátum Gerárdum Antístitem pópulo tuo praeésse, et quibus praeerat, verbo et exémplo prodésse voluísti : eódem intercedénte, Pastóres Ecclésiae tuae cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis aetérnae; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, et tota virtúte perfíciant. Per Dóminum.

AD MATUTINUM,

Hymnus ut in primis Vesperis.

In i. Nocturno, Lect. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GERARDUS, in Colóniae Agrippínae fínibus natus, ibídem in metropolitána sancti Petri ecclésia pietátem et lítteras edóctus, et per síngulos sacri officii gradus ascéndens, factus est ecclésiae cellárius. Mórtuo Gauzelíno, Tullénsi Epíscopo, Clerus populúsque legátos misérunt ad Brunónem Archiepíscopum Coloniénsem, Magni Ottónis fratrem, imperatóris vices in illis pártibus agéntem, et ut dignum Tullénsi Ecclésiae Pastórem delígeret ab eo petiérunt. Deliberánte Archiepíscopo cum cléricis suis, quis eórum tanto óneri per esse posset, Decánus Ecclésiae Coloniénsis Gerárdum propósuit, vera, inquit, humilitáte subjéctum, prompta obediéntia clarum, et longánimi patiéntia probátum. Quod cum omnes, praesértim Bruno, approbássent, Gerárdus Póntifex inaugurátus est, quarto Kaléndas Aprílis, anno nongentésimo sexagésimo tértio. Ubi primum Ecclésiae suae possessiónem adéptus est, id unum curávit ut, tamquam bonus Pastor, ómnibus praebéret exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, ut ait Apóstolus: nemo ítaque illo cástior, nemo continéntior fuit.

℟. Unxit illum óleo sancto, * Et dedit illi Dóminus in praecéptis suis potestátem docére Jacob testimónia, et in lege sua lucem dare Israel. ℣. Hic erat edóctus viam Dómini, et fervens spíritu loquebátur. — Et dedit.

Lectio v.

INJURIAS sibi ab improbis illátas mira tolerávit patiéntia. Divínis Ecclésiae officiis assíduus, sacrae Scri

ptúrae sanctorúmque Patrum lectióni affíxus, ecclesiárum regímini perpétuo inténtus fuit. Páuperum se Patrem exhíbuit; cathedrálem ecclésiam a fundaméntis eréxit, redítibus auxit, relíquiis ditávit. Ecclésiam sancti Gengúlphi aedificávit, dotávit, et Canonicórum collégio decorávit, cum prius in ea sanctimoniáles instituísset. Insígne nosocómium, domum Dei nuncupátum, Tulli fundávit. Dénique óptimis munívit civitátem légibus. Tot tantásque virtútes multis magnísque Deus illustrávit miráculis, sancti Praesulis mérito vel intercessióne patrátis; nam in primis spíritu prophético cláruit, et multa, vel futúra, vel quae procul fiébant, quasi vidísset óculis, praenuntiávit. Fruméntum in ipsíus recónditum hórreis, témpore famis, sic ejus précibus et in Deum fidúcia multiplicátum est, ut quod aléndis vix sufficiébat domésticis, univérsis ad messem usque suffécerit paupéribus.

℟. Iníquitas non est invénta in lábiis ejus : in pace et in aequitáte ambulávit. * Et multos avértit ab iniquitáte. ℣. Hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino, quia erat vir bonus et plenus Spíritu sancto. -- Et multos.

Lectio vi.

LETHALI aliquándo morbo labórans, sanátus est intercessióne sanctórum Mansuéti et Apri, quorum ad se relíquias afférri jússerat et in sancti Joánnis Baptístae oratório repóni, ubi vigíliae celebrabántur. Peste civitátem vastánte, solémnem ad sanctum Aprum instítuit processiónem, ibíque ordináta septifórmi litánia, multis étiam ab ipso profúsis lácrymis, Deum placávit, civibúsque misericórdiam et flagélli cessatiónem impetrávit. Mortis suae tempus praenóscens, senex jam et grandaevus, dum matutínum recitáret officium in Ecclésia cathedráli, ante altáre sancti Blásii morbo corréptus est, continuóque ad léctulum suum delátus, cunctis qui áderant benedíxit, sacrum recépit Viáticum, summáque cordis ac vultus laetítia, futúrae vitae gáudia praesígnans felíciter obdormívit. Eódem témpore sanctus Maíolus, Abbas Cluniacénsis, de morte ejus, Deo revelánte, admónitus, mónachos suos vocávit, rem divínitus accéptam narrávit, et ut pro Dei servo preces fúnderent, hortátus est. Congregátis finítimis Epíscopis et provínciae Primóribus, sepúltus est in médio chori : unde

sacros ejus artus póstea magna solemnitáte levávit Leo nonus, Papa et Epíscopus Tullénsis, cum prius pium Pastórem in synódo Romae hábita Sanctórum albo adscripsísset.

℟. Absit a me hoc peccátum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis. * Et docébo vos viam bonam et rectam. ℣. Non quaero quae vestra sunt, sed vos. Libentíssime impéndam, et superimpéndar ipse pro animábus vestris. — Et docébo. Glória Patri. Et docébo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papae noni.

Bulla canonizationis.

VIRTUS divínae operatiónis in ómnibus est mirábilis máxime vero in sanctis suis, quos praescívit et praedestinávit confórmes fíeri imágini Fílii sui. Paulo ante nos in episcopátu Tullénsi, unde nutu Omnipoténtis et ómnia suo arbítrio disponéntis, nec ullis nostrórum meritórum proféctibus, ad Apostólicam Sedem transláti sumus, fuit Epíscopus, nómine Gerárdus, qui duo talénta, intellféctum et operatiónem, a coelésti Patrefamílias accípiens, divínam legem, quam medúllitus intelléxit, sic ópere adímplere stúduit ; ut fíeret dignus accípere illam desiderábilem a Deo salutatiónem : Euge, serve bone et fidélis ; quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam : intra in gáudium dómini tui.

℟. Factus sum infirmis infírmus ; ómnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos. * Omnia fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus efficiar. ℣. Zelátus sum bonum ; proptérea possidébo bonam possessiónem. — Omnia.

Lectio viii.

SIC enim Dómini sui talénta erogávit, sic ánimas lucrátus est verba salútis praedicándo, ut geminátam Dómino suo pecúniam repraesentáret, et sibi aetérna beneffícia cumuláret. Lumbos sibi praecínxit castitátem servándo, lucérnas in mánibus portávit exémpla bonae operatiónis áliis praebéndo. Exspectávit Dóminum a núptiis sanctae Ecclésiae non dormiéndo,

sed vigilándo, prima, secúnda, tértia vigília, ánxius ad ejus adspéctum; secúndum illud quod quotídie psallébat: Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te. Item, sitívit ánima mea ad te, quam multiplíciter tibi caro mea.

℟. Diléxit decórem domus Dei et locum habitatiónis glóriae ejus. * Ideo requiéscet in monte sancto ejus. ℣. Ædificávit templum sanctum Dómino, in quo instábat oratiónibus et obsecratiónibus die ac nocte. — Ideo. Glória. Ideo.

Lectio ix.

ET quia sic semper ánimo suspirábat ad Deum, ejus virtúte comitátus angélicam ducens vitam, quotídie Christum in paupéribus ad mensam suscípiens, quotídie piis áctibus insístens, nec docéndo nec agéndo, nisi quod sanctum et Deo gratum esset, multis effúlsit miraculórum prodígiis sanctitáti ejus testimónium perhibéntibus, unde plures adhuc testes exsístunt: quod et idem post mortem carnis cum Christo Dómino nostro spíritu vivens, glórians saepe operátus est, et saepe adhuc operátur, curans divérsos languóres diversásque infirmitátes.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES.

Hymnus.

SAT datum terris; tua nunc olympo
Te gravem virtus méritis repóscit;
Débitas sacro cápiti, Gerárde,
Necte corónas.
Lux eras caeco, cólumen labánti,
Et salus aegro, mísero levámen:
Nunc tuum cinget comes indigéntum
Turma triúmphum.
Praescius mortis prope jam futúrae,
Ut novas vires animósque sumat,
Páscitur Christo, solidáque fortis
Fervet ab esca.
Flebat adstántis pia turba Cleri:
Ille gaudébat properáre coelo,
Et siti longa cúpide petítum
Vísere Numen.
Prisca nostrórum píetas avórum
Fluxit ex illo; redivíva surgat:
Quos adhuc servat cinis, hic sepúltos
Súscitet ignes.
Quae fuit vivo tibi cura, Praesul,
Hanc, licet vectus super astra, serves;
Et tuam, nostrae bene tutor urbis,
Réspice gentem.

Summa laus Patri, Genitóque summa,
Qui gregem fuso rédimit cruóre :
Sit tibi compar, utriúsque nexus,
Glória, Flamen.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ana. Sacérdos magnus in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum.

Oratio.

OMNIPOTENS Deus, qui beátum Gerárdum Antístitem pópulo tuo praeésse, et quibus praeerat, verbo et exémplo prodésse voluísti : eódem intercedénte, pastóres Ecclésiae tuae cum grégibus sibi commíssis dírige in viam salútis aetérnae : ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, et tota virtúte perfíciant. Per Dóminum.

In ii. Vesp. omnia ut in Laud. praeter Psalm. et Anam seq.

Ad Magnif. Ana. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Omnípotens. *ut supra.*

FESTA MAII.

DIE XXI. MAII.
S. Joannis Nepomuceni
Martyris. Duplex.
Omnia ut in Supplemento, XVI. Maii.

DIE XXIV. MAII.
B. Mariae Virginis
sub titulo **Auxilium Christianorum.**
Duplex majus.
Omnia ut in Supplemento, eadem die.

DIE XXVIII. MAII.
S. Vincentii Lirinensis
Abbatis.
Duplex. (m. t. v.)
Omnia de Comm. Conf. non Pont., praeter sequentia.

Oratio. Intercéssio nos.
Commem. praecedentis.
In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

VINCENTIUS in civitáte Leucorum ortus, et sancti Lupi Trecénsis Episcopi germánus frater, primo milítiam saecularem sectátus, mundo póstea valedíxit, et in mo-

nastérium Lirinénse, tunc témporis in ínsula maris Mediterránei celebérrimum, secéssit, ut Deo totus vacáret; ibi non minus doctrína quam virtútibus flóruit. Sub peregríni título, celáto ex humilitáte próprio nómine, librum áureum édidit, in quo luculénter et sólide certa státuit princípia, tum confutándis ómnium haeréseon novitátibus, tum cathólicae veritáti asseréndae in aevum profutúra. Scripsit autem anno tértio post hábitam synodum Ephesínam, id est anno Christi quadringentésimo trigésimo quarto : óbiit Theodósio et Valentiniáno regnántibus.

℟. Honéstum.

Lectio v.

De Commonitorio S. Vincentii Lirinensis.

SAEPE ígitur magno stúdio et summa attentióne perquírens, a quam plúrimis sanctitáte et doctrína praestántibus viris, quonam modo possim, certa quadam et quasi generáli ac regulari via, cathólicae fídei veritátem ab haeréticae pravitátis falsitáte discérnere, hujúsmodi semper respónsum ab ómnibus fere rétuli, quod quicúmque in fide sana sanus atque ínteger permanére vellet, dúplici modo muníre fidem suam, Dómino adjuvánte, debéret, primum scílicet divínae Legis auctoritáte, tum deínde Ecclésiae cathólicae traditióne. Hic fórsitan requírat áliquis : Cum sit perféctus Scripturárum canon, sibíque ad ómnia satis supérque suffíciat, quid opus est ut ei ecclesiásticae intelligéntiae jungátur auctóritas? Quia vidélicet Scriptúram sacram, pro ipsa sua altitúdine, non uno eodémque sensu univérsi accípiunt, sed ejúsdem elóquia áliter atque áliter álius atque álius interpretátur : ut pene quot hómines sunt, tot illinc senténtiae érui posse videántur.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

ATQUE idcírco multum necésse est, propter tantos tam várii erróris anfráctus, ut prophéticae et apostólicae interpretatiónis línea, secúndum ecclesiástici et cathólici sensus normam dirigátur. In ipsa item cathólica Ecclésia magnópere curándum est, ut id teneámus quod ubíque, quod semper, quod ab ómnibus créditum est. Hoc est enim vere propriéque cathólicum, quod ipsa vis nóminis ratióque declárat, quae ómnia fere universáliter comprehéndit. Sed hoc ita demum fiet si sequámur

universalitátem, antiquitátem, consensiónem. Sequémur autem universalitátem hoc modo, si hanc unam fidem esse fateámur, quam tota per orbem terrárum confitétur Ecclésia. Antiquitátem vero ita, si ab his sénsibus nullátenus recedámus, quos sanctos majóres ac Patres nostros celebrásse manifestum est. Consensiónem quoque ítidem, si in ipsa vetustáte ómnium, vel certe pene ómnium sacerdótum paritáte et magistrórum definitiónes sententiásque sectémur.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. vii. *in Cap.* iii. *ad Rom. circa finem.*

SI céntuplum hic non recípimus, nos ipsi in causa sumus, qui mútuum non damus illi, qui tantum réddere potest. Dic enim, quaeso, quid magni dedit Petrus : nonne rete scissum tantum, et cálamum et hamum? Verum vicíssim illi Deus univérsi orbis domos apéruit, terrámque simul et mare patefécit, dedítque ut omnes illum in sua vocárent, imo quae sua erant, vénderent et ad illíus pedes afférrent, ne in manus quidem tradéntes pecúniam; neque enim id audébant, tantum illi honórem una cum munificéntia tribuébant.

℟. Iste est.

Lectio viii.

DICES : At ille Petrus erat. Quid tum, o bone! Non ista Petro tantum promíssa sunt; neque enim dixit : Tu vero, o Petre, céntuplum accípies solus; sed quisquis relíquerit domos, aut fratres, céntuplum accípiet. Personárum síquidem differéntiam non cognóscit, sed recte facta magis pensat. Grátiam enim habet Deus, et cum nobis debet et cum solvit. Adspicit autem creditóres suos libéntius, quam eos qui nihil mútuo dedérunt : quibus vero plura debet, eos et plus díligit. Quamóbrem si perpétuam cum illo amicítiam inire vis, vide ut multum tibi débeat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

NEQUE enim perínde delectátur suis debitóribus créditor, atque Christus credi-

tóribus : fugit enim quibus nihil debet ; quibus vero debet, ad hos potíssimum accúrrit. Omnem ígitur lápidem movéntes, curémus Christum debitórem habére; hoc enim praesens tempus, foenerándi tempus est. Nunc scílicet, in indigéntia Christus constitútus est; si jam illi nihil das mútuo, tuórum certe, cum hinc discésseris, níhilo opus habébit; hic enim sitit, hic ésurit; cave ígitur illum ne despícias.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti. Commém. praecedentis.

DIE XXIX. MAII.

S. Maximini

Episc. Trevirensis et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

EUS, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Maximínum, Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda fide cathólica, virtúte constántiae roborásti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AXIMINUS inter omnes Galliárum Praesules ob fídei puritátem et vitae sanctimóniam, aetáte sua celebérrimus, Pictávii in Aquitánia clarissimis senatórii órdinis paréntibus natus, sanctum Maxéntium, ejúsdem urbis Epíscopum proximúmque sancti Hilárii praedecessórem, fratrem habuísse dícitur. Inde cum Augústam Trevirórum devenísset, sancti Agrícii fama adscítus, totum se beáti Pontíficis disciplínae trádidit, adeóque profécit, ut illum ipsémet Agrícius sacrae militiae adscríptum, Angelo monénte, sibi successórem praenuntiáverit. Illo ígitur vita functo, Maximínus ómnium Ordinum consénsu totiúsque plebis favóre, a vicínis Episcopis Póntifex consecrátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

ULTUM deflévit Maximínus cum ómnibus orthodóxis, immániter oppréssum ab Ariánis Athanásium, ac impugnátam in illo christiánae fídei veritátem et Verbi divinitátem, eximiúmque Doctórem Constantíni imperatóris jussu Trevíros amandátum, honorífice suscépit, tamquam inexpu-

universalitátem, antiquitátem, consensiónem. Sequémur autem universalitátem hoc modo, si hanc unam fidem esse fateámur, quam tota per orbem terrárum confitétur Ecclésia. Antiquitátem vero ita, si ab his sénsibus nullátenus recedámus, quos sanctos majóres ac Patres nostros celebrásse manifestum est. Consensiónem quoque ítidem, si in ipsa vetustáte ómnium, vel certe pene ómnium sacerdótum paritáte et magistrórum definitiónes sententiásque sectémur.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. vii. *in Cap.* iii. *ad Rom. circa finem.*

SI céntuplum hic non recípimus, nos ipsi in causa sumus, qui mútuum non damus illi, qui tantum réddere potest. Dic enim, quaeso, quid magni dedit Petrus : nonne rete scissum tantum, et cálamum et hamum? Verum vicíssim illi Deus univérsi orbis domos apéruit, terrámque simul et mare patefécit, dedítque ut omnes illum in sua vocárent, imo quae sua erant, vénderent et ad illíus pedes afférrent, ne in manus quidem tradéntes pecúniam; neque enim id audébant, tantum illi honórem una cum munificéntia tribuébant.

℟. Iste est.

Lectio viii.

DICES : At ille Petrus erat. Quid tum, o bone! Non ista Petro tantum promíssa sunt; neque enim dixit : Tu vero, o Petre, céntuplum accípies solus; sed quisquis relíquerit domos, aut fratres, céntuplum accípiet. Personárum síquidem differéntiam non cognóscit, sed recte facta magis pensat. Grátiam enim habet Deus, et cum nobis debet et cum solvit. Adspicit autem creditóres suos libéntius, quam eos qui nihil mútuo dedérunt : quibus vero plura debet, eos et plus díligit. Quamóbrem si perpétuam cum illo amicítiam infre vis, vide ut multum tibi débeat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

NEQUE enim perínde delectátur suis debitóribus créditor, atque Christus credi-

tóribus: fugit enim quibus nihil debet; quibus vero debet, ad hos potíssimum accúrrit. Omnem ígitur lápidem movéntes, curémus Christum debitórem habére; hoc enim praesens tempus, foenerándi tempus est. Nunc scílicet, in indigéntia Christus constitútus est; si jam illi nihil das mútuo, tuórum certe, cum hinc discésseris, níhilo opus habébit; hic enim sitit, hic ésurit; cave ígitur illum ne despícias.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti. Commém. praecedentis.

DIE XXIX. MAII.

S. Maximini

Episc. Trevirensis et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Maximínum, Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda fide cathólica, virtúte constántiae roborásti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MAXIMINUS inter omnes Galliárum Praesules ob fídei puritátem et vitae sanctimóniam, aetáte sua celebérrimus, Pictávii in Aquitánia clarissimis senatórii órdinis paréntibus natus, sanctum Maxéntium, ejúsdem urbis Epíscopum proximúmque sancti Hilárii praedecessórem, fratrem habuísse dícitur. Inde cum Augústam Trevirórum devenísset, sancti Agrícii fama adscítus, totum se beáti Pontíficis disciplínae trádidit, adeóque profécit, ut illum ipsémet Agrícius sacrae milítiae adscríptum, Angelo monénte, sibi successórem praenuntiáverit. Illo ígitur vita functo, Maximínus ómnium Ordinum consénsu totiúsque plebis favóre, a vicínis Epíscopis Póntifex consecrátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

MULTUM deflévit Maximínus cum ómnibus orthodóxis, immániter oppréssum ab Ariánis Athanásium, ac impugnátam in illo christiánae fídei veritátem et Verbi divinitátem, eximiúmque Doctórem Constantíni imperatóris jussu Trevíros amandátum, honorífice suscépit, tamquam inexpu-

universalitátem, antiquitátem, consensiónem. Sequémur autem universalitátem hoc modo, si hanc unam fidem esse fateámur, quam tota per orbem terrárum confitétur Ecclésia. Antiquitátem vero ita, si ab his sénsibus nullátenus recedámus, quos sanctos majóres ac Patres nostros celebrásse manifestum est. Consensiónem quoque ítidem, si in ipsa vetustáte ómnium, vel certe pene ómnium sacerdótum paritáte et magistrórum definitiónes sententiásque sectémur.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. vii. *in Cap.* iii. *ad Rom. circa finem.*

SI céntuplum hic non recípimus, nos ipsi in causa sumus, qui mútuum non damus illi, qui tantum réddere potest. Dic enim, quaeso, quid magni dedit Petrus : nonne rete scissum tantum, et cálamum et hamum? Verum vicíssim illi Deus univérsi orbis domos apéruit, terrámque simul et mare patefécit, dedítque ut omnes illum in sua vocárent, imo quae sua erant, vénderent et ad illíus pedes afférrent, ne in manus quidem tradéntes pecúniam; neque enim id audébant, tantum illi honórem una cum munificéntia tribuébant.

℟. Iste est.

Lectio viii.

DICES : At ille Petrus erat. Quid tum, o bone! Non ista Petro tantum promíssa sunt; neque enim dixit : Tu vero, o Petre, céntuplum accípies solus; sed quisquis relíquerit domos, aut fratres, céntuplum accípiet. Personárum síquidem differéntiam non cognóscit, sed recte facta magis pensat. Grátiam enim habet Deus, et cum nobis debet et cum solvit. Adspicit autem creditóres suos libéntius, quam eos qui nihil mútuo dedérunt : quibus vero plura debet, eos et plus díligit. Quamóbrem si perpétuam cum illo amicítiam inire vis, vide ut multum tibi débeat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

NEQUE enim perín de delectátur sui debitóribus crédi tor, atque Christus credi

tóribus : fugit enim quibus nihil debet; quibus vero debet, ad hos potíssimum accúrrit. Omnem ígitur lápidem movéntes, curémus Christum debitórem habére; hoc enim praesens tempus, foenerándi tempus est. Nunc scílicet, in indigéntia Christus constitútus est; si jam illi nihil das mútuo, tuórum certe, cum hinc discésseris, níhilo opus habébit; hic enim sitit, hic ésurit; cave ígitur illum ne despícias.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti. Commem. praecedentis.

DIE XXIX. MAII.

S. Maximini

Episc. Trevirensis et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Maximínum, Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda fide cathólica, virtúte constantiae roborásti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ómnia adversántia fórter superáre. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MAXIMINUS inter omnes Galliárum Praesules ob fídei puritátem et vitae sanctimóniam, aetáte sua celebérrimus, Pictávii in Aquitánia clarissimis senatórii órdinis paréntibus natus, sanctum Maxéntium, ejúsdem urbis Episcopum proximúmque sancti Hilárii praedecessórem, fratrem habuísse dícitur. Inde cum Augústam Trevirórum devenísset, sancti Agrícii fama adscítus, totum se beáti Pontíficis disciplínae trádidit, adeóque profécit, ut illum ipsémet Agrícius sacrae milítiae adscríptum, Angelo monénte, sibi successórem praenuntiáverit. Illo ígitur vita functo, Maximínus ómnium Ordinum consénsu totiúsque plebis favóre, a vicínis Episcopis Póntifex consecrátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

DULTUM deflévit Maximínus cum ómnibus orthodóxis, immániter oppréssum ab Ariánis Athanásium, ac impugnátam in illo christiánae fídei veritátem et Verbi divinitátem, eximiúmque Doctórem Constantíni imperatóris jussu Trevíros amandátum, honorífice suscépit, tamquam inexpu-

gnábilem Ecclésiae murum. Paulum Constantinopolitánum, qui ejúsdem factiónis ártibus, sede sua dejéctus erat, páriter excépit hospítio, atque Constántis auctoritáte gregi suo restítui procurávit. Synodo Agrippinénsi primae praefuit, in qua scílicet Euphrátas, Photíni sectátor, damnátus est. Concílio quoque Sardicénsi cum áliis intérfuit Galliárum Epíscopis, ac pro Athanásio contra Eusebiános, hostes ejus infensíssimos, constánter pérstitit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

ENDE Romam ad límina Apostolórum digréssus est, posteáque Pictávium, ubi plenus méritis ob multos pro Ecclésia exantlátos labóres, migrávit in coelum, quarto mediánte saeculo. Beáti Praesulis corpus, Trevíros translátum, summo cum honóre cóndidit succéssor ejus Paulínus, in suburbána ecclésia tunc sancti Joánnis Baptístae, deínceps vero sancti Maximíni nómine, una cum adjécto monastério insigníta, ibíque, teste sancto Gregório Turonénsi, multis virtútibus et prodígiis illustrátum enítuit.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Lect. de Homilia in Evangel. Homo péregre. *de Communi, i. loco.*

In ii. Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced. et S. Felicis, Papae et Martyris, cum Oratione Infirmitátem. *de Communi.*

FESTA JUNII.

DIE II. JUNII.

SS. Pothini

Episcopi Lugdunensis et **sociorum** *Martyrum.*

Duplex.

Omnia de Comm. plurimorum Martyrum, praeter seq.

Oratio.

DARTYRUM tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínae Vírginis et Sociórum, solémnia recenséntes, súpplices te, Dómine, deprecámur : ut in tua caritáte radicáti et fundáti, passiónes hujus témporis, amóre illíus glóriae quae revelända est in nobis, invícto ánimo sustinére valeámus. Per Dñum.

In i. Vesperis, Commem. SS. Marcellini, Petri atque Erasmi, Mart., per Añam et ℣. de Laud., ut in Communi plur. Mart.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni, Petri atque Erásmi solemnitáte laetíficas : prae

sta, quaesumus, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Epístola Ecclesiárum Viennénsis et Lugdunénsis ad Ecclésias Asiae et Phrygiae.

BEATISSIMUS Pothínus, qui episcopátum Lugdunénsis Ecclésiae administrábat, nonagenário major, et córpore ádmodum infírmo, ob praeséntem quidem córporis imbecillitátem aegre spíritum trahens, céterum prae cupiditáte imminéntis martyrii, mirábili alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quo perlátus a milítibus, prosequéntibus ipsum magistrátibus civitátis, et univérsa plebe váriis eum clamóribus impetánte, tamquam ipse Christus esset, egrégium édidit testimónium. Interrogátus a praeside quisnam esset Christianórum Deus, respóndit : Si dignus fúeris, cognósces.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

POST haec inhumáne raptátus et innúmeris plagis affécta est, cum in quidem qui própius adstábant, cálcibus et pugnis illum contumelióse appéterent; qui vero lóngius distábant, quidquid ad manum erat in ipsum conjícerent. Exínde vix adhuc spirans in cárcerem projéctus est, tandémque post bíduum ánimam exhalávit. Matúrus vero neóphytus, et Sanctus, diáconus Viennénsis, cum Blandína ancílla pluribúsque áliis, ducti sunt ad béstias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus consuéta illic flagrórum vérbera, atque bestiárum illos trahéntium morsus pertulérunt. Hi ergo máximo certámine perfúncti cum vitálem spíritum diu protraxíssent, tandem juguláti sunt.

℟. Vérbera.

Lectio vi.

BLANDINA autem ad palum suspénsa, béstiis objécta est; cumque nulla tunc béstia corpus illíus attigísset, depósita ex stípite rursus in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reserváta. Ineúnte ígitur solémni mercátu, praeses beatíssimos mártyres ad tribúnal addúci jussit, tamquam in theatráli pompa illos pópulo oséntans. Cumque eos dénuo interrogásset, quicúmque cives Románi repérti sunt, cápite truncáti, réliqui trá-

diti sunt béstiis. Post hos omnes, último tandem spectaculórum die, beáta Blandína rursus illáta est, una cum Póntico, adolescénte quíndecim círciter annórum, qui cuncta supplícia generóse perpéssus, emísit spíritum. Ipsa vero Blandína, post flagra, post ferárum vellicatiónes, post sartáginem, retículo inclúsa, tauro objécta est; a quo diu in altum jactáta, tandem et ipsa víctimae instar juguláta est.

℟. Tamquam aurum.

In iii. Nocturno, Homilia in Evangel. Cum audiéritis. *de Comm. i. loco.*

Lectio ix. (ex duabus una) SS. Martyrum Marcellini, Petri et Erasmi, in Brev., eorumque Commemor. in Laud., per Añam et ℣. i. Vesp.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praecedentis.

DIE III. JUNII.
Sanctae Clotildis
Reginae, Viduae.
Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart., praeter sequentia.

Oratio.

RESPICE, Dómine, ad Francórum benígnus impérium, et quibus per devótam sanctae Clotíldis instántiam donum fídei contulísti, iís-

dem, nunc p
cessiónem, tr
christiánae
ctum. Per D

In i. Noctu
de Scriptura

In secundo
Lect

LO
pe
dic
lia
tum necem, a
debáldo rege
dovaeo adhu
cónjugem trá
primogénitur
eum, tolerant
approbánte
baptizári juss
te in albis
aegre ádmoc
dovaeus, ac
putávit, ásse
trios ob con
minis sui irát
eripuísse. At
quit, omnipo
ómnium, grá
me non usqu
cávit indígna
meo génitur
dignarétur ac

℟. Propte

Lect

LTER
cum
gína,
que baptizár
cum aegrotá
affirmánte r
idem ei quod
geret, matris

váluit. At regína non cessábat hortári virum, ut abjécta idololatría, Deum verum cóleret. Sed ille superstitióni Francórum adhaesit: donec in expeditióne Alemánnica, inclinátam cernens suórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Christi implorato, de hóstibus triumpháuit. Cui apud Remos laeta uxor occúrrens, ubi órdinem rei gestae cognóvit, sanctum advocávit Remígium, a quo rex baptizátus, et chrismate sacro inúnctus est.

℟. Dilexísti.

Lectio vi.

POST mortem Clodovaei, Turónes ádiit Clotíldis; ibi-[illegible] ad sepúlcrum sancti [illegible]rtíni summa pietáte re-[illegible]um vitae exégit, pernox [illegible]rgíliis, eleemósynis aliís-[illegible] piis opéribus intenta, [illegible]nífica erga ecclésias et [illegible]astéria. Tandem plena [illegible]um, Turónis migrávit [illegible] Dóminum, et Parísios [illegible] psalléntium choros [illegible]láta, sepúlta est a [illegible] Childebérto et Clotá-[illegible]ríbus, ad latus Clo-[illegible], in sacrário basílicae [illegible]i Petri, póstea sanctae [illegible]ríae, ubi religióse [illegible]tur. Desinénte au-[illegible]eculo décimo octávo, [illegible] impii sumpsíssent [illegible]ítum, et bellum Deo sanctísque ejus fácerent, ossa beátae regínae, cum áliis relíquiis, eórum furóri subtrácta ne violaréntur, igne cremáta sunt. Quorum sacros cíneres piae manus collegérunt, deíndeque, transáctis luctuósis tempóribus, deposuérunt Parísiis in ecclésia sanctórum Lupi et Ægídii, in qua nunc honorífice asservántur.

℟. Fallax grátia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xiii.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi. *Ex Matth., Quaest.* xiii.

QUAESTIO est, cur a número plurali ad singulárem transíerit, ut, cum quaerat homo bonas margarítas, unam invéniat pretiósam, quam, vénditis ómnibus quae habet, emat. Aut ergo negotiátor iste bonos hómines quaerens, cum quibus utíliter vivat, ínvenit unum prae ómnibus sine peccáto, mediatórem Dei et hóminum hóminem Christum Jesum. Aut praecépta justítiae

quaerens, quibus servátis cum homínibus recte conversétur, ínvenit dilectiónem próximi, in quo uno dicit Apóstolus ómnia continéri.

℟. Os suum.

Lectio viii.

AUT bonos intellétus homo quaerit, et ínvenit unum illum quo cuncti continéntur : In princípio erat Verbum. Est enim Verbum Dómini lúcidum candóre veritátis, et sólidum firmitáte aeternitátis, et úndique sui símile pulchritúdine divinitátis, qui Deus penetráta carnis testúdine intelligéndus est. Ille enim ad margarítam ipsam jam pervénerat, quae in teguméntis mortalitátis quasi conchárum obstáculo inter profúnda hujus saeculi, atque inter durítias sáxeas Judaeórum aliquándo latúerat, qui ait : Et si noverámus Christum secúndum carnem, sed nunc jam non nóvimus.

℟. Regnum mundi.

Lectio ix.

QUODLIBET autem horum trium sit, vel si áliquid áliud occúrrere potúerit, quod margarítae unius et pretiósae nómine bene significétur, prétium ejus est nos ipsi, qui ad eam possidéndam non sumus líberi, nisi ómnibus cont
temporáliter
Vénditis enim
stris, nullum e
accípimus pré
nos ipsos, qui
plicáti, nostri
Ut rursus no
illa margaríta
quia tanti va
quia plus da
sumus.

Te Deum la

In ii. Vesp
de seq. Comme

DIE VIII
S. Me
Episc. Noviom
Dup
Omnia de Co
Pont. praeter
Oratio. Da
de Communi.
In i. Noctur
de Scriptura
In secundo
Lecti

MEDi
gin
Vir
qua
esset sanctitá
mire compr
enim scholas
lus frequentá
júsdam misér
túnicam suar
ctánter éxuit
stíret. Cibos é
dium sibi dat
egénis distrí
ipse diem a

usque traducens. His jam virtútibus et prophétiae dono mirábilis, Viromanduénsi Epíscopo in disciplínam tráditus est; et ab ipso per omnes órdinum gradus ad sacerdotálem evéctus dignitátem, illíus in locum póstea, una ómnium acclamatióne, quamvis renítens, suffféctus est, sedémque episcopálem, Augústa Viromanduórum a Vandalis et Hunnis evérsa, Noviómum, in óppidum munítius tránstulit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

INTERIM : sanctus Eleuthérius, Tornacénsis Epíscopus, móritur. Post cujus exséquias, cum Clerus et pópulus Tornacénsis Medárdum sibi dari Praesulem postulássent, rege et procéribus instántibus, ac sancto Remígio ceterísque provínciae Epíscopis annuéntibus, utriúsque Ecclésiae curam suscépit, episcopális sedis honóre utríque serváto, quamvis Tornacénses ab eo témpore, per annos círciter sexcéntos, non álios quam Novioménses Pontífices habúerint.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

FLANDRORUM gentem adhuc silvéstrem, quíndecim annorum spátio, orándo docendóque erudívit, et magnis labóribus, feróces illórum ánimos ab impietáte et barbárie ad fidem Christi perdúxit. Tandem sénio conféctus omníque virtútum génere refértus, in Dómino quiévit Noviómi,, sexto círciter mediante saeculo, anno uno postquam sancta Radegúndis ab ipso erat in Diaconíssam benedícta. Venerándi Praesulis corpus Clotárius rex Suessiónem transférri jussit, ac própriis húmeris sublátum honorífico depósuit monuménto, adjíciens póstea et coenóbium, quod tanti Confessóris pignore magis quam fundatóris munéribus ditátum, sancti Medárdi nuncupatióne insignítum est.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Lect. de Homil. in Evang. Homo péregre. *de Comm. i. loco.*

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti, Commem. praeced. et SS. Primi et Feliciani Mart., cum Oratione propria in Breviario.

DIE IX. JUNII.

S. Clodulphi

Episcopi Metensis et Conf. Duplex.

Omnia de Comm. Cont. Pont., praeter sequentia.

Oratio. Exáudi, quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLODULPHUS beáti Arnúlphi et Dodae fílius, a puerítia domésticis sanctimóniae exémplis est erudítus, ac adoléscens doctis probatísque magístris usus, in humánis divinísque rebus, et stúdiis haud mediócriter profécit. Primária régiae domus múnia diu cum tanta integritátis fama exércuit, ut, defúncto Godóne Meténsium Antístite, invítus ac rénuens, a clero et pópulo, in hujus Pontíficis locum suffúltus fúerit. Sacro charactére insignítus, qui prius in saeculo víxerat sine queréla, brevi summae perfectiónis ápicem visus est obtinuísse.

℟. Invéni David.

Lectio v.

SANTAM íllico Domínici gregis sollicitúdinem et curam sumpsit exímius Pastor, ut, per diutúrnum episcopátum, multóties late paténtem lustráverit dioecésim, oves sacri Evangélii praecéptis per seípsum instructúrus. Paternárum virtútum strénuus fuit imitátor, fide perféctus, doctrína praecípuus, caritáte fervens, viscéribus pietátis ad dandas eleemósynas plenissimus.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

SANCTI Arnúlphi vitam conscríbi jussit, ut cujus tenébat sedem crebro relégeret actus. Hinc étiam quantae fúerit humilitátis didícimus. Cum enim beátus Arnúlphus ea quae sibi retinúerit praedia et Ecclésiae proventus in egénos miséricors erogásset, fílios adívit, ut sibi pauperibúsque opitularéntur. Júnior Ansigísus statim : Nudus, inquit, nudum patrem libénter sequar. Clodúlphus vero rénuit pene, et non nisi parca manu patri succúrrit. Quod cum libélli scriptor omitténdum censéret, ipse Clodúlphus ínseri omníno vóluit. Postquam ígitur tot virtútibus decórus huic Ecclésiae, per quadragínta annos, praefuísset, nonagenárius ad coeléstem pátriam evolávit, anno Dómini sexcentésimo nonagésimo. Ejus corpus in patérno sepúlcro repósitum, inde sub Adalberóne primo, anno nongentésimo quinquagésimo nono, Layum quod priorátus erat in agro Nanceiáno, translátum est, ubi magna cum veneratióne cólitur.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homil. in Evang. Vigiláte. *de Comm. Conf. Pont. ii. loco.*

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti. Commem. praecedentis.

DIE X. JUNII.

S. Margaritae

Scotorum Reginae, Viduae.

Duplex.

Omnia ut in Breviario Romano, eadem die.

DIE XI. JUNII.

S. Barnabae

Apostoli.

Duplex ii. classis.

Omnia ut in Breviario Romano, eadem die.

DIE XV. JUNII.

Translatio

S. Mansueti

primi Episcopi Tullensis et Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui hunc diem honorábilem nobis in beáti Patris nostri Mansuéti translatióne tribuísti: da, quaesumus, Eccléſiae tuae in hac celebritáte laetítiam; ut cujus pia mérita venerátur in terris, ejus intercessiónibus sublevetur in coelis. Per Dóminum nostrum.

Commem. praecedentis et SS. Mart. Viti, Modesti, etc., ut in Breviario.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EX pia ádmodum veneratióne, qua beátum Mansuétum, gentis nostrae Apóstolum et primum Epíscopum, prosecútus est sanctíssimus Praesul noster Gerárdus, oratórium extra Tullénses muros, Patris nostri Mansuéti sepultúra insignítum, in majórem et augustiórem formam restitúere cogitávit, ac sacrum illíus corpus leváre in decentióri loco reponéndum. Cum autem aedifícium, jam a sancto Gauzelíno coeptum, mox esset perfectúrus, áccidit ut ardens candéla, quam pia múlier, religiónis ánimo, altári imposúerat, in ipsa altáris ornaménta décidens, sacram supelléctilem, et cétera ligna adjacéntia, usque ad templi tabulátum incénderet, certo totíus aedis perículo, nisi in somnis admónitus sanctus Gerárdus áliquot ex domésticis misísset, qui excitátum ignem exstínguerent. Hinc diem hanc solémnem apud nos esse vóluit, tum ob noctúrnam illam admonitiónem, quam sancto Mansuéto tri-

universalitátem, antiquitátem, consensiónem. Sequémur autem universalitátem hoc modo, si hanc unam fidem esse fateámur, quam tota per orbem terrárum confitétur Ecclésia. Antiquitátem vero ita, si ab his sénsibus nullátenus recedámus, quos sanctos majóres ac Patres nostros celebrásse manifestum est. Consensiónem quoque ítidem, si in ipsa vetustáte ómnium, vel certe pene ómnium sacerdótum paritáte et magistrórum definitiónes sententiásque sectémur.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. vii. *in Cap.* iii. *ad Rom. circa finem.*

SI céntuplum hic non recípimus, nos ipsi in causa sumus, qui mútuum non damus illi, qui tantum réddere potest. Dic enim, quaeso, quid magni dedit Petrus : nonne rete scissum tantum, et cálamum et hamum? Verum vicíssim illi Deus univérsi orbis domos apéruit, terrámque simul et mare patefécit, dedítque ut omnes illum in sua vocárent, imo quae sua erant, vénderent et ad illíus pedes afférrent, ne in manus quidem tradéntes pecúniam; neque enim id audébant, tantum illi honórem una cum munificéntia tribuébant.

℟. Iste est.

Lectio viii.

DICES : At ille Petrus erat. Quid tum, o bone! Non ista Petro tantum promíssa sunt; neque enim dixit : Tu vero, o Petre, céntuplum accípies solus; sed quisquis relíquerit domos, aut fratres, céntuplum accípiet. Personárum síquidem differéntiam non cognóscit, sed recte facta magis pensat. Grátia enim habet Deus, et cum nobis debet et cum solvit. Adspicit autem creditóres suos libéntius, quam eos qui nihil mútuo dedérunt : quibus vero plura debet, eos et plus díligit. Quamóbrem si perpétuam cum illo amicítiam inire vis, vide ut multum tibi débeat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

NEQUE enim perínde delectátur suis debitóribus créditor, atque Christus credi-

tóribus: fugit enim quibus nihil debet; quibus vero debet, ad hos potíssimum accúrrit. Omnem ígitur lápidem movéntes, curémus Christum debitórem habére; hoc enim praesens tempus, foenerándi tempus est. Nunc scílicet, in indigéntia Christus constitútus est; si jam illi nihil das mútuo, tuórum certe, cum hinc discésseris, níhilo opus habébit; hic enim sitit, hic ésurit; cave ígitur illum ne despícias.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti. Commem. praecedentis.

DIE XXIX. MAII.

S. Maximini

Episc. Trevirensis et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Maximínum, Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda fide cathólica, virtúte constántiae roborásti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MAXIMINUS inter omnes Galliárum Praesules ob fídei puritátem et vitae sanctimóniam, aetáte sua celebérrimus, Pictávii in Aquitánia claríssimis senatórii órdinis paréntibus natus, sanctum Maxéntium, ejúsdem urbis Epíscopum proximúmque sancti Hilárii praedecessórem, fratrem habuísse dícitur. Inde cum Augústam Trevirórum devenísset, sancti Agrícii fama adscítus, totum se beáti Pontíficis disciplínae trádidit, adeóque profécit, ut illum ipsémet Agrícius sacrae milítiae adscríptum, Angelo monénte, sibi successórem praenuntiáverit. Illo ígitur vita functo, Maximínus ómnium Ordinum consénsu totiúsque plebis favóre, a vicínis Epíscopis Póntifex consecrátus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

MULTUM deflévit Maximínus cum ómnibus orthodóxis, immániter oppréssum ab Ariánis Athanásium, ac impugnátam in illo christiánae fídei veritátem et Verbi divinitátem, eximiúmque Doctórem Constantíni imperatóris jussu Trevíros amandátum, honorífice suscépit, tamquam inexpu-

In ii. Vesperis a Capit. de seq. Commem. praeced.

DIE XVII. JUNII.

S. Germanae Cousin

Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, praeter seq.

Oratio.

DEUS humílium celsitúdo, qui beátam Germánam Vírginem tuam caritátis et patiéntiae decóre excéllere disposuísti : ejus méritis et intercessióne concéde, ut crucem júgiter feréntes, te semper dilígere valeámus. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GERMANA Cousin Píbraci, quod óppidum est Tolosánae dioecésis, húmili loco nata, ab ipsa pene infántia grávibus aerúmnis fuit obnóxia. Cum enim manca esset, et strumis infécta, statim post óbitum matris in novércae ódium íncidit, ejúsque ópera de patérna domo ejécta et custodiéndis grégibus addícta, solo pane et aqua víctitans, et super stramen aut áridos pálmites in ipsa pécudum caula somnum carpens, vitam in summa egestáte rerúmque ómnium inópia tolerávit. Haec et ália, quibus quotídie premebátur, frígoris, aestus, et ímbrium incómmoda, quin étiam domesticórum convícia et insectatiónes, forti semper ánimo, et ore ad hilaritátem compósito, non solum patientíssime tulit; sed majóra pati excogitávit, ut confórmis fieret imágini Fílii Dei, quem únice toto cordis affécta diléxit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

SIVE enim gregem ad páscua, sive in arvis stámina e colo dúceret, mente et cogitatióne in Deum defíxa, assíduas fundébat preces, et pósitis humi génibus ante crucis signum, ardentíssimi amóris aestus rerum coeléstium contemplatióne temperábat. Quotidie templum adíre, sacrifício Missae interésse, et síngulis diébus festis se divínae mensae pábulo refícere in more hábuit. Deíparam Vírginem singulári religióne cóluit, eíque frequéntia exhíbuit obséquii et pietátis offícia. Caritáte erga omnes affécta, púeros et puéllas christiánae fidei mystériis erudíre eorúmque ánimos ad virtútem et rectam vivéndi rationem informáre, egéntium inópiae subveníre consuévit, detrácto étiam sibi panis frústu-

lo, quo únice vescebátur. Castitátis vero et innocéntiae laudem tantam proméruit, ut ad mortem usque illibátam serváverit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

TANC fámulae suae occúltam sanctitátem Deus éditis e coelo signis mirabíliter declarávit. Nam et flúvium aquis exundántem, dum Pibracénse templum péteret, Germána fixo gradu saepius transívit, et panem paupéribus erogándum, ut novércam latéret, hibérno témpore in flores convértit. Virtútibus et prodígiis illustráta, ad coeléstis Agni núptias tandem inopináto éxitu emigrávit, annum agens secúndum supra vigésimum. Mortáles Vírginis exúviae, anno quadragésimo et ultra postquam e vita decésserat, incorrúptae et íntegrae, recentibúsque conspérsae flóribus repértae sunt. Huic prodígio ália multa, per annos ferme ducéntos, divína virtúte ad túmulum júgiter patráta, mirácula accessérunt, quae innocéntis puéllae famam et nomen longe latéque propagárunt. Quibus permótus Pius nonus Póntifex máximus, virtútibus et miráculis rite probátis, eámdem beatárum Vírginum fastis primum adscrípsit. Subínde vero novis fulgéntem prodígiis idem Póntifex anno millésimo octingentésimo sexagésimo séptimo ea ipsa die, qua saecuována Apostolórum príncipum solémnia agebántur, Sanctórum albo accénsuit.

℟. Afferéntur.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evangelium. Símile est regnum. *de Communi non Virginum cum ℟℟. de Communi Virginum.*

DIE XVIII. JUNII.
S. Deodati

Episc. Nivernensis et Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos ádmones exémplo beáti Deódati, Confessóris tui atque Pontíficis, temporália despícere, et ad aetérna festináre : praesta, quaesumus; ut ejus vestígiis insisténte, faciámus nobis thesáurum non deficiéntem in coelis. Per Dóminum.

Commem. SS. Marci et Marcelliani Martyrum, per Añam et ℣. de Communi et Orationem ut in Breviario.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DEODATUS, virtúte non minus quam sánguine nóbilis, ad Nivernénsem sedem commúni Cleri et pópuli voto assúmptus, omnes Pastóris óptimi partes adimplévit, commíssam sibi plebem pascens verbis et exémplis, nec unquam sua quaerens, sed quae Jesu Christi. Secúndo Senonénsi concílio intérfuit, anno sexcentésimo quinquagésimo séptimo, cum áliis trigínta Episcopis, inter quos visi sunt célebres Praesules Audoénus Rothomagénsis, Elígius Novioménsis, et Amándus Trajecténsis. Post annos áliquot eo in múnere sanctíssime transáctos, vitae solitáriae desidério flagrans, abdicáto episcopátu, Nivernénse solum deséruit, et ad Voságos Tullénsis dioecésis montes véniens, mox ad Romónum, inde ad rívuli Arrentillénsis ripas cellam exstrúxit, annuénte sancto Bodóne Tullénsi tunc témporis Episcopo, qui privilégium ei indúlsit, anno sexcentésimo septuagésimo subscríptum. ℟. Invéni.

Lectio v.

INCOLARUM invídia et injúriis inde coáctus discédere, Voságí montes et saltus pénetrans, vergit in Alsátiam, ubi post vários ínviae et anfractuósae solitúdinis circúitus, apud Vilram constrúcto sibi habitáculo, consédit, annis plúribus sanctos inter eremíticae vitae sectatóres laudabíliter conversátus. Verum indócilis vulgi et nobílium contínuis lacessítus júrgiis et minis, per superióres Vosagórum móntium silvas rémeat, et Murthae lapsum secútus ad Cumbérti montis radíces cónstitit, ibíque, constrúcta sibi céllula, et erécto in memóriam sancti Martíni oratório, aliquándiu delítuit, soli Deo notus. herbis tantum et pomis agréstibus corpus aegre susténtans, ánimum vero suávi coeléstium meditatióne júgiter refíciens : donec e látebris erúmpens ejus fama tot ad ipsum collégit ásseclas, ut, crescénte in dies discipulórum número, monastérium in valle Galilaeae váriis centum céllulis constrúxerit, locum concedénte Tullénsi Episcopo.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

DUM informándis discípulis totum incúmbit, en adest idem Hydúlphus ejus amícus, vir pietáte illústris, qui, relícta Trevirórum sede, ad Deódatum in partem solitúdinis et labóris

ádvolat : futúrus ipsi, ex íníto sanctae societátis foedere, adjútor in procuránda animárum salúte pérvigil. Undécimo autem ab ingréssu in vallem Galilaeae anno, Deódatus sénio et poeniténtiae labóribus confféctus, resolutiónis suae tempus instáre praesénntiens, ad priórem céllulam, ubi in honórem sancti Martíni aedículam construxerat, se recépit, qui ingeminátis oratiónibus et abstinéntiis ad mortem se accíngeret. Mox ut levi febre corréptus in léctulum decúbuit, ad eum convenére fratres última ex ejus ore collectúri salútis mónita. Adfuit quoque amíco moriénti Hydúlphus, cujus inter manus, post percéptam ab ipso sacram communiónem, laetus spíritum Deo réddidit. Corpus ejus ad monastérium, quod ipse condíderat, delátum, in ecclésia Deíparae Vírginis ab Hydúlpho honorífice sepelítur. Ne quid autem pius haeres ex intestáti amíci bonis Hydúlphus non possidéret, Deódati túnicam sibi pro relíquiis servándam assúmpsit, quam ad ímbrium mundatiónem, pestiléntiam, aut altérius saeviéntis flagélli ímpetus averténdos, divinis solébat obtútibus objícere.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et rélíqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. clxviii. *in Matth.*

IN mentem véniat memória sanctórum, qui cilício induúntur, et erémum hábitant. Hi nunquam oblátas púrpuras acceptárent; sed quemádmodum rex, si quis pannósa induménta páuperis ei induénda offérret, abominarétur atque repélleret, non áliter illi régiam púrpuram contémnunt. Haec illis institúta ciliciórum usu, unde régibus étiam ipsis excellentióres sunt. Nam si posses mentis eórum jánuas reseráre, et omnem interiórem ornátum conspícere, fulgóre percúlsus in terram concíderes, nec consciéntiae lucem perférre posses. Nihil in tabernáculis eórum triste inveniétis; sed tamquam in coelo tugúria fabricáti, sic longe a saeculi perturbatiónibus hábitant, advérsus diábolum militántes.

℟. Amávit.

Lectio viii.

EDCIRCO enim in solitúdine domicílium constituérunt, célebri habitatióne hóminum omníno relícta, quóniam qui bellum gerit, non potest domi sedére; sed necésse est, quasi súbito migratúrus, praeparáto in diem domicílio hábitet. Quis enim unquam in exércitu domus fundaménta jecit? Quis in castris agri júgera emit? In pátria hæc, non in castris, faciénda sunt : hæc tibi a me simíliter dicúntur. Cum in supérnam civitátem pervéneris, tunc ista fácito; hic satis est nobis fossam fácere, vallum fígere : aedificiórum constructióne opus non est.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de SS. Marco et Marcellino, ut in Breviario, quorum etiam Commem. in Laud.

In ii. Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praecedentis et SS. Gervasii et Protasii Martyrum ut in Breviario.

DIE XXIX. JUNII.

Commemoratio

Omnium

SS. Apostolorum

in Festo

SS. Apost. Petri et Pauli.

Ant. In hoc. ℣. Nimis. etc., *ut in Supplemento.*

FESTA JULII.

DIE III. JULII.

S. Irenaei

Episcopi Lugdunensis et Mart. Duplex.

Omnia ut in Supplemento, die XXVIII Junii.

In ii. Vesp. Commem. sequentis et Octavae.

DIE IV. JULII.

S. Udalrici

Episcopi et Confessoris. Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio. Exáudi, quaesumus.

Commem. Octavae.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EDALRICUS, nobilíssima Germániae família ortus, a piis parentibus ad monastérium sancti Galli missus est. Ibi religióso viro erudiéndus tráditus, non solum litteris, sed virtútibus ánimum a ténera aetáte excóleri non déstitit, omníque studio timórem Dei, voluntáriam paupertátem, castitátem, humilitátem amplexus, hábitum monásticum assúmere státuit. Dei autem providéntia altióri sta

tui reservátus, Ecclésiae Augustánae Epíscopus, licet invítus, praeficitur. Adépto tantae dignitátis honóre, gregi suo vivum se praebuit exémplum: véstibus pauper, cárnibus ábstinens, omni cibo parcíssimus, ad somnum brevíssimum duriori strato utens, omni modo carnem suam castigábat.

℟. Invéni David.

Lectio v.

IN divínis láudibus spíritu Dei ita reficiebátur, ut tam ipse, quam álii cum eo psalléntes, coeléstibus visiónibus saepe recrearéntur. Totus in oratióne, totus in sacra lectióne, bonis opéribus totus déditus erat. Mensam suam páuperum praeséntia plerúmque decorávit, nudos véstiit, aegris et incarcerátis consílio et auxílio subvénit. De vita et morte aliórum, de sanctis hospítibus ad se ventúris, et de multis áliis ubérrimas revelatiónes hábuit. Sacra Apostolórum limina visitatúrus plúries Romam pétiit; alíaque loca sacra íterum atque íterum religiósa peregrinatióne honorávit. Relíquias sanctórum summo stúdio conquisívit, et ad remotíssimas regiónes, ubi eas cónsequi sperábat, illárum desidério, quandóque profectus est, atque impetrátas máxima cóluit veneratióne.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

DORES clericórum et laicórum totíus dioecésis assíduis visitatiónibus sédulo perscrutabátur. Ecclesiárum persónas, jura, patrimónia ácriter defendit et conservávit. Bellórum motus sedávit mirífice. Maximórum príncipum ánimos discórdiis distractos incredíbili dexteritáte conciliávit, pacémque inter Othónem regem et fílium ejus compósuit. Omnibus se hospitálem et benígnum exhíbuit, ac sóbrium, justum, sanctum, continéntem, juxta Apóstoli doctrínam se praebuit Pastórem. Explétis autem in múnere episcopáli quinquagínta annis, vir mirae sanctitátis, largitátis, abstinéntiae et vigilántiae, diem sui óbitus, magno desidério diu exspectátum cognóscens, quarto Nonas Júlii, anno salútis nongentésimo septuagésimo tértio, aetátis suae octogésimo tértio, pie obdormívit in Dño, miraculórum grátia in vita et post mortem illústris. Quam vero perantíqua sit apud nos beáti Pontíficis sancta memória testátur capélla, sub ejus nómine non longe ab óppido Sarreburgénsi erecta, ad quam, a remotís-

simis tempóribus, piis peregrinatiónibus fidéles úndique cónfluunt.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxiv.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Fulgéntii Episcopi. *Serm. de Conf.*

DOMINICUS sermo quem debémus omnes non solum studióse, verum étiam sapiénter audíre, cui nos opórtet humíliter ac delectabíliter obedíre, moderatiónis suae tenens ubíque tempériem, ut nec óvibus desint pábula, nec pastóribus aliménta, quaedam speciáliter solis praecipit nobis, quaedam vero generáliter et nobis et vobis. Nobis namque, id est servis, quos ille paterfamílias, rerum ómnium Dóminus ad hoc in sua magna domo constítuit, ut pópulo ejus verbum grátiae ministrémus, speciáliter injúngitur sanctae praedicatiónis offícium: generáliter vero et nobis et vobis salutáris indícitur obediéntia mandatórum.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

SERVORUM ígitur, quos pópulo suo praepósuit Dóminus, speciáliter volens officium demonstráre, ait quod ex Evangélio modo audívimus: Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens quem constítuit Dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem cum vénerit Dóminus, invénerit ita faciéntem. Quis est iste Dóminus, fratres? Christus sine dúbio qui suis discípulis ait: Vos vocátis me Magíster et Dóminus, et bene dícitis, sum étenim.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

QUAE est étiam hujus Dómini família? Nimírum illa est quam ipse Dóminus de manu inimíci redémit, et suo domínio mancipávit. Haec família est sancta cathólica Ecclésia, quae per orbem terrae copiósa fertilitáte diffúnditur, et redémptam se pretióso sui Dómini sánguine gloriátur. Fílius enim hóminis, sicut ipse ait, non venit ministrári, sed ministráre, et dare ánimam suam redemptiónem pro multis. Ipse est étiam pastor bonus qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis. Grex ergo boni

pastóris, ipsa est família Redemptóris.
Te Deum laudámus.
In Laud. Commem. Oct. SS. Apostolorum.
Vesperae ii. de seq. Comm. praeced. et Octavae.

DIE VII. JULII.
B. Petri Forerii
Confessoris.
Duplex majus.
Omnia de Comm. Conf. non Pont., praeter sequent.
IN I. VESPERIS,
Hymnus.

HOBÍS, o fratres, sacra redit dies :
Fundámus hymnos atque preces Petro,
Virtúte qui nos auxit et nunc
Praesídio pátrio tuétur.
Artus, vel infans, innócuos litat
Jam castitáti déditus hóstia,
Fragrans Deo flos, candidúsque
Discípulus crucis et magíster.
O quam fidéli reddis imágine
Cultúque Christum prosé-[ris,
queris pio!
Quantis Maríae, dulce ter-
Obséquiis veneráre nomen!
Jam fis sacérdos; páscere nunc suos
Agnos amánti Christus amans jubet;
Noxis ligátos quot salúti
restituis, subigísque Christo!
Austeriórem dum sapiéntiam
Castígat oris blanda serénitas,
Se corda subdunt, seque gaudent
Elóquio dominánte vinci.
O tu supérnae qui pátriae bibis
Haustu perénni gáudia plénius,
Audi benígne filiórum,
Alme Pater, gémitus tuórum.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Compar tibi sit glória, Spíritus :
Qui te Petro das in corónam,
Omne, Deus, tibi laus per aevum. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Verecúndus visu, modéstus móribus, elóquio decórus, et a púero in virtútibus exercitátus, manus proténdens, orávit pro omni pópulo.

Oratio.

DEUS, qui beáto Petro ardentíssima caritáte tibi conjúncto; ut némini obésset, et ómnibus prodésset inspiráre dignátus es : concéde propítius; ut ejúsdem précibus et exémplis, quae tibi placent, et nobis ac áliis vere prosunt, constánter operémur. Per Dñum.

Comm. Octavae SS. Apostolorum.

AD MATUTINUM,

Hymnus ut in i. Vesperis.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.* xlv.

DILECTUS Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est. Símilem illum fecit in glória sanctórum, et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum et vocem ipsíus, et indúxit eum in nubem. Et dedit illi coram praecépta et legem vitae et disciplínae, docére Jacob testaméntum suum et judícia sua Israel.

℟. Natus est homo princeps fratrum, * Firmaméntum gentis, stabiliméntum pópuli. ℣. Perféctus homo Dei, ad omne opus bonum instrúctus. — Firmaméntum.

Lectio ii.

STATUIT ei testaméntum aetérnum: et dedit illi sacerdótium gentis, et beatificávit illum in glória, et circumcínxit eum zona glóriae, et índuit eum stola glóriae, et coronávit eum in vasis virtútis; factum est illi in testaméntum aetérnum, et sémini ejus sicut dies coeli, fungi sacerdótio et habére laudem, et glorificáre pópulum suum in nómine ejus. Ipsum elégit ab omni vivénte offérre sacrifícium Deo, incénsum et bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo suo; et dedit illi in praeceptis suis potestátem, in testaméntis judiciórum, docére Jacob testimónia, et in lege sua lucem dare Israel.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, iníquitas non est invénta in lábiis ejus. * Et multos avértit ab iniquitáte. ℣. Suscipiébat omnes, praedicans regnum Dei. — Et multos.

Lectio iii.

Cap. xlviii. *et* xlix.

SPIRITU magno vidit última, et consolátus est lugéntes in Sion. Usque in sempitérnum osténdit futúra et abscóndita ántequam eve nírent. Memória ejus in compositiónem odóris facta, opus pigmentárii. In omni ore quasi mel indulcábitur ejus memória, et u música in convívio vin Ipse est diréctus divínitu in poeniténtiam gentis,

tulit abominatiónes impietátis, et gubernávit ad Dóminum cor suum, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

℟. Ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiae suae : ipse palam fáciet disciplínam doctrínae suae, * Et in lege testaménti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Israel convértet ad Dóminum Deum ipsórum. — Et in lege. Glória Patri. Et in lege.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PETRUS Forérius Lotharíngus, hisce últimis tempóribus ad sacerdótii decus, sacerdótum exémplum et populórum salútem, Mirecúriae in antíqua dioecési Tullénsi natus, a téneris annis multa nec dúbia dedit futúrae sanctitátis indícia. In academía Mussipontána lítteris humanióribus et philosophíae felicíssimam ópera navans, mores ita compósuit, ut céteris quasi virtútis exémplar proponerétur, et jam tunc sanctus denominári coeperit. Baptismálem innocéntiam jejúnio, flagéllis, cilício frequénti, frequéntius précibus, et sénsuum moderatióne tuebátur. Annum agens vigésimum, divína vocatióne venit ad Canonicórum regulárium órdinem, cujus hábitum suscépit, et vota solémnia édidit in abbátia Calmociacénsi. Expléto tirocínio in assídua ferventíque virtútum ómnium exercitatióne, Mussipóntum regréssus sacrae theologíae se dedit. Sacérdos ex obediéntia factus, divinárum Scripturárum et sanctórum Patrum lectióni assíduo incúbuit, ac simul ad excoléndas vitae reguláris virtútes mirífice exársit.

℟. Obtulit holocáustum Dómino, * Et clamávit ad Dóminum pro Israel, et exaudívit eum Dóminus. ℣. Plúrimam hóstiam óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus.—Et clamávit.

Lectio v.

SX tribus paróchiis sibi simul oblátis, una Mussipónti honorífica, áltera Noménii commodióre, tértiam Mattincúriae dioecésis Tullénsis ínopem, et prae ignorántia et vítiis quibus scatébat laboriosíssimam elégit : eámque verbo et ópere ac indefésso zelo sic immutávit, ut elápso vix triénnio, éadem véluti ceterárum norma passim celebrarétur. Pari zelo et successu haerésibus Lutheránae et Calviniánae, plúribus in locis,

bellum indíxit : praecípue vero in comitátu Salménsi et óppido Badonisvíllae, cujus íncolas non modo ad fidem cathólicam, sed ad óptimos mores redúxit. Nec minus se fidéliter gessit in váriis missiónibus, quas óbiit in dioecési Tullénsi : ita ut Epíscopus idéntidem dictitáret, dioecésim suam, si quátuor ejúsdem virtútis sacerdótes, in tótidem illíus, quamvis amplíssimae, ángulis habéret, eam procul dúbio futúram ómnium Ecclesiárum florentíssimam. Ad suos revérsus majóres adhuc sumit ánimos : apud se enim réputans, quantum ad reformándos populórum mores, profíceret óptima juventútis institútio, quamvis innúmeris et máximis obícibus prohíbitus, órdinem sanctimoniálium congregatiónis Dóminae nostrae instítuit, et sapientíssimis constitutiónibus communívit. E Lotharíngia illústris haec congregátio in regiónes álias longe diffúsa est.

℟. Juxta manum Dei sui bonam super se * Parávit cor suum, ut investigáret legem Dei, et fáceret, et docéret. ℣. Qui fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno coelórum. — Parávit.

Lectio vi.

NOVIS ardéscens consíliis, Canonicórum órdinis sub título Salvatóris nostri, reformatiónem felíciter complévit. Cujus congregatiónis primi candidáti Mussipónti sacrum hábitum induérunt, et Lunaevillae vota solémnia emisérunt. Forério haec e coelo obtínuit illa, quae ad ómnia útilis est, píetas; meruérunt illae, quas dabat ex férvido caritátis sensu, lácrymae; oratiónes illae, in quibus pernóctans Deo adhaerébat; súpplices illae et quotidiánae jejuniórum, cilícii et flagellórum exercitatiónes. Haec illi méruit praesértim in Vírginem sine labe concéptam fidúcia filiális : hac motus in ejus honórem confraternitátes illas, quae adhuc apud nos felíciter vigent, eréxit regulísque instrúxit, et, cum peste affligerétur sancti Nicoláí cívitas, íncolis suásit, cum felíci succéssu, ut haec verba : María concépta fuit sine peccáto, chartis inscrípta circumférrent. Tandem Gráium, ad bonum públicum secédere coáctus, ibi sanctíssime óbiit, anno Dómini millesimo sexcentésimo quadragésimo, aetátis vero suae septuagésimo sexto. Corpus ejus Gráio Mattincú

riam delátum, sepúltum est in ecclésia parochiáli, unde post solémnem apostólici viri cultum a Benedícto décimo tértio sanctum, sacra illíus ossa levávit Tullénsis Epíscopus, éaque veneratióni públicae propósuit.

℟. Dómine, non est exaltátum cor meum, neque eláti sunt óculi mei, neque ambulávi in magnis, neque in mirabílibus super me : * Induébar cilício, humiliábam in jejúnio ánimam meam, quasi lugens et contristátus sic humiliábar. ℣. Quicúmque humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno coelórum. — Induébar. Glória Patri. Induébar.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxiv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Quis, putas, est fidélis servus et prudens quem constítuit Dóminus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Et réliqua.

Homilía sancti Fulgéntii Epíscopi.

QUIS est iste Dóminus, fratres? Christus, sine dúbio, qui suis discípulis ait : Vos vocátis me, Magíster; sum étenim. Quae est étiam hujus Dómini família? Nimírum illa est quam ipse Dóminus de manu inimíci redémit, et suo domínio mancipávit; haec autem família sancta est Ecclésia cathólica, quae per orbem terrae copiósa fertilitáte diffúnditur; Fílius enim hóminis, sicut ipse ait, venit non ministrári, sed ministráre et dare ánimam suam redemptiónem pro multis. Dispensátor vero quis sit, quem opórtet esse fidélem páriter et prudéntem, Paulus nobis osténdit Apóstolus, qui, de se suísque sóciis loquens, ait : Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatóres ut fidélis quis inveniátur.

℟. Nomen ejus vivit in generatiónem et generatiónem : * Plácuit Deo, et translátus est in paradísum. ℣. Fidélis servus et prudens quem constítuit Dóminus super famíliam suam. — Plácuit.

Lectio viii.

SERVI ergo Patrisfamílias sumus, dispensatóres Dómini sumus : mensúram trítici, quam vobis erogámus, accépimus. Quae vero sit ista trítici mensúra si quaerámus, ipse quoque beátus Paulus Apóstolus osténdit,

dicens : Unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei. Quam ergo mensúram trítici Christus núncupat, ipsam mensúram fídei Paulus appéllat; ut agnoscámus non áliud esse spirituále tríticum, quam christiánae fídei venerábile sacraméntum. Hujus trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiae spirituális, secúndum régulam verae fídei disputámus; et eámdem trítici mensúram per Domínicos dispensatóres accípitis, cum quotídie per Dei fámulos verbum Dei audítis.

℟. Ambulávit servus tuus in conspéctu tuo, in veritáte et justítia, et recto corde tecum. * Custodísti ei, Dómine, misericórdiam tuam grandem. ℣. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Custodísti. Glória Patri. Custodísti.

Lectio ix.

DE ipsa nunc ergo trítici ménsura loquámur. Ex ipsa, sicut Deus divísit, univérsi pascámur; inde aliménta bonae vitae sumámus, ut ad aetérnae vitae praemia pervenírepossímus, in illum credéntes, in illo sperántes, illum prae ómnibus et in ómnibus diligéntes, qui se et aliméntum praestat, ne deficiámus in via, et praemium servat, ut gaudeámus in pátria. Christus est aliméntum nostrum, Christus est cibus et consolátio curréntium viatórum, ipse satíetas et exsultátio quiescéntium Beatórum. Ad ipsam ítaque trítici mensúram pértinet quod Dóminus ait : Véndite quae possidétis, et date eleemósynam. Magnum bonum est, fratres charíssimi, valde cóngruum, valde cómmodum et máxime Christiánis ómnibus appeténdum, ut unusquísque defícere non delectétur in pejus, sed omnes profícere studeámus in mélius. Te Deum.

AD LAUDES,

Hymnus.

AM triumpháles iterémus hymnos,
Nempe pro Christo dúplicans labóres,
Dúplici fulges, Petre, tu vicíssim,
Dignus honóre.
Verus ac fidus Dómini miníster,
Abdicas prorsus tua; quae Magístri
Unice curans, óvium salúti
Totus inhaeres.
Te tuis damnis sibi serviéntem
Plénius certe Deus adjuvábit;
Teque diléctum dabit in beátam
Créscere gentem.

Prístino per te redivívus ardor
Spíritu lapsos rénovat sodáles;
Glóriam clero, pie restitútor,
Reddis et aris.
Vírgines, prudens, legis erudísque
Arte quae sancta fóveant puéllas,
Pálmites sacros, nova christiánae
Sémina messis.
Mille sic matres frágili juvéntae,
Mille das Agno, bone serve, sponsas;
Teque devóto venerántur omnes
Corde paréntem.
Coelitum consors, patriaeque splendor,
Des opem nobis; precibúsque tandem
Fac tuis fretos, páriter supérna
Sorte potíri.
Qui regis coelos hominúmque corda,
Summa laus Patri, sit et aequa Nato;
Spíritus, par sit tibi laus, perénnis
Nexus amóris. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Fuit gratus Deo et erudítus omni sapiéntia, et erat potens in verbis et in opéribus suis.

Oratio.

DEUS, qui beáto Petro ardentíssima caritáte tibi conjúncto, ut némini obésset, et ómnibus prodésset, inspiráre dignátus es: concéde propítius; ut ejúsdem précibus et exémplis, quae tibi placent, et nobis ac áliis vere prosunt, constánter operémur. Per Dñum.

IN II. VESPERIS,

Hymnus ut in Laud.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Quasi arcus inter nébulas, longe latéque refúlsit Petrus, et Ecclésiam nóminis sui celebritáte implévit.

Oratio ut supra.

Commem. sequentis, ut in Breviario.

DIE VIII. JULII.
Sanctae Elisabeth
Reginae Portug. Vid.
Duplex.

Omnia ut in Breviario Romano eadem die.

Vesp. ii. a Capit. de seq. Commem. praecedentis.

DIE IX. JULII.
S. Martialis
Episcopi et Confessoris.
Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui beátum Martiálem, Confessórem tuum atque Pontíficem, Ecclésiae tuae sanctae praeésse voluísti : quaesumus; ut ejus suffragántibus méritis, pietátis tuae grátiam largiáris. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARTIALIS, unus de septuagínta Christi discípulis, ac puer ille fuísse tráditur, qui quinque panes hordeáceos et duos pisces attulísse in Evangélio memorátur. Ex Oriénte cum sancto Petro Apóstolo Romam venit, et ab eódem in Gállias causa propagándi Evangélii missus, Lemovicénses, Tolosános, Burdigalénses, Cadurcénses, et Aquitános, atque álios pópulos christiánam religiónem edócuit : unde Galliárum est dictus apóstolus. Admóto báculo sancti Petri, quem ab eo Romae accéperat, mórtuum redúxit in vitam. Tandem post multa praeclára sanctitátis et doctrínae ópera, in coelum migrávit.

℟. Invéni David.

Lectio v. Beáti Patris. ℟. Pósui. *Lectio vi.* Quantis hic. ℟. Iste est. *de Communi ii. loco.*

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Vigiláte. *de Comm. ii. loco.*

In ii. Vesp. Comm. seq.

DIE XI. JULII.

S. Hydulphi

Episc. Trevirensis et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos ádmones exémplo beáti Hydúlphi, Confessóris tui atque Pontíficis, temporália despícere et ad aetérna festináre : praesta, quaesumus; ut ejus vestígiis insisténtes, faciámus nobis thesáurum non deficiéntem in coelis. Per Dóminum.

Commem. praecedentis et S. Pii Papae et Mart., ut in Breviario. Oratio. Infirmitátem.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HYDULPHUS, in Bavária, illústri loco natus, a puerítia Ratisbónae, in monastério sancti Emeriáni Mártyris, cum fratre suo Erárdo, qui póstmo-

dum Ratisbonénsis fuit Episcopus, pietáti ac bonis litteris óperam dedit; tantámque sibi sanctitátis et doctrínae famam comparávit, ut tandem, Milóne Archiepíscopo Trevirénsi defúncto, totíus cleri et pópuli electióne et Pippíni príncipis auctoritáte, quamvis invítus et multum reclámans, in ipsíus locum fúerit subrogátus. In quo múnere per áliquot annos tam praecláre se gessit, ut boni pastóris omnes partes adimpléret, sermóne potens et ópere. Illud vero, praeter cétera, ab eo factum memorátur, quod sancti Maximíni Archiepíscopi Trevirénsis insígne monastérium exstrúxerit, in quo venerábile corpus hujus sancti Pontíficis, cum trecéntis Thebaeae legiónis corpóribus, honorífice recondíderit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

VERUM cum a téneris annis incredíbili solitáriae vitae stúdio semper exarsísset, tandem quod támdiu meditátus fúerat omníno éxsequi státuit. Mox relícto pontificátu, et designáto sibi successóre Weómado, Vosígi deserta in dioecési Tullénsi pétiit, ubi juxta fluvíolum qui Rubátus díc.tur, monastérium construxit quod Médium monastérium appellávit, quia inter duo ália situm esse conspícitur, nempe Senónicum et Stivagiánum. Eum porro locum delegísse vidétur, quia vicínus erat coenóbio sancti Deódati, quem vivum et mórtuum plúrimum diléxit. Intérea cum tanti viri sánctitas longe latéque splendésceret, ad eum plúrimi confluxérunt, coeléstis amóre vitae illécti, inter quos Erárdus frater ejus jam Episcopus, Spínulus et duo germáni Joánnes et Benígnus, qui in spiritáli conversatióne eo doctóre in brevi omnes ita profecérunt, ut per eos Deus multa signa, in vita et post mortem, operári dignátus fúerit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

CUM autem beátus Deódatus obdormísset in Dómino, eíque adhuc vivens gregem suum commendásset, illum una cum próprio grege summa fide ac sollicitúdine rexit per octo et vigínti annos, quibus Deódato supérstes éxstitit. Perácto demum hujus vitae stádio, et a beáto Deódato in visu admónitus, ut utríque famíliae rectórem idóneum providéret, lubénter fecit, utríque monastério abbátem praefíciens. Mox au-

tem, convocátis frátribus, iisdémque benedictióne sua confirmátis, spíritum Deo réddidit, anno humánae salútis septingentésimo quadragésimo tértio, sui vero in solitúdinem ingréssus trigésimo sexto. Cum autem in vita sua quátuor ecclésias aedificásset, primámque beátae Vírgini Maríae, secúndam Apóstolis Petro et Paulo, tértiam beáto Joánni Baptístae, et quartam sancto Gregório Papae nuncupásset, in hac última sepelíri vóluit. Póstea tamen sacrum ejus corpus in aedem beátae Maríae translátum fuit; ubi ad hunc usque diem magna pópuli christiáni devotióne cólitur.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

In Psalm. cxviii.

ECCE nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; hoc est, non quaesívimus quae saeculi sunt, non quaesívimus partem de possessiónibus, sed te elégimus portiónem. Reliquísti ergo ómnia, Petre, quae habébas: unde habes quod te habére dicis? Surgit claudus, et sono sermónis tui erígitur: sanitátem áliis donas qui indigébas ipse tuae salútis auxílio. Reliquísti ergo quae habébas, et cepísti quae non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi posséssio est.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

HABES, homo, inter multa propósita étiam hujúsmodi portiónem. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiónes, in portióne aurum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem; propósuit étiam in portióne seípsum. Habes ígitur plúrimas portiónes, élige quam putas: non te númerus pertúrbet, sed éxcitet grátia; non te labor avértat, sed fructus invítet.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Pio, Papa et Mart., et ejus Commem. in Laud. per Aña m et ℣. de Communi, Oratio. Infirmitátem.

In ii. Vesp. a Capit. de seq. Commem. praeced., et SS. Naboris et Soc., Mart., ut in Breviario.

DIE XV. JULII.
S. Henrici
Imperat., Confessoris.
Duplex. (m. t. v.)
Omnia ut in Breviario, eadem die.

DIE XVII. JULII.
S. Alexii
Confessoris. Duplex.
Omnia ut in Breviario Romano, eadem die.
In ii. Vesp. a Capitulo de seq. Commem. praecedentis et SS. Symphorosae et VII. filiorum ejus.

DIE XIX. JULII.
S. Vincentii a Paulo
Confessoris.
Duplex majus.
IN I. VESPERIS,
Antae de Laud., Psalmi de Dom., et loco ultimi, Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Capitulum.

BEATUS vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? Fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

QUI supérnae gáudia pátriae
Haustu perénni plénius ébibis,
Ne sperne, Vincénti, tuórum
Vota, preces, gémitus cliéntum.
Futúrus olim paupéribus Pater,
Discis vel infans paupériem pati :
Praestantióres transitúris
Divítias tibi Christus offert.
Primis sub annis se tibi mútuo
Intácta junxit foedere cástitas;
In corde puro caritátem
Rellígio pietásque fovit.
Christum fidéli reddis imágine,
Sermóne, gressu, móribus éxprimis :
Christique Matris dulce nomen
Obséquiis et amóre laudas.
Vinclis onústus, tartáreis herum
Solvis caténis : hinc tibi rédditus,
Noxis ligátos quot salúti
Restítuis, subigísque Christo!
Austeriórem dum sapiéntiam
Castígat oris blanda serénitas,
Se corda subdunt, seque gaudent
Elóquio dominánte vinci.
Latére gestis, spléndida non sinit
Latére virtus; régia te vocat
Arcána tractas sacra regum,
Consílio monitísque prodes.

Doctrína puris édita fóntibus
Pervérsa constans dógmata réspuis :
Scuto retúndis veritátis
Mille malas novitátis artes.
Laus summa Patri, súmmaque Fílio,
Compar tibi sit glória, Spíritus;
A se vocátos roboránti
Summus honor Dómino per aevum. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Dispérsit, dedit paupéribus; justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Oratio ut in Laud.

Commem. praecedentis.

AD MATUTINUM.

Omnia ut in Communi et in Propr., praeter Hymnum, qui sumitur de i. Vesp., et Lectiones i. Noct., quae sumuntur de Comm. ii. loco. Beátus vir.

AD LAUDES

et per Horas,

Antiae. 1. Gubernávit * ad Dóminum cor ipsíus, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

2. Vir justus * atque perféctus in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit.

3. Oculus Dei * respéxit illum in bono, et eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus.

4. De omni corde * suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum qui fecit illum.

5. Dedit * in celebratiónibus decus, et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitae.

Capitulum. Eccli. xxxi.

BEATUS vir qui inventus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? Fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

QUIS novus in coelis ágitur triúmphus!
Coelitum plausum comiténtur hymni :
Ecce lux Cleri, Pater indigéntum
Æthere splendet.
Facta, Vincénti, tua te perórnant;
Cáritas aptat cápiti corónam :
Teque, quam terris húmilis parásti,
Glória vestit.
Quam rudes olim pópulos docébas,
Véritas nunc se tibi tota pandit :
Páuperi quidquid pia dextra fudit,
Reddit olympus.
Te Sacerdótes vel adhuc magístro
Optimum Christi réferunt odórem :

Púllulat per te sacra laetióri
Vínea foetu.
Sed tibi quantum decus elabórant
Vírgines castae, sociaeque matres!
Páuperum gaudent, duce te, fidéles
Esse minístrae.
Corde qui prono míseros levábas,
Disce nunc votis hóminum rogári;
Te suum clamant ínopes, amíca
Turba, patrónum.
Summus Ætérno sit honos Parénti:
Par decus Nato míseros levánti;
Sancte, sit compar tibi laus per omne,
Spíritus, aevum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ána. Operátus est bonum, et verum, et rectum coram Dómino Deo suo, in univérsa cultúra ministérii domus Dómini, juxta legem et caeremónias; volens requírere Dóminum Deum suum in toto corde suo.

Oratio.

BEUS, qui ad evangelizándum paupéribus, et ecclesiásticí órdinis decórem promoréndum, beátum Vincéntium apostólica virtúte roborásti: praesta, quaesumus; ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM,

Ána. Vir justus.

Capit. Beátus vir. *ut supra.*

℟. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriae induit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD SEXTAM,

Ána. Oculus Dei.

Capitulum. Eccli. xxxix.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *br.* Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

AD NONAM,

Ána. Dedit.

Capitulum. Sap. x.

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit

illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. *br.* Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória Patri. Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in Laudibus, praeter Psalmos et seq. Aña m.

Ad Magnif., Aña. Páuperes Sion saturábo pánibus; sacerdótes ejus índuam salutári, et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Commem. sequentis et sanctae Margaritae, ut in Breviario.

DIE XXI. JULII.
S. Victoris
Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. praeter sequentia.

Oratio.

ONTERE, Dómine, humáni géneris hostem sub pédibus nostris, qui beáto Victóri, Mártyri tuo, in confessióne tui nóminis cultum daemonum calcáre tribuísti. Per Dóminum.

Commem. praeced. et S. Praxedis Virg.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ICTOR miles, in persecutióneDiocletiáni et Maximiáni cum idólis sacrificáre nollet, praefectórum tribunálibus oblátus est; ibíque Christum líbere conféssus, quia vir nóbilis erat, Maximiáni imperatóris audiéntiae reservátus est. Hic, frustra tam blandítiis quam terróribus adhíbitis ut eum ad sacrifícia perurgéret, loris ligátum, retórtis bráchiis et pedes fune constríctum, per médiam civitátem trahi praecépit. Tunc ad tribunália praefectórum redúctus, dum alter álterum crudelitáte víncere nítitur, recedénte Eutychio, qui primus aggréssus Mártyrem fúerat, Astérii jussu, cujus tandem est potestáti tráditus, fústibus crudelíssime caesus, deinde suspénsus, et táureis cruciátus est. Dénique, cum exhíbitam sibi aram in qua sacrificáret, calce excussisset, pedem ei Praeses abscíndi jussit. Cum autem in confessióne constans permanéret, subjéctus molae pistriníariae, atque ita contrítus, martyrium consummávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

HASSI sunt cum eo tres mílites, Alexánder, Feliciánus et Longínus. Hi, dum eum noctu in cárcere custodírent, insólito fulgóre percúlsi, quem illuc ventitántes Angeli emittébant, credidérunt in Christum, et eádem nocte in mari baptizáti sunt; sequénti vero die, ante consummatiónem beáti Mártyris, gládio juguláti. Quorum córpora una cum beáti Victóris córpore in mare demérsa, líttore réddita sunt, et a Christiánis sepúlta. In ipso sepultúrae loco, Cassiánus, sancti Chrysóstomi discípulus, duo monastéria, unum virórum, mulíerum áiterum, sub sancti Victóris vocábulo constrúxit. Ad cujus imitatiónem Parísiis éxstitit in subúrbio vetus cella sancti Victóris, prope quam reclúsi seórsim ad invicem mónachi et sanctimoniáles áliquot vixísse dicúntur, donec a Guliélmo, Archidiácono Parisiénsi, excitátum est ibídem monasterium clericórum, quod Ludovíci sexti regis lítteris et donatiónibus amplificátum est. ℟. Desidérium.

Lectio vi.

IN hujus abbátiae sacrário religiósa cura servabátur pes dexter qui beáto Mártyri abscíssus est. Scílicet a beáto Urbáno Papa quinto, qui ántea sancti Victóris Massiliénsis Abbas fúerat, sacrum hoc Mártyris pignus, post várias vices, tandem pervénit ad Joánnem, Bitúrigum ducem, Cároli quinti Gálliae regis fratrem, a quo abbátiae sancti Victóris Parisiénsis donátum est, ibíque per quátuor saecula débita veneratióne honorátum. Cum autem, exeúnte saeculo décimo octávo, impiórum furor in sacra loca per totas Gállias desaevíret, non defuérunt qui priúsquam sancti Victóris coenóbium fúnditus diruerétur, Mártyris pedem in tuto collocárent. Verum sedátis civílibus procéllis, simul ac seréna dies illúxit, venerándus ille pes, dénuo recógnitus, in vicínam sancti Nicolái a Carduéto ecclésiam translátus est; ubi, recurrénte sancti Victóris festo, público Christi fidélium cúltui quotánnis expónitur. Id autem animadverténdum, quod, quamvis mille quingénti et ámplius anni efflúxerint ex quo beátus Martyr passus est, hujus tamen pedis partes etiámnum naturáli órdine sitae, íntegra cute ádeo tegúntur, ut prorsus a corruptióne illaesus esse videátur. ℟. Stola.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evangelium. Si quis venit ad me. *de Communi i. loco.*

Lectio ix. de S. Praxede, ut in Breviario.

Vesp. ii. de sequenti, Commem. praecedentis.

DIE XXII. JULII.

S. Mariae Magdalenae

Poenitentis.

Duplex maj. (in Gallia.)

Omnia ut in Breviario Romano, eadem die.

DIE XXIV. JULII.

S. Arnulphi

Episc. Metensis et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

EUS, qui nos ádmones exémplo beáti Arnúlphi, Confessóris tui atque Pontíficis, temporália despícere, et ad aetérna festináre : praesta, quaesumus; ut ejus vestígiis insisténdes, faciámus nobis thesáurum non deficiéntem in coelis. Per Dóminum.

Commem. praeced. et S. Christinae Virginis et Martyris.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RNULPHUS, gente Francus, génere clarissimus, natus est in Castro Layénsi, prope Nancéium. Ab Oda matre sanctis móribus imbútus, primum in castris virtúte béllica, subínde in regéndis sex provínciis et aula régia, sapiéntia enítuit. Sponsam duxit nómine Dodam, quae cum duos genuísset filios, sanctum Clodúlphum, et Anchisen ex quo ortus est Pippínus Cároli magni átavus, in Trevirénse monastérium, assentiénte Arnúlpho, secéssit, ubi reclúsa vixit, et religiosissime óbiit. Ad Meténsem sedem, invítus licet et lácrymans, ómnium votis raptus, christiánas virtútes óptimi Pastóris virtútibus cumulávit. Verum cum multos jam annos non Ecclésiae solum Meténsi, sed étiam conciliis régiis praefuísset, stúdio incénsus vitae solitáriae episcopátum abdicávit. Delégerat ad secéssum Habendénsi monastério próximum collem, quo facílius Romaríci, véteris necessárii sui, consuetúdine fruerétur. Itaque Romaricus céllulis idóneis eo loco praeparátis, óbviam illi Metas usque prodívit. Ea nocte quae Romaríci ad-

véntum consecúta est, per penárias régiae cellas grássatus ignis, suprémum universae civitáti exítium minabátur. Evocátus Arnúlphus, signo crucis objécto, saeviéntem flammam momento représsit. ℟. Invéni.

Lectio v.

CAUCIS post diébus, magno sui desidério apud Meténses relícto, in erémum ábiit, ubi meditatióne divinárum rerum cultúsque ac victus asperitáte novum Elíam Vosáqo intulísse visus est. Adjúnxerat autem sibi hinc mónachos áliquot, inde leprósos, domicílio discrétos, in quibus Christum vidéli-cet intuerétur. His ómnibus vir tantus, singulári christianae vel caritátis, vel demissiónis exémplo, suis manibus famulabátur; nam et cibos parábat atque apponébat, ipse ut plúrimum esúriens; et cálceos ipsis eximébat atque extergébat, et cápita pedésque persaepe abluébat, et lectos étiam statútis diébus sternébat.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

IS disténtum labóribus últimus dies occupávit. Animam agénti ádfuit cum sóciis beátus Romarícus, quem monítus sanctus Póntifex: Bone vir, inquit, et amábis Dómino, óbsecra Christum pro me. Jamque adest dies in quo Júdici meo praesentándus apparébo. Quid fáciam? Nihil boni gessi in saeculo, ómnibus scelèribus et peccátis vallátus coárctor pro quibus Dóminum, ut véniam mérear, óbsecro, supplicáto. Ita vir justus semper accusátor sui, tantum confídens Christo quantum sibi ipsi diffídens, décimo séptimo Kaléndas Septémbris, ad justórum praemia evolávit. Exstíncto parentávit Romarícus, cum suis, egrégia pompa; corpúsque ejus in castéllum Habéndum delátum, lapídeo túmulo recónditum est. Paulo post in Meténsem civitátem relíquias ejus tránstulit sanctus Goerícus, hujus civitátis Epíscopus. ℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

(*In nat. S. Bened.*)

DUO sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco

mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum; álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quae habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidére parátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

VIDEAMUS quae tantae grátia pietátis; non aetérnae tantúmmodo vitae praemia suis sequácibus, sed et praeséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam aetérnam possidébit. Qui enim terrénis affécti bus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere affécti, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Homilia Vigiliae S. Jacobi cujus Commem. in Laud. necnon S. Christinae.

Vesperae ii. de sequenti, Commem. praecedentis.

DIE XXVII. JULII.
S. Liborii
Episcopi Cenomanensis et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da, quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LIBORIUS, in Gállia non ignóbili génere natus, conspícuis pátriam illustrávit virtútibus. A téneris annis, aliénus a voluptátum illécebris, morum gravitáte céteris praelúxit. Scripturárum sciéntia, aliísque instrúctus disciplínis, clero adscriptus est; et totum se divíno cúltui ita mancipávit, in váriis quibus functus est muneribus, ut modéstiae et pietatis exémplar in Cenomanénsi civitáte haberétur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

OMNIUM votis, licet repúgnans, Episcopus eléctus est quarto mediánte saeculo

Tanto óneri húmeros coáctus subjícere, pristíni fervóris nihil remísit; et, quo eminentióri auctus est dignitáte, eo magis stúduit, per vigílias, jejúnia et oratiónem, Deum placáre, et commísso invigiláre gregi. Enítuit in páuperum cura, quorum angústiis et necessitátibus sublevándis insistébat. Plura étiam Deo templa constrúxit et dotávit. Praecípue autem in verbo Dei annuntiándo laborávit, et civitáti, dioecesíque, in evelléndis radícibus vitiórum, fideíque propagánda puritáte, prodésse non déstitit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

BEATO Martíno, Turonénsium Episcopo, valde familiáris, ejus praeséntia, ántequam diem extrémum cláuderet, frui méruit. Décimo Kaléndas Augústi, circa finem quarti saeculi, migrávit ad Dóminum. In ecclésia sanctórum Apostolórum ultra Sartham, sepúltum est corpus ejus; ubi requiévit, donec, piis précibus Badurádi Praesulis annuénte sancto Aldríco, anno octingentésimo tricésimo sexto, Paderbórnam translátum est. Hinc natus est cultus ille célebris, quo Paderbornensis Ecclésia Libórium prosecúta est, et orta fratérnitas qua Cenomanénsi perpétuo foedere fuit conjúncta. Ante et post mortem, innúmeris miráculis cláruit beátus Libórius, caecos illuminándo, claudos restituéndo, daemónia ejiciéndo, leprósos curándo, surdis audítum, aliísque permúltis, imprímis cálculo laborántibus, sanitátem largiéndo.

℟. Iste est qui.

In iii. Noct., Lectiones de Homilia in Evang. Homo péregre. *de Comm. i. loco.*

Lect. ix. de S. Pantaleone.

In ii. Vesp. Commem. seq.

DIE XXIX. JULII.
S. Marthae

Virginis.

Duplex majus (in Gallia).

Omnia ut in Breviario Romano, eadem die praeter Lectiones i. Nocturni. De virgínibus. *ut in Communi Virginum.*

In ii. Vesperis, Commem. sequentis et SS. Abdon et Sennen, ut in Breviario.

DIE XXX. JULII.
S. Lupi

Episc. Trecensis et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pontif. praeter sequentia.

Oratio. Da, quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

LUPUS, cui natále solum nostra Tullénsis cívitas, et paréntes, nobilitáte conspícui, uxórem duxit Paemeníolam, sancti Hilárii Arelaténsis sorórem : qui cum séptimo conjúgii anno réliquum vitae in continéntia dégere decrevíssent, toti Deo vacatúri pii cónjuges, Lupus cunctis solútus mundánae cupiditátis néxibus, evangélicae perfectiónis aemulátus exémpla, ad beátum Honorátum, monastérii Lirinénsis Abbátem, se cóntulit : cujus magistério cervíce subjécta, ad Domínicae servitútis jugum assíduis vigíliis, oratiónibus et jejúniis institútus est. Inde cum Matiscónem venísset, ut quod sibi de facultátibus supérerat, paupéribus erogáret, improvíso ad Trecénsem episcopátum raptus est; in quo ita se gessit, ut mérito Gallicanórum Praesulum princeps ab ómnibus haberétur, ingénio pollens, clarus elóquio; sanctitáte præcípuus.

℟. Invéni David.

Lectio v.

IENNIO post, a synodo Gallicána eléctus est, qui cum Germáno Antissiodorénsi, ad expugnándam in Británnia Majóri grassántem Pelágii haeresim, proficiscerétur. Quo in negótio, uno spíritu juncti Praesules ambo, verbis poténtes et opéribus, cunctis admirationi fuére. Hinc redux cum triúmpho Lupus, ab Hunnis in Gállias effúsis, flammáque ac ferro cuncta vastántibus, Trecórum urbem suis précibus servávit incólumem; ipsum Attilam, eórum ducem, in sui veneratiónem sic flexit, ut inter Hunnos míllites illud adágium inóleret : Attílam a duóbus feris, Lupo et Leóne victum fuísse.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

NNIS círciter vigínti tábula pro lecto usus est, ac cilício pro interióre túnica, in oratióne altérnis nóctibus pérvigil, in jejúniis assíduus, in aléndis paupéribus et rediméndis captívis ómnia sua impéndere sólitus. Discípulos hábuit sanctos episcopos Polychrónium Virdunénsem, Sevérum Trevirénsem, Alpínum Catalaunénsem, et Cameliánum Trecénsem. Cum autem annis quinquaginta duóbus sacerdótio dignissime functus fuísset, plúribus éditis in vita miráculis, ábiit in coelum, signis étiam post mortem gloriósus.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.
Lectio vii. *Cap.* xv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae. *Hom.* xvii. *n.* 16 *et* 17.

CENSEMUS qui unquam per linguam nostram convérsi, qui de pervérso suo ópere nostra increpatióne corrépti, poeniténtiam egérunt? Quis luxúriam ex nostra eruditióne deséruit, quis avarítiam, quis supérbiam declinávit? Pensémus quod lucrum Deo fécimus nos, qui, accépto talénto, ab eo ad negótium missi sumus. Etenim dicit : Negotiámini dum vénio. Ecce jam venit; ecce de nostro negótio lucrum requírit. Quale ei animárum lucrum de nostra negotiatióne monstrábimus? Quot ejus conspéctui animárum manípulos, de praedicatiónis nostrae ségete, illatúri sumus? Ponámus ante óculos nostros illum tantae districtiónis diem, quo judex véniet, et ratiónem cum servis suis, quibus talénta crédidit, ponet. In illo tanto exámine unusquísque quid sit operátus, ostendétur.

℟. Amávit.

Lectio viii. n. 17 *et* 18.

OMNI omnes Domínici gregis aríetes cum animárum lucris apparébunt, qui sanctis suis praedicatiónibus Deo post se súbditum gregem trahunt. Cum ígitur tot Pastóres, cum grégibus suis, ante aetérni Pastóris óculos vénerint, nos míseri quid dictúri sumus, qui ad Dóminum nostrum post negótium vácui redimus, qui pastórum nomen habúimus, et oves quas ex nutriménto nostro debeámus osténdere, non habémus? Hic Pastóres vocáti sumus, et ibi gregem non dúcimus. Sed numquid si nos neglígimus, omnípotens Deus déserit oves suas? Nullo modo. Nam ipse eas, sicut per Prophétam pollícitus est, per semetípsum pascit : omnésque quos praeordinávit ad vitam, flagellórum stímulis, compunctiónis spíritu érudit : atque ipsi ad regnum coelórum pertíngunt; et ecce nos per negligéntiam nostram deórsum téndimus.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de SS. Abdon et Sennen, quorum et Commem. in Laudibus.

In ii. Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced. et S. Germani per Aňam et ℣. seq.

Aňa. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Orat. ut infra.

DIE XXXI. JULII.

S. Ignatii

Confessoris.

Commemoratio

S. Germani

Episcopi et Confessoris.

Oratio.

DA, quaesumus, omnípotens Deus, ut beáti Germáni, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Lectio ix.

De S. Germano.

GERMANUS nóbili génere Antissiodóri natus, post auditória Gallicána, Romae juris perítiam adéptus causas egit. In Gálliam póstea revérsus, ab Amatóre Antissiodoránsi Episcopo reprehénsus fuit, quod ferárum, quas venándo céperat, trunca cápita, ex ritu gentílium árbori, quae in médio civitátis erat, non sine fidélium offensióne suspénderet. Sed ubi Germánum sibi successórem futúrum divínitus cómperit Amátor, eum rescísso capillítio clericáli veste índuit. Creátus Episcopus, súbito mutátur in álterum virum. Exínde namque coepit saeculi pompam aspernári, vitam dúcere aspérrimam, cilício carnem domáre, sua paupéribus erogáre, oratiónem vix unquam intermíttere. Cum autem Pelagiána haeresis in Británnia majóre grassarétur, ad eam exstirpándam, una cum beáto Lupo Trecénsi, profécłus est : ubi Dómino cooperánte et sermónem váriis signis confirmánte, totam ínsulam ab erróre purgávit. In Gálliam redux, non multo post in Itáliam ob públicae pacis negótia accítus, a Valentiniáno imperatóre ejúsque matre Placídia honorificentíssime excéptus est : dumque rebus componéndis vacat, Ravénnae excéssit e vita clarus miráculis. Corpus ejus honorífico comitátu Antissiodórum delátum, magnam apud omnes veneratiónem semper hábuit.

Te Deum laudámus.

In Laudibus Commem. S. Germani, Aňa. Euge, serve bone et fidélis : quia in pauca fuísti fidélis, su-

pra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra.

FESTA AUGUSTI.

DIE III. AUGUSTI.
Inventio S. Stephani

Protomartyris, Cathedralis Tullensis Titularis. Duplex. Omnia ut in Breviario, eadem die.

DIE XI. AUGUSTI.
Susceptio Sanctæ Coronae Spineae.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS,

Ana. Exívit Jesus portans Corónam spíneam et purpúreum vestiméntum.

℣. Plecténtes Corónam de spinis. ℟. Posuérunt super caput ejus.

Oratio.

GRAESTA, quaesumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári meréamur in coelis. Qui vivit et regnat.

Commem. SS. Tiburtii et Susannae, ut in Breviario.

AD MATUTINUM,

Invit. Christum Regem regum spinis coronátum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus. Exíte. *ut in ii. Vesp.*

In primo Nocturno,

Anae. 1. Ténuit iníquus cervícem meam; confrégit me, et pósuit me sibi quasi in signum.

Psalmi cujuslibet Nocturni de Communi unius Martyris.

2. Jesum, qui módico quam Angeli minorátus est, vidémus, propter passiónem mortis, glória et honóre coronátum.

3. Ecce Rex tuus, Sion, venit tibi justus et Salvátor.

℣. Plecténtes Corónam de spinis. ℟. Posuérunt super caput ejus.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* liii.

QUIS crédidit auditui nostro, et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum, non erat adspéctus, et desiderávimus eum, despéctum et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem; et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus; unde nec reputávimus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Levávit Abraham óculos suos : vidítque post tergum aríetem inter vepres haeréntem : * Víctimam holocáusti. ℣. Adumbrábat áries, qui tenebátur in vepres, Christum Jesum spinis coronátum. — Víctimam.

Lectio ii.

OMNES nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit : et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia et de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra viventium : propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. Appáruit Móysi Dóminus de médio rubi, et dixit Móyses : * Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam. ℣. O stupéndum magis miráculum! Christus cíngitur rubi acúleis et púngitur! Vadam.

Lectio iii.

ET dabit ímpios pro sepultúra, et divites pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus : et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longaevum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

℟. Suscipiéntes Jesum in praetórium, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei; et plecténtes Corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus; et coepérunt salutáre eum : * Ave, Rex Judaeórum. ℣. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes. — Ave. Glória. Ave.

In secundo Nocturno,

Ant. 1. Omnes vidéntes me, derisérunt me : locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

2. Induménto justítiae circúmdedit me, quasi

sponsum decorátum coróna.

3. Data est ei coróna, et exívit vincens ut vínceret.

℣. Eris coróna glóriae in manu Dómini. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui.

Lectio iv.

BALDUINUS postrémus e Latínis Constantinopolitanórum imperátor, cum in Gálliam, urgéntibus negótiis, venísset, nuntiávit sancto regi Ludovíco consanguíneo suo, Constantinópolim a Graecis obsidióne cingi, primorésque in ea conclúsos eo penúriae devenísse, ut de Coróna spínea Dómini extráneis vendénda, aut oppigneránda cogitárent. Ac ne óptimi regis pietátem offénderet, rem ádeo sacram prétio eméndam propónere véritus, eum eníxe rogávit, ut eam dono accípere vellet. Rex, actis Balduíno grátiis, ex Praedicatórum órdine duos misit Constantinópolim, quorum unus, olim in ea urbe Prior sui órdinis monastérii, Corónam saepius víderat. His imperátor unum e suis cómitem adjúnxit; simul et diplómate præcépit barónibus, ut sacra Coróna iis qui a rege missi erant, traderétur.

℟. Milites praesidis suscipiéntes Jesum in praetórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem; * Et plecténtes Corónam de spinis, posuérunt super caput ejus et arúndinem in déxtera ejus. ℣. Dixérunt: Contumélia et torménto interrogémus eum, ut probémus patiéntiam illíus.—Et.

Lectio v.

CONSTANTINOPOLIM ingréssis, renuntiátum est Corónam Vénetis nómine pígnoris obligátam esse, ea conditióne, ut nisi intra natálem Mártyrum Gervásii et Protásii redimerétur, cáderet in commíssum, et pígnoris obligátio verterétur in títulum venditiónis pro pecúnia jam trádita; interímque Venétias deportarétur. Lectis imperatóriis lítteris, Coróna, uti conventum fúerat, lóculo sigíllis prócerum consignáto, defértur Venétias ab iis qui a rege fúerant missi, adjúnctis imperatóris núntiis nobilioribúsque Vénetis. Quae res cum sancto Ludovíco nuntiáta fúerit, conféstim Venétias núntios remíttit, qui sacrum pignus pecúnia redémptum in Gállias asportárent. Id vero memória dignum áccidit, ut in tam longo itínere, quamvis saepe noctu plúeret, intérdiu tamen ne mínimum quidem plúviae cecíderit.

℟. Veste purpúrea circumdedérunt Jesum, et veniébant ad eum, * Et dicébant : Ave, Rex Judaeórum. ℣. Subsannavérunt me subsannatióne : frenduérunt super me déntibus suis. — Et dicébant.

Lectio vi.

ET Trecas pervenére, rex cum matre et procéribus, duobúsque Epíscopis, óbviam profécłus, sanctam Corónam non sine multis prae pietáte lácrymis conspéxit; et ab urbis Senonénsium áditu, nudis pédibus, sola indútus túnica, Robérto fratre comitánte, clero et plebe óbviam eúntibus, suis húmeris Sénonas intulit. Deínde Parísios advéctam repósuit intra sacrosánctam Capéllam, quam ipse construxerat. Póstea Lotharíngiae duces a régibus Gálliae, ob insígnia in bellis gesta, partem haud mínimam sanctæ Corónæ obtinuérunt; partículas e spinis ejus adhuc possidére se gloriátur Cathedrális Ecclésia Nanceiénsis. Rámulus vero ejúsdem Corónae, quo nostri pii duces celebérrimum et frequentatíssimum sanctuárium Nostrae Dóminae ex Sion auxérunt, nunc in ecclésia parochiáli óppidi Vezélii honorífice servátur.

℟. Christus sciens dolórem et infirmitátem spinis coronátus, * Ipse est qui corónat nos in misericórdia et miseratiónibus. ℣. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus. — Ipse. Glória. Ipse.

In tertio Nocturno,

Antae. 1. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus sculpta erat.

2. Ipse portábit glóriam et sedébit, et dominábitur super sólio suo, et Coróna erit memoriále in templo Dómini.

3. Vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis, et glória honóris.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit; et míllites plecténtes Corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedae Presbyteri.

MILITES quidem, quod Rex Judaeórum fúerat appellátus, et hoc ei Scribae et Pharisaei crimen objécerant, quod sibi

in pópulum Israelíticum usurpáret impérium, illudéntes hoc fáciunt, ut nudátum prístinis véstibus induant púrpura, qua reges véteres utebántur : et pro diadémate impónunt ei Corónam spíneam, pro sceptro regáli dant cálamum, ut Matthaeus scribit; et adórant quasi Regem. Nos autem ómnia haec mystice intelligámus. Quómodo enim Cáiphas dixit : Opórtet unum hóminem mori pro pópulo, nésciens quid díceret, sic et isti quodcúmque fecérunt, licet ália mente fécerint, tamen nobis, qui crédimus, sacraménta tribuébant.

℟. Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei : * Et habet in vestiménto et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. In cápite ejus diadémata multa. — Et habet.

Lectio viii.

MYSTICE ergo in púrpura, qua indútus est : ipsa ejus caro, quam passiónibus objécit, insinuátur; quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua quasi calcántium torcúlar? In Coróna vero spínea quam portábat, nostrórum suscéptio peccatórum, pro qua mortális fieri dignátus est, osténditur : juxta quod ejus Praecúrsor dixit : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Namque spinas in significatióne peccatórum poni solére testátur ipse Dóminus, qui protoplásto in peccátum prolápso dicébat : Terra tua spinas et tríbulos germinábit tibi; quod est apérte dícere : Consciéntia tua punctiónes tibi, et acúleos vitiórum procreáre non desístet.

℟. Jesus Christus, Princeps regum terrae, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, ipse véniet cum núbibus. * Et plangent se super eum omnes tribus terrae. ℣. Vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. — Et plangent. Glória Patri. Et plangent.

Lectio ix. de SS. Tiburtio et Susanna, ut in Breviario.

AD LAUDES,
et per Horas,

Antae. 1. Mílites praesidis * suscipiéntes Jesum in praetórium, congregavérunt advérsus eum univérsam cohórtem.

Ps. Dóminus regnávit. *cum reliquis de Laudibus.*

2. Exuéntes eum, * chlámydem coccíneam circumdedérunt ei.

3. Et plecténtes * Corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus.

4. Veniébant ad eum, et dicébant : Ave, Rex Judaeórum.

5. Percutiébant * caput ejus arúndine, et conspuébant eum, et ponéntes génua adorábant eum.

Capitulum. *Cant.* iii.

SGREDIMINI, et vidéte, fíliae Sion, Regem Salomónem in diadémate quo coronávit eum Mater sua.

Hymnus.

LEGIS figúris píngitur
Christi Coróna nóbilis :
Impléxa spinis Víctima,
Ardénsque testátur rubus.
Arcam coróna cínxerat,
Mensaeque sacrae círculum ;
Arámque thure fúmidam
Coróna nectit ámbiens.
Christi dolórum cónscia,
Salve, Coróna glóriae,
Gemmis et auro púlchrior,
Vincens corónas síderum.
Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In saeculórum saecula.
Amen.

℣. Data est ei Coróna.
℟. Et exívit vincens ut vínceret.

Ad Bened. Ána. Addúxit Pilátus foras Jesum : et sedit pro tribunáli, et dixit Judaeis : Ecce Rex vester.

Oratio.

GRAESTA, quaesumus, omnípotens Deus, ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in coelis. Qui tecum vivit.

Commem. SS. Mart. ut in Breviario.

AD TERTIAM,

Ána. Exuéntes eum.

Capitul. Egredímini. *ut supra.*

℟. *br.* Plecténtes * Corónam de spinis. Plecténtes. ℣. Posuérunt super caput ejus. Corónam. Glória Patri. Plecténtes.

℣. Eris Coróna glóriae in manu Dómini. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui.

AD SEXTAM,

Ána. Et plecténtes.

Capitulum. *Apoc.* xix.

IN cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse : et vestítus erat veste aspérsa sánguine : et vocátur nomen ejus verbum Dei.

℟. *br.* Eris Coróna glóriae * In manu Dómini.

Eris. ℣. Et diadéma regni in manu Dei tui. In manu. Glória Patri. Eris.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis, et glória honóris.

AD NONAM,

Ana. Percutiébant.

Capitulum. *Apoc.* xix.

IPSE calcat torcúlar vini furóris irae Dei omnipoténtis : et habet in vestiménto et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium.

℟. *br.* Coróna áurea *Super caput ejus. Coróna. ℣. Expréssa signo sanctitátis, et glória honóris. Super. Glória Patri. Coróna.

℣. Data est ei Coróna. ℟. Et exívit vincens ut vínceret.

IN II. VESPERIS,

Anae de Laud. Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Crédidi. *de Feria II. ad Vesperas.*

Capitulum. *Cant.* iii.

GREDIMINI, et vidéte, fíliae Sion, Regem Salomónem in diadémate quo coronávit eum Mater sua.

Hymnus.

XITE, fíliae Sion, Regis pudícae vírgines,
Christi Corónam cérnite,
Quam Mater ipsa téxuit.
Horret revúlsis crínibus
Spinis cruentátum caput;
Et vultus ille décolor
Mortem propínquam réspicit.
Quae terra sulcis ínvia,
Dumis rigens et séntibus,
Lugúbre munus prótulit?
Quae saeva méssuit manus?
Christi rubéscens sánguine,
Acúleos mutat rosis,
Palmámque vincens frúctibus,
Spina est triúmphis áptior.
Culpis satae mortálium
Te, Christe, spinae vúlnerant;
Evélle nostras córdibus,
Tuásque nostris ínsere.
O sempitérna Trínitas!
Nos ferre laetos fac crucem,
Spinis coronátum caput
Membris rubéret móllibus.
Amen.

℣. Data est ei Coróna. ℟. Et exívit víncens ut vínceret.

Ad Magnif. Ana. Christus passus est pro nobis, nobis relínquens exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

Commem. sanctae Clarae, et Octavae.

DIE XIII. AUGUSTI.

S. Radegundis

Francorum Reginae, Viduae. Duplex.

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. praeter sequentia.

Oratio.

QUORUM corda fidélium, Deus miserátor, illústra : et beátae Radegúndis précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere, et coelésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

Commem. praecedentis, Octavae S. Laurentii, et SS. Hippolyti et Cassiani, Mart. ut in Breviario.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RADEGUNDIS, fília Berthárii, Thuringórum regis, a Clotário rege Francórum capta, Athéias, in villa régia apud Veromandénses, ut ibi educarétur, custódibus est deputáta. Indicábat adoléscens jam tum mérita senectútis, dum nihil áliud quam oráre, séxui cóngrua laboráre, supérflua mensae párvulis ab ipsa lotis, et órdine ad mensam áliam dispósitis dispensáre, ad oratórium, facta cruce lígnea, psalléndo procédere, veste paviméntum oratórii nitidáre, altáris púlverem facitérgio pótius ad conservándum collígere quam vérrere, alíaque pietátis ópera exercére satagébat. Adúltam dum Clotárius matrimónio sibi júngere véllet, vix consecútus est aliquóties étiam clam fugiéntem.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

MATRIMONIO juncta, sic terréno nupsit príncipi, ut non separarétur a coelésti, quem in paupéribus, mendícis et aegrótis fovébat, complectebátur, recreábat. Domum Athéias excipiéndis paupéribus constrúxit, quibus ipsa serviébat. Caritáte, humilitáte, patiéntia et abstinéntia fuit admirábili, cilício semper indúta. Religiósae vitae desidério Nóvium venit, ubi a sancto Medárdo Episcopo, vénia regis prius obténta, sacrum velum accépit : indéque Pictávum devéniens, in coenóbio a se exstrúcto monásticam vitam una cum áliis piis féminis proféssa, a venerabílibus Concílii Parisiénsis Pátribus ad perseveántiam admónita est. Martyrii desidério incénsa, carnem suam candénti lámina in modum crucis formáta comburébat, corpúsque tribus férreis caténis strictíssime ligátum ita afflictábat, ut sub cute inclúsas caténas cum vellet extráhere, carnem per dorsum et pectus incidere oportéret.

℟. Dilexísti.

Lectio vi.

MAXIMA devotióne sacrifícium eucharístiae prosequebátur, panésque in illíus usum própriis mánibus conficiébat, quos divérsis suppeditábat ecclésiis. Sacras reliquias tanta veneratióne honorábat, ut harum desidério Régulum presbyterum míserit ad Jerosolymitánum Patriárcham, petens ab eo áliquam partem córporis beáti Mamántis Mártyris, qui beátae regínae Radegúndi ánnuens, déxterae manus dígitum praedícti Mártyris, quo par erat honóre, transmísit. Ab imperatóre Justíno quoque partem ligni sanctae Crucis expetítam dono accépit, quam summa religióne adorávit. Ad cujus receptiónem Venántius Fortunátus, Pictaviénsis Epíscopus, hymnum illum : Vexílla regis pródeunt, compósuit. Dénique, cum óbitus sui diem soróribus praedixísset, ad Dóminum migrávit, Idibus Augústi, anno Incarnatiónis quingentésimo octogésimo séptimo. Ejus corpus beátus Gregórius Turonénsis terrae mandávit, occupáto in dioecési obeúnda Merovaeo Pictaviénsi, cui reservátum est ut revérsus missam celebráret, ac túmulo opérculum impóneret.

℟. Fallax grátia.

In iii. Noct. Lectiones de Homilia in Evang. Símile est. *de Communi i. loco.*

Lectio ix. de SS. Hippolyto et Cassiano, Martyribus, ut in Breviario.

Vesp. ii. a Capitulo de sequenti, Comm. praeced., Octavae et S. Eusebii Conf.

DIE XIV. AUGUSTI.

S. Philumenae

Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia ut in Supplemento, die XI. hujus.

DIE XVI. AUGUSTI.

S. Rochi

Confessoris. Duplex.

Omnia ut in Supplem. eadem die.

DIE XVIII. AUGUSTI.

S. Hyacinthi

Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario, die XVI. hujus.

Lectio ix. S. Agapiti, Mart. ut in Breviario.

In Laudibus Commem. Octavæ et S. Agapiti.

Vesp. a Cap. Comm. de seq. praeced. et Octavae.

DIE XIX. AUGUSTI.

S. Helenae

Viduae. Duplex.

Omnia ut in Supplemento die XVIII. hujus.

Vesperae a Capit. de seq. Commem. praeced. et Oct.

DIE XXV. AUGUSTI.

S. Ludovici

Regis Francorum, Confessoris. Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Ad Magnif. Ant. Ait rex Dómino : Tu regnáre fecísti servum tuum; ego autem sum párvulus : dabis servo tuo cor dócile. Plácuit sermo coram Dómino.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Oratio ut in Laudibus.

AD MATUTINUM.

Omnia ut in Communi Confess. non Pont. et in Propr., praeter Lectiones i. Nocturni, quae sumuntur de Communi i. loco. Justus.

AD LAUDES,

et per Horas,

Antiph. 1. Quum adhuc júnior * essem, quaesívi sapiéntiam palam in oratióne mea.

2. Símilis illi * non fuit rex qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, et in tota ánima sua.

3. Perambulávit * civitátes, et pérdidit ímpios ex eis, et nominátus est usque ad novíssimum terrae.

4. In hora mortis suae vocávit filium suum, et nepótes suos, dixítque eis : Servíte Dómino in veritáte.

5. Dum zelat * zelum legis, recéptus est in coelum.

Capitulum. *Eccli.*

BEATUS vir qui inventus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? Fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

TEMPLA nunc fument, resonéntque cantu;
Et triumpháto Lodoícus hoste
Quaerit aetérnas, tibi militándo,
Christe, corónas.
Hic tuos ardet reparáre cultus :
Hic gregem tuto fugitívum ovíli
Reddit : hic armis tua christiánis
Sacra tuétur.
Béllicae vix dum memor ille laudis,
Cuncta qui subdit, tibi servit uni :
Imperes unus : satis imperábit,
Te duce, princeps.
Stat tua fidens ope, fortiórque
Sumit ex ipsis ánimos ruinis :
Jura dat victus, sedet inter ipsos
Arbiter hostes.

Summa laus summo super astra Patri;
Fílio compar hómini Deóque;
Nec tibi dispar, utriúsque sacri
Nexus amóris.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ána. Praepósui sapiéntiam regnis et sédibus; et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus.

Oratio.

DEUS, qui beátum Ludovícum, Confessórem tuum, de terréno regno ad coeléstis regni glóriam transtulísti, ejus, quaesumus, méritis et intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes. Qui tecum.

AD TERTIAM,

Ána. Símilis illi.

Capit. Beátus vir. *ut supra.*

℟. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriae induit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD SEXTAM,

Ána. Perambulávit.

Capitulum. Eccli. xxxix.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *br.* Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

AD NONAM,

Ána. Dum zelat.

Capitulum. Sap. x.

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. *br.* Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória. Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II. VESPERIS,

Ánae et Capit. ut in Laud. Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Hymnus.

REX summe regum, qui poténti númine
Quo sunt creáta regna nutu dívidis,

Dum thure fumant templa, voce pérsonant,
Audi profúsas Regis in laudem preces.
Nascens in ipsa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piaeque ductu matris, ignárus mali,
Servíre Christo discit, ántequam regat.
Justi sevérus cultor, urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hostes metu : [éxcitat;
Pietáte coelum flectit, aras
Deóque templa, tecta nudis érigit.
Mox christiáni serus ultor sánguinis
Eménsus aequor, inque littus bárbarum
Vexílla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo pacíscitur.
Te sancte rursus, Ludovíce, proelia
Divína poscunt : tu Crucis clavum tenens,
Speíque sacras ánchora fundans rates,
Moves tyránnis bella, Christo mílitas.
Vincis cadéndo : mors tibi victóriam
Aufert et addit : corpus hic palmae tegunt
Nondum sepúltum ; sed triúmpho nóbili
Coelum parátur et corónis sídera.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quae gubérnans ómnia
Per cuncta regnat saeculórum saecula. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ana. Fecit quod bonum et plácitum erat in conspéctu Dómini sui, et subvértit altária peregríni cultus.

Commem. S. Zephyrini, ut in Breviario.

DIE XXX. AUGUSTI.
S. Rosae Limanae
Virginis.

Commemoratio
S. Fiacrii
Confessoris.

Haec Commem. fit post Commem. SS. Martyrum in i. Vesp. et Laud.

IN I. VESPERIS,

Ana. Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Oratio.

DESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris quas in beáti Fiácrii, Confessóris tui, solemnitáte deférimus ; ut qui nostrae justítiae fidú-

ciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectio ix.

De S. Fiacrio.

FIACRIUS, qui et Fefrus, in Hibérnia, quam véteres Scótiam appellábant, nóbili natus génere, Meldos ad sanctum Farónem, solitáriae vitae desidério, cum áliquot sóciis venit : cujus votis ánnuens beátus Póntifex, locum procul a tumúltu, et silvis circumtéctum illi concéssit. Ibi Fiácrius, evúlsis arbóribus, monastérium in honórem sanctíssimae Vírginis contrúxit, in quo peregrínos et hóspites excipiébat, exígua sibi seórsim aedificáta domo. Cum autem virtútum ejus fama longe diffunderétur, undequáque ad eum adducebántur infírmi, quos sola manus impositióne sanitáti restituébat. Fuit ei sánguine conjúnctus beátus Chillénus, a sancto Faróne póstea missus ad Atrébates : quem ex Romána peregrinatióne reverténtem suscépit Fiácrius, et apud se retínuit aliquándiu, cum ipso divínis collóquiis vacatúrus. Miráculis illústris, labénte saeculo séptimo, vita functus est.

In Laudibus, Commem. S. Fiacrii. Ańa. Euge, serve bone et fidélis : quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Adésto, *ut supra.*

DIE XXXI. AUGUSTI.
S. Gauzelini

Episc. Tullensis et Conf. Dupl. maj. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

DA Ecclésiae tuae, miséricors Deus, ut mérita sancti Gauzelíni, Confessóris tui atque Pontíficis, pietátem tuam pro ipsa semper exórent, et fructum in nobis labórum ejus sic amplífica, ut et gregis tui proficiat ubíque succéssus, et grati fiant nómini tuo, te gubernánte, pastóres. PerDóminum.

Commem. S. Rosae Limanae.

In i. Nocturno, Lectiones. Laudémus viros gloriósos. *de Communi ii. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GAUZELINUS, nobilíssimis Francórum natálibus ortus, et inter regni próceres óptime educátus, Drogóni ínclyto Leucórum Epíscopo suc-

céssit, non minus amor quam sui gregis Pastor : quippe qui pietáte ac religióne conspícuus, litterárum stúdiis appríme erudítus, benignitáte, mansuetúdine, ac profúsa in páuperes liberalitáte ómnium sibi conciliáret ánimos. Póntifex ordinátus, hoc primum in votis hábuit, ut Ecclésiae suae saevo Danórum incúrsu vastátae damna resarcíret, clerúmque dispérsum collígeret. Amíssis ítaque bonis vindicátis, ac munificéntia imperatórum Henrici et Othónis novis acquisítis, viris ínsuper prudéntibus ad instituéndum clerum accítis, urbem et Ecclésiam rebus auxit, sapiéntia decorávit, et providénti dispensatióne munívit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

NEC iis stetit términis crescens in dies Gauzelíni zelus; cónscius enim quantum ad Ecclésiae splendórem, et pietátis increméntum conférret recta monasteriórum institútio, ánimum adjécit, tum ad nova construénda, tum ad ea reformánda in quibus collápsa erat reguláris disciplína. Pastorálem vero ipsíus sollicitúdinem praeprímis sentit sancti Apri coenóbium, in subúrbio Tullénsi, cujus mónachos, ad arctiórem sancti Benedícti régulam amplecténdam, non tam coégit quam persuásit, et in quo episcopáles scholas, ad cléricos sacris lítteris instituéndos, restaurávit. Buxeriénse coenóbium a fundaméntis aedificávit ad honórem Dei Genitrícis, multísque dotátum provéntibus aléndis destinávit virgínibus, quibus sub régula sancti Benedícti, única esset cura, Christum eárum sponsum únice dilígere, Dei laudes cánere, precésque pro sua et óvium salúte fúndere.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

ECCLESIAM sancti Mansuéti instaurárre, et viam illuc monásticam indúcere cogitávit, primásque manus huic admóvit óperi, quod a beáto Gerárdo perfectum est. Tandem hic illústris Póntifex, quem idem beátus Gerárdus, succéssor ejus sanctíssimus, inter Coelites annumerátum divína revelatióne cognóvit, post multos in Christi milítia labóres, quadriennáli, quem patientíssime tulit, languóre probátus, plenus diérum et bonórum óperum, óbiit anno pontificátus sui quadragésimo quarto, plusquam mediánte saeculo décimo. Delátus a clero et pópulo, digníssimam, sicut

vivens jússerat, in Buxeriénsi coenóbio inter choros vírginum accépit sepultúram : inde extráctae illíus reliquiae in Cathedráli Nanceiénsi honorífice servántur.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xiv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. xlvi. *de Pastor.*

NOS, quos in isto loco, de quo periculósa rátio rédditur, Dóminus secúndum dignatiónem suam, non secúndum méritum nostrum, constítuit, habémus duo quaedam : unum, quod Christiáni sumus; álterum, quod Praepósiti sumus. Illud, quod Christiáni sumus, propter nos est : quod autem Praepósiti sumus, propter vos est. In eo quod Christiáni sumus, atténditur utílitas nostra; in eo quod Praepósiti sumus, nónnisi vestra. Sunt autem multi Christiáni, et non Praepósiti, qui pervéniunt ad Deum faciliére fórsitan itínere, et tanto forte expedítius ambulántes, quanto minórem sárcinam portant.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

NOS autem, excépto quod Christiáni sumus, underatiónem reddémus Deo de vita nostra, sumus étiam Praepósiti, unde ratiónem reddémus Deo de dispensatióne nostra. Ad hoc difficultátem propóno, ut compatiéntes nobis, orétis pro nobis. Véniet dies, quo cuncta adducántur in judícium : et ille dies, si saeculo longe est, unicuíque hómini vitae suae últimus prope est. Tamen utrúmque latére Deus vóluit; et quando véniat dies últimus saeculi, et quando sit in unoquóque hómine hujus vitae finis.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

VIS non timére diem occúltum? Dum vénerit, invéniat te parátum. Cum ergo praepósiti ad hoc sint, ut his qui subjécti sunt, cónsulant, non in eo quod praesunt, utilitátem suam atténdant, sed eórum quibus minístrant. Quisquis ita praepósitus est ut in eo quod praepósitus est gáudeat, et honórem suum quaerat, et cómmoda sua sola respíciat, se pascit, non oves.

In ii. Vesp. Commem. seq., S. Ægidii, et SS. XII. Fratrum Mart., ut in Breviario.

FESTA SEPTEMBRIS.

DIE I. SEPTEMBRIS.

S. Caesarii

Episc. Arelatensis et Conf.
Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter seq.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beáti Caesárii Confessóris tui atque Pontíficis, solémnia frequentáre concédis: praesta; ut quod ille nostris áuribus excellénter infúdit, intelligéntiae competéntis eruditióne capiámus. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAESARIUS Cabillóne nobílibus et piis paréntibus natus, magna ab ineúnte aetáte virtútum ac máxime misericórdiae in páuperes specímina dedit. Annos natus decem et octo, insciis paréntibus Silvéstro Episcopo Cabillonénsi ad clericátum se óbtulit. Biénnio post in Lirinénsi coenóbio mónachus factus, ita se pietátis ac poeniténtiae opéribus addixit, ut, propter infírmam valetúdinem, ab Abbáte Arelátem in áerem salubriórem missus sit. Ibi stúdio eloquéntiae ne se remítteret terríbili visióne detérritus, ab Eónio Episcopo Arelaténsi, de consénsu Abbátis Lirinénsis, diáconus, mox présbyter ordinátur, et cuídam monastério abbas praefícitur. Post triénnium, Eónio vita functo, ómnium votis Epíscopus eléctus, cum diu delituísset, tandem cessit. Totus in fídei et morum doctrína, ac vitiórum expurgatióne incúmbens, verbum Dei síngulis diébus mane et véspere praedicábat; supersúntque adhuc plúrimae ejus homilíae. Distribútis bonis ómnibus, páuperum speciálem curam hábuit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

SACRORUM Cánonum tum antiquórum, tum in concílio Agathénsi, cui praefúerat, recens edictórum rígidus observátor, calúmniis ob eam rem apud Alarícum regem Gothórum appetitus, Burdígalem in exsílium míttitur. Mox revocátus, a rege óbtinet ne calúmniátor supplício tradátur. Sub Theodoríco rege in cárcerem ut

próditor missus, et veritáte cógnita liberátus, captívos, distribútis thesáuris ecclésiae et vasis sacris effráctis, áhuit, datóque prétio liberávit. Qua de causa accusátus ut spoliátor Ecclésiae, et rebelliónis fautor, Ravénnam proficísci cógitur. Verum vultus ejus serenitáte et majestáte percúlsus Theodorícus, omíssa accusatióne, eum honóribus máximis et pretiósis munéribus cúmulat. Quae múnera sanctus Praesul rediméndis captívis íllico erogávit. Inde Romam profécłus a Symmacho Papa magno in honóre hábitus est, et pállio donátus.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

HRELATEM revérsus, monastérium sanctimoniálium amplíssimum reaedificávit, cui Caesáriam sorórem suam praefécit, regulámque valde laudátam compósuit, cum álteram pro viris edidísset. Offícii divíni sériem et normam ordinávit. Concília plúrima celebrávit intra et extra provínciam suam, in primis Arausicánum secúndum, in quo de grátia et líbero arbítrio ac de praedestinatióne sanctórum cónditi sunt vigínti quinque cánones, toto orbe celebérrimi, et a Bonifácio Papa secúndo, postulánte Caesário, confirmáti. Concílio Valentíno per Cypriánum Telonénsem, quem deputáverat, intérfuit, ubi ejus doctrína confirmáta fuit, et a calúmniis vindicáta. Concílio Aquénsi praefuit in causa Contumeliósi Regiénsis. Tandem cum exegísset in episcopátu annos quadragínta, magnis virtútibus multísque miráculis clarus, obdormívit in Dómino, die vigésima séptima Augústi, anno quingentésimo quadragésimo secúndo, aetátis septuagésimo tértio. Corpus ejus, ut optáverat, in ecclésia beátae Maríae monastérii quod aedificáverat, tumulátum est.

℟. Iste est..

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. lxxix. *in Matth.*

TALENTA hic pro eo quod unusquísque fácere potest, accípimus, sive auctoritáte proté-

gere, sive pecúniis juváre, sive doctrína admonére, sive ália quápiam re próximis prodésse queas. Nemo secum dicat : Cum unum taléntum hábeam, nihil possum effícere. Potes profécto ex ea una re sola comprobári. Non es paupérior illa vídua; non es Petro atque Joánne rustícior, qui quamvis rudes simul atque illitteráti fúerint, quóniam magno stúdio commúnem utilitátem compléxi fúerant, coelórum príncipes facti sunt.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

QUIPPE nulla res Deo grátior est, quam ut univérsam vitam ad commúne cómmodum cónferas. Idcírco ratióne atque oratióne nos Deus decorávit, mentem et ingénium concéssit, manus, pedes, vires córporis dedit, ut his ómnibus et nos ipsos et próximos tutémur. Non enim ad agéndas grátias solúmmodo confert orátio, verum étiam ad docéndum et admonéndum perútilis est. Qua in re, si ea diligénter utémur, Dóminum; sin vero in contráriis, diábolum imitémur.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Ægidio ut in Breviario. Commem. ejusdem et SS. XII. Fratrum Mart. ut in Breviario.

In ii. Vesperis, Commem. sequentis.

Pro gratiarum actione.

℣. Benedicámus Patrem et Filium cum sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in saecula.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis et gloriósus in saecula.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad et véniat.

Oratio.

DEUS, cujus misericórdiae non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimae majestáti tuae pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper clementiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad praemia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Nanceien.

DE Romana liturgia in suam Dioecesim revocanda apprime sollicitus Reverendissimus Alexius Basilius Menjaud, Episcopus Nanceiensis, acceptissimum Clero, populoque sibi commissis fore perspexit, si in Kalendario Dioecesano nomina illorum Coelitum pristinam honorificam sedem pergerent retinere, quos variae Dioecesis urbes et oppida tanquam singulares apud Deum Patronos solemni cultu a vetustis saeculis venerari consueverunt. Hinc idem Episcopus, collatis cum suae Cathedralis Capitulo consiliis, non solum Kalendarium perpetuum pro more Dioecesis suae ita concinnare studuit, ut certam fixamque sedem praedicti Coelites in eodem haberent, sed omnem praeterea curam diligentiamque adhibuit, ut recitanda quotannis in illorum honorem Officia ac Missas e probatis fontibus desumeret. Ne vero in negotio gravissimo, quod probe norat juxta ecclesiasticas leges supremo Sedis Apostolicae judicio reservari, quidquam auctoritate propria decernere videretur, pro ea qua praestat erga eamdem Sanctam Sedem filiali reverentia ac pietate, manuscriptum exemplar tum confecti a se Kalendarii, tum Proprii Officiorum atque Missarum Sanctissimi Domini nostri Pii Papae IX sanctioni proposuit, humillimis adjectis precibus ut illa approbare dignaretur.

Cum autem Sanctitati Suae placuerit exemplaris ejusdem examen Sacrorum Rituum Congregationi committere, haec, singulis mature accurateque perpensis, tam Kalendarium perpetuum quam Proprium Officiorum atque Missarum probari posse censuit, sub modo et forma in ipso exemplari cura Sacrae Congregationis adnotatis.

Hanc porro Sacrae Congregationis sententiam, referente subscripto Sacrae Congregationis Secretario, Sanctissimus Dominus in omnibus ratam habuit et confirmavit : benigneque indulsit ut idem Kalendarium et Proprium, sub modo et forma praedictis, ab universo Clero Dioecesis Nanceien. tam in Horis canonicis juxta Ritum Sanctae Romanae Ecclesiae persolvendis, quam

in Missis celebrandis, perpetuo servetur; injuncto onere, ut, postquam idem Proprium fuerit praelo commissum, duplex authenticum exemplar a Reverendissimo Episcopo Nanceien. ad Sacram Rituum Congregationem transmittatur, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13 Januarii 1859.

C. Episcopus Albanen. Card. PATRIZI,
S. R. C. Praefect.

Locus sigilli.

H. CAPALTI, *S. R. C. Secretarius.*

Nanceien. et Tullen.

UUM in Kalendario perpetuo ac Proprio Officiorum et Missarum in usum Dioeceseos Nanceien. et Tullen. ab Apostolica Sede jampridem approbatis nonnullorum Coelitum Festa deessent quorum celebratio penes ejusdem Dioecesis Clerum et Populum maxime erat in votis, Rm̃us Dn̄us Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. communi desiderio obsecundans, Kalendarium ipsum una cum Proprio reformare aggressus est, in quo eadem festa cum respondentibus Officiis et Missis apte concinnatis inserere studuit, omnem adhibens curam ut cuncta plane essent conformia Rubricis et Decretis. Horum autem schema Sanctissimo Domino Nostro LEONI PAPAE XIII humillime exhibuit, postulans ut suprema sua auctoritate ea approbare dignaretur.

Placuit vero eidem Sanctissimo Domino Nostro Sacrae Rituum Congregationi ejusmodi Kalendarii et Proprii examen committere, quae, exquisito antea voto alterius ex Apostolicarum Coeremoniarum Magistris, praefatum Kalendarium et Proprium a se emendatum ac dispositum, prouti huic praejacet Decreto, probari posse censuit.

Quam Sacrae Congregationis sententiam ab infrascripto Secretario relatam quam Sanctitas Sua ratam habere dignata sit, concessit ut suprascriptum Kalendarium una cum Proprio Officiorum ac Missarum a Clero totius Dioecesis Nanceien. et Tullen. tam Saeculari quam Regulari, dioecesano Kalendario utente, in Horis canonicis persolvendis Sacroque celebrando in posterum adhibeatur : verum sub onere ut statim ac typis haec omnia impressa fuerint, duplex eorum authenticum exemplar ad hanc ipsam Sacror. Rituum Congregationem de more transmittatur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1 Julii 1886.

D. Cardinalis Bartolinius

L. S. S. R. C. Praefectus.

LAURENTIUS SALVATI

S. R. C. Secretarius.

Nanceien. et Tullen.

RMus Dñus Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. exponens jam pridem ante novissimum universale Indultum de Officiis Votivis pro singulis hebdomadae diebus Clero sibi commissae Doecesis ab Apostolica Sede privilegium, in decennium tamen, fuisse concessum recitandi singulis respectivis feriis non impeditis Officia Votiva de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, de Sacratissimo Corde Jesu, et de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione, etiam tempore totius Sacri Adventus et Quadragesimae, haud excepta hebdomada Passionis, Sanctissimum Dominum Nostrum LEONEM PAPAM XIII enixe rogavit, ut ejusmodi privilegium in perpetuum indulgere dignaretur. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuere dignata est pro gratia juxta preces : servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 9 Septembris 1886.

Pro Emo et Rmo Dño Card. D. Bartolini S. R. C. Praefecto.

A. Card. Serafini.

L. S.

LAURENTIUS SALVATI
S. R. C. Secretarius.

Carolus Franciscus Turinaz

EPISCOPUS NANCEIENSIS ET TULLENSIS.

DILECTIS Nobis Desclée, Lefebvre et Soc. licentiam dedimus typis mandandi Officia propria dioecesis nostrae a S. R. C. recens revisa et approbata.

Cumque Nobis constet Proprium istud, diligenti collatione facta, cum originali concordare, illud approbamus et evulgandi licentiam damus.

✠ Carolus Franciscus
EPISC. NANCEIEN. ET TULLEN.

De mandato Illmi ac RRmi DD. Episcopi Nanceien. et Tullen.

P. FRUMINET, *Can. Secr. gen.*

Index supplementi

PRO ECCLESIA NANCEIENSI ET TULLENSI.

PARS ÆSTIVA.

Festa mobilia.

Dom. I. Maii. Purissimi Cordis B. M. V. 1
Feria VI. post Oct. Corporis Christi. SS. Cordis Jesu . 1
Dom. I. libera post Oct. Corporis Christi. Prodigiorum B. M. V. 1
Dom. II. libera post Oct. Corporis Christi. B. M. V. de Bono Auxilio. 1
Dom. III. libera post Oct. Corporis Christi. B. M. V. de Bono Nuntio 2
Dom. IV. libera post Oct. Corporis Christi. Commemoratio omnium SS. Episcoporum Dioecesis Tullensis . 4
Dom. libera post Oct. SS. Apost. Petri et Pauli. Commemoratio omnium SS. R. E. Summorum Pontificum. . 10

Officia votiva.

Feriis V. non impeditis. De SS. Sacramento . . . 10
Feriis VI. non impeditis. De SS. Corde Jesu . . . 10
Sabbatis non impeditis. De Immaculata Conceptione B. M. V. 10

Festa Sanctorum.

Aprilis.

23 S. Georgii Martyris 11
24 S. Gerardi Episc. Tull. et Conf. 13

Maii.

21 S. Joannis Nepomuceni Mart. 18
24 B. M. V. sub titulo Auxilium Christianorum. . . 18
28 S. Vincentii Lirin. Abbatis 18
29 S. Maximini Episc. Trevir. et Conf. 21

Junii.

2 SS. Pothini Episc. Lugdun. et socior. MM. . . . 22
3 S. Clotildis Reginae, Viduae. 24
8 S. Medardi Episc. Noviom. et Conf. 26
9 S. Clodulphi Episc. Metensis et Conf. 27
10 S. Margaritae Scotorum Reginae, Viduae . . . 29
11 S. Barnabae Apostoli 29
15 Translatio S. Mansueti primi Episc. Tull. et Conf. . 29
16 S. Joannis Francisci Regis Conf. 31
17 S. Germanae Cousin Virg. 32
18 S. Deodati Episc. Nivern. et Conf. 33
29 Commemoratio Omnium SS. Apostolorum . . . 36

Julii.

3 S. Irenaei Episc. Lugdun. et Mart. 36
4 S. Udalrici Episc. et Conf. 36
7 B. Petri Forerii Conf. 39
8 S. Elisabeth Reginæ Portug. Viduae 45
9 S. Martialis Episc. et Conf. 45
11 S. Hydulphi Episc. Trevir. et Conf. 46
15 S. Henrici Imperat. Conf. 49
17 S. Alexii Confessoris 49
19 S. Vincentii a Paulo Conf. 49
21 S. Victoris Martyris. 52
22 S. Mariae Magdalenae, Poenit. 54
24 S. Arnulphi Episc. Metensis et Conf. 54
27 S. Liborii Episc. Cenoman. et Conf. 56
29 S. Marthae Virginis. 57
S. Lupi Episc. Trecensis et Conf. 57
1 Commem. S. Germani Episc. et Conf. 60

Augusti.

3 Inventio S. Stephani Protomart. Cathedr. Tull. Titul. 61
11 Susceptio S. Coronae Spineae 61
13 S. Radegundis Francorum Reginae, Viduae. . . 67
14 S. Philumenae Virg. et Mart. 69
16 S. Rochi Confessoris 69
18 S. Hyacinthi Confessoris. 69
19 S. Helenae Viduae. 69
25 S. Ludovici Regis Francorum, Conf. 70
30 Commem. S. Fiacrii Conf. 72
31 S. Gauzelini Episc. Tull. et Conf. 73

Septembris.

1 S. Caesarii Episc. Arelat. et Conf. 76

Pro gratiarum actione. 78

IMPRIMATUR.
Tornaci die 10 Decembris 1886.
G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Typis Soc. S. Joannis Evang. Desclée, Lefebvre et Soc. Tornaci.

Officia Propria

ad usum

Ecclesiae Nanceiensis et Mullensis

juxta exemplar a S. R. Congregatione revisum et approbatum de mandato Illmi ac Revmi DD. Caroli Francisci Murinaz Episcopi Nanceiensis et Mullensis reedita

Pars Autumnalis

Tornaci Nerviorum, Typis Societatis Sancti Joannis Evangelistae, Desclée, Lefebvre et Soc. Edit. Pont.

M.DCCC.LXXXVII.

12

231

Salutaris
hostia

Kalendarii Perpetui AD USUM ECCLESIÆ NANCEIENSIS ET TULLENSIS

Pars Autumnalis.

Augustus.

30 Sanctae Rosae Limanae, Virg. *dupl.* Commem. SS. Felicis et Adaucti, Mart., et *S. Fiacrii, Conf.*
31 *S. Ganzelini, Episc. Tullensis et Conf.* dupl. maj.
Dom. incidente in 31 Aug. aut hanc diem propius sequente, S. MANSUETI, PRIMI TULLENSIS EPISCOPI, *dupl. i. class.* cum Octava. — Commem. Dom.

September.

1 *S.Caesarii, Episc. Arelatensis et Conf.* dupl.(D. a. e 27 Aug.) Commem. S. Ægidii, Abbatis, et Duodecim Fratrum, Mart.
2 S. Stephani, Hungariae Regis. Conf., *semid.*
3 S. Raymundi Nonnati, Conf., *dupl*, (D. a. e 31 Aug.)
4
5 S. Laurentii Justiniani, Episc. et Conf., *semid.*
6
7
8 NATIVITAS B. M. V., *dupl. ii. class.* Commem. S. Adriani, Mart.
9 De Oct. *semid.* Commem. S. Gorgonii, Mart.
10 *Annivers. Coronationis B. M. V. de Monte Sion*, dupl. majus.
11 *S. Bodonis, Episc. Tullensis et Conf.* dupl. Commem. Oct., et SS. Proti et Hyacinthi, Mart.
12 *Sanctae Richardis, Imperatr. Virg.* dupl. Commem. Oct.
13 *S. Amati, Abbatis*, dupl. Commem. Octavae.
14 Exaltatio sanctae Crucis, *dupl. maj.* Commem. Oct.
15 Octava Nativitatis B. M. V., *dupl.* Commem. S. Nicomedis, Mart.
16 *S. Apri, Episc. Tullensis et Conf.*, dupl. maj. Commem. SS. Euphemiae et Socior., Mart.
16 Impressio sacrorum Stigmatum S. Francisci, *dupl.*
18 S. Josephi a Cupertino, Conf., *dupl.*
19 S. Januarii, Episc. et Soc., Mart., *dupl.*
20 SS. Eustachii et Soc., Mart., *dupl.* Commem. Vigiliae.
21 S. MATTHAEI, APOSTOLI ET EVANGELISTAE, *dupl. ii. cl.*
22 S. Thomae de Villanova, Episc. et Conf., *dupl.* Commem. SS. Mauritii et Socior., Mart.
23 S. Lini, Papae et Mart., *dupl.* Commem. sanctae Theclae, Virg. et Mart.
24 Festum B. M. V. de Mercede, *dupl. maj.*
25 S. Nicolai a Tolentino, Conf. *dupl.* (D. a. ex 10 hujus.)

26 *Sanctae Salabergae, Viduae*, duplex. (D. a. e 22 hujus.) Commem. SS. Cypriani et Justinae, Mart.
27 SS. Cosmae et Damiani, Mart. *dupl.*
28 S. Wenceslai, Ducis, Mart., *semid.*
29 DEDICATIO S. MICHAELIS, ARCHANGELI, *dupl. 2 classis.*
30 S. Hieronymi, Presbyt., Conf. et Eccles. Doct., *dupl.*
Dom. I. vel II. Septembris. *Octava S. Mansueti, Episc. Conf.*, dupl. Commem. Dom.
Dom. incid. infra Octav. Nativitatis, SS. Nominis B. M. V. *dupl. maj.* Commem. Dom.
Dom. III. Sept. Septem Dolorum B. M. V. *dupl. maj.* Commem. Dom.

October.

1 *S. Remigii, Episc. Rhemensis et Conf.*, dupl.
2 SS. Angelorum Custodum, *dupl. maj.*
3 SS. Cornelii, Papae, et Cypriani, Episc. et Mart. *semid.* (D. a. e 16 Septemb.) Commem. *sanctae Mennae, Virg.*
4 S. Francisci, Conf., *dupl. majus.*
5 *S. Leodegarii, Episc. et Mart.* dupl. Commem. SS. Placidi. et Soc., Mart.
6 S. Brunonis, Conf., *dupl.*
7 *Sanctae Libariae, Virg. et Mart.*. dupl. Commem. sancti Marci, Papae et Conf., et SS. Sergii et Soc., Mart.
8 Sanctae Birgittae, Viduae, *dupl.*
9 SS. Dionysii, Rustici et Eleutherii, Mart., *semid.*
10 S. Francisci Borgiae, Conf., *semid.*
11
22
13 S. Eduardi, Regis, Conf., *semid.*
14 S. Callisti, Papae et Mart., *dupl.*
15 Sanctae Theresiae, Virg., *dupl.*
16 *S Eliphii, Mart.*, dupl.
17 Sanctae Hedwigis, Viduae, *semid.*
18 S. LUCAE, EVANGELISTAE, *duplex 2 classis.*
19 S. Petri de Alcantara, Conf., *dupl.*
20 S. Joannis Cantii, Conf.,*dupl.*
21 *SS. Ursulae et Soc. Virg. et Mart.* dupl. Comm. S. Hilarionis.
22 *S. Eucharii, Mart.*, dupl.
23 *SS. Redemptoris Jesu*, dupl. maj.
34 *S. Raphaelis, Archangeli*, dupl. maj.
25 *S. Amonis, Episc. Tullensis et Conf.* dupl. Commem. SS. Chrysanthi et Dariae, Mart.
26 *B. Margaritae Mariae Alacoque, Virg.* dupl. (D. a. e 17 hujus.) Comm. S. Evaristi, Papae et Mart.
27 *SS. Crispini et Crispiniani, Mart.* dupl. Comm. Vigiliae.
28 SS. SIMONIS ET JUDAE, APOSTOLORUM, *dupl. 2 classis.*
29
30 *S. Alchae, Episc. Tullensis et Conf.*, dupl.
31 Vigilia.

Dom. I. Oct. Solemnitas SS. Rosarii B. M. V. *dupl. majus.* Commem. Dom.
Dom. II. Oct. *Maternitas B. M. V.* dupl. maj. Commem. Dom.
Dom. III. Oct. *Puritas B. M. V.* dupl. maj. Commem. Dom.
Dom. IV. Oct. *Commemoratio omnium SS. Ecclesiae Tullensis,* dupl. maj. Commem. Dom.

November.

1 FESTUM OMNIUM SANCTORUM, *dupl. 1 classis* cum Oct.
2 Commem. omnium fidelium Defunctorum, *dupl.*, et de Octava. *semid.*
3 De Octava, *semid.* Commem *S. Huberti, Episc. et Conf.*
4 S. CAROLI, EPISC. ET CONF. PATRONI CLERI DIOECESIS, *duplex 2 classis.* Comm. SS. Vitalis et Agricolae, Mart.
5 De Octava, *semid.*
6 De Octava, *semid.*
7 De Octava, *semid.*
8 Octava Omnium Sanctorum, *dupl.* Commem. SS. Quatuor Coronatorum, Mart.
9 Dedicat. Basilicae SS. Salvatoris, *dupl.* Commem. sancti Theodori, Mart.
10 S. Andreae Avellini, Conf. *dupl.* Commem. SS. Tryphonis, Respicii et Nymphae, Mart.
11 *S. Martini, Episc. et Conf.* dupl. maj. Commem. S. Mennae, Mart.
12 S. Martini, Papae et Mart., *semid.*
13 *S. Stanislai Kostkae, Conf.*, dupl.
14 S. Josaphat, Episc. et Mart., *dupl.*
15 Sanctae Gertrudis Virg., *dupl.* Commem. *S. Leopoldi, Con .*
16 S. Didaci, Conf., *semid.* (D. a. ex 13 hujus.)
17 S. Gregorii Thaumaturgi, Episc. et Conf. *semid.*
18 Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli, Apost., *dupl.*
19 Sanctae Elisabeth, Viduae, *dupl.* Commem. S. Pontiani, Papae et Mart.
20 S. Felicis de Valois, Conf., *dupl.*
21 Praesentatio B. M. V., *dupl. maj.*
22 Sanctae Caeciliae, Virg. et Mart., *dupl.*
23 S. Clementis, Papae et Mart., *dupl.* Commem. sanctae Felicitatis, Mart., et *S. Clementis, Episc. Metensis et Conf.*
24 S. Joannis a Cruce, Conf. *dupl.* Commem. S. Chrysogoni, Mart.
25 Sanctae Catharinae, Virg. et Mart., *dupl.*
26 *S. Columbani, Abb.* dupl. (D. a. e 21 hujus.) Commem. S. Petri Alexandrini, Episc. et Mart.
27
28
29 Vigilia. Commem. S. Saturnini, Mart.
30 S. ANDREAE, APOSTOLI, *dupl. 2 cl.*
Dom. infra Oct. Omnium Sanctorum. *Festum Sanctarum Reliq. in Eccl. Dioec. asservatarum,* dupl. maj.

Dom. post Oct. Omnium Sanct. DEDICATIO OMNIUM ECCLESIARUM DIOECESIS, *dupl.* I *cl. cum Octava.*
Dom. II. post Oct. Omnium Sanctorum. *Octava Dedicationis Omnium Ecclesiarum Dioecesis*, dupl.

OFFICIA VOTIVA.

Ex decreto S. R. C. diei 9 Septembris 1886, Officia votiva *SS. Sacramenti*, *SS. Cordis Jesu* et *Immaculatae Conceptionis B. M. V.* a Clero dioecesis Nanceiensis et Tullensis recitari debent Feriis V, Feriis VI, et Sabbatis, etiam tempore Adventus et Quadragesimae necnon Feriis Quatuor Temporum et aliis Feriis et Vigiliis Festo ix. Lectionum non impeditis, exceptis tamen Vigiliis Nativitatis D. N. J. C. et Pentecostes.

Festa mobilia.

DOMIN. IV. LIBERA
POST OCTAVAM
CORPORIS CHRISTI.

Commemoratio omnium SS. Episcoporum Dioecesis Tullensis.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS,

Antiphonae de Laud., Psalmi ut in Communi Conf. Pont. in toto Officio.

Capitulum.

FRATRES, Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei : quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

VOS, o Pontífices, praesídium gregis,
Nostri tangit amor, sollícitos tenet :
Olim quae cor adússit,
Urget nunc quoque cáritas.

Christi frugífero vínea pálmite,
Vestris crescit adhuc culta labóribus,
Coelo sémina surgunt,
Vobis nata satóribus.

Vobis una fuit cura, salus gregis;
Vobis una quies, contínuus labor;
Vobis vívere, Christus;
Vobis grande lucrum mori.

In vos turpis opum nil
pótuit fames;
Thesáurus pótior péctora
móverat;
Æris pródiga dextra
Sparsit quae méteret polo.
Qua duxére tuum Pontí-
fices gregem,
Qua nos, Christe, praeis,
cúrrere fac viam :
Duc, ne lóngius errent,
Serva, ne péreant oves.
Laus, qui Pontífices con-
stítuit, Patri;
Pastórum Cápiti laus quo-
que Fílio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ána. Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum; servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui in hac plebe tua, post beátum Mansuétum, Apóstolum nostrum, doctrínae illíus sémina per sanctos Pontífices consecrári et multiplicári voluísti : praesta; ut quos habúimus patres in terris, perpétuos in coelo patrónos et defensóres habeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Commem. Dominicae.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Pastórum principem : * Venite, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus ut in i. Vesp.

In primo Nocturno.

Ánae. 1. Laudémus viros gloriósos et paréntes nostros in generatióne sua.

2. Elégit ipsos Dóminus offérre sacrificium Deo, incénsum et bonum odórem pro pópulo suo.

3. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; tota die, et tota nocte in perpétuum non tacebúnt.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Lectiones de libro Eccli. Laudémus viros. *ut in Communi Conf. Pont. in loco, cum ℟℟. seq.*

℟. *i.* Omnes isti in generatióníbus gentis suae glóriam adépti sunt, * Et in diébus suis habéntur in láudibus. ℣. Operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes. — Et.

℟. *ii.* Illi viri misericórdiae sunt, quorum pietátes non defuérunt, cum sémine eórum pérmanent bona. * Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet Ecclésia. ℣. Juxta fidem defúncti

sunt isti, confiténtes quia peregríni, et hóspites sunt super terram. — Sapiéntiam.

℟. *iii.* Sit memória illórum in benedictióne, et ossa eórum púllulent de loco suo, * Semen eórum et glória eórum non derelinquétur. ℣. Córpora eórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. — Semen. Glória Patri. Semen.

In secundo Nocturno,

Antiae. 1. Ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos; facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos.

2. Mémores estis labóris nostri et fatigatiónis : nocte ac die operántes, praedicávimus vobis Evangélium Dei.

3. Deprecántes vos testificáti sumus ut ambularétis digne Deo, qui vocávit vos in suum regnum, et glóriam.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

In Festo sancti Malachiae.

Lectio iv.

CONGRATULEMUR, fratres, congratulémur, ut dignum est, pontifícibus nostris; quia et pium est defúnctos plángere et pium magis congaudére, vivéntibus. Numquid non vivunt? et beáte. Nimírum visi sunt óculis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace. Dénique jam concíves sanctórum, et doméstici Dei psallunt páriter, et grátias agunt, dicéntes : Transívimus per ignem et aquam, et eduxísti nos in refrigérium. Transivéruntplane virfliter, et felíciter pertransivérunt. Transivérunt per ignem et aquam, quos neque trístia frángere, nec detinére móllia potuérunt.

℟. Ergo jam non estis hóspites et ádvenae; * Sed estis cives sanctórum et doméstici Dei. ℣. Transívimus per ignem et aquam, et eduxísti nos in refrigérium. — Sed estis.

Lectio v.

AETEMUR quod Pontífices nostri ascendérunt ad cives suos, pro fíliis captivitátis legatióne fungéntes, corda nobis conciliántes beatórum, vota illis intimántes miserórum. Laetémur, inquam, et exsultémus, quia coeléstis illa cúria ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos prótegant méritis, quos informavérunt exémplis, miráculis confirmavérunt. San-

cti Pontífices qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas coelis frequénter invéxerant, per semetípsos intravérunt ad altáre Dei, ipsi hóstiae et sacerdótes.

℟. Benefáciat vobis Deus, et memínerit testaménti sui, et det vobis cor ómnibus, ut colátis eum. * Et nunc hic sumus orántes pro vobis. ℣. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus pro homínibus constitúitur in iis quae sunt ad Deum. — Et nunc.

Lectio vi.

BENEDICTUS Dóminus Deus, qui tantórum Pontíficum ministério visitávit plebem suam. Et nunc, assúmptis iis in sanctam civitátem, tantae recordatióne suavitátis nostram non désinunt consolári captivitátem. Exsúltent in Dómino eórum spíritus, quod leváti póndere corpóreae molis, nulla jam faeculénta, vel terréna matéria praegravántur, quo minus tota alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem et incorpóream transeúntes creatúram pergant toti in Deum, et adhaeréntes illi, unus sint cum eo spíritus in aetérnum. Domum istam decet sanctitúdo, in qua tantae frequentátur memória sanctitátis.

℟. Ideóque et nos tantam habéntes impósitam nubem téstium, et deponéntes omne pondus, * Currámus ad propósitum nobis certámen. ℣. Fílii sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquam mutant a Deo. — Currámus. Glória Patri. Currámus.

In tertio Nocturno,

Antiph. 1. Nunc ergo, o fílii, aemulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum.

2. Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

3. Mementóte óperum Patrum, et accipiétis glóriam magnam et nomen aetérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* x.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Ego sum pastor bonus, bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

Homil. xiv. *in Evang.*

AUDISTIS, fratres caríssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram; audístis et perículum nostrum. Ecce enim qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Fecit quod mónuit, osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in Sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves quas redémerat, carnis suae aliménto satiáret. Osténsa nobis est de contémptu mortis via quam sequámur: oppósita est forma cui imprimámur. Primum nobis est exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere; postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo perveníitur ad postrémum majus.

℟. Fratres, sicut accepístis Jesum Christum Dóminum, in ipso ambuláte radicáti et superaedificáti in ipso, et * Confirmáti in fide, sicut et didicístis.

℣. Mementóte praepositórum vestrórum, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. — Confirmáti.

Lectio viii.

SED cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia, quam extérius possidémus; qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam? Et sunt nonnúlli, qui, dum plus terrénam substántiam quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt, de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriae, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves et fugit. ¶ Non pastor sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quaerit: terrénis cómmodis ínhiat, honóre praelatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reverénta laetátur.

℟. Fecísti, Dómine, fratres eléctos, et sanctificásti eos: * Custódi partem tuam, et sanctífica. ℣. Exáudi oratiónes servórum tuó-

cti Pontífices qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas coelis frequénter invéxerant, per semetípsos intravérunt ad altáre Dei, ipsi hóstiae et sacerdótes.

℟. Benefáciat vobis Deus, et memínerit testaménti sui, et det vobis cor ómnibus, ut colátis eum. * Et nunc hic sumus oántes pro vobis. ℣. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus pro homínibus constitúitur in iis quae sunt ad Deum. — Et nunc.

Lectio vi.

BENEDICTUS Dóminus Deus, qui tantórum Pontificum ministério visitávit plebem suam. Et nunc, assúmptis iis in sanctam civitátem, tantae recordatióne suavitátis nostram non désinunt consolári captivitátem. Exsúltent in Dómino eórum spíritus, quod leváti póndere corpóreae molis, nulla jam faeculénta, vel terréna matéria praegravántur, quo minus tota alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem et incorpóream transeúntes creatúram pergant totí in Deum, et adhaerántes illi, unus sint cum eo spiritu in aetérnum. Dominu[illegible] decet sanctá[illegible] tantae fren[illegible] ria sanc[illegible]

℟. Ideóque et nos tantam habéntes impósitam nubem téstium, et deponéntes omne pondus, * Currámus ad propósitum nobis certámen. ℣. Fílii sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquam mutant a Deo. — Currámus. Glória Patri. Currámus.

In tertio Nocturno,

Antae. 1. Nunc ergo, o fílii, aemulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum.

2. Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

3. Mementóte óperum Patrum, et accipiétis glóriam magnam et nomen aetérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Ex[illegible]

℟. N[illegible]

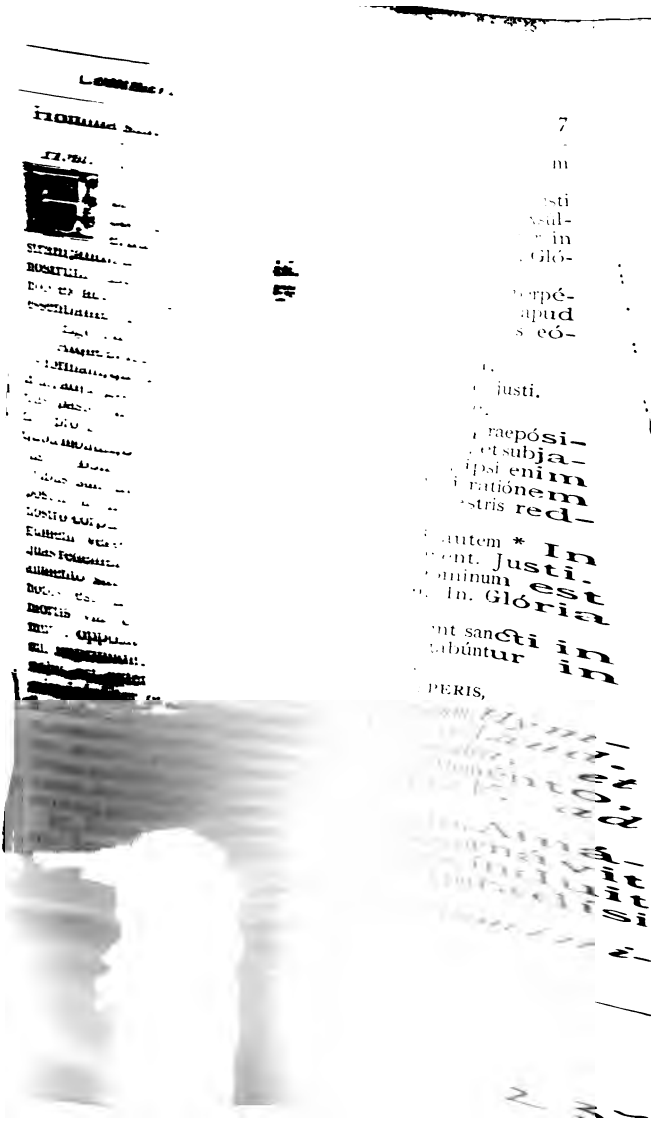

7

m

sti
seul-
in
Gló-

erpé-
apud
s eó-

justi.

raepósi-
et subja-
ipsi enim
ratiónem
stris red-

autem * In
ent. Justi-
ominum est
In. Glória

nt sanc ti in
abúntur in

PERIS,

rum, et dírige nos in viam justítiae. — Custódi. Glória Patri. Custódi.

Lectio ix. de Homilia Dominicae.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,
et per Horas,

Antiae. 1. Sancti tui, * Dómine, florébunt sicut lílium, et sicut odor bálsami erunt ante te.

Ps. Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica.*

2. In coeléstibus regnis * sanctórum habitátio est, et in aetérnum réquies eórum.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in aetérnum.

4. Spíritus * et ánimae justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúia.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei.

Capitulum.

FRATRES, Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

QUI pro grégibus
das ánimam tuis,
Alto consílio quam
bene próvidos
Caro ponis ovíli
Quos tu, Christe, vocas
duces!
Hi justo pópulos judício
regunt,
Hi de fonte bibunt quem
sítiunt Deum;
Et de Númine pleni,
In nos hi superéffluunt.
Hi dum corda sacris légibus ímbuunt,
Discússis ténebris stat fidei
decus;
Sese pandit apérta
Toto lúmine véritas.
Facti forma, Deo quem
páriunt, gregis,
Quae sermóne docent, móribus éxprimunt;
Cum mandant, amor urget:
Cum damnant, amor árguit.
Nusquam lenta tenent
ótia désides:
Noctes atque dies invígilant agro,
Subrépens inimícus
Ne zizánia séminet.
Quas erráre vident a
grege dévias,
Caute sollíciti, per juga
móntium,
Per desérta requírunt,
Et portant húmeris oves.
Laus, qui Pontífices constituit, Patri:
Pastórum Cápiti, laus quoque Fílio;
Qui pinguédine mentes
Úngis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antia. Vos estis lux mundi: non potest civitas abscóndi supra

montem pósita, neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

Oratio.

DEUS, qui in hac plebe tua, post beátum Mansuétum, Apóstolum nostrum, doctrinae illíus sémina per sanctos Pontífices consecrári et multiplicári voluísti : praesta; ut quos habúimus patres in terris, perpétuos in coelo patrónos et defensóres habeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Commem. Dominicae.

AD TERTIAM,

Ána. In coeléstibus regnis.

Capit. Fratres. *ut in Laudibus.*

℟. *br.* Laetámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Laetámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et. Glória Patri. Laetámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

AD SEXTAM,

Ána. Córpora sanctórum.

Capitulum.

ATTENDITE vobis et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. *br.* Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in laetítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM,

Ána. Fulgébunt justi.

Capitulum.

OBEDITE praepositis vestris, et subjacéte eis; ipsi enim pervígilant quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri.

℟. *br.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS,

Ánae, Capitulum, Hymnus et ℣. ut in Laud. Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Ps. Meménto, Dómine. *de Feria V. ad Vesperas.*

Ad Magnif. Ána. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos, stolam glóriae índuit eos, et ad portas paradísi coronávit eos.

Commemoratio Dominicae.

DOMINICA INCIDENTE IN XXXI. AUGUSTI AUT HANC DIEM PROPIUS SEQUENTI.

Sancti Mansueti

Primi Tullensis Episcopi et Confessoris. Duplex i. classis cum Octava.

IN I. VESPERIS,

Antae. 1. Ecce ego, ecce ego ad gentem quae non invocábat nomen meum : expándi manus meas ad pópulum incredulum.

Psalmi de Comm. Conf. Pont. in toto Officio.

2. Idóla pénitus conteréntur : projíciet homo simulácra quae fécerat sibi ut adoráret.

3. Audient in die illa surdi verba libri, et de ténebris et calígine óculi caecórum vidébunt.

4. Inclinábitur homo ad Factórem suum, et óculi ejus ad Sanctum Israel respícient.

5. Redémptor sanctus Israel, Deus omnis terrae vocábitur.

Capitulum. 1. *Thess.* iv.

FRATRES, Rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmodum accepístis a nobis quómodo opórteat vos ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

HOSTRAE concinimus gentis Apóstolum,
Per quem rellígio trádita pátribus,
Errorísque jugo líbera cívitas
Fructus prótulit úberes.

Ad nos, sponte suis fínibus éxsulans,
Missus Sede Petri, prótinus ádvolat :
Merces est óperis, si pia cónsecret
Vero péctora Númini.

Ut Mansuétus adest, mox nova lux micat
Obscúra pópulis nocte jacéntibus,
Quos flecti fáciles léniter increpans
Ritus dédocet ímpios.

Quid frustra cólitis numen inútile,
Quod sculpsit váriis íctibus ártifex?
Sensus nullus inest, et frágiles manus
Fulmen fútile sústinent.

Surgit sancta fides, ñt nova cívitas ;
Et mutáta deos, fánaque díruit :
Sacris bárbara gens, jam dócilis Deo,
Christum fóntibus índuit.

Hinc quam multa venit Christíadum seges !
Hi quos quotídie, Pastor Apóstolus,

Foecúndo fídei gérmine párturis,
Hi sunt tot tibi fílii.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sit, qui corda moves, laus tibi, Spíritus;
Da vox sancta tui, gésta-que Praesulis
Natos ad bona próvocent. Amen.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna. ℟. Lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti.

Ad Magnif. Ant. Occupábit salus muros tuos, et portas tuas laudátio : quia erit tibi Dóminus in lucem sempitérnam.

Oratio.

DEUS, qui beáti Mansuéti, Confessóris tui atque Pontíficis praedicatióne, de incredulitátis ténebris nos vocásti in admirábile Evangélii lumen : fac ut ejus intercessióne crescámus in grátia et cognitióne Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui. Qui tecum vivit.

Commemoratio Dominicae.

AD MATUTINUM,

Invit. Deum, qui de ténebris nos vocávit in admirábile lumen suum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus ut in i. Vesperis.

In primo Nocturno,

Antae. 1. Factum est verbum * Dómini ad eum dicens : Vade in civitátem, et praedica in ea praedicatiónem quam ego loquor ad te.

2. Fide obedívit * in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem.

3. Surréxit, et ábiit * juxta verbum Dómini, et coepit introíre in civitátem.

℣. Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna. ℟. Lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio i. *Cap.* i.

GRATIAS ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestrae, et labóris, et caritátis, et sustinéntiae spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum : sciéntes, fratres dilécti a Deo, electiónem vestram; quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos.

Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritus sancti : ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus.

℟. Exsúrge, in gentes nunc ego mitto te, aperíre óculos eórum, * Ut convertántur a ténebris ad lucem, et de potestáte Sátanae ad Deum. ℣. Scient quia ego sum Dóminus Deus eórum : dabo eis cor, et intélligent; aures, et áudient. — Ut convertántur.

Lectio ii.

IN omni loco fides vestra, quae est ad Deum, profécta est; ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos; et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Fílium ejus de coelis, quem suscitávit ex mórtuis, Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra. Nam ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit.

℟. Noli timére, sed lóquere, et ne táceas; propter quod ego sum tecum; * Quóniam pópulus est mihi multus in hac civitáte. ℣. Verbum meum non revertétur ad me vácuum; sed fáciet quaecúmque vólui, et prosperábitur. — Quóniam pópulus.

Lectio iii.

RIDUCIAM habúimus in Deo, loqui ad vos Evangélium Dei, in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo; sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis; neque in occasióne avaritiae : Deus testis est; nec quaeréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis. Cum possémus vobis óneri esse, ut Christi Apóstoli; sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tanquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

℟. Incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololatríae déditam civitátem; * Disputábat ígitur in foro per omnes dies, ad eos qui áderant. ℣. Surréxit quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Dis-

putábat. Glória Patri. Disputábat.

In secundo Nocturno,

Antiphona. 1. Locútus est * ómnia verba quae díxerat Dóminus; et fecit signa coram pópulo, et crédidit pópulus.

2. Deseréntes caeremónias * patrum suórum, quae in multitúdine deórum erant, unum Deum coeli coluérunt.

3. Dóminus vóluit * ut sanctificáret pópulum suum et magnificáret legem, et extólleret.

℣. Veníte, fílii, audíte me. ℟. Timórem Dómini docébo vos.

Lectio iv.

SEATUM Mansuétum, quem vetus Leucórum tradítio ab ipso sancto Petro, Apostolórum príncipe, in suam regiónem missum pérhibet, primum Tullénsis Ecclésiae Episcopum fuísse certíssime constat. Tullum appúlsus, constrúcto non procul ab urbe húmili tugurílo, divíni verbi praedicatióne, ignóta Leucánis mystéria pándere coepit, iísque salútis viam aperíre. Opere potens et sermóne, verbi divini praedicatiónem signis obtéstans et virtútibus, vana deórum simulácra sústulit, struxit Deo altária; obtrúsit impietáti religiónem, errori fidem; olim agréstes hóminum sensus mitigávit; et ab illa morum asperitáte ad christiánae religiónis mansuetúdinem pelléxit.

℟. Pópulus qui ambulábat in ténebris vidit lucem magnam: * Habitántibus in regióne umbrae mortis, lux orta est eis. ℣. Hic suádens avértit multam turbam, dicens: Quóniam non sunt dii, qui mánibus fiunt. — Habitántibus.

Lectio v.

VERUM ita nefáriis idolórum rítibus déditum réperit pópulum Mansuétus, ut praedicatióne sua parum profecísset, nisi divína virtus verbum pietátis promovísset admirábili ópere. Cum enim urbis praefécti fílius e spécula ludos equéstres spectáret atténdtius, áccidit ut e superiori tabuláto praeceps in terram rueret exánimis; donec quaesítus per tríduum Mansuétus tandem advénit, fusísque de more ad Deum précibus, mórtuum púerum vitae restítuit, magno ómnium stupóre. Hinc factum est ut praeses cum tota família, copiósa cívium turma, et mox plerique regiónis íncolae domínico gregi adjungeréntur. Alta ígitur pace potítus, Mansuétus templum Deo uni et

trino eréxit et sacrávit. Clerum ordinávit, compositóque ad omnem pietátem pópulo plácido, mortis sopóre corréptus, ad Christum, quem únice sitiébat, migrávit anno postquam Apostólicum munus inierat quadragésimo. Sepúltus est in oratório quod ipse sub invocatióne sancti Petri Apostolórum príncipis dedicásse tráditur, ad urbis subúrbium ipsíus nómine subínde vocátum.

℟. Intendébant turbae his quae dicebántur, vidéntes signa quae faciébat : * Cum vero credidíssent evangelizánti, baptizabántur viri ac mulíeres. ℣. Vidérunt manum magnam quam exercúerat Dóminus; timuíque pópulus, et credidérunt Dómino.— Cum.

Lectio vi.

IN tantum autem increbúerat virtútum ipsíus fama, et sanctitátis opínio, ut vix e vivis excésserat, cum ei populórum suffrágiis Sanctórum honóres deláti sunt : cui quidem religiósae veneratióni própalam suffragátus est Deus, multis illis quae ad ipsíus túmulum patráta sunt miráculis: ex quibus praecípua, quae suo témpore fiébant, postulántibus sanctíssimis Praesúlibus nostris Gauzelíno et Gerárdo, conscrípsit Adso monastérii sancti Apri mónachus, et episcopálium scholárum praeféctus, tanto majóri fide dignus, quo certióra vel ex visu próprio, vel ex supra dictórum sanctórum Praesulum testimónio scríbere se proféssus est. Nec dúbium quam devóta mente beáti Patris memóriam recolúerit sanctus Gerárdus, multa ipsíus patrocínio debére se et suum pópulum saepius testátus : quod usque hódie, inquit Adso, non sine suspíriis referre sólitus est pius Póntifex. Tértio Nonas Septémbris, primi Episcopi nostri memóriam laudant sanctus Ado, et Martyrológium Románum.

℟. Cum sumpsísset cor ejus audáciam propter vias Dómini, étiam excélsa et lucos ábstulit : * Et * Misit de suis ut docérent in civitátibus. ℣. Magnificabátur nomen Dómini Jesu; et fórtiter crescébat verbum Dei, et confirmabátur. — Et misit. Glória. Misit.

In tertio Nocturno,

Ánae. 1. Scitis intróitum * nostrum ad vos, quia non inánis fuit : mémores enim estis labóris nostri.

2. Desiderántes vos, * cúpide volebámus tradére vobis non solum Evangélium, sed étiam ánimas nostras; quóniam charíssimi nobis facti estis.

3. Evangélium nostrum* non fuit ad vos in sermóne tantum : sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam. ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap.* xvi.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangélium omni creatúrae. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. vii. *in Epist.* i. *ad Cor.*

POSTOLI ea quae praedicárunt nunquam praedicatúri fuíssent, nisi divína movénte grátia. Eam rem excutiámus, ostendamúsque non potuísse eos id suscípere vel cogitáre, nisi Christum secum habuíssent; non quia imbecílli advérsus fortes, non quia pauci contra multos; non quia páuperes contra dívites; non quia indócti contra sapiéntes aciem instruébant; sed quia praejudicátae opiniónis magna vis erat. Scítis enim nihil apud hómines valídius esse véteris consuetúdinis tyránnide; máxime cum de cultu religiónis et de Dei glória ágitur.

℟. In virtúte signórum et prodigiórum, in virtúte Spíritus sancti * Praedicávi Evangélium, non ubi nominátus est Christus, sed quibus non est annuntiátum. ℣. Dómine Deus, in signis et in prodígiis, et in virtúte tua magna. — Praedicávi.

Lectio viii.

ILIUD erat majus impediméntum, quod non modo consuetúdo tam antíqua mutarétur; sed étiam quod mutátio illa cum perículo fieret. Credéntem statim accidébat publicári, pelli, a pátria excídere, ab ómnibus ódio habéri, commúnem hostem esse et suis et aliénis. Ad consuetúdinem et ad perícula id addas, quod haec praecépta onerosióra essent, et ea a quibus abducébant lévia et facília. Nam a fornicatióne ad castitátem vocábant, ab amóre vitae ad mortem, ab ebrietáte ad jejúnium, a risu ad lácrymas et compunctiónem, ab avarítia ad paupertátem. Quid ergo illos inducébat? An non virtus ejus qui praedicabátur, ut palam est? Videámus an dogma vim habéret alliciéndi? Atqui hoc ipsum satis erat ad abigéndos infidéles. Crucifixum esse adorándum, ecquis credidísset nisi movénte divína

virtúte? Magnum ítaque est miráculum, quod bárbaris homínibus persuáserint, ut talem fidem suscíperent.

℟. State, et tenéte traditiónes quas didicístis : * Ipse autem qui dedit spem bonam in grátia, corda vestra confírmet in omni ópere bono. ℣. Judícium patris audíte, fílii, et sic fácite ut salvi sitis; Deus enim honorávit patrem in fílliis. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Lectio ix. de Homilia Dominicae.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas,

Añae. 1. Grátia data est * mihi in vobis : Evangélii factus sum miníster secúndum operatiónem virtútis Dei. *Ps.* Dóminus regnávit. *cum reliquis de Dominica.*

2. Nonne opus meum * vos estis in Dómino? Et si áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum; nam signáculum Apostolátus mei vos estis.

3. Excipiéntes verbum * cum gáudio Spíritus sancti, convérsi estis ad Deum a simulácris servíre Deo vivo et vero.

4. Quae est nostra spes * aut gáudium, aut coróna glóriae? Nonne vos ante Dóminum? Vos enim estis glória nostra et gáudium.

5. In Christo Jesu * per Evangélium ego vos génui: rogo ergo vos, imitatóres mei estóte.

Capitulum. I. Thess. iv.

FRATRES, Rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmodum accepístis a nobis quómodo opórteat vos ambulére et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

CHRISTE, qui mundi réparas salútem,
Mitte quem nosti fidei miníslrum :
Usquequo mortis sedet urbs sepúlta
Nostra sub umbris?
Poscit ardéntes ager ille curas :
Non tulit tellus inaráta fructus;
Quae dabit laetam ségetem fidéli
Culta labóre.
En Deo plenus, fideíque Praesul
Advolat; signum Crucis inferéndo,
Ficta distúrbat simulácra, veri
Núminis ultor.
Quaque Leucánis tonat ore Christum :
Signa nec verbis manifésta desunt :
Bárbaras gentes docet, et salúbri
Abluit unda.

Séduli Pastor pátiens labóris,
Fit sui Doctor gregis atque forma :
Quas Pater sanxit sóbolem pudéret
Sólvere leges.
Prisca nostrórum píetas avórum
Fluxit ex illo, máneat supérstes,
Fracta nec longo minuéntis aevi
Cóncidat usu.
Summa laus Patri, Genitóque summa ;
Laus tibi compar, utriúsque Nexus :
Fac tuis vivat, Deus, in minístris
Prístina virtus.
Amen.

℣. Confírma hoc, Deus. ℟. Quod operátus es in nobis.

Ad Bened. Aña. Hocoro* ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia et in omni sensu; ut probétis potióra, ut sitis sincéri et sine offénsa in diem Christi.

Oratio.

DEUS, qui beáti Mansuéti, Confessóris tui atque Pontíficis praedicatióne, de incredulitátis ténebris nos vocásti in admirábile Evangélii lumen : fac ut ejus intercessióne crescámus in grátia et cognitióne Dómini nostri Jesu Christi, Fílii tui. Qui tecum vivit.

Commem. Dominicae.

AD TERTIAM,

Aña. Nonne opus meum.

Capit. Fratres, *de Laud.*

℟. *br.* Annuntiávi justítiam tuam * In Ecclésia magna. Annuntiávi. ℣. Lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. In Ecclésia. Glória Patri. Annuntiávi.

℣. Veníte, fílii, audíte me. ℟. Timórem Dómini docébo vos.

AD SEXTAM,

Aña. Excipiéntes verbum.

Capitulum. I. *Cor.* xii.

SCITIS quóniam, cum gentes essétis, ad simulácra muta prout ducebámini eúntes.

℟. *br.* Veníte, fílii, * Audíte me. Veníte. ℣. Timórem Dómini docébo vos. Audíte me. Glória Patri. Veníte.

℣. Os meum loquétur sapiéntiam. ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam.

AD NONAM,

Aña. In Christo Jesu.

Capitulum. Philipp. iv.

FRATRES mei caríssimi et desideratíssimi, gáudium meum, et coróna mea : sic state in Dómino.

℟. *br.* Os meum * Loquétur sapiéntiam. Os

meum. ℣. Et meditátio cordis mei prudéntiam. Loquétur. Glória Patri. Os meum.

℣. Confírma hoc. Deus. ℟. Quod operátus es in nobis.

IN II. VESPERIS,

Añae. 1. Hic est * qui fuit in Ecclésia, qui accépit verba vitae dare nobis.

2. Ipse est * diréctus divínitus in poeniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis.

3. Edóctus * viam Dómini et fervens spíritu, loquebátur, et docébat diligénter ea quae sunt Jesu.

4. Máximus * in salútem electórum Dei, quam glóriam adéptus est!

5. Testimónium consecútus est * esse justus; et defúnctus adhuc lóquitur.

Capitulum. 1. *Thess.* iv.

FRATRES, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu : ut, quemádmodum accepístis a nobis quómodo opórteat vos ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus.

QUER quem vera sibi rellígio stetit,
Justis Pontíficem tollat honóribus
Plebs Leucána : sacram nos decet hanc diem
Laetis cláudere cántibus.

Dum mens, divus amor quo rapit, évolat,
Sancto quanta manet glória córpori!
Non viléscit humus, non cinis ; et suum
Siccis est decus óssibus.

Praesens prodígiis se Deus appróbat :
Jam surdi fáciles excípiunt sonos :
Et qui membra trahit lánguida cláudicans,
Certo jam gráditur pede.

Urnam depósiti córporis hóspitam,
Cives, perpétuis cíngite flóribus ;
Dulces exúviae quas cólitis, sacra
Tot sunt pígnora Praesulis.

Illic prisca Patris spirat adhuc fides :
Ardens fervet adhuc et sua cáritas ;
Si nos fida parum péctora vívimus,
Vivos mórtuus árguet.

Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio ;
Sit par, alme, tibi glória, Spíritus,
Qui sacris hábiles munéribus tuo
Ungis chrismate Praesules. Amen.

℣. Confírma hoc, Deus, ℟. Quod operátus es in nobis.

Ad Magnif. Aña. Hic est * fratrum amátor et pópuli Israel : hic est qui

multum orat pro pópulo et univérsa civitáte.

Oratio ut in Laud.
Commem. Dominicae.

ALIIS DIEBUS
INFRA OCTAVAM
IN QUIBUS DE EA FIT.

Omnia ut in Festo, praeter Lectiones sequentes.

DIE I. DE OCTAVA
S. Mansueti.

Semiduplex.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex libro Enarratiónum sancti Augustíni Episcopi, super Psalmos. (*Ps.* xcvi. 2.)

Lectio iv.

LLI pro quibus non frustra (Christus) díxerat : Pater, ignósce illis, nésciunt enim quid fáciunt, commóti quaesiérunt salútem, consílium accepérunt ut in eum créderent; credidérunt uno die tria míllia. Coepit fervére per Judaeam Ecclésia Christi; ubi ferbúerat oppróbrium Christi. Sed quia dixerat ipse : Hábeo álias oves quae non sunt ex hoc ovíli, opórtet me eas addúcere, ut sit unus grex et unus pastor; etiam ad gentes, ad quas Prophétae missi non erant, Apóstoli missi sunt.

℟. Pópulus. *ut supra.*

Lectio v.

UAESITI sunt qui non quaesíerant, invénti sunt qui nihil exspectábant; quem non tenébant Deum pollicitatórem, invenérunt Redemptórem; jam enim Judaei tenébant Deum pollicitatórem, quia ibi Prophétae Christum praedicáverant, ibi Christum promíserant; sic quem promíssum audíerant, praeséntem non cognovérunt, illis autem promíssum nihil erat, sed tamen in Prophétis étiam de fide ipsórum dictum erat. Non dictum erat ipsis, sed dictum erat de ipsis.

℟. Intendébant. *ut supra.*

Lectio vi.

ISSUM est et ad illos; et audístis ex dispensatióne Dei. Ipsa enim vobis léctio lecta est quómodo centúrio Cornélius crédidit. Cornélius enim centúrio non erat de gente Judaeórum. Orábat, jejunábat, eleemósynas faciébat. Non illum deséruit Deus, quamvis in géntibus constitútum, et missus est ei Angelus qui illi nuntiáret quod eleemósynae et oratiónes ipsíus accéptae fuíssent apud Deum : crédidit, advocáto ad se Petro. Numquid non póterat eum docére Angelus? Misit illum ad Petrum, ut magis

per hóminem illi fides fíeret, quia hómines dignátus erat Dóminus visitáre, nec dedignabátur docére per hóminem qui dignátus est esse homo.

℟. Cum sumpsísset. *ut supra.*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. xvi.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangélium omni creatúrae. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

SIGNA autem eos qui creditúri sunt, haec sequéntur : In nómine meo daemónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super aegros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed haec necessária in exórdio Ecclésiae fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda : quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus, et si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc enim est quod Paulus dicit : Linguae in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

℟. In virtúte. *ut supra.*

Lectio viii.

HABEMUS de his signis atque virtútibus, quae adhuc subtílius consideráre debeámus. Sancta quippe Ecclésia quotídie spiritáliter facit quod tunc per Apóstolos corporáliter faciébat. Nam sacerdótes ejus cum per exorcísmi grátiam manum credéntibus impónunt, et habitáre malígnos spíritus in eórum mente contradícunt, quid áliud fáciunt, nisi daemónia ejíciunt? Et fidéles quippe, qui jam vitae véteris saeculária verba derelínquunt, sancta autem mystéria ínsonant, Conditóris sui laudes et poténtiam, quantum praevalent, narrant, quid áliud fáciunt, nisi novis linguis suis loquúntur? Qui dum bonis suis exhortatiónibus malítiam de aliénis córdibus áuferunt, serpéntes tollunt.

℟. State. *ut supra.*

Lectio ix.

ET dum pestíferas suasiónes áudiunt, sed tamen ad operatiónem pravam mínime pertrahúntur, mortíferum

quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono ópere informári conspíciunt, dum eis tota virtúte concúrrunt, et exémplo suae operatiónis illórum vitam róborant, qui in sua própria actióne títubant, quid áliud fáciunt, nisi super aegros manus impónunt, ut bene hábeant? Quae nimírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spirituália : tanto majóra sunt, quanto per haec non córpora, sed ánimae suscitántur.

Te Deum laudámus.

DIE II. DE OCTAVA S. Mansueti.

Semiduplex.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. viii. *in Ep.* ii. *ad Cor., c.* iv.

Lectio iv.

DEI vis máxime elúcet cum per viles et abjéctos res ingéntes patrat. Eo ítaque modo missis solum duódecim viris de orbe victóriam adéptus est; duódecim, idque cum ipsi infésta ómnia habérent, ac bello ab ómnibus vexaréntur. Dei ergo poténtiam admirémur et adorémus : sciscitémur ex Judaeis, sciscitémur ex gentílibus, quisnam univérso terrárum orbi persuáserit ut a pátriis institútis abscéderet, atque ad álteram vivéndi ratiónem se conférret? Piscátor, an tentorióram efféctor? Publicánus, an litterárum expers? Quam autem hoc ratiónem habéret, nisi vis divína fuísset, quae per illos ómnia confecísset?

℟. Pópulus. *ut supra.*

Lectio v.

UNDE ígitur, quaeso, vis persuadéndi in his sermónibus? Non aliúnde quam a Dei poténtia. Primum enim nóvitas ipsa ómnium ánimos offendébat : cum autem in ejúsmodi rebus quíspiam ínnovat, tunc grávior res efficitur, ut cum priscórum rítuum fundaménta effríngit, ac leges radícitus evéllit. Huc accédit quod praecónes non fide digni videréntur; nam et ex ea natióne erant quae ómnibus odiósa erat, et ipsi timidi, ac doctrínae expértes erant. Unde ígitur orbem subegérunt? An non liquet eos Deum secum habuísse? Neque enim tam praeclára facínora in humánam poténtiam cadunt, sed in divínam quamdam et ineffábilem.

℟. Intendébant. *ut supra.*

Lectio vi.

NDE perspícuum est Christi vim fuísse, quae hoc totum ubíque fécerit, vim, inquam, illam ubíque lucéntem, ac fulgóre quovis celérius hóminum mentes illustrántem. Haec ígitur ómnia cogitántes, atque apértum promissiónis futurórum bonórum arguméntum ex iis quae facta sunt capiéntes, invíctam illam Crucifixi poténtiam nobíscum adoráte; ut et intolerándos cruciátus effugiátis, et sempitérnum regnum assequámini.

℟. Cum sumpsísset. *ut supra.*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap.* xvi.

N illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangélium omni creatúrae. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lib. ad Jud. et Gent.

OGITA quantum sit totum orbem tam brevi témpore ecclésiis replevísse, tantas convertísse gentes, pópulis persuasísse, ut, patérnis solútis légibus, radicátam consuetúdinem evéllerent, voluptátis tyránnidem, nequítiae vim, ceu púlverem ejícerent; aras, templa, idóla, mystéria, profánas solemnitátes, impurúmque nidórem quasi fumum quemdam delérent, ubíque altária excitárent. Verbum illud, quod tunc ille prótulit, in ómnium ánimis plantátum est, per ómnium ora fertur : et terra, ut ita dicam, univérsa, spinis repléta, emundáta est, ager purus effféctus est, pietatísque sémina suscépit.

℟. In virtúte. *ut supra.*

Lectio viii.

AGNA sane res est, magna, inquam, imo summae magnitúdinis et divínae virtútis arguméntum : némine turbas movénte, pace summa, licet multi conturbárent et nemo reluctarétur, potuísse totum orbem confféstim a prava tanti óperis consuetúdine liberári, in áliam vero consuetúdinem longe difficiliórem tradúci. Neque tantum consuetúdo adversabátur, sed étiam volúptas detinébat : duo tyránnici óbices. Nam quae multórum annórum currículo a pátribus, avis, ábavis, majóribus accéperant, ea respúere, quae res ádmodum difficilis erat, docebántur, et novam accípere consuetúdinem, eámque, quod grávius erat, valde duram et moléstam.

℟. State. *ut supra.*

Lectio ix.

ABDUXIT a voluptáte, et indúxit in jejúnium; abdúxit ab amóre pecuniárum, et indúxit in paupertátem; abdúxit a lascívia, et indúxit in temperántiam; abdúxit ab ira, et indúxit in mansuetúdinem; abdúxit ab invídia, et indúxit in benignitátem; abdúxit a via lata et spatiósa, et indúxit in angústam, arctam et praerúptam, indúxit, inquam, assuétos viae latae. Non enim álios hómines assúmpsit extra mundum et hanc consuetúdinem viventes; sed eos ipsos qui jam in ea computrúerant, et luto mollióres erant, hos jussit in angústa, áspera et arcta incédere via, et id persuásit eis.

Te Deum laudámus.

DIE III. DE OCTAVA
S. Mansueti.

Semiduplex.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Hierónymi Presbyteri.

Comm. lib. I. *in Matth. Cap.* ix.

Lectio iv.

GERNIS quod aequáliter in villis, et úrbibus, et castéllis, id est et magnis et parvis Evangélium praedicáverit; ut non consideráret nobílium poténtiam, sed salútem credéntium. Circuíbat civitátes : hoc habens óperis quod mandáverat Pater; et hanc esúriem, ut doctrína sua salvos fáceret infidéles. Docébat autem in synagógis et villis Evangélium regni, et post praedicatiónem atque doctrínam curábat omnem languórem et omnem infirmitátem; ut quibus sermo non suáserat, ópera persuadérent.

℟. Pópulus. *ut supra.*

Lectio v.

DE Dómino próprie dícitur : curans omnem languórem et omnem infirmitátem, nihil quippe ei ímpossíbile est. Videns autem turbas, misértus est eis. Vexátio gregis et óvium atque turbárum, pastórum culpa, et vítium magistrórum est. Unde séquitur : Messis quidem multa, operárii autem pauci. Messis multa populórum significat multitúdinem; operárii pauci, penúriam magistrórum. Et ímperat ut rogent Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam.

℟. Intendébant. *ut supra.*

Lectio vi.

ESTI sunt operárii, de quibus lóquitur Psalmísta dicens : Qui séminant in lácrymis,

in gáudio metent : Eúntes ibant et flebant mitténtes sémina sua : Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et ut apértius loquar : Messis multa omnis turba credéntium est ; operárii autem pauci et Apóstoli et imitatóres eórum qui mittúntur ad messem.

℟. Cum sumpsísset. *ut supra.*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. xvi.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangélium omni creatúrae. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae. *Homil.* xxix.

DICITUR : Praedicáte omni creatúrae, ut scílicet a Judaea Apostolórum repúlsa praedicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suae testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad praedicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit. Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide. Neque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana praedicántium non veníssent.

℟. In virtúte. *ut supra.*

Lectio viii.

SEQUITUR : Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse apud semetípsum dicet : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quae in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit.

℟. State. *ut supra.*

Lectio ix.

DINC est enim quod de falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confitétur se Deum nosse, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Cum enim ita sit, fídei nostrae veritátem in vitae nostrae consideratióne debémus agnóscere. Tunc enim veráciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, opéribus complémus.

Te Deum laudámus.

DIE IV. DE OCTAVA S. Mansueti.

Semiduplex.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Festo S. Malach. Episc.

Lectio iv.

CONGRATULEMUR, fratres, ut dignum est, Patri nostro, quia et pium est defúnctum plángere, et pium magis congaudére vivénti. Numquid non vivit? Et beáte. Nimírum visus est óculis insipiéntium mori; ille autem est in pace. Jam concívis Sanctórum et doméstícus Dei, psallit páriter et grátias agit, dicens : Transívimus per ignem et aquam, et eduxísti nos in refrigérium. Transívit plane virílíter et felíciter pertransívit. Transívit per ignem et aquam, quem nec trístia frángere, nec detinére móllia potuérunt.

℟. Pópulus. *ut supra.*

Lectio v.

LAETEMUR quod Angelus noster ascéndit ad cives suos, pro fílíis captivitátis legatióne fungens, corda nobis concílians beatórum, vota illis íntimans miserórum. Laetémur, inquam, et exsultémus, quia coelestis illa cúria ex nobis habet cui sit cura nostri, qui suis nos prótegat méritis, quos informávit exémplis, mirácuíis confirmávit.

℟. Intendébant. *ut supra.*

Lectio vi.

SANCTUS Póntifex, qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas coelis frequénter invéxerat, per semetípsum introívit ad altáre Dei, ipse hóstia et sacérdos. Migrante sacerdóte, sacrifícii ritus in mélius mutátus est, fons lacrymárum siccátus est, holocáustum omne cónditur in laetítia et exsultatióne. Benedíctus Dóminus, qui tanti Pontíficis ministério visitávit plebem suam, et nunc assúmpto eo in sanctam civitátem, tantae recordatióne suavitátis nostram non désinit consolári captivitátem. Domum istam decet sanctitúdo, in qua tantae frequentátur memória sanctitátis.

℟. Cum sumpsísset. *ut supra.*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap.* xvi.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, prae-

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Expos. in Ps. xlvi. *Cap.* iii.

ERAT ítaque Dóminus étiam ántea Rex magnus, sed ignorabátur: mundus enim per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. Nunc autem hoc quoque praecláre gessit, quod nos sibi familiaritáte jungéndo Rex magnus effectus est. Quidni étiam magnus qui páuperes piscatóres, illitterátos, idiótas, número úndecim, obscúros, peregrínos, magis mutos quam pisces, únicam túnicam habéntes, cálceis caréntes, nudos, per univérsum orbem terrárum misit, et véluti mandáto omnes coepit? Hoc est vere esse Regem magnum qui univérsum orbem terrae erróre liberávit, et diáboli tyránnidem sústulit.

℟. In virtúte. *ut supra.*

Lectio viii.

MAGNUS est Rex qui univérsum orbem terrae, coelum fecit, et ut bárbari philósophi essent, et Angelos imitaréntur, curávit. Pópulos nobis subjécit, et gentes sub pédibus nostris. O miráculum! his qui crucifixerant adoráre persuásit; eos qui contumélia afficiébant, qui insectabántur maledíctis, dócuit vel ánimas suas perfúndere ad ipsíus plácitum. Non enim haec ab Apóstolis gerebántur, sed ab eo qui illos praecedébat, et movébat eórum ánimam. Quómodo enim piscator, vel tabernaculórum constrúctor, tantum terrae habitábilis orbem ita mutásset, nisi illíus verba impediménta ómnia sustulíssent.

℟. State. *ut supra.*

Lectio ix.

HAEC ómnia autem fecit verbum illud quod dixit, cum eos mítteret: Ego vobíscum sum. Ipse impediménta ómnia removébat, ante eos ámbulans; ipse plana ómnia faciébat, ac difficília facília reddébat. Atqui erant ómnia plena bellis, ómnia scópulis et praecipítiis, et nusquam licébat pedem fígere nec sístere; obstrúcti erant omnes portus, omnis domus clausa, ómnium aures obturátae: et tamen cum primum ingréssi et locúti fuíssent, diruébant ómnia hóstium propugnácula, ut ipsas ánimas profúnderent, et innumerabília pericula sustinérent.

Te Deum laudámus.

DOMIN. II. OCTOBRIS.

Maternitatis B.M.V.

Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento.

DOMIN. III. OCTOBR.
Puritatis B. M. V.
Duplex majus.

Omnia ut in Supplemento.

DOMINICA IV. OCT.
Commemoratio omnium Sanctorum Ecclesiae Tullensis. *Duplex majus.*

IN I. VESPERIS,

Añae et Capit. de Laud., Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Ps. 115. Crédidi, *de Feria II. ad Vesperas.*

Hymnus.

COELO quos éadem glória cónsecrat,
Terris vos éadem concélebrat dies :
Laeti vestra simul praemia dícimus
Duris parta labóribus.
Jam vos pascit amor núdaque véritas,
De pleno bíbitis gáudia flúmine;
Illic perpétuam mens sátiat sitim
Sacris ébria fóntibus.
Excélsis hábitans in penetrálibus
Se Rex ipse suo contúitu beat;
Illabénsque sui pródigus, intimis
Sese in méntibus ínserit.
Altári médio, cui Deus ínsidet,
Agni fumat adhuc innócuus cruor :
Quae mactáta Patri se semel óbtulit,
Se perpes litat hóstia.
Pronis turba senum cérnua fróntibus,
Inter tot rútili fúlgura lúminis
Regnánti Dómino dévovet áurea,
Quae ponit, diadémata.
Gentes innúmerae, conspícuae stolis
Agni purpúreo sánguine cándidis
Palmis laeta cohors, cántibus aemulis
Ter sanctum célebrant Deum.
A quo cuncta fluunt máxima laus Patri :
Qui mundum réparat, máxima Fílio :
Et quo péctora flagrant,
Sit laus máxima Flámini.
Amen.

℣. Exáltent eos in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eos.

Ad Magnif. Aña. Adstitérunt justi ante Dóminum et ab ínvicem non sunt separáti : cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei appelláti sunt.

Oratio ut infra in Laudibus.

Commem. Dominicae.

AD MATUTINUM,

Invitat. Auctórem fídei et consummatórem Jesum,

qui glorificátur in sanctis suis, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

HYMNIS dum résonat cúria coelitum,
Hic flemus pátriis fínibus éxsules :
Hic suspénsa tenémus
Mutis cántibus órgana.
Quando mens mísero líbera cárcere
Se vestris sóciam coetibus ínseret :
Et, calígine pulsa,
Coeli lucem habitábimus?
Obscúrae fúgient mentis imágines,
Cum stantes própius lúminis ad jubar,
Nos verum sine nube
Ipso in fonte vidébimus.
Nobis, sancta cohors, sis bona : flúctibus
Luctántes médiis quos modo réspicis,
Da portus duce Christo,
Da contíngere prósperos.
A quo cuncta fluunt máxima laus Patri :
Qui mundum réparat, máxima Fílio :
Et quo péctora flagrant,
Sit laus máxima Flámini.
Amen.

In primo Nocturno;

Antae. 1. Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua.

Psalmi cujuslibet Nocturni de Communi Conf. Pontificis.

2. Elégit ipsos Dóminus offérre sacrifícium Deo, incénsum et bonum odórem pro pópulo suo.

3. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

℣. Laetámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio i. *Cap.* xii.

TANTAM habéntes impósitam nubem téstium, deponéntes omne pondus, et circúmstans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propósitum nobis certámen : adspiciéntes in auctórem fídei, et consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contémpta, atque in déxtera sedis Dei sedet. Recogitáte enim eum qui talem sustínuit a peccatóribus advérsum semetípsum contradictiónem, ut ne fatigémini, ánimis vestris deficiéntes. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis, advérsus peccátum repugnántes.

℟. Laudémus viros gloriósos et paréntes nostros : * Dívites in virtúte, glóriam

adépti sunt. ℣. Dedúxit illos Dóminus in viam rectam, ut irent in civitátem habitatiónis. — Dívites.

Lectio ii.

PROPTER quod, remíssas manus et solúta génua erígite; et gressus rectos fácite pédibus vestris, ut non cláudicans quis erret, magis autem sanétur. Pacem sequímini cum ómnibus, et sanctimóniam, sine qua nemo vidébit Deum : contemplántes ne quis desit grátiae Dei : ne qua radix amaritúdinis sursum gérminans impédiat, et per illam inquinéntur multi.

℟. Mementóte óperum patrum, quae fecérunt in generatiónibus suis; * O fílii, aemulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum. ℣. Mémores estóte quáliter patres nostri tentáti sunt, ut probaréntur si vere cólerent Deum. — O fílii.

Lectio iii.

SED accessístis ad Sion montem et civitátem Dei viventis, Jerúsalem coelestem, et multórum míllium Angelórum frequéntiam, et ecclésiam primitivórum qui conscrípti sunt in coelis, et júdicem ómnium Deum, et spíritus justórum perfectórum, et testaménti novi mediatórem Jesum, et sánguinis aspersiónem mélius loquéntem quam Abel. Vidéte ne recusétis loquéntem. Si enim illi non effugérunt, recusántes eum qui super terram loquebátur, multo magis nos, qui de coelis loquéntem nobis avértimus.

℟. Odiéntes malum, caritáte ínvicem diligéntes, spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, patiéntes, oratióni instántes, humílibus consentiéntes, * Providébant bona non tantum coram Deo, sed étiam coram homínibus. ℣. Sollicitúdine non pigri, nulli malum pro malo reddéntes. — Providébant. Glória Patri. Providébant.

In secundo Nocturno,

Antae. 1. Ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos : facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos.

2. Mémores estis labóris nostri et fatigatiónis. Nocte ac die operántes, praedicávimus in vobis Evangélium Dei.

3. Deprecántes vos, testificáti sumus ut ambularétis digne Deo, qui vocávit vos in suum regnum et glóriam.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

Lectio iv.

ECCLESIA Tullénsis, ut omnes sanctos Ecclésiae Románae Pontífices, fídei doctóres, disciplínae magístros, aetérnae vitae paréntes colit, ita omnes Sanctos a quibus vel fídei inítium vel religiónis augméntum accepísse se cognóscit hodiérna solemnitáte compléctitur. Gloriósum ducit agmen beátus Mansuétus cui cóntigit Leucos ab incredulitátis ténebris in admirábile Evangélii lumen addúcere. Illum vero próxime sequúntur sancti Praesules Amon, Alchas et Aper qui toto corde totísque víribus in labórem tam felíciter incoeptum incubuérunt. Hinc quasi ex fertíli agro Mártyrum laeta seges efflóruit inter quos sanctos Eucharium qui a plúrimis Epíscopus dícitur, Elíphium, Livárium, Gengúlphum et Donátum, Virginémque Libáriam hucúsque venerámur. Christi praedium tantis acquisítum labóribus multi Pontífices sanctitáte aeque ac doctrína insígnes assíduo labóre excoluérunt praecípue sancti Praesules Bodo, Jacob, Gauzelínus et Gerárdus per quos novis in dies auctum increméntis uberióres étiam fructus édidit.

℟. Ergo jam non estis hóspites et ádvenae, * Sed estis cives sanctórum et doméstici Dei. ℣. Transívimus per ignem et aquam, et eduxísti nos in refrigérium. — Sed estis.

Lectio v.

INSUPER misericors Deus Ecclésiae nostrae pro témporum opportunitáte semper provídit viros juxta cor suum et non paucos ex eádem assúmptos in divérsas regiónes misit : veritátis defensóres, gregum pastóres et disciplínae instauratóres. Ex illis pia memória venerámur sanctum Sigisbértum Austrásiae regem pietáte, justítia et liberalitáte commendátum; sanctum Lupum qui ex Lirinénsi mónacho Trecórum factus Epíscopus urbem suam ab Hunnis et Attila ferro flammáque Gálliam vastántibus servávit incólumem, sanctum Vedástum Tullénsem presbyterum quem Clodovaeus a Tolbíaco Rhemos pergens viae cómitem habére vóluit ut in itínere fídei rudiméntis ab eo imbuerétur, et qui póstea Atrebaténsium Epíscopus ordinátus est; sanctum Firmínum Lupo et Vedásto génere próximum qui olim Tullénsium scholárum rector póstea Virdunénsem sedem episco-

pálem laudabíliter ténuit; sanctum Guarínum Mussipónto oriúndum qui Sedunénsium ecclésiam rexit; sanctum Arnúlphum ejúsque fílium Clodúlphum ambo Meténsis Ecclésiae Antístites exímios et praeclaríssimos imperatóris Cároli Magni átavos. Tullénsem Ecclésiam ingénti étiam splendóre, undécimo saeculo decorávit Bruno Dabsburgénsis, Tullénsis Epíscopus qui fuit póstea sanctus Leo Papa nonus et a quo institúta est Rosae áureae benedíctio Romae etiámnunc usitáta. Nec últimus nostrae civitáti decor accédit quod Vincéntius Lupi Trecénsis frater qui prius sibi in saeculári milítia clarum nomen acquisíverat, mundo valédicens, in Lirinénse monastérium secésserit, ubi magístrum hábuit sanctum Honorátum Tullo, ut quidam ferunt, oriúndum, supradícti monastérii fundatórem, póstea vero Arelaténsem Epíscopum.

℟. Benefáciat vobis Deus, memínerit testaménti sui, et det vobis cor ómnibus ut colátis eum; * Et nunc hic sumus oránte pro vobis. ℣. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur, in iis quae sunt ad Deum. — Et nunc.

Lectio vi.

HIS addéndi sunt innumerábiles álii sancti ex omni vitae génere, exémplum, tutámen, honorificéntia pópuli nostri : sive sanctae féminae Menna et Aprónia; sive sancti et praeclári eremítae Gundelbértus, Deodátus, Hydúlphus qui, relíctis sédibus episcopálibus, monastéria plurimórum sanctórum seminária in Vosagórum nóntibus erexérunt; Amátus, Romáricus, et Eustásius, Spínulus, germaníque Joánnes et Benígnus qui éadem monastéria sanctitáte illustrárunt; sive multi álii Tullénsis Ecclésiae fílii : beátus Petrus a Luxembúrgo sanctae Románae Ecclésiae Cardinális et beátus Petrus Forérius qui ut bonus Pater a Lotharíngis pio cultu honorátur. Alii tandem innúmeri quorum nómina scripta sunt in coelis suam et aliórum salútem in abscóndito operáti nunc Angelis in glória sociántur. Tot ígitur et tantórum Sanctórum felícem tutélam nunquam pátriae defectúram sperámus. Imo Deus summe miséricors domésticis intercessiónibus et patrum suffrágio placátus filiórum peccátis véniam concédet, donec fílios et patres aetérna glória in

paradíso donáre dignétur.

℟. Ideóque et nos tantam habéntes impósitam nubem téstium et deponéntes omne pondus, * Currámus ad propósitum nobis certámien. ℣. Fílii sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo. — Currámus. Glória Patri. Currámus.

In tertio Nocturno,

Antae. 1. Nunc ergo, o fílii, aemulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum.

2. Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei; quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

3. Mementóte óperum patrum, et accipiétis glóriam magnam, et nomen aetérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* v.

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus : et apériens os suum, docébat eos, dicens : Beáti páuperes spíritu. Et réliqua.

Homilía sancti Euchérii Episcopi.

Homil. xii. *de SS. Mart.*

MAGNUM quidem est públicis atque commúnibus dare vota solemnitátibus, sed excelléntior quaedam festívitas judicánda est alúmnis exsultáre virtútibus. Et ídeo indigenárum sanctórum cultus et honor speciálium patronórum, sicut peculiáre dat gáudium, ita próprium réquirit affféctum. Etenim, si peregrínas palmas extraneásque corónas ac transmarínos triúmphos tanta nos opórtet sedulitáte venerári ut quod aliénum est locis nostrum faciámus offíciis, quanto nos impénsius convénit in eórum celebritáte fervére stúdio, excubáre famulátu, quibus multíplicem debet relígio devotiónem, Ecclésia honórem, pátria caritátem! Ut sicut eórum jure nascéndi cognáti sumus, ita nobis erga eos pietátis et grátiae privilégium vindicémus, atque ad eos fídei devotióne prius accedámus, ut quorum esse cives gratulámur in terris, cum his mancipátum habére mereámur in coelis.

℟. Fratres, sicut accepístis Jesum Christum

Dóminum, in ipso ambuláte, radicáti et superaedificáti in ipso, et * Confirmáti in fide, sicut et didicístis. ℣. Mementóte praepositórum vestrórum, quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. — Confirmáti.

Lectio viii.

QUAE cum ita sint, caríssimi, ad teréndam fidem, ad excoléndam religiónem, non nobis áliqua de longínquo sunt exspectánda documénta; patérnis instrúimur magistériis, ac domésticis admonémur exémplis. Díscite, ínquiunt, ex nobis fidem quaeréndo acquírere, vivéndo excólere, moriéndo serváre; díscite plus peccátum timére quam gládium : díscite propter vitam magis justítiam amáre quam vitam, fidémque et timórem Dei. Cavéte ne ánchoram spei et religiónis, quam nos custodívimus in fluctu, vos amittátis in portu. Cavéte ne vitam bonam, si quando afflictiónibus súbditam vidéritis, míseram judicétis. Cavéte ne in aréna mundi, in qua ad subeúndos agónes missi sumus, áliquam felicitátem exspectándam putétis. Non hic quaeras quod hic nullus sanctórum consummátus labóre, nullus conféssor, nec Christus invénit.

℟. Fecísti, Dómine, patres eléctos, et sanctificásti eos; * Custódi partem tuam, et sanctífica. ℣. Exáudi oratiónem servórum tuórum, et dírige nos in viam justítiae. — Custódi. Glória Patri. Custódi.

Lectio ix. de Homilia Dominicae.

AD LAUDES,

et per Horas,

Antiae. 1. Sancti tui, * Dómine, florébunt sicut lílium, et sicut odor bálsami erunt ante te. *Ps.* Dóminus regnávit, *cum reliq. de Dominica.*

2. In coeléstibus regnis * Sanctórum habitátio est et in aetérnum réquies eórum.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in aetérnum.

4. Spíritus et ánimae justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúia.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei.

Capitulum. *Tob.* ii.

FILII sanctórum sumus, et vitam illam expectámus quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo.

Hymnus.

JESÚ, Redémptor ómnium,
Vitae beátae praemium,

Vultu pio nos ádspice,
Tua Parénte súpplice.
O purpuráti Mártyres,
Jam laureáti míllites,
Christi redémptos sánguine
Juváte Christi nómine.
O quos beat conféssio,
Votíva quos proféssio,
Et quos erémus prótulit,
Nos vestra salvet cáritas.
Vos, castitátis gérmina,
Foecúnda coelis ágmina,
Carnis solútos néxibus
Locáte sanctis sédibus.
Arcéte gentes ímpias,
Oves vocáte dévias.
Sit pastor unus ómnium,
Unúsque grex fidélium.
Praesta, beáta Trínitas,
Nos sanctitátis sémitas,
Pulsis salútis hóstibus,
Tutis tenére gréssibus.
Amen.

℣. Justos dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ána. Vos estis lux mundi supra montem pósita; neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

Oratio.

TRIBUE, quaesumus, omnípotens Deus : omnes Sanctos quos nostra fervéntius venerátur Ecclésia júgiter oráre pro nobis, eósque semper audíri; ut quorum intuémur éxitum conversatiónis, fidem imitémur. Per Dóminum.

Commem. Dominicae.

AD TERTIAM,

Ána. In coeléstibus regnis.

Capit. Fílii sanctórum. *ut supra.*

℟. *br.* Laetámini in Dómino,* Et exsultáte, justi. Laetámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória. Laetámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

AD SEXTAM,

Ána. Córpora sanctórũ.

Capitulum. *I Thess.* iv.

FRATRES, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepístis a nobis quómodo opórteat vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

℟. *br.* Exsúltent justi, *In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in laetítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM,

Ána. Fulgébunt justi.

Capitulum. *Hebr.* xiii.

OBEDITE praepósitis vestris et subjacéte eis : ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem

pro animábus vestris redditúri.

℟. *br.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt justi in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS,

Ánae, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in i. Vesp., sed loco ultimi, Ps. 136. Super flúmina. *de Feria V. ad Vesperas.*

℣. In coeléstibus regnis sanctórum habitátio est. ℟. Et in aetérnum réquies eórum.

Ad Magnif. Ána. Amávit eos Dóminus et ornávit eos; stolam glóriae índuit eos, et ad portas paradísi coronávit eos.

Oratio ut supra.

Commem. Dominicae.

DOMIN. INFRA OCTAV. OMNIUM SANCTORUM.

SS. Reliquiarum

in Dioecesi asservatarum.

Duplex majus.

Omnia non propria ut in Communi plurim. Martyrum.

IN I. VESPERIS,

Ánae de Laudibus, Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes Gentes.

Capitulum.

IUSTORUM ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

VOS unánimes, Christíadum chori, Sanctórum túmulos et cíneres Patrum,
Dulces exúvias, pígnora Coelitum,
Laetis dícite cántibus.
Coelo quando piis aequa labóribus
Felíces ánimae gáudia póssident,
Poenárum sóciis débita rédditur
Hic laus et decus óssibus.
Passim sparsa, Deus pollíciti memor,
Custos, ne péreant, pígnora cólligit; [ággerit
Electósque suis próvidus
Aptándos lápides locis.
Quin et rellíquias et túmulos sibi
Aras ipse Deus cónsecrat hóstia :
Conjungénsque suis se caput ártubus,
Hos secum simul ímmolat.
Vos quorum cíneres supplícibus pia,
Tutum praesídium, plebs colit ósculis;
Si vos nostra movent, subsídium, boni,
Vestris ferte cliéntibus.

Ut cum nostra novis spléndida dótibus
Surget juncta choris spirítuum caro,
Indivísa Trias sit Deus ómnia
Nobis semper in ómnibus.
Amen.

℣. Laetámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif., Ana. Odor sanctórum sicut odor lílii, fulgébunt justi ante conspéctum Dei.

Oratio.

HUGE in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum relíquiis mirabília operáris : et fac nos immortális glóriae partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dóminum.

Commem. Dominicae et Octavae.

AD MATUTINUM,

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

OBSCURUM látebris
non pátitur Deus
Sanctórum cínerem
turpe quiéscere;
Claros prodígiis ac venerábiles
Ipsos vel túmulos facit.
Hic morbi fúgiunt, hic élephas, febres;
Et surdi pátulis áuribus áudiunt,
Hic caecis sua lux rédditur, et suus
Contráctis vigor ártubus.
Hic antíqua Patrum spirat adhuc fides,
Ardens fervet adhuc ígnea cáritas;
Si nos, fida parum péctora, vívimus,
Segnes ossa redárguent.
Omnes ergo piis obséquiis colant
Thecas depósitis óssibus hóspitas :
Nam sunt plena Deo pignora coelitum,
Et nobis bona cóngerunt.
Sit laus summa Patri, súmmaque Fílio;
Sit par, sancte, tibi laus quoque, Spíritus,
Sacris relliquiis qui bonus ínsides,
Nobis múnera próferens.
Amen.

In primo Nocturno,

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. *Cap.* xv.

SI in hac vita tantum in Christo speréntes sumus, miserabiliores sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiae dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum. Et sicut in

Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur : unusquísque autem in suo órdine : primítiae Christus; deínde ii qui sunt Christi, qui in advéntu ejus credidérunt. Deínde finis; cum tradíderit regnum Deo et Patri, cum evacuáverit omnem principátum, et potestátem, et virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors. Omnia enim subjécit sub pédibus ejus. Cum autem dicat : Omnia subjécta sunt ei, sine dúbio praeter eum qui subjécit ei ómnia. Cum autem subjécta fúerint illi ómnia, tunc et ipse Fílius subjéctus erit ei qui subjécit sibi ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus.

℟. Justi visi sunt óculis insipiéntium mori; et aestimáta est afflictio éxitus illórum : illi autem sunt in pace : * Et spes illórum immortalitáte plena est. ℣. Ipsi exspéctant resurrectiónem futúram justórum. — Et spes.

Lectio ii.

ALIOQUIN quid fácient qui baptizántur pro mórtuis, si omnino mórtui non resúrgunt? Ut quid et baptizántur pro illis? Ut quid et nos periclitámur omni hora? Quotídie mórior per vestram glóriam, fratres, quam hábeo in Christo Jesu Dómino nostro. Si (secúndum hóminem) ad béstias pugnávi Ephési, quid mihi prodest si mórtui non resúrgunt? Manducémus et bibámus, cras enim moriémur. Nolíte sedúci : corrúmpunt bonos mores colloquia mala. Evigiláte, justi, et nolíte peccáre : ignorántiam enim Dei quidam habent, ad reveréntiam vobis loquor.

℟. Inquiréntes Dóminum non minuéntur omni bono : * Custódit Dóminus ómnia ossa eórum; unum ex his non conterétur. ℣. Quia óculi Dómini super justos, et aures ejus in preces eórum. — Custódit.

Lectio iii.

SED dicet áliquis : Quómodo resúrgunt mórtui, qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas, non vivificátur nisi prius moriátur. Et quod séminas, non corpus quod futúrum est séminas, sed nudum granum, ut puta trítici, aut alicújus ceterórum. Deus autem dat illi corpus sicut vult : et unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro, éadem caro; sed ália quidem hóminum, ália vero pécorum, ália vólucrum, ália autem

píscium. Et córpora coeléstia et córpora terréstria : sed ália quidem coeléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunae, et ália cláritas stellárum : stella enim a stella differt in claritáte : sic et resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne. Seminátur in ignobilitáte, surget in glória. Seminátur in infirmitáte, surget in virtúte. Seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℟. Cum emisísset Phárao pópulum, tulit Móyses ossa Joseph secum; eo quod adjurásset fílios Israel, dicens : * Visitábit vos Deus, efférte ossa mea hinc vobíscum. ℣. Fide Joseph, móriens, de profectióne filiórum Israel memorátus est, et de óssibus suis mandávit. — Visitábit. Glória Patri. Visitábit.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Damascéni de Fide orthodóxa. *Lib.* 4. *c.* xv.

Lectio iv.

CHRISTUS Dóminus Sanctórum Relíquias velut salutíferos fontes praebuit, ex quibus plúrima nobis benefícia manant, suavissimúmque unguéntum prófluit. Nec vero quisquam huic sermóni fidem détrahat; nam si aqua in desérto ex áspera et sólida rupe, atque ex ásini maxílla ad sedándam Samsónis sitim, Deo ita volénte, prosíliit, erítne cur cuíquam incredíbile videátur, ex Mártyrum Relíquiis suáve unguéntum scaturíre? Mínime, certe; iis quidem quibus Dei poténtia, honórque quo Sanctos suos áfficit perspéctus et explorátus est. Atque illud quidem véteri lege comparátum erat, ut quisquis mórtuum contigísset, immúndus censerétur; verum hi in mortuórum número mínime habéndi sunt.

℟. Projecérunt cadáver in sepúlcro Elisaei : quod * Cum tetigísset ossa Elisaei, revíxit homo, et stetit super pedes suos. ℣. Per fidem accepérunt de resurrectióne mórtuos. — Cum tetigísset.

Lectio v.

EX quo enim ípsamet vita ac vitae auctor inter mórtuos adscríptus est, eos qui in spe resurrectiónis fideíque erga eum diem extrémum clausérunt, mórtuos haudquáquam appellámus. Qui enim mórtuum corpus mirácula édere queat? Per ea daemones expellúntur, morbi profligántur, aegróti sanántur, caeci prospíciunt, leprósi

mundántur, tentatiónes ac moeróres discutiúntur, ac dénique omne donum óptimum a Patre lúminum, eórum ópera, ad eos qui fide mínime dúbia póstulant, descéndit. Quid non labóris suscípias, ut patrónum quemdam nanciscáris, qui te mortáli regi ófferat, ac tuo nómine ad eum verba fáciat? An non ígitur hi honorándi sunt, qui totíus humáni géneris patrónos se prohténtur, ac Deo nostra causa súpplicant?

℟. Virtútes non quáslibet faciébat Deus; ita ut super lánguidos deferrántur a córpore Pauli sudária et semicínctia : * Et recedébant ab eis languóres, et spíritus nequam egrediebántur. ℣. Misericórdia tua, Dómine, advéniens sanábat illos. — Et recedébant.

Lectio vi.

HONORANDI certe, et quidem ita, ut in eórum nómine templa Deo exstruámus, dona offerámus, eórum memóriam colámus, atque in ea spirituáliter oblectémur; quo nimírum laetítia nostra iis, a quibus invitámur, cóngruat, ne, dum eos cólere et demeréri studémus, offendámus pótius et irritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iísdem quoque servi ipsíus oblectántur : quibus autem Deus offénditur, iísdem étiam ipsíus míites offendúntur. Quocírca in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, et compunctióne, et eórum qui in egestáte versántur commiseratióne, quibus obséquiis Deus potíssimum conciliátur, Sanctos colámus, státuas ipsis et visíbiles imágines erigámus, imo ipsis virtútibus eórum imitándis hoc consequámur, ut vivae eórum státuae atque imágines simus.

℟. Dómine Deus Israel, qui in signis, et in prodígiis, et in virtúte magna fecísti tibi nomen, * Statuísti verba tua, quae locútus es in mánibus tuórum Prophetárum, ut transferrántur ossa patrum nostrórum de loco suo; et * Fecísti in nobis, Dómine, secúndum omnem bonitátem tuam. ℣. In eo quod manum tuam exténdas ad sanitátes, et signa, et prodígia fíeri. — Statuísti. Glória Patri. Fecísti.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xx.

IN illo témpore : Accessérunt quidam Sadducaeórum, qui negant esse resurrectiónem. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

In SS. Mach. Hom. I.

QUAM toto anno splendídior haec dies! Sexcéntis sólibus splendidióres hi sunt, ac magnis luminaribus clarióres. Propter illos hódie terra ornátior est, quam ipsum coelum. Ne mihi púlverem dicas, ne mihi cínerem cógites, vel ossa témpore consúmpta; sed fídei óculos áperi, et vide assidéntem ipsis Dei virtútem, ambiéntem ipsos Spíritus grátiam, circumfúsam coeléstis lúminis glóriam. Non tales ex solári orbe in terram emittúntur rádii, quales ex sanctis corpóribus prosiliéntes fulgóres diáboli óculos excaecant. Quemádmodum enim praedónum duces, aut sepulcrórum effossóres, ubi vident imperatória arma jacéntia, auro tota fulgéntia, statim resíliunt, magnúmque suspicántes perículum, neque accédere, neque ea contíngere audent; sic et daemones vere praedónum duces, ubicúmque vident Mártyrum córpora jacéntia, statim fúgiunt, ac resíliunt. Non enim in mortálem natúram eórum respíciunt, sed in arcánam Christi, qui illa gestávit, dignitátem.

℟. Vivent mórtui, interfécti resúrgent: * Expergiscímini et laudáte, qui habitátis in púlvere. ℣. Sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. -- Expergiscímini.

Lectio viii.

In Martyr. Ægypt.

SANCTORUM córpora quovis adamantíno et inexpugnábili muro tútius nobis urbem múniunt et tamquam excélsi quidam scópuli úndique prominéntes, non horum qui sub sensus cadunt, et óculis cernúntur, hóstium ímpetus propúlsant tantum, sed étiam invisibílium daemonum insídias, omnésque diáboli fraudes subvértunt ac díssipant, non minus fácile, quam si fortis vir áliquis lúdicra puerórum subvérteret ac prostérneret. ℣ Neque vero tantum advérsus hóminum insídias, aut advérsus fallácias daemonum útilis nobis est haec possésio, dilectíssimi; sed, et si nobis commúnis Dóminus ob peccatórum multitúdinem irascátur, his objéctis corpóribus contínuo potérimus eum propítium réddere civitáti.

℟. Qui digni habebúntur saeculo illo, et resurrectióne ex mórtuis, non ultra mori póterunt: * Æquáles enim

Angelis sunt; et fílii sunt Dei, cum sint fílii resurrectiónis. ℣. Fulgébunt quasi stellae in perpétuas aeternitátes. — Æquáles. Glória Patri. Æquáles.

Lectio ix. de Homilia Dominicae.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas,

Ánae. 1. Dórmiunt * in terrae púlvere, evigilábunt in vitam aetérnam, et fulgébunt quasi splendor firmaménti.

Ps. Dóminus regnávit.

um reliquis de Dominica.

2. Seminátur * corpus in ignobilitáte, surget in glória.

3. Ossa eórum * púllulent de loco suo, nam corroboravérunt Jacob.

4. Justi quasi virens fólium germinábunt, et radix eórum non commovébitur.

5. Erunt relíquiae * eórum in médio populórum quasi ros a Dómino, et quasi stillae super herbam.

Capitulum. *Sap.* iii.

IUSTORUM ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

DESTE, sancti, plúrimo
Dum thure, vestra dum piis
Colúntur ossa ritibus,
Votis favéte súpplicum.
Non illa, quamquam trístibus,
Imum redácta in púlverem,
Dudum sepúlcris squáleant,
Divína virtus déserit.
Sed sancta praesénti fovet
Implétque templa Númine,
Sed et futúrae Spíritus
Post saecla servat glóriae.
Hinc ille qui nostris latet
Cinis sub aris cónditus,
Aegris medétur éfficax,
Torquet fugátque daemones.
Sit summa, Christe, laus tibi,
Ventúre Judex saeculi;
Cum Patre et almo Spíritu,
In saeculórum saecula.
Amen.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ána. Ubi est, mors, victória tua? Ubi est, mors, stímulus tuus?

Oratio.

FUGE in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in Sanctórum tuórum relíquiis mirabília operáris : et fac nos immortális glóriae partícipes, cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dóminum.

Commem. Dominicae et Octavae.

AD TERTIAM,

Ána. Seminátur.

Capitulum. Justórum. *ut supra.*

℟. *br.* Laetámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Laetámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et. Glória Patri. Laetámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

AD SEXTAM,

Ána. Ossa eórum.

Capitulum. *Sap.* x.

REDDIDIT Deus mercédem labórum Sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nócte.

℟. *br.* Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in laetítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM,

Ána. Erunt relíquiae.

Capitulum. *Sap.* iii.

FULGEBUNT justi, et tamquam scintíllae in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *br.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum, est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS,

Ánae, Capitulum, Hymnus, ℣. et Oratio de Laudibus; Psalmi de Dominica, et loco ultimi, Ps. 115. Crédidi, *de Feria II. ad Vesperas.*

Ad Magnif. Ána. Qui credit in me, ópera quae ego fácio, et ipse fáciet, et majóra horum fáciet.

Commem. Dominicae et Octavae.

DOMIN. I. POST OCTAV. OMNIUM SANCTORUM.

Dedicatio Omnium Ecclesiarum Dioecesis.

Dupl. i. classis cum Octava

Omnia ut in Communi Dedicationis Ecclesiae.

DOMIN. II. POST OCTAV. OMNIUM SANCTORUM.

Octava Dedicationis Ecclesiarum Dioecesis.

Duplex.

Omnia ut in Breviario.

Officia votiva.

FERIIS V. NON IMPED.
Officium
de SS. Sacramento.
Semiduplex.
Omnia ut in Breviario.

FERIIS VI. NON IMPED.
Officium
de SS. Corde Jesu.
Semiduplex.

AD VESPERAS,

Ána. Díscite a me. *cum reliquis de Laudibus. Psalmus.* Dixit Dóminus. *cum reliquis ut in Vesperis Officii votivi de SS. Sacramento.*

Capitulum. *Isaiae* xii.

ECCE Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo : quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.

AUCTOR beáte saeculi,
Christe Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo.
Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut novus Adam rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.
Ille amor almus ártifex
Terrae, marísque, et síderum,
Erráta Patrum míserans,
Et nostra rumpens víncula.
Non corde discédat tuo
Vis illa amóris ínclyti ;
Hoc fonte Gentes háuriant
Remissiónis grátiam.
Percússum ad hoc est láncea,
Passúmque ad hoc est vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus
Unda fluénte et sánguine.
Decus Parénti, et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est saeculum. Amen.

℣. Ignem veni míttere in terram. ℟. Et quid volo, nisi ut accendátur?

Ad Magnificat, Ána. Impopérium exspectávit cor meum et misériam : et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit ; et qui consolarétur, et non invéni.

Oratio.

CONCEDE quaesumus omnípotens Deus : ut qui in sanctíssimo dilécti Fílii tui Corde gloriántes, praecípua in nos caritátis ejus beneficia recólimus, eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM,

Invit. Christum pro nobis passum : * Veníte, adorémus.

Psalmus. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

SN, ut supérba crímínum,
Et saeva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!
Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt;
Ferrúmque dirae cúspidis
Mortále crimen ácuit.
Ex corde scisso Ecclésia
Christo jugáta náscitur:
Hoc óstium Arcae in látere est
Genti ad salútem pósitum.
Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius:
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina,
Quae cor beátum lácerent
Sed aemulémur córdibus
Flammas amóris índices.
Hoc, Christe nobis, hoc Pater,
Hoc sancte dona Spíritus,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est saeculum. Amen.

In primo Nocturno,

Antiph. 1. Quid est homo quia magnificas eum, aut quid appónis erga eum cor tuum? *Psalmus.* Dómine Dóminus noster. *cum reliquis ut in Festis B. Mariae Virginis.*

2. Meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

3. Elevámini portae aeternáles, et introíbit Rex glóriae.

℣. Dómine, dabis pacem nobis. ℟. Omnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *i.* Ego sum panis vitae: Patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de coelo descéndens, ut si quis ex ipso manducet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de coelo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum. — Hic est.

℟. *ii.* Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: adspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. — Cujus livóre.

℟. *iii.* Benedíctus Dóminus Deus Israel; qui facit mirabília magna solus, * Et benedíctum nomen majestátis ejus in aetérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra, fiat, fiat. — Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno,

Antiph. 1. Afferéntur in laetítia et exsultatióne, adducéntur in templum regis.

2. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

3. Sicut laetántium ómnium habitátio est in te.

℣. Convérsus est furor tuus. ℟. Et consolátus es me.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. iii. *de Passione.*

Lectio iv.

QUIA semel vénimus ad Cor dulcíssimi Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinámus nos fácile avélli ab eo, de quo scriptum est : Recedéntes a te, in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos. Tu dixísti accedéntibus ad te : Gaudéte, quia nómina vestra scripta sunt in coelo. Accedámus ergo ad te, et exsultábimus, et laetábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum et quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitatiónes et affectus mentis commutábo, jactans omne cogitátum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

℟. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem. * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quae hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. — In me.

Lectio v.

AD hoc templum, ad haec Sancta sanctórum, ad hanc Arcam Testaménti adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David : Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor regis, fratris, et amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo, et meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum : admítte tantum in sacrárium exauditiónis tuae preces meas, imo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu : ámplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me : ut purificátus per te, ad te purissimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitae meae mérear habitáre, et ut vidére simul, et fácere tuam váleam voluntátem.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum : tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Trádidit in mortem ánimam suam, et inter scelerátos reputátus est. — Ut vivificáret.

Lectio vi.

AD hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo et in te ab exterióribus perturbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius osténdi potest, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? Quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in córpore manéntes, quantum póssumus amémus, redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus ímpii agrícolae fodérunt manus et pedes, latus, et Cor : stemúsque, ut cor nostrum durum adhuc et impoenitens, amóris sui vínculo constríngere, et jáculo vulneráre dignétur. Quam caritátem Christi patiéntis, et pro géneris humáni redemptióne moriéntis, atque in suae mortis commemoratiónem instituéntis sacraméntum córporis, et sánguinis sui, ut fidéles sub sanctíssimi Cordis symbolo devótius ac ferventius récolant, ejusdémque fructus ubérius percípiant, Clemens decimustértius Póntifex máximus ejúsdem sanctíssimi Cordis festum, quibúsdam peténtibus Ecclésiis, celebráre permísit.

℟. Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * Et sapiéntiae ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus, et sapiéntiae ejus non est finis. — Et sapiéntiae. Glória Patri. Et sapiéntiae.

In tertio Nocturno,

Antiphonae. 1. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

2. Adoráte eum omnes Angeli ejus : audívit, et laetáta est Sion.

3. Vidérunt omnes términi terrae salutáre Dei nostri.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. xix. *f*

IN illo témpore : Judaei, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. cxx. *in Joannem.*

UNUS mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret : Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud : sed apéruit: ut illic quodámmodo vitae óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiae manavérunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum Aqua illa salutáre témperat póculum; haec et lavácrum praestat, et potum. . Hoc praenuntiábat, quod Noe in látere arcae óstium fácere jussus est, qua intrárent animália, quae non erant dilúvio peritúra, quibus praefigurabátur Ecclésia.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitae et intelléctus. -- Et.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. lxxxiv.

Lectio viii.

VIDES quanti sit véritas? Per ea quae Judaei fáciunt prophetía implétur; ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judaeórum grátiam conciliándam, latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem, ac scelestíssimam! Noli tamen perturbári, o dilectíssime : quae enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetía hinc impléta est, ínquiens : Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fídei arguméntum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcánum mystérium confirmátum est; exívit enim sanguis et aqua. Non casu et simplíciter hi fontes scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est.

℟. Recéssit Pastor noster, fons aquae vivae, ad cujus tránsitum sol obscurátus est : * Portas mortis, et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli.--Portas. Glória. Portas.

De Homilía sancti Bonaventúrae Episcopi.

Libro de ligno vitae.

Lectio ix.

CORRO ut de látere Christi dormiéntis formarétur Ecclésia, divína est ordinatióne

indúltum, ut unus mílitum láncea latus sacrum illud aperiéndo perfóderet, quátenus sánguine cum aqua manánte prétium effunderétur nostrae salútis, quod a fonte scílicet Cordis arcáno profúsum, vim daret sacraméntis Ecclésiae, ad vitam grátiae conferéndam, essétque jam in Christo vivéntibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam aetérnam. Surge ígitur ánima amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut háurias aquas de fóntibus Salvatóris. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas,

Antae. 1. Díscite a me, * quia mitis sum, et húmilis Corde. *Psalm.* Dóminus regnávit. *cum reliquis de Dominica.*

2. Sanctificávi locum * istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei, et Cor meum ibi cunctis diébus.

3. Et dixi : * Ergo sine causa justificávi Cor meum, et lavi inter innocéntes manus meas, et fui flagellátus tota die.

4. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in Corde meo, consolatiónes tuae laetificavérunt ánimam meam.

5. Pone me, * ut signáculum super Cor tuum : ut signáculum super bráchium tuum.

Capitulum. *Isaiae* xii.

ECCE Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timébo : quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.

COR, Arca legem cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiae, sed véniae,
Sed et misericórdiae :
Cor, sanctuárium novi
Intemerátum foederis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso utílius :
Te vulnerátum caritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerámur vúlnera.
Hoc sub amóris symbolo
Passus cruénta, et mystica,
Utrúmque sacrifícium
Christus Sacérdos óbtulit.
Quis non amántem rédamet?
Quis non redémptus díligat,
Et corde in isto séligat
Ætérna tabernácula?
Decus Parénti, et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est saeculum. Amen.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Ad Bened. Ant. Vulnerátus est propter iniquitátes

nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

Oratio.

CONCEDE quaesumus omnípotens Deus : ut, qui in sanctíssimo diléćti Fílii tui Corde gloriántes, praecípua in nos caritátis ejus beneficia recólimus, eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam in ℟. *br.* ℣. Qui passus es pro nobis. Miserére.

AD TERTIAM,

Aña. Sanctificávi locum.

Capitulum. Ecce Deus Salvátor. *ut supra.*

℟. *br.* Vere * Languóres nostros ipse tulit. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Languóres. Glória Patri. Vere.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

AD SEXTAM,

Aña. Et dixi.

Capitulum. *Isaiae* xii.

DICETIS in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus : et mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

℟.*br.* Pósuit * Fines tuos pacem. Pósuit. ℣. Et ádipe fruménti sátiat te. Fines. Glória Patri. Pósuit.

℣. Dirupísti, Dómine, víncula mea. ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.

AD NONAM,

Aña. Pone me.

Capitulum. *Isaiae* xii.

CANTATE Dómino quóniam mirífice fecit : annuntiáte hoc in univérsa terra. Exsúlta et lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

℟. *br.* Dirupísti, Dómine, * Víncula mea. Dirupísti. ℣. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. Víncula mea. Glória Patri. Dirupísti.

℣. Erit Dóminus nominátus in signum aetérnum. ℟. Quod non auferétur.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in i. praeter seq.

℣. Hauriétis aquas in gáudio. ℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnificat, Aña. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum mórtuum, non fregérunt ejus crura : sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua.

Oratio. Concéde. *ut supra.*

SABBATIS NON IMPED.

Officium de

Immaculata Conceptione B. M. V.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario.

Festa Sanctórum.

DIE XXX. AUGUSTI.

In Festo
S. Rosae Limanae Virg.
Commemoratio
S. Fiacrii
Confessoris.

Haec Commem. fit post Commem. SS. Mart. in i. Vesp. et Laud.

IN I. VESPERIS.

Ana. Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit, domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Oratio.

DESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris quas in beáti Fiácrii, Confessóris tui, solemnitáte deférimus; ut qui nostrae justítiae fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectio ix.
De S. Fiacrio.

IACRIUS, qui et Fefrus, in Hibérnia quam véteres Scótiam appellábant, nóbili natus génere, Meldos ad sanctum Farónem, solitáriae vitae desidério, cum áliquot sóciis venit : cujus votis ánnuens beátus Póntifex, locum procul a tumúltu, et silvis circumtéctum illi concéssit. Ibi Fiácrius, evúlsis arbóribus, monastérium in honórem sanctíssimae Vírginis construxit, in quo peregrínos et hóspites excipiébat, exígua sibi seórsim aedificáta domo. Cum autem virtútum ejus fama longe diffunderétur, undequáque ad eum adducebántur infírmi, quos sola manus impositióne sanitáti restituébat. Fuit ei sánguine conjúnctus beátus Chillénus, a sancto Farónе póstea missus ad Atrébates : quem ex Romána peregrinatióne reverténtem suscépit Fiácrius, et apud se retínuit aliquándiu, cum ipso divínis collóquiis vacatúrus. Miráculis illústris, labénte saeculo séptimo, vita functus est.

AD LAUDES.

Ana. Euge, serve bone et fidélis : quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam : intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Adésto. *ut supra.*

DIE XXXI. AUGUSTI.

S. Gauzelini
Episc. Tullensis et Conf.
Duplex majus. (m. t. v.)
Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

DA Ecclésiae tuae, miséricors Deus, ut mérita sancti Gauzelíni, Confessóris tui atque Pontíficis, pietátem tuam pro ipsa semper exórent; et fructum in nobis labórum ejus sic amplífica, ut et gregis tui proficiat ubíque succéssus, et grati fiant nómini tuo, te gubernánte, pastóres. Per Dóminum.

Commem. sanctae Rosae Limanae.

In i. Nocturno, Lectiones Laudémus viros gloriósos. *de Communi ii. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GAUZELINUS, nobilíssimis Francórum natálibus ortus, et inter regni próceres óptime educátus, Drogóni ínclyto Leucórum Epíscopo succéssit, non minus amor quam sui gregis Pastor : quippe qui pietáte ac religióne conspícuus, litterárum stúdiis appríme eruditus, benignitáte, mansuetúdine, ac profúsa in páuperes liberalitáte ómnium sibi conciliáret ánimos. Póntifex ordinátus, hoc primum in votis hábuit, ut Ecclésiae suae saevo Danórum incúrsu vastátae damna resarcíret, clerúmque dispérsum collígeret. Amíssis ítaque bonis vindicátis, ac munificéntia imperatórum Henríci et Othónis novis acquisítis, viris ínsuper prudéntibus ad instituéndum clerum accítis, urbem et Ecclésiam rebus auxit, sapiéntia decorávit, et providénti dispensatióne munívit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

HEC iis stetit términis crescens in dies Gauzelíni zelus; cónscius enim quantum ad Ecclésiae splendórem, et pietátis increméntum conférret recta monasteriórum institútio, ánimum adjécit, tum ad nova construénda, tum ad ea reformánda in quibus collápsa erat regulàris disciplína. Pastorálem vero ipsíus sollicitúdinem praeprímis sensit sancti Apri coenóbium, in subúrbio Tullénsi, cujus mónachos, ad arctiórem sancti Benedícti régulam amplecténdam, non tam coégit quam persuásit, et in quo episcopáles scholas, ad clericos sacris lítteris instituéndos restaurávit. Buxeriénse coenóbium a fundaméntis aedificávit ad honórem Dei Genitrícis, multísque dotátum proventibus aléndis destinávit virgínibus, quibus sub régula sancti Benedícti, única esset cura, Christum eárum sponsum únice dilígere, Dei laudes cánere, precés-

que pro sua et óvium salúte fúndere.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

ECCLESIAM sancti Mansuéti instauráre, et vitam illuc monásticam indúcere cogitávit, primásque manus huic admóvit óperi, quod a beáto Gerárdo perféctum est. Tandem hic illústris Póntifex, quem idem beátus Gerárdus, succéssor ejus sanctíssimus, inter Coelites annumerátum divína revelatióne cognóvit, post multos in Christi milítia labóres, quadriennáli, quem patientíssime tulit, languóre probátus, plenus diérum et bonórum óperum, óbiit anno pontificátus sui quadragésimo quarto, plusquam mediánte saeculo décimo. Delátus a clero et pópulo, digníssimam, sicut vivens jústerat, in Buxeriénsi coenóbio inter choros vírginum accépit sepultúram : inde extráctae illíus relíquiae in Cathedráli Nanceiénsi honorífice servántur.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxiv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi *Serm.* xlvi. *de Pastor.*

NOS, quos in isto loco, de quo periculósa rátio rédditur, Dóminus secúndum dignatiónem suam, non secúndum méritum nostrum, constítuit, habémus duo quaedam : unum, quod Christiá[ni] sumus : álterum, quo[d] Praepósiti sumus. Illud, quod Christiáni sumus propter nos est : quod a[u]tem Praepósiti sumus, pr[o]pter vos est. In eo quo[d] Christiáni sumus, atténdi[t]tur utílitas nostra; in [illo] quod Praepósiti sum[us] nónnisi vestra. Sunt aut[em] multi Christiáni, et m[ulti] Praepósiti, qui pervéni[unt] ad Deum facilióre fórsit[an] itínere, et tanto forte ex[pe]dítius ambulántes, qua[nto] minórem sárcinam porta[nt].

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

NOS autem, exce[pto] quod Christi[ani] sumus, unde r[ationem] nem reddémus Deo de [vita] nostra, sumus étiam P[ra]pósiti, unde ratiónem [red]démus Deo de dispe[nsa]tióne nostra. Ad hoc d[ico] cultátem propóno, ut d[ilig]patiéntes nobis, orétis

nobis. Véniet dies, quo cuncta adducántur in judícium : et ille dies, si saeculo longe est, unicuíque hómini vitae suae últimus prope est. Tamen utrúmque latére Deus vóluit; et quando véniat dies últimus saeculi, et quando sit in unoquóque hómine hujus vitae finis.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

VIS non timére diem occúltum? Dum vénerit, invéniat te parátum. Cum ergo praepósiti ad hoc sint, ut his qui subjécti sunt, cónsulant, non in eo quod praesunt, utilitátem suam atténdant, sed eórum quibus minístrant. Quisquis ita praepósitus est, ut in eo quod praepósitus est gáudeat, et honórem suum quaerat, et commoda sua sola respíciat, se pascit, non oves.

In ii. Vesp. Commem. Quintis, S. Ægidii, nec-[illegible] SS. XII. Fratrum [illegible]sart., ut in Breviario.

[illegible]STA SEPTEMBRIS.

[illegible]E I. SEPTEMBRIS.

S. Caesarii [illegible]piscopi *Arelatensis et [illegible]fess. Duplex.* (m. t. v.)

[illegible]nia de Communi Con[illegible]ris Pontificis, praeter [illegible]ntia.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beáti Caesárii, Confessóris tui atque Pontíficis, solémnia frequentáre concédis : praesta ; ut quod ille nostris áuribus excellénter infúdit, intelligéntiae competéntis eruditióne capiámus. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CAESARIUS, Cabillóne nobílibus et piis paréntibus natus, magna ab ineúnte aetáte virtútum ac máxime misericórdiae in páuperes specímina dedit. Annos natus decem et octo, ínsciis paréntibus, Silvéstro Epíscopo Cabillonénsi ad clericátum se óbtulit. Biénnio post in Lirinénsi coenóbio mónachus factus, ita se pietátis ac poeniténtiae opéribus addíxit, ut, propter infírmam valetúdinem, ab Abbáte Arelátem in áerem salubriórem missus sit. Ibi stúdio eloquéntiae ne se remítteret terríbili visióne detérritus, ab Eónio Epíscopo Arelaténsi, de consénsu Abbátis Lirinénsis, diáconus, mox présbyter, ordinátur, et cuídam monastério Abbas praefícitur. Post triénnium, Eónio vita functo, ómnium votis Epí-

scopus eléctus, cum diu delituísset, tandem cessit. Totus in fídei et morum doctrína, ac vitiórum expurgatióne incúmbens, verbum Dei síngulis diébus mane et véspere praedicábat : supersúntque adhuc plúrimae ejus homilíae. Distribútis bonis ómnibus, páuperum speciálem curam hábuit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

SACRORUM Cánonum tum antiquórum, tum in concílio Agathénsi, cui praefúerat, recens edictórum rígidus observátor, calúmniis ob eam rem apud Alarícum regem Gothórum appetítus, Burdígalam in exsílium míttitur. Mox revocátus, a rege óbtinet ne calumniátor supplício tradátur. Sub Theodoríco rege in cárcerem ut próditor missus, et veritáte cógnita liberátus, captívos, distribútis thesáuris ecclésiae et vasis sacris effráctis, áluit, datóque prétio liberávit. Qua de causa accusátus ut spoliátor Ecclésiae, et rebelliónis fautor, Ravénnam proficísci cógitur. Verum vultus ejus serenitáte et majestáte percúlsus Theodorícus, omíssa accusatióne, eum honóribus máximis et pretiósis munéribus cúmulat. Quae múnera sanctus Praesul rediméndis captívis íllico erogávit. Inde Romam profféctus, a Symmacho Papa magno in honóre hábitus est, et pállio donátus.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

PRELATEM revérsus, monastérium sanctimoniálium amplíssimum reaedificávit, cui Caesáriam sorórem suam praefécit, regulámque valde laudátam compósuit, cum álteram pro viris edidísset. Officii divíni sériem et normam ordinávit. Concília plúrima celebrávit intra et extra provínciam suam, in primis Arausicánum secúndum, in quo de grátia et líbero arbítrio ac de praedestinatióne sanctórum cónditi sunt vigínti quinque cánones, toto orbe celebérrimi, et a Bonifácio Papa secúndo, postulánte Caesário, confirmáti. Concílio Valentíno per Cypriánum Telonénsem, quem deputáverat, intérfuit, ubi ejus doctrína confirmáta fuit et a calúmniis vindicáta. Concílio Aquénsi praefuit in causa Contumeliósi Regiénsis. Tandem cum exegísset in episcopátu annos quadragínta, magnis virtútibus multísque miráculis clarus obdormívit in Dómino, die vigésima séptima Augústi, anno quingenté-

simo quadragésimo secúndo, aetátis septuagésimo tértio. Corpus ejus, ut optáverat, in ecclésia beátae Maríae monastérii quod aedificáverat, tumulátum est.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi. *Ex Homilia* lxxix. *in Matth.*

TALENTA hic pro eo quod unusquísque fácere potest, accípimus, sive auctoritáte protégere, sive pecúniis juvére, sive doctrína admonére, sive ália quápiam re próximis prodésse queas. Nemo secum dicat : Cum unum taléntum hábeam, nihil possum efficere. Potes profécto ex ea una re sola comprobári. Non es paupérior illa vídua; non es Petro atque Joánne rustícior, qui quamvis rudes simul atque illitteráti fúerint, quóniam magno stúdio commúnem utilitátem compléxi fúerant, coelórum príncipes facti sunt.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

QUIPPE nulla res Deo grátior est quam ut univérsam vitam ad commúne cómmodum cónferas. Idcírco ratióne atque oratióne nos Deus decorávit, mentem et ingénium concéssit, manus, pedes, vires córporis dedit, ut his ómnibus et nos ipsos et próximos tutémur. Non enim ad agéndas grátias solúmmodo confert orátio, verum étiam ad docéndum et admonéndum perútilis est. Qua in re, si ea diligénter utémur, Dóminum; sin vero in contráriis, diábolum imitémur.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Ægidio, ut in Breviario. Commem. ejusdem et SS. XII. Fratrum Mart., ut in Breviario.

In ii. Vesp. Commem. sequentis.

DIE III. SEPTEMBRIS.

S. Raymundi Nonnati

Confessoris. Duplex.

(m. t. v.)

Omnia ut in Breviario, XXXI. Augusti.

---

scopus eléctus, cum diu delituísset, tandem cessit. Totus in fídei et morum doctrína, ac vitiórum expurgatióne incúmbens, verbum Dei síngulis diébus mane et véspere praedicábat : supersúntque adhuc plúrimae ejus homilíae. Distribútis bonis ómnibus, páuperum speciálem curam hábuit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

SACRORUM Cánonum tum antiquórum, tum in concílio Agathénsi, cui praefúerat, recens edictórum rígidus observátor, calúmniis ob eam rem apud Alarícum regem Gothórum appetítus, Burdígalam in exsílium míttitur. Mox revocátus, a rege óbtinet ne calumniátor supplício tradátur. Sub Theodoríco rege in cárcerem ut próditor missus, et veritáte cógnita liberátus, captívos, distribútis thesáuris ecclésiae et vasis sacris effráctis, áluit, datóque prétio liberávit. Qua de causa accusátus ut spoliátor Ecclésiae, et rebelliónis fautor, Ravénnam proficísci cógitur. Verum vultus ejus serenitáte et majestáte percúlsus Theodorícus, omíssa accusatióne, eum honóribus máximis et pretiósis munéribus cúmulat. Quae múnera sanctus Praesul rediméndis captívis íllico erogávit. Inde Romam proféctus, a Symmacho Papa magno in honóre hábitus est, et pállio donátus.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

FRELATEM revérsus, monastérium sanctimoniálium amplíssimum reaedificávit, cui Caesáriam sorórem suam praefécit, regulámque valde laudátam compósuit, cum álteram pro viris edidísset. Officii divíni sériem et normam ordinávit. Concília plúrima celebrávit intra et extra provínciam suam, in primis Arausicánum secúndum, in quo de grátia et líbero arbítrio ac de praedestinatióne sanctórum cónditi sunt vigínti quinque cánones, toto orbe celebérrimi, et a Bonifácio Papa secúndo, postulánte Caesário, confirmáti. Concílio Valentíno per Cypriánum Telonénsem, quem deputáverat, intérfuit, ubi ejus doctrína confirmáta fuit et a calúmniis vindicáta. Concílio Aquénsi praefuit in causa Contumeliósi Regiénsis. Tandem cum exegísset in episcopátu annos quadragínta, magnis virtútibus multísque miráculis clarus obdormívit in Dómino, die vigésima séptima Augústi, anno quingenté-

simo quadragésimo secúndo, aetátis septuagésimo tértio. Corpus ejus, ut optáverat, in ecclésia beátae Maríae monastérii quod aedificáverat, tumulátum est.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam pérgre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi. *Ex Homilia* lxxix. *in Matth.*

TALENTA hic pro eo quod unusquísque fácere potest, accípimus, sive auctoritáte protégere, sive pecúniis juvére, sive doctrína admonére, sive ália quápiam re próximis prodésse queas. Nemo secum dicat : Cum unum taléntum hábeam, nihil possum efficere. Potes profécto ex ea una re sola comprobári. Non es paupérior illa vídua; non es Petro atque Joánne rustícior, qui quamvis rudes simul atque illitteráti fúerint, quóniam magno stúdio commúnem utilitátem compléxi fúerant, coelórum príncipes facti sunt.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

QUIPPE nulla res Deo grátior est quam ut univérsam vitam ad commúne cómmodum cónferas. Idcírco ratióne atque oratióne nos Deus decorávit, mentem et ingénium concéssit, manus, pedes, vires córporis dedit, ut his ómnibus et nos ipsos et próximos tutémur. Non enim ad agéndas grátias solúmmodo confert orátio, verum étiam ad docéndum et admonéndum perútilis est. Qua in re, si ea diligénter utémur, Dóminum; sin vero in contráriis, diábolum imitémur.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Ægidio, ut in Breviario. Commem. ejusdem et SS. XII. Fratrum Mart., ut in Breviario.

In ii. Vesp. Commem. sequentis.

DIE III. SEPTEMBRIS.

S. Raymundi Nonnati

Confessoris. Duplex.

(m. t. v.)

Omnia ut in Breviario, XXXI. Augusti.

---

benígne et peramánter impertítus est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

HD virilem provéctus aetátem sanctus Bodo, uxórem accépit Odilam, géneris nobilitáte et pietáte sibi non ímparem, ex qua fíliam suscépit nómine Thebérgam, quae, virginitáte servâta, paréntum vestígiis insístere non désiit. Commúnem óperam ad spirituálem proféctum pii cónjuges conferébant, in mandátis Dómini fidéliter incedéntes. Verum Valbérti, qui Eustásio in Abbátem successérat, adhortatiónibus commóti, vitam coelibem, ut totos se mundo ad Dei obséquium subdúcerent, ampléxi sunt. Hinc facultátibus máxima ex parte paupéribus erogátis, Laudúnum sese contulérunt ad sorórem Salabérgam, quae ibi monastérium duplex constrúxerat, unum viris, moniálibus álterum. In hoc, sumpto velámine, usque ad mortem Odila se retrúsit. In illud vero viris destinátum sanctus Bodo ingréssus, calcáto saeculi fastu, monáchum induit, et sub disciplína sacerdótis nómine Itali, ad praestábilem insignémque virtútem pervénit, donec ex divulgáta sanctitátis fama, commúni cleri et pópuli suffrágio, ad Tullénsem sedem, Eborini morte vacántem, accersítus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

SPISCOPALI honóre insignítus, provéctae jam aetátis sanctus Bodo concéptam spem de sua caritáte et suo in animárum salútem stúdio implévit, et verbis addens exémpla, nulli unquam óptimi pastóris défuit officio. Quod de patérna hereditáte supérerat, in sublevándis paupéribus et aedificándis ecclésiis dedicávit. Tria enim ex praediis suis constrúxit monastéria: scílicet Stivagiénse ad Murtham amnem beáto Petro Apóstolo consecrátum, in quo canónicis reguláribus successére Praemonstraténses; álterum Offonis villam nuncupátum; tértium dénique puellárum ab auctóre Bodónis Monastérium dictum, cui fíliam Thebérgam Abbatíssam praefécit, quodque a Berthóldo Tullénsi Antístite, in superiórem locum sub título sancti Salvatóris translátum, a Benedictínis mónachis ad canónicos reguláres tránslit. Post multa tandem pietátis insígnia defúnctus Bodo, in coemetério sancti Mansuéti sepelítur, ad finem vergénte

saeculo séptimo; unde ejus relíquiae Laudúnum translátae in monastério sancti Joánnis, una cum óssibus sanctae Salabérgae recónditae sunt, ubi pari populórum stúdio colúntur.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxiv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. *Comment. in Marc. Cap.* xiii.

CERSPICUE osténdit Dóminus quare díxerit : De die autem illo vel hora nemo scit, neque Angeli in coelo, neque Filius, nisi Pater : quia non expédiat scire Apóstolis, ut péndulae exspectatiónis incérti semper eum credant esse ventúrum, quem ignórant quando ventúrus sit. Et non dixit : Quia nescímus qua hora Dóminus ventúrus sit, sed : Nescítis; praemissóque patrisfamílias exémplo, cur retíceat consummatiónis diem, manifestius docet, dicens : Vigiláte ergo, nescitis enim quando Dóminus véniat, sero, an média nocte, an galli cantu, an mane : ne cum vénerit repénte, invéniat vos dormiéntes.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

QUOD autem vobis dico, ómnibus dico : Vigiláte. Non Apóstoli tantum, et successóres eórum, rectóres nimírum Ecclésiae, sed et omnes vigiláre praecípimur. Univérsi jánuas córdium nostrórum, ne hostis antíquus mala suggeréndo irrúmpat, instánter serváre jubémur; ne nos dormiéntes Dóminus véniens invéniat, sédulo sínguli praecavére debémus. Unusquísque enim pro se reddet ratiónem Deo. Vigilat autem, qui ad adspéctum veri lúminis mentis óculos apértos tenet : vígilat, qui servat operándo quod credit : vígilat, qui a se torpóris et negligéntiae ténebras repéllit. Hinc étenim Paulus dicit : Evigiláte, justi, et nolíte peccáre. Hinc rursus ait : Hora est jam nos de somno súrgere.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de SS. Martyribus, ut in Breviario.

In Laudibus Commem. Octavae et SS. Martyrum.

In ii. Vesp. a Capit. de sequenti, Comm. praeced. et Octavae.

DIE XII. SEPTEMBR.
S. Richardis
Imperatricis, Virginis.
Duplex.
Omnia de Communi Virginum, praeter sequent.
Oratio.

DEUS, qui beátam Richárdem, Vírginem tuam, calúmniis hóminum eréptam, aetérna glória coronásti; da nobis supplícibus tuis, sic ejus exémplo et intercessióne, verbo et ópere dilígere, ut aetérnae dilectiónis praemia assequámur. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

RICHARDES, natálibus clara, virtútibus clárior, Cárolo imperatóri, cui cognómen Crassus, in matrimónium data, Romae a Joánne octávo, summo Pontífice, anno Christi octingentésimo octogésimo una cum Augústo cónjuge uncta fuit et coronáta. Ad summum eláta sólium, fulsit non minus sanctitáte quam majestáte. Ob singulárem qua praedita erat sapiéntiam, a Carolo in partem regni gubernándi adscíta, nonnísi ad Dei glóriam, religiónis jura, impérii increméntum et populórum felicitátem sua utebátur potestáte, tántaque erat illíus sapiéntiae fama, ut praenominátus summus Póntifex ad eámdem honorificas déderit litteras, quibus pro obtinéndis a Caesare auxíliis contra Saracénos Romam infestántes, Richárdis implorábat opem. ℟. Propter.

Lectio v.

LUGEBATUR in dies Cároli glória, cum eídem praeter Germánicum impérium obtígerit et Gállicum. Porro Richárdis piétas ac sapiéntia ómnium ore celebrábátur; cum, ecce hómines iníqui, sub quorum lábiis venénum áspidum, acuérunt linguas suas sicut serpéntis, et cogitántes iniquitátem in corde suo, castíssimam cónjugem velúti violátae conjugális fídei ream ad Imperatórem déferunt. Cárolus calúmniis crédulas praebet aures, excandéscit, próceres regni cóngregat, Richárdem in judícium vocat, accúsat, leges in vindíctam interpéllat. Stetit impertérrita imperátrix, dicens in corde suo: Dómine, ínnocens sum, ne tradas me calumniántibus me. ℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

CAROLO, testimónio suo públice intáctam a se cónjugem comprobánte, quamvis in-

nocens, demíssa, diadémata sua depósuit, et Andlávii, in nobílium vírginum collégium, quod institúerat praediisque ditáverat, discéssit, illúdque légibus sapientíssimis et exémplis sanctissimis instrúxit. Ibi in oratiónibus et obsecratiónibus per plures annos persevérans, coeléstem proméruit corónam, migravítque ad coeléstem Sponsum quartodécimo Kaléndas Octóbris, saeculo nono ad finem vergénte. Signis post mortem cláruit, et Leo nonus, Póntifex máximus, cum saeculo undécimo per Alsátiam transíret, Andlávii corpus sanctae Richárdis e lóculo, in quo primum jacúerat, ad eminentiórem tumbam retro altáre majus elevávit et honorífice recóndidit. Ibi hodiédum jacent sacrae exúviae; calva vero sanctae imperatrícis, in duas partes divísa Andlávii necnon et Stivágii veneratióni fidélium expónitur.

℣. Afferéntur Regi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. xxi.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis proelia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

De tempore Sermo ccxlii.

QUOTIESCUMQUE in hoc pervérso saeculo contra laudábiles viros multifórmes tendúntur insídiae, vel divérsae calumniárum emérserint causae, quid homo péstilens cógitet, quid diábolus machinétur, non métuet justus, quia cum ipso est Christus. Eligátur homo miles in proelio constitútus, offícia semper exércere virtútum. Unum ergo de duóbus ampléctitur: aut, patefáctis insídiis, ejus innocéntia in pópulo clarescit; aut persequéntibus inimícis praeventus, cum conditiónem mortis excésserit, moléstiis saeculáribus liberátus, portum securitátis intrábit. Daniel prophéta nec in lacu projéctus leónum timóre percúlsus expávit, sed, inter ista bestiárum ora consístens, Dóminum tota mente placávit, et tyránnicas dispositiónes illaesus evásit. Zacharías, Póntifex máximus, pro cultu Dei, pro légibus sacris, pro censúra in templo sacerdotáli, rebéllem increpans pópulum, mortem constánter accépit, et detestábilis ácies Judaeórum ejus cruóre paviméntum infécit. Zacharías mar-

tyr triúmphat, et Daniel conféssor exsúltat. Unus móritur et triúmphat, alter evádit et regnat.

℟. Haec est virgo.

Lectio viii.

SED nec femíneus sexus suis fraudátur exémplis, qui pudicítiae ornátum salúbriter reservávit. Susánna illústris, decus pudicítiae, vicit impudéntiam júdicum, petulántiam seniórum compréssit audácem, ne cástitas in ea paterétur injúriam. Stabat Susánna in judício, falsórum mendácibus oppréssa testimóniis damnatórum; stabat, non tamquam rea, sed pro castitáte fírmiter moritúra. Ibat ergo pudíca ad supplícium, non adulterórum corpus, in quo extréma libído exárserat et diábolus inflammáverat. Quod protéxerat virtus et ornábat pudor, illaesum ibat in mortis exítium, egrégium portábat caput, cujus vultum íntegra consciéntia sublimábat ad coelum. Propter damna pudóris salútis vota compréssit, et cui fúerant cara praemia castitátis, vitae gáudium non amísit.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

O AMOR honestátis et legis! Susánna adultérii consciéntiam graviórem judicávit quam poenam. Cum ducerétur, non dolébat de supplício, quia gaudébat de testimónio falsídico. Innocens accusátur per senténtiam, sed nutu Dei suspénditur poena, ut judicántium fálsitas denudarétur, et innocens purgarétur. Infírmus sexus contra viros surgit fórtior, expúgnat libídinem cástitas et honéstas, impúlsu luxúriae horrénda prostérnitur impróbitas. Susánna própriam virtútem ánimi servávit, et judícium populórum constánter excépit. Conflántur de innocénte falsa crímina; ille enim munítus est, qui Deum habúerit defensórem. Dénique Daniel prophéta instínctu Dei commónitus: Rédite in judícium, exclamávit. Stupet pópulus pro judício repentíno, revocátur ad dicta, falsos testes pavor invádit, gemit diábolus quod ipsíus comménta nudéntur, gaudent Angeli de pudóris integritáte compérta, quod defendátur in terris véritas fatigáta.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesperis, a Capit. de sequenti, Commem. praecedentis et Octavae.

DIE XIII. SEPTEMBR.

S. Amati

Abbatis. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., praeter sequent.

Oratio. Intercéssio nos.
Commem. Octavae.
In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

AMATUS, Gratianópoli nobílibus et piíssimis paréntibus natus, adhuc adoléscens Deo sanctóque Maurício apud Agáunum a patre Heliódoro oblátus est. Ibi vitam profésssus monásticam, cum trigínta fere annos in coenóbio egrégia virtútis laude exegísset, in antrum se ábdidit, haud procul a monastério, ac pene inaccéssum. Qua in erémo pane tantum hordeáceo et aqua víctitans, nudis pédibus, veste utens ex péllibus vervécum contéxta, divínae contemplatiónis assiduitátem labóre mánuum temperábat. Cum autem eam céllulam triénnio inhabitásset, a sancto Eustásio Abbáte, illuc transeúnte, Luxóvium addúctus est. Haud multo post ad praedicándum Dei verbum in Austrásiam emíssus, cum ad Romarícum, primae nobilitátis maximaeque apud regem grátiae virum, divertísset, id effécit ut quod hic jam olim ánimo concéperat de abdicándo saeculo, tandem parturíret, ac Luxóvii e sancti Columbáni régula mónachus fieret.

℟. Honéstum.

Lectio v.

COSTEA Amátus, cum Romaríco e Luxóvio egréssus, in hujus fundo, qui Romaríci mons appellátur, monastérium puellárum cóndidit, cui Mactefledem, exímiae sanctitátis moniálem, Amátus praefécit. Exínde in castrum Habéndum, ab hóminum frequéntia remótum, novum puellárum collégium dedúxit; ibíque, adjuvánte Dómino, multis colléctis virgínibus, psalléntium instítuit septem turmas, in unaquáque duodénis die noctúque concinéntibus. Non longe a vírginum domicílio, Amátus in castéllo eódem monachórum quoque coenóbium seórsim excitávit; ipse autem in rupe cóncava céllulam sibi parávit, lectulúmque éxcidit ad statúrae suae mensúram. Ibi latitánti frústulum panis et aqua ad omnem victum, statis intervállis, e proeminénte saxo per funem supérne demittebántur. Nec inde exíbat, nisi Domínicis diébus, fratres ac soróres divíni verbi pábulo refectúrus. Tum vero et sententiárum gravitáte, et hilaritáte vultus, et lácrymis ubértim manántibus, sen-

sum pietátis incredíbilem auditóribus infundébat : et dictis auctoritátem crebra mirácula, ac prophética arcanórum cognítio, et virtútum máxime exémpla conciliábant.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

COELITUS tandem praemónitus de óbitu intra annum sibi imminénte, cilicínam cúlcitram cínere oppléri jussit, qua deínceps uterétur : paucísque post diébus, accítis frátribus, in cínere et cilício prostrátus, praetéritae vitae noxas públice conféssus est. Deínde in ipso límine basílicae sanctae Maríae parári sibi túmulum mandávit, titulúmque in eo inscríbi ex quo humílitas sanctíssimi viri exímie praelucébat. Dénique mane, absúmpto córpore, Idibus Septémbris, cum sancti Leónis Papae ad Flaviánum Epístolam coram se recitári jussísset, inter suórum lácrymas áltaque suspíria, beátam efflávit ánimam. Corpus ejus, eo quo jússerat loco sepúltum, támdiu ibi jácuit, donec, transácto anno, ipsa die óbitus anniversária, divíno admónitu, in interiórem aedem beátae Maríae translátum est.

℟. Iste homo.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia S. Hieronymi in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. *ut in Communi Abbatum i. loco.*

In Laud. Commemoratio Octavae.

Vesperae ii. de sequenti, Commem. praeced. et Octavae.

DIE XVI. SEPTEMBR.

S. Apri

Episc. Tullensis et Conf.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

IN I. VESPERIS,

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Ipsum elégit Dóminus ab omni vivénte, offérre sacrifícium Deo, incénsum, et bonum odórem pro pópulo suo.

Oratio.

DEUS, qui beáti Apri, Confessóris tui atque Pontíficis, méritis delectáris et précibus : tríbue, quaesumus, ejus nos méritis refovéri, et précibus adjuvári. Per Dóminum.

Commem. Octavae, et SS. Euphemiae, Luciae, et Germiniani, Mart., ut in Breviario.

In i. Nocturno, Lectiones Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

PER, in território Trecénsi, nobílibus et piis paréntibus éditus, et a púero diligénter christiánae religiónis institútus praecéptis, sic a cunis virtútum ómnium tirocínia pósuit, ut in ténera aetáte, qualis futúrus esset in juvenili praemonstráret, puerílium inexpértus, circa ecclésias et loca sancta frequens, perfectissimórum quorúmque sectátor aemulus, ac praecípue véluti innáta in páuperes propensióne mirábilis; ádeo ut saepius, sua qua nudos vestíret túnica, se puer sanctus exúeret. Crevit autem cum annis illa quae de útero matris cum eo egréssa videbátur miserátio; quippe qui juris sui factus, cunctas possessiónes suas paupéribus erogáverit. Cumque his et áliis virtútum insígnibus longe latéque ipsíus fama crebrésceret, ad pontifícium Leucórum, concórdi Sacerdótum ac cívium voluntáte, et commúni ómnium acclamatióne, non minus raptus quam eléctus addúcitur.

℟. Invéni David.

Lectio v.

N Epíscopum assúmptus, idem constantíssime perseverávit, qui prius fúerat. Eadem in corde humílitas, in vestítu simplícitas, in cibo párcitas, in sólitis exercítiis assidúitas: nunc, ut ántea, mitis allóquio, vultu serénus, cunctis congréssu fácilis. Quin pótius tantum augebántur lucra virtútis, quantum erat sublímior dígnitas Sacerdótis. Omnibus nempe ómnia factus, ut omnes lucrifáceret, infírmus infírmis, afflíctis contristátus, púero párvulus, perfécto viro perféctus, ómnium in se visus est conditiónes et aetátes tamquam suas suscípere: ínsuper in verbi divíni dispensatióne ita assíduus, ut nullum tempus a salutári praedicatióne, aut aetérnae vitae mónitis vácuum esse síneret; gémino sic modo subjectórum salúti cónsulens; quátenus eos vidélicet et verbo praedicatiónis, et exémplo boni óperis sédulo informáret.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

EC tantis virtútibus signa defuére; praetérquam quod enim magnum in daemones exercéret impérium, vexatósque a spirítibus immúndis solo Crucis signo liberáret; insígne illud de ipso refértur miráculum, quod Cabillóne tribus reis neci addíctis, et in cárcere deténtis indulgéntiam ab Adriáno júdice

precátus, et ſterum atque ſterum repúlsam passus, quam ab hómine non pótuit exoráre vinctórum libertátem, hanc ab omnipoténte Deo mox impetrávérit, damnatórum vínculis contínuo disrúptis, et cárceris fóribus divínitus reserátis. His et plúribus áliis quibus elúxit Aper, clarus opéribus, dum novam extra muros basílicam cónstruit, priúsquam suprémam óperi manum impóneret, ad labórum praemia vocátus, sepelítur in suburbána, quam aedificáre coeperat, ecclésia. Tanta autem mox ab óbitu fuit ipsíus sanctitátis opínio, ut, séptimo ineúnte saeculo, illa in subúrbio basílica titulári sancti Apri patrocínio jam gaudéret. ℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxiv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

In cura past. part. i.

CUM curam pópuli eléctus Praesul súscipit, quasi ad aegrum médicus accédit. Si ergo adhuc in ejus ópere passiónes vivunt; qua praesumptióne percússum medéri próperat, qui in fácie vulnus portat? Ille ígitur modis ómnibus debet ad exémplum vivéndi pértrahi, qui cunctis carnis passiónibus móriens, jam spiritáliter vivit, qui próspera mundi postpónit, qui nulla advérsa pertimescit, qui sola intérna desíderat. Cujus intentióni bene cóngruens, nec omníno per imbecillitátem corpus, nec valde per contuméliam repúgnat spíritus. Qui ad aliéna cupiénda non dúcitur, sed própria largítur. Qui per pietátis víscera cítius ad ignoscéndum fléctitur; sed nunquam plus quam déceat ignóscens, ab arce rectitúdinis inclinátur.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

QUI nulla illícita pérpetrat; sed perpetráta ab áliis ut própria deplórat. Qui ex afféctu cordis aliénae infirmitáti compátitur, sicque in bonis próximi sicut in suis provéctibus laetátur. Qui ita se imitábilem céteris, in cunctis quae agit, insínuat, ut inter eos non hábeat, quod saltem de transáctis erubéscat. Qui sic studet vívere, ut proximórum quoque corda aréntia doctrínae váleat

fluéntis irrigáre. Qui oratiónis usu et experiménto jam dídicit, quod obtinére a Dómino quae popóscerit, possit.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de SS. Martyribus ut in Breviario, vel, si Festum transferatur,

Lectio ix.

SI enim fortásse quis véniat ut pro se ad intercedéndum nos apud poténtem quémpiam virum, qui sibi irátus, nobis vero est incógnitus, ducat; prótinus illi respondémus : Ad intercedéndum veníre non póssumus, quia familiaritátis ejus notítiam non habémus. Si ergo homo apud hóminem, de quo mínime praesúmit, fíeri intercéssor erubéscit : qua mente apud Deum intercessiónis locum pro pópulo árripit, qui familiárem se ejus grátiae esse per vitae méritum nescit? Aut ab eo quómodo áliis véniam póstulat, qui utrum sibi sit placátus ignórat? Qua in re adhuc áliud est sollicítius formidándum; ne qui placáre iram posse créditur, hanc ipse ex próprio reátu mereátur. Cuncti enim líquido nóvimus, quia cum is qui dísplicet, ad intercedéndum míttitur, iráti ánimus ad deterióra provocátur.

In Quatuor Temporibus Lectio ix. de Homilia Feriae.

AD LAUDES,

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ana. Ipse est diréctus divínitus in poeniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis; et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

Oratio.

DEUS, qui beáti Apri, Confessóris tui atque Pontíficis, méritis delectáris et précibus; tríbue, quaesumus, ejus nos méritis refovéri et précibus adjuvári. Per Dóminum.

Commem. SS. Martyrum et Feriae in Quatuor Temporibus.

IN II. VESPERIS,

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ana. Curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne, et adéptus est glóriam in conversatióne gentis.

Commem. sequentis.

DIE XXIII. SEPTEMB.
S. Lini
Papae et Mart. Duplex.
Omnia ut in Breviario Romano, eadem die.

DIE XXV. SEPTEMBR.
S. Nicolai
a Tolentino
Confessoris.
Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario Romano, die X. hujus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti, Commem. praeced. et SS. Mart. Cypriani et Justinae, ut in Breviario.

DIE XXVI. SEPTEMB.
S. Salabergae
Viduae. Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart., praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátam Salabérgam claritáte tui lúminis illustrásti, et saeculum relínquere docuísti : tríbue nobis, quaesumus; ut ejus exémplo, die ac nocte obsecratiónibus et oratiónibus instántes, coeléstium consolatiónum mereámur esse partícipes. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SALABERGA, sancti Bodónis Episcopi Tullénsis soror, infans lumínibus orbáta, praemísso triduáno jejúnio, in prístinum oculórum usum, a beáto Eustásio Luxoviénsi Abbáte, cum ex Germánia rédiens, apud paréntes ejus aliquándo divertísset, restitúta est. Ad adúltam aetátem pervéniens, Gundoíni patris Saretrudísque matris hortátu, praeter voluntátem, Richrámno praepoténti viro nupta est. Quo post duos menses exstíncto, sancti Eustásii pia mónita in memóriam révocans, in coenóbium a Romaríco in Vósago saltu constrúctum secédere decréverat. Sed patris voluntáte, qui Dagobérto regi id displicitúrum metuébat, secúndis núptiis Blandíno conjúncta est; ex quo quinque líberos suscépit, tres fílias scílicet et duos fílios, quos ab infántia omnipoténti Deo sacrávit, id unum in votis habens, ut totam domum suam Christi fáceret ecclésiam.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

INTEREA Salabérga, consentiénte viro, quem étiam ad monásticam vitam ineúndam addúxit, religiónis vestem índuit, et coenóbium in possessióne patérna ad Burgúndiae et Austrásiae confínium constrúxit : in quo puéllae ámplius centum Christo consecrátae sunt. Cum autem coe-

nóbium illud utriúsque regni bellis pérvium esset, vérita prudens múlier ne sexus imbéllis militári fíeret obnóxius injúriae, securiórem sibi sedem déligens, cum virgínibus sibi commíssis Laudúnum se cóntulit : et ab Attilóne Epíscopo cum clero honorífice occurrénte in urbem dedúcta est. Ibi nóbile et amplum, cum oratóriis septem, sub invocatióne sancti Joánnis Baptístae cóndidit monastérium : in quo brevi confluéntibus nobílium Francórum puéllis, vírgines fere trecéntae sese divino offício mancipárunt : quas in turmas dívidens sancta Salabérga, perénnem Deo laudem, more Agaunénsium monachórum virginúmque Habendénsium, die noctúque sine intermissióne concinéndam instituit.

℟. Dilexísti.

Lectio vi.

SANCTI Joánnis monastério praefuit beáta Salabérga quindecim círciter annis. Hoc in múnere, ómnium virtútum exercítiis, commendábilem se praebuit; at céteris praecéllere videbatur ejus humílitas. Quidquid enim húmile et abjéctum in monastério, quidquid munditiárum faciéndum erat, in eo praecípuas sibi partes praeripi non patiebátur. Per biénnium duris infirmitátibus probáta, mira patiéntiae specímina exhíbuit, et nihilóminus psalmis, oratiónibus, vigíliis et jejúniis frequéntius sólito vacábat. Tandem de instánte morte praemónita, convocátas soróres, ut in servítio Dei omnipoténtis perseverárent, admónuit. Quo facto, mériti dives, et miráculis insígnis emísit spíritum, décimo Kaléndas Octóbris, anno círciter sexcentésimo quinquagésimo sexto, et in oratório sanctae Maríae Profúndae sepultúram accépit.

℟. Fallax grátia.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Símile est regnum. *de Communi.*

Lectio ix. de SS. Martyribus (duabus junctis), et eorum Commem. in Laudibus.

In ii. Vesp. a Capit. de seq. Commem. praeced.

DIE XXVII. SEPTEMB.

SS. Cosmae *et* Damiani

Martyrum. Duplex.

Omnia ut in Breviario Romano, eadem die.

In ii. Vesperis Commem. sequentis.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I. OCTOBRIS.
S. Remigii
Episcopi Rhemensis et Confessoris. Duplex. Omnia ut in Breviario. Vesperae ii. de sequenti, Commem. praeced.

DIE III. OCTOBRIS.
SS. Cornelii *et* Cypriani
Martyrum. Semiduplex. Omnia ut in Breviario Romano, die XVI. Septembris.

Commemoratio
Sanctae Mennae
Virginis.

IN I. VESPERIS.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátae Mennae Vírginis tuae festivitáte gaudémus, ita piae devotionis erudiámur affécti. Per Dóminum.

Lectio ix. De S. Menna.

MENNA, sanctórum Eucháriì et Elíphii soror, Solimarícacae in dioecési Tullénsi nata, a téneris annis multa dedit futúrae sanctitátis indícia. Ubi adolévit, a patre Báccio Cataláunum missa, ab hujus urbis Praesule sacris virgínibus erudiénda tráditur; quarum consórtio et piis exercítiis ádeo delectabátur, ut jam tum virginitátem suam Deo devovére statúerit. Intérea praenóbili viro sponsánda in pátriam a paréntibus revocátur, qui erga fíliam, ut a sancto propósito resilíret, nihil intentátum reliquérunt. Ipsa autem e patérna domo sese subrípiens, ad Catalaunénsem Epíscopum iter instítuit, ad cujus pedes supplex provolúta, ut, quod prae mánibus gerébat virgíneum velámen, cápiti suo imponerétur, effúsis lácrymis efflagitávit. Voti compos facta, et paulo post a paréntibus tam mirábili constántia victis revocáta, cum illis, quámdiu vixérunt, sanctíssime conversáta est. Quibus exstínctis, in praedíolum quod sibi ex hereditário jure obvénerat, se recépit. Ibi, negléctis terrénis ópibus, obscúram vitam degens, et coeléstia méditans, in omni virtútum génere enítuit. Tandem, maúra coelo ac bonis opéribus dives, ad coeléstem Sponsum migrávit, atque in Fontaníaca ecclésia se-

púlta est, inde ejus relíquiae in abbatiálem Portus Suávis ecclésiam undécimo saeculo translátae sunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

Ana. Símile est regnum coelórum hómini negotiatóri quaerénti bonas margaritas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

Oratio ut supra.

DIE V. OCTOBRIS.
S. Leodegarii
Episcopi Augustodunensis et Martyris.
Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, praeter sequentia.

Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui beáto Leodegário, Pontífici et Mártyri tuo, usque ad mortem pro justítia certáre tribuísti, fac nos ejus méritis vitae frágilis amórem abjícere, et ad te, qui solus vera vita es, pervenire. Per Dóminum.

Commem. SS. Placidi et Soc. Mart. ut in Breviario.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

LEODEGARIUS, ex praeclaríssima nobilissimáque Francórum progénie exórtus, sanctae Othíliae consobrínus, útpote hujus matris Beresíndae soróre, sancta Sigránda, génitus, a primaeva aetátis infántia a paréntibus in palátio Clotário secúndo regi tráditus, et ab eódem rege, non post multum témporis, Didóni Pictavórum Epíscopo, avúnculo suo, litterárum stúdiis per sacerdótem, virum religiósum, imbuéndus datus est, a quo pie educátus, quam ab ipso castíssimam morum disciplínam accépit, eam meliórem réddidit. Nam adoléscens, ut erat praecláro ingénio, liberálium ártium sciéntia instrúctus, quo in doctrínis praestántior éxstitit, eo plus in móribus conformándis diligéntiae pósuit, ita ut, vigínti annos natus, senis prudéntiam et gravitátem prae se ferret. Itaque Diáconus primum, moxque Archidiáconus constitútus, factus deínde monastérii sancti Maxéntii in dioecési tunc Pictaviénsi Abbas, múnerum sibi demandatórem curas sanctíssime sustínuit. Tandem Clotário secúndo, fílio Dagobérto

primo et Clodovaeo secúndo régibus defúnctis, curis sanctae Bathíldis, postrémi víduae, regni, Clotário tértio fílio aetáte minóre, administrae, prope perspéctis virtútibus Leodegárii, ipse Augustodunénsi Ecclésiae Episcopus praefícitur. Quo honóre sublimátus, virginitátem, vigílias, abstinéntiam, tem quam, usque dum in vita fuit, integérrimam custodívit, oratiónis assiduitá liberalitátem, hospitalitátem, in adhortándo mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem, semper adhíbuit.

℟. Honéstum.

Lectio v.

POST decem annos ex quo Leodegárius sedem episcopálem conscénderat, móritur Clotárius. In palátium ad vocátus sanctus Praesul tantum apud áulicos consílio váluit, ut Childerícum, Austrásiae jam regem, defúncti nuper regis fratrem, regno praefécerint. Tenébat tunc inter istos non ínfimum locum Ebroínus, fuerátque Clotário regnánte Major-Domus. Is non zelo justítiae, sed cupiditáte nímium aestuans, Theodorícum, Childeríci fratrem, regem creáre conabátur. Spe sua frustrátus, cápiti suo métuens, patrocinánte Leodegário, a rege obtínuit ut, vita condonáta, rebus praeséntibus relíctis, licéret sibi in Luxoviénsi monastério religiósum institútum profitéri. Ebroíno ex aula relegáto, factum est ut sancti Antístitis prudéntia atque indústria domus régia totúmque Francórum regnum pace frueréntur. Cum autem Childerícum ob antíquas regni leges rescíssas, filiámque avúnculi sui uxórem ductam ac morum depravatiónem argúeret, in idem Luxoviénse monastérium, quo conjéctus erat Ebroínus, detrúsus est. Utérque póstea, rege trucidáto, in prístinum statum est restitútus; sed Ebroínus Didónem, quondam Cabillonénsium Epíscopum, Bobónem e Valentína sede dejéctum, ac Waimerum, Campániae ducem, cum exércitu Augustodúnum misit, qui Leodegárium comprehénderent.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

HE cógnita, sanctus Praesul, erogátis in páuperes facultátibus, triduáno jejúnio indícto, et factis circum urbis moenia cum cruce et relíquiis Sanctórum supplicatiónibus, Christi córpore pie munítus, ne quid detriménti cívitas sui causa paterétur, sponte se trádidit

inimícis, qui illum statim, óculis erútis, in monastérium relegárunt. Inde post biénnium váriis cruciátum torménti, praecísis ipsi lábiis et lingua, in coenóbium Fiscamnénse sub custódia asservándum reclusérunt. Dénique in palátium ductus, quo nonnúlli Episcopi convénerant, cum linguae offício níhilo sécius uterétur, discíssa túnica, episcopáli dignitáte spoliátus, conjéctus est in cárcerem, ex quo in silvam territórii Atrebaténsis, ejus subínde nómine insignátam, a quátuor sicáriis abdúctus, cápite truncátus est anno Christi sexcentésimo septuagésimo octávo, sexto Nonas Octóbris. Corpus ejus, ibi apud Sarcíngam sepúltum, inde post biénnium ad Pictónes, váriis in itínere patrátis miráculis, delátum est et honorífice in ecclésia coenóbii sancti Maxéntii, cui ántea praefúerat, cónditum: maxíllam vero superiórem Mártyris, quae olim in illustríssima Murbacénsi abbatía servabátur, Ecclésia Guebwilénsis ad sanctum Leodegárium se possidére mérito gloriátur.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Si quis vult post me venire. *de Communi ii. loco.*

Lectio ix. de SS. Placido et Soc. Mart. et eorum Commem. in Laudibus.

Vesperae ii. a Capitulo de sequenti, Commemoratio praecedentis.

DIE VII. OCTOBRIS.

S. Libariae

Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg., praeter sequentia.

Oratio. Deus, qui inter cétera.

Commem. praecedentis, S. Marci Papae et Conf., necnon SS. Sergii, etc., Mart., ut in Breviario.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EMPORE Juliáni imperatóris, in dioecési Tullénsi, floruérunt nobilíssimae, sanctissimaeque tres soróres, Libária, Menna et Susánna, quae quidem ex hoc plúrimum commendántur apud omnes, quod a prima aetáte, virginitátem suam Christo devóverint, magnóque pietátis ac fídei zelo, ad extrémum vitae spíritum, illibátam serváverint. Sed soróribus eo celébrior habétur Libária, quod ad virginitátis cúmulum martyrii palmam adjúnxerit.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

CUM enim Grandi dégeret, atque coram praeside sistetétur, jussa áuream Apóllinis státuam procúmbens adoráre, constantíssime recusávit. Cumque promíssis et blandítiis urgerétur, addúci non pótuit ut deos cóleret, ásserens se malle vita quam Christo privári. Quamóbrem váriis afféctam supplíciis hanc decollári praecépit judex; et sic ad dúplicem virginitátis et martyrii láuream pervénit, octávo Idus Octóbris. Fratres hábuit Euchárium et Elíphium, qui étiam pro Christo sánguinem profudérunt.

℟. Dilexísti.

Lectio vi.

QUAM autem antíqua sit apud nos sanctae Mártyris memória, testátur Pibo Tullénsis Epíscopus, cum ex sanctae Libáriae cujus jam tum célebris erat festívitas, relíquiis partem sub altáre majus sancti Mansuéti, in consecratiónis solemnitáte, recondidísse se mémorat. Corpus illíus Grandi sepúltum, ac ibi, multa per saecula, digno cum honóre servátum, subínde propter mílitum incúrsus, a Cardináli Valdemontáno in urbem Tullénsem, ad abbátiam sancti Leónis translátum est: unde ad várias tum in hac dioecési, tum in áliis, sub illius patrocínio consecrátas ecclésias partículae quaedam transmíssae sunt. Nequíssimis tamen gállicae perturbatiónis diébus, cives Grandénses a Tullénsibus corpus sanctae Libáriae tamquam thesáurum sibi próprium repetiérunt; votíque cómpotes facti sacras ejus reliquias, decúrsu témporis, tum in ecclésia parochiáli, tum in capélla perantíqua coemetério circúmdata honorificentíssime reposuérunt.

℟. Afferéntur.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Símile erit regnum coelórum.

Lectio ix. de S. Marco, ut in Breviario, eadem die.

In Laudibus Commem. S. Marci, necnon SS. Mart.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti, Commemoratio praecedentis.

DIE XVI. OCTOBRIS.
S. Eliphii

Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., praeter sequentia.

Oratio.

TRAESTA, quaesumus, omnípotens Deus; ut beáti Mártyris tui Elíphii intercessió-

ne et exémplo, inter hujus mundi tentaménta, contra salútis hostes fide firma, et ardénti caritáte roborémur. Per Dóminum.

Commem. praecedentis.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELIPHIUS in dioecési Tullénsi natus, vitae sanctitáte et martyrii glória natále solum illustrávit. Quod enim, contrítis ad flúvium Veram idolórum simulácris, plebem ad sacrílega thura convocátam ab ímpio cultu avocáret, comprehénsus, et christiánam religiónem constánter proféssus, prope Solimaríacam urbem, ubi nunc vicus nómine Solóssa, tempóribus Juliáni imperatóris, cápite truncátus fuísse tráditur.

℟. Honéstum.

Lectio v.

CORPUS ejus in monte vicíno sepúltum, in exstrúcta super ejus túmulum capélla pérdiu veneráti sunt fidéles; donec crebrescéntibus ad illius sepúlcrum miráculis, major et decéntior sub ejus nomine et patrocínio erécta est ecclésia. Ex religiósa in beátum Mártyrem devotióne, sanctus Gerárdus Tullénsis Epíscopus sacras ipsíus relíquias tránstulit, quarum partem non mínimam, majóra scílicet ossa, Brunóni Coloniénsi Epíscopo, magni Ottónis germáno, concéssit : quae digna cum veneratióne Colóniam advécta sunt, ubi célebris est sancti Elíphii memória. In vico etiam Solocénsi ubi exstant pluríssima gloriósae mortis ejus monuménta cultus sancti Elíphii intra finítimam regiónem in dies celebrátior evásit.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

Sermo sancti Máximi Episcopi. *Homil.* lxxxi.

CUM ómnium Mártyrum, fratres, devotíssime natálem celebráre debeámus, tum praecípue eórum solémnitas tota nobis veneratióne curánda est, qui in nostris domicíliis próprium sánguinem profudérunt. Nam licet univérsi sancti ubíque et ómnibus prosint, illi tamen pro nobis intervéniunt qui et pro nobis pertulére supplícia. Martyr enim cum pátitur, non sibi tantum pátitur, sed et cívibus; sibi enim pátitur ad praemium, cívibus ad exémplum; sibi pátitur ad réquiem, cívibus ad salútem : exémplo enim eórum didícimus Christo crédere, didícimus contu-

méliis vitam aetérnam quaerere, mortem didícimus non timére.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xii.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

Tract. li. *in Joann., sub medio.*

IPSE Dóminus Jesus erat granum mortificándum et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judaeórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suae sectánda vestígia: Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest : Qui amat, perdet, id est, si amas, perdes : si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item ália modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam : noli amáre, ne perdas : noli amáre in hac vita, ne perdas in aetérna vita.

℟. Coróna áurea.

Lectio viii.

HOC autem quod postérius dixi, magis habére vidétur evangélicus sensus : séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam. Ergo quod supra dictum est, qui amat (subintelligitur, in hoc mundo), ipse útique perdet : qui autem odit (útique in hoc mundo), in vitam aetérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat : si male amáveris, tunc odísti : si bene óderis, tunc amásti. Felices qui odérunt custodiéndo, perdant amándo.

℟. Hic est vere martyr.

Lectio ix.

SED vide ne tibi brépat ut teípsum velis interímere, intelligéndo quod de odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim dam malígni atque per hómines, et in seípsis delióres et sceleratiór micídae, flammis se do aquis se praefócant, pr pítio se collídunt, et eunt. Hoc Christus dócuit, imo étiam di praecipítium suggerén spóndit : Redi retro, nas ; scriptum est : tentábis Dóminum

tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas: cum autem senúeris, alter te cínget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus.

In ii. Vesperis Commem. sequentis.

DIE XXI. OCTOBRIS.

SS. Ursulae et sociarum

Virginum et Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart. praeter seq.

In utrisque Vesp. ad Magnif. et in Laud. ad Benedictus, Ánta. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, éite óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximae ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Á nobis, quaesumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulae et Sociárum ejus precibus incessábili devotióne venerári: ut quas digna laude non póssumus celebráre, humílibus saltem méntemus obséquiis. ℟. Dóminum.

Commem. praeced. et S. Hilarionis.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

QUM saeculo quinto fere médio Attila Hunnórum dux a prima sua in Gállias irruptióne, ubi ad Cataláunum profligátus fúerat, in Pannóniam revertebátur, ántequam Rhenum trajíceret, nobilíssimam urbem Colóniam Agrippínam aggréditur, et ob ódium cathólicae religiónis, quae ibi máxime florébat, eam rapína ac caedibus vastábat. Saevíssimo autem ímpetu bárbari libídine aestuántes in vírgines puéllas irruébant, quae a Británnia emigrántes ibídem commorabántur: inter quas praeclaríssima éxstitit virgo Ursula nómine, quae céteras hortabátur sócias, ómnia pótius subíre torménta mortémque crudelíssimam obíre, quam virginális pudicítiae detriméntum pati.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

QUM nóbile hoc virgíneum agmen constantíssime Hunnis restitísset, partim ab ipsis gládio trucidátae, partim sagíttis transfíxae, partim véctibus contúsae martyrium consummárunt. Ursu-

la vero super cómitum suárum velut coeléstium margaritárum acérvum gloriósa víctima procúmbens, púrpura pro fide et castitáte fusi sánguinis decoráta, exércitum géminis virginitátis et fídei corónis insígnem in coelum triúmphans introdúxit. Postquam vero saeva barbarórum procélla deflúxit, Coloniénses supérstites Vírginum aliorúmque cívium Mártyrum córpora ut pretiósa pígnora collegérunt, et summo honóre condidérunt.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

IN agro virgíneo sánguine rubro, in quo sacra quies Martyribus data fuit, basílica aedificáta est, jam médio saeculo séptimo sanctárum Vírginum dicta, ob quarum reveréntiam nullum exínde cadáver humánum illic tumulabátur. Quae saeculo nono monastérium facta, inítio décimi moniáles ob metum Hungarórum prófugas recépit, semper ab ínclytae civitátis Praesúlibus liberáliter dotáta et pie visitáta. Conspiciúntur usque in hunc diem ecclésiae saepe restaurátae muri Mártyrum lóculis úndique exornáti, dum major reliquiárum pars intra chori paríetes et sub paviménto látitant; cernúntur in próximo oratório innúmera vírginum cápita, martyrii vestígiis passim insignita, partim crínibus sanguinoléntis tecta. Haec sacra pígnora praetéritis tempóribus piis peregrinatiónibus fidéles prosecúti sunt.

℟. Afferéntur Regi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum coelórum decem virgínibus : quae accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsae. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi. *Serm.* xciii. *al.* 23. *de Verbis Domini.*

SAPIENTIUM lámpades ardébant de óleo intérno, de conscientiae securitáte, de interióre glória, de íntima caritáte. Ardébant tamen et illárum fatuárum. Quare tunc ardébant? Quia non déerant laudes hóminum. Póstea vero quam surrexérunt, id est, in resurrectióne a mórtuis, coepérunt aptáre lámpades suas, id est praeparáre Deo óperum suórum réddere ratiónem. Et quia tunc nemo est qui laudet, omnis homo

causae suae vacat, nemo est tunc qui non de se cógitet, non ergo erant qui óleum vénderent; coepérunt defícere lámpades et convertérunt se fátuae ad quinque prudéntes : Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostrae exstinguúntur. Hoc quaerébant, quod consuéverant, id est, aliéno óleo lucére, ad aliénas laudes ambuláre.

℟. Haec est Virgo.

Lectio viii.

CLAUSUM est ergo óstium. Et quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit, qui ómnia novit? Quid ergo est : Non novi vos? Improbo vos, réprobo vos : in arte mea non vos agnósco, ars mea nescit vítia. Hoc est autem magnum : et nescit vitia, et júdicat vítia; nescit faciéndo, júdicat arguéndo. Sic ergo non novi vos. Iérunt, intravérunt quinque prudéntes. Quam multi estis, fratres mei, in nómine Christi : sint in vobis quinque prudéntes, sed nolite quinque hómines. Sint in vobis quinque prudéntes, ad istam prudéntiam quinárii númeri pertinéntes. Véniet enim hora, et quando nescímus véniet. Média nocte véniet. Vigiláte. Sic clausit Evangélium; Vigiláte, quia nescítis diem neque horam. ℟. Média nocte.

Lectio ix. de S. Hilarione, et Commem. ejusdem in Laudibus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti, Commem. praecedentis.

DIE XXII. OCTOBRIS.
S. Eucharii

Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., praeter seq.

Oratio.

DEUS, qui beátum Eucháriun claris virtútibus adornásti, ac pro fídei defensióne martyrio coronásti : da nobis, quaesumus, sic ejus memóriam digne recólere; ut piis ejus méritis ad coeléstem glóriam valeámus pervenire. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EUCHARIUS, sancti Elíphii Mártyris frater, qui et Episcopus dícitur a plúribus antíquis auctóribus et monuméntis, saltem fide, zelo et ómnibus veri pastóris virtútibus insignítus erat. Caritáte enim, qua nemo majórem habére potest, accénsus, ánimam pro Christo pósuit, et sanguis ejus semen Christianórum apud patres nostros factus est. Juliáni Apóstatae tempóribus, sub

Sallústio Galliárum praeféto, secúri percússus est, prope vicum nómine Pompéium, ubi Murtha Mosél-lae illábitur.

℟. Honéstum.

Lectio v.

CORPUS sancti Euchárii a Christiánis delátum, in Liberdunénsi castro sepúltum est. Cui quidem loco tutíssimum fuísse praesídium hoc sacrum pignus, his testátur verbis Dagobértus primus, Francórum rex, in diplómate Ecclésiae Tullénsi concésso : Locus, inquit, in quo sanctus Eucháriusvenerátur, obséssus a Vándalis, remánsit indestrúctus; ubi Deus, excitándo poténtiam suam, salvos fecit multos, et Vándali, passi ruínam magnam, periérunt propter iniquitátes suas.

℟. Desidérium.

Lectio vi.

DUODECIMO autem saeculo, cum Petrus de Brixéio, Liberdúnum antiquíssimum Tullénsis Ecclésiae castrum instaurásset, ad loci muniméntum, máxime vero, ut ait, ad honoránda gloriósi Mártyris Euchárii ibídem quiescéntis ossa, sub illíus nómine ecclésiam constrúxit. Sacrae beáti Mártyris Euchárii relíquiae, sexagínta post annos, ab Ægídio de Sorcéio, Tullénsi Epíscopo translátae, et in pretiosiori theca repósitae, a Luthéranis, confrácta arca, décimo sexto saeculo concremátae sunt.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xii.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis : Nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet : si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi. *Serm.* cccv.

AGNOSCIT fides vestra granum quod in terram cécidit, et mórtuum multiplicátum est. Agnóscit, inquam, hoc granum fides vestra, quia ipsum hábitat in mente vestra. Hoc enim quod de seípso díxerit Christus, nullus ámbigit Christiánus. Sed plane illo mórtuo grano et multiplicáto, multa grana sunt sparsa in terram.

℟. Coróna áurea.

Lectio viii.

DE illis autem granis sparsis toto orbe terrárum quanta pulluláverit seges vidémus,

gaudémus, sumus : si tamen et nos per illíus grátiam ad hórreum pertinémus. Neque enim ad hórreum pértinet quidquid in ségete est. Eadem quippe plúvia útilis et nutritória, et tríticum pascit et páleam. Absit ut simul utrúmque in hórreo recondátur, quamvis simul utrúmque in agro nutriátur, et simul utrúmque in área triturétur.

℟. Hic est vere Martyr.

Lectio ix.

NUNC tempus eligéndi est. Antequam véniat ventilátio, fiat morum separátio : sicut in área granum adhuc mundatióne discérnitur, nondum ventilábro último separátur. Audíte me, grana sancta, imo audíte primum granum per me. Non amétis in hoc saeculo ánimas vestras. Nolíte amáre, si amátis; ut non amándo servétis, quia non amándo plus amátis. Qui amat in hoc saeculo ánimam suam, perdet eam. Granum lóquitur, granum quod in terram cécidit, et mortificátum est ut multiplicarétur, lóquitur : audiátur, quia non mentítur. Quod amónuit, ipse fecit : instrúxit praecépto, praecéssit exémplo.

Te Deum laudámus.

Vesperae ii. de sequenti, Commem. praeced.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

SS. Redemptoris Jesu Nazareni.

Duplex majus.

Omnia ut in Supplem.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

S. Raphaelis

Archangeli.

Duplex majus.

Omnia ut in Supplem.

DIE XXV. OCTOBRIS.

S. Amonis

Episcopi Tullensis et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Amónem, Confessórem tuum et Pontíficem, praeclára virtútum grátia mirabíliter decorásti; da nobis ejus imitatióne, sic bene vivéndo profícere, ut ad coeléstis regni glóriam mereámur felíciter pervenire. Per Dóminum.

Commem. SS. Chrysanthi et Dariae, Mart., ut in Breviario.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

POST gloriósum beáti Mansuéti, gentis nostrae Apóstoli, ex hoc mundo ad coelos tráns-

itum, sanctus Amon, Dei providénte cleméntia, in Tullénsi sede, universórum voto, et consénsu, elígitur et ordinátur Epíscopus : ex tanti viri discípulo, ejúsdem succéssor effféctus; qui praedecessóris sui mores et institúta studiosíssime aemulátus, cunctáque sollícitus implére óptimi Pastóris offícia, iis enítuit sanctitátis opéribus, quibus pontificáli dignitáti decus et splendórem ádderet, nec modo subjéctam sibi plebem verbis excóleret et exémplis, verum étiam miris illustráret virtútibus.

℟. Invéni David.

Lectio v.

FERTUR fuísse solitúdinis amantíssimus, et ad erémi secréta, longe a tumúltu, in nemoróso Sánctesis provínciae loco, qui ex ipsíus mansióne Amónis Sylva usque hódie nuncupátur, intérdum, et quantum sibi per pastoráles curas licéret, secessísse; quo saeculi vana declináret facílius, divinórum meditatióni vacáret libérius, et pro grege sibi commísso Dóminum ibídem exoráret quiétius.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

TANDEM multis perfúnctus labóribus, méritis dives óbiit : et in oratório Príncipis Apostolórum extra muros, cum praedecessóre suo Mansuéto, condígnae tráditus est sepultúrae. Unde ambórum méritis et intercessiónibus, ad laudem divíni nóminis, idem locus légitur, ex eo témpore, frequénti populórum concúrsu, et magníficis effulsísse miráculis. Beáti Amónis relíquiae in cathedrálem Tullénsem undécimo saeculo translátae, ineúnte décimo sexto recógnitae, religióso cultu asservátae sunt.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. xxiv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Fulgéntii.

Hom. i. *de Dispensator. Domini.*

SERVI Patrisfamílias sumus, dispensatóres Dóminisumus, mensúram trítici, quam vobis erogémus, accépimus. Hujus trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiae spiritális, secúndum régulam verae fídei disputámus; et eámdem

trítici mensúram per Domínicos dispensatóres accípitis cum quotídie per Dei fámulos verbum veritátis audítis. Ex ipsa trítici mensúra, sicut Deus dívidit, univérsi pascámur : inde aliménta bonae vitae sumámus, ut ad aetérnae vitae praemia pervenire possímus. In illum credéntes, in illo sperántes, illum prae ómnibus, et in ómnibus diligéntes, qui seípsum nobis et aliméntum praestat, ne deficiámus in via, et praemium servat, ut gaudeámus in pátria.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

BAGNUM bonum est, fratres carís-simi, valde cóngruum, valde cómmodum et máxime christiánis ómnibus appeténdum, ut unusquísque defícere non delectétur in pejus, sed omnes profícere studeámus in mélius. Arbores sumus, fratres, in agro Domínico constitútae. Deus autem noster est agrícola. Ille cómpluit, ille colit, ipse fecunditátem donat, ipse fructificándi grátiam subminístrat. Plúvia Dei est sermo sanctae praedicatiónis; cultúra Dei est infúsio grátiae spiritális. Deus ígitur nos praecépto cómpluit, adjutório colit. Dum cómpluit, aufert a nobis ignorántiae siccitátem : dum colit, bene vivéndi condónat ubertátem. Dum pluit, terram cordis nostri írrigat : dum vero colit, de ipsa terra spinas et tríbulos mundánae cupiditátis exstírpat.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de SS. Chrysantho et Daria et eorum Commem. in Laudibus, ut in Breviario.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti, Commemoratio praecedentis et S. Evaristi Papae et Mart. ut in Breviario.

DIE XXVI. OCTOBRIS.

B. Margaritae Mariae Alacoque *Virginis. Duplex.*

Omnia ut in Supplemento, die XVII. hujus.

In ii. Vesperis a Capitulo de sequenti, Commemoratio praecedentis.

DIE XXVII. OCTOBR.

SS. Crispini et Crispiniani *Martyrum. Duplex.*

Omnia de Comm. plur. Mart. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Crispíni et Crispiniáni natalítia cólere : da nobis in aetérna beatitúdine de

eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

(Ex S. Gregorio Tur. et aliis.)

CRISPINUS et Crispiniánus fratres, propagándae fídei stúdio, una cum beáto Quintíno et sóciis a Románo Pontífice in Gállias missi, imperántibus Maximiáno et Diocletiáno, Suessiónas venérunt: salutémque a Christo homínibus allátam illic praedicavérunt. Apóstolum imitáti, ut victum ópere mánuum quaererent, sutóriam artem, útpote húmilem, quiétam et suo aptiórem ministério, exercuérunt; et quidem prudénti consílio, dum enim vacábant óperi, commeántes ad se docébant verbum Dei, ita ut eórum domus esset non modo officína labóris, sed et schola doctrínae et salútis, in qua, dante Dómino voci eórum virtútem et benedictiónem, plúrimis persuasérunt, ut, relictis idólis, verum Deum cólerent.

℟. Sancti tui.

Lectio v.

ITAQUE augebátur in dies credéntium númerus, et dum pax et tranquíllitas a princípibus erat, in fide neophyti confirmabántur. Sed diúrnam pacem turbávit Maximiáni Hérculis advéntus Suessiónem. Is enim ímperat more suo conquíri Christiános et Crispínum ac Crispiniánum ad se delátos statim comprehéndi atque addúci. Ubi ad tribúnal perdúcti sunt, eos tam promíssis quam minis et poenárum metu a pio suo propósito deterrére tentávit. Sed cum sancti fratres Christum intrépide confiteréntur, et profána sacrifícia constánter respúerent, eos efficaciori ratióne ággredi et superáre constítuit.

℟. Vérbera carnificum.

Lectio vi.

IDERAT Ríctius Varus Christiáno sánguine cruentátus. Huic Crispínus et Crispiniánus saevíssimis quibúsque supplíciis excruciándi tradúntur. Statim eos tróchleis exténdi, fústibus caedi, et súbulas inter carnem et ungues intromitti pellémque a dorso détrahi jubet. Ad álios étiam cruciátus confúgit semper devícta rábies praesidis; sed ab ipsis torméntis novos ánimos novásque vires ducébant Mártyres. Quapropter defatigáta júdicis ac tortórum immanitáte, gládio fuérunt trucidáti. For-

tíssimi púgiles sepúlti sunt Suessióne, et sub eórum invocatióne exstrúcta est basílica, in qua Clodobértus Chilperíci regis fílius sepúltus est. Horum córpora a crypta edúxit sanctus Elígius, eorúmque túmulum mira arte decorávit.

℟. Tanquam aurum.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Descéndens Jesus. *e Communi ii. loco.* — ℟. *viii.* Haec est vera fratérnitas.

Lectio ix. de Homilia Vigiliae SS. Simonis et Judae, cujus Commem. in Laudibus.

Vesperae ii. de sequenti, Commem. praeced.

DIE XXX. OCTOBRIS.

S. Alchae

Episc. Tullensis et Conf. Duplex. (m. t. v.)

Omnia de Comm. Conf. Pont., praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Alcham, Confessórem tuum atque Pontíficem, mirificásti in terris, et in coelis aetérnum glorífícas : quaesumus; ut ejus apud te júgiter intercéssio nos prótegat, quem nostrum esse perpétua caritáte pastórem et patrem confídimus. Per Dóminum nostrum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SANCTUS Alchas, Dei providénte misericórdia, Tullénsem sedem regéndam suscépit. Supra commíssum sibi gregem sollícito vigilávit stúdio, eúmque ad fídei et virtútis offícia, exémplis aeque ac verbis informávit. Quinímo Dei et animárum zelo succénsus, rei christiánae amplificándae et relíquiis idololatríae rescindéndis totus incúbuit. Inter céteras, quibus enítuit boni pastóris dotes, insígni ánimi candóre ac morum puritáte quasi véllere níveo conspícuus, ad amoena divínae sapiéntiae páscua felíces tanto Pontífice Leucórum pópulos perdúxit. Amábat in primis suburbánam sancti Petri Apóstoli ecclésiam, in qua beátus Mansuétus suas post mortem exúvias depóni jússerat, in eáque frequentábat pietátis offícia et perínde sepelíri vóluit. In eódem loco caput beáti Alchae públicae fidélium veneratióni expósitum usque ad témpora Gállicae perturbatiónis, circa finem saeculi décimi octávi, honorífice asservátum est.

℟. Invéni David.

Lectio v.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. x. *in Ep. ad Tim.*

EPISCOPATUS ex eo dícitur quod omnes inspíciat, cúnctaque speculétur. Opórtet ígitur Epíscopum irreprehensíbilem esse. Hoc único verbo omne genus virtútum expréssit. Itaque qui sibi vel levis culpae cónscius est, male profécto facit eam rem áppetens, qua indígnum se per ópera facit. Non enim decet hujúsmodi régere, sed pótius regi. Cum quippe qui regéndos álios súscipit, tanta decet glória virtútis excéllere, ut instar solis, céteros véluti stellárum ignículos in suo fulgóre obscúret. Debet hujúsmodi vitam habére immaculátam atque compósitam, ut omnes in illum et in ejus vitam, véluti in áliquod exémplum excéllens, intueántur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

OPORTET Epíscopum vigilántem esse, hoc est, clarissima mentis ácie praeditum, innumerósque habéntem omni ex parte óculos, quibus acutíssime cuncta prospíciat. Sunt quippe plura quae íncidant, et mentis hebétent áciem, puta concupiscéntiae desidéria, curae quotidiánae, rerúmque perturbátio; et plúrima id genus úndique imminent. Vigilántem igitur esse necésse est eum, qui non tantum sui curam habet, verum étiam reliquórum. Decet esse pervígilem eum qui ejúsmodi est, ac spíritu vívere, et afféctus sui flammam opéribus ipsis osténdere, sollicitúdine atque indústria praecéllere, ut die noctúque exércitum et castra perlústret, labóret, et sui officii munus diligentíssime impleat, atque ómnium curam et sollicitúdinem gerat.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *ut in Festo S. Amonis hujus Proprii, p.* 82.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE III. NOVEMBRIS.

De Octava
Omnium Sanctorum.
Commemoratio
S. Huberti
Episcopi et Confessoris.

IN I. VESPERIS,

Ant. Sacérdos et Pónti-fex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Oratio.

EXAUDI, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Hubérti, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus : et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Lectio ix. De S. Huberto.

HUBERTUS, in aula Theodoríci tértii plures versátus annos, adspiránte Dei grátia, spretis vitae delíciis repudiatísque saeculi honóribus, secéssit ad sanctum Lambértum, Trajecténsem Epíscopum, quo duce totum se Christo mancipávit. Magístro ímpia caede trucidáto suffféctus, ejus vestígiis ínstitit, et labórum pro fide et Ecclésia strénuus fuit aemulátor. In silva Arduénna quam plúries, nec sine vitae discrimine peragrávit, multos qui supérerant infidéles Christo péperit. Multis tandem perfúnctum labóribus, stola aetérnae glóriae índuit eum Dóminus, anno supra septingentésimo vigésimo séptimo. A nono saeculo Andaïnum monastérium, Hubérti nómine, ejus relíquiis, ac populórum in raéi praesértim perículis frequéntia illustrátur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

Ana. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra.

DIE IV. NOVEMBRIS.

S. Caroli

Episcopi et Confessoris, Cleri hujus Dioecesis Patroni.

Duplex ii. classis.

Omnia ut in Breviario, eadem die. Non fit Commem. Octavae.

In i. Nocturno, Lectiones. Fidélis sermo.

DIE XI. NOVEMBRIS.

S. Martini

Episcopi et Confessoris.

Duplex majus.

Omnia ut in Breviario, eadem die.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

S. Stanislai Kostkae

Conf. Duplex.

Omnia ut in Supplemento, eadem die.

DIE XV. NOVEMBRIS.

S. Gertrudis Virginis.

Commemoratio

S. Leopoldi

Confessoris.

IN I. VESPERIS,

Ana. Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram.

liter provídit. Sed cum illa solitúdo ab iis qui ad Columbánum confluébant, frequentári coepísset, festis ipse solemnióribus secédens in interióris desérti spelúncam, silvéstrium árborum fructu et próximi fontis unda recreátus, procul ab hóminum consórtiis rerúmque terrenárum curis mentem divínis contemplatiónibus exercébat. Cum vero illíus sanctitátis fama plures allíceret, Luxoviénse coenóbium cóndidit, in quo permúltos mónachos, laudis perénnis sacrifícium Deo immolántes, suis exémplis ac praecéptis informávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

INTERIM cum sanctitáte, doctrína et miráculis toti Gálliae praelucéret, Theodorícus, Burgúndiae rex, cujus ille impúros amóres arguébat, instigánte Brunehilde matre, virum Dei várie vexátum proscrípsit. Quare Luxóvio exstrúsus, ex regis império Vesuntiónem ductus est, hinc Nannétes, ubi navem conscéndere cógitur, Hibérniam repetitúrus. Cum tamen ventis contrários mare impedirétur, ad Clotárium secúndum, Neústriae dominántem, se recépit, huícque praedíxit fore ut totis Gálliis potirétur, quod et verum póstea probávit eventus. Dein ad Theodebértum, Austrásiae regem, Theodoríci fratrem, se cóntulit, a quo benígne recéptus, ad lacum Brigantinum consédit, dirutísque idolórum templis superstitiónem ubíque debellávit. Fínibus illis, victo Theodebérto a fratre suo Theodoríco, istíus império dénuo junctis, in Itáliam ad Agilúlfum, Longobardórum regem, profectus est, exstructóque in Cóttiis Alpibus Bobiénsi monastério, Ariános coram et scriptis acérrime confutávit. Tandem gravíssimis labóribus pro Dei glória perfúnctus, in coeléstem pátriam migrávit undécimo Kaléndas Decémbris anno sexcentésimo décimo quinto.

℟. Iste homo.

In iii. Nocturno, Lectiones de Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. *de Communi Abbatum, i. loco.*

Pro gratiarum actione.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in saecula.

℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis et gloriósus in saecula.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Oratio.

DEUS, cujus misericórdiae non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimae majestáti tuae pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad praemia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Nanceien.

DE Romana liturgia in suam Dioecesim revocanda apprime sollicitus Reverendissimus Alexius Basilius Menjaud, Episcopus Nanceiensis, acceptissimum Clero, populoque sibi commissis fore perspexit, si in Kalendario Dioecesano nomina illorum Coelitum pristinam honorificam sedem pergerent retinere, quos variae Dioecesis urbes et oppida tamquam singulares apud Deum Patronos solemni cultu a vetustis saeculis venerari consueverunt. Hinc idem Episcopus, collatis cum suae Cathedralis Capitulo consiliis, non solum Kalendarium perpetuum pro more Dioecesis suae ita concinnare studuit, ut certam fixamque sedem praedicti Coelites in eodem haberent, sed omnem praeterea curam diligentiamque adhibuit, ut recitanda quotannis in illorum honorem Officia ac Missas e probatis fontibus desumeret. Ne vero in negotio gravissimo, quod probe norat juxta ecclesiasticas leges supremo Sedis Apostolicae judicio reservari, quidquam auctoritate propria decernere videretur, pro ea qua praestat erga eamdem Sanctam Sedem filiali reverentia ac pietate, manuscriptum exemplar tum confecti a se Kalendarii, tum Proprii Officiorum atque Missarum Sanctissimi Domini nostri Pii Papae IX sanctioni proposuit, humillimis adjectis precibus ut illa approbare dignaretur.

Cum autem Sanctitati Suae placuerit exemplaris ejusdem examen Sacrorum Rituum Congregationi committere, haec, singulis mature accurateque perpensis, tam Kalendarium perpetuum quam Proprium Officiorum atque Missarum probari posse censuit, sub modo et forma in ipso exemplari cura Sacrae Congregationis adnotatis.

Hanc porro Sacrae Congregationis sententiam, referente subscripto Sacrae Congregationis Secretario, Sanctissimus Dominus in omnibus ratam habuit et confirmavit : benigneque indulsit ut idem Kalendarium et Proprium, sub modo et forma praedictis, ab universo Clero Dioecesis Nancein. tam in Horis canonicis juxta Ritum Sanctae Romanae Ecclesiae persolvendis, quam

in Missis celebrandis, perpetuo servetur; injuncto onere, ut, postquam idem Proprium fuerit praelo commissum, duplex authenticum exemplar a Reverendissimo Episcopo Nancein. ad Sacram Rituum Congregationem transmittatur, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13 Januarii 1859.

C. EPISCOPUS ALBANEN. CARD. PATRIZI,
S. R. C. Praefect.

Locus sigilli.

H. CAPALTI, *S. R. C. Secretarius.*

Nanceien. et Tullen.

UUM in Kalendario perpetuo ac Proprio Officiorum et Missarum in usum Dioeceseos Nanceien. et Tullen. ab Apostolica Sede jampridem approbatis nonnullorum Coelitum Festa deessent quorum celebratio penes ejusdem Dioecesis Clerum et Populum maxime erat in votis, Rm̃us Dm̃us Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. communi desiderio obsecundans, Kalendarium ipsum una cum Proprio reformare aggressus est, in quo eadem festa cum respondentibus Officiis et Missis apte concinnatis inserere studuit, omnem adhibens curam ut cuncta plane essent conformia Rubricis et Decretis. Horum autem schema Sanctissimo Domino Nostro LEONI PAPAE XIII humillime exhibuit, postulans ut suprema sua auctoritate ea approbare dignaretur.

Placuit vero eidem Sanctissimo Domino nostro Sacrae Rituum Congregationi ejusmodi Kalendarii et Proprii examen committere, quae, exquisito antea voto alterius ex Apostolicarum Coeremoniarum Magistris, praefatum Kalendarium et Proprium a se emendatum ac dispositum, prouti huic praejacet Decreto, probari posse censuit.

Quam Sacrae Congregationis sententiam ab infrascripto Secretario relatam quam Sanctitas Sua ratam habere dignata sit, concessit ut suprascriptum Kalendarium una cum Proprio Officiorum ac Missarum a Clero totius Dioecesis Nancejen. et Tullen. tam Saeculari quam Regulari, dioecesano Kalendario utente, in Horis canonicis persolvendis Sacroque celebrando in posterum adhibeatur : verum sub onere ut statim ac typis haec omnia impressa fuerint, duplex eorum authenticum exemplar ad hanc ipsam Sacror. Rituum Congregationem de more transmittatur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1 Julii 1886.

D. Cardinalis Bartolinius
S. R. C. Praefectus.

L. S.

LAURENTIUS SALVATI
S. R. C. Secretarius.

Nancein. et Tullen.

RMus Dñus Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. exponens jam pridem ante novissimum universale Indultum de Officiis Votivis pro singulis hebdomadae diebus Clero sibi commissae Doecesis ab Apostolica Sede privilegium, in decennium tamen, fuisse concessum recitandi singulis respectivis feriis non impeditis Officia Votiva de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, de Sacratissimo Corde Jesu, et de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione, etiam tempore totius Sacri Adventus et Quadragesimae, haud excepta hebdomada Passionis, Sanctissimum Dominum Nostrum LEONEM PAPAM XIII enixe rogavit, ut ejusmodi privilegium in perpetuum indulgere dignaretur. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuere dignata est pro gratia juxta preces : servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 9 Septembris 1886.

Pro Emo et Rmo Dño Card. D. Bartolini S. R. C. Praefecto.

A. Card. Serafini.

L. S,

LAURENTIUS SALVATI
S. R. C. Secretarius.

Carolus Franciscus Turinaz
EPISCOPUS NANCEIENSIS ET TULLENSIS.

DILECTIS Nobis Desclée, Lefebvre et Soc. licentiam dedimus typis mandandi Officia propria dioecesis nostrae a S. R. C. recens revisa et approbata.

Cumque Nobis constet Proprium istud, diligenti collatione facta, cum originali concordare, illud approbamus et evulgandi licentiam damus.

✠ **Carolus Franciscus**
EPISC. NANCEIEN. ET TULLEN.

De mandato Illmi ac RRmi DD. Episcopi Nanceien. et Tullen.

P. FRUMINET, *Can. Secr. gen.*

Index Supplementi
PRO ECCLESIA NANCEIENSI ET TULLENSI.

PARS AUTUMNALIS.

Festa mobilia.

Dom. IV. libera post Oct. Corporis Christi. Commemoratio omnium SS. Episcoporum Dioecesis Tullensis. . 1
Dominica incidente in XXXI. Augusti aut hanc diem propius sequenti. S. Mansueti primi Tullensis Episc. et Conf. 8
Infra Octavam S. Mansueti 17-26
Dom. II. Octobris. Maternitatis B. M. V. 26
Dom. III. Octobris. Puritatis B. M. V. 27
Dom. IV. Octobris. Commemoratio omnium Sanctorum Ecclesiae Tullensis. 27
Dominica infra Octavam omnium Sanctorum. SS. Reliquiarum in Dioecesi asservatarum. 35
Dominica I. post Octavam omnium Sanctorum. Dedicatio omnium Ecclesiarum Dioecesis. 42
Dominica II. post Octavam omnium Sanctorum. Octava Dedicationis Ecclesiarum Dioecesis. 42

Officia votiva.

Feriis V. non impeditis. SS. Sacramenti 43
Feriis VI. non impeditis. SS. Cordis Jesu. 43
Sabbatis non impeditis. Immacul. Conceptionis B. M. V. 49

Festa Sanctorum.

Augusti.

30 Commem. S. Fiacrii Conf. 50
31 S. Gauzelini Episc. Tull. et Conf. 50

Septembris.

1 S. Caesarii Episc. Arelat. et Conf. 53
3 S. Raymundi Nonnati Conf. 55
10 Anniversarium Coronationis B. M. V. de Monte Sion. 56
11 S. Bodonis Episc. Tull. et Conf. 57
12 S. Richardis Imperatr. Virg. 60
13 S. Amati Abbatis 62
16 S. Apri Episc. Tull. et Conf. 64
23 S. Lini Papae et Mart. 67
25 S. Nicolai a Tolentino Conf. 68
26 S. Salabergae Viduae 68
27 SS. Cosmae et Damiani Martyrum. 69

Octobris.

1 S. Remigii Episc. Rhemensis et Conf. 70
3 Commem. S. Mennae Virg. 70

282

5 S. Leodegarii Episc. Augustod. et Mart. 71
7 S. Libariae Virg. et Mart. 73
16 S. Eliphii Martyris. 74
21 SS. Ursulae et sociar. Virg. et Mart. 77
22 S. Eucharii Martyris. 79
23 SS. Redemptoris Jesu Nazareni 81
24 S. Raphaelis Archangeli. 81
25 S. Amonis Episc. Tull. et Conf. 81
26 B. Margaritae Mariae Alacoque Virg. 83
27 SS. Crispini et Crispiniani Martyrum 83
30 S. Alchae Episc. Tull. et Conf. 85

Novembris.

3 Commem. S. Huberti Episc. et Conf. 86
4 S. Caroli Episc. et Conf. 87
11 S. Martini Episc. et Conf. 87
13 S. Stanislai Kostkae, Conf. 87
15 S. Leopoldi Confessoris 87
16 S. Didaci Confessoris 88
23 Commem. S. Clementis Episc. Metensis et Conf. . 88
26 S. Columbani Abbatis. 89
Pro gratiarum actione. 91

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 10 Decembris 1886.
G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Typis Soc. S. Joann. Evang. Desclée, Lefebvre et Soc. — Tornaci.

✠ Officia propria Hiberniae Sanctorum quae a Clero Hibernico recitantur. Pars Hiemalis.

DIE XXVI. NOVEMBR.

S. Joannis a Cruce,

Conf. Duplex.

Oratio ut infra. 4.

EADEM DIE XXVI.

D. f. ex XXI. hujus.

Pro Dioec. Dublinen.

In Praesentatione B. M. V.

Duplex majus.

Ana. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúia.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio.

DEUS, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus sancti habitáculum, hodiérna die in templo praesentári voluísti : praesta quaesumus, ut ejus intercessióne, in templo glóriae tuae praesentári mereámur. Per Dóminum .... in unitáte ejúsdem.

EADEM DIE XXVI.
D. f. ex XXIV. hujus.
Pro Dioec. Cloynen.
S. Columbani
Abbatis. Duplex.
Oratio. Intercéssio.

DIE XXVII. NOVEMBR.
S. Virgilii
Episc. et Conf. Duplex.
Oratio.

PA quaesumus omnípotens Deus : ut beáti Virgílii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Commem. praeced. Anta. Hic vir. ℣. Justum. *et Feriae.*

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Proprio SS. exemptae Eccl. et Dioec. Passav.

VIRGILIUS in Hibérnia nóbili génere ortus, ab ipsa infántia virtútis amóre incénsus, cunctos in sui admiratiónem traducébat: litterárum enim divinárum stúdium cum omni caritátis affféctu et pietátis offício ita sédulo conjungébat, ut nihil illi praetérea cordi esset. In Fránciam deínde ad inflammándos in fide Christi hóminum ánimos profféctus, Pipíno regi carissimus fuit : cumque jam ad ómnia summa tamquam lucérna ardens et lucens, candelábro imponéndus viderétur, a Stéphano secúndo Pontífice máximo Salisburgénsis Ecclésiae Epíscopus declarátur. Quo múnere suscépto, tanta prudéntia et pastorális offícii exémplo gregem sibi commíssum rexit, ut óptimi paréntis loco ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

BASILICAM Salisburgénsem a fundaméntis magnis exstrúxit : in eámque sancti Rupérti primi antecessóris sui relíquias summo cum honóre ac pópuli religióne tránstulit. De quo et illud non absque miráculo memóriae próditum légimus, non potuísse eos, quorum ópera in aedificánda basílica utebátur, plus pecuniárum e pelvi ad solvéndam mercédem expósita accípere, quam cujúslibet labor atque ópera postulábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliá-

bitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

VIRGILIUS tandem assíduis labóribus senióque confféctus, cum Ecclésiam sibi créditam summa pietátis laude paríque animárum fructu administrásset, inmísso in Carínthiam Modésto exímia sanctitáte Epíscopo, Cárolo magno imperatóre, in coeli sedes recípitur. Ejus corpus in ecclésia Salisburgénsi honorífice asservátur. ℟. Iste est qui.

In iii. Nocturno, Homilia. Léctio sancti Evangélii. *de Communi.*

In Vesp. fit Commem. sequentis.

DIE XXVIII. NOVEMB.

D. f. ex XIII. hujus.

S. Didaci

Conf. Semiduplex. m. t. v. Alla. Similábo. ℣. Amávit eum.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quaeque confúndas : concéde propítius humilitáti nostrae; ut piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus ad perénnem in coelis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DIDACUS Hispánus ex óppido sancti Nicoláí de Portu dioecésis Hispalénsis, ab ineúnte aetáte pii sub sacerdótis disciplína, sanctióris vitae solitária in ecclésia tirocínium exércuit. Deínde ut fírmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arrizzáfa fratrum Minórum (quos Observántes vocant) sancti Francísci régulam in statu laicáli professus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiae, et reguláris observántiae jugum súbiens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus coeléstibus, litterárum expers, mirándum in modum et plane divínitus loquerétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v.

CANARIIS in ínsulis, ubi frátribus sui órdinis praefuit, multa perpéssus, martyrii aestuans desidério, plures

in Missis celebrandis, perpetuo servetur; injuncto onere, ut, postquam idem Proprium fuerit praelo commissum, duplex authenticum exemplar a Reverendissimo Episcopo Nancein. ad Sacram Rituum Congregationem transmittatur, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13 Januarii 1859.

C. EPISCOPUS ALBANEN. CARD. PATRIZI,
S. R. C. Praefect.

Locus sigilli.

H. CAPALTI, *S. R. C. Secretarius.*

Nanceien. et Tullen.

QUUM in Kalendario perpetuo ac Proprio Officiorum et Missarum in usum Dioeceseos Nanceien. et Tullen. ab Apostolica Sede jampridem approbatis nonnullorum Coelitum Festa deessent quorum celebratio penes ejusdem Dioecesis Clerum et Populum maxime erat in votis, Rm̃us Dñus Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. communi desiderio obsecundans, Kalendarium ipsum una cum Proprio reformare aggressus est, in quo eadem festa cum respondentibus Officiis et Missis apte concinnatis inserere studuit, omnem adhibens curam ut cuncta plane essent conformia Rubricis et Decretis. Horum autem schema Sanctissimo Domino Nostro LEONI PAPAE XIII humillime exhibuit, postulans ut suprema sua auctoritate ea approbare dignaretur.

Placuit vero eidem Sanctissimo Domino nostro Sacrae Rituum Congregationi ejusmodi Kalendarii et Proprii examen committere, quae, exquisito antea voto alterius ex Apostolicarum Coeremoniarum Magistris, praefatum Kalendarium et Proprium a se emendatum ac dispositum, prouti huic praejacet Decreto, probari posse censuit.

Quam Sacrae Congregationis sententiam ab infrascripto Secretario relatam quam Sanctitas Sua ratam habere dignata sit, concessit ut suprascriptum Kalendarium una cum Proprio Officiorum ac Missarum a Clero totius Dioecesis Nancejen. et Tullen. tam Saeculari quam Regulari, dioecesano Kalendario utente, in Horis canonicis persolvendis Sacroque celebrando in posterum adhibeatur : verum sub onere ut statim ac typis haec omnia impressa fuerint, duplex eorum authenticum exemplar ad hanc ipsam Sacror. Rituum Congregationem de more transmittatur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1 Julii 1886.

D. Cardinalis Bartolinius
S. R. C. Praefectus.

L. S.

LAURENTIUS SALVATI
S. R. C. Secretarius.

Nancein. et Tullen.

Mus Dñus Carolus Franciscus Turinaz hodiernus Episcopus Nanceien. et Tullen. exponens jam pridem ante novissimum universale Indultum de Officiis Votivis pro singulis hebdomadae diebus Clero sibi commissae Doecesis ab Apostolica Sede privilegium, in decennium tamen, fuisse concessum recitandi singulis respectivis feriis non impeditis Officia Votiva de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, de Sacratissimo Corde Jesu, et de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione, etiam tempore totius Sacri Adventus et Quadragesimae, haud excepta hebdomada Passionis, Sanctissimum Dominum Nostrum LEONEM PAPAM XIII enixe rogavit, ut ejusmodi privilegium in perpetuum indulgere dignaretur. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuere dignata est pro gratia juxta preces : servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 9 Septembris 1886.

Pro Emo et Rmo Dño Card. D. Bartolini S. R. C. Praefecto.

H. Card. Serafini.

L. S,

LAURENTIUS SALVATI
S. R. C. Secretarius.

Carolus Franciscus Turinaz

EPISCOPUS NANCEIENSIS ET TULLENSIS.

ILECTIS Nobis Desclée, Lefebvre et Soc. licentiam dedimus typis mandandi Officia propria dioecesis nostrae a S. R. C. recens revisa et approbata.

Cumque Nobis constet Proprium istud, diligenti collatione facta, cum originali concordare, illud approbamus et evulgandi licentiam damus.

✠ Carolus Franciscus
EPISC. NANCEIEN. ET TULLEN.

De mandato Illmi ac RRmi DD. Episcopi Nanceien. et Tullen.

P. FRUMINET, *Can. Secr. gen.*

Index Supplementi
PRO ECCLESIA NANCEIENSI ET TULLENSI.

PARS AUTUMNALIS.

Festa mobilia.

Dom. IV. libera post Oct. Corporis Christi. Commemoratio omnium SS. Episcoporum Dioecesis Tullensis. . 1
Dominica incidente in XXXI. Augusti aut hanc diem propius sequenti. S. Mansueti primi Tullensis Episc. et Conf. 8
Infra Octavam S. Mansueti 17-26
Dom. II. Octobris. Maternitatis B. M. V. 26
Dom. III. Octobris. Puritatis B. M. V. 27
Dom. IV. Octobris. Commemoratio omnium Sanctorum Ecclesiae Tullensis. 27
Dominica infra Octavam omnium Sanctorum. SS. Reliquiarum in Dioecesi asservatarum. 35
Dominica I. post Octavam omnium Sanctorum. Dedicatio omnium Ecclesiarum Dioecesis. 42
Dominica II. post Octavam omnium Sanctorum. Octava Dedicationis Ecclesiarum Dioecesis. 42

Officia votiva.

Feriis V. non impeditis. SS. Sacramenti 43
Feriis VI. non impeditis. SS. Cordis Jesu. 43
Sabbatis non impeditis. Immacul. Conceptionis B. M. V. 49

Festa Sanctorum.

Augusti.

30 Commem. S. Fiacrii Conf. 50
31 S. Gauzelini Episc. Tull. et Conf. 50

Septembris.

1 S. Caesarii Episc. Arelat. et Conf. 53
3 S. Raymundi Nonnati Conf. 55
10 Anniversarium Coronationis B. M. V. de Monte Sion. 56
11 S. Bodonis Episc. Tull. et Conf. 57
12 S. Richardis Imperatr. Virg. 60
13 S. Amati Abbatis 62
16 S. Apri Episc. Tull. et Conf. 64
23 S. Lini Papae et Mart. 67
25 S. Nicolai a Tolentino Conf. 68
26 S. Salabergae Viduae 68
27 SS. Cosmae et Damiani Martyrum. 69

Octobris.

1 S. Remigii Episc. Rhemensis et Conf. 70
3 Commem. S. Mennae Virg. 70

2 82

Lectio vi.

CONSTANTI autem imperatóri ex eo témpore multae calamitátes incidérunt : quibus níhilo mélior factus, Theodórum Callíopam ad Urbem mittens ímperat, ut Pontífici manus injíciat. A quo per fraudem captus Martínus, et Constantinópolim perdúctus, deínde in Chersonésum relegátus, ibi ob cathólicam fidem aerúmnis conféctus, prídie Idus Novémbris cessit e vita clarus miráculis : cujus corpus Romam póstea translátum, in ecclésia cónditum est, quae sanctórum Silvéstri et Martíni nómine dedicáta erat. Praefuit Ecclésiae annos sex, mensem unum, dies vigínti sex. Hábuit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros úndecim, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca trigínta tres.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Noct. Homil. Si considerémus. *de Comm.*

℟. *viii.* Dómine praevenísti.

Vesp. a Capit. de sequenti cum Commem. praeced., Feriae et S. Saturnini Mart.

DIE XXIX. NOVEMBR.

S. Colmani

Episc. Conf. Duplex majus. m. t. v.

Omnia de Comm. i. loco. Commem. praeced., Feriae et S. Saturnini Mart. in Vesp. et Laud.

Vesperae de sequenti, Commem. praeced. et Feriae.

EADEM DIE XXIX.
NOVEMBRIS.

D. f. ex XIII. hujus.

Pro Dioec. Armacan. Dublin. Dunen. Connoren. et Cloynen.

S. Didaci

Conf. Semiduplex.

Officium ut supra. 3.

In Laud. fit Commem. S. Saturnini Mart.

Vesperae de sequenti cum Commem. Feriae tantum.

DIE I. DECEMBRIS.

D. f. ex XIV. Novembris.

S. Josaphat

Episc. Mart. Duplex.

Ant. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

EXCITA, quaesumus Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit : ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Commem. Feriae.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOSAPHAT Kuncewítius nobílibus et cathólicis paréntibus Vladimíriae in Volhínia natus, cum puérulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, jáculo a látere imáginis Jesu Crucifíxi immísso, vulnus in corde suscépit. Dei amóre incénsus, ádeo oratióni aliísque piis opéribus instáre coepit, ut provectióribus adolescéntibus exémplo et admiratióni esset. Vicénnis inter claustráles sancti Basilii alúmnos monásticam régulam proféssus, mirum quos in evangélica perfectióne progréssus fécerit. Nudis pédibus, frigidíssima licet saeviénte regiónis hieme, incedébat : carnes nunquam, vinum nonnísi ex obediéntia adhíbuit, asperrimóque cilício ad óbitum usque corpus afflíxit. Castitátis florem, quem ab adolescéntia Vírgini Deíparae vóverat, inviolátum servávit. Virtútis doctrinaeque ejus brevi sic fama percrébuit, ut quamvis júnior, Byténii monastério praeféctus sit; mox Vilnénsis Archimandríta, ac demum Archiepíscopus Polocénsis, invítus quidem, sed Cathólicis gestiéntibus, fúerit renuntiátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

HAC dignitáte auctus, nihil de priori viréndi ratióne remíttens, nonnísi divínum cultum et creditárum sibi óvium salútem cordi hábuit. Cathólicae unitátis ac veritátis strénuus propugnátor, totis víribus adlaborávit ut schismáticos haereticósque ad communiónem cum beáti Petri sede redúceret. Summum Pontíficem ejúsque potestátis plenitúdinem ab impudentíssimis impiórum calúmniis et erróribus, qua conciónibus, qua scriptis pietáte ac doctrína refértis defendere nunquam déstitit. Episcopálem jurisdictiónem et Ecclésiae bona a láicis usurpáta vindicávit. Incredíbile dictu est quot haeréticos in sinum matris Ecclésiae revocáverit. Uniónis vero Graecae Ecclésiae cum Latína Josaphátum promotórem exstitísse praeclarissimum, étiam pontifícia orá-

culo disérte testántur. Ad haec, et templi Dei decóri instaurándo, et sacrárum vírginum exstruéndis aedibus, aliísque piis opéribus juvándis, mensae suae proventus ultro erogávit. In páuperes ádeo effúsus, ut cum olim inópiae cujúsdam víduae sublevándae nihil occúrreret, episcopále pállium, seu Omophórion, oppignorári jússerit.

℟. Desidérium ánimae ejus tribuísti ei Dómine, *Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vi.

TOT cathólicae fídei increménta perditissimórum hóminum ádeo excitavérunt ódia, ut, conspiratióne ínita, Christi athlétam ad necem quaererent; quam sibi imminére ipse in suo ad pópulum sermóne praenuntiávit. Cum ítaque Vitépscum pastorális visitatiónis grátia proféctus esset, illi archiepiscopáles invádunt aedes; óbvios quosque fériunt ac caedunt. Tum vir mitíssimus quaeréntibus sponte occúrrit, eósque amíce compéllans, Filióli, inquit, quare familiáres meos caeditis? Si quid contra me habétis, ecce adsum. Hinc ínpetu facto, eum verbéribus contúndunt, telis confódiunt, ac demum immáni secúri necátum, in flumen projíciunt; die duodécima Novémbris anni sexcentésimi vicésimi tértii supra millésimum, aetátis ejus quadragésimi tértii. Corpus mirábili luce circumfúsum, ex imo flúminis álveo elátum est. Sanguis Mártyris parricídis ipsis in primis prófuit, qui fere omnes cápitis damnáti, ejuráto schísmate suum scelus detestáti sunt. Cum tantus Praesul plúrimis post óbitum coruscáret miráculis, eum Urbánus octávus Póntifex máximus Beatórum honóribus decorávit. Pius nonus tértio Kaléndas Júlias anni millésimi octingentésimi sexagésimi séptimi, cum saecuována Apostolórum príncipum solémnia celebraréntur, coram patrum Cardinálium senátu, simúlque adstántibus fere quingéntis, Patriárchis, Metropolítis et Epíscopis cujuscúmque ritus, qui ex toto terrárum orbe convénerant, hunc ecclesiásticae unitátis assertórem, primum ex Orientálibus, solémni ritu in Vaticána basílica Sanctórum órdini accénsuit. Cujus Officium ac Missam Leo décimus tértius summus Póntifex ad

univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Noct. Homilia. Magnum quiddam. *ut in Festo S. Thomae Cantuar. in Brev. Romano.*

In Vesp. fit Commem. sequentis et Feriae.

EADEM DIE I. DEC.
D. f. ex XXIV. Novembr.
Pro Dioec. Armacan. Dublin. Dunen. Connoren.
S. Colmani
Episc. Conf.
Duplex majus. m. t. v.
Oratio. Da quaesumus.
Commem. Feriae.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
In Vesp. fit Commem. sequentis et Feriae.
¶ **In Dioec. Cloynen.**
Fit hodie de die Octava S. Colmani Episc. Conf. duplex.

DIE V. DECEMBRIS,
D. f. ex XIV. Novembris.
Pro Dioec. Cloynen. Armacan. Dublin. Dunen. Connoren.
S. Josaphat
Episc. Mart. Duplex.
Officium ut supra. 8.
In i. Vesp. fit Commem. praeced., Feriae et simpl.
In Laud. Commem. Feriae et simplicis.
Vesp. a Capit. de sequenti. Commem. praeced. et Feriae.

DIE VI. DECEMBRIS.
Pro Dioec. Galvien.
S. Nicolai
Episc. Conf.
Dupl. i. classis cum Octava.
Lect. i. Noct. Fidélis sermo. *de Communi.*
Reliqua ut in Breviario Romano.
¶ *In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. S. Nicolai (post illam de Immacul. Concept. B. M. V. si occurrat). Die XIII. Decembris, fit de die Octava.*

DIE XVIII. DECEMBR.
Exspectationis B. M. V.
Duplex majus.
Ut in fine Brev. Romani.
In ii. Vesperis fit Commemoratio sequentis et Feriae, Ana. O Adonái.

EADEM DIE XVIII.
Pro Dioec. Laonen.
S. Flannani
Episc. Conf.
Duplex i. classis.
Oratio. Da quaesumus.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
In ii. Vesp. fit Commem. Exspectat. B. M. V. et Fer.

DIE XIX. DECEMBRIS.
D. f. ex heri.
S. Flannani
Episc. Conf.
Duplex majus.
Oratio. Da quaesumus.
Commem. Feriae.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

In ii. Vesp. fit Commem. sequentis et Feriae, Ana. O radix.

EADEM DIE XIX. DEC.

Pro Dioeces. Laonen.

Exspectationis B. M. V.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii die XVIII. hujus.

In ii. Vesp. fit Commem. sequentis et Feriae.

DIE XX. DECEMBRIS.

S. Leonardi a Portu Mauritio,

Conf. Duplex.

Ana. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

DEUS, qui in obstinátis peccatórum córdibus ad poeniténtiam flecténdis beátum Leonárdum Confessórem tuum ópere ac sermóne poténtem effecísti : da quaesumus, ut per ejus preces et mérita e córdibus nostris contritiónis lácrymas elícere valeámus. Per Dóminum nostrum.

Commem. Feriae, Ana. O radix.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LEONARDUS in Portu Mauritio ad ora Ligústica Itáliae ortus est paréntibus pietáte egrégiis pótius quam génere claris; qui púerum ánimam sortitum bonam, divína favénte grátia, in timóre Dómini omni cura instituérunt. Mirándum erat eum in templo vel domi vidére aut audíre, sive férvidas ad Deum effúndere preces, sive hortári coaetáneos ad religiónis aliarúmque virtútum ópera exercénda. Adoléscens studiórum causa Romam missus ad instar novi síderis in Gregoriáno collégio tum litterárum ac scientiárum profectu, tum potíssimum vitae sanctitáte effúlsit. Jam de virtúte in virtútem quotídie magis progrédiens, ut intímius Deo inserviret ac proximórum utilitáti vacáret, de religióso institúto amplecténdo cogitávit. Et licet pátruus pro víribus niterétur ut hunc nepótem appríme carum ab hujúsmodi consílio retrahéret, ipse tamen, ejúsdem blandítiis minísque posthabitis, fratrum Minórum excalceatórum rigidióris observántiae consórtio cooptári obtínuit, eórum praesértim modéstia captus, ac extréma paupertáte.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

PRIMO tirocínio, et quoad in eo supérfuit vitae anhélitus, nil hábuit antíquius, quam ut Seráphici patris exémpla perfectíssime imitarétur, praesértim cum vix ac cléricus effféctus, desidério incénsus fuit migrándi in bárbaras terras, ut sánguinem suum profúnderet ad infidélium ánimas Christo lucrándas. Verum divínae providéntiae consíliis ánimum compónens suum, disciplínas theológicas sédulo excólere satégit, ut ad omne opus bonum instrúctus foret. Sacris deínde ordínibus initiátus, ac sacerdotáli charactére insignítus, prótinus in cultíssimis étiam Itáliae úrbibus praecónis evangélii múnere fungi coepit. Apostólicam vivéndi formam sequútus, única conténtus túnica atque abjéctis cálceis, quamvis ténui esset corpúsculo, tamen perículis, difficultátibus, asperitátibus laboribúsque haud fractum se unquam sensit. Sic réliquam vitam per annos quátuor supra quadragínta strénue impéndit, cum ingénti ubíque animárum lucro et religiónis increménto.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, *Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad.

Lectio vi.

IMMENSA porro fuit populórum ad eum audiéndum frequéntia, et innumerábiles conversiónes inde subsequútae. Ipsa enim sáxea ac férrea corda, eo audíto, vehemènter scindebántur ad poeniténtiam tum ob miram sermónis efficáciam, ac ardentíssimum loquéntis zelum, tum praesértim ob praecláram ejus vitae sanctimóniam, quae suavíssimum Christi odórem ubíque efflábat. Sénio tandem ac innúmeris labóribus consúmptus, cum summo Pontífici Benedícto décimo quarto fidem dedísset núllibi se nisi Romae moritúrum, in almam hanc Urbem rédiens e Bononiénsi missióne, morbo tentári coepit, quo sibi brevi decedéndum esse palam edíxit. Cum ígitur sancti Bonaventúrae coenóbium ingréssus esset, íllico Ecclésiae sacra-

méntis muníri vóluit, quibus admirábili fervóre, atque inexplébili ánimi gáudio suscéptis, placidíssime in Dómini ósculo quiévit. Leonárdi óbitum plúrima sequúta sunt prodígia, quibus rite probátis, a Pio sexto Pontífice máximo idem inter Beátos coelites annumerátus est. Novis deínde cum coruscáre coepísset signis, tandem Pius nonus Póntifex máximus praeclaríssimum hunc verbi Dei praecónem Sanctórum catálogo accénsuit.

℟. Iste homo perfécit.

In iii. Noct. Homilia. Dóminus et Salvátor. *de Comm. Evangel. cum* ℟ ℟. *de Conf. non Pontif.*

Vesp. de sequ., Commem. praeced. et Feriae, Aña. O clavis.

DIE XXIX. DECEMBR.

S. Thomae Cantuariensis

Episc. Mart. Duplex.

Ut in Breviario.

In ii. Vesp. fit a Capit. de S. Thoma, cum Commemoratione Dominicae infra Octavam et quatuor Octavarum.

DIE II. JANUARII.

Pro Dioec. Limoricien.

S. Munchini

Episc. Conf. Dupl. i. classis.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. diei Octavae S. Stephani tantum.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

In ii. Vesp. Commem. sequentis et S. Stephani tantum.

DIE VIII. JANUARII.

Pro Dioec. Casselien.

S. Alberti

Episc. Conf.

Dupl. i. classis cum Octav.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. Octavae Epiphaniae.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

¶ *Diebus sequent. fit Commemoratio hujus Octavae.*

Die XV. Januarii fit Officium de die Octava.

DIE XV. JANUARII.

S. Itae

Virginis. Duplex.

¶ *Ea quae hic sunt propria, dicuntur in Dioeces. Limoricensi tantum. In reliquis fit de Communi.*

IN VESPERIS ET AD MATUTINUM.

Hymnus.

REGIAS cunas, humilémque Christi
Sérvulam laeti colimus, canéntes
Insulae sanctae decus atque honóres
Virginis Itae.

Vix adhuc fari póterat puélla
Virgo, jam coeli cumuláta donis,
Verba cum fudit sénibus stupénda
Ore disérto.
Ardet en totum súbito igne stratum
Quo cubat Virgo; mínime et puélla
Uritur, visus rubus ut Móysi
Forma refúlgens.
Glória Christi fámulam supérna,
Angelus coelo véniens ab alto,
Núntiat cingi, simulánte flammas
Lúmine sacro.
Laus Patri aetérno, Genitóque, et almo
Flámini : laudem géminent puélli ;
Tota solémnem resonétque sancta
Insula laudem. Amen.

Oratio.

DEUS, qui beátam Itam Vírginem innúmeris donis decorásti : da quaesumus per ejus intercessiónem, ut quam venerámur affféctu, actibus et vita imitémur. Per Dóminum.

Commem. praeced. Ana. O Doctor. ℣. Justum. *Deinde S. Mauri Abbatis.*

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.
Lectio iv.

SEXTO Ecclésiae saeculo in Mónia Hibérniae província sancta Ita flóruit, spíritu prophético et miraculórum glória insígnis. Ex régia stirpe prognáta in terra Desiórum, quae dítio nunc comitátu Waterfordiénsi continétur, splendórem natálium virtútum exercítio auxit et illustrávit. Vel ab ipso baptísmatis lavácro Spíritus sancti grátia repléta est, et mirabántur omnes pietátem, morum innocéntiam, sui abjectiónem, quam constánter prae se ferébat, et praeclára signa quae quotídie ad ejus preces fieri videbántur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio v:

ADHUC puélla eníxe patrem suum rogávit, ut licéret seípsam súaque ómnia consecráre Christo. At vero nobili adolescénti jam pater fíliam desponsáverat, et nullómodo indúci se posse declarávit ut id quod petebátur, concéderet. Ita tamen nihil haesitans, et spí-

ritu prophético circumstántes álloquens, futúrum praenuntiávit ut brevi res álium evéntum sortirétur : Dimíttite, inquit, ad tempus patrem meum ; si enim nunc me próhibet consecrári Deo, deínceps hoc ipsum ille mihi suadébit, et jussus a Dómino meo Jesu Christo permíttet me proficísci quocúmque volúero, ut Deo desérviam. Et ita evénit : nam haud multum post témporis ipso suadénte Patre, beáta haec Virgo ab ecclesiásticis viris consecráta velámen virginitátis accépit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi.

QUODAM vero témpore sancta Ita, coelésti núntio edócta, pátriam suam déserens perréxit ad regiónem Hy-Connaill; ibíque ad radíces montis Luáchra monastérium fundávit, cujus fama totam ínsulam pervádens innúmeras attráxit vírgines, quae virtútem júgiter coléntes seípsas Christo consecrárunt. Multi étiam Episcopi et Abbátes sanctae Itae consíliis utebántur, inter quos sancti Fachnánus, Brendánus, Colmánus, Mochémoc, et Laseriánus numerántur. Tandem infirmitáte correpta, beáta Vírgo monastério, totíque pópulo Hy-Connaill benedíxit, et sanctis sacraméntis roboráta, anno quingentésimo septuagésimo felíciter ad Dóminum décimo octávo Kaléndas Februárii migrávit.

℟. Afferéntur Regi.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos, fratres. *de Communi. Lectio ix. et Commem. S. Mauri Abbatis in Laudibus.*

Vesp. a Capit. de sequenti.

DIE XVI. JANUARII.
S. Fursei
Abbatis. Duplex.

Oratio.

INTERCESSIONOS, quaesumus Dómine, beáti Fúrsei Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Commem. praeced. Ant. Veni sponsa. ℣. Diffúsa.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno. Sermo venerábilis Bedae Presbyteri.

Lectio iv.

Hist. eccl. Ang. l. 3. c. xix.

FURSEUS, cum multis annis in Scótia verbum Dei annúntians tumúltus irruéntium turbá-

rum non ferret, in provínciam Anglórum devénit : ibíque praedicans verbum Dei, monastérium constrúxit. Quibus gestis, cúpiens se ab ómnibus negótiis alienáre, relíquit monastérium et animárum curam fratri suo Fulcáno et Presbyteris Gobbáno et Dicúllo; et in anachorética conversatióne vitam finíre dispósuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v.

ABUIT álterum fratrem, vocábulo Ultánum, qui de monastérii probatióne diutúrna ad eremíticam pervénerat vitam ; hunc ergo solus petens, annum totum cum eo vixit. Deínde turbátam incursióne gentílium provínciam videns, navigávit in Gálliam, ibíque a rege Francórum Lathóvio et patrício Ercumváldo honorífice suscéptus, monastérium constrúxit in loco Latiniáno nomináto. Ac non multo post, infirmitáte corréptus, diem clausit últimum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi.

UJUS corpus Ercumváldus accípiens, servávit in pórticu ecclésiae, quam in villa sua, cui nomen erat Peróna, faciébat, donec dedicarétur. Quod cum post dies vigínti septem esset factum, et corpus, de pórticu ablátum, prope altáre esset recondéndum, invéntum est illaesum. Sed et post annos quátuor constrúcta domúncula cultióre recéptui córporis ad oriéntem altáris, adhuc sine mácula corruptiónis invéntum, ibídem translátum est; ubi mérita illíus multis saepe constat, Deo operánte, claruísse virtútibus.

℟. Iste homo.

In iii. Nocturno, Homilia. Grandis fidúcia. *de Communi Abbat. i. loco.*

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced. Oratio. Deus, qui nos.

DIE XXIII. JANUARII.

Desponsationis B. M. V.

cum S. Joseph.

Duplex majus.

Officium ut in fine Brev. cum Comm. S. Joseph.

In ii. Vesp. Commem. S. Joseph et sequentis.

DIE XXXI. JANUARII.

S. Edani

Episc. et Confess.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praeced.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

In Vesp. fit Commem. seq.

¶ **In Dioec. Fernen.** *Duplex i. classis cum Octava.*

In i. Vesp. nihil de praeced.

¶ *In Festis infra Octavam occurr. fit Comm. S. Edani et die VII. Februarii fit Officium de die Octava.*

DIE I. FEBRUARII.

S. Brigidae

Virg. Hiberniae Patronae.

Duplex ii. classis.

Oratio.

DEUS, qui nos hodiérna die beátae Brígidae Vírginis tuae ánnua solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut ejus adjuvémur méritis, cujus castitátis irradiámur exémplis. Per Dóminum.

Comm. praeced. Ant. Amávit eum. ℣. Justum dedúxit.

Lectiones i. Nocturni. De vírginibus. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BRIGIDA, virgo sacra ex província Lagéniae in Hibérnia parentibus nobilibus et christiánis génita, multárum in Christo sanctárum Vírginum mater éxstitit. Cujus pater, cum esset adhuc infántula, vidit hómines, albis véstibus indútos, sacrum óleum super ejus caput fundéntes : quae res futúram Vírginis pietátem et sanctitátem praesignábat. Quae primos annos puerítiae attíngens, Christo Salvatóri, quem sibi sponsum elégit, ex íntimis praecórdiis tam ardénter adhaesit, ut ejus amóre quidquid habére póterat paupéribus erogáret. Et ne a procis, ex quibus multi ob incomparábilem córporis pulchritúdinem illam cónjugem expetébant, propósitum virginitátis, per quod se Deo mancipáverat, sólvere cogerétur, Deum precáta ut se defórmem rédderet; et mox exaudíta : nam alter oculórum ejus statim intúmuit, et tota fácies ita est immutáta, ut permitterétur núntium procis remíttere, et suam virginitátem voto solémni Christo conserváre.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v.

ASSUMPTIS ígitur tribus puéllis porréxit statim ad Machaeam Epíscopum, sancti

Patrítii discípulum, qui videns super caput ejus colúmnam ignis, índuit illam veste cándida et pállio albo; lectis sacris précibus, ad canónicam professiónem, quam beátus Patrítius in Hibérniam invéxerat, admisit. Quae dum caput sacro velámini accipiéndo submíttens, lignum pedáneum altáris manu tetigísset, lignum illud áridum illico revíruit, et óculus ejus sanátus est, et fácies illíus ad prístinum decórem restitúta. Cujus póstea exémplo, tanta puellárum multitúdo illud regulàris vitae institútum amplexáta est, ut brevi témpore univérsam Hibérniam coenóbiis vírginum repléret; inter quae illud erat praecípuum cui ipsa Brígida praefécta erat, a quo, tamquam a cápite, cétera pendébant.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi.

QUJUS autem vírginis sanctitátem testántur mirácula, quae tam vivens quam post hujus vitae currículum patrávit. Nam leprósos saepius mundávit, et váriis languóribus aegrotántibus sanitátem suis précibus impetrávit; sed et caecum a nativitáte vidére fecit : et Broónum Episcopum a mulíere impudíca falso accusátum, quod de illo concepísset, signo crucis facto super os infántis recens nati, dum infans suum verum patrem ~~mónuit~~, a calúmnia liberávit. Nec défuit illi spíritus prophetíae, quo multa futúra véluti praeséntia indicábat. Sancto quoque Patrítio Hiberniénsium apóstolo sanctíssima familiaritáte juncta, dum migratiónis ejus ex hac vita et sepultúrae locum monstrávit, et migratióni illíus praesens fuit; et línteum, quod ántea paráverat, ad ejus corpus involvéndum dedit. Quae demum speciósam ánimam Christo sponso reddens in eódem sepúlcro beáti Patrítii est tumuláta.

℟. Afferéntur Regi.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos, fratres. *de Communi.*

Vesperae de sequenti, Commem. praeced.

In Dioeces. Kildarien. et Leighlien.

Duplex i. classis cum Octava.

In i. Vesp. nihil de praecedenti.

In ii. Vesp. Commem. sequentis.

¶ *In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. S. Brigidae, et die VIII. Februarii fit Officium de die Oct.*

DIE VI. FEBRUARII.
S. Melis
Episcopi Confessoris.
Duplex majus.
Oratio. Da quaesumus.
Commem. praeced. et S. Dorotheae Virg. Mart.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
Lectio ix. et Commem. S. Dorotheae in Laud.
In ii. Vesp. Commem. sequentis.
In Dioec. Argadagen.
Duplex i. classis cum Octava. Nihil de praeced. nec de simplici.
¶ *In Festis infra Octavam occurr. fit Comm. ejusdem.*
Die XIII. Februarii fit Officium de die Octavá.

DIE IX. FEBRUARII.
In Dioeces. Casselien. Limoricens. et Argadagen.
Fit de S. Ignatio *Episc. Mart.* (*D. f. ex I. hujus.*) *duplex, cum Commemoratione et Lect. ix. S. Apolloniae Virg. Mart.*
In Dioeces. Kildarien. et Leighlien.
Fit de S. Joanne de Matha, *Conf.* (*D. f. ex heri*) *duplex, cum Commemoratione et Lect. ix. S. Apolloniae.*

In Dioec. Fernen.
Fit de S. Romualdo *Abbate.* (*D. f. ex VII. hujus.*) *dupl. cum Commem. et Lect. ix. S. Apolloniae.*

DIE XI. FEBRUARII.
D. f. ex XXIII. Januarii.
S. Raymundi de Pennafort,
Conf. Semiduplex.
Officium ut in Breviario Romano die XXIII. Jan.
Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis.
In Dioec. Casselien. Limoricens. Kildarien. Leighlien. et Argadagen.
Fit de S. Marcello *Papa Mart. D. f. ex XVI. Januarii.*) *semid.*
In Dioeces. Fernen.
Fit de S. Ignatio *Episc. Mart.* (*ex I. hujus*) *duplex.*

DIE XII. FEBRUARII.
(*Ex VI. hujus.*)
S. Titi
Episc. Conf. Duplex.
Officium fit ut in Breviario Romano die VI. hujus.
Commem. praecedentis.
In ii. Vesp. fit de sequenti cum Commem. praeced.
In Dioeces. Limoricen. Casselien. Argadagen. Kildarien. et Leighlien.
Hodie fit de S. Raymundo de Pennafort, *Conf.* (*d. f. ex XXIII. Januar.*) *semid.*

In Dioec. Fernen.
Fit de S. Marcello *Papa Mart.* (*d. f. ex XVI. Januarii*) *semiduplex.*

DIE XIII. FEBRUARII.
S. Munchini
Episc. Conf. Duplex majus. m. t. v.
Oratio. Da quaesumus.
Commem. praecedentis.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
Vesperae a Capitulo de sequenti.

In Dioeces. Leighlien. Casselien. Limoricen. et Kildarien.
Fit hodie de S. Tito *Episc. Conf.* (*ex VI. hujus*) *duplex.*

In Dioeces. Fernen.
Fit de S. Raymundo de Pennafort, *Conf.* (*D. f. ex XXIII. Jan.*) *semiduplex.*

DIE XIV. FEBRUARII.
D. f. ex VIII. hujus.
S. Alberti
Episc. Conf.
Duplex majus. m. t. v.
Oratio. Da quaesumus.
Commem. praeced. Aña. Amávit eum. ℣. Justum. *Deinde S. Valentini Presb. Mart.*
Lectiones omnes de Communi i. loco.
In Vesperis Commem. sequentis et simplicis.

In Dioeces. Kildarien. Leighlien. et Casselien.
Hodie fit de S. Munchino *Episcopi et Conf.* (*ex hesterna, alias II. Januarii*) *duplex majus.*

In Dioec. Argadagen. et Fernen.
Fit de S. Tito *Ep. Conf.* (*D. f. ex VI. Febr.*) *duplex.*

DIE XV. FEBRUARII.
D. f. ex XV. Januarii.
S. Pauli
primi Eremitae Conf.
Duplex. m. t. v.
Ut in Breviario Romano die XV. Januarii.
Et fit Commem. et Lectio ix. SS. Faustini et Jovitae Martyrum.
Vesperae a Capitulo de sequenti, Commem. praeced.

In Dioec. Casselien.
Fit de S. Ita *Virg. dupl. ut supra die XV. Januarii. Commem. et Lectio ix. simplicis.*

In Dioec. Limoricens.
Fit de S. Petro Nolasco *Cf.* (*D. f. ex XXXI. Januarii*) *duplex. Commemoratio et Lectio ix. simplicis.*

In Dioeces. Kildarien. et Leighlien.
Fit de S. Alberto *Ep. Conf.* (*heri*) *duplex majus. Commem. et Lectio ix. simplicis.*

In Dioeces.
Fernen. et Argadagen.
Fit de S. Munchino
Episc. Conf. (ut die XIII. hujus) duplex majus. Commemoratio et Lectio ix. simplicis.

DIE XVI. FEBRUARII.
D. f. ex XXXI. Januarii.
S. Petri Nolasci
Conf. Duplex. m. t. v.
Ut in Breviario Romano die XXXI. Januarii.
Commem. praecedentis.
Vesp. ii. a Capit. de sequ.
In Dioec. Kildarien.
Leighlien. et Limoricen.
Fit hodie de S. Paulo *primo Eremita Conf. (d. f. ex XV. Januarii) duplex.*
In Dioeces.
Fernen. et Argadagen.
De S. Alberto *Episc. Conf. duplex, ut supra die XIV. hujus.*

DIE XVII. FEBRUARII.
S. Fintani
Abbatis. Duplex.
Oratio. Intercéssio.
Commem. praeced.
Lect. i. Noct. de Script. occurr. In Quadrag. Beátus vir. *de Communi ii. loco.*
In ii. Nocturno, Lectiones. Deridétur justi. *de eodem Communi ii. loco.*
In iii. Nocturno, Homilia. Grandis fidúcia. *de Comm. Abbatum.*
Vesp. a Capit. de sequ.

DIE XVIII. FEBR.
D. f. ex I. hujus.
S. Ignatii
Episc. Mart. Duplex.
Officium ut in Breviario Romano die I. Februarii. Commem. praeced. et S. Simeonis Episc. Mart.
Lect. i. Noct. in Quadragesima. A Miléto.
Lectio ix. et Commem. S. Simeonis in Laud.
In ii. Vesp. Commem. sequentis.
In Dioeces. Casselien.
Fernen. et Argadagen.
Hodie fit de S. Paulo *primo Eremita Conf. (ex XV. Januarii) duplex. Commemoratio et Lect. ix. S. Simeonis.*
In Dioeces.
Kildarien. et Leighlien.
Fit de S. Petro Nolasco *Confessoris*, (*ex XXXI. Januarii*) *duplex. Commem. et Lect. ix. simplicis.*

DIE XIX. FEBRUARII.
D. f. ex XVI. Januarii.
S. Marcelli
Papae Mart. Semiduplex.
Officium ut in Breviario Romano die XVI. Januar.
In Quadrages. Lectiones i. Noct. A Miléto.
In Dioeces.
Kildarien. et Leighlien.
Fit hodie de S. Ignatio *Episc. Mart.* (*ex I. Februarii*) *duplex.*

In Dioeces.
Fernen. et Argadagen.
Fit de S. Petro Nolasco *Confess. (ex XXXI. Januar.) duplex.*
In Dioeces.
Casselien. et Limoricen.
Fit de S. Cyrillo Alexandrino *Episc. Conf. Doct. (e IX. hujus) duplex.*

DIE XX. FEBRUARII.
(D. f. ex IX. hujus.)
Pro Dioeces.
Kildarien. Leighlien.
Fernen. et Argadagen.
S. Cyrilli
Alexandrini
Episcopi Confess. Doct. Duplex. m. t. v.
Officium ut die IX. hujus in Breviario Romano.

DIE XXVI. FEBRUAR.
S. Margaritae
de Cortona,
Poenitentis. Duplex.
Officium ut in fine Breviarii.

FERIA VI. POST CINER.
SS. Passionis
D. N. J. C.
Duplex majus.
Ut in fine Breviarii Feria III. post Domin. Septuagesimae. Et fit Commemoratio et Lectio ix. Feriae occurrentis.

DIE V. MARTII.
S. Kyrani
Episc. Confess.
Duplex majus.
Oratio. Da quaesumus.
Commem. praeced.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
In Dioec. Ossorien.
Duplex i. classis.
Nihil de praecedenti.

DIE VIII. MARTII.
S. Cataldi
Episc. et Conf. Duplex.
Oratio. Da quaesumus.
Commem. praeced. et Feriae in Quadrag.
Lectiones i. Nocturni de Script. occurr. In Quadrag. Fidélis sermo.
In Quadrag. Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.
Vesp. a Capit. de sequ. Commem. praeced.

EADEM DIE VIII.
MARTII.
Pro Dioec. Limoricens.
S. Senani
Episc. et Conf. Duplex.
Oratio. Da quaesumus.
Omnia de Communi Conf. Pont. i. loco, praeter Lectiones i. Nocturni quae dicuntur de Scriptura occurrente; in Quadrag. vero. Fidélis sermo.

DIE XI. MARTII.
D. f. ex VIII. hujus.
S. Joannis de Deo,
Conf. Duplex. m. t. v.
Officium ut in Breviario Romano die VIII. Martii.
Comm. praeced. et Feriae.
Lectio ix. de Homilia Fer.
Vesp. a Capit. de sequenti, Comm. praeced. et Feriae.

DIE XIII. MARTII.
D. f. ex VIII. hujus.
S. Senani
Episc. Conf. Duplex.
Officium de Comm. i. loco.
Oratio. Da quaesumus.
Commem. praeced. Alia.
O Doctor. ℣. Justum.
Deinde Feriae.
Lectio ix. et Commem. Feriae in Laudibus.
In Dioec. Limoricens.
S. Cataldi *Episcopi Conf. (ex VIII. hujus.) duplex.*

OFFICIA VOTIVA
DE PRAECEPTO.
De SS. Sacramento et de Immaculata Conceptione B.M.V.
Ut in fine Breviarii.

Kalendarium.

November.

XXVI.	S. Joannis a Cruce, Conf. *duplex*. D. f. ex XXIV. hujus. Commem. S. Petri Alexandrini Episc. Mart.	1
	Dublinen. Praesentationis B. M. V. *duplex majus*. D. f. ex XXI. hujus. Commem. ejusdem simplicis.	1
	Cloynen. S. Columbani Abbatis, *duplex majus*. D. f. ex XXIV. hujus. Commem. simplicis.	2
XXVII.	S. Virgilii Episc. Conf. *duplex*.	2
XXVIII.	S. Didaci Conf. *semiduplex*. D. f. ex XIII. hujus.	3
	Dublinen. Cloynen. S. Joannis a Cruce, Conf. *duplex*. D. f. ex XXIV. hujus.	4
	Armacan. Dunen. Connoren. S. Martini Papae Mart. *semiduplex*. D. f. ex XII. hujus.	7
XXIX.	S. Colmani Episc. Conf. *duplex majus*. Commem. Vigiliae et S. Saturnini Mart.	8
	Armacan. Dublinen. Dunen. Connoren. Cloynen. S. Didaci Conf. *semiduplex*. D. f. ex XIII. hujus. Commem. ut supra.	8

December.

I.	S. Josaphat Episc. Mart. *duplex*. D. f. ex XIV. Novembris.	8
	Armacan. Dublinen. Dunen. Connoren. S. Colmani Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. ex XXIV. Novembris.	11
	Cloynen. Octava S. Colmani Episcopi Confess. *duplex*.	
V.	**Armacan. Dublinen. Dunen. Connoren. Cloynen.** S. Josaphat Episc. Mart. *duplex*. D. f. ex XIV. Nov. Comm. S. Sabbae Abbatis.	11
VI.	**Galvien.** S. Nicolai Episc. Conf. *duplex i. classis cum Octava*.	11
XIII.	**Galvien.** Octava S. Nicolai Episc. Conf. *duplex*. Commem. Octavae.	
XIV.	**Galvien.** S. Luciae Virg. Mart. *duplex* D. f. ex heri. Commem. Octavae.	
XVIII.	Exspectationis B. M. V. *duplex majus*.	11
	Laonen. S. Flannani Episc. Conf. *duplex i. classis*.	11
XIX.	S. Flannani Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. ex heri.	11
	Laonen. Exspectationis B. M. V. *duplex majus*. D. f. ex heri.	12

XX. S. Leonardi a Portu Mauritio, Conf. *duplex.* D. f. ex XXVI. Nov. Commem. Vigiliae. 12

XXIX. S. Thomae Cantuar. Episc. Mart. *duplex.* Commem. Octavarum. 14

Januarius.

II. **Limoricen.** S. Munchini Episc. Conf. *duplex i. classis.* Commem. S. Stephani tantum. 14

VIII. **Casselien.** S. Alberti Episc. Conf. *duplex i. classis cum Octava.* Commem. Octavae Epiphaniae. 14

XV. S. Itae Virginis, *duplex.* Commem. S. Mauri Abbatis. 14

Casselien. Octava S. Alberti Episc. Conf. *duplex.* Commem. S. Mauri Abbatis.

XVI. S. Fursei Abbatis. *duplex.* 16

XXIII. Desponsatio B. M. V. *duplex majus.* Commem. S. Joseph et S. Emerentianae Virg. Mart. 17

XXXI. S. Edani Episc. Conf. *duplex majus.*

Fernen. *duplex i. classis cum Octava.* 18

Februarius.

I. S. Brigidae Virginis. *duplex i. classis.* 18

Kildarien. et **Leighlien.** *duplex i. classis cum Octava.* 19

III. **Kildarien. Leighlien.** Die III. infra Octavam, *semiduplex.* Commem. S. Blasii Episc. Mart.

VI. S. Melis Episc. Conf. *Duplex majus.* Commem. S. Dorotheae Virg. Mart. 20

Argadagen. *duplex i. classis cum Octava.*

VII. **Fernen.** Octava S. Edani Episcopi Confessoris. *duplex.*

VIII. **Kildarien. Leighlien.** Octava S. Brigidae Virg. *duplex.*

IX. **Casselien. Limoricen. et Argadagen.** S. Ignatii Episc. Mart. *duplex.* D. f. ex I. hujus. Commem. S. Apolloniae Virg. Mart. 20

Kildarien. et Leighlien. S. Joannis de Matha, Conf. *duplex.* D. f. ex heri. Commem. S. Apolloniae Virg. Mart. 20

Fernen. S. Romualdi Abbatis, *duplex.* D. f. ex VII. hujus. Commem. S. Apolloniae Virg. Mart. 20

XI. S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semiduplex.* D. f. ex XXIII. Jan. 20

Casselien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. et Argadagen. S. Marcelli Papae Mart. *semiduplex.* D. f. ex XVI. Jan. 20

Fernen. S. Ignatii Episc. Mart. *duplex.* D. f. ex I. hujus. 20

XII.	S. Titi Episc. Conf. *duplex*. Alias VI. hujus.	20
	Casselien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. et Argadagen. S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semiduplex*. D. f. ex XXIII. Jan.	20
	Fernen. S. Marcelli Papae Mart. *semiduplex*. D. f. ex XVI. Jan.	21
XIII.	S. Munchini Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. ex II. Jan.	21
	Casselien. Limoricen. Kildarien. et Leighlien. S. Titi Episc. Conf. *duplex*. D. f. ex VI. hujus.	21
	Fernen. S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semiduplex*. D. f. ex XXIII. Jan.	21
	Argadagen. Octava S. Melis Episc. Conf. *duplex*.	
XIV.	S. Alberti Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. ex VIII. hujus. Commem. S. Valentini Presbyt. Mart.	21
	Casselien. Kildarien. et Leighlien. S. Munchini Episc. Conf. *duplex majus*. Ex hesterna, alias II. Jan.	21
	Argadagen. Fernen. S. Titi Episc. Conf. *duplex*. D. f. ex VI. hujus.	21
XV.	S. Pauli primi Eremitae Conf. *duplex*. D. f. ex XV. Jan. Commem. SS. Faustini et Jovitae Martyrum.	21
	Casselien. S. Itae Virginis, *duplex*. D. f. ex XV. Jan. *Commem. simplicis*.	21
	Limoricen. S. Petri Nolasci Conf. *duplex*. D. f. ex XXXI. Jan. *Commem. simplicis*.	21
	Kildarien. et Leighlien. S. Alberti Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. ex VIII. hujus. *Commem. simplicis*.	21
	Argadagen. et **Fernen.** S. Munchini Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. ex II. Jan. *Commem. simplicis*.	
XVI.	S. Petri Nolasci Conf. *duplex*. D. f. ex XXXI. Jan.	22
	Kildarien. Leighlien. et Limoricen. S. Pauli primi Eremitae Conf. *dupl.* D. f. ex XV. Jan.	22
	Fernen. et Argadagen. S. Alberti Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. ex VIII. hujus.	22
XVII.	S. Fintani Abbatis, *duplex*.	22
XVIII.	S. Ignatii Episc. Mart. *duplex*. D. f. ex I. hujus. Commem. S. Simeonis Episc. Mart.	22
	Casselien. Fernen. et Argadagen. S. Pauli primi Eremitae Conf. *duplex*. D. f. ex XV. Jan.	22
	Kildarien. Leighlien. S. Petri Nolasci Conf. *duplex*. D. f. ex XXXI. Jan.	22

[illegible]

[illegible] 22

[illegible] Episc. 22

[illegible] Conf. 23

[illegible] 23

[illegible] Angelagen. [illegible] et Doct. 23

[illegible] 23

[illegible] 23

[illegible] 23

[illegible] 23

[illegible] 23

[illegible] 23

[illegible] 24

[illegible] 24

[illegible] Conf. Pontif. 24

[illegible] 24

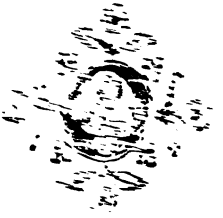

Imprimatur.

Tornaci, die 11 Maii 1886.

[illegible] SCUVERY, Vic. Gen.

[illegible] Sancti Evangelistae. — Tornaci.

✠ Officia propria Hiberniae Sanctorum quae a Clero Hibernico recitantur. Pars Verna.

FERIA SEXTA
POST DOMIN. I. QUADRAG.
SS. Coronae Spineae D. N. J. C.
Duplex majus.
AD VESPERAS,
Anae et Capit. de Laud. Psalmi ut in i. Vesperis de Communi Apostolorum.

Hymn. Vexílla Regis, *ut in Sabbato ante Dominicam Passionis.*

℣. Tuam corónam adorámus Dómine. ℟. Tuam gloriósam recólimus passiónem.

Ad Magnificat, Ána. Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit; et míites plecténtes corónam de spinis imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum.

Oratio ut infra.

Commemoratio Feriae.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Regem pro nobis spinis coronátum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus. Pange lingua. *ut in Dominica Passionis.*

In primo Nocturno,

Ána. Maledícta terra in ópere suo, spinas et tríbulos germinábit tibi.

Psalmi de Communi unius Martyris.

Ána. Qui cogitavérunt malítias in corde, tota die constituébant proelia.

Ána. Omnes qui vidébant me, aspernabántur me, locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

℣. Tuam corónam adorámus Dómine. ℟. Tuam gloriósam recólimus passiónem.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. *Cap.* liii.

QUIS crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti : non est spécies ei, neque decor : et vídimus eum, et non erat adspéctus, et desiderávimus eum : despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem : et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem; adspéctus ejus in eo non est; hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. — Cujus livóre.

Lectio ii.

VERE languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum à Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit : et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum.

℟. Quid sunt plagae istae in médio mánuum tuárum? * Et dicet : His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. ℣. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohaeréntem mihi. — Et dicet.

De Zacharía Prophéta.

Lectio iii. *Cap.* xii. *et* xiii.

ET erit in die illa : quaeram contérere omnes Gentes quae véniunt contra Jerúsalem. Et effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiae et precum : et adspícient ad me, quem confixérunt, et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut dolére solet in morte primogéniti. In die illa magnus

erit planctus in Jerúsalem. Et dicétur ei : Quid sunt plagae istae in médio mánuum tuárum? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohaerántem mihi, dicit Dóminus exercítuum : pércute pastórem, et dispergéntur oves : et convértam manum meam ad párvulos.

℟. Tuam corónam spíneam venerámur Dómine, tuam gloriósam recólimus passiónem : * Miserére nobis, qui passus es pro nobis. ℣. Salva praeséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam. — Miserére. Glória Patri. Miserére.

In secundo Nocturno,

Ána. Pro fruménto ortus est mihi tríbulus, et pro hórdeo spina.

Psalmi ut in ii. Nocturno de Communi unius Martyris.

Ána. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis, venénum áspidum sub lábiis eórum.

Ána. Qui timétis Dóminum, laudáte eum; univérsum semen Jacob, magnificáte eum.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ex Tractátu sancti Athanásii Epíscopi.

Lectio iv.

In Passionem Domini.

CUM exuerétur Dóminus, eo ipso invisibíliter erigebátur de diábolo trophaeum, et quo illud manifestum fieret, narrátur a Joánne, indútus fuísse púrpura; a Matthaeo vero, chlámyde coccínea; coronámque illi ex spinis super caput esse pósitam, et cálamum in manus datum; et ita, cum eum produxíssent, génibus flexis adorásse. Miráculum novum, et incredíbile, et magnae sine dúbio victóriae insígne. Quem enim ut hóminem condemnáverant, eum mórtuum deínde ut Deum adoravérunt; et quem aspernabántur ut vilem et contemptíbilem, eum confitebántur regem; cui túnicam et vestem detráxerant, eum púrpura circumdedérunt: et quem ignoránte contuméliis afficiébant, eum Prophétam étiam noléntes appellavérunt; et quem per ludíbrium subsannationémque pulsábant, ei triumphália addidérunt ornaménta, coccíneam chlámydem et corónam spíneam, et cálamum. Nam tamétsi ea quasi per contuméliam agébant, effi-

ciebátur tamen inde, ut ab eo laténter spoliaréntur.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio v.

Serm. lxix. *qui est* iv. *de S. Cypriano, adscriptus et S. Maximo.*

VIDEAMUS diligénter, ne ex pálmite óperis nostri non nascátur dulcédinis uva, sed fellis : ne dicátur nobis, quod Judaeis dictum est per Prophétam : Sustínui, ut fáceret uvam, fecit autem spinas, et non justítiam, sed clamórem. Quam dura condítio, ut posséssio, quae Dómino suo suavitátis fructus afférre débuit, spinárum illum asperitáte compúnxerit! Hoc est, cum Judaei Salvatórem debuérunt tota fídei devotióne suscípere, spinárum eum coronavérunt passióne. Quae coróna quidem, quantum in Judaeis est, erat injuriárum contumélia; quantum in Dómino, erat coróna virtútum. Compúngunt ergo Judaei Dóminum, dum corónant; compúngunt, dum crucifígunt. Unde ait Scriptúra sancta : Vidébunt in quem compunxérunt.

℟. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et praevaluérunt insidiántes mihi : trádidit me, quem diligébam; * Et terribílibus óculis, plaga crudéli percutiéntes, subsannábunt me. ℣. Inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimae meae. — Et.

Lectio vi.

EGITUR, fratres, vidéte, ne et nobis dicátur : Sustínui, ut fáceret uvam, fecit autem spinas; hoc est, ne spinas, quas Dómino Judaei cruéntis imposuérunt mánibus, nos iníquis sénsibus apponámus, et compungámus eum non asperitátis sénsuum, sed operum pravitáte. Sunt enim spinae cordis quae verbum Dei étiam vulneráre consuevérunt, de quibus méminit in Evangélio Salvátor, dicens : Seminántis semen cecidísse inter spinas, et crevísse eas, ac suffocásse quod satum est. Ergo, fratres, vidéte ne vínea vestra non uvas, sed spinas fáciat, ne vindémia vestra non vinum áfferat, sed acétum. Quisquis enim vindémiam legit, et paupéribus non largítur, ille acétum cólligit, non vinum. Quisquis messes re-

cóndit, et indigéntibus non minístrat, iste non alimóniae fructus repónit, sed tríbulos avarítiae cóngregat. Nam proptérea ait Scriptúra de terra nostra : Spinas et tríbulos germinábit tibi.

℟. Vínea mea eléeta, ego te plantávi : * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me spinis coronáres? ℣. Sepívi te, lápides elégi ex te, et aedificávi turrim.—Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In tertio Nocturno,

Aña. Graváta est super me manus tua, convérsus sum in aerúmna mea, dum configitur spina.

Psalmi ut in iii. Nocturno de Communi Virginum.

Aña. Caput circúitus eórum, labor labiórum ipsórum opériet eos.

Aña. Ego dedi tibi sceptrum regále; et tu dedisti cápiti meo spíneam corónam.

℣. Eris coróna glóriae in manu Dómini. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui. Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

Tract. cxvi. *in Joannem.*

HOC Pilátus non ob áliud fecísse credéndus est, nisi ut ejus injúriis Judaei satiáti sufficere sibi existimárent, et usque ad ejus mortem saevíre desísterent. Ad hoc pértinet, quod idem Praeses cohórtem suam étiam praemísit fácere, quae sequúntur, aut fortássis et jussit, quamvis hoc Evangélium tácuit : dixit enim quid deínde fécerint mílites; Pilátum id jussísse non dixit.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus : * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. ℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat; cum paterétur, non comminabátur. — Qui peccátum.

Lectio viii.

ET mílites (inquit) plecténtes corónam de spinis imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant : Ave, Rex Judaeórum : et dabant ei álapas. Sic implebántur quae de se praedixerat Christus. Sic Mártyres informabántur ad ómnia, quae persecutóri licuísset fácere, per-

ferénda. Sic paulísper occultáta treménda poténtia commendabátur prius imitánda sapiéntia. Sic regnum, quod de hoc mundo non erat, supérbum mundum non atrocitáte pugnándi, sed patiéndi humilitáte vincébat. Sic illud granum multiplicándum seminabátur horríbili contumélia, ut mirábili pulluláret in glória.

℟. Mílites praesidis suscipiéntes Jesum in praetórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem : et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei : * Et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus. ℣. Genu flexo ante eum, illudébant ei dicéntes, Ave Rex Judaeórum. — Et plecténtes. Glória Patri. Et plecténtes.

Lectio nona de Homilia Feriae occurrentis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

1. Mílites praesidis * suscipiéntes Jesum in praetórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem.

2. Et exuéntes eum, * chlámydem coccíneam círcumdedérunt ei.

3. Et plecténtes * corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus.

4. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes : Ave, Rex Judaeórum.

5. Et exspuéntes in eum, * accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus.

Capitulum. Cant. iii.

EGREDIMINI, et vidéte filiae Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die laetítiae cordis ejus.

Hymnus. Lustra sex. *ut in Dominica Passionis.*

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se virtúte.

Ad Benedictus, Añae. Mílites índuunt Jesum púrpura, et impónunt ei plecténtes spíneam corónam. Et coepérunt salutáre eum: Ave, Rex Judaeórum.

Oratio.

DEUS, qui Unigénitum tuum in passióne sua spínea corona decorári, et regem adorári voluísti : da nobis, quaesumus, ob piam veneratiónem sacrae illíus spíneae corónae, in coelésti ejus regno corónam glóriae suae, et aetérni Regis majestátem perpétuo contemplári. Per eúmdem Dóminum.

Fit Commem. Feriae.

AD TERTIAM,

Capitulum. Egredímini. *ut supra.*

℟. *br.* Tuam corónam, * Adorámus Dómine. Tuam corónam. ℣. Tuam gloriósam recólimus passiónem. Adorámus, Dómine. Glória Patri. Tuam corónam.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM,

Capitulum. *Apoc.* vi.

VIDI : et ecce equus albus, et qui sedébat super illum, habébat arcum : et data est ei coróna : et exívit vincens, ut vínceret.

℟. *br.* Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronasti. Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Eris coróna glóriae in manu Dómini. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui.

AD NONAM,

Capitulum. *Isaiae* xxiii.

IN die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriae, et diadéma exsultatiónis resíduo pópuli sui.

℟. *br.* Eris coróna glóriae, * In manu Dómini. Eris coróna. ℣. Et diadéma regni in manu Dei tui. In manu. Glória Patri. Eris coróna.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se virtúte.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in i. praeter Ad Magnificat, Ana. O corónae miránda dígnitas! mortis poenas débitas repéllis. Tu spes lapsis, fírmitas infírmis. Tu restáuras corónas pérditas.

Commemoratio Feriae.

FERIA SEXTA
POST DOMIN. II. QUADRAG.
De Lancea et Clavis D. N. J. C.
Duplex majus.

Omnia ut in fine Breviarii, Feria VI. post Dom. I. Quadragesimae.

FERIA SEXTA
POST DOMIN. III. QUADRAG.
De SS. Quinque Plagis D. N. J. C.
Duplex majus.

Omnia ut in fine Breviarii.

FERIA SEXTA
POST DOMIN. IV. QUADRAG.
De Pretiosissimo Sanguine D. N. J. C.
Duplex majus.

Omnia ut in fine Breviarii.

DIE VI. FEBRUARII.
S. Melis
Episcopi Confessoris.
Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.
Commem. Feriae.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
Lectio ix. de Homilia Feriae.

DIE IX. FEBRUARII.
D. f. ex I. hujus.
Pro Dioeces. Casselien. Limoricen. et Argadagen.
S. Ignatii
Episc. Mart. Duplex.
Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice omnípotens Deus : et quia pondus própriae actiónis gravat, beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Commem. praeced. Alia. Hic vir. ℣. Justum.
Deinde Feriae et S. Apolloniae Virg. Mart.
Lect. i. Noct. A Miléto.
In secundo Nocturno.

Ex libro S. Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

IGNATIUS Antiochénae Ecclésiae tértius post Petrum Apóstolum Episcopus, commovénte persecutiónem Trajáno, damnátus ad béstias, Romam vinctus míttitur. Cumque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycárpus audítor Joánnis, Epíscopus erat, scripsit unam epístolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Tralléns es, quartam ad Románo s : et inde egrédiens scripsit ad Philadélphios, et ad Smyrnaeos, et própriam ad Polycárpum, comméndans illi Antiochénsem Ecclésiam : in qua et de Evangélio, quod nuper a me translátum est, super persóna Christi ponit testimónium.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

SIGNUM autem vidétur, quia tanti viri fécimus mentiónem, et de epístola ejus, quam ad Romános scribit, pauca pónere. De Syria usque ad Romam pugno ad béstias in mari et in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopárdis, hoc est milítibus, qui me custódiunt; quibus et cum beneféceris, pejóres fiunt. Iniquitas autem eórum mea doctrína est : sed non idcírco justificátus sum. Utinam fruar béstiis, quae mihi sunt praeparátae : quas et oro mihi velóces esse ad intéritum, et ad supplícia, et allici ad comeédéndum me,

ne, sicut et aliórum Mártyrum, non áudeant corpus attíngere. Quod si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo, ut dévorer. Ignóscite mihi filióli : quid mihi prosit, ego scio.

℟. Desidérium ánimae.

Lectio vi.

UNC incípio Christi esse discípulus, nihil de his, quae videntur, desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiae, confractio ossium, membrórum divísio, et totíus córporis contrítio, et tota torménta diáboli in me véniant : tantum ut Christo fruar. Cum que jam damnátus esset ad béstias, et ardóre patiéndi rugiéntes audíret leónes, ait: Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiae córporis ejus Antiochíae jacent extra portam Daphníticam, in coemetério.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xii. *d*

N illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi. *Tractatu* li. *in Joannem, sub medium.*

IPSE Dóminus Jesus erat granum mortificándum, et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judaeórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suae sectánda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat, perdet : id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam : noli amáre, ne perdas : noli amáre in hac vita, ne perdas in aetérna vita.

℟. Coróna áurea.

Lectio viii.

OC autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat, subintellígitur in hoc mundo, ipse útique perdet : qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam aetérnam

ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti : si bene óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

℟. Hic est vere Martyr.

Lect. ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud. ante illam de S. Apollonia.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced. et Feriae.

EADEM DIE IX. FEBR.
D. f. ex heri.
Pro Dioeces.
Kildarien. et Leighlien.

S. Joannis de Matha, *Conf.*

Duplex.

Oratio.

EUS, qui per sanctum Joánnem órdinem sanctíssimae Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos coelitus institúere dignátus es : praesta quaesumus, ut ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimae, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Comm. Feriae et S. Apolloniae Virg. Mart.

Lectiones i. Noct. Beátus vir.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

OANNES de Matha, órdinis sanctíssimae Trinitátis Redemptiónis Captivórum institútor, Falcóne in Província natus est, paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios proféctus, confectóque theológiae currículo, magistérii láuream adéptus, doctrínae et virtútum splendóre enituit. Quibus motus Parisiénsis Antístes, ad sacrum presbyterátus órdinem prae humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia et móribus studiósae juventúti praelucéret. Cum autem in sacéllo ejúsdem Episcopi, ipso cum áliis adstánte, primum Deo Sacrum offérret, coelésti favóre mérui recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore crux rúbei et caerúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis appáruit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus vir Dei, se ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

QUO vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit, ibíque divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit : cum quo íuita societáte, se per triénnium in oratióne et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cóntigit autem, ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloquerántur, cervus ad eos accésserit, crucem inter córnua gerens, rúbei et caerúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam : et exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam proficísci decrevérunt, ut a summo Pontífice novi órdinis pro rediméndis captívis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius tértius : qui illis benígne accéptis dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctae Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia ad sacrae Hóstiae elevatiónem, Angelus ei cándida veste, cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso Póntifex institútum approbávit, et novum órdinem sanctíssimae Trinitátis Redemptiónis Captivórum vocári jussit, ejúsque professóribus albas vestes cum cruce rúbei et caerúlei colóris praebuit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

SIC stabilíto órdine, sancti fundatóres in Gálliam rediérunt, primóque coenóbio Cervi frígidi in dioecési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, ecclésiam, et hospitále sancti Thomae de Formis in monte Coelio eis donávit, cum multis redítibus et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Maróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes profécíus est, regúmque, príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria aedificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssima Dei et próximi amóre ex-

aestuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eisque ad opus redemptiónis coelitus praemonstrátum efficáciter cohortátis, obdormivit in Dómino sextodécimo Kalendas Januárii, anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio; ejúsque corpus in ipsa ecclésia sancti Thomae de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

℟. Iste homo perfécit.

In iii. Noct. Homilia. Sancti Evangélii, fratres.

Lectio ix. de Homilia Feriae. Commem. ejusdem et S. Apolloniae in Laud.

Vesp. a Capit. de sequenti, Comm. praeced. et Feriae.

EADEM DIE IX. FEBR.

D. f. ex VII. hujus.

Pro Dioec. Fernen.

S. Romualdi

Abbatis. Duplex.

Oratio.

INTERCESSIONOS, quaesumus Dómine, beáti Romuáldi Abbátis commendet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Commem. praeced. Aña. Hic vir despíciens. ℣. Justum dedúxit. *Deinde Feriae et S. Apolloniae Virg. Mart.*

Lectiones i. Noct. Beátus vir.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROMUALDUS Ravénnae, Sérgio patre, nóbili génere nátus, adoléscens in propínquum monastérium Classénse poeniténtiae causa secéssit ubi religiósi hóminis sermóne ad pietátis stúdium veheméntius incénsis, viso étiam semel et íterum per noctem in ecclésia beáto Apollinári, quod Dei servus illi futúrum promíserat, mónachus efficitur. Mox ad Marínum, vitae sanctitáte ac severióre disciplína in fínibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam et sublímem perfectiónis viam eo magistro ac duce uterétur.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

MULTIS sátanae insídiis, et hóminum invídia oppugnátus, tanto humílior se assidue jejúniis et oratiónibus exercébat, et rerum coelestium meditatióne, vim lacrymárum profúndens, fruebátur : vultu tamen ádeo laeto semper erat, ut intuéntes exhilaráret. Magno apud príncipes et reges in honóre fuit : multíque ejús consílio, mundi illecebris abjectis, solitúdinem petiérunt. Martyrii quoque

cupiditáte flagrávit, cujus causa dum in Pannóniam proficíscitur, morbo, quo afflictabátur cum progrederétur, levabátur cum recéderet, revérti cógitur.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

IN vita et post mortem miráculis clarus, spíritu étiam prophetíae non cáruit. Scalam a terra coelum pertingéntem, in similitúdinem Jacob patriárchae, per quam hómines in veste cándida ascendébant, et descendébant, per visum conspéxit, eóque Camaldulénses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitae asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit anno salútis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquénnio postquam sepúltum fúerat, íntegrum repértum, Fabriáni in ecclésia sui órdinis, honorífice cónditum est.

℟. Iste homo perfécit.

In iii. Noct. Homilia. Grandis fidúcia. *pro Abbat.*

Lectio ix. de Homilia Feriae. Commem. Feriae et S. Apollóniae in Laudibus.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced. et Feriae.

DIE XI. FEBRUARII.

D. f. ex XXIII. Jan.

S. Raymundi de Pennafort,

Conf. Semiduplex.

Ana. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

DEUS, qui beátum Raymúndum poeniténtiae sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde, ut ejus intercessióne dignos poeniténtiae fructus fácere, et ad aetérnae salútis portum pervenire valeámus. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

Lect. i. Noct. Justus si morte.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BEATUS Raymúndus Barcinonénsis ex nóbili família de Pénnafort, christiánae religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria professus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac pontifício civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris láurea insignítus, ibídem sacros cánones magna cum hóminum admiratióne

est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis Episcopus, cum Roma suam ad Ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus, ut secum in pátriam reverterétur, obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiae canonicátu et praepositúra ornátus, univérso clero et pópulo, integritáte, modéstia, doctrína, et morum suavitáte praefúlsit, ac Deíparae Vírginis, quam singulári pietátis affféctu venerabátur, honórem, et cultum semper pro víribus auxit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

ANNUM círciter quintum supra quadragésimum agens, in órdine fratrum Praedicatórum solémni emíssa professióne, ut novus miles, in omni virtútum génere, sed praecípue in caritáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus deténtos, se exércuit. Unde cum ejus hortátu sanctus Petrus Noláscus (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo primo Aragóniae regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi, et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, órdinem beátae Maríae de Mercéde Redemptiónis Captivórum fundavérunt : cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges praescrípsit ad ejúsdem órdinis vocatiónem accommodatíssimas : quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum primum Generálem órdinis magístrum suis ipse mánibus hábitu eódem indútum creávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

EB eódem Gregório Romam accersítus, et capelláni, ac poenitentiárii, et confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu Romanórum Pontíficum decréta, in diversis concíliis et epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem ab ipso Pontífice sibi oblátum constantíssime recusávit, et totíus órdinis Praedicatórum generále magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniae regi sacrae Inquisitiónis offícia suis in regnis instituéndi

auctor fuit. Multa patrávit mirácula, inter quae illud claríssimum, quod ex ínsula Baleári Majóri Barcinónem reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis confécerit, et suum coenóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Homil. Sancti Evangélii. *de Communi.*

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

Vesp. de sequenti, Comm. praeced. et Feriae.

EADEM DIE XI. FEBR.

D. f. ex XVI. Jan.

Pro Dioeces. Casselien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. et Argadagen.

S. Marcelli

Papae Martyris.

Semiduplex.

Ant. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

PRECES pópuli tui, quaesumus Dómine, cleménter exáudi: ut beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne laetámur. Per Dóminum.

Commem. Feriae.

Lect. i. Noct. A Miléto.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARCELLUS Románus a Constántio et Galério usque ad Maxéntium pontificátum gessit. Cujus hortátu Lucína matróna Romána, bonórum suórum Dei Ecclésiam fecit herédem. Aucto in Urbe fidélium número, ad eórum utilitátem ad baptísmum poenitentiámque dandam iis, qui christiánam religiónem suscíperent, et ad Mártyrum sepultúram, novos títulos instítuit, et quasi álteras dioecéses distríbuit. Quibus rebus ira incénsus Maxéntius, Marcéllo grávia supplícia minátur, nisi depósito pontificátu, idólis immoláret.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

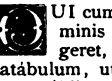

QUI cum insánas hóminis voces negligeret, misit eum in catábulum, ut bestiárum, quae públice alebántur, curam sustinéret. Ubi Marcéllus assíduis jejúniis et précibus novem menses vitam duxit, paróchias, quas praesens non póterat, vísitans per epístolas. Inde eréptus a cléricis, hospítio

recípitur a beáta Lucína : in cujus aedibus Ecclésiam dedicávit, quae hódie título sancti Marcélli nominátur : in qua et Christiáni orábant, et ipse beátus Marcéllus praedicábat.

℟. Desidérium ánimae.

Lectio vi.

QUIBUS cógnitis, Maxéntius in eam ecclésiam catábuli béstias transférri, et a Marcéllo custodíri jubet : ubi loci feditáte, multísque aerúmnis afflictus obdormívit in Dómino. Cujus corpus in coemetério Priscíllae via Salária a beáta Lucína sepúltum est décimo séptimo Kaléndas Februárii. Sedit annos quinque, mensem unum, dies vigínti quinque. Scripsit epístolam ad Episcopos Antiochénae provínciae de primátu Románae Ecclésiae, quam caput Ecclesiárum appellándam demónstrat. Ubi étiam illud scriptum est, nullum concílium jure celebrári, nisi ex auctoritáte Románi Pontíficis. Ordinávit mense Decémbri Romae Presbyteros vigínti quinque, Diáconos duos, Episcopos per divérsa loca vigínti unum.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Noct. Homilia. Quia Dóminus ac Redémptor. *de Communi ii. loco.*

℟. *viii.* Dñe praevenísti.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced. et Feriae.

In Dioecesi Fernen.

Fit hodie de S. Ignatio *Episc. Mart. duplex, ut supra die IX. hujus.*

DIE XII. FEBRUARII.

D. f. alias VI. hujus.

S. Titi

Episc. Conf. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde; ut juste et pie vivéntes in hoc saeculo, ad coelestem pátriam pervenire mereámur. Per Dóminum.

Commem. praeced. Ant. Hic vir despíciens. ℣. Justum. *Deinde Feriae.*

Lectiones i. Noct. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

TITUM Creténsium Episcopum vix Pauli Apóstoli verbo christiánae fídei sacraméntis, mysteriísque excúltum, ea sanctitátis luce Ecclésiae tunc vagiénti effulsísse compertum est, ut inter ejúsdem Doctóris Géntium discípulos merúerit cooptári. Ad-

scítus in partem óneris praedicatiónis, ádeo evangelizándi ardóre, et fidelitáte Paulo éxstitit carus, ut ipse cum venísset Tróadem propter Evangélium Christi testátus sit, non habuísse réquiem spirítui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non invénerit. Et paulo post Macedóniam petens, rursus suam in eum caritátem ita éxprimit : Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. ℟. Invéni David.

Lectio v.

QUAMOBREM Corínthum ab Apóstolo missus, ea sapiéntia et lenitáte legatiónis hujus múnere functus est, quae praesértim de fidélium pietáte eleemósynas colligéndas ad sublevándam Ecclésiae Hebraeórum inópiam spectábat, ut Corínthios non solum in Christi fide continúerit, sed étiam desidérium, fletum, æmulatiónem inter eos pro Paulo, qui illos primus instítuit, excitáverit. Ad effundéndum ínterim inter gentes, linguis locísque distínctas, divíni verbi semen, plúribus terra maríque itinéribus reléctis, magnáque ánimi firmitáte pro Crucis trophaeo curis laboribúsque exantlátis, una cum duce Paulo Cretae ínsulam áppulit. Cum porro huic Ecclésiae Episcopus ab ipso Apóstolo deléctus esset, dubitándum non est, quin in eo múnere ita versátus sit, ut, juxta ipsíus Pauli praeceptóris mónita, seípsum praebúerit exémplum bonórum óperum in doctrína, in integritáte, in gravitáte.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

STAQUE tamquam lucérna inter eos, qui in idololatríae et mendaciórum ténebris, véluti in umbra mortis, sedébant, religiónis jubar diffúdit. Tráditur eum inter Dálmatas, ut Crucis vexíllum explicáret, strénue consudásse. Tandem meritórum et diérum plenus quarto supra nonagésimum anno prídie Nonas Januárii pretiósa justórum morte obdormívit in Dómino, et sepúltus est in Ecclésia, ubi ab Apóstolo minister fúerat constitútus. Hujus nomen a sancto Joánne Chrysóstomo, et a sancto Hierónymo praecípue commendátum, Martyrológio Románo eádem die inscríptum légitur; verum pro ejus die festo cum Offício et Missa in cathólico orbe recoléndo ab utróque clero, primam insequéntem diem líberam summus Póntifex Pius nonus assignávit.

℟. Iste est qui.

In iii. Nocturno, Homilia. Dóminus et Salvátor. *de Communi Evangel. cum* ℟℟. *de Conf. Pont.*

Lectio ix. de Homilia Feriae ejusque Commem. in Laud.

Vesp. de sequenti, Comm. praeced. et Feriae.

In Dioeces. Casselien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. et Argadagen.

Hodie fit de S. Raymundo de Pennafort, *Conf. semiduplex, ut supra.*

In Dioec. Fernen.

Fit de S. Marcello *Papa Mart. semiduplex, ut supra.*

DIE XIII. FEBRUARII.
D. f. ex II. Januarii.

S. Munchini
Episcopi Confessoris.

Duplex majus. m. t. v.

Oratio. Da quaesumus.

Comm. praeced. et Feriae.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

Vesp. a Capit. de sequenti.

In Dioeces. Casselien. Kildarien. Leighlien. et Limoricen.

Fit hodie de S. Tito *Episc. Conf. dupl., supra.* 16.

In Dioec. Fernen.

Fit de S. Raymundo de Pennafort, *Conf. semid. ut supra.*

DIE XIV. FEBRUARII.
D. f. ex VII. hujus.

S. Alberti
Episc. Conf.

Duplex majus. m. t. v.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praeced. Aña. Amávit eum. ℣. Justum dedúxit. *Deinde Feriae et S. Valentini Presb. Mart.*

Lectiones omnes de Communi i. loco. Lectio ix. de Homilia Feriae; Commem. Feriae et simplicis in Laudibus.

In Vesperis Commem. sequentis et simplicis.

In Dioec. Kildarien. Leighlien. et Casselien.

Fit hodie de S. Munchino *Episc. Conf. duplex majus, ut supra. Commem. simplicis.*

In Dioeces. Argadagen. et Fernen.

Fit de S. Tito *Episc. Conf. duplex, ut supra.* 16. *Commem. simplicis.*

DIE XV. FEBRUARII.
D. f. ex XV. Januarii.

S. Pauli
primi Eremitae et Conf.

Duplex. m. t. v.

Aña. Similábo. ℣. Amávit.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte laetíficas : concéde propítius, ut cujus natali-

tia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Comm. Feriae et S. Faustini et Jovitae Mart.

Lect. i. Noct. Beátus vir. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PAULUS, Eremitárum auctor et magíster, apud inferiórem Thebáidem natus, cum quíndecim esset annórum orbátus paréntibus est. Qui póstea declinándae causa persecutiónis Décii et Valeriáni, et Deo libérius inserviéndi, in erémi spelúncam se cóntulit : ubi, palma ei víctum et vestítum praebénte, vixit ad centésimum et décimum tértium annum, quo témpore ab António nonagenário Dei admónitu invísitur. Quibus inter se, cum ántea non nossent, próprio nómine consalutántibus, et multa de regno Dei colloquéntibus, corvus, qui ántea semper Paulo dimidiátum panem attúlerat, íntegrum détulit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

POST corvi discéssum, Eia, inquit Paulus, Dóminus nobis prándium misit, vere pius, vere miséricors. Sexagínta jam anni sunt, cum accípio quotídie dimídii panis fragméntum, nunc ad advéntum tuum milítibus suis Christus duplicávit annónam. Quare cum gratiárum actióne ad fontem capiéntes cibum, ubi tantísper recreáti sunt, íterum grátiis de more Deo actis, noctem in divínis láudibus consumpsérunt. Dilúculo Paulus de morte, quae sibi instáret, ádmonens Antónium, hortátur, ut pállium, quod ab Athanásio accéperat, ad involvéndum suum corpus afférret. Quo ex itínere rédiens ille, vidit inter Angelórum choros, inter Prophetárum, et Apostolórum coetus Pauli ánimam in coelum ascéndere.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

CUMQUE ad ejus cellam pervenísset, invénit génibus complicátis, erécta cervíce, extensísque in altum mánibus corpus exánime : quod pállio obvólvens, hymnósque et Psalmos ex christiána traditióne decántans, cum sárculum, quo terram fóderet, non habéret ; duo leónes ex interióre erémo rápido cursu ad beáti senis corpus ferúntur : ut fácile intelligerétur, eos, quo modo póterant, plorátum édere : qui certátim terram pédibus effodiéntes, fóveam, quae hóminem cómmode cáperet, effecérunt. Qui cum abiíssent, Antó-

nius sanctum corpus in eum locum íntulit : et injécta humo, túmulum ex christiáno more compósuit : túnicam vero Pauli, quam in sportae modum ex palmae fóliis ille sibi contexúerat, secum áuferens, eo vestítu diébus solémnibus Paschae et Pentecóstes, quoad vixit, usus est. ℟. Iste homo.

In iii. Noct. Homilia. Veníte ad me omnes. *de Communi Abbatum ii. loco (vel ut die XXIV. Febr. in Brev. Romano).*

Lect. ix. de Homilia Feriae. Commem. ejusdem et simplicis in Laudibus.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.

In Dioec. Limoricen.

Hodie fit de S. Petro Nolasco *Conf. ut infra.*

In Dioeces. Kildarien. et Leighlien.

Fit de S. Alberto *Ep. Conf. ut supra die XIV. hujus.*

In Dioeces. Fernen. et Argadagen.

Fit de S. Munchino *Episc. Conf. ut supra die XIII. hujus.* 18.

EADEM DIE XV. FEB.
D. f. ex XV. Januarii.

Pro Dioec. Casselien.

S. Itae
Virginis. Duplex.

Ant. Veni sponsa. ℣. Spécie tua.

Oratio.

DEUS, qui beátam Itam Vírginem innúmeris donis decorásti : da quaesumus per ejus intercessiónem, ut quam venerámur affféctu, áctibus et vita imitémur. Per Dóminum.

Commemor. Feriae et SS. Mart.

Lectiones i. Nocturni. De virgínibus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

SEXTO Ecclésiae saeculo in Mómonia Hibérniae província sancta Ita flóruit, spíritu prophético et miraculórum glória insígnis. Ex régia stirpe prognáta in terra Desiórum, quae dítio nunc comitátu Waterfordiénsi continétur, splendórem natálium virtútum exercítio auxit et illustrávit. Vel ab ipso baptísmatis lavácro Spíritus sancti grátia repléta est, et mirabántur omnes pietátem, morum innocéntiam, sui abjectiónem, quam constánter prae se ferébat, et praeclára signa quae quotídie ad ejus preces fieri videbántur.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

ADHUC puélla enívе patrem suum rogávit, ut licéret seípsam súaque ómnia conse-

cráre Christo. At vero nóbili adolescénti jam pater fíliam desponsáverat, et nullómodo indúci se posse declarávit ut id quod petebátur, concéderet. Ita tamen nihil haesitans, et spíritu prophético circumstántes álloquens, futúrum praenuntiávit ut brevi res álium eventum sortirétur : Dimíttite, inquit, ad tempus patrem meum ; si enim nunc me próhibet consecrári Deo, deínceps hoc ipsum ille mihi suadébit, et jussus a Dómino meo Jesu Christo permíttet me proficísci quocúmque volúero, ut Deo desérviam. Et ita evénit : nam haud multum post témporis ipso suadénte Patre, beáta haec Virgo ab ecclesiásticis viris consecráta velámen virginitátis accépit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

QUODAM vero témpore sancta Ita, coelésti núntio edócta, pátriam suam déserens perréxit ad regiónem Hy-Connaill, ibíque ad radíces montis Luáchra monastérium fundávit, cujus fama totam ínsulam pervádens innúmeras attráxit vírgines, quae virtútem júgiter colentes seípsas Christo consecrárunt. Multi étiam Epíscopi et Abbátes sanctae Itae consíliis utebántur, inter quos sancti Fachnánus, Brendánus, Colmánus, Mochémoc, et Laseriánus numeréntur. Tandem infirmitáte corrépta, beáta Virgo monastério, totíque pópulo Hy-Connaill benedíxit, et sanctis sacraméntis roboráta, anno quingentésimo septuagésimo felíciter ad Dóminum décimo octávo Kaléndas Februárii migrávit.

℟. Afferéntur Regi.

In iii. Noct. Homilia. Saepe vos, fratres. *de Communi.*

Lectio ix. de Homilia et Commemoratio Feriae ac SS. Mart. in Laudibus.

Vesperae a Capitulo de sequenti.

DIE XVI. FEBRUARII.

D. f. ex XXXI. Januarii.

S. Petri Nolasci

Conf. Duplex. m. t. v.

Oratio.

DEUS, qui in tuae caritátis exémplum, ad fidélium redemptiónem sanctum Petrum Ecclésiam tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti : ipsius nobis intercessióne concéde, a peccáti servitúte solútis, in coelésti pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis et regnas.

Commem. praecedentis, Ańa. Hic vir. ℣. Justum.

(Limoric. *Ant.* Veni sponsa. ℣. Spécie.)

Deinde Feriae.

Lect. i. Noct. Beátus vir.

In secundo Nocturno.

Lectio iv,

PETRUS Nolascus, Recáudi prope Carcasónam in Gállia nóbili génere natus, singulári erga próximum caritáte excélluit. Cujus virtútis praeságium fuit; quod, cum adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit, et favum mellis in ejus déxtera constrúxit. Adoléscens parántibus orbátus, Albigénsium haeresim, quae tunc in Gállia grassabátur, éxsecrans, divéndito património, in Hispániam secéssit; et apud beátam Vírginem Montis Serráti votum, quo pridem se obstrínxerat, exsólvit. Tum Barcinónam pergens, cum Christi fidélibus ab hóstium servitúte redimendis omnem pecúniam consumpsísset, seípsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici cúpere dictitábat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

QUAM gratum Deo fúerit hoc sancti viri desidérium, súbsequens declarávit eventus : nam noctu oránti, et de Christianórum in captivitáte degéntium subsídio multa ánimo volvénti, beáta Virgo appárens, Fílio suo sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem religiosórum ordo instituerétur, quibus praecípue esset cura captívos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic coelésti mónito íllico obtémperans, una cum sancto Raymúndo de Pénnafort, et Jacóbo primo, rege Aragóniae, de eádem re a Dei Genitríce ipsa nocte praemónitis, religiónem beátae Maríae de Mercéde Redemptiónis Captivórum instítuit : sodálibus suis quarto voto obstrictis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

EDITO virginitátis voto, illibátam perpétua castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinéntia, ceterísque virtútibus mirabiliter enítuit. Prophetíae dono illústris, futúra praedíxit : inter quae máxime celebrátur, quod Jacóbus rex Valéntiam a Mauris occupátam expugnáverit, accépta prius ab eo obtinéndae victóriae securitáte. Angeli Custódis, ac Deíparae Vírginis, frequénti apparitióne recreabátur. Sénio tandem

conféctus, de imminénti morte cértior factus, in morbum íncidit, sanctísque reféctus sacraméntis, fratres suos ad caritátem erga captívos cohortátus, et Psalmum, Confitébor tibi Dómine in toto corde meo, devotíssime récitans, ad illa verba, Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo, spíritum Deo réddidit, média nocte Vigíliae Nativitátis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo sexto. Cujus festivitátem Alexánder séptimus die trigésima prima Januárii celebrári praecépit.

℟. Iste homo.

In iii. Nocturno, Homilia. Pusíllum gregem.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

Vesp. a Capit. de sequenti.

In Dioeces. Kildarien. Leighlien. et Limoricen.

Hodie fit de S. Paulo *primo Eremita, ut supra.* 18.

In Dioeces. Fernen. et Argadagen.

Fit de S. Alberto *Episc. Conf. ut supra die XIV. hujus.*

DIE XVII. FEBRUARII.

S. Fintani

Abbatis. Duplex.

Oratio. Intercéssio.

Commem. praeced. Aña. Hic vir. ℣. Justum.

Deinde Feriae.

Lect. i. Noct. Beátus vir. *de Communi ii. loco.*

Lect. ii. Noct. Deridétur. *ibidem.*

In iii. Noct. Homilia. Grandis fidúcia. *de Communi Abbatum i. loco.*

Lectio ix. de Homilia et Commen. Feriae in Laud.

Vesp. a Capit. de sequenti cum Commem. praeced., Feriae et S. Simeonis Episc. Mart.

DIE XVIII. FEBRUAR.

D. f. ex I. hujus.

S. Ignatii

Episc. Mart. Duplex.

Officium ut supra die IX. hujus. 8.

Comm. S. Simeonis Episc. Mart. in i. Vesp. et Laud.

In ii. Vesp. fit Commem. sequentis et Feriae.

In Dioeces. Casselien. Fernen. et Argadagen.

Fit hodie de S. Paulo *primo Eremita et Conf. ut supra.* 18.

Commem. simplicis.

In Dioeces. Kildarien. et Leighlien.

Fit de S. Petro Nolasco *Conf. ut supra.* 21.

Commem. simplicis.

DIE XIX. FEBRUARII.

D. f. ex XVI. Januarii.

S. Marcelli

Papae et Mart. Semidupl.

Officium ut supra die XI. huius. 15.

In Dioeces.
Kildarien. et Leighlien.
S. Ignatii
Episc. Mart. duplex, ut supra die IX. hujus. 8.

In Dioeces.
Fernen. et Argadagen.
S. Petri Nolasci
Conf. duplex, ut supra die XVI. hujus. 21.

In Dioeces.
Casselien. et Limoric.
S. Cyrilli Alexandrini *Episc. Conf. Doct. dupl. ut in Brev. Romano die IX. hujus.*

DIE XX. FEBRUARII.
D. f. ex IX. hujus.

Pro Dioeces.
Kildarien. Leighlien.
Fernen. et Argadagen.
S. Cyrilli Alexandrini
Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex. m. t. v.
Ut in Breviario Romano die IX. hujus.

DIE XXVI. FEBRUAR.
S. Margaritae de Cortona
Poenitentis. Duplex.
Ut in fine Breviarii.

DIE V. MARTII.
S. Kyrani
Episc. et Conf.
Duplex majus.
Oratio. Da quaesumus.
Comm. praeced. et Feriae.
Lectiones omnes de Communi Conf. Pontif. i. loco.
Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.

In Dioeces. Ossorien.
Duplex i. classis.
Nihil de praecedenti.

DIE VIII. MARTII.
S. Cataldi
Episc. et Conf. Duplex.
Oratio. Da quaesumus.
Commem. praeced. et Feriae.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae in Laud.
Vesperae a Capit. de sequenti, Commem. praeced. et Feriae.

EADEM DIE VIII.
Pro Dioec. Limoricen.
S. Senani
Episc. et Conf. Duplex.
Oratio. Da quaesumus.
Comm. praeced. et Feriae.
Omnia de Communi Conf. Pontif. i. loco.
Lectio ix. de Homilia Feriae.
Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced. et Feriae.

DIE XI. MARTII.
D. f. ex VIII. hujus.
S. Joannis de Deo,
Conf. Duplex. m. t. v.
Officium ut in Breviario Romano die VIII. Martii.

Commem. praeced. et Feriae.

Lectio ix. de Homilia Feriae.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced. et Feriae.

DIE XIII. MARTII.

D. f. ex VIII. hujus.

S. Senani

Episc. Conf. Dupl. m. t. v.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praeced. Ana. O Doctor. ℣. Justum.

Deinde Feriae.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

Lectio ix. de Homilia Feriae.

In Dioec. Limoricen.

S. Cataldi

Episc. Conf. duplex, ut supra VIII. hujus.

DIE XVII. MARTII.

S. Patritii

Episc. Conf. Patroni totius Hiberniae. Duplex primae classis.

Officium ut in Breviario Romano.

Lectiones i. Noct. Fidélis sermo. *de Communi.*

In Vesperis Commem. sequentis et Feriae.

DIE XVIII. MARTII.

S. Gabrielis

Archangeli. Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

DIE XX. MARTII.

S. Cuthberti

Episc. et Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. i. loco.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Feriae.

Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis et Feriae.

DIE XXII. MARTII.

S. Frigidiani

Episc. Conf. Duplex majus.

Oratio.

ANCTI Frigidiáni Confessóris tui atque Pontíficis, quaesumus Dómine, précibus adjuvémur : ut cujus mérita celebrámus, ejus contínuum salútis sentiámus auxílium. Per Dóminum.

Commem. praeced. Ana. Hic vir. ℣. Justum. *Deinde Feriae.*

In i. Nocturno, Lect. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RIGIDIANUS Hultáchii regis Ultóniae fílius, mystériis christiánae religiónis a púero imbútus et salutári lavácro, ínsciis paréntibus, regenerátus, tanto fídei ardóre succénsus fuit, ut ob Christi amórem adoléscens ex remotíssimis regiónibus Ro-

mam usque peregrinári
nullátenus formidáret : ubi
a Pelágio primo honorífice
suscéptus, cléricus est ordi-
nátus, et inter canónicos
Ecclésiae Lateranénsis con-
stitútus, cum quibus per
áliquod témporis spátium
conversátus, reguláris illó-
rum institúti ratiónem ópti-
me assecútus est. In pátriam
deínde revérsus, cum illum
paréntes infidéles ad cul-
tum idolórum revocáre ni-
teréntur, et conjúgium in-
íre suadérent : e contrário
áccidit, agénte divína grá-
tia, ut illos, relícta idolola-
tríae impietáte, ad Christi
fidem convérteret ; quos
própria soróre coram eis ex
mórtuis ad vitam revocáta,
in eádem fide mirabíliter
confirmávit.

℟. Invéni David.

Lectio v.

INDE recédens, mo-
nastérium exstrú-
xit, et in eo canóni-
cos juxta régulam Romae
accéptam vivéntes constí-
tuit ; et cum illis aliquám-
diu sanctíssime vixit. Ve-
rum longe latéque diffúsa
illíus sanctitátis et miracu-
lórum fama, ut hóminum
laudes declináret, íterum in
Itáliam revérsus, Luccam
ivit, ubi suavíssimum odó-
rem sanctae conversatiónis
diffúndens, ab ómnibus cí-
vibus in tanta veneratióne
est hábitus, ut illis poscén-

tibus ejúsdem
scopus fúerit
Quo ille múne
cultum divínu
pliávit, ut intr
gínti octo anno
episcopálem t
vigínti octo
ptismáles aedi
rum illa praec
quae in hon
sanctórum L
cáta, nunc san
ni dícitur : ad
ficándam sax
quod multi h
movére non
nullo labóre
quod hódie qu
dem Ecclésia
móriam servát

℟. Pósui ad

Lectio

SJUSDE
ri apu
rita ill
sígne miráculu
quod beátus
commémorat i
gis. Cum enim
serisagrum Lu
dans frequénte
damni íncolis
oratiónem trac
terram, flume
tens agrum ab
liberávit, qui
tis transáctis l
ves meritórum
diérum felícite
requiévit. Eju
praefáta Eccl
Levitárum tum

tempóribus Cároli Magni cadáver puéllae nóbilis illi superpósitum tetigísset, íllico puélla revivíscens : Tóllite me hinc, exclámat : quia supra corpus beáti Frigidiáni me posuístis. Quibus dictis, íterum obdormívit. Et ita factum est, ut corpus, quod annis ferme ducéntis occúltum mánserat, miráculo revelátum, in summa veneratióne haberétur. Cujus dies inventiónis décimo quarto Kaléndas Decémbris a Lucénsibus celebrátur.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxiv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Fulgéntii Episcopi.

Serm. de Confessoribus.

DISPENSATOR vero, quis sit, quem opórtet esse fidélem páriter et prudéntem, Paulus nobis osténdit Apóstolus, qui de se suísque sóciis loquens ait : Sic nos exístimet homo ut minístros Christi et dispensatóres mysteriórum Dei. Ne quis autem vestrum solos Apóstolos dispensatóres factos exístimet, neglectóque milítiae spiritális officio, servus piger, infidéliter imprudentérque dormítet, ipse beátus Apóstolus Episcopos quoque dispensatóres esse osténdens, ait : Opórtet enim Episcopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

SERVI autem patris famílias sumus, dispensatóres Dómini sumus, mensúram trítici quam vobis erogámus, accépimus. Quae vero sit ista mensúra trítici si quaerámus, ipsam quoque nobis beátus Paulus Apóstolus osténdit dicens : Unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei. Quam ergo mensúram trítici Christus núncupat, ipsam mensúram fídei Paulus appéllat. Ut agnoscámus non áliud esse spiritále tríticum, quam christiánae fídei venerábile sacraméntum.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Homilia Feriae in Quadrag. Post Pascha vero dicitur sequens.

Lectio ix.

QUJUS trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiae spiritális secúndum régulam verae fídei disputá-

mus; et eámdem trítici mensúram, per Domínicos dispensatóres accípitis, cum quotídie per Dei famulos verbum veritátis auditis. De ipsa nunc ergo trítici mensúra loquámur, ex ipsa, sicut Deus dívidit, univérsi pascámur : inde aliménta bonae vitae sumámus, ut ad aetérnae vitae praemia pervenire possímus, in illum credéntes, in illum sperántes, illum prae ómnibus et in ómnibus diligéntes, qui seípsum nobis et aliméntum praestat, ne deficiámus in via, et praemium servat, ut gaudeámus in pátria.

Te Deum laudámus.

In Vesp. fit Commem. sequentis et Feriae.

DIE XXIII. MARTII.

D. f. ex XVIII. hujus.

S. Cyrilli Hierosolymitani

Episc. Conf. Doct.

Duplex. m. t. v.

Officium ut in Breviario Romano die XVIII. Martii.

Vesperae de sequenti.

DIE XXIV. MARTII.

S. Macartini

Episc. et Conf.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praeced. Ánna.

O Doctor. ℣. Justum.

Deinde Feriae.

Lectiones omnes de Communi i. loco. Lectio ix. de Homilia Feriae.

Vesperae de sequenti, Commem. praeced. et Feriae.

In Dioec. Clogher.

Duplex i. classis.

Nihil de praecedenti.

In ii. Vesp. Commem. sequentis et Feriae.

DIE XXVII. MARTII.

S. Ruperti

Episc. et Conf. Duplex.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. Feriae.

In i. Nocturno, Lect. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno. Ex Breviario Benedictino.

Lectio iv.

UPERTUS, Vangionénsis Eccléiae Episcopus, regnánte Childebérto secúndo, Francórum rege, tanta humilitátis, mansuetúdinis, castitátis, prudéntiae, ceterarúmque ómnium virtútum laude praeditus fuit, ut gen suum, a Francórum régib ductum, exímia in Deu fide ac pietáte illustrár Is, cum plenus Spíritu sa cto óptimam vivéndi n mam se ipsum gregi exhibéret, vita et factis bans quidquid sermóne cuísset, religiónem prec di assiduitáte, prudénti dandis consíliis, justíti

feréndis senténtiis, abstinéntiam corpus perpétuis jejúniis macerándo, mirífice confirmávit : adeóque largus et benígnus erga ínopes fuit, ut hoc solum suum existimárit quod míseris et egénis contulísset.

℟. Invéni David.

Lectio v.

QUAM magnus autem fructus ex hac illíus vita in céteros promanáverit, multi non solum e vicínis, sed étiam longínquis regiónibus pópuli ejus ope in viam salútis introdúcti testántur; Théodo imprímis, Bavária dux, qui illíus sanctitátis et miraculórum fama audíta, misit ad eum legátos primários viros, rogavítque ut suas ditiónes invísere, eósque ac se sanctae fídei lúmine collustráre vellet : at ille, licet multis persecutiónibus fatigátus esset, pium ac sanctum onus non recusávit; paulo ígitur post Théodo a Rupérto una cum multis selectíssimis procéribus ac magna hóminum multitúdine baptizátus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

RUPERTUS vero, cum episcopálem sedem ad lacum Wállersee constituísset, templúmque in honórem beáti Petri, Apostolórum Príncipis, ad Turávium flúvium in loco qui nunc Salisbúrgum dícitur, clericórum ministériis aliísque necessáriis instrúctum primus erexísset, ánimum statim ad réliquam gentem Bavária sacra Christi religióne imbuéndam convértit : eam, duódecim viris óperae et labórum sóciis sibi adjúnctis, ad cathólicam fidem, Deo tandem pios ejus conátus adjuvánte, tradúxit. Cujus rei grátia factum est, ut Bavarórum apóstolus merúerit appellári. Cum dénique factis passim multárum Ecclesiárum fundaméntis, episcopátum plúribus annis summa cum laude gessísset, sacrosánctae Missae sacrifício ipso Domínicae resurrectiónis die peráćto, ac discipulórum ánimis patérna hortatióne confirmátis, coelésti vita perpétuo fruitúrus migrávit ad Dóminum.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Quæstionum Ev. Lib. 2.

HOMO iste nóbilis ipse Dóminus noster Jesus Christus intelligitur. Régio longínqua Ecclésia géntium usque ad fines terræ. Revérti se tamen dixit. Abiit enim ut plenitúdo géntium intráret : revertétur ut omnis Israel salvus fiat. Per decem mnas legem significat propter decálogum. Decem autem servos, quibus sub illa pósitis grátia praedicáta est. Sic enim intelligendum est, ei datas mnas ad usum, cum intelléxerint eam ipsam legem remóto velámine ad Evangélium pertinére. Cives ejus, qui post eum misérunt legatiónem, dicéntes se nolle ut regnet sibi, Judaei sunt, qui étiam post resurrectiónem ejus misérunt persecutóres Apóstolis, et praedicatiónem Evangélii respuérunt.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

REDIT autem accépto regno, quia in manifestíssima et eminentíssima claritáte ventúrus est qui eis húmilis appáruit cum díceret : Regnum meum non est de hoc mundo. Quod autem servi, reddéntes ratiónem ex eo quod accéperant, laudántur quia lucráti sunt, signi
eos bonam réddere r
nem, qui bene usi su
quod accéperant ad a
das divítias Dómini
eos qui credunt in
Quod qui fácere nolu
illo significáti sunt,
mnam suam in sudári
vávit.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

SUNT enim hó
hac sibi perve
blandiéntes,
cant : Súfficit ut
unusquísque ratióne
dat : quid opus es
praedicáre aut minis
ut étiam de ipsis r
ratiónem quisque co
Cum apud Dóminum
illi sint inexcusábiles
bus lex data non est,
audíto Evangélio d
runt : quia per crea
póterant cognóscere
tórem, cujus invisi
constitutióne mundi
quae facta sunt, int
conspiciúntur. Ho
enim quasi métere u
seminávit; id est, étia
impietátis reos tenér
bus verbum legis aut
gélii non ministrátu
Hoc autem, véluti p
lum judícii devitánte
gro languóre a verb
stratióne conquiéscu
hoc est, quasi in sud
gáre, quod accepéru

Te Deum laudámu

DIE VI. APRILIS.

S. Coelestini

Papae et Confess.

Duplex majus.

Oratio.

DA quaesumus omnípotens Deus : ut beáti Coelestíni Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Commem. praeced. Ana. Hic vir. ℣. Justum dedúxit.

In i. Nocturno, Lect. Fidélis sermo.

In secundo Nocturno.

Ex Proprio Basilicarum Lateranensi, Vaticanae et S. Liberianae urbis.

Lectio iv.

COELESTINUS Románus Prisci fílius, sancto Bonifácio sine ulla plebis discissióne subrogátus, Románae Ecclésiae praesédit Epíscopus. Hic venerábilis Póntifex (cui ad Ecclésiae cathólicae praesídium, multa Dóminus grátiae suae dona largítus est) sciens, damnátis non exámen judícii, sed solum poeniténtiae remédium esse praestándum, Coeléstium primárium Pelágii discípulum, suam, quasi non discússo negótio, audiéntiam postulántem, totíus Itáliae fínibus jussit extrúdi. Nec segnióre cura ab hoc eódem morbo Británnias liberávit, quando quosdam inimícos grátiae, solum suae oríginis occupántes, étiam ab illo secréto exclúsit Océani. Quamóbrem sancto Germáno Antissiodoránsi Epíscopo illuc vice sua misso, ordinatóque Hibérnis Epíscopo Palládio, qui Románae Ecclésiae Diáconus erat, ac póstea sancto Patrítio, dum Románam ínsulam stúduit servére cathólicam, fecit étiam bárbaram christiánam.

℟. Invéni David.

Lectio v.

CUM autem Nestórius Constantinopolitánus Epíscopus novum Ecclésiae molirétur errórem indúcere, praedicans Christum ex María hóminem tantum, non étiam Deum natum, eíque divinitátem collátam esse pro méritis; ejus impietáti sua Coelestínus auctoritáte ácriter repugnávit. Quare sancto Cyríllo Epíscopo Alexandríno suas vices delegávit, ut nisi decem diérum intervállo Nestórius resipísceret, in illum senténtiam ferret. Verum cum Nestórius id pertinácius recusásset, magísque crevíssent dissensiónes ac tumúltus, apud Ephesum tértia oecuménica synodus est congregáta, in qua

Coelestínus per suos legátos praesédit : quibus suo commonitório eos límites praescrípsit, ut de Episcopórum senténtiis judicárent, certámen non subírent. Itaque in ea synodo Nestórius cum haeresi nóminis sui, et cum multis Pelagiánis, qui cognátum errori suo dogma juvábant, damnátus est.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

PER suas lítteras eórum Sacérdotum superstitiónem Coelestínus redárguit, qui véteri dimísso hábitu, amícti pállio, lumbósque praecíncti, in Ecclésia ministrábant. Cavit praetérea, ne moriéntibus negarétur poeniténtia; neve ex láicis vel criminósis áliqui ad episcopátum promoveréntur : itémque ne Metropolitánus in aliéna província áliquid praesúmeret, et ne in creándis Epíscopis extránei eméritis vacántis Ecclésiae cléricis praeponeréntur. Instítuit, ut ex ómnibus centum quinquagínta psalmis, ante sacrifícium antiphonátim psallerétur. Dedicávit basílicam Júliam, propriúmque suum coemetérium pictúris decorávit, váriaque ad Ecclésiae ornátum dona óbtulit. Qui cum tribus ordinatiónibus mense Decémbri creásset Presbyteros trigínta duos, Diáconos duódecim, Episcopos per divérsa loca quadragínta sex, obdormívit in Dómino, anno Christi quadringentésimo trigésimo secúndo, sepultúsque est in coemetério Priscíllae via salária, Theodósio, et Valentiniáno imperatóribus.

℟. Iste est.

In iii. Nocturno, Homilia. Léctio sancti Evangélii. *de Comm.*

In Vesp. Commem. sequentis.

DIE VII. APRILIS.
S. Celsi
Episc. et Conf. Duplex.

Oratio. Da quaesumus.

Lect. i. Noct. de Script. occurr. In Quadrag. Fidélis sermo. *Reliqua de Communi ii. loco.*

DIE XVI. APRILIS.
S. Benedicti Josephi Labre
Conf. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui sanctum Benedíctum Josephum Confessórem tuum humilitátis stúdio, paupertátis amóre tibi adhaerére fecísti : da nobis, ejus suffragántibus meritis, terréna cuncta despícere, et coeléstia semper inquírere. Per Dómin

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In Quadragesima. Justus si morte. *de Communi Conf. non Pont. i. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IN óppido Améttes Boloniénsis dioecésis in Gállia ex honéstis piissimísque paréntibus ortus est Benedíctus Joséphus Labre. Divína grátia praevántus, gravem et a nugis aliénam índolem a puerili aetáte osténdit, et suis frátribus pietáte, obediéntia, solértia in addisceńdis christiánae doctrínae ac litterárum rudiméntis perféctum exémplar praefúlsit. Duodénnis ad pátruum sacerdótem paroeciae praepósitum missus, eruditióne páriter ac virtúte profécit. Hinc caritáte flagrans in próximos, confluéntium egenórum nullum a se discédere sivit inánem, eidémque pátruo sócium indivíduum se adjúnxit in aegrórum solátium, dira lue per loca grassánte, cujus ille víctima occúbuit. Nulli labóri parcens, nec perículo térritus, vilióra quaeque obívit officia ad eórum levándam calamitátem, qui morbo corrépti jacébant, pastórum quoque vices explens in pascéndis grégibus ab eis relíctis, grámine in arvis a se collécto pro pécorum alimónia; ideóque factum, ut sibi ángeli nomen promeríerit. Neque áliter exínde egit apud avúnculum, ubi omníno spléndidum caritátis et mansuetúdinis spécimen édidit, mira patiéntia et benignitáte longo témpore perpéssus singulárem cujúsdam contubernális morositátem, a quo noctu diúque male habebátur.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

ID austeríssimum vitae genus jámdiu se appellátum séntiens, rígido jejúnio, aut duro tantum pane dies transígere assuéverat, brevem fessis membris quiétem dare super nudos ásseres cum cervicáli ex lígneis fragméntis, flagéllo se caedere, plurésque horas flexis ante augustíssimum Eucharístiae sacraméntum génibus orándo impéndere. Ratus porro se ad aspérius áliquod coenobíticum institútum a Deo vocári, ad Trappénses primum se cóntulit, deínde ad Carthusiános, postrémo ad Cisterciénses. Sed ob grácilem córporis hábitum et contráctas aegritúdines a síngulis abíre coáctus fuit; ita disponénte Deo, ut beátus júvenis arctióris sequélae

crucis Christi in médio pópuli spectáculum fíeret mundo, et Angelis, et homínibus. Nam cum ferventióri prece divínum lumen implorásset, intérna clarissima locutióne intelléxit sectánda sibi fore árdua sancti Aléxii vestígia, durissimámque vitam in sacris peregrinatiónibus traducéndam. Probánte ígitur consciéntiae suae moderatóre, annos natus vigínti duos, pia suscépit longíssima itínera; pedes, veste obsoléta, et rudi piléolo tectus, fune praecínctus ac male calceátus, sine pecúnia, rerúmque ómnium inops, obláta tantum stipe víctitans, et saccum déferens onústum saxis, quo peregrinándi labóres sibi gravióres rédderet. Hac ratióne multas Europae regiónes plúries peragrávit, ubíque sanctióra loca visitándo, nunquam vestes immútans, aestum, brumam, imbres pérferens, noctu cubans plerúmque sub dio, declinánsque a trita via, et diversóriis, ut vitáret perícula, et ánimum libérius in Deum intenderet.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

OBICUMQUE consísteret, mira virtútum relinquébat exémpla cum sanctitátis fama haud raris prodígiis confirmáta. Séptimo ante óbitum anno Romam repétiit, ibíque cónstitit, etsi quotánnis Lauretánam beátae Vírginis aedem, et ália viciniórа sanctuária adíre non praeterméserit. Coelitem pótius quam viatóris vitam in Urbe ágere visus est. Tecto ut plúrimum carens, lácero eódem induménto perpétuo usus, oléribus, herbísque per viam abjéctis, vel oblátis analéctis sive e sterquilínio promptis inédiam relevábat, sitim aut exstinguébat aqua, aut acéto vexábat. Saepe tota nocte orábat in amphitheátro Flávio, tot Mártyrum sánguine consecráto. Máximam vero diéi partem in templis dúcere consuévit, vel ante Deíparae imáginem, vel coram sacrosáncta Eucharístia públicae adoratióni propósita, ibíque immóbilis, ardens, niténti vultu, oculísque in sacram hóstiam defíxis, morabátur in contemplatióne ejus, quem diligébat. Inséctis erósus, squalóre óbsitus, quidquid irrisiónum atque injuriárum a plebécula sibi irrogabátur, laetus et constans perferébat. Anno dénique millésimo septingentésimo octogésimo tértio, die decima-séxta Aprílis, cum in templo sanctae Maríae ad Montes precatióni plures

dedísset horas, corréptus delíquio, traductúsque vicinas in aedes benéfici hóminis sanctíssime ánimam Deo réddidit, trigésimo quinto aetátis anno. Quem virtútibus et miráculis clarum Pius nonus Póntifex máximus Beatórum, novísque fulgéntem signis Leo décimus tértius Sanctórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo.

In iii. Noct. Homilia. Quia Dóminus ac Redémtor. *de Communi unius Mart. ii. loco cum* ℟℟. *de Conf. non Pontif.*

In ii. Vesp. fit Comm. seq.

DIE XVIII. APRILIS.

S. Laseriani

Episc. et Confess.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Omnia de Communi Conf. Pontif. i. loco.

In Dioec. Leghlien.

Dupl. i. classis cum Octava.

In Festis infra Octav. occurr. fit Comm. ejusdem. Die XXV. fit Commem. diei Octavae.

DIE XXVI. APRILIS.

B. M. V.

de Bono Consilio.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS,

Antiphonae ut ad Laudes, Psalmi et reliqua hic non propria ut in Festis B. M. V. per Annum.

Capitulum. *Prov.* viii.

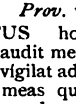

EATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Hymn. Ave maris stella.

℣. Ora pro nobis Mater Boni Consílii, allelúia.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnif. Ant. Candor est lucis aetérnae, et spéculum sine mácula Dei majestátis et imágo bonitátis illíus, et ídeo nihil inquinátum in eam incúrrit, allelúia.

Oratio ut infra in Laud.

AD MATUTINUM,

Invitat. Sancta María Dei Génitrix Virgo, Mater Boni Consílii, * Intercéde pro nobis, allelúia.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

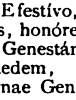

LAUDE festívo, pia gens, honóre,
Dum Genestánam veneráris aedem,
Qua Dei magnae Genitrícis alma
Splendet imágo.
Haec ubi miram spéciem repénte
Obtulit laetis pópulis viéndam,

Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc aegris áderat, moléstos
Córporis morbos animíque pellens
Longe et aerúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.
Virgo, quae magnis decoráta signis,
Nunc quoque effúlges, míseris juvámen
Affer, et fusis pátiens cliéntum
Annue votis.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super coeli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

In primo Nocturno,

Ána. Accipe consílium intelléctus, et ne abjícias consílium meum, allelúia.

Psalmi ut in Festis B. M. V.

℣. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, allelúia. ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus, allelúia.

De libro Proverbiórum.

Lectio i. *Cap.* ii. *b*

I intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimae tuae placúerit : consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine, qui pervérsa lóquitur : qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas : qui laetántur cum male fécerint, et exsúltant in rebus péssimis : quorum viae pervérsae sunt, et infámes gressus eórum.

℟. Si sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiae : * Tunc intélliges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies, allelúia. ℣. Quia Dóminus dat sapiéntiam et ex ore ejus prudéntia et sciéntia. — Tunc intélliges.

Lectio ii. *Cap.* iii. *c*

ILI mi, ne éffluant haec ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium : et erit vita ánimae tuae, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Si dormíeris, non timébis : quiésces, et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentíno terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim in látere tuo, et custódiet pedem tuum ne capiáris.

℟. Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimae tuae placúerit : * Consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, allelúia.

℣. Ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur. — Consílium custódiet te.

Lectio iii. *Cap.* viii. *b*

EGO sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et aequitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me dílligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Beátus homo qui ínvenit sapiéntiam, et qui áffluit prudéntia : * Primi et puríssimi fructus ejus, allelúia. ℣. Pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia quae desideránturhuic non valent comparári. — Primi et puríssimi. Glória Patri. Primi et puríssimi.

In secundo Nocturno,

Ant. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid neque pervérsum, allelúia.

℣. Viam sapiéntiae monstrábo tibi, allelúia. ℟. Ducam te per sémitas aequitátis, allelúia.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio iv.

In Natali S. Joann. Bapt.

HOMINEM concépit Elísabeth, hóminem María : sed Elísabeth solum hóminem, María Deum et hóminem. Mira res est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admíssus est male suádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis; non mirándum, quod salus nostra facta est cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus, utérque fúerat reparándus. Per mulíerem in intéritum missi erámus, per mulíerem nobis réddita est salus.

℟. Fili custódi legem atque consílium, * Et erit vita ánimae tuae, et grátia fáucibus tuis, allelúia. ℣. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. — Et.

De Sermóne sancti Fulgéntii Epíscopi.

Lectio v.

De Laud. Mariae ex partu Salvat.

QUONIAM diábolus per serpéntem Evae loquútus, per Evae aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Maríam pértulit verbum et cunctis saeculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius, hac mundítia generátur. De coelis médicus tránsiens per Vírginem post tránsitum suum illaesam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius, quam decrévit, et virgínitas ampliáta est pótius, quam fugáta.

℟. Audi fili mi, et súscipe verba mea, * Ut multiplicéntur tibi anni vitae, allelúia. ℣. Viam sapiéntiae monstrábo tibi, ducam te per sémitas aequitátis. -- Ut multiplicéntur.

Lectio vi.

MARIA quam praeclaríssimis tribus bonis sublimétur, auscúlta, salutatiónis angélicae, benedictiónis divínae, et plenitúdinis grátiae. Sic enim eam légitur salutásse: Ave María, grátia plena: benedícta inter mulieres. Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre et prodígiis miraculísque clarescerent. Quas inter ea tribus abhinc saeculis praecípuo honóre cólitur, quae Paulo secúndo sedénte mirábili apparitióne in parete Ecclésiae patrum Ordinis Eremitárum sancti Augustíni in óppido Genestáni Praenestínae dioecésis, ex pontifíciis diplomátibus et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa sextus praefátis ejúsdem óppidi Coenobítis Officium próprium concéssit séptimo Kaléndas Máias, ipso scilicet Apparitiónis die, recitándum, ac deínde illud die, quae immediáte subséquitur pro ejus recitatióne in pósterum assignáta ad univérsum praedictum órdinem sub ritu dúplicis majóris exténdit. Leo vero décimus tértius ad augéndum cultum erga beatíssimam Vírginem sub título Matris Boni Consílii novum hoc Officium approbávit.

℟. Auscúlta sermónes meos, et ad elóquia mea inclína aurem tuam : * Ne recédant ab óculis tuis : custódi ea in médio cordis tui, allelúia. ℣. Vita enim sunt inveniéntibus ea, et univérsae carni sánitas. — Ne. Glória Patri. Ne.

In tertio Nocturno,

Ána. Via stulti recta in óculis ejus, qui autem sápiens est audit consília, allelúia.

℣. Coróna sapiéntiae timor Dómini, allelúia. ℟. Replens pacem, et salútis fructum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* i. *c*

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis. *Ex Homil.* ii. *super Missus, circa finem.*

ET nomen, inquit, Vírginis María, quod interpretátum maris stella dícitur. Ipsa namque est nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat. Ipsa inquam, est praeclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis. O quisquis te intélligis in hujus saeculi profluvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre: ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiae undis, si ambitiónis, si detractiónis, si aemulatiónis, réspice stellam, voca, Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiae foeditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiae, desperatiónis abysso, cógita Maríam. In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Ipsam sequens, non dévias : ipsam rogans, non despéras : ipsam cógitans, non erras : ipsa tenénte, non córruis : ipsa protegénte non métuis : ipsa duce non fatigáris : ipsa propítia pérvenis, et sic in temetípso experíris quam mérito dictum sit : et nomen Vírginis María.

℟. Fílii audíte me : * Beáti qui custódiunt vias meas, allelúia. ℣. Audíte disciplínam, et estóte sa-

piéntes, et nolíte abjícere eam. — Beáti.

Lectio viii.

INTUERE, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiae, consílium pietátis. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini, quanto devotiónis affféctu a nobis volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quae ascéndit delíciis áffluens. Tolle Maríam hanc maris stellam, quid nisi cáligo invólvens, umbra mortis, et densíssimae ténebrae relinquúntur? Totis ergo medúllis córdium, totis praecordiórum affféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. In ómnibus síquidem, et per ómnia próvidens míseris trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem.

℟. Princípium sapiéntiae timor Dómini : * Et sciéntia sanctórum prudéntia, allelúia. ℣. Per me enim multiplicabúntur dies tui, et addéntur tibi anni vitae. — Et sciéntia. Glória Patri. Et sciéntia.

Lectio ix.

ID Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura siquidem humánitas in María. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater. Filióli, haec peccatórum scala, haec mea máxima fidúcia est, haec tota rátio spei meae. Quid enim? Potest ne Fílius aut repéllere, aut sustinére pulsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum : felíciter. Semper haec invéni et grátiam, et sola est grátia qua salvámur. Quid nos alia concupíscimus fratres? Quaerámus grátiam, et per Maríam quaerámus, quia quod quaerit ínvenit, et frustrári non potest. Quaerámus grátiam, sed grátiam apud Deum : nam apud hómines grátia fallax. Quaerant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus.

Quid enim? Non grátiae est quod hic sumus? Profécto misericórdiae Dómini est, quod non sumus consúmpti. Te Deum.

AD LAUDES,
et per Horas, Ánae.

1. Ego mater * pulchrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei, allelúia.

2. In me grátia * omnis viae et veritátis, in me omnis spes vitae et virtútis, allelúia.

3. Qui audit me * non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt, allelúia.

4. Da mihi sédium tuárum * assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a fíliis tuis, allelúia.

5. Optávi, * et datus est mihi sensus et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiae, allelúia.

Capitulum. Prov. viii.

BEATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Hymnus.

GLORIOSA Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit;
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Coeli reclúdis cárdines.
Tu Regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptae pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, allelúia.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos, allelúia.

Ad Benedictus, Ána. Beáta Mater et intácta Virgo, Regína mundi, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui Genitrícem dilécti Fílii tui Matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es : concéde quaesumus; ut ejúsdem mónitis júgiter inhaeréntes secúndum cor tuum vívere et ad coeléstem pátriam felíciter pervenire valeámus. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM,

Capit. Beátus homo.

℟. *br.* Venérunt mihi ómnia bona páriter cum

illa, * Allelúia, allelúia. Venérunt. ℣. Et innumerábilis honéstas per manus illíus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Venérunt.

℣. Viam sapiéntiae monstrábo tibi, allelúia. ℟. Ducam te per sémitas aequitátis, allelúia.

AD SEXTAM,

Capitulum. Prov. vi. *c*

CONSERVA fili mi praecépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuae. Liga ea in corde tuo júgiter, et circúmda gútturi tuo.

℟. *br.* Viam sapiéntiae monstrábo tibi, * Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Ducam te per sémitas aequitátis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. Coróna sapiéntiae timor Dómini, allelúia. ℟. Replens pacem, et salútis fructum, allelúia.

AD NONAM,

Capitulum. Prov. xxiii. *d*

QRAEBE fili mi cor tuum mihi : et óculi tui vias meas custódiunt.

℟. *br.* Coróna sapiéntiae timor Dómini, * allelúia, allelúia. Coróna. ℣. Replens pacem, et salútis fructum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Coróna.

℣. Veníte fílii, audíte me, allelúia. ℟. Timórem Dómini docébo vos, allelúia.

IN II. VESPERIS,

Omnia ut in primis.

Ad Magnif. Ant. Felix es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster, magni Consílii Angelus, allelúia.

Commem. sequentis.

DIE XXVII. APRILIS.

S. Asici

Episc. et Confess.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Omnia de Comm. Conf. Pont. i. loco.

In ii. Vesp. fit Commem. sequentis et simplicis.

In Dioec. Elphin.

Duplex i. classis cum Oct.

In ii. Vesp. Commem. sequentis tantum.

In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusdem.

Die IV. Maii fit de die Octava.

DIE III. MAII.

Pro Dioec. Kildarien.

S. Conlethi

Episc. et Conf.

Duplex i. classis cum Oct.

Oratio. Da quaesumus.

Nil de praeced. nec de simpl.

Lectiones omnes de Communi Conf. Pontif. i. loco.

In ii. Vesp. Commem. seq.

In Festis infra Oct. occurr. fit Commem. ejusdem. Die X. Maii fit de die Octava.

DIE X. MAII.

S. Congalli

Abbatis. Duplex.

Oratio. Intercéssio.

Commemor. praeced. et simplicis.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In ii Nocturno, Lectiones de Communi i. loco.

In iii. Nocturno, Homilia. Grandis fidúcia. *de Communi Abbatum i. loco. Lectio ix. et Commem. SS. Gordiani et Epimachi.*

Vesp.a Capit.de sequenti, Commem. praecedentis.

DIE XI. MAII.

D. f. ex heri.

S. Antonini

Episc. Conf. Duplex.

Officium ut in Breviario Romano heri.

In Dioec. Kildarien.

Hodie fit de **Inventione S. Crucis,** *duplex ii. classis, ex III. hujus.*

In Dioec. Elphin.

Fit de **S. Monica** *Vidua, duplex, ex IV. hujus.*

DIE XIII. MAII.

D. f. ex III. hujus.

S. Conlethi

Episc. Conf.

Duplex majus. m. t. v.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praecedentis.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

Vesperae a Capitulo de sequenti.

In Dioeces. Kildarien. et Elphin.

Hodie fit de **S. Antonino** *Episc. Conf. duplex, ex X. hujus.*

DIE XIV. MAII.

S. Carthagi

Episc. et Conf.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praeced. et simpl.

Lectiones omnes de Communi Conf. Pontif. i. loco. Lect. ix. et Commem. simpl.

Vesperae a Capitulo de sequenti.

In Dioec. Lismoriensi.

Duplex i. classis cum Octava.

Nihil de simplice.

In ii. Vesp. Commem. sequentis.

In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusdem.

Die XXI. Maii fit de die Octava.

DIE XV. MAII.

S. Dympnae

Virg. Mart. Duplex majus.

Oratio.

MATOR pudicítiae, Deus, supplicántibus nobis tríbue : ut qui beátae Dympnae Vírginis et Mártyris tuae festivitátem recensémus, ejus apud te méritis et pré-

cibus adjuvémur. Per Dóminum.

Commem. praeced. Aña. Amávit eum. ℣. Justum dedúxit.

In i. Noct. Lect. Confitébor. *de Comm. ii. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DYMPNA virgo, in Hibérnia patre rege nata idolórum cúltibus dédito, velut rosa de spinis germinávit. In domo patris educáta, choreárum assúltus, jaculatórias cantillénas, et quae ea aetas éxpetit generóse despíciens, occúlte baptísmum suscépit, Christo sese devóvens. Quibus proféctibus ínvidens daemon, regem patrem amóre incésto erga illam inflammávit; qui et hanc decóram valde, matríque simíllimam, contra ipsa natúrae jura, sibi vóluit matrimónio copuláre.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúia. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Lectio v.

AT illa patris libídinem effúgiens, adjúncto sibi beáto Gerebérno cum quibúsdam áliis, relícta pátria, navem conscéndit, et ventis prosperántibus ad quoddam castrum, quod Antvérpia dícitur, applícuit. Inde ad pagum Ghela pervénit, ubi domicílio sibi cóngruo exstrúcto, divínae contemplatióni vacans, per tres menses angélicam vitam duxit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae, allelúia. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi.

SILIAM própriam inséquitur pater, et nímio furóre incénsus eam invéntam, Gerebérno prius obtruncáto, jussit celériter decollári: sed lictóre deficiénte, ípsemet crudélis pater gládio, quo fúerat accínctus, sacrum caput praeclárae virginis, divínam implorántis misericórdiam, amputávit. Hoc pacto gloricsa Christi sponsa daemonum terror et flagéllum, virginitátis et martyrii láurea decoráta ad coelos evolávit.

℟. Afferéntur Regi.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos, fratres. *de Communi.*

Vesperae a Capitulo de sequenti.

DIE XVI. MAII.

S. Brendani

Abbatis. Duplex majus.

Oratio. Intercéssio nos.

Commem. praeced.

In i. et ii. Nocturno, Lect. de Comm. Conf. non Pont. primo loco.

In iii. Noct. Homil. Grandis fidúcia. *de Communi Abb. i. loco.*

In Vesp. fit Commem. sequentis.

In Dioeces. Ardfort. et Clonforten.

Duplex i. classis cum Octava. Nihil de praeced. In Festis infra Oct. occurr. fit Commem. ejusdem.

Die XXIII. fit de die Octava.

DIE XXI. MAII.

Ex XVI. hujus.

S. Ubaldi

Episc. Conf.

Semiduplex. m. t. v.

Ut in Breviario Romano die XVI. hujus.

Vesperae de sequenti, Commemoratio praeced.

DIE XXII. MAII.

D. f. ex XVI. hujus.

S. Joannis Nepomuceni

Mart. Duplex.

Ut in fine Breviarii die XVI. Maii.

Commem. praecedentis.

In ii. Vesperis fit a Capitulo de sequenti.

In Dioec. Lismor.

Hodie fit de **S. Ubaldo**

Episc. Conf. semiduplex, ex XVI. hujus.

In Dioec. Kildarien.

Fit de **S. Congallo**

Abb. duplex, ex X. hujus.

In Dioec. Elphin.

Fit de **S. Conletho**

Episc. Conf. duplex majus, ex III. hujus.

DIE XXIII. MAII.

S. Joannis Baptistae de Rossi,

Conf. Duplex.

Oratio.

EUS, qui sanctum Joánnem Baptístam Confessórem tuum in evangelizándis paupéribus caritáte et patiéntia decorásti : concéde quaesumus, ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Commemor. S. Joannis Nepomuceni, Ana. Sancti et Justi. ℣. Pretiósa.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

OANNES Baptísta de Rossi Veitúrii in Ligúria honésto génere ortus, adhuc puer morum suavitáte ac pietátis stúdio in ómnium admiratióne fuit. Trédecim annos natus visus est Dei consílio Ro-

mam mitti, ut apóstoli munus in ea expléret. Inter ephébos collégii Románi Societátis Jesu alléctus, ingénio et virtúte praelúxit. Curábat impénse, ut ii Mariáno sodalítio frequéntes adéssent, in nosocomíis aegris ministrárent, honestáque animórum recreatióne retraheréntur a nóxiis; ínterim coeléstia sermónibus pertráctans, segnióres excitábat, ac proínde apóstoli agnómen adéptus est. Ob ásperam córporis castigatiónem gravi morbo corréptus, ab usitáta sibi studiórum severitáte aliquántulum remíttere coáctus fuit: quod divínitus factum aiébat, ne sciéntia inflátus sua pótius quaereret, quam quae Jesu Christi. Clericáli milítiae adscríptus sacris disciplínis in sancti Thomae collégio óperam dedit, ac in virtúte profíciens, dein ingénti ánimi voluptáte sacerdótio est auctus. Ita Dóminum in hereditátem sibi constítuit, ut nullum, ne oblátum quidem, ecclesiásticum beneficium acceptándi, nisi obediéntia adigerétur, singulári voto se obstrínxerit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

DE spirituáli proximórum salúte jam ab adolescéntia sollícitus, sacérdos factus in id totum se devóvit. Ecclesiásticos viros, sacras vírgines, oppidános, cárcere deténtos, imam plebem univérsam mira suavitáte, verbi ministério ad virtútis amórem inflammábat. Plures quotídie horas rudiórum confessiónibus excipiéndis impéndens, aegrótis áderat vel in dómibus vel in valetudináriis, praesértim phthísicis, quos sui véluti juris esse affirmábat. Hac illac per urbem álacer ádvolans, innúmeris opéribus praesto erat: at assíduus in sanctae Gallae hopítio versabátur, ut páuperes, quos carissimos hábuit, omni ope juváret. Ob id a décimo quinto aetátis anno adjúnctus sacerdótum coetui, qui eísdem evangelizándo addícti sunt, ibi apostolátus sui ratiónem dídicit, ipsiúsque societátis ópera instaurávit et auxit. Eádem misericórdia motus egenórum ómnium necessitátibus sublevándis módicam suam substántiam impéndit. Perénnes autem infatigábilis sui zeli fructus reliquit, satéllitum, vagóram, rúdium institutiónem, catechéses ad sancte Pascha celebrándum, certam custódiam perditárum, noctúque per Urbem vagántium mulíerum hospítium, praecípue vero stúdium lucrán-

di ánimas in clero excitátum.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

CARITATIS in Deum ardor ex ejus ore emicábat, dum sacris operabátur, nec sine lácrymis de ejus bonitáte loqui póterat. In collégium canonicórum basílicae sanctae Maríae in Cósmedin ex obediéntia cooptátus, inter psallendum extra sensus rapi videbátur. In sacris caeremóniis diligentíssimus, domus Dei decórem promóvit, et in id suas opes libénter erogábat. Amórem erga Deíparam in álios effundébat, ejúsque cultum in sua Ecclésia fovit, áddito étiam psalmódiae quotidiáno laudum praecónio. Philíppi Nérii spíritu ímbui studens, et in omnes Coelites pius, Apostolórum príncipum obséquium augéndum curávit. In oratióne omníque virtútum exercitatióne assíduus, supérnis quoque charismátibus donátus, tandem in hospítio, cui nomen a sanctíssima Trinitáte, quo se redúxerat in sacerdótum convíctum, labóribus fractus ad vitae éxitum addúctus est, atque Ecclésiae sacraméntis reféctus, caritátis ópera et páuperum curam comméndans, decéssit in ósculo Dómini die vicésima tértia Maii anno Christi millésimo septingentésimo sexagésimo quarto, aetátis suae sexagésimo sexto. Insígne ádeo sacerdotális virtútis exémplar miráculis Deus illustráre dignátus est, quibus rite probátis, summus Póntifex Pius nonus tértio Idus Maii anno millésimo octingentésimo sexagésimo coelitum Beatórum honóribus auxit; novísque fulgéntem signis Leo décimus tértius sexto Idus Decémbris anno millésimo octingentésimo octogésimo primo in Sanctórum albo recénsuit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia. Sancti Evangélii, fratres. *de Communi.*

Vesperae de sequenti, Commem. praeced.

DIE XXIV. MAII.

B. Mariae Virginis

sub titulo **Auxilium Christianorum.**

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

DIE XXIX. MAII.

D. f. ex XXVI. Aprilis.

SS. Cleti et Marcellini

Pont. et Mart. Semiduplex.

Ut in Breviario Romano die XXVI. Aprilis.

In ii. Vesperis fit Commem. sequentis.

In Dioeces. Kerrien. et Clonfort.

Hodie fit de **S. Joanne Baptista de Rossi,** *Conf. duplex, ex XXIII. hujus.*

In Dioec. Lismoriensi Kildar. Elphin.

Fit de **S. Joanne Nepomuceno** *Mart. duplex, ex XVI. hujus.*

DIE XXX. MAII.

D. f. ex XXVI. Aprilis.

Pro Dioec. Kildar. Elphin. Lismor. Kerrien. et Clonfort.

SS. Cleti et Marcellini

Pont. et Mart. Semiduplex.

Ut in Breviario Romano die XXVI. Aprilis.

Commem. et Lectio ix. S. Felicis Papae Mart.

Vesperae de sequenti, Commem. praeced. et simplicis.

DIE III. JUNII.

S. Coemgeni

Abbatis. Duplex majus.

Oratio. Intercéssio.

Lectiones i. et ii. Nocturni de Communi Conf. non Pont. i. loco.

In iii. Nocturno, Homilia. Grandis fidúcia. *de Communi Abbatum i. loco*

In Vesperis Commem. sequentis.

In Dioec. Dublin.

Duplex i. classis cum Octava.

In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusdem. Die X. Junii fit de die Octava.

DIE VI. JUNII.

S. Jarlathi

Episc. et Conf.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praecedentis.

Lectiones omnes de Communi Conf. Pontif. i. loco.

In ii. Vesp. fit a Capit. de sequenti, Commemor. praecedentis.

In Dioec. Tuamen.

Duplex i. classis cum Octava.

Nil de praeced.

In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusdem.

Die XIII. Junii fit de die Octava.

DIE VII. JUNII.

S. Colmani

Episc. et Conf.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praecedentis.

Oratio. Exáudi quaesumus.

Lectiones omnes de Communi Conf. Pontif. i. loco.

In Vesperis Commemor. sequentis.

In Dioec. Dromoren.
Duplex i. classis cum Oct.
In Festis infra Octavam occurr. fit Comm. ejusdem.

DIE VIII. JUNII.
D. f. ex VI. hujus.
S. Norberti
Episc. et Conf.
Duplex. m. t. v.
Ut in Breviario Romano.
Vesperae de sequenti.

DIE IX. JUNII.
S. Columbae
Abbatis. Duplex majus. m. t. v.
Oratio. Intercéssio.
Commem. praecedentis et simplicis.
Lect. i. et ii. Noct. de Communi Conf. non Pontif. i. loco.
In iii. Noct. Homilia. Grandis fidúcia. *de Communi Abbatum i. lóco.*
Lectio ix. et Commem. simpl. in Laudibus.
In Vesperis fit Commem. sequentis.
In Dioec. Derrien.
Duplex i. classis cum Oct.
Nil de praecedenti.

DIE XV. JUNII.
In Dioec. Dublin.
Fit de **S. Margarita**
Vidua, Regina Scotiae, semiduplex, ex X. hujus.
Tuamen.
De **S. Antonio de Padua,** *Conf. duplex, ex XIII. hujus.*
Dromoren.
De **S. Basilio Magno**
Episc. Conf. et Doctoris, duplex, ex heri.
Et fit ubique Commem. et Lectio ix. SS. Viti et soc. Mart.

DIE XVI. JUNII.
S. Joannis Francisci Regis, *Conf. Duplex.*
Officium ut in fine Breviar.
In Dioec. Derrien.
De hoc Officio fit cras.

OFFICIA VOTIVA
DE PRAECEPTO.

De SS. Sacramento et de Immaculata Conceptione B.M.V.
Ut in fine Breviarii.

Kalendarium.

[illegible] SS. Coronae Spi- [illegible] 1

[illegible] De Lancea et Clavis [illegible] 7

[illegible] De SS. Quinque [illegible] 7

[illegible] De Pretiosissimo [illegible] 7

Februarius.

[illegible] S. [illegible] Conf. *duplex majus*. Commem. [illegible] Virg. Mart. **Argadagen.** *duplex* [illegible] 2

[illegible] **Casseien. Limoricen. et Argadagen.** S. Ignatii Episc. Mart. *duplex*. D. f. ex I. hujus. Commem. S. Agathae Virg. Mart. 2

Kilmacen. et Leighlien. S. Joannis de Matha Conf. *duplex*. D. f. ex heri. Commem. S. [illegible] Virg. Mart. 10

Fernen. S. Romuald. Abbatis, *duplex*. D. f. [illegible] hujus. Commem. S. Apolloniae Virg. Mart. 12

[illegible] S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semiduplex*. [illegible] ex XXIII. Jan. 13

Casseien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. et Argadagen. S. Marcelli Papae Mart. *semiduplex*. D. f. ex XVI. Jan. 15

Fernen. S. Ignatii Episcopi Martyris, *duplex*. [illegible] 16

[illegible] Conf. *duplex*. Alias VI. hujus. 15

Casseien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. et Argadagen. S. Raymundi de Pennafort, Conf. *duplex*. D. f. ex XXIII. Jan. 15

Fernen. S. Marcelli Papae Mart. *semiduplex*. D. f. ex XVI. Jan. 16

[illegible] Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. [illegible] 18

Casseien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. S. [illegible] Conf. *duplex*. D. f. ex VI. hujus. 18

Fernen. S. Raymundi de Pennafort, Conf. *duplex*. D. f. ex XXIII. Jan. 18

[illegible] Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. ex [illegible] hujus. Commem. S. Valentini Presbyt. Mart. 19

	Casselien. Kildarien. et Leighlien. S. Munchini Episc. Conf. *duplex majus.* Ex hesterna, alias II. Jan.	18
	Argadagen. et Fernen. S. Titi Episc. Conf. *duplex.* D. f. ex VI. hujus.	18
XV.	S. Pauli primi Eremitae Conf. *duplex.* D. f. ex XV. Jan. Commem. SS. Faustini et Jovitae Martyrum.	18
	Casselien. S. Itae Virginis, *duplex.* D. f. ex XV. Jan. *Commem. simplicis.*	20
	Limoricen. S. Petri Nolasci Conf. *duplex.* D. f. ex XXXI. Jan. *Commem. simplicis.*	20
	Kildarien. et Leighlien. S. Alberti Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex VIII. hujus. *Commem. simplicis*	20
	Argadagen. et Fernen S. Munchini Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex II. Jan. *Commem. simplicis.*	20
XVI.	S. Petri Nolasci Conf. *dupl.* D. f. ex XXXI. Jan.	21
	Kildarien. Leighlien. et Limoricen. S. Pauli primi Eremitae Conf. *duplex.* D. f. ex XV. Jan.	23
	Fernen. et Argadagen. S. Alberti Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex VIII. hujus.	23
XVII.	S. Fintani Abbatis, *duplex.*	23
XVIII.	S. Ignatii Episc. Mart. *duplex.* D. f. ex I. hujus. Commem. S. Simeonis Episc. Mart.	23
	Casselien. Fernen. et Argadagen. S. Pauli primi Eremitae Conf. *duplex.* D. f. ex XV. Jan.	23
	Kildarien. Leighlien. S. Petri Nolasci Conf. *duplex.* D. f. ex XXXI. Jan.	23
XIX.	S. Marcelli Papae Mart. *semiduplex.* D. f. ex XVI. Jan.	23
	Kildarien. Leighlien. S. Ignatii Episc. Mart. *duplex.* D. f. ex I. hujus.	24
	Fernen. Argadagen. S. Petri Nolasci Conf. *duplex.* D. f. ex XXXI. Jan.	24
	Casselien. Limoricen. S. Cyrilli Alexandrini Episc. Conf et Doct. *duplex.* D. f. ex IX. hujus.	24
XX.	**Kildarien. Leighlien. Fernen. Argadagen.** S. Cyrilli Alexandrini Episc. Conf. et Doct. *duplex.* D. f. ex IX. hujus.	24
XXVI.	S. Margaritae de Cortona, Poenit. *duplex.*	24

Martius.

V.	S. Kyrani Episc. Conf. *duplex majus.*	24
	Ossorien. *Duplex i. classis.*	
VIII.	S. Cataldi Episc. Conf. *duplex.*	24
	Limoricen. S. Senani Episc. Conf. *duplex.*	24
XI.	S. Joannis de Deo, Conf. *duplex.* D. f. ex VIII. hujus.	24

Kalendarium.

Feria VI. post Domin. I. Quadrag. SS. Coronae Spineae D. N. J. C. *duplex majus.* 1

Feria VI. post Domin. II. Quadrag. De Lancea et Clavis D. N. J. C. *duplex majus.* 7

Feria VI. post Domin. III. Quadrag. De SS. Quinque Plagis D. N. J. C. *duplex majus.* 7

Feria VI. post Domin. IV. Quadrag. De Pretiosissimo Sanguine D. N. J. C. *duplex majus.* 7

Februarius.

VI. S. Melis Episc. Conf. *duplex majus.* Commem. S. Dorotheae Virg. Mart. **Argadagen.** *duplex i. classis.* 5

X **Casselien. Limoricen. et Argadagen.** S. Ignatii Episc. Mart. *duplex.* D. f. ex I. hujus. Commem. S. Apolloniae Virg. Mart. 5

Kildarien. et Leighlien. S. Joannis de Matha, Conf. *duplex.* D. f. ex heri. Commem S. Apolloniae Virg. Mart. 10

Fernen. S. Romualdi Abbatis, *duplex.* D. f. ex VII. hujus. Commem. S. Apolloniae Virg. Mart. 12

XI. S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semiduplex.* D. f. ex XXIII. Jan. 13

Casselien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. et Argadagen. S. Marcelli Papae Mart. *semiduplex.* D. f. XVI. Jan. 15

Fernen. S. Ignatii Episcopi Martyris, *duplex.* D. f. ex I. hujus. 16

XII. S. Titi Episc. Conf. *duplex.* Alias VI. hujus. 17

Casselien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. et Argadagen. S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semiduplex.* D. f. ex XXIII. Jan. 18

Fernen. S. Marcelli Papae Mart. *semiduplex.* D. f. ex XVI. Jan. 18

XIII. S. Munchini Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex II. Jan. 18

Casselien. Limoricen. Kildarien. Leighlien. S. Titi Episc. Conf. *duplex.* D. f. ex VI. hujus. 18

Fernen. S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semiduplex.* D. f. ex XXIII. Jan. 18

XIV. S. Alberti Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex VIII. hujus. Commem. S. Valentini Presbyt. Mart. 19

	Casselien. Kildarien. et Leighlien. S. Munchini Episc. Conf. *duplex majus.* Ex hesterna, alias II. Jan.	18
	Argadagen. et Fernen. S. Titi Episc. Conf. *duplex.* D. f. ex VI. hujus.	18
XV.	S. Pauli primi Eremitae Conf. *duplex.* D. f. ex XV. Jan. Commem. SS. Faustini et Jovitae Martyrum.	18
	Casselien. S. Itae Virginis, *duplex.* D. f. ex XV. Jan. *Commem. simplicis.*	20
	Limoricen. S. Petri Nolasci Conf. *duplex.* D. f. ex XXXI. Jan. *Commem. simplicis.*	20
	Kildarien. et Leighlien. S. Alberti Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex VIII. hujus. *Commem. simplicis*	20
	Argadagen. et Fernen S. Munchini Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex II. Jan. *Commem. simplicis.*	20
XVI.	S. Petri Nolasci Conf. *dupl.* D. f. ex XXXI. Jan.	21
	Kildarien. Leighlien. et Limoricen. S. Pauli primi Eremitae Conf. *duplex.* D. f. ex XV. Jan.	23
	Fernen. et Argadagen. S. Alberti Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex VIII. hujus.	23
XVII.	S. Fintani Abbatis, *duplex.*	23
XVIII.	S. Ignatii Episc. Mart. *duplex.* D. f. ex I. hujus. Commem. S. Simeonis Episc. Mart.	23
	Casselien. Fernen. et Argadagen. S. Pauli primi Eremitae Conf. *duplex.* D. f. ex XV. Jan.	23
	Kildarien. Leighlien. S. Petri Nolasci Conf. *duplex.* D. f. ex XXXI. Jan.	23
XIX.	S. Marcelli Papae Mart. *semiduplex.* D. f. ex XVI. Jan.	23
	Kildarien. Leighlien. S. Ignatii Episc. Mart. *duplex.* D. f. ex I. hujus.	24
	Fernen. Argadagen. S. Petri Nolasci Conf. *duplex.* D. f. ex XXXI. Jan.	24
	Casselien. Limoricen. S. Cyrilli Alexandrini Episc. Conf et Doct. *duplex.* D. f. ex IX. hujus.	24
XX.	**Kildarien. Leighlien. Fernen. Argadagen.** S. Cyrilli Alexandrini Episc. Conf. et Doct. *duplex.* D. f. ex IX. hujus.	24
XXVI.	S. Margaritae de Cortona, Poenit. *duplex.*	24

Martius.

V.	S. Kyrani Episc. Conf. *duplex majus.*	24
	Ossorien. *Duplex i. classis.*	
VIII.	S. Cataldi Episc. Conf. *duplex.*	24
	Limoricen. S. Senani Episc. Conf. *duplex.*	24
XI.	S. Joannis de Deo, Conf. *duplex.* D. f. ex VIII. hujus.	24

XIII. S. Senani Episc. Conf. *duplex*. D. f. ex VIII. hujus. 25
Limoricen. S. Cataldi Episc. Conf. *duplex*. D. f. ex VIII. hujus. 25
XVII. S. Patritii Episc. Conf. *duplex i. classis.* 25
XVIII. S. Gabrielis Archangeli, *duplex majus.* 25
XX. S. Cuthberti Episc. Conf. *duplex.* 25
XXII. S. Frigidiani Episc. Conf. *duplex majus.* 25
XXIII. S. Cyrilli Hierosolymitani Episc. Conf. et Doct. *duplex*. D. f. ex XVIII. hujus. 28
XXIV. S. Macartini Episc. Conf. *duplex majus.* 28
Clogher. *Duplex i. classis.* 28
XXVII. S. Ruperti Episc. Conf. *duplex.* 28

Aprilis.

VI. S. Coelestini Papae Conf. *duplex majus.* 31
VII. S. Celsi Episc. Conf. *duplex.* 32
XVI. S. Benedicti Josephi Labre Conf. *duplex.* 32
XVIII. S. Laseriani Episc. Conf. *duplex majus.* 35
Leighlien. *Duplex i. classis cum Octava.* 35
XXV. **Leighlien.** S. Marci Evangel. *duplex ii. classis.* Commem. diei Octavae S. Laseriani.
XXVI. B. M. V. de Bono Consilio, *duplex majus.* 35
XXVII. S Asici Episc. Conf. *duplex majus.* 42
Elphin. *Duplex i. classis cum Octava.* 42

Maii.

III. **Kildar.** S. Conlethi Episc. Conf. *duplex i. classis cum Octava.* 42
IV. **Elphin.** Octava S. Asici Episc. Conf. *duplex.*
X. S. Congalli Abbatis, *duplex*. Commem. SS. Gordiani et Epimachi MM. 43
Kildar. Octava S. Conlethi, *duplex*. Commem. SS. Gordiani et Epimachi MM.
XI. S. Antonini Episc. Conf. *duplex*. D. f. ex hesterna. 43
Kildar. Inventio S. Crucis, *duplex ii. classis.* D. f. ex III. hujus. 43
Elphin. S. Monicae Viduae, *duplex*. D. f. ex IV. hujus. 43
XIII. S. Conlethi Episc. Conf. *duplex majus.* 43
Kildar. Elphin. S. Antonini Episc. Conf. *duplex*. D. f. ex X. hujus. 43
XIV. S. Carthagi Episc. Conf. *duplex majus.* Commemoratio S. Bonifacii Mart. 43
Lismorien. *Duplex i. classis cum Octava.* 43
XV. S. Dympnae Virg. Mart. *duplex majus.* 43
XVI. S. Brendani Abbatis, *duplex majus.* 45
Ardfort. et Clonfort. *Duplex i. classis cum Octava.* 45

XXI. S. Ubaldi Episc. Conf. *semiduplex*. D. f. ex XVI. hujus. 45
Lismorien. Octava S. Carthagi Episc. Conf. *duplex*.
XXII. S. Joannis Nepomuceni Mart. *duplex*. D. f. ex XVI. hujus. 45
Lismorien. S. Ubaldi Episc. Conf. *semiduplex*. D. f. ex XVI. hujus. 45
Kildar. S. Congalli Abbatis, *duplex*. D. f. ex X. hujus. 45
Elphin. S. Conlethi Episc. Conf. *duplex majus*. D. f. ex III. hujus. 45
XXIII. S. Joannis Baptistae de Rossi, Conf. *duplex*. 45
Ardfort. (Kerry) **Clonfort.** Octava S. Brendani Abbatis, *duplex*.
XXIV. B. M. V. s t. Auxilium Christianorum, *duplex majus*. 47
XXIX. SS. Cleti et Marcellini Pont. et Mart. *semiduplex*. D. f. ex XXVI. Aprilis. 47
Kerrien. Clonfort. S. Joannis Baptistae de Rossi, Conf. *duplex*. D. f. ex XXIII. hujus. 48
Lismorien. Kildar. Elphin. S. Joannis Nepomuceni Mart. *duplex*. D. f. ex XVI. hujus. 48
XXX. **Kildar. Elphin. Lismorien. Kerrien. Clonfort.** SS. Cleti et Marcellini Pont. et Mart. *semiduplex*. D. f. ex XXVI. Aprilis. Commem. S. Felicis Papae Mart. 48

Junii.

III. S. Coemgeni Abbatis, *duplex majus*. 48
Dublin. *Duplex i. classis cum Octava.* 48
VI. S. Jarlathi Episc. Conf. *duplex majus*. 48
Tuamen. *duplex i. classis cum Octava.* 48
VII. S. Colmani Episc. Conf. *duplex majus*. 48
Dromor. *Duplex i. classis cum Octava.* 49
VIII. S. Norberti Episc. Conf. *duplex*. D. f. ex VI. hujus. 49
IX. S. Columbae Abbatis, *duplex majus*. Commem. SS. Primi et Feliciani MM. 49
Derrien. *Duplex i. classis cum Octava.* 49
X. **Dublin.** Octava S. Coemgeni Abbatis, *duplex*.
XIII. **Tuamen.** Octava S. Jarlathi Episc. Confess. *duplex*.
XIV. **Dromor.** Octava S. Colmani Episc. Conf. *duplex*.
XV. **Dublin.** S. Margaritae Viduae, Reginae Scotiae, *semiduplex*. D. f. ex X. hujus. Commem. SS. Viti et socior. MM. 49
Tuamen. S. Antonii de Padua, Conf. *duplex*. D. f. ex XIII. hujus. Commem. SS. Viti et socior. MM. 49

	Dromor. S. Basilii Magni Episc. Conf. et Doct. *duplex*. D. f. ex hesterna. Commem. SS. Viti et socior. MM.	49
XVI.	S. Joannis Francisci Regis Conf. *duplex*.	49
	Derrien. Octava S. Columbae Abbatis, *duplex*.	
XVII.	**Derrien.** S. Joannis Francisci Regis Conf. *duplex*. D. f. ex hesterna.	49
	Officia votiva de praecepto.	49

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 18 Maii 1886.
G. F. J. BOUVRY, Vic. Gen.

Typis Soc. S. Joann. Evang. Desclée, Lefebvre et Soc.—Tornaci.

✠ Officia propria Hiberniae Sanctorum quae a Clero Hibernico recitantur. Pars Æstiva.

FERIA VI.
POST OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

Sacratissimi Cordis Jesu.

Duplex majus.

Officium ut in fine Breviarii. Invitat. Cor Jesu.

DOMINICA I.
NON IMPEDITA POST FESTUM SS. CORDIS JESU.

Puritatis B. M. V.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Aŭae et Capitul. de Laudibus. Psalmi et reliqua hic non propria ut in Festis B. M. V.

Hymnus.

RAECLARA custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Coeléstis aulae jánua,
Spes nostra, coeli gáudium.
Inter rubéta lílium
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.
Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter déviis
Tutam reclúde sémitam.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna saecula.
Amen.

℣. Cum jucunditáte Virginitátem beátae Maríae semper Vírginis celebrémus. ℟. Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Ánta. Nihil inquinátum in eam incúrrit : candor est lucis aetérnae, et spéculum sine mácula.

Oratio ut infra. in Laud. Commem. Dominicae.

AD MATUTINUM,

Invitatorium. Virginitátem Deíparae celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte.

Hymnus.

STELLA Jacob fúlgida,
O solis instar splendida
Auróra, qua nil púrius
Refúlget inter sídera.
Stolis amíctae cándidis
Tibi catérvae Coelitum
Plaudunt, sacraeque Vírgines
Laudes perénnes cóncinunt.
Quin obsequéntes ófferunt
Ligústra, et alba lília :
Candor sed horum víncitur
Candóre casti péctoris.
Nostra Angelórum láudibus
Abjécta tellus ássonans
Ad astra voces éfferat,
Et Vírginis praecónia.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu, [Amen.
In sempitérna saecula.

In primo Nocturno.

℣. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa. ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. *Cap.* ii.

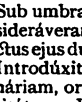

GO flos campi, et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stípáte me malis : quia amóre lángueo. Laeva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos fíliae Jerúsalem, per cápreas, cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam,

quoadúsque ipsa velit. Vox diléĉti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles : símilis est diléĉtus meus cápreae, hinnulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléĉtus meus lóquitur mihi : Surge : própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni.

℟. Diléĉtus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília : * Pulchra es amíca mea, suávis, et decóra sicut Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. ℣. Una est colúmba mea, perféĉta mea : vidérunt eam filiae Sion, et beatíssimam praedicavérunt. — Pulchra.

Leĉtio ii. *Cap.* iv.

QUAM pulchra es amíca mea, quam pulchra es! óculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quae ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quae ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fétibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua : et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genae tuae. Sicut turris David collum tuum, quae aedificáta est cum propugnáculis : mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Duo úbera tua, sicut duo hínnuli cápreae geméllí, qui pascúntur in líliis, donec adspíret dies, et inclinéntur umbrae. Vadam ad montem myrrhae, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amíca mea, et mácula non est in te.

℟. Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni : * Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit : flores apparuérunt in terra nostra. ℣. Surgam, et circuíbo civitátem, per vicos et platéas quaeram, quem dílígit ánima mea. — Jam.

Leĉtio iii.

VENI de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni : coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, soror mea sponsa! pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua : et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus con-

clúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Adjúro vos, fíliae Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo. * Qualis est diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? ℣. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, eléctus ex míllibus. Talis est diléctus meus, ipse est amícus meus, fíliae Jerúsalem. — Qualis est. Glória Patri. Qualis est.

In secundo Nocturno.

℣. Post partum Virgo inviolâta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lectio iv. Lib. 2. post init.

SIT vobis tamquam in imágine descrípta virgínitas vítaque beátae Maríae, de qua, velut in spéculo, refúlget spécies castitátis, et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tamquam in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei Matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quae corpus sine córporis contagióne generávit?

℟. Beatíssima Virgo María, hortus conclúsus, fons signátus, Regína Angelórum, Dómina mundi, * Per quam Deus descéndit in terras, ut hómines ascéndere mereréntur ad coelos. ℣. Ad te clamámus éxsules fílii Hevae : recordáre nostri sanctíssima Virgo. — Per quam.

Lectio v.

DE céteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quae nullo doli ámbitu sincérum adulteráret affféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimi prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens; inténta óperi, verecúnda sermóne, árbitrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quaerere, nullum laedere, bene velle ómnibus, fúgere jactántiam, rationem sequi, amáre virtútem.

℟. Beáta María tantae éxstitit puritátis, ut Mater Dómini esse mererétur. * Deus quam elégerat creávit; de qua crearétur elégit. ℣. Ipsa est stella ex Jacob, cujus rádius univérsum orbem illúminat. — Deus.

Ex S. Petro Chrysólogo.

Lectio vi. Serm. cxliii.

HAEC dedit coelis glóriam, terris Deum, fidem Géntibus, finem vítiis, vitae órdinem, móribus disciplínam. Grátiam, quam détulit Angelus, accépit Virgo, salútem saeculis redditúra. Vere benedícta Virgo, quae et virginitátis póssidet decus, et matris dignitátem : vere benedícta, quae et supérni concéptus méruit grátiam, et servávit integritátis corónam. Vere benedícta, quae et divíni gérminis suscépit glóriam, et regína éxstitit totíus castitátis.

℟. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Spíritus sanctus supervéniet in te : * Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, ideóque * Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Dixit autem María : Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. — Et virtus. Glória Patri. Quod.

In tertio Nocturno.

℣. Invenísti grátiam apud Deum. ℟. Sancta Dei Génitrix, Virgo immaculáta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* i. *c*

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis. *Homil.* ii. *super Missus est.*

NOVUM cánticum illud, quod solis dábitur in regno Dei cantáre virgínibus, ipsam vírginum Regínam, imo primam inter céteras esse cantatúram, nemo est qui ámbigat. Puto autem illam, praeter illud quod solis licet, cum ómnibus tamen virgínibus ei, ut dixi, commúne erit, dulcióri quodam atque elegantióri cármine laetificatúram esse civitátem Dei. Hujus ítaque dulcísonos deprómere vel exprímere módulos ne ipsárum quidem vírginum ulla digna inveniétur, quia mérito decantándum servábitur illi, quae sola de partu, et partu divíno gloriátur. Gloriátur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso, quem péperit. Deus síquidem, (Deus enim est quem péperit) Matrem suam singulári in coeléstibus donatúrus glória, singulári in terris praeveníre curávit et grátia, qua vidélicet ineffabíliter et intácta concíperet, et páreret incorrúpta.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Ecce Virgo concípiet, et párie

Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. ℣. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. — Ecce Virgo.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

DEUM hujúsmodi decébat natívitas, qua nonnísi de Vírgine nascerétur. Talis congruébat et Vírgini partus, ut non páreret, nisi Deum. Proínde factor hóminum, ut homo fíeret, nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imo cóndere Matrem, qualem et se decére sciébat, et sibi nóverat placitúram. Vóluit ítaque esse Vírginem, de qua immaculáta immaculátus procéderet, ómnium máculas purgatúrus. Vóluit et húmilem, de qua mitis et húmilis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus saluberrimúmque exémplum ostensúrus. Dedit Vírgini partum, qui ei jam ante et virginitátis inspiráverat votum, et humilitátis praerogáverat méritum. Ut ígitur, quae Sanctum sanctórum conceptúra erat páriter, et paritúra, sancta esset córpore, accépit donum virginitátis; ut esset et mente, accépit donum humilitátis.

¶ O admirábilem et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singulariter venerándam, super omnes féminas admirábilem, parentum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! Missus est Angelus ad vírginem, vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem dénique, qualem descríbit Apóstolus, mente et córpore sanctam; nec nóviter, nec fortúito invéntam, sed a saeculo eléctam, ab Altíssimo praecógnitam, et sibi praeparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus praefigurátam, a Prophétis promíssam.

℟. Beáta Dei Génitrix María, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti : * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Genuísti qui te fecit, et in aetérnum pérmanes Virgo. — Sola. Glória Patri. Sola.

Lectio ix. de Homil. Dominicæ.

AD LAUDES,

et per Horas, Antiphonæ.

1. Sicut Ilium * inter spinas, sic amica mea inter filias.

2. Diléctus meus mihi, * et ego illi, qui páscitur inter Ilia.

3. Quam pulchra es, * amica mea, quam pulchra es.

4. Una est colúmba mea, perfécta mea.

5. Vidérunt eam * fíliae Sion, et beatíssimam praedicavérunt.

Capitulum. Sap. c. iv.

QUAM pulchra est casta generátio cum claritáte : immortális est enim memória illíus : quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines.

Hymnus. O gloriósa.

℣. Spécie tua.

Ad Bened. Ánta. Sancta et immaculáta Maríae Virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio, quia per te Redemptórem nostrum suscépimus Dóminum nostrum Jesum Christum.

Oratio.

DA quaesumus omnípotens aetérne Deus : ut purissimae Vírginis Maríae integérrimam Virginitátem festívacelebritáte venerántes; ejus intercessióne puritátem mentis et córporis consequámur. Per Dóminum nostrum.

Commem. Dominicae.

AD TERTIAM.

Capit. O quam pulchra. *ut supra.*

℟. *br.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. xxiv. *b*

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *br.* Adjuvábit eam, *Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et praeelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. xxiv. *b*

IN platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha eléćta dedi suavitátem odóris.

℟. *br.* Elégit eam Deus, * Et praeelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et praeelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

℣. Cum jucunditáte Virginitátem beátae Maríae semper Vírginis celebré-

mus. ℟. Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Ad Magnif. Ana. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo.

Commem. Dominicae.

DOMINICA I.

NON IMPEDITA

POST OCTAVAM ASSUMPT.

SS. Cordis B. M. V.

Duplex majus.

Officium ut in Festis per Annum cum Commem. et Lect. ix. Dominicae.

EX XXVI. APRILIS.

B. Mariae Virginis de Bono Consilio.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Anae ut ad Laudes. Psalmi et reliqua hic non propria ut in Festis B. M. V. per Annum.

Capitulum. *Prov.* viii.

EATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Hymn. Ave maris stella.

℣. Ora pro nobis Mater Boni Consílii. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ana. Candor est lucis aetérnae, et spéculum sine mácula Dei majestátis et imágo bonitátis illíus, et ídeo nihil inquinátum in eam incúrrit.

Oratio ut infra in Laud.

AD MATUTINUM.

Invitat. Sancta María Dei Génitrix Virgo, Mater Boni Consílii, * Intercéde pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

LAUDE festívo, pia gens, honóre,
Dum Genestánam veneráris aedem,
Qua Dei magnae Genitrícis alma
Splendet imágo.
Haec ubi miram spéciem repénte
Obtulit laetis pópulis viéndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc aegris áderat, moléstos
Córporis morbos animíque pellens
Longe et aerúmnas Látio imminéntes
Ipsa fugábat.
Virgo, quae magnis decoráta signis,
Nunc quoque effúlges, míseris juvámen
Affer, et fusis pátiens cliéntum
Annue votis.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui super coeli sólio corúscans,
Totíus mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

In primo Nocturno,

Ana. Accipe consílium intelléctus, et ne abjícias consílium meum.

Psalmi ut in Festis B. M. V.

Ana. Sine consílio nihil fácias, et post factum non poenitébis.

Ana. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam.

℣. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa. ℟. Et innumerábilis honéstas per manus illíus.

De libro Proverbiórum.

Lectio i. *Cap.* ii. *b*

SI intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimae tuae placúerit : consílium custódiet te, et prudéntia servábit te, ut eruáris a via mala, et ab hómine, qui pervérsa lóquitur : qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas : qui laetántur cum male fécerint, et exsúltant in rebus péssimis : quorum viae pervérsae sunt, et infámes gressus eórum.

℟. Si sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiae : * Tunc intélliges timórem Dómini, et sciéntiam Dei invénies. ℣. Quia Dóminus dat sapiéntiam et ex ore ejus prudéntia et sciéntia. — Tunc intélliges.

Lectio ii. *Cap.* iii. *c*

FILI mi, ne éffluant haec ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium : et erit vita ánimae tuae, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Si dormíeris, non timébis : quiéspes, et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentíno terróre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim in látere tuo, et custódiet pedem tuum ne capiáris.

℟. Si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimae tuae placúerit : * Consílium custódiet te, et prudéntia servábit te. ℣. Ut eruáris a via mala, et ab hómine qui pervérsa lóquitur. — Consílium.

Lectio iii. *Cap.* viii. *b*

EGO sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et aequitas, mea est prudéntia, mea est fortitú-

do. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Beátus homo qui ínvenit sapiéntiam, et qui áffluit prudéntia : * Primi et purissimi fructus ejus. ℣. Pretiósior est cunctis ópibus, et ómnia quae desiderántur huic non valent comparári. — Primi. Glória Patri. Primi.

In secundo Nocturno,

Ána. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid neque pervérsum.

Ána. Consílium illíus sicut fons vitae pérmanet.

Ána. Audi consílium, et súscipe disciplínam, ut sis sápiens in novíssimis tuis.

℣. Viam sapiéntiae monstrábo tibi. ℟. Ducam te per sémitas aequitátis.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

Lectio iv.

In Natali S. Joann. Bapt.

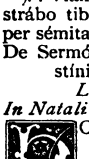

OMINEM concépit Elísabeth, hóminem María : sed Elísabeth solum hóminem, María Deum et hóminem. Mira res est, quómodo potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admíssus est male suádens. Si primus noster casus fuit, cum fémina concépit corde venéna serpéntis; non mirándum, quod salus nostra facta est cum fémina concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus, utérque fúerat reparándus. Per mulíerem in intéritum missi erámus, per mulíerem nobis réddita est salus.

℟. Fili custódi legem atque consílium, * Et erit vita ánimae tuae, et grátia fáucibus tuis. ℣. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impinget. — Et erit.

De Sermóne sancti Fulgéntii Episcopi.

Lectio v.

De laud. Mariae ex partu Salvat.

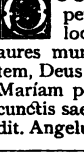

QUONIAM diábolus per serpéntem Evae loquútus, per Evae aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Maríam pértulit verbum et cunctis saeculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejé-

cit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius, hac mundítia generátur. De coelis médicus tránsiens per Vírginem post tránsitum suum illaesam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuit non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius quam decrévit, et virginitas ampliáta est pótius, quam fugáta.

℟. Audi fili mi, et súscipe verba mea, * Ut multiplicéntur tibi anni vitae. ℣. Viam sapiéntiae monstrábo tibi, ducam te per sémitas aequitátis. — Ut multiplicéntur.

Lectio vi.

DARIAquam praeclaríssimis tribus bonis sublimétur, auscúlta, salutatiónis angélicae, benedictiónis divínae, et plenitúdinis grátiae. Sic enim eam légitur salutásse: Ave María, grátia plena: benedícta inter mulíeres, Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre et prodígiis miraculísque clarescerent. Quas inter ea tribus abhinc saeculis praecípuo honóre cólitur, quae Paulo secúndo sedénte mirábili apparitióne in paríete Ecclésiae patrum Ordinis Eremitárum sancti Augustíni in óppido Genestáni Praenestínae dioecésis, ex pontifíciis diplomátibus et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa sextus praefátis ejúsdem óppidi Coenobítis Officium próprium concéssit séptimo Kaléndas Máias, ipso scílicet Apparitiónis die, recitándum, ac deínde illud die, quae immediáte subséquitur pro ejus recitatióne in pósterum assignáta ad univérsum praedíctum órdinem sub ritu dúplicis majóris exténdit. Leo vero décimus tértius ad augéndum cultum erga beatíssimam Vírginem sub título Matris Boni Consílii novum hoc Officium approbávit.

℟. Auscúlta sermónes meos, et ad elóquia mea inclína aurem tuam: * Ne recédant ab óculis tuis: custódi ea in médio cordis tui. ℣. Vita enim sunt inveniéntibus ea, et univérsae carni sánitas. — Ne. Glória Patri. Ne.

In tertio Nocturno,

Ana. Via stulti recta in óculis ejus, qui autem sápiens est audit consília.

Ána. Cor boni consílii státue tecum, non est enim tibi áliud pluris illo.

Ána. Sápiens cor et intelligíbile abstinébit se a peccátis, et in opéribus justítiae succéssus habébit.

℣. Coróna sapiéntiae timor Dómini. ℟. Replens pacem, et salútis fructum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* i. c

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis. *Ex Homil.* ii. *super Missus, circa finem.*

ET nomen, inquit, Vírginis María, quod interpretátum maris stella dícitur. Ipsa namque est nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat. Ipsa inquam, est praeclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis. O quisquis te intélligis in hujus saeculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre: ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiae undis, si ambitiónis, si detractiónis, si aemulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiae foeditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, báratho incípias absorbéri tristítiae, desperatiónis abysso, cógita Maríam. In periculis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Ipsam sequens, non dévias: ipsam rogans, non despéras: ipsam cógitans, non erras: ipsa tenénte, non córruis: ipsa protegénte non métuis: ipsa duce non fatigáris: ipsa propítia pérvenis, et sic in temetípso experíris quam mérito dictum sit: et nomen Vírginis María.

℟. Filii audíte me: * Beáti qui custódiunt vias meas. ℣. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. — Beáti.

Lectio viii.

INTUERE, o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiae, consílium pietátis. Redemptúrus humánum genus, prétium univér-

sum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini, quanto devotiónis afféctu a nobis volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María : ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quae ascéndit delíciis áffluens. Tolle Maríam hanc maris stellam, quid nisi cáligo invólvens, umbra mortis, et densíssimae ténebrae relinquúntur? Totis ergo medúllis córdium, totis praecordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam. In ómnibus síquidem, et per ómnia próvidens míseris trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem.

℟. Princípium sapiéntiae timor Dómini : * Et sciéntia sanctórum prudéntia. ℣. Per me enim multiplicabúntur dies tui, et addéntur tibi anni vitae. — Et sciéntia. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

AD Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus ad fólia fugiébas : Jesum tibi dedit mediatórem. Sed fórsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater. Filíoli, haec peccatórum scala, haec mea máxima fidúcia est, haec tota rátio spei meae. Quid enim? Potest ne Fílius aut repéllere, aut sustinére pulsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum : felíciter. Semper haec invéni et grátiam, et sola est grátia qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus fratres? Quaerámus grátiam, et per Maríam quaerámus, quia quod quaerit ínvenit, et frustrári non potest. Quaerámus grátiam, sed grátiam apud Deum : nam apud hómines grátia fallax. Quaerant álii méritum, nos inveníre grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiae est quod hic sumus? Profécto misericórdiae Dómini est, quod non sumus consúmpti.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

1. Ego mater * pulchrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei.

2. In me grátia * omnis viae et veritátis, in me omnis spes vitae et virtútis.

3. Qui audit me * non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt.

4. Da mihi sédium tuárum * assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobáre a fíliis tuis.

5. Optávi, * et datus est mihi sensus et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiae.

Capitulum. Prov. viii.

BEATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et óbservat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Hymnus. O gloriósa.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Benedictus, Ant. Beáta Mater et intácta Virgo, Regína mundi, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper.

Oratio.

DEUS, qui Genitrícem dilécti Fílii tui Matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es : concéde quaesumus; ut ejúsdem mónitis júgiter inhaeréntes secúndum cor tuum vívere et ad coeléstem pátriam felíciter pervenire valeámus. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM,

Capit. Beátus homo.

℟. *br.* Venérunt mihi ómnia bona, * Páriter cum illa. Venérunt. ℣. Et innumerábilis honéstas per manus illíus. Páriter. Glória Patri. Venérunt.

℣. Viam sapiéntiae monstrábo tibi. ℟. Ducam te per sémitas aequitátis.

AD SEXTAM,

Capitulum. Prov. vi. *c*

CONSERVA fili mi praecépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuae. Liga ea in corde tuo júgiter, et circúmda gútturi tuo.

℟. *br.* Viam sapiéntiae, * Monstrábo tibi. Viam. ℣. Ducam te per sémitas aequitátis. Monstrábo. Glória Patri. Viam.

℣. Coróna sapiéntiae timor Dómini. ℟. Replens pacem, et salútis fructum.

AD NONAM,

Capitulum. Prov. xxiii. *d*

GRAEBE fili mi cor tuum mihi: et óculi tui vias meas custódiant.

℟. *br.* Coróna sapiéntiae, * Timor Dómini. Córona.

℣. Replens pacem, et salútis fructum. Timor. Glória Patri. Coróna.

℣. Veníte fílii, audíte me. ℟. Timórem Dómini docébo vos.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnif. Ant. Felix es sacra Virgo María, et omni laude dignissima : quia ex te ortus est sol justítiae, Christus Deus noster, magni Consílii Angelus.

DIE XIII. MAII.

S. Conlethi

Episc. Conf. Duplex maj. Omnia de Comm. i. loco.

DIE XIV. MAII.

S. Carthagi

Episc. et Conf. Duplex maj.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones omnes de Communi Conf. Pont. i. loco.

DIE XV. MAII.

S. Dympnae

Virg. et Mart. Dupl. maj.

Oratio.

MATOR pudicítiae, Deus, supplicántibus nobis tríbue : ut qui beátae Dympnae Vírginis et Mártyris tuae festivitátem recensémus, ejus apud te méritis et précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lectiones. Confitébor. *de Communi ii. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

YMPNA virgo, in Hibérnia patre rege nata idolórum cúltibus dédito, velut rosa de spinis germinávit. In domo patris educáta, choreárum assúltus, jaculatórias cantilénas, et quae ea aetas éxpetit generóse despíciens, occúlte baptísmum suscépit, Christo sese devóvens. Quibus profécti-bus ínvidens daemon, regem patrem amóre incésto erga illam inflammávit; qui et hanc decóram valde, matríque simíllimam, contra ipsa natúrae jura, sibi vóluit matrimónio copuláre.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio v.

T illa patris libídinem effúgiens, adjúncto sibi beáto Gerebérno cum quibúsdam áliis, relícta pátria, navem conscéndit, et ventis prosperántibus ad quoddam castrum, quod Antvérpia dícitur, applícuit. Inde ad pagum Ghela pervénit, ubi domicílio sibi cóngruo exstrúcto, divínae contempla-

tióni vacans, per tres menses angélicam vitam duxit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi.

FILIAM própriam inséquitur pater, et nímio furóre incénsus eam invéntam, Gerebérno prius obtruncáto, jussit celériter decollári : sed lictóre deficiénte, ípsemet crudélis pater gládio, quo fúerat accínctus, sacrum caput praeclárae vírginis, divínam implorántis misericórdiam, amputávit. Hoc pacto gloriósa Christi sponsa daemonum terror et flagéllum, virginitátis et martyrii láurea decoráta ad coelos evolávit.

℟. Afferéntur Regi.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos, fratres. *de Communi.*

DIE XVI. MAII.

S. Brendani

Abbatis. Duplex majus.

Oratio. Intercéssio nos.

Lectiones i. et ii. Nocturni de Communi Conf. non Font. i. loco.

In iii. Nocturno, Homil. Grandis fidúcia. *de Communi Abbatum i. loco.*

DIE XXI. MAII.

D. f. ex XVI. Maii.

S. Ubaldi

Episc. Conf. Semiduplex.

Ut in Breviario Romano die XVI. hujus.

Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis.

DIE XXII. MAII.

D. f. ex XVI. hujus.

S. Joannis Nepomuceni *Mart. Duplex.*

Officium ut in fine Breviarii die XVI. hujus.

Commem. praecedentis.

In ii. Vesp. fit a Capit. de sequenti.

In Dioec. Lismor.

Hodie fit de **S. Ubaldo** *Episc. Conf. semiduplex ex XVI. hujus.*

In Dioec. Elphin.

Fit de **S. Conletho** *Ep. Conf. duplex majus, ut supra die XIII. hujus.*

DIE XXIII. MAII.

S. Joannis Baptistae de Rossi,

Confessoris. Duplex.

Oratio.

DEUS, qui sanctum Joánnem Baptístam Confessórem tuum in evangelizándis paupéribus caritáte et patiéntia decorásti · concéde quaesumus, ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Comm. praeced. Ana. Qui vult. ℣. Justus ut palma.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IOANNES Baptísta de Rossi Veitúrii in Ligúria honésto génere ortus, adhuc puer morum suavitáte ac pietátis stúdio in ómnium admiratióne fuit. Trédecim annos natus visus est Dei consílio Romam mitti, ut apóstoli munus in ea expléret. Inter ephébos collégii Románi Societátis Jesu alléctus, ingénio et virtúte praelúxit. Curábat impénse, ut ii Mariáno sodalítio frequéntes adéssent, in nosocomíis aegris ministrárent, honestáque animórum recreatióne retraheréntur a nóxiis; ínterim coeléstia sermónibus pertráctans, segnióres excitábat, ac proínde apóstoli agnómen adéptus est. Ob ásperam córporis castigatiónem gravi morbo corréptus, ab usitáta sibi studiórum severitáte aliquántulum remíttere coáctus fuit : quod divínitus factum aiébat, ne sciéntia inflátus sua pótius quaereret, quam quae Jesu Christi. Clericáli militiae adscríptus sacris disciplínis in sancti Thomae collégio óperam dedit, ac in virtúte profíciens, dein ingénti ánimi voluptáte sacerdótio est auctus. Ita Dóminum in hereditátem sibi constituit, ut nullum, ne oblátum quidem, ecclesiásticum beneficium acceptándi, nisi obediéntia adigerétur, singulári voto se obstrínxerit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Justum dedúxit Dñus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v.

BE spirituáli proximórum salúte jam ab adolescéntia sollícitus, sacérdos factus in id totum se devóvit. Ecclesiásticos viros, sacras vírgines, oppidános, cárcere deténtos, imam plebem univérsam mira suavitáte, verbi ministério ad virtútis amórem inflammábat. Plures quotídie horas rudiórum confessiónibus excipiéndis impéndens, aegrótis áderat vel in dómibus vel in valetudináriis, praesértim phthísicis, quos sui véluti juris esse affirmábat. Hac illac per urbem álacer ádvolans, innúmeris opéribus praesto erat : at assíduus in sanctae Gallae hospítio versabátur, ut páuperes, quos caríssimos hábuit, omni ope juváret.

Ob id a décimo quinto aetátis anno adjúnctus sacerdótum coetui, qui eídem evangelizándo addícti sunt, ibi apostolátus sui ratiónem dídicit, ipsiúsque societátis ópera instaurávit et auxit. Eádem miserícórdia motus egenórum ómnium necessitátibus sublevándis módicam suam substántiam impéndit. Perénnes autem infatigábilis sui zeli fructus relíquit, satéllitum, vagórum, rúdium institutiónem, catechéses ad sancte Pascha celebrándum, certam custódiam perditárum, noctúque per Urbem vagántium mulíerum hospítium, praecípue vero stúdium lucrándi ánimas in clero excitátum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi.

CARITATIS in Deum ardor ex ejus ore emicábat, dum sacris operabátur, nec síne lácrymis de ejus bonitáte loqui póterat. In collégium canonicórum basílicae sanctae Maríae in Cósmedin ex obediéntia cooptátus, inter psallendum extra sensus rapi videbátur. In sacris caeremóniis diligentíssimus, domus Dei decórem promóvit, et in id suas opes libénter erogábat. Amórem erga Deíparam in álios effundébat, ejúsque cultum in sua Ecclésia fovit, áddito étiam psalmódiae quotidiáno laudum praecónio. Philíppi Nérii spíritu imbui studens, et in omnes Coelites pius, Apostolórum príncipum obséquium augéndum curávit. In oratióne omníque virtútum exercitatióne assíduus, supérnis quoque charismátibus donátus, tandem in hospítio, cui nomen a sanctíssima Trinitáte, quo se redúxerat in sacerdótum convíctum, labóribus fractus ad vitae éxitum addúctus est, atque Ecclésiae sacraméntis refféctus, caritátis ópera et páuperum curam commendans, decéssit in ósculo Dómini die vicésima tértia Maii anno Christi millésimo septingentésimo sexagésimo quarto, aetátis suae sexagésimo sexto. Insígne ádeo sacerdotális virtútis exémplar miráculis Deus illustráre dignátus est, quibus rite probátis, summus Póntifex Pius nonus tértio Idus Maii anno millésimo octingentésimo sexagésimo coelitum Beatórum honóribus auxit; novísque fulgéntem

signis Leo décimus tértius sexto Idus Decémbris anno millésimo octingentésimo octogésimo primo in Sanctórum albo recénsuit. ℟. Iste homo.

In iii. Nocturno, Homilia. Sancti Evangélii, fratres. *de Communi.*

Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis.

DIE XXIV. MAII.

B. Mariae Virginis
sub titulo **Auxilium Christianorum.**

Duplex majus.
Ut in fine Breviarii.

DIE XXIX. MAII.

D. f. ex XXVI. Aprilis.

SS. Cleti *et* Marcellini

Pont. et Mart. Semidupl.

Ana. Istórum est enim. ℣. Laetámini.

Oratio.

SEATORUM Mártyrum, - paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos Dómine fóveat pretiósa conféssio : et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLETUS Románus, patre Æmiliáno, de regióne quinta, e vico Patrício, imperatóribus Vespasiáno et Tito Ecclésiam gubernávit. Is ex praecépto príncipis Apostolórum in Urbe vigintiquínque Presbyteros ordinávit. Primus in lítteris verbis illis usus est : Salútem et apostólicam benedictiónem. Qui Ecclésia óptime constitúta, cum ei praefuísset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno imperatóre, secúnda post Nerónem persecutióne, martyrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

℟. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes praecéptis tuis, ut inveniréntur illaesi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquae, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Lectio v.

MARCELLINUS Románus, ab anno ducentésimo nonágesimo sexto ad annum trecentésimum quartum in immáni imperatóris Diocletiáni persecutióne Ecclésiae praefuit. Multas pértulit angústias ob ímprobam eórum severitátem, qui eum redarguébant de nímia indulgéntia ergá lapsos in idololatríam, quaeque causa fuit, ut per calúmniam infamátus fúerit,

quasi thus idólis adhibuísset. Verum hic beátus Póntifex in confessióne fídei una cum tribus áliis Christiánis, Cláudio, Cyríno et Antoníno, cápite plexus est. Quorum projécta córpora, quum trigínta sex dies jussu imperatóris sepultúra caruíssent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, cum Presbyteris et Diáconis, hymnis et lumínibus adhíbitis, honorífice sepeliénda curávit in coemetério Priscíllae via Salária. Rexit Ecclésiam annos septem, menses úndecim, dies vigínti tres : quo témpore fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quátuor, Epíscopos per divérsa loca quinque.

℟. Vérbera carnificum.
Lect. vi. Quotiescúmque. *de Communi i. loco.*
℟. Tamquam aurum.
In iii. Nocturno, Homil. Dóminus ac Redémptor. *de Communi i. loco.*
In Vesp. fit Comm. seq.

In Dioec. Kerrien. et Clonfort.
Fit de S. Joanne Baptista de Rossi, *Conf. dupl. ex XXIII. huj.*

In Dioec. Lismor. Kildar. et Elphin.
Fit de S. Joanne Nepomuceno *Mart. dupl. ex XVI. hujus.*

DIE XXX. MAII.
D. f. ex XXVI. Aprilis.

Pro Dioec. Kildar. Elphin. Lismor. Kerrien. et Clonfort.
SS. Cleti *et* Marcellini
Pont. et Mart.
Semiduplex.
Ut supra die hesterna.
Commem. et ix. Lectio S. Felicis Papae Mart.
Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis et simplicis.

DIE III. JUNII.
S. Coemgeni
Abbatis.
Duplex majus.
Oratio. Intercéssio nos.
Lectiones i. et ii. Nocturni de Communi Conf. non Pont. i. loco.
In iii. Nocturno, Homilia. Grandis fidúcia. *pro Abbat. i. loco.*
In Vesp. fit Commem. sequentis.

In Dioeces. Dublin.
Duplex i. classis cum Octava.
In Festis infra Octavam occurr. fit Commemoratio ejusdem.
Die X. Junii fit de die Octava.

DIE VI. JUNII.
S. Jarlathi
Episcopi et Confessoris.
Duplex majus.
Oratio. Da quaesumus,
Commem. praecedentis.

Lectiones omnes de Communi Conf. Pont. i. loco.
Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.

In Dioec. Tuamen.

Duplex i. classis cum Octava.
Nil de praecedenti.
In Festis infra Octavam occurr. fit Commemoratio ejusdem.
Die XIII. hujus fit de die Octava.

DIE VII. JUNII.

S. Colmani

Episcopi et Confessoris.
Duplex majus.
Oratio. Da, quaesumus.
Commem. praeced. Oratio. Exáudi.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
In Vesp. fit Commem. sequentis.

In Dioec. Dromoren.

Duplex i. classis cum Octava.
Nil de praecedenti.
In Festis infra Octavam occurr. fit Commemoratio ejusdem.
Die XIV. Junii fit de die Octava.

DIE VIII. JUNII.

D. f. ex VI. hujus.

S. Norberti

Episcopi Conf. Duplex.
Ut in Breviar. Romano.
Vesperae de sequenti.

DIE IX. JUNII.

S. Columbae

Abbatis.
Duplex majus.
Oratio. Intercéssio.
Commem. praecedentis et simplicis.
Lectiones i. et ii. Nocturni de Communi Conf. non Pont. i. loco.
In iii. Nocturno, Homilia. Grandis fidúcia. *de Communi Abb. i. loco. Lect. ix. et Commem. simplicis.*
In Vesp. fit Commem. sequentis.

In Dioec. Derrien.

Duplex i. classis cum Octava.
Nil de praecedenti.
In Festis infra Octavam occurr. fit Conmemoratio ejusdem.
Die XV. Junii fit de die Octava cum Commem. et Lect. ix. simplicis.

DIE XV. JUNII.

In Dioec. Dublin.

Fit de **S. Margarita**
Vidua, Regina Scotiae, semidupl. ex X. hujus.

In Dioec. Tuamen.

S. Antonii de Padua,
Conf. dupl. ex XIII. hujus.

In Dioec. Dromoren.

S. Basilii Magni *Ep. Conf. Doct. dupl. ex heri.*
Et fit ubique Commem. et Lectio ix. SS. Viti et soc. Mart.

DIE XVI. JUNII.
S. Joannis Francisci Regis
Confess. Duplex.
Omnia ut in fine Breviarii.
In Dioec. Derrien.
De hoc Festo fit cras.

DIE III. JULII.
S. Rumoldi
Episcopi et Mart.
Duplex majus.

Ana. Iste sanctus. ℣. Glória et honóre.

Oratio.

DEUS ,qui intercedénte beáto Rumóldo Mártyre tuo atque Pontífice labéntis flúminis undas tua virtúte solidásti, et tríduo submérsum a mortis néxibus, et de profúndis aquárum absque humóre mirabíliter eripuísti : concéde propítius; ut ejus méritis et précibus a periculósis hujus sæculi flúctibus eripiámur et ad portum aetérnae beatitúdinis perducámur. Per Dóminum.

In i. Nocturno, Lect. A Miléto. *de Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

RUMOLDUS Dublinénsis Episcopus, ex ea Scótiae parte quae Hibérnia nunc dícitur, et ex régia illíus gentis stirpe natus, pátria, paréntibus ac stémmatis successióne desértis, Christi ministérium cadúcis et perituris rebus ómnibus sibi putávit praeferéndum. E pátria igitur Romam perfectiónis stúdio, ac ut Apostolórum límina víseret, et religiósa loca praesens venerarétur, proféctus est. In itínere constitútus, nullam praedicándi verbi Dei occasiónem praetermísit;intérdum quoque, ubi res postulávit, ad infidélium conversiónem mirácula adhíbuit. Romae constitútus, Apostolórum et Mártyrum memórias indesinénter frequéntans, certámina eórum ánimo suo ita repraesentávit, ut martyrii incénsus ardóre, totus in illíus desidérium raptus fúerit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Lectio v.

SED divínitus, ut in Gálliae partes descénderet, admónitus, obténta Pontíficis benedictióne Mechlíniam venit. Ubi ab Adóne cómite perbenígne excéptus, non multo post ipsíus cónjugi fecunditátem praedíxit, et

suscéptam prolem baptísmate initiávit, ac Libérti ei nomen impósuit : quem étiam póstea aquis submérsum ad vitam revocávit. Hic Libértus, Scythis et Danis ab ora marítima usque ad Agrippinénsem Colóniam bello ómnia vastántibus, in Hasbániam, ut perículo se exímeret, prófugus, ante ipsam divi Trudónis aram víctima Deo immolátus est.

℟. Desidérium ánimae ejus tribuísti ei Dómine, *Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam praeveníst eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vi.

RUMOLDUS vero orthodóxam fidem Mechlíniae et vicínis in locis tanto tamque indefésso stúdio, tantóque proventu plantávit ut Mechliniénsium apóstolus mérito habeátur. Qui cum religióni magis ac magis illic propagándae insísteret, tandem a duóbus sicáriis, quorum alter a Praesule de adultério reprehendebátur, in cápite gráviter vulnerátus, vitam martyrio consummávit. Corpus ejus iídem illi sicárii, ut crimen celárent, in aquam demersérunt, sed divíno désuper radiánte lúmine, ab Adóne cómite aquis extráctum in aede divi Stéphani cónditum, dein ad Ecclésiam, quae nunc metropolitána est, translátum fuit.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Noct., Homil. Si considerémus. *de Comm.*

Commemoratio Octavae SS. Apost. in Laud. et in ii. Vesperis.

DIE VIII. JULII.
S. Killani

Episc. et Mart. Duplex.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice omnípotens Deus : et quia pondus própriae actiónis gravat, beáti Kiliáni Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio glorióſa nos prótegat. Per Dñum.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Breviario Benedict.

KILIANUS, natióne Hibérnus, nobílibus paréntibus est ortus, et a puerítia liberálibus stúdiis eruditus; divína eum grátia praeveniénte, cunctis mundi illécebris spretis, monásticam vitam in Hyénsi monastério profésſus est. In quo quantae obediéntiae, quantae frugalitátis, in vigíliis et ora-

tiónibus instántiae fúerit, vitae praeséntis términus declarávit. Coáctus a frátribus per gradus ecclesiásticos ad presbyterátus officium ascéndere, iísdem étiam cogéntibus regíminis monastérii curam suscépit. Sed sanctitátis ejus fama longe latéque crebrescénte, a láudibus hóminum sibi prudénter métuens, praesulátu abdicáto, solóque natáli relícto, Herbípolim in orientáli Fráncia cum áliquot sóciis pervénit, incrédulis illíus regiónis géntibus Evangélium praedicatúrus, simúlque sibi occasiónem martyrii, quod magnópere desiderábat, paratúrus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

PRAEDICATIONIS autem múnere abstínuit, donec se Románo Pontífici praesentáret, a quo et íntegrum christiánae religiónis dogma, et facultátem praedicándi accíperet. Romam ígitur profectus, et a Conóne summo Pontífice Herbipolénsis Epíscopus ordinátus, cum Colománo Presbytero et Tonáno Levíta ad locum sibi destinátum pervénit : ubi divíni verbi praedicatiónem aggréssus, Gosbértum provínciae ducem, idólis ántea serviéntem, cum plúribus áliis ad Christi fidem convértit. Dux ergo beatíssimi Praesulis assídua adhortatióne multum proficiébat; sed uxórem hábuit Geilánam, quae fratri ipsíus fúerat ántea matrimónio copuláta; quas núptias Kiliánus nóluit duci in ipsis fídei suae inítiis illícitas osténdere, ne ea re abstérritus suscéptae religiónis poenitúdine afficerétur : illícitas esse tandem duci manifestat, simúlque suádet ut, Geilána demíssa, íntegrum se Deo quem agnóverat restítuat.

℟. Desidérium ánimae ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Lectio vi.

DUX primo id aegre ferens, mox Kiliáni suasiónibus mítior factus, ei spopóndit se ex itínere quod advérsus reipúblicae hostes arripiébat revérsum, eam statim relictúrum. Id ut agnóvit Gei-

lána, advérsus sanctum Pontíficem ejúsque sócios ira est accénsa, necémque illis machinári coepit; invénti enim duo tanti scéleris prétio condúcti minístri, eos, oratióni ardentíssime instántes, interfecérunt. Tam immáne fácinus, maríto ex itínere revérso, celáre studens Geilána nihil prófuit; duo enim illi carnífices, a daemone arrépti, rem omnem detexérunt. Geilána dénique, saevíssime a daemone cruciáta, Kiliánum sibi, quem injúste occíderat, nimis inféstum vocíferans, vitam finívit. Horum Mártyrum córpora sanctus Burchárdus Herbipolénsis Epíscopus a terra elevávit, et in basílica a se eréeta recóndidit, a Romanóque Pontífice impetrávit ut iísdem honor sanctis Martyribus débitus deferrétur.

℟. Stola jucunditátis.

In iii. Nocturno, Homilia. Si considerémus.

Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis.

DIE IX. JULII.

Prodigiorum B. M. V. *Duplex majus.*

Omnia ut in Festis B. M. V. per Annum.

In ii. Vesp. fit Commem. sequentis.

DIE XI. JULII.

D. f. ex VIII. hujus.

S. Elisabeth

Reginae Portugalliae, Viduae. Semiduplex.

Ut in Breviario Romano die VIII. hujus cum Commemoratione et Lect. ix. S. Pii Papae Mart.

Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis et simplicis.

DIE XXI. JULII.

D. f. ex IX. hujus.

SS. Martyrum Gorcomiensium. *Duplex.*

Ut in fine Breviarii die IX. hujus.

In i. Vesp. Commem. praeced. et simplicis.

Lectio ix. et Commem. S. Praxedis Virginis in Laudibus.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.

DIE IX. AUGUSTI.

S. Nathei

Episcopi et Confess. Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praeced. et S. Romani Mart.

Lectiones omnes de Communi Confessoris Pontificis i. loco.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Vigiliae in Laudibus.

Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis.

In Dioec. Achaden.
Duplex i. cl. cum Octava.
Nil de simplici nec de Vigilia.
In Festis infra Octavam occurr. fit Comm. ejusdem.
De die Octava fit die XVI. Augusti.

EADEM DIE IX. AUG.
Pro Dioecesi Kilmorien.
S. Fedlimini
Episc. Conf.
Duplex i. cl. cum Octava.
Oratio. Da quaesumus.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
Nihil de simplici nec de Vigilia.
In Vesp. Commem. sequ.

DIE XI. AUGUSTI.
S. Attractae
Virginis. Duplex.
Oratio.

DEUS, humílium fortitúdo, qui ad promovéndam inter pagános fidem, beátam Attráctam Vírginem tuam verbis et miráculis poténtem effecísti : praesta, ut cujus patrocínio juvámur in terris, ejus societátem consequámur in coelis. Per Dñum.
Commem. simplicis.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

HIBERNIA, Sanctórum ínsula divína virtúte fecundáta, vix orto fídei sole, innúmera gérmina sanctitátis prótulit. Imprímis vero castitátis liliis exornáta est, unde et illústre Apóstoli sui Patritii elógium proméruit : Quómodo, inquit, tota ínsula plebs Dómini effécta est, et fílii ejus ac fíliae mónachi et vírgines Christo esse vidéntur, et jam recenséri vix potest eárum númerus quae impropéria paréntum ac persecutiónes hílari ánimo sustinéntes totas se religióni et Christo vovérunt? Inter quas Patrítii alúmnas se Vírginum choro adjúnxit sancta Attrácta, quae in Ultónia nóbili génere nata est, sed a prima aetáte pompas ac divítias respuens saeculo renuntiávit, et vanitátes hujus mundi níhili esse duxit ut Christi sponsa esse mererétur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Lectio v.

RONDUM adúlta nóbile certámen adversus Sátanam ejúsque illécebras inívit et votum castitátis emísit. Ut autem divínis rebus libérius vacáret, natále solum déserens fines Connáciae pétiit, ibíque oratiónibus et

jejúniis vacans tota in pietátis exercítia et virtútis stúdium incúbuit. Hospitalitátis quoque grátia enítuit et seípsam suásque opes in sublevándis indigéntium misériis alácriter impéndit. Páuperes et aegrótos undequáque accedéntes Christi caritáte ampléxa est et eósdem tum terréna ope sublevávit, tum veris fídei thesáuris dívites effécit. Plures quoque ab iniquitátis sémitis ad justítiae legem convértit et a servitúte idolórum addúxit ad coléndum Dóminum ac Deum Jesum Christum. Imo, miraculórum glória illústris ejus sanctitátis fama longe latéque per totam ínsulam pervulgáta est.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi.

INTER innúmera vero, quae a sancta Attrácta mira patráta narrántur, insígne imprímis miráculum est quod territórium Lúgniae in província Connáciae ab horréndo monstro liberávit. Tota síquidem illa régio bélluae hujus feritáte devastáta est, et íncolae ádeo terróre percúlsi sunt ut a terríbili ejus adspéctu ad montes et cavérnas confúgerent. Attráctam tandem súpplices rogárunt ut in tanta afflictióne opem sibi et auxílium ferre dignarétur. Respóndit ínclyta virgo : Potens est Deus, qui mundum ex níhilo creávit et hóminem de limo terrae ad suam imáginem plasmávit, étiam regiónem istam de tanta peste omnino liberáre. Tunc génua flectens omni fidúcia Deum precabátur. Antequam vero suis précibus finem appósuit, jam exaudítae sunt apud Dóminum et, saeva bélla rugítus emíttens et torvo collo in ipsam Sanctam irruens divína virtúte intériit.

℟. Afferéntur Regi.

In iii. Nocturno, Homilia. Saepe vos, fratres. *de Communi. Lectio ix. de simplici.*

Commem. Octavae et simplicis in Laudibus.

Vesperae de sequenti.

EADEM DIE XI. AUG.

Pro Dioec. Limoricen.

S. Leliae

Virginis. Duplex.

Oratio. Exáudi nos.

Lectiones i. Nocturni de Scriptura occurrente.

Lectiones ii. et iii. Nocturni de Communi i. loco.

Commem. ut supra in Offic. S. Attractae.

DIE XII. AUGUSTI.

S. Muredachi

Episcopi et Confessoris.

Duplex majus.

Omnia de Communi i. loco.

Commem. praecedentis et Octavae.

In ii. Vesp. a Capit. de sequenti.

In Dioec. Alladen.

Duplex i. classis cum Octava.

Nihil de Octava S. Laurentii.

In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusdem.

Die XIX. Augusti fit de die Octava.

DIE XIII. AUGUSTI.

D. f. ex IX. hujus.

S. Fedlimini

Episc. et Conf.

Duplex majus. m. t. v.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praeced., Octavae et simplicis.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

Vesp. a Capit de sequenti.

In Dioec. Alladen.

Fit de S. Clara *Virg. duplex, ex heri, cum Commemoratione Octavarum et simplicis.*

In Dioec. Kilmor.

Fit de S. Natheo *Episc. Conf. dupl. maj. ex IX. hujus cum Commem. Octavae et simplicis.*

DIE XIV. AUGUSTI.

S. Fachanani

Episcopi et Conf. Duplex.

Omnia de Communi i. loco.

Commem. praeced., Octavae et simplicis.

Lectio ix. Vigiliae.

In Laud. Commem. Octavae Vigiliae et simplicis.

Vesperae de sequenti sine Commemoratione.

In Dioec. Rossen. et Finaboren.

Duplex i. classis cum Octava.

Nil de Vigilia nec de simplici.

Vesperae de sequenti cum Commem. praecedentis.

Die XXI. Augusti fit de die Octava.

DIE XVIII. AUGUSTI.

D. f. ex XI. hujus.

S. Leliae

Virginis. Duplex.

Ut supra die XI. Aug.

Commem. praeced., Octavae et simplicis.

Lectio ix. S. Agapiti.

Commem. Octavae et simplicis in Laudibus.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praec. et Oct.

In Dioec. Limoric.

Fit de S. Attracta *Virg. dupl. ex XI. hujus.*

In Dioec. Alladen.

Fit de S. Fedlimino *Episc. Conf. dupl. maj. ex IX. hujus.*

In Dioec.
Kilmor. et Achaden.
Fit de S. Hyacintho
Conf. dupl. ex XVI. hujus.

DIE XIX. AUGUSTI.
D. f. ex XII. hujus.
S. Clarae
Virginis. Duplex.
Ut in Breviario Romano die XII. Augusti.
Vesperae de sequenti, Commem. praeced. et Oct.
In Dioec.
Kilmor. et Achaden.
S. Leliæ *Virg. duplex ex XI. hujus.*

DIE XXIII. AUGUSTI.
S. Eugenii
Episcopi et Confessoris.
Duplex majus.
Omnia de Comm. i. loco.
Lectio ix. et Commem. Vigiliae in Laudibus.
Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis.
In Dioec. Derrien.
Duplex i. cl. cum Octava.
In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusd.
Die XXX. hujus fit de die Octava.

DIE XXVI. AUGUSTI.
D. f. ex XXIII. hujus.
S. Philippi Benitii
Confessoris.
Duplex. m. t. v.
Ut in Breviario Romano die XXIII. Augusti.
Commem. praeced. et simplicis.
Lectio ix. S. Zephyrini et Commem. ejusdem in Laud.
Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.
In Dioec. Alladen.
Fit de S. Lelia *Virg. dupl. ex XI. hujus.*
In Dioec.
Kilmor. et Achaden.
Fit de S. Clara *Virg. dupl. ex XII. hujus.*
In Dioec.
Rossen. et Finabor.
S. Joannæ Franciscæ Fremiot a Chantal, *Viduae, dupl. ex XXI. hujus.*
Commem. ut supra.

DIE XXX. AUGUSTI.
S. Fiacrii *Conf. Dupl.*
Oratio.

DESTO Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Fiácrii Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostrae justítiae fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Commem. SS. Felicis et soc. Martyrum.
In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.
Ex Brev. Meldensi.

IACRIUS, qui et Fefrus in Hibérnia, quam vétères Scótiam appellábant, nobílibus parén-

tibus ortus, Meldas ad sanctum Farónem, solitáriae vitae desidério, cum áliquot sóciis venit. Cujus votis ánnuens beátus Póntifex, locum a turbis remótum et silvis circumtéctum e património suo, nómine Brogíllum, illi concéssit. Ibi Fiácrius, avúlsis arbóribus, monastérium in honórem sanctíssimae Vírginis constrúxit, in quo peregrínos et hóspites excipiébat, exígua sibi seórsum aedificáta domo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v.

CUM autem virtútum ejus fama longe diffunderétur, undequáque ad eum adducebántur infírmi, quos sola manus impositióne sanitáti restituébat. Mulíeres oratórii sui áditu omníno prohíbuit. Miráculis illústris, labénte saeculo séptimo, vita functus est. Corpus ejus in oratório sepúltum mansit ad annum millésimum ducentésimum trigésimum quartum, cum sublátum e túmulo per Petrum Meldénsem Epíscopum, ibi veneratióni fidélium est expósitum; unde anno millésimo quingentésimo sexagésimo octávo ad ecclésiam cathedrálem translátum est, ne in illud Calviniáni pro more suo ímpie desaevírent.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi.

LOCUS tamen, sancti anachorétae vestígiis et conversatióne consecrátus, frequentári non désiit. Fiácrium laudant Hildegárius nono saeculo Meldénsis Epíscopus, in libró de vita sancti Farónis; et undécimo saeculo Falcónius poéta et subdiáconus Meldénsis: atque ambo Méldicam provínciam Fiácrii signis ac miráculis clarescere ac florére testántur. Sane vix álius étiam nunc crébrior miraculórum patrátor in Gállia, vix ullus álius locus ámplius frequentátur a peregrínis, qui isthuc voti causa úndique cónfluunt, id est in Broilénse ejus oratórium, sancti Fiácrii jamdúdum appellátum. Multae ubíque Galliárum Ecclésiae et plura oratória in sancti Fiácrii honórem cóndita sunt. Quin et summus dux

Etrúriae, obténta anno millésimo sexcentésimo nonagésimo quinto a Jacóbo Benígno Bossuétio Epíscopo Meldénsi insígni córporis ejus partícula, magníficam aedem Floréntiae constrúxit, ut ibi sanctus Fiácrius pie religioséque colátur.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap.* xiii.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vidéte, vigiláte et oráte; nescítis enim quando tempus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi. — *Epist.* cxcix.

QUOD vobis dico, ómnibus dico, vigiláte. Quibus ómnibus dícit, nisi eléctis et diléctis suis ad corpus ejus pertinéntibus, quod est Ecclésia? Non solum ergo illis dixit, quibus tunc audiéntibus loquebátur; sed étiam illis qui fuérunt post illos ante nos, et ad nos ipsos, et qui erunt post nos, usque ad ejus novíssimum advéntum. Numquid autem omnes inventúrus est dies ille in hac vita, aut quísquam dictúrus est, quod ad defúnctos étiam pertíneat, quod ait : Vigiláte ne cum repénte vénerit, invéniat vos dormiéntes?

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii.

CUR ítaque ómnibus dicit, quod ad eos solos pertíneat, qui tunc erunt, nisi quia eo modo ad omnes pértinet, quómodo dixit? Tunc unicuíque véniet dies ille, cum vénerit ei dies, ut talis hinc éxeat, qualis judicándus est illo die. Ac per hoc vigiláre debet omnis Christiánus ne imparátum invéniat eum Dómini advéntus.

℟. Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia néscitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix. de SS. Martyribus Felice et Adaucto. Si alia die celebretur, erit sequens.

Lectio ix.

IMPARATUM autem invéniet ille dies, quem imparátum invénerit suae vitae hujus últimus dies. Certe enim hoc saltem maniféstum erat Apóstolis, non eórum tempóribus cum hic in carne víverent, Dóminum esse ventúrum; et tamen quis dúbitet eos praecípue vigilásse et servásse, quod ómnibus dixit, ne imparátos repénte véniens invenírет.

Te Deum laudámus.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.

DIE I. SEPTEMBRIS.

D. f. ex XXX. Augusti.

S. Rosae *Virginis* **Limanae.** *Duplex.*

Officium ut in Breviario Romano die XXX. Aug. cum Commem. et ix. Lect. S. Ægidii Abb. et SS. XII. fratrum Martyrum.

In Vesp. Commem. sequentis.

DIE III. SEPTEMBRIS.

S. Macanisii

Episc. Conf.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praecedentis.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

In Dioec. Connoren.

Duplex i. classis cum Octava.

In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusdem.

Die X. Septembris fit de die Octava.

OFFICIA VOTIVA

DE PRAECEPTO.

De SS. Sacramento *et* **de Immaculata Conceptione B.M.V.**

Ut in fine Breviarii.

Kalendarium.

Aprilis.

XXVI. B. M. V. de Bono Consilio, *duplex majus.* 8

Mai.

XIII. S. Conlethi Episc. Conf. *duplex majus.* 15

XIV. S. Carthagi Episc. Conf. *duplex majus.* Commemoratio S. Bonifacii Mart. 15

Lismorien. *Duplex i. classis cum Octava.*

XV. S. Dympnae Virg. Mart. *duplex majus.* 15

XVI. S. Brendani Abbatis, *duplex majus.* 16

Ardfort. et Clonfort. *Duplex i. classis cum Octava.*

XXI. S. Ubaldi Episc. Conf. *semiduplex.* D. f. ex XVI. hujus. 16

Lismorien. Octava S. Carthagi Episc. Conf. *duplex.*

XXII. S. Joannis Nepomuceni Mart. *duplex.* D. f. ex XVI. hujus. 16

Lismorien. S. Ubaldi Episc. Conf. *semiduplex.* D. f. ex XVI. 16

Kildar. S. Congalli Abbatis, *duplex.* D. f. ex X. hujus.

Elphin. S. Conlethi Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex XIII. hujus. 16

XXIII. S. Joannis Baptistae de Rossi, Conf. *duplex.* 16

Ardfort. (Kerry) **Clonfort.** Octava S. Brendani Abbatis, *duplex.*

XXIV. B.M.V. s. t. Auxilium Christianorum, *dupl. maj.* 19

XXIX. SS. Cleti et Marcellini Pont. et Mart. *semiduplex.* D. f. ex XXVI. Aprilis. 19

Kerrien. Clonfort. S. Joannis Baptistae de Rossi, Conf. *duplex.* D. f. ex XXIII. hujus. 20

Lismorien. Kildar. Elphin. S. Joannis Nepomuceni Mart. *duplex.* D. f. ex XVI. hujus. 20

XXX. **Kildar. Elphin. Lismorien. Kerrien. Clonfort.** SS. Cleti et Marcellini Pont. et Mart. *semiduplex.* D. f. ex XXVI. Aprilis. Commem. S. Felicis Papae Mart. 20

Feria VI. post Octavam Corporis Christi, Sacratissimi Cordis Jesu, *duplex majus.* 1

Dominica I. non impedita post Festum SS. Cordis Jesu, Puritatis B. M. V. *duplex majus.* Commem. Domin. 1

Juni.

III. S. Coemgeni Abbatis, *duplex majus.* 20

Dublin. *Duplex i. classis cum Octava.* 20

VI. S. Jarlathi Episc. Conf. *duplex majus.* 20

Tuamen. *Duplex i. classis cum Octava.* 20

VII.	S. Colmani Episc. Conf. *duplex majus.*	21
	Dromor. *Duplex i. classis cum Octava.*	21
VIII.	S. Norberti Episc. Conf. *duplex.* D. f. ex VI. hujus.	21
IX.	S. Columbae Abbatis, *duplex majus.* Commem. SS. Primi et Feliciani MM.	21
	Derrien. *Duplex i. classis cum Octava.*	21
X.	**Dublin.** Octava S. Coemgeni Abbatis, *duplex.*	
XIII.	**Tuamen.** Octava S. Jarlathi Episc. Conf. *duplex.*	
XIV.	**Dromor.** Octava S. Colmani Episcopi Confess. *duplex.*	
XV.	**Dublin.** S. Margaritae Viduae, Reginae Scotiae, *semiduplex.* D. f. ex X. hujus. Commem. SS. Viti et socior. MM.	21
	Tuamen. S. Antonii de Padua, Conf. *duplex.* D. f. ex XIII. hujus. Commem. SS. Viti et socior MM.	21
	Dromor. S. Basilii Magni Episc. Conf. et Doct. *duplex.* D. f. ex hesterna. Commem. SS. Viti et socior. MM.	21
XVI.	S. Joannis Francisci Regis Conf. *duplex.*	22
	Derrien. Octava S. Columbae Abbatis, *duplex.*	22
XVII.	**Derrien.** S. Joannis Francisci Regis Conf. *duplex.* D. f. ex hesterna.	

Julii.

III.	S. Rumoldi Episc. Mart. *duplex majus.* Commemoratio Octavae SS. Apostolorum.	22
VIII.	S. Kiliani Episc. Mart. *duplex.*	23
IX.	Prodigiorum B. M. V. *duplex majus.*	25
XI.	S. Elisabeth Reginae Portugalliae, Viduae, *semiduplex.* D. f. ex VIII. hujus. Comm. S. Pii I. Papae Mart.	25
XXI.	SS. Martyrum Gorcomiensium, *duplex.* D. f. ex IX. hujus. Commem. S. Praxedis Virg.	25

Augusti.

IX.	S. Nathei Episc. Conf. *duplex majus.* Comm. Vigiliae et S. Romani Mart.	25
	Achaden. *Duplex i. classis cum Octava.*	26
	Kilmorieh. S. Fedlimini Episc. Conf. *duplex i. classis cum Octava.*	26
XI.	S. Attractae Virg. *duplex.* Commem. Octavae et SS. Tiburtii et Susannae MM.	26
	Limoricen. S. Leliae Virg. *duplex.* Commem. Octavae et SS. Tiburtii et Susannae MM.	27
XII.	S. Muredachi Episc. Conf. *duplex majus.* Commemoratio Octavae.	28
	Alladen. *Duplex i. classis cum Octava.*	28

XIII. S. Fedlimini Episc. Conf. *duplex majus.* Comm. Octavae et SS. Hippolyti et Cassiani MM. 28
Alladen. S. Clarae Virg. *duplex.* D. f. ex heri. Commem. Octavae et SS. Hippolyti et Cassiani MM. 28
Kilmorien. S. Nathei Episc. Conf. *duplex majus.* Commem. Octav. et SS. Hippolyti et Cassiani MM. 28
XIV. S. Fachanani Episc. Conf. *duplex majus.* Commem. Octavae, Vigiliae et S. Eusebii Conf. 28
Rossen. et Finaboren. *Duplex i. classis cum Octava.* 28
XVI. **Kilmorien.** Octava S. Fedlimini Episc. Conf. *duplex.* Commem. Octavarum.
Achaden. Octava S. Nathei Episc. Conf. *duplex.* Commem. Octavarum.
XVIII. S. Leliae Virg. *duplex.* D. f. ex XI. hujus. Commem. Octavae et S. Agapiti Mart. 28
Limoric. S. Attractae Virg. *duplex.* D. f. ex XI. hujus. Commem. Octavae et S. Agapiti Mart. 28
Alladen. S. Fedlimini Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex IX. hujus. Commem. Octavae et S. Agapiti Mart. 28
Kilmorien. et Achaden. S. Hyacinthi Conf. *duplex.* D. f. ex XVI. hujus. Commem. Octavae et S. Agapiti Mart. 29
XIX. S. Clarae Virg. *duplex.* D. f. ex XII. hujus. Commem. Octavae. 29
Alladen. Octava S. Muredachi Episc. Conf. *duplex.* Commem. Octavae.
Kilmorien. et Achaden. S. Leliae Virg. *duplex.* D. f. ex XI. hujus. Commem. Octavae. 29
XXI. **Rossen. et Finaboren.** Octava S. Fachanani Episc. Conf. *duplex.* Commem. Octavae.
XXIII. S. Eugenii Episc. Conf. *duplex majus.* Commemoratio Vigiliae. 29
Derrien. *Duplex i. classis cum Octava.*
XXVI. S. Philippi Benitii Conf. *duplex.* D. f. ex XXIII. hujus. Commem. S. Zephyrini Papae Mart. 29
Alladen. S. Leliae Virg. *duplex.* D. f. ex XI. hujus. Commem. S. Zephyrini Papae Mart. 29
Kilmorien. et Achaden. S. Clarae Virg. *dupl.* D. f. ex XII. hujus. Commem. S. Zephyrini Papae Mart. 29
Rossen. et Finaboren. S. Joannae Franciscae Fremiot de Chantal, Viduae, *duplex.* D. f. ex XXI. hujus. Comm. S. Zephyrini Papae Mart. 29

XXX. S. Fiacrii Conf. *duplex*. Commem. SS. Felicis et Adaucti MM. 29
Derrien. Octava S. Eugenii Episc. Conf. *dupl.* Commem. SS. Felicis et Adaucti MM.

Domin. prima non impedita post Octavam Assumpt. 8
SS. Cordis B. M. V. *duplex majus.*

Septembris.

I. S. Rosae Virginis Limanae, *duplex*. D. f. ex XXX. Aug. Commem. S. Ægidii Abb. et SS. XII. fratrum Martyrum. 32
III. S. Macanisii Episc. Conf. *duplex majus.* 32
Connoren. *Duplex i. classis cum Octava.* 32
Officia votiva de praecepto.

IMPRIMATUR.
Tornaci, die 25 Junii 1886.
G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Typis Societatis S. Joannis Evangel. Tornaci. — 1886.

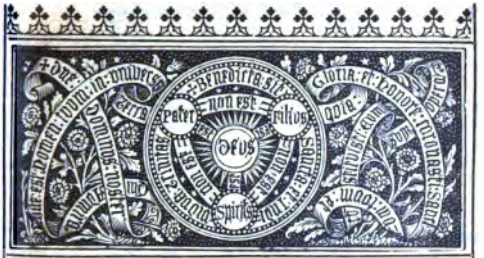

✠ Officia propria Hiberniae Sanctorum quae a Clero Hibernico recitantur. Pars Autumnalis.

DIE I. NON IMPED. POST OCTAVAM ASSUMPT.

SS. Cordis B. M. V.

Duplex majus.

Officium ut in Festis B. M. V. per Annum cum Commem. et ix. Lect. Dominicae.

DIE XXX. AUGUSTI.

S. Fiacrii

Confessoris. Duplex.

Oratio.

DESTO Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Fiácrii Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut qui nostrae justítiae fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Commem. SS. Felicis et soc. Mart.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex. Brev. Meldensi.

IACRIUS, qui et Fefrus in Hibérnia, quam vétères Scótiam appellábant, nobílibus parén-

tibus ortus, Meldas ad sanctum Farónem, solitáriae vitae desidério, cum áliquot sóciis venit. Cujus votis ánnuens beátus Póntifex, locum a turbis remótum et silvis circumtéctum e património suo, nómine Brogíllum, illi concéssit. Ibi Fiácrius, avúlsis arbóribus, monastérium in honórem sanctíssimae Vírginis constrúxit, in quo peregrínos et hóspites excipiébat, exígua sibi seórsum aedificáta domo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

CUM autem virtútum ejus fama longe diffunderétur, undequáque ad eum adducebántur infírmi, quos sola manus impositióne sanitáti restituébat. Mulíeres oratóri sui áditu omníno prohíbuit. Miráculis illústris, labénte saeculo séptimo, vita functus est. Corpus ejus in oratório sepúltum mansit ad annum millésimum ducentésimum trigésimum quartum, cum sublátum e túmulo per Petrum Meldénsem Episcopum, ibi veneratióni fidélium est expósitum; unde anno millésimo quingentésimo sexagésimo octávo ad ecclésiam cathedrálem translátum est, ne in illud Calviniáni pro more suo ímpie desaevírent.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Lectio vi.

LOCUS tamen, sancti anachorétae vestíglis et conversatióne consecrátus, frequentári non désiit. Fiácrium laudant Hildegárius nono saeculo Meldénsis Episcopus, in libro de vita sancti Farónis; et undécimo saeculo Falcónius poéta et subdiáconus Meldénsis : atque ambo Méldicam provínciam Fiácrii signis ac miráculis claréscere ac florére testántur. Sane vix álius étiam nunc crébrior miraculórum patrátor in Gállia, vix ullus álius locus ámplius frequentátur a peregrínis, qui isthuc voti causa úndique cónfluunt, id est in Broilénse ejus oratórium, sancti Fiácrii jamdúdum appellátum. Multae ubíque Galliárum ecclésiae et plura oratória in sancti Fiácrii honórem

cóndita sunt. Quin et summus dux Etrúriae, obténta anno millésimo sexcentésimo nonagésimo quinto a Jacóbo Benígno Bossuétio Episcopo Meldénsi insígni córporis ejus partícula, magnificam aedem Florántiae construxit, ut ibi sanctus Fiácrius pie religiosé-que colátur.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. *Cap.* xiii.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vidéte, vigiláte et oráte; nescítis enim quando tempus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi. — *Epist.* cxcix.

QUOD vobis dico, ómnibus dico, vigiláte. Quibus ómnibus dicit, nisi eléctis et diléctis suis ad corpus ejus pertinéntibus, quod est Ecclésia? Non solum ergo illis dixit, quibus tunc audiéntibus loquebátur; sed étiam illis qui fuérunt post illos ante nos, et ad nos ipsos, et qui erunt post nos, usque ad ejus novíssimum advéntum. Numquid autem omnes inventúrus est dies ille in hac vita, aut quisquam dictúrus est, quod ad defúnctos étiam pertíneat, quod ait : Vigiláte ne cum repénte vénerit, invéniat vos dormiéntes.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio viii.

CUR ítaque ómnibus dicit, quod ad eos solos pertíneat, qui tunc erunt, nisi quia eo modo ad omnes pértinet, quómodo dixit? Tunc unicuíque vénet dies ille, cum vénerit ei dies, ut talis hinc éxeat, qualis judicándus est illo die. Ac per hoc vigiláre debet omnis Christiánus ne imparátum invéniat eum Dómini advéntus.

℟. Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae arděntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de SS. Martyribus Felice et Adaucto. Si alia die celebretur, erit sequens.

Lectio ix.

IMPARATUM autem invéniet ille dies, quem imparátum invénerit suae vitae hujus últimus dies. Certe enim hoc saltem maniféstum erat Apóstolis, non eórum tempóribus cum hic in carne víverent, Dóminum esse ventúrum; et tamen quis dúbitet eos praecípue vigilásse et servásse, quod ómnibus dixit, ne imparátos repénte véniens inveníret.

Te Deum laudámus.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.

DIE I. SEPTEMBRIS.
D. f. ex XXX. Augusti.

S. Rosae
Virg. **Limanae.**
Duplex.

Officium ut in Breviario Romano die XXX. Aug. cum Commem. et ix. Lect. S. Ægidii. Abb. et SS. XII. fratrum Martyrum.

In Vesp. Commem. seq.

DIE III. SEPTEMBRIS.

S. Macanisii
Episcopi et Confessoris.
Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praecedentis.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

In Dioec. Connoren.

Duplex i. classis cum Octava.

In Festis infra Octavam occurr. fit Comm. ejusdem.

Die X. Septembris fit de die Octava.

DIE IV. SEPTEMBRIS.
D. f. ex XXX. Augusti.

Pro Dioec. Derrien.

S. Fiacrii
Conf. Duplex. m. t. v.

Officium ut supra die XXX. Augusti.

EADEM DIE IV. SEPT.
D. f. ex XXIII. Augusti.

Pro Dioec. Rossen.
Finaboren. Kilmoren.
Achaden. et Alladen.

S. Philippi Benitii
Conf. Duplex.

Ant. Similábo eum.
℣. Amávit.

Oratio.

DEUS, qui per beátum Philíppum Confessórem tuum, exímium nobis humilitátis exémplum tribuísti : da fámulis tuis próspera mundi ex ejus imitatióne despícere, et coeléstia semper inquírere. Per Dóminum.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PHILIPPUS ex nóbili Benitiórum família Floréntiae natus, futúrae sanctitátis jam inde ab incunábulis indícium praebuit. Vix enim quintum aetátis mensem in-

gréssus, linguam in voces mirífice solvit, hortatúsque fuit matrem, ut Deíparae Servis eleemósynam impertíret. Adoléscens, dum Parísiis litterárum stúdia cum pietátis ardóre conjúngeret, plúrimos ad coeléstis pátriae desidérium inflammávit. Revérsus in pátriam, et singulári visióne a beatíssima Vírgine in Servórum suórum famíliam nuper institútam vocátus, in Senárii montis antrum concéssit, ubi ásperam quidem jugi córporis castigatióne, sed Christi Dómini cruciátuum meditatióne suávem vitam duxit : indéque per univérsam pene Europam, magnámque Asiae partem, quam evangélicis praedicatiónibus obívit, sodalítia Septem Dolórum Dei Matris instituit, suúmque órdinem exímio virtútum exémplo propagávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. – Et.

Lectio v.

DIVINAE caritátis et cathólicae fídei dilatándae ardóre vehemènter accénsus, sui órdinis Generális relúctans, atque invítus renuntiátus, fratres ad praedicándum Christi Evangélium in Scythiam misit; ipse vero plúrimas Itáliae urbes concúrsans, gliscéntes in eis cívium discórdias compósuit, multásque ad Románi Pontíficis obediéntiam revocávit; nihílque de stúdio aliénae salútis omíttens, perditíssimos hómines e vitiórum coeno ad poeniténtiam, ac Jesu Christi amórem perdúxit. Oratióni summópere addíctus, saepe in éxtasim rapi visus est. Virginitátem vero ádeo cóluit, ut ad extrémum usque spíritum voluntáriis ac duríssimis supplíciis illibátam custodíerit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. -- Et.

Lectio vi.

EFFLORUIT in eo júgiter singuláris erga páuperes misericórdia; sed praecípue cum apud Camiliánum agri Senénsis vicum lepróso nudo eleemósynam peténti própriam, qua indútus erat, vestem fuit elargítus; qua ille contéctus, statim a lepra mundátus est. Cujus

Lectio ix.

IMPARATUM autem invéniet ille dies, quem imparátum invénerit suae vitae hujus últimus dies. Certe enim hoc saltem maniféstum erat Apóstolis, non eórum tempóribus cum hic in carne víverent, Dóminum esse ventúrum; et tamen quis dúbitet eos praecípue vigilásse et servásse, quod ómnibus dixit, ne imparátos repénte véniens invenírет.

Te Deum laudámus.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.

DIE I. SEPTEMBRIS.

D. f. ex XXX. Augusti.

S. Rosae *Virginis* **Limanae.** *Duplex.*

Officium ut in Breviario Romano die XXX. Aug. cum Commem. et ix. Lect. S. Ægidii Abb. et SS. XII. fratrum Martyrum.

In Vesp. Commem. sequentis.

DIE III. SEPTEMBRIS.

S. Macanisii

Episc. Conf.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Commem. praecedentis.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

In Dioec. Connoren.

Duplex i. classis cum Octava.

In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusdem.

Die X. Septembris fit de die Octava.

OFFICIA VOTIVA

DE PRAECEPTO.

De SS. Sacramento *et* **de Immaculata Conceptione B.M.V.**

Ut in fine Breviarii.

Kalendarium.

Aprilis.

XXVI. B. M. V. de Bono Consilio, *duplex majus.* 8

Mai.

XIII. S. Conlethi Episc. Conf. *duplex majus.* 15

XIV. S. Carthagi Episc. Conf. *duplex majus.* Commemoratio S. Bonifacii Mart. 15

Lismorien. *Duplex i. classis cum Octava.*

XV. S. Dympnae Virg. Mart. *duplex majus.* 15

XVI. S. Brendani Abbatis, *duplex majus.* 16

Ardfort. et Clonfort. *Duplex i. classis cum Octava.*

XXI. S. Ubaldi Episc. Conf. *semiduplex.* D. f. ex XVI. hujus. 16

Lismorien. Octava S. Carthagi Episc. Conf. *duplex.*

XXII. S. Joannis Nepomuceni Mart. *duplex.* D. f. ex XVI. hujus. 16

Lismorien. S. Ubaldi Episc. Conf. *semiduplex.* D. f. ex XVI. 16

Kildar. S. Congalli Abbatis, *duplex.* D. f. ex X. hujus.

Elphin. S. Conlethi Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex XIII. hujus. 16

XXIII. S. Joannis Baptistae de Rossi, Conf. *duplex.* 16

Ardfort. (Kerry) **Clonfort.** Octava S. Brendani Abbatis, *duplex.*

XXIV. B.M.V.s. t. Auxilium Christianorum, *dupl. maj.* 19

XXIX. SS. Cleti et Marcellini Pont. et Mart. *semiduplex.* D. f. ex XXVI. Aprilis. 19

Kerrien. Clonfort. S. Joannis Baptistae de Rossi, Conf. *duplex.* D. f. ex XXIII. hujus. 20

Lismorien. Kildar. Elphin. S. Joannis Nepomuceni Mart. *duplex.* D. f. ex XVI. hujus. 20

XXX. **Kildar. Elphin. Lismorien. Kerrien. Clonfort.** SS. Cleti et Marcellini Pont. et Mart. *semiduplex.* D. f. ex XXVI. Aprilis. Commem. S. Felicis Papae Mart. 20

Feria VI. post Octavam Corporis Christi, Sacratissimi Cordis Jesu, *duplex majus.* 1

Dominica I. non impedita post Festum SS. Cordis Jesu, Puritatis B. M. V. *duplex majus.* Commem. Domin. 1

Junii.

III. S. Coemgeni Abbatis, *duplex majus.* 20

Dublin. *Duplex i. classis cum Octava.* 20

VI. S. Jarlathi Episc. Conf. *duplex majus.* 20

Tuamen. *Duplex i. classis cum Octava.* 20

210

VII.	S. Colmani Episc. Conf. *duplex majus.*	21
	Dromor. *Duplex i. classis cum Octava.*	21
VIII.	S. Norberti Episc. Conf. *duplex.* D. f. ex VI. hujus.	21
IX.	S. Columbae Abbatis, *duplex majus.* Commem. SS. Primi et Feliciani MM.	21
	Derrien. *Duplex i. classis cum Octava.*	21
X.	**Dublin.** Octava S. Coemgeni Abbatis, *duplex.*	
XIII.	**Tuamen.** Octava S. Jarlathi Episc. Conf. *duplex.*	
XIV.	**Dromor.** Octava S. Colmani Episcopi Confess. *duplex.*	
XV.	**Dublin.** S. Margaritae Viduae, Reginae Scotiae, *semiduplex.* D. f. ex X. hujus. Commem. SS. Viti et socior. MM.	21
	Tuamen. S. Antonii de Padua, Conf. *duplex.* D. f. ex XIII. hujus. Commem. SS. Viti et socior MM.	21
	Dromor. S. Basilii Magni Episc. Conf. et Doct. *duplex.* D. f. ex hesterna. Commem. SS. Viti et socior. MM.	21
XVI.	S. Joannis Francisci Regis Conf. *duplex.*	22
	Derrien. Octava S. Columbae Abbatis, *duplex.*	22
XVII.	**Derrien.** S. Joannis Francisci Regis Conf. *duplex.* D. f. ex hesterna.	

Julii.

III.	S. Rumoldi Episc. Mart. *duplex majus.* Commemoratio Octavae SS. Apostolorum.	22
VIII.	S. Kiliani Episc. Mart. *duplex.*	23
IX.	Prodigiorum B. M. V. *duplex majus.*	25
XI.	S. Elisabeth Reginae Portugalliae, Viduae, *semiduplex.* D. f. ex VIII. hujus. Comm. S. Pii I. Papae Mart.	25
XXI.	SS. Martyrum Gorcomiensium, *duplex.* D. f. ex IX. hujus. Commem. S. Praxedis Virg.	25

Augusti.

IX.	S. Nathei Episc. Conf. *duplex majus.* Comm. Vigiliae et S. Romani Mart.	25
	Achaden. *Duplex i. classis cum Octava.*	26
	Kilmorien. S Fedlimini Episc. Conf. *duplex i. classis cum Octava.*	26
XI.	S. Attractae Virg. *duplex.* Commem. Octavae et SS. Tiburtii et Susannae MM.	26
	Limoricen. S. Leliae Virg. *duplex.* Commem. Octavae et SS. Tiburtii et Susannae MM.	27
XII.	S. Muredachi Episc. Conf. *duplex majus.* Commemoratio Octavae.	28
	Alladen. *Duplex i. classis cum Octava.*	28

XIII. S. Fedlimini Episc. Conf. *duplex majus.* Comm. Octavae et SS. Hippolyti et Cassiani MM. 28
Alladen. S. Clarae Virg. *duplex.* D. f. ex heri. Commem. Octavae et SS. Hippolyti et Cassiani MM. 28
Kilmorien. S. Nathei Episc. Conf. *duplex majus.* Commem. Octav. et SS. Hippolyti et Cassiani MM. 28
XIV. S. Fachanani Episc. Conf. *duplex majus.* Commem. Octavae, Vigiliae et S. Eusebii Conf. 28
Rossen. et Finaboren. *Duplex i. classis cum Octava.* 28
XVI. **Kilmorien.** Octava S. Fedlimini Episc. Conf. *duplex.* Commem. Octavarum.
Achaden. Octava S. Nathei Episc. Conf. *duplex.* Commem. Octavarum.
XVIII. S. Leliae Virg. *duplex.* D. f. ex XI. hujus. Commem. Octavae et S. Agapiti Mart. 28
Limoric. S. Attractae Virg. *duplex.* D. f. ex XI. hujus. Commem. Octavae et S. Agapiti Mart. 28
Alladen. S. Fedlimini Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex IX. hujus. Commem. Octavae et S. Agapiti Mart. 28
Kilmorien. et Achaden. S. Hyacinthi Conf. *duplex.* D. f. ex XVI. hujus. Commem. Octavae et S. Agapiti Mart. 29
XIX. S. Clarae Virg. *duplex.* D. f. ex XII. hujus. Commem. Octavae. 29
Alladen. Octava S. Muredachi Episc. Conf. *duplex.* Commem. Octavae.
Kilmorien. et Achaden. S. Leliae Virg. *duplex.* D. f. ex XI. hujus. Commem. Octavae. 29
XXI. **Rossen. et Finaboren.** Octava S. Fachanani Episc. Conf. *duplex.* Commem. Octavae.
XXIII. S. Eugenii Episc. Conf. *duplex majus.* Commemoratio Vigiliae. 29
Derrien. *Duplex i. classis cum Octava.*
XXVI. S. Philippi Benitii Conf. *duplex.* D. f. ex XXIII. hujus. Commem. S. Zephyrini Papae Mart. 29
Alladen. S. Leliae Virg. *duplex.* D. f. ex XI. hujus. Commem. S. Zephyrini Papae Mart. 29
Kilmorien. et Achaden. S. Clarae Virg. *dupl.* D. f. ex XII. hujus. Commem. S. Zephyrini Papae Mart. 29
Rossen. et Finaboren. S. Joannae Franciscae Fremiot de Chantal, Viduae, *duplex.* D. f. ex XXI. hujus. Comm. S. Zephyrini Papae Mart. 29

quinti séptimo, suae aetátis nonagésimo quinto, die vero décima séptima, Kalendárum Novémbrium, inter discipulórum manus exspirávit. Sed cum illic nullo modo potuísset humári, indomitórum tandem equórum ductu, ardéntibus continuo ad féretrum céreis, in sacram erémum portátus, in oratório suo, Joánnis Epíscopi Constantiénsis, sui olim discípuli, fratrúmque mánibus sepúltus, miráculis cláruit.

℟. Iste homo.

In iii. Nocturno, Homilia. Grandis fidúcia. *de Communi Abbatum.*

In Vesperis Commem. sequentis.

DIE XXII. OCTOBRIS.

S. Donati

Episc. et Conf. Duplex.

Oratio. Da quaesumus.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurr.

Lectiones ii. et iii. Nocturni de Communi i. loco.

Vesp. de sequenti, cum Commem. praecedentis.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

SS. Redemptoris.

Duplex majus.

Officium ut in fine Breviarii.

In ii. Vesp. Commem. sequentis.

DIE XXIV. OCTOBRIS.

S. Raphaelis

Archangeli. Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

In ii. Vesp. Commem. sequentis.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

S. Otterani

Episcopi et Confessoris.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones omnes de Communi Conf. Pont. i. loco.

Lectio ix. de Homilia et Commem. Vigiliae in Laud.

Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis.

In Dioec. Waterford.

Duplex i. classis cum Octava.

Nil de Vigilia.

In ii. Vesperis Commem. sequentis.

In Festis infra Octavam occ. fit Commem. ejusdem.

Die III. Novembris fit de die Octava.

DIE XXIX. OCTOBRIS.

S. Colmani

Episcopi et Confessoris.

Duplex majus.

Oratio. Da quaesumus.

Lectiones omnes de Communi i. loco.

In Dioec. Duacen.

Duplex i. classis cum Octava.

In Festis infra Octavam occurr. fit Comm. ejusdem.

Die V. Novembris fit de die Octava.

DOMINICA ULTIMA OCTOBRIS.

Commemoratio omnium SS. S. R. E. Summorum Pontificum. *Duplex.*

AD VESPERAS,

Añae, Capitulum et Hymnus de Laudibus. Psalmi ut in i. Vesperis de Communi Apostolorum.

℣. Exáltent eos in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eos.

Ad Magnif. Aña. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum, servi Dómini hymnum dícite Deo, allelúia.

Oratio ut infra in Laud.

Et fit Commem. Dominicae occurrentis.

AD MATUTINUM,

Invitat. Christum Príncipem pastórum : * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

ETERNA Christi múnera,
Et glóriam Pontíficum,
Laudes canéntes débitas,
Laetis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Coeléstis aulae mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.
In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Coelum replétur gáudio.
Te nunc Redémptor, quaesumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna saecula.
Amen.

Añae, Psalmi et ℣℣. Nocturnorum de Communi Apostolorum.

Lectiones primi Nocturni. Laudémus viros gloriósos. *de Communi Confessoris Pontificis, cum ℟℟. de Communi Apostolorum.*

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Festo S. Malachiae Ep.

Lectio iv.

CONGRATULEMUR, fratres, congratulémur, ut dignum est, Pontifícibus nostris : quia et pium est defúnctos plángere, et pium magis congaudére vivéntibus. Numquid non vivunt? Et beáte. Nimírum visi sunt óculis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace. Dénique jam concíves Sanctórum, et doméstici Dei psallunt páriter, et grátias agunt, dicéntes : Transívimus per ignem et aquam, et induxísti nos in refrigérium. Transiérunt plane vírliter,

et felíciter pertransiérunt. Transiérunt per ignem et aquam, quos neque trístia frángere, nec detinére móllia potuérunt.

℟. Vidi conjúnctos.

Lectio v.

LAETEMUR, quod Pontífices nostri ascendérunt ad cives suos, pro fíliis captivitátis legatióne fungéntes, corda nobis conciliántes Beatórum, vota illis intimántes miserórum. Laetémur, inquam, et exsultémus, quia coeléstis illa cúria ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos prótegant méritis, quos informavérunt exémplis, miráculis confirmavérunt. Sancti Pontífices, qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas coelis frequénter invéxerant, per semetípsos introivérunt ad altáre Dei, ipsi hóstiae, et sacerdótes.

℟. Beáti estis.

Lectio vi.

BENEDICTUS Dóminus Deus, qui tantórum Pontíficum ministério visitávit plebem suam. Et nunc assúmptis iis in sanctam civitátem, tantae recordatióne suavitátis nostram non désinunt consolári captivitátem. Exsúltent in Dómino eórum spíritus, quod leváti póndere corpóreae molis, nulla jam faeculénta, vel terréna matéria praegravántur, quo minus tota alacritáte ac vivacitáte corpóream omnem, et incorpóream transeúntes creatúram pergant toti in Deum, et adhaeréntes illi, unus sint cum eo spíritus in aetérnum. Domum istam decet sanctitúdo, in qua tantae frequentátur memória sanctitátis.

℟. Isti sunt.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xvi. *b*

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Caesaréae Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papae.

Serm. ii. *in anniv. assumpt. suae, ante medium.*

QUM, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dñus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus Filius Dei vivi: Dóminus ait: Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est: et

ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam, et portae ínferi non praevalébunt advérsus eam, et tibi dabo claves regni coelórum; et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in coelis. Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus in accépta fortitúdine petrae persevérans, suscépta Ecclésiae gubernácula non relíquit.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos: stolam glóriae índuit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus lorícam fídei, et ornávit eos. — Et ad portas.

Lectio viii.

IN univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit: et omnis lingua, quae confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Haec fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Haec érutos mundo, ínserit coelo, et portae ínferi advérsus eam praevalére non possunt. Tanta enim divínitus solidítate munita est, ut eam neque haerética unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrátur hodiérna festívitas: ut in persóna humilitátis meae ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo, cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dignitas in indígno haeréde non déficit.

℟. Isti sunt qui ante Deum magnas virtútes operáti sunt, et omnis terra doctrína eórum repléta est: * Ipsi intercédant pro peccátis ómnium populórum. ℣. Isti sunt qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad coeléstia regna. — Ipsi. Glória Patri. Ipsi.

Lectio ix. de Homilia Domin. occurrentis; alias: Lectio ix.

CUM ergo cohortationes nostras áuribus vestrae sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite: quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, praedicámus: obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestrae, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quae ab ínitio

Evangélii in univérso mundo praedicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quae in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus, vos tamen praecípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólicae petrae arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus prae ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Aña.

1. Sancti tui * Dómine florébunt sicut lílium, et sicut odor bálsami erunt ante te.

Psalmi de Dominica.

2. In coeléstibus regnis * sanctórum habitátio est, et in aetérnum réquies eórum.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in aetérnum.

4. Spíritus et ánimae justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúia.

5. Fulgébunt justi * sicut sol in conspéctu Dei.

Capitulum. Hebr. xiii.

FRATRES, Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

REX glorióse Praesulum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad coeléstia.

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus :
Trophaea sacra pángimus,
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Justos dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illis regnum Dei.

Ad Bened. Aña. Vos estis lux mundi : non potest cívitas abscóndi supra montem pósita : neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

Oratio.

DEUS, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis, et amóre domináris : da spíritum sapiéntiae suffragántibus méritis Antístitum Ecclésiae tuae, quibus dedísti

régimen ciplínae ; ut dedis profécłu sanctárum óvium, fiant gáudia aetérna pastórum. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Dominicae occurrentis.

AD TERTIAM,

Capit. Fratres, Mementóte. *ut supra.*

℟. *br.* Laetámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Laetámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Laetámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in laetítia.

AD SEXTAM,

Capitulum. Act. xx.

ATTENDITE vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Episcopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. br. Exsúltent justi, * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in laetítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dñum est merces eórum.

AD NONAM,

Capitulum. Hebr. xiii. *c*

OBEDITE praepósitis vestris, et subjacéte eis : ipsi enim pervígilant quasi ratiónem pro animábus vestris redditúri.

℟. *br.* Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justi autem.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Laetabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS,

Añae, Psalmi, Capit. et Hymnus ut in i. Vesperis et loco ultimi Ps. Meménto Dómine.

℣. Elégit eos Dóminus sacerdótes sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Magnif. Aña. Dum essent summi Pontífices, terréna non metuérunt, sed ad coeléstia regna gloriósi migrárunt.

Et fit Commem. Dominicae occurrentis.

DOMIN. II. NOVEMBR.

Patronicii B. M. V.

Duplex majus.

Ut in fine Breviarii.

DIE III. NOVEMBRIS.

S. Malachiae

Episcopi et Confessoris.

Duplex majus.

Oratio.

MAJESTATEM tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ut beáti Malachíae Confessóris tui atque Pontíficis

adjuvémur méritis, cujus instrúimur exémplis. Per Dóminum.

Commem. Octavae.

In i. Nocturno, Lect. Fidélis sermo. *de Comm.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MALACHIAS in Hibérnia natus, paréntes hábuit ut génere et poténtia, sic virtúte nóbiles. A puerítia pietáte et lítteris eruditus, quia ecclésias frequentáre propter stúdia nondum póterat, leváre puras manus in omni loco satagébat. Adoléscens jugum Christi ferre dídicit : sed Diáconus invíte licet ordinátus, ad omne pietátis opus, mórtuos páuperes sepeliéndo se accínxit. Nec multo post sacérdos factus, vices Epíscopi sibi commíssas diligénter administrávit; indefésse verbum Dei praedicávit, véteres superstitiónes abolévit, et ritus ecclesiásticos instítuit. Zelo divíni cultus incénsus, Malchum Lesmorénsem Epíscopum ádiit, ut de ipsis rítibus Ecclésiae plénius instruerétur : ubi regi Momóniae, qui sceptro depósito vitam solitáriam elégerat, tráditus in magístrum, sorórem purgatórii poenis laboránte precibus suis liberávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

REVOCATUS a Lesmor, monastérium Benchorénse a pirátis destrúctum restítuit, et illi aliquámdiu in omni sanctitáte et justítia praefuit. Consecrátus Epíscopus, tantum labóre, oratióne et vigíliis profécit, ut, vexátus licet úndique, plebem illam a pravis sénsibus ad christiános mores convérterit : aedificántur Ecclésiae, ordinátur clerus, sacramentórum solémnia celebrántur. Totíus Hibérniae Primas ordinátus, episcopátum in duas partes distínxit : relícta sede própria Dunum ipse se cóntulit, ubi famíliam regulárium Clericórum de fíliis suis instítuit, et rigórem disciplinae monásticae cum minisitériis ecclesiásticis temperávit. Romam profécíus, ut pállii usum impetráret, ab Innocéntio secúndo summo Pontífice benígne susceptus est; neque tamen in Claravallénsi monastério vivéndi facultátem, quam ab eo pétiit, impetrávit : sed per univérsam Hibérniam Le-

gátus ab eódem summo Pontífice constitúitur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : *Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

ID suos revérsus, factus ipse forma gregis sine próprio vixit : nec quidquam redítuum, sive ecclesiasticórum, sive saecularium, in ipso episcopátu obtínuit. Domum própriam non hábuit, sed ecclésias incessánter circuívit, Evangélio sérviens, et de Evangélio vivens. Intérdum si quiéscere oportéret, in sanctis manébat locis, commúni mensa conténtus et vita. Miraculórum génere omni cláruit : prophetíae spíritu insígnis, mortis suae locum et diem ipse praedíxit. Romam secúndo profectúrus, ad Claramvállem accéssit : ubi febri corréptus, úngitur óleo sacro, et sumpto Viático fratrum se oratiónibus, et fratres comméndans Deo, vivénti símilis móritur anno aetátis quinquagésimo quarto. Sepelítur in oratório beátae Maríae, anno Christi millésimo centésimo quadragésimo octávo, quarto Nonas Novémbris.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens vocávit servos suos et trádidit illis bona sua : Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. *in Matth. cap.* xxv.

HOMO iste paterfamílias, haud dúbium quin Christus sit : qui ad Patrem post resurrectiónem victor ascéndens, vocátis Apóstolis, doctrínam evangélicam trádidit : non pro largitáte et parcitáte álteri plus, et álteri minus tríbuens, sed pro accipiéntium víribus : quómodo et Apóstolus eos, qui sólidum cibum cápere non póterant lacte potásse se dicit. Dénique et illum, qui de quinque taléntis decem fécerat, et qui de duóbus quátuor símili recépit gáudio : non consíderans lucri magnitúdinem, sed stúdii voluntátem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio viii.

IN quinque, et duóbus, et uno talénto, vel divérsas grátias intelligámus, quae unicuíque tráditae sunt, vel in primo, omnes sensus examinátos; in secúndo, intelligéntiam et ópera; in tértio, ratiónem, qua hómines a béstiis separántur. Abiit autem qui quinque talénta accéperat: accéptis terrénis sénsibus, coelestium sibi notítiam duplicávit: ex creatúris intélligens Creatórem, ex corporálibus incorporália, ex visibílibus invisibília, ex brévibus aetérna. Simíliter, qui duo accéperat, pro víribus quidquid in lege didícerat, in Evangélio duplicávit: sive sciéntia et ópera praeséntis vitae, futúrae beatitúdinis typos intelléxit.

℟. Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae arděntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

GRANDE tempus est inter ascensiónem Salvatóris et secúndum ejus advéntum. Si autem Apóstoli redditúri sunt ratiónem, et sub metu júdicis surrectúri, quid nos opórtet fácere? Et notándum, quod ómnia, quae in praeséntí habémus, licet magna videántur et plúrima, tamen comparatióne futurórum parva et pauca sunt. Intra, inquit, in gáudium Dómini tui; et súscipe quae nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascendérunt. Quid autem potest majus dari fidéli servo, quam esse cum Dómino et vidére gáudium Dómini sui.

Te Deum laudámus.

In Vesp. Commem. sequentis, Octavae et simpl.

In Dioec. Armacan. Dunen. et Connor.

Duplex i. classis cum Octava.

Nil de Octava Omnium Sanctorum.

In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusdem.

Die X. Novembris fit de die Octava.

In Dioec. Vaterford.

De **S. Malachia** *fit die V. Novembris.*

DIE XII. NOVEMBRIS.

S. Livini

Episc. et Mart.

Duplex.

Oratio.

DEUS, qui sanctórum Mártyrum mérita pretiosíssimo Filii tui sánguine dedicásti: ve-

nerándum natális diem beáti Livíni Mártyris tui atque Pontíficis honorántes propítius intuére : et iísdem incolumitátem, pacem ac tandem vultus tui hilaritátem sine fine concéde. Per eúmdem Dóminum.

Commem. praecedentis.

In i. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LIVINUS in Scótia nóbili génere natus, adhuc puer non pietáte modo, sed étiam miráculis cláruit. Adoléscens praeceptórem hábuit Benígnum Presbyterum ; quo vita functo secéssit in solitúdinem cum tribus sóciis, Folliáno, Elía et Kiliáno, ubi libris exscribéndis vacávit, ut sibi pauperibúsque sublevándis necessária comparáret. Relícta solitúdine ad Augustínum proféctus, et ab ipso per quinque annos erudítus, decorátus est honóre presbytérii, et revérsus haud multo post in pátriam Episcopus est consecrátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam : et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

Lectio v.

QUO in pontificáli múnere obeúndo summa cum laude versátus, relícto Vicário, magnae sanctitátis viro, Silváno Archidiácono, Evangélii infidélibus annuntiándi grátia cum sóciis suis venit in Flándriam, et ingréssus monastérium Gandavénse, quod beátus Amándus recens tunc exstrúxerat, per humáne suscéptus est a Floréntio Abbáte et mónachis. Hic cum sanctum Bavónem a triénnio defúnctum magnis coruscáre miráculis comperísset, per trigínta contínuos dies ad ejus sepúlcrum Missárum solémnia celebrávit. Inde per Flándriam et Brabántiam ad praedicándum digréssus, innúmeros verbo, exémplo et signis ad Christum addúxit.

℟. Desidérium ánimae ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et voluntáte.

Lectio vi.

ANIMADVERTENTES autem ímpii Livínum tantam hóminum multitúdinem, depósitis erróribus vitiísque prístinis, Evangélii luce

illustravísse, váriis eum modis persequebántur. Fústibus álii caedébant, plumbátis álii contundébant. Unus prae céteris, Walbértus nómine, férream in os ejus fórcipem mittens, linguam ei extráxit projecítque cánibus devorándam; quae tamen ipsi mox fuit miráculo restitúta. Tandémque apud Escham, Flándriae vicum, multis vulnéribus sáucius, cápitis abscissióne martyrium consummávit prídie Idus Novémbris. Quo eódem locoCraphaíldis sancti Mártyris hóspita, et fílius ejus Bríxius, adhuc in albis exsístens, eo quod palam conquereréntur Livínum immérito interféctum esse, immániter trucidáti sunt. Discípuli Livíni corpus ejus cum Bríxii corpúsculo in Hauthem, vicíno pago, uno eodémque sepúlcro condidérunt et juxta eos seórsum sanctam Craphaíldem.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* iv.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae. — *Homil.* xxvii. *in Evang.*

DISSE praecípimur próximos, odísse et ánimam nostram. Constat ergo, quia amándo debet odísse próximum, qui sic eum odit sicut semetípsum. Tunc étiam bene ánimam nostram ódimus, cum ejus carnálibus desidériis non acquiéscimus, cum ejus appetítum frángimus, ejus voluptátibus reluctámur. Quae ergo contémpta ad mélius dúcitur, quasi per ódium amátur. Sic nimírum exhibére próximis nostris ódii discretiónem debémus uti in eis et diligámus, quod sunt, et hábeant ódio, quod in Dei nobis itínere obsístunt.

℟. Coróna áurea super caput ejus,* Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Lectio viii.

CERTE dum Paulus Hierosólymam pérgeret, prophéta Agabus zonam illíus apprehéndit, suísque pédibus alligávit, dicens : Virum cujus haec zona est, sic alligábunt Judaei in Hierúsa-

lem. Sed is qui ánimam suam perféćte óderat, quid dicébat? Ego non solum alligári, sed et mori in Hierúsalem parátus sum pro nómine Dómini Jesu Christi, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me. Ecce quómodo ánimam suam amándo óderat, imo ódiens amábat, quam cupiébat pro Jesu morti trádere, ut hanc ad vitam de peccáti mortę suscitáret. Ab hac ergo discretióne ódii nostri trahámus formam ad ódium próximi.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénae dignitátis glóriam quaesívit, sed ad coeléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

AMETUR quílibet in hoc mundo étiam adversárius, sed in via Dei contrárius non amétur étiam propínquus. Quisquis enim jam aetérna concupíscit, in ea quam aggrédiitur causa Dei, extra uxórem, extra fílios, extra cognátos, extra semetípsum ueri debet, ut eo vérius ognóscat Deum, quo in us causa néminem recognóscit. Multum namque est, quod carnáles affécłus intentiónem mentis divérberant, ejúsque áciem óbcaecant, quos tamen nequáquam nóxios pátimur, si eos preméndo teneámus. Amándi ergo sunt próximi, impendénda est cáritas ómnibus et propínquis et extráneis : nec tamen pro eádem caritáte a Dei amóre flecténdum.

Te Deum laudámus.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.

DIE XIII. NOVEMBRIS.

S. Stanislai Kostkae

Conf. Duplex.

Omnia ut in fine Breviarii.

DIE XIV. NOVEMBRIS.

S. Laurentii

Episcopi et Confessoris.

Duplex majus.

Oratio.

DEUS, qui beátum Lauréntium Confessórem tuum atque Pontíficem innúmeris decorásti miráculis : tríbue nobis, ut ejus méritis et intercessióne medélam córporum et salútem animárum cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Commem. praeced. Ant. Hic vir. ℣. Justum.

In i. Nocturno, Lect. Fidélis sermo. *de Comm.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LAURENTIUS illústri loco in Hibérnia natus, et Christiánis móribus sub Leóne cómite institútus, décimo aetátis anno Dermítio regi ferocíssimo pacis obses datur : cujus jussu in stérilem et ingrátam terram deportátus, multas aerúmnas et angústias ánimo supra aetátem constánti et invícto superávit. Biénnio post exsílio solútus, relícta hereditáte temporáli, sacrae milítiae in Clandalacénsi Ecclésia adscríbitur. Mórtuo Epíscopo, in unum omnes Lauréntium, qui vacántem sedem digne óccupet, convéniunt; solus ille vires suas, tanto óneri ímpares, et aetátem offício pastóris immatúram obténdit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

DEFUNCTO aliquándo post Gregório Dublinénsi Archiepíscopo, invítus licet, et modis ómnibus reluctans in ejus locum elígitur, et a Gelásio totíus Hibérniae Primáte consecrátur. Qui, ut commíssum sibi pópulum ad genuínos enascéntis Ecclésiae mores, clerum vero ad sancti Augustíni institútum reformáret, áliquos Arvacénsis congregatiónis canónicos Dublínum advocávit, quibúscum et domo et mensa commúni utebátur. Mira in eo humánitas, mira in páuperes benígnitas, quos in magna cibórum penúria, per triénnium ad mille sustentávit. Austéritas tanta, ut vix ter in hebdómade, módico pane et aqua, cilício et flagéllis attrítum corpus refíceret. Romam proféctus, cum multa ibi pro Ecclésiae suae libertáte peregísset, totíus Hibérniae legátus a summo Pontífice constitúitur. Quo in múnere prophetíae dono et miraculórum glória illústris, suis précibus daemones saepius fugávit; váriis languóribus oppréssos sanitáti restítuit, mórtuos ad vitam revocávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

QUAM demum et ipse mortem praevídit. Dum enim, pro pace inter Henrícum Angliae et Ædericum Hi-

bérniae reges ineúnda in Normándiam proficíscitur, in febrim íncidit. Qui ubi ex Augénsis montis supercílio beátae Maríae Ecclésiam vidit, quam Canónici institúti esse audíerat : Haec, inquit, réquies mea in saeculum saeculi ; hic habitábo, quóniam elégi eam. Ubi ergo primum ad eam accéssit, praemíssa confessióne, sacro Viático munítus, ab Abbáte Osbérto et Canónicis in fratrem récipi postulávit, quibus libentíssime annuéntibus, extrémum sumpsit unctiónem, aeternitátis paulo post bravíum acceptúrus; quem Honórius Papa tértius Sanctórum catálogo adscrípsit. ℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Homil. et lib. 2. *de Vocatione Gent. cap.* ii. *post med.*

DATUR unicuíque sine mérito, unde tendat ad méritum : et datur ante ullum labórem, unde quisque mercédem accípiat secúndum suum labórem. Quod ita esse evangélicae veritátis testimónio agnóscitur, ubi per comparatiónem dícitur, quod homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis substántiam suam, et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, id est, secúndum própriam et naturálem possibilitátem, non autem secúndum próprium méritum : quia áliud est posse operári, áliud operári, et áliud est posse habére caritátem, áliud habére caritátem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio viii.

NON ítaque omnis reparábilis reparátur, nec omnis sanábilis sanátus est; quia reparábilem et sanábilem esse de natúra est; reparátum autem et sanátum esse de grátia est. Dénique isti, quibus secúndum módulum capacitátis suae, quem in eis distribútor substántiae praevidébat, dispar

créditus est númerus talentórum, non mériti remuneratiónem, sed óperis accepére matériam.

℟. Sint lumbi vestri praecíncti, et lucérnae ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

IN qua duórum servórum vigilantíssima indústria, non solum gloriósis láudibus honestátur, sed étiam in aetérna Dómini sui gáudia intráre praecípitur: tértii vero pigrum ótium et desidiósa nequitia sic punítur, ut et vituperatiónis dedecorétur oppróbrio, et portióne, quam accéperat, exuátur. Dignus enim erat pérdere inútilem fidem, qui non exercúerat caritátem.

Te Deum laudámus.

In Vesperis Commem. sequentis.

In Dioec. Dublin.

Duplex i. classis cum Octava. In Festis infra Octavam occurr. fit Commemoratio ejusdem.

Die XXI. Novembris fit de die Octava.

DIE XVI. NOVEMBR.

D. f. ex XII. hujus.

S. Martini

Papae et Mart. Semidupl.

Ut in Breviario Romano die XII. hujus.

In Dioec. Armacan. Dunem. et Connor.

Hodie fit de S. Andrea Avellino *Conf. duplex ex X. Novembris.*

DIE XXIV. NOVEMBR.

S. Columbani

Abbatis. Duplex majus.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quaesumus Dómine, beáti Columbáni Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Commem. praeced. et simplicis.

In i. Nocturno, Lectiones, Beátus vir. *de Communi ii. loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Brev. Benedictino.

COLUMBANUS, natióne Hibérnus, jam inde ab útero matris, quae illo grávida solem radiántem sibi in quiéte gestáre visa est, futúrum claritátem praesignávit. In humánis divinísque lítteris appríme versátus, inter cétera ingénii sui et doctrínae monuménta, Expositiónem in Psalmos

adhuc adoléscens édidit. Carnis, mundi et daemonis triumphátor, per calcátam matrem strato sibi ad religiónem itínere, monastérium Bénahor per id témporis celebérrimum ingréssus est: in qua sapiéntiae sanctióris schola usque ádeo profécit ut paucis post annis ex discípulo magíster factus virtútis, et ad munus praedicándae evangélicae veritátis a Deo vocátus, assúmptis secum ex eódem coenóbio duódecim mónachis, in Británniam, índeque in Gálliam trajécerat. A Sigebérto Austrasiórum rege perhumáne excéptus, ad Voságum montem húmiles casas sibi socísque constrúxit. Quibus in summa vitae austeritáte et rerum ómnium inópia de géntibus, saepe Deus commeátum mirabíliter provídit. Sed cum illa solitúdo ab eis, qui ad Columbánum sanitátis obtinéndae grátia confluébant, frequentári coepísset, festis ipse solemnióribus secédens in interióris desérti spelúncam, quam huic digniori hóspiti ursus concésserat, silvéstrium árborum fructu, et fontis, quem e petra velut alter Móyses edúxerat, unda recreátus, procul ab hóminum consórtio rerúmque terrenárum curis, mentem divínis contemplatiónibus exercébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Lectio v.

CUM vero illíus sanctitátis fama, ex his látebris erúmpens, plures ad ejus magistérium efflagitándum úndique allíceret, Luxoviénse coenóbium cóndidit, in quo trecéntos mónachos, laudis perénnis sacrifícium Deo immolántes, suis exémplis ac praecéptis informávit; quos ut in obediéntia exercéret, aegros aliquándo e léctulo súrgere, ac fruméntum flagelláre jussit; obediéntibus labóris sui fructum sanitátem consecútis, suis ipse précibus nunc in hórreis, nunc in mánibus annónam fecit. Interim cum sanctitáte, doctrína et miráculis toti Gálliae praelucéret, Theodorícus, Burgúndiae rex, cujus ille impúros amóres arguébat, virum Dei várie vexátum proscrípsit. Quare Luxóvio exstrúsus, ex regis império Bysúntium ductus est, ubi captivórum víncula captívus ipse solo tactu confrégit : moxque eádem qua álios donáverat, libertáte ad suos revérsus est.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vi.

TUM vero Theodorícus, instigánte Brunechílde regína, sic exársit, ut ad eum e coenóbio exturbándum míserit satéllites : quos praesens Columbánus offúsa divínitus eórum óculis animísque calígine, velut alter Eliséus, elúsit. Sed regis furóri cedéndum ratus, post pronuntiátum prophético spíritu ipsi et posteritáti ejus intéritum, dum in Hibérniam trajíceret, exórta mirabíliter tempestáte, ad Gálliae oram repúlsus, ad Theodobértum Austrásiae regem se cóntulit, a quo benígne recéptus, ad lacum Brigantínum consédit, dirutísque idolórum templis, superstitiónem ubíque debellávit. Inde a géntibus ejéctus, in Itáliam ad Agilúlphum Longobardórum regem proféctus est, exstructóque in Cótiis Alpibus Bobiénsi monastério, Ariános coram et scriptis acérrime confutávit. Tandem gravíssimis diutúrni exsílii labóribus per glóriam Dei perfúnctus, in coeléstem pátriam migrávit, undécimo Kalendas Decémbris, anno Christi sexcentésimo décimo quinto.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Decl. de Evang. hujus verbis.

ARBITROR verba lectiónis hujus ea esse de quibus ad immortálem sponsum a fínibus terrae clamat Ecclésia : propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Haec nempe sunt verba, quae contémptum mundi in universo mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Haec sunt quae mónachis claustra replent, desérta anachorétis. Haec, inquam, sunt verba, quae Ægyptum spóliant, et óptima quaeque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus et efficax, convértens ánimas, felíci aemulatióne

sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli.

℟. Iste est qui ante.

Lectio viii.

IAM et mundus transit, et concupiscéntia ejus : et relínquere haec magis éxpedit, quam relínqui. Ecce, inquit, relíquimus ómnia, et secúti sumus te : nimírum quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póteras onerátus. Sed nec inútilis commutátio pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse : nam et simul cum eo donántur ómnia; et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquérunt, ómnia sane dixerim non tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, et eas máxime.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de S. Chrysogono Mart. et Commem. in Laudibus.

EADEM DIE XXIV. NOVEMBRIS.

Pro Dioec. Cloynen.

S. Colmani

Episc. Conf.

Duplex i. class. cum Octava.

Omnia de Comm. i. loco.

In Festis infra Octavam occurr. fit Commem. ejusdem. Die I. Decembris fit de die Octava.

DIE XXVI. NOVEMBR.

D. f. ex XXIV. hujus.

S. Joannis a Cruce

Conf. Duplex. m. t. v.

Officium ut in Breviario Romano die XXIV. Novembris cum Commem. et ix. Lect. S. Petri Alexandrini Episc. Mart.

Vesp. a Capit. de sequenti, Commem. praeced.

In Dioec. Dublin.

Hodie fit de **Praesentatione B. M. V.** *dupl. majus ex XXI. hujus.*

In Dioec. Cloynen.

S. Columbani *Abb. Duplex majus, ex XXIV. hujus.*

DIE XXVII. NOVEMB.

S. Virgilii

Episc. et Conf. Duplex.

Oratio.

EA quaesumus omnítens Deus : ut beáti Virgílii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Commem. praeced. Aña. Hic vir. ℣. Justum.

Lect. i. Nocl. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Ex Proprio SS. exemptae Eccl. et dioec. Passav.

VIRGILIUS in Hibérnia nóbili génere ortus, ab ipsa infántia virtútis amóre incénsus, cun-

ctos in sui admiratiónem traducébat: litterárum enim divinárum stúdium cum omni caritátis affféctu et pietátis offício ita sédulo conjungébat, ut nihil illi praetérea cordi esset. In Fránciam deínde ad inflammándos in fide Christi hóminum ánimos profféctus, Pipíno regi caríssimus fuit: cumque jam ad ómnia summa tamquam lucérna ardens et lucens, candelábro imponéndus viderétur, a Stéphano secúndo Pontífice máximo Salisburgénsis Ecclésiae Episcopus declarátur. Quo múnere suscépto, tanta prudéntia et pastorális officii exémplo gregem sibi commíssum rexit, ut óptimi paréntis loco ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

BASILICAM Salisburgénsem a fundaméntis magnis impénsis exstrúxit: in eámque sancti Rupérti primi antecessóris sui relíquias summo cum honóre ac pópuli religióne tránstulit. De quo et illud non absque mirácuło memóriae prióditum légimus, non potuísse eos, quorum ópera in aedificánda basílica utebátur, plus pecuniárum e pelvi ad solvéndam mercédem expósita accípere, quam cujúslibet labor atque ópera postulábat.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vi.

VIRGILIUS tandem assíduis labóribus senióque conféctus, cum Ecclésiam sibi créditam summa pietátis laude parique animárum fructu administrásset, immísso in Carínthiam Modésto exímia sanctitáte Episcopo, Cárolo magno imperatóre, in coeli sedes recípitur. Ejus corpus in ecclésia Salisburgénsi honorífice asservátur.

℟. Iste est qui ante.

In iii. Nocturno, Homilia. Léctio sancti Evangélii. *de Communi.*

In Vesp. fit Commem. sequentis.

DIE XXVIII. NOVEMB.

D. f. ex XIII. hujus.

S. Didaci

Conf. Semidupl. m. l. v.

Ut in Breviario Romano die XIII. hujus.

Vesperae de sequenti, Commem. praeced. et simpl.
In Dioeces. Dublin. et Cloynen.
Hodie fit de S. Joanne a Cruce, *Conf. duplex ex XXIV. hujus.*
In Dioec. Armacan. Dunen. et Connor.
S. Martini *Papae Mart. semid. ex XII. huj.*

DIE XXIX. NOVEMBR.
S. Colmani
Episc. Conf.
Duplex majus. m. t. v.
Oratio. Da quaesumus.
Lectiones omnes de Communi i. loco.
Lectio ix. de Homilia Vigiliae Commem. Vigiliae et S. Saturnini Mart. in Laudibus.
Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis.
In Dioeces. Armacan. Dublin. Dunen. Connor. et Cloynen.
Hodie fit de S. Didaco *Conf. semid. ex XIII. huj.*

DIE I. DECEMBRIS.
D. f. ex XIV. Novembris.
S. Josaphat
Episc. Mart. Duplex.
Ut in Breviario Romano die XIV. Novembris.
In ii. Vesperis fit Commemoratio sequentis.
In Dioec. Armacan. Dublin. Dunen. et Connor.
S. Colmani *Episc. Conf. duplex majus, ut die XXIX. Novembris.*

OFFICIA VOTIVA
DE PRAECEPTO.

FERIA V.
SS. Sacramenti.
Semiduplex.
Ut in fine Breviarii.

SABBATO.
Immaculatae Conceptionis B. M. V.
Semiduplex.
Ut in fine Breviarii.

X **Armacan. Dunen. et Connor.** Octava S. Malachiae Episc. Conf. *duplex.* Commemoratio SS. Tryphonis etc. Mart.

XII. S. Livini Episc. Mart. *duplex.* 18

XIII. S. Stanislai Kostkae Conf. *duplex.* 21

XIV. S. Laurentii Episc. Conf. *duplex majus.* 21
Dublin. *duplex i. classis cum Octava.*

XVI. S. Martini Papae Mart. *semiduplex.* D. f. ex XII. hujus. 24
Armacan. Dunen. et Connor. S. Andreae Avellini Conf. *duplex.* D. f. ex X. hujus.

XXI. **Dublin.** Octava S. Laurentii Episc. Conf. *dupl.*

XXIV. S. Columbani Abbatis, *duplex majus.* Comm. S. Chrysogoni Mart. 24
Cloynen. S. Colmani Episc. Confess. *duplex i. classis cum Octava.* 27

XXVI. S. Joannis a Cruce, Conf. *dupl.* D. f. ex XXIV. hujus. Comm. S. Petri Alexandrini Ep. Mart. 27
Dublin. Praesentationis B. M. V. *duplex majus.* D. f. ex XXI. hujus. Commem. S. Petri Alexandrini Episc. Mart.
Cloynen. S. Columbani Abbatis, *dupl. majus.* D. f ex XXIV. hujus. Commem. S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.

XXVII. S. Virgilii Episc. Conf. *duplex.* 27

XXVIII. S. Didaci Conf. *semidupl.* D. f. ex XIII. huj. 28
Dublin. et Cloynen. S. Joannis a Cruce Conf. *duplex.* D. f. ex XXIV. hujus.
Armacan. Dunen. et Connor. S. Martini Papae Mart. *semidupl.* D. f. ex XII. hujus.

XXIX. S. Colmani Episc. Conf. *duplex majus.* Comm. Vigiliae et S. Saturnini Mart. 29
Armacan. Dublin. Dunen. Connor. et Cloyn. S. Didaci Conf. *semiduplex.* D. f. ex XIII. hujus. Comm. Vigiliae et S. Saturnini Mart.

Domin. II. Novembr. Patrocinii B. M. V. *duplex majus.* Commem. Dominicae.

Decembris.

I. S. Josaphat Episc. Mart. *duplex.* D. f. ex XIV. Novembris. 29
Armacan. Dublin. Dunen. et Connor. S. Colmani Episc. Conf. *duplex majus.* D. f. ex XXIV. Novembris.
Officia votiva de praecepto. 29

IMPRIMATUR. Tornaci, die 18 Maii 1886.
G. F. J. BOUVRY Vic. Gen.

Typis Societatis S. Joannis Evangel. Tornaci. 1886.

✠ OFFICIA PROPRIA ✠

Sanctorum Patronorum

Regni Hungariae,

aliaque ibi recitari solita.

Pars Hiemalis.

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV. DECEMBRIS.
In Festo S. Barbarae
Virg. et Mart. Duplex.
Omnia de Communi Virginum et Martyrum.
Oratio.

EUS, qui inter cétera poténtiae tuae mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátae Bárbarae Vírginis et Mártyris tuae natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

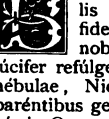

ARBARA, nóbilis génere, sed fide et religióne nobílior, quasi lúcifer refúlgens in médio nébulae, Nicomedíae de paréntibus gentílibus procéssit. Quam pater Dióscorus in turrim inclúsam et ab ómnium óculis seclúsam

asservábat. Ubi Bárbara, multa secum pie ac religióse meditáta, tanto in christiánam religiónem servandámque virginitátem exársit amóre, ut non modo núptias, quae a patre offerebántur, respúeret; verum étiam id líbere et constánter profiterétur, se christiánam religiónem cólere, nefárium autem idolórum cultum toto corde detestári.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

LIBERA fíliae oratióne Dióscorus excandéscens Martiáno praesidi eam, quod a propósito desístere nolle vidéret, excruciándam tradit. Quam ille primum promíssis praemiorúmque ac bonórum pollicitatiónibus ad patérnae superstitiónis cultum conátur revocáre. Verum cum nihil blandiméntis éffici posse animadvérteret, torméntis ac cruciátibus agéndum decérnit. Adhibéntur ítaque vária tormentórum génera; nervis enim búbulis caesa detrúditur in obscurissimum cárcerem; ubi omni humána ope destitúta divínitus ab ómnibus plagis est curáta.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

ADMIRANDA haec sanitátis recuperátio, quae ad fidem christiánam suscipiéndam tortóres movére debúerat, ad majóres cruciátus Vírgini inferéndos efferávit. Acti ígitur in furórem, candéntium laminárum ustiónem virgíneo córpori ádmovent. Nec hoc conténti, pudicissimas virgúnculae mamíllas praescíndunt Et haec quidem ad patérnam crudelitátem exsaturándam satis esse póterant: sed is, patérnae caritátis oblítus ac prorsus in rábiem versus, própria manu sacrum caput innocéntis filíolae abscíndit. Atque ita ánima sanctae Vírginis ad immarcescíbilem virginitátis et martyrii corónam in coelum evolávit.

℟. Afferéntur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum coelórum decem virgínibus. *de Communi.*

In Laudibus fit Commem. Feriae Adventus.

In secundis Vesperis a Capitulo fit de sequenti Festo, cum Commem. praeced. Feriae, ac S. Sabbae Abbatis.

FESTA JANUARII.

DIE XV. JANUARII.

In Festo S. Pauli primi Eremitae, *Confessoris. Duplex.*

Omnia ut in Breviario, sub hac die.

DIE XXIII. JANUARII.

In Festo S. Joannis Eleemosynarii, *Episc. et Conf. Duplex.*

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

EXAUDI, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in sancti Joánnis Eleemosynárii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Fit Commem. SS. Vincentii et Anastasii Mart., ac S. Emerentianae.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES, cognoménto Eleemosynárius, in ínsula Cypro clara ac nóbili ortus prosápia, exémplo patris Epiphánii nobilíssimi ducis ac rectóris Cypri, vitae saeculáris institútum est secútus. Quod vitae genus ita virtútibus ac máxime misericórdia in páuperes exornávit, ut Alexandrínus pópulus, fama virtútum ipsíus vitaeque sanctitáte commótus, ultro eum ab imperatóre Episcopum depósceret. Quem invítum licet ac diu multúmque reluctántem, ex voto pópuli, ut Alexandrínae Ecclésiae praeésset, urgens imperátor magno spíritu persuásit. Quo múnere suscépto prima ei cura fuit ecclésiam suam ab erróribus et haerésibus, quibus infécta reperiebátur, repurgáre. Catholicórum autem oratóriis, quae pauca habebántur, plúrima mox áddidit, cultus divíni pietatísque ac disciplínae christiánae máxima accessióne.

℟. Invéni David.

Lectio v.

CUM autem ad exercénda misericórdiae ópera singulári esset afféctu, praeter ingéntes eleemosynárum largitiónes, quas in páuperes ac egéntes captivósque liberándos quotídie faciébat, xenodochía et nosocómia aliásque aedes públicas ad sublevándos fovendósque egéntes éxstrui curávit. Páuperes autem mendícos dóminos suos vocáre consuéverat : quod ab iis se recipiéndum díceret in aetérna tabernácula. Videbátur intérdum minístris eleemosynárum Ecclésiae Alexandrínae provéntus non fore sufficiéntes ad profúsam sancti viri liberalitátem. A quibus ipse diffidéntiam rémovens affirmábat, sibi omníno persuásum

esse, etsi totíus mundi páuperes eleemósynae causa Alexandríam conflúerent, ne ejus quidem multitúdinis egestáte subleváta Alexandrínae Ecclésiae thesáuros in angústum esse redigéndos : fulciebátque se divíno oráculo. Nec raro divinum in hac sua profúsa liberalitáte succúrsum experiebátur.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

INJURIAS non solum fácile condonábat, sed beneficiis étiam pensábat. Ut autem mortis memóriam assídue prae óculis habéret, monuméntum, in quo post mortem condidebébat, éxstrui quidem in témpore, sed imperféctum relínqui vóluit, oecónomo praecípiens, ut quólibet die festo insígni monuméntum imperféctum esse sibi denuntiáret, peterétque, ut illud perficerétur, cum mors síngulis monuméntis immíneat. Moritúris frequens ádfuit : vita functórum sepultúram magna pietáte curávit. Victu et vestítu ténui, léctulo duro et incúlto utebátur. Néminem patiebátur a suo congréssu arcéri, illud idéntidem pronuntiándo : Non est aequum, ut ad nos hómines non páteat hominibus accéssus, cum ómnibus ad Deum liber sit semper áditus. Post innúmera pietátis ac sanctitátis exémpla migrávit in coelum. Cujus corpus incorrúptum Matthíae Corvíno regi Hungáriae transmísit Turcárum imperátor post captam Constantinópolim. Et in castro quidem Budénsi diu honorífice asservátum fuit: post cladem vero Mohatsiánam cum céteris clenódiis Ecclésiae Budénsis Posónium translátum fuit, et in templo sancti Martini honorífice cónditum est.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* vi.

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Estóte misericórdes, sicut et pater vester miséricors est. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. xxxvi. *ad populum Antioch.*

SICUT dívitum líberi monília circa collum gestant; nunquam ea depónunt, sed tamquam nobilitátis insígne circúmferunt : sic et eleemósyna, caríssimi, nos ipsos semper opórtet induámus : ostendéntes, quod misericórdis patris simus fílii, qui fecit hunc solem

orírí super bonos et malos. Sed non credunt infidéles! Igitur per haec credent, si nos haec operémur; si vídeant, quod ómnium misereámur, et illum inscríptum habeámus praeceptórem, scient, quod illum imitántes hoc fácimus.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

SLEEMOSYNAE donum est magnum, imo vero magnum bonum. Si pecúnias contémnere discámus, ália quoque discémus. Hinc enim intuére quot bona pariántur. Dans eleemósynam, sicut opórtet dare, discit aspernári divítias. Qui pecúnias dídicit aspernári, malórum radícem excídit. Itaque non minus áccipit, quam praestat, beneficium. Non eo solum quod débitum et retribútio fit eleemósynae repósita; verum et quod ánima sápiens et alta fiat et dives. Qui dat eleemósynam, discit non admirári pecúnias, neque aurum. Hoc autem instrúcta mente máximum in coelum ascendéndi princípium accépit, et innúmeras contentiónis et litis, invídiae ac tristítiae sústulit occasiónes. Nostis enim, nostis et vos, quod ómnia propter pecúnias, et infiníta propter pecúnias bella. Qui autem has contémnere discit, semetípsum in tranquillitáte constítuit.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio nona de S. Emerentiana Virgine et Martyre, et Commem. ejus in Laudibus ut in Breviario.

DIE XXVIII. JANUAR.

B. Margaritae *Belae IV. regis filiae, Virginis. Duplex.*

Omnia de Communi Virginum, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS virginitátis amátor, et custos, cujus dono fámula tua Margaríta virginitátis decórem mérito bonórum óperum sociávit: concéde quaesumus; ut mentis integritátem spíritu salutáris poeniténtiae restauráre valeámus. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

MARGARITA Belae quarti regis fília, clara regum Hungáriae stirpe orta, prius Deo consecráta, quam nata fuit: paréntes enim illíus, ut Dóminus ab incursióne Tartarórum, qui íterum imminébant, fines regni Hungárici tuerétur, nascitúram fíliam órdini sancti Domínici voto mancipárunt. Quátuor nondum annos nata,

36c

in monastérium Vesprimiénse dedúcta, mox Budae in ínsula beátae Maríae collocáta, ultra aetátis suae mensúram cum lacrymárum imbre oratióni vacábat. Divínae enim grátiae dulcédine praevénta, ludos pueríles fastidiébat. Jesum vero amábat únice, ejúsque sacratíssimum nomen semper in ore habébat, nec sápidum ipsi áliquid videbátur, nisi ibi sonáret nomen Jesu. Eóque devotiónis sensu in sanctíssimum altáris Sacraméntum ferebátur, ut non solum ubérrimis difflúeret lácrymis, sed frequénter étiam sub Missae sacrifício, ab elevatióne usque ad communiónem Sacerdótis, a sénsibus abstrácta pene mórtua viderétur.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

MOST tale, tantúmque virtútis dilúculum, mirum, qua sanctitátis luce effúlserit in domo Dei. Nuncupátis anno aetátis suae duodécimo votis, omnem religiósae perfectiónis formam in se expréssit. Virginitátem invícta constántia ánimi cóluit : Polóniae enim, Siciliaeque, et Bohémiae regum honestíssimas núptias Virgo Christo devóta, posthábitis regni ópibus, ac patris minis, et objurgatiónibus, non admísit. Obediéntia fuit exímia, et nútibus étiam inténta. Paupertátis stúdium véstium etiam vilitáte praeseferébat. Vestes adtrítae, viles illi in delíciis fuérunt; novas invíta assúmsit, superiórum adácta império. Meliórem pannum, cibum delicatiórem, aut generósum vinum a parentibus oblátum respuébat. Ob humilitátis stúdium contémni, vilis esse, haberíque desiderábat. Régiae prosápiae dignitátem detestabátur, véstibus adtrítis, láceris, commaculátis se déspici quaerébat. In abjéctis quibúsvis ministériis assídue ecclésiam, claustrum, dormitórium, refectórium, atque álias officinas verrébat. In coquína lavábat scutéllas, et ollas, aquam hauriébat de púteo, ligna própriis húmeris portábat.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

CARNEM suam macerábat cilíciis, flagéllis, jejúniis, et vigíliis. Cilícii aspérrimi rigóri adjungébat círculum férreum. Nóctibus adhuc addébat cíngulum de pelle ericii. Quavis nocte virgis, et spinósis virgúltis caedébat se ad sánguinis effusiónem. A soróribus étiam semet dirum in modum flagellári fecit : a cárnibus abstínuit semper, nisi gra-

vi, et evidénti infirmitáte tenerétur. In vigíliis Nativitátis Christi, Paschae, Pentecóstes, festórum beátae Maríae Vírginis, Apostolórum, et aliórum praecipuórum Sanctórum, ac per totam quadragésimam, omni quarta, et sexta Féria jejunábat in pane et aqua. Orátio ferme contínua fuit. Majórem noctis partem in oratióne transigébat, exíguum vero somnum humi cubans carpébat. Asperitátes has compensábat pius, et miséricors Dóminus supérnis illustratiónibus, et visiónibus. Volens tandem Dóminus fidéli fámulae aetérnae retributiónis proemia largíri, febrícula mortális córporis cárcere exémit, die, quam diu ípsamet praedíxerat. Obiit autem, recéptis devotíssime ecclesiásticis Sacraméntis, anno aetátis suae vigésimo octávo, domínicae incarnatiónis millésimo ducentésimo septuagésimo. In vita et post mortem miráculis, ac spíritu prophetíae a primis puerítiae annis clara.

℟. Adferéntur Regi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xxv.

IN illo témpore, dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : símile erit regnum coelórum decem virgínibus, quae accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso, et sponsae. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. in Matth. Cap. xxv.

QUANC parábolam quidam simplíciter in virgínibus interpretántur; quarum áliae, juxta Apóstolum, et córpore, et mente sunt vírgines; áliae virginitátem tantum córporum reservántes, vel cétera ópera non habent propósito suo simília, vel paréntum custódia reservátae, nihilóminus mente nupsérunt. Sed mihi vidétur ex superióribus álius sensus esse, qui dícitur; et non ad virginália córpora, sed ad omne hóminum genus comparátio pertinére.

℟. Haec est virgo.

Lectio viii.

QUI idcírco omnes vírgines appelléntur, quia gloriántur in unius Dei notítia, et mens eórum idololatríae túrbine non constuprátur. Oleum habent vírgines, quae juxta fidem et opéribus adornántur. Non habent óleum, quae vidéntur símili quidem fide Dóminum confitéri, sed virtútum ópera neglígunt. Póssumus quinque vírgines sapiéntes, et stultas, quin-

que sensus interpretári, quorum álii festínant ad coeléstia, et supérna desíderant, álii terrénis fécibus inhiántes, foménta non habent veritátis, quibus sua corda illúminent.

℟. Média nocte.

Lectio ix.

DICAMUS áliquid, quod fórsitan lectóri útile sit. Traditio Judaeórum est, Christum média nocte ventúrum in similitúdinem Ægyptii témporis, quando pascha celebrátum est, et exterminátor venit : unde reor et traditiónem apostólicam permansísse, ut in die vigiliárum paschae ante noctis dimídium pópulum dimíttere non líceat, exspectántes advéntum Christi : et postquam illud tempus transíerit, securitáte praesúmpta, festum cunctos ágere diem. Tunc surrexérunt omnes vírgines illae. Quae lámpades suas querúntur exstíngui, osténdunt eas ex parte lucére: et tamen non habent lumen indefíciens, nec ópera perpétua.

Te Deum laudámus.

FESTA FEBRUARII.

DIE III. FEBRUARII.

In Festo S. Raymundi de Pennafort, *Conf. Semiduplex.*

Omnia ut in Breviario Romano, die XXIII. Januarii : et in secundis Vesperis Purificationis B. M. V. fit Commem. S. Raymundi, ac S. Blasii, de quo dicitur etiam Lectio nona, et fit Commemoratio de eo in Laudibus.

Vesperae de S. Andrea Corsino, cum Commem. S. Raymundi.

DIE XI. FEBRUARII.

In Festo BB. Septem Fundatorum *Ordinis Servorum B. M. V. Duplex.*

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui in jugem memóriam dolórum sanctíssimae tuae Genitrícis per septem beátos patres nova servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde nobis fámulis tuis in hac lacrymárum valle degéntibus ita ejúsdem moestíssimae Matris sócios cum ipsis esse passiónum in terris, ut perpétuae consolatiónis consórtes fieri mereámur in coelis. Qui vivis.

In primo Nocturno Lectiones. Laudémus viros gloriósos. *ut in Communi Conf. Pontif. secundo loco.*

℟℟. *autem de Communi Conf. non Pontif. Si vero hoc Festum extra Quadrag. occurrat, Lectiones primi Nocturni erunt de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DECIMO tértio christiáni nóminis saeculo inter álios Florentínos patrítios septem erant avórum sánguine, opibúsque illústres, at virtútibus spectátis suis longe illustrióres, nuncupáti, ut religióni nomen dedére : Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manétti, Manéttus Antellénsis, Amídeus de Amídeis, Ugúccio Ugucciónius, Sosténeus de Sosténeis, demum Aléxius de Falconériis. Cum hi trigésimo tértio supra millésimum, ac bis centésimum annum auspicatíssimo assúmptae Vírginis festo, in sodalítio quodam, cui títulus Laudéntium erat, augustíssimae Dei Genitríci, prout par erat, laudes exsólverent, ab eádem dulcíssime iis apparénte, inopíne monéri se séntiunt ad sublimióris vitae genus, posthábito mundo, amplecténdum; absolutísque idcírco, quibus dabant óperam, láudibus, conféstim pérciti in unum, collatísque mútuo concíliis, supérni Dei vocántis, vocantísque Deíparae oráculis parére mox decrevérunt. Quod et sédulo factum est ab iísdem : nam consúlto statim matúre urbis Epíscopo, post fortúnae abdicáta bona, erogátaque ample in egénos, cilíciis carni obstríctis, vilióribus, detritísque véstibus cinérei colóris indúti, in rurálem parvam aedículam secessérunt natalítio die amantíssimae ipsórum Paréntis, ut vítae sanctióris primórdia óptime inírent, qua die mortálibus orta sacratíssimam vitam ipsa inchoáverat.

℟. Honéstum.

Lectio v.

SIC septem beáti viri charitátis foedere devíncti eádem in domo semet unírerant; cum ecce per urbem visos, statim Dño sic disponénte, moventéque infantíles voces Deípara ex infántium ore ac lacténtium, inter quos tum puer erat sanctus Philíppus Benítius vix quintum mensem ingréssus, se Maríae clamári servos insperáto est audítum. Quanta tunc, et exínde amóris flamma in Dóminam suam, cujus (ignáris ipsis) declaráti servi erant, excitátis stúdiis exárserint, non fácile est explicátu. Illud solum scitur, quod sic ei

se dedidérunt, ut véluti Matrem suam venerári, maximóque honóre habére, mórem ei gérere in ómnibus, ei obtemperáre propter eam cunctis summópere studúerint. Hinc étiam ádeo jucúndi, gratíque ei fuére, ut, cum vitatúri pópuli plausum in Senárium Montem ab ipsa iis praeosténsum habitatúri tetenderint, ubíque cruxifíxum Jesum, moestissimámque Matrem doléntes assídue recólerent; appáruit illa eis, habitúque lúgubri assignáto in memóriam dolórum suórum, ut compateréntur istis, eos consecrávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

ITA cinerícíis vestibus, indulgénte Epíscopo, in nigras mutátis, post nonnúllos annos, fortunátis quidem auspíciis, claríssimum illud Praedicatórum órdinis decus sanctus Petrus Martyr Floréntiam accéssit, et audíta, inspectáque simul non fucáta sanctimónia ipsórum, ita Dei amíci se coepérunt mútuo dilígere, ut familiaríssime versaréntur ínvicem secum, seséque altérne fovérent. Inter caetera porro illud áccidit, quod speránte ínclito Mártyre honórem Deo non módicum, magnum terris cómmodum próditum iri, si propítia Vírgine longe latéque propagaréntur, una cum ipsis impénse eam exoránte, ut arguménto áliquo voluntátem suam patefáceret, invocáta Virgo amans in visióne ei revelávit, se viros illos septem, et qui ventúri erant post eos, inter mundi hómines omnes ad singuláre servítium suum selegísse, et commiserándis poenis jam latis suis amaríssimis construéndum órdinem esse ad sui honórem, et glóriam. Hoc prodigióso virgíneo decréto animáti humíllimi Patres, non quia suae mentis fuísset, successóres pósteros gígnere, sed ut jussa reseráta fácerent suprémae eórum Regínae, quae nómine suo duratúram sibi famíliam fundári volúerat, institúere deínceps sacrum Servórum Ordinem decrevérunt, non tam ut primi ejus fundatóres, quam ut coeléstis suae Fundatrícis minístri obsequéntes; quos proínde Dóminus ut servos bonos, et fidéles suos, ac Matris, in vita multis virtútibus, in morte multis prodígiis, post tránsitum multis miráculis adornávit; novíssime vero Benedíctus décimus tértius, ejus institúti proféssor, cujus sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos haeres

amóris, Póntifex renuntiátus eórum miram institutiónem, ut inclarésceret orbi, lectiónibus his recenséri peramánter consúluit, ac mandávit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Nolíte timére. *de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco.*

DIE XVI. FEBRUARII.

In Festo S. Juliani *Episc. et Conf. Semiduplex.* **In Archidioec. Strigoniensi**

Omnia ut in Appendice Breviarii, die XXVIII. Januarii.

Kalendarium.

December.

IV. S. Barbarae, Virginis et Mart. *duplex.* 1

Januarius.

XV. S. Pauli I. Eremitae Conf. *duplex.* 2
XXIII. S. Joannis Eleemosynarii, Ep. et Conf. *duplex.* 3
XXVIII. B. Margaritae, Virginis. *duplex.* 5

Februarius.

III. S. Raymundi de Pennafort, Conf. *semid.* 8
XI. BB. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. *duplex.* 8
XVI. S. Juliani, Episc. et Conf. *semid.* 11
XIX. S. Conradi Placentini, Conf. *semiduplex ad libitum.*

Approbatio.

Officia propria Sanctorum Patronorum Regni Hungariae, aliaque ibidem recitari solita Auctoritate Nostra adprobamus et typis vulgari permittimus.

Strigonii, die 1. Nov. 1880.

Joannes Card. Simor m. p.
Primas Hungariae,
Archiepiscopus Strigoniensis.

Imprimatur.
Tornaci, die 17 *Augusti,* 1881.
G. Bouvry, *V. G.*

✠ OFFICIA PROPRIA ✠

Sanctorum Patronorum Regni Hungariae,

aliaque ibi recitari solita.

Pars Verna.

FESTA APRILIS.

DIE XXIII. APRILIS.

In Festo S. Adalberti, *Episc. et Mart., Regnique Hungariae Patroni. Dupl. i. class. cum Oct. Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali praeter sequentia.*

Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui hodiérna die beátum Adalbértum, Mártyrem tuum atque Pontíficem, mérito passiónis Sanctis tuis sociári dignátus es : tríbue, quaesumus, ut per ejus exémpla ad pátriam perveniámus aetérnam. Per Dóminum.

Non fit Commem. de SS. Sotere et Caio.

Lectiones primi Nocturni de Communi unius Mart. Pontif. A Miléto.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ADALBERTUS, in Bohémia nobilíssimis ortus paréntibus, patre Sláunico Libecénsi cómite,

matre vero Strezusláva, cum ádmodum puer in periculósum incidísset morbum, a paréntibus Deo et matri ejus sanctíssimae fuit oblátus. Moxque, ut aetas tulit, eum paréntes in divíno servítio diligénter instituérunt. Deínde Magdeburgénsi Archiepíscopo educándum tradidérunt. Quem ille ob exímiam índolem insignémque in pietátis ac litterárum stúdiis profféctum magno amóre compléxus, suo próprio nómine Adalbértum in confirmatióne vocári vóluit, cum ántea populári nómine Voitéchus appellarétur. Mansit autem apud Archiepíscopum Magdeburgénsem Adalbértus támdiu, donec pietátis ac litterárum stúdiis insigniter esset excúltus.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

ORTUO intérea Ditmáro Episcopo Pragénsi in episcopátu succéssit. Episcopátum sanctíssime magna vitae continéntia, assídua gregis pauperúmque cura gessit. Mensa ejus duódecim páuperes alébat semper, somni locus humus, et subjéctus cápiti lapis erat. Pie sevérus, et gráviter mitis fuit. Quia vero contumácis pópuli grávia peccáta corrígere non póterat, ánxius ánimi Romam ábiit : ubi Sedem apostólicam consúluit. Ibi in sancti Bonifácii claustro religiósam vitam quinquénnio egit. Pragénses orbitátis pertaesi ipsum, ut rédeat, rogant. Et accedénte Archiepíscopi Moguntíni petitióne exorátus Póntifex máximus Adalbértum ad suos redíre jubet. Réducem Pragénses laeti recípiunt. Verum paulo post ad prióra relápsi sacras aedes invádunt; sontésque, qui ad illas confúgerant, per vim eréptos interfíciunt. Rursum ígitur illos déserit Adalbértus; animóque ad conversiónem géntium martyriúmque dudum destináto Romam revértitur, benedictiónem apostólicam in eum finem impetratúrus.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

ROMAE constitútum Adalbértum dénuo Moguntínus et Pragénses répetunt. Is vero jussu Pontíficis íterum rédiens, intélligit in itínere fratres suos a Pragénsibus esse interféctos. Et ánimos illórum pénitus a se alienátos videns, Deo grátiis actis, institútum converténdi gentes, quod Románus Póntifex probáverat, prosequéndum constítuit. Ita-

que in Hungáriam venit. Principémque ejus gentis, Geysam, ac pópulum in fide christiána erúdiens, postquam sanctum Stéphanum regem, Geysae príncipis filium, sacra baptísmatis unda abluísset ac in ténera aetáte praecéptis christiánae fídei imbuísset, re christiána in Pannóniis constitúta, ad álias gentes pro ejúsdem fídei propagatióne migráre decrévit. Polóniam salutáribus documéntis triénnio instítuit : et Rauzíno fratre in archiepiscopátum Gnesnénsem substitúto, ipse in Prússiam, idólis adhuc serviéntem, proficíscitur. Ubi dum sédulo christiánam religiónem propágat, apud Fisháusum, sinus Venédici óppidum, inter sacrificándum lánceis transfíxus est, et cápite abscísso gloriósum consummávit martyrium. Corpus ejus a Bolesláo Chabro redémptum, prius in Tremesnénse monastérium, deínde Gnesnam honoríffice translátum est.

℟. Fíliae Jerúsalem.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Ego sum vitis vera. *ut in Comm. Martyrum tempore Paschali.*

In secundis Vesperis fit Commem. de S. Georgio Martyre.

— —

DIE XXIV. APRILIS.

In Festo S. Georgii, *Martyris Duplex.*

Omnia ut in Breviario, XXIII. hujus cum Commem. Octavae S. Adalberti in Laudibus. Ana. Lux perpétua. ℣. Sancti et justi. *Oratio.* Omnípotens.

DIE XXV. APRILIS.

In Festo S. Marci, *Evangelistae. Duplex ii. classis.*

Omnia ut in Breviario, sub hac die.

In primis Vesperis fit Commem. de S. Georgio. De Octava autem S. Adalberti nihil fit in utrisque Vesperis et Laudibus.

In secundis Vesperis fit Commem. SS. Cleti et Marcellini tantum, ut in Breviario.

DIE XXVII. APRILIS.

In Festo S. Peregrini Latiosi, *Conf. Duplex.*

Omnia ut in Communi Conf. non Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beáto Peregríno Angelum cómitem, magístram Deíparam, Jesum tetri úlceris médicum mire dedísti : da per mérita ipsíus, obsecrámus; ut sanctum Angelum, Vírginem, Salvatórem, singuláriter amémus in terris, et collau-

démus in coelis. Per eúmdem Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones. Beátus vir. *de Communi secundo loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PEREGRINUS Forolívii ex nóbili Latiosórum família ortus sanctíssimae Vírgini Deíparae devótus, quadam die in ecclésia cathedráli ante illíus imáginem diútius orans, et petens ut vias suas dirígeret, eam pretiósis véstibus indútam, sibi ut ad servos suos se conférret praecipiéntem audívit. Quare adoléscens Angelo cómite Senas profécíus, Priori Servórum visiónem, mandatúmque Vírginis expósuit, ac récipi humíliter postulávit. In receptióne splendóre quodam coelésti, quo futúra sánctitas ejus praemonstrabátur, caput illíus circumfúlsit. Trigínta annos natus, Forolívium remíssus, ubi diu labóribus, vigíliis, jejúniis, oratiónibus varísque córporis maceratiónibus exércitam vitam duxit. Nunquam, mirándum, per annos trigínta sedére visus : et si quando somno aut lassitúdine victus stare non posset, saxo pro sede utebátur. Nunquam in lecto neque infírmus decúbuit, noctes fere omnes insómnes in oratiónibus et piis meditatiónibus dúcere sólitus. Nulla die consciéntiae exámine et sacramentáli confessióne praetermíssis, peccáta lácrymis étiam exterióribus deflébat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

ADMIRABILI fuit patiéntia. Nam cum crus ex cancri morbo intumuísset, atque putrédine ádeo esset infféctum ut foetórem ómnibus inférret, sic tamen absque omni querimónia semper fuit, ut cives illum álterum Job appellárent. Cum autem crus illud medicórum consílio amputándum esset, Peregrínus nocte praecedénte, solus ex loco in quo jacébat surgens, et reptans, ut póterat, in Capítulum venit, ibíque ante Crucifixi imáginem quae adhuc manet et magnam habet apud Foroliviénses veneratiónem veheméntius orans et obdormíscens, Christum de Cruce descendéntem et crus tangéntem vidit. Expergefáctus ita crus sanátum sensit, ac si nunquam túmidum, ulcerátum, putridúmve fuísset. Médici vero mane ut crus secárent adveniéntes, cum illud sanum vidíssent, stupóre affécti domum, tanto mi-

ráculo per urbem divulgáto, regréssi sunt.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

PEREGRINUS piis labóribus ac aetáte confécтus, erat enim octogenárius brevi febre corréptus Kaléndis Maii anno salútis millésimo trecentésimo quadragésimo quinto migrávit ad Christum. Ejus ánimam beáto Philíppo Ordinis Servórum beátae Maríae Vírginis, et beáto Francísco Senénsi ejúsdem Ordinis, comitántibus Virgínibus in coelum deférri visam, memóriae próditum est. Multa post mortem mirácula sanctitátem ipsíus declarárunt. In quibus caecus Peregríno manum ex féretro óculis illíus admovénte lumen recépit. Múlier étiam multis obséssa daemónibus ad sacrum corpus ipsíus perdúcta, liberáta est. Quidam ex árbore prócera in terram delápsus, Peregríni nómine invocáto, sine ulla laesióne repértus fuit. Ad cujus túmulum Kaléndis Maii non tantum Civitas Foroliviénsis, sed finítimi pópuli quotánnis ad illum venerándun conflúere, vótaque ei nuncupáre solent. Paulus Quintus summus Póntifex anno millésimo sexcentésimo nono concéssit, ut Officium divínum in toto Servórum Ordine recitári possit. Benedíctus vero décimus tértius anno reparátae salútis millésimo septingentésimo vigésimo sexto inter sanctos Coelites ritu solémni recénsuit.

℟. Iste homo perfécit.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. *ut in Communi Abbatum.*

In Laudibus Commem. Octavae S. Adalberti Episcopi et Martyris.

In secundis Vesp. Comm. Octavae et S. Vitalis Mart.

DIE XXVIII. APRILIS.

Sexta die infra Octavam

S. Adalberti, *Episc. et Martyris.*

In primis Vesperis ubi non celebratur Festum S. Peregrini Commem. S. Vitalis Mart. Ana. Filiae Jerúsalem. ℣. Pretiósa.

Oratio. Praesta, quaesumus. *ut in Brev.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Ambrósii Episcopi.

In Nativit. SS. Nazarii et Celsi Mart.

Lectio iv.

IMMENSA Dei nostri píetas, múltiplex ad bonitátem et ártifex ad salútem, propónens árduam virtútum palmam

raro appetitóre pretiósam, in paucórum triúmphis plurimórum cómmodis próspicit. Illórum síquidem mérita nostra vult esse suffrágia : simúlque, dum nobis fidem veram duro martyrii agóne comméndat, afflictiónem praecedéntium instructiónem éfficit posterórum. Quanta est circa nos Dei nostri sollicitúdo! Illos exáminat, ut nos erúdiat : illos cónterit, ut nos acquírat : eorúmque cruciátus nostros vult esse profféctus.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

DERITO ergo eos cólimus, qui perículis suis pugnant, et nostris utilitátibus mílitant : qui per lucis vitaeque contémptum édocent nos, quantum Deo nostro debeámus afféctum. Novérimus ítaque, quia non sine magno discrímine de religiónis veritáte dubitámus, quam tantórum sánguine confirmátam vidémus. Magni perículi res est, si post Prophetárum orácula, post Apostolórum testimónia, post Mártyrum vúlnera véterem fidem quasi novéllam discútere praesúmas: et post tam maniféstos duces in erróre permáneas, et post moriéntium sudóres otiósa disputatióne conténdas.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

VENEREMUR ergo in sanctórum Mártyrum glória fidem nostram. Quómodo fidem nostram? Ab istis enim, dum mortis tolerántia indubitánter excípitur, spes immortalitátis evidénter asséritur. Nunquam enim hanc vitam tam constánter expénderent, nisi esse álteram incomparabíliter beatiórem perfécta definitióne sentírent. In sanctis ítaque praecónibus veritátis resurrectiónis est auctóritas. Prompti enim péreunt in mélius reparándi, quibus per angústias tribulatiónum aperítur éxitus ad amplitúdinem gaudiórum.

℟. Filiae Jerúsalem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Episcopi.

Tract. lxxxi. *in Joannem.*

ITEM se esse dixit Jesus, et discípulos suos pálmites, et agrícolam Patrem : unde jam pridem, sicut potúimus, disputátum est. In hac autem lectióne,

cum adhuc de seípso, qui est vitis, et de suis palmítibus, hoc est discípulis, loquerétur : Manéte, inquit, in me, et ego in vobis : non eo modo illi in ipso, sicut ipse in illis. Utrúmque autem prodest, non ipsi, sed illis. Ita quippe in vite sunt pálmites, ut viti non cónferant, sed inde accípiant, unde vivant : ita vero vitis est in palmítibus, ut vitále aliméntum subminístret iis, non sumat ab eis. Ac per hoc et manéntem in se habére Christum, et manére in Christo, discípulis prodest utrúmque, non Christo. Nam praecíso pálmite potest de viva radíce álius pulluláre : qui autem praecísus est, sine radíce non potest vívere.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

BENIQUE adjúngit et dicit : Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me mansérítis. Magna grátiae commendátio, fratres mei, corda ínstruit humílium, ora óbstruit superbórum. Ecce cui, si audent, respóndeant, qui ignoránte Dei justítiam et suam voléntes constitúere, justitiae Dei non sunt subjécti. Ecce cui respóndeant sibi placéntes, et ad bona ópera faciénda Deum sibi necessárium non putántes. Nonne huic resístunt veritáti hómines mente corrúpti, réprobi circa fidem, qui respóndent et loquúntur iniquitátem, dicéntes : A Deo habémus, quod hómines sumus; a nobis ipsis autem, quod justi sumus? Quid dícitis? Quid vos ipsos decípitis, non assertóres, sed praecipitatóres líberi arbítrii ex alto elatiónis per inánia praesumptiónis in profúnda submersiónis? Neque vox vestra est, quod homo ex semetípso facit justítiam : hoc est altum elatiónis vestrae.

℟. Cándidi facti.

Lectio nona legitur de S. Vitale Mart. ut in Breviario.

In Laudibus pro S. Vitale Mart. Ant. Lux perpétua. ℣. Sancti et justi.

Oratio. Praesta, quaesumus. *ut in Breviario.*

DIE XXIX. APRILIS.

In Festo **S. Petri,** *Martyris. Duplex.*

Cum Commem. Octavae S. Adalberti.

In Laudibus pro Octava S. Adalberti, Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et aeternitas témporum, allelúia.

℣. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in haereditátem sibi, allelúia.

Oratio. Omnípotens, sempitérne Deus. *supra.*

DIE XXX. APRILIS.

Octava S. Adalberti,

Episc. et Mart. Duplex.

Omnia ut in die Festo, praeter sequentia.

Et fit Commemor. de S. Petro Mart. Ánta. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúia : vos elégit Deus in haereditátem sibi, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors sanctórum ejus, allelúia.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio iv.

Sermo vi. *de Natali SS. Octavii et Soc. Mart.*

EXEMPLO mártyrum didícimus Christo crédere, didícimus contuméliis vitam aetérnam quaerere, mortem didícimus non timére. Vidéte ergo, quid martyribus debeámus, in quo alter tortus est, ut álius salvarétur : alter carnificem pértulit, ut Christum alter cognósceret : alter morti addíctus est, ut álius vita potirétur aetérna, et ad postrémum Sanctus occísus est, ut peccátor eváderet. Beáti ígitur Mártyres nec sibi vivérunt, nec sibi sunt mórtui. Exémplum enim nobis reliquérunt bene vivéndo conversatiónis, tolerándo fórtiter passiónis. Nam ídeo Dóminus per totum mundum divérsis in locis pati Mártyres vóluit, ut tamquam idónei testes nos praesénti quodam fídei exémplo suae confessiónis urgérent : ut humána fragílitas, quae praedicatióni domínicae áditu longióre vix credit, vel praesénti oculórum martyrio créderet beatórum.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

CUNCTI ígitur Mártyres devotíssime percoléndi sunt : sed speciáliter ii venerándi sunt a nobis, quorum relíquias possidémus. Illi enim nos oratiónibus ádjuvant ; isti étiam ádjuvant passióne. Cum his autem nobis familiáritas est : semper enim nobíscum sunt, nobíscum morántur ; hoc est et in córpore nos viventes custódiunt, et de córpore recedéntes excípiunt : hic, ne peccatórum nos labes absúmat : ibi, ne inférni horror invádat. Nam ídeo hoc a majóribus provísum est ut Sanctórum óssibus nostra córpora sociémus : ut, dum illos tártarus métuit, nos poena non tangat, dum illos Christus illúminat, nobis tenebrárum calígo diffúgiat.

℟. In servis tuis.

Lectio vi.

CUM sanctis ergo Martyribus quiescéntes evádimus inférni ténebras eórum própriis méritis, áttamen consócii sanctitáte. Ait enim Dóminus Petro : Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo ecclésiam meam, et portae ínferi non praevalébunt ei. Si ergo Apóstolo et Mártyri Petro inférni porta non praevalet, quisquis sociátur Mártyri, tártaro non tenétur. Mártyres enim inférni porta non pássidet, quóniam eos paradísi regna suscípiunt. Nam vidémus eos útique jam regnáre. Cérnimus enim ab iis frequénter obséssos ab immundíssimis daemónibus hómines liberári : ita ut coelésti medicína et captíva ánima de diáboli láqueis eruátur, et ipse diábolus vínculis ígneis alligátus producátur de sua captivitáte captívus; ut, qui praedam paulo ante céperat, ipse subdátur in praedam.

℟. Fíliae Jerúsalem.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Ego sum vitis, vos pálmites. *de Communi Martyrum Tempore Paschali.*

Vesperae de SS. Philippo et Jacobo Apostolis, cum Commemoratione diei Octavae S. Adalberti.

DOM. II. POST PASCHA.

In Festo **S. Adalberti,**

Episc. Mart. et Patr. Regni Hungariae. Duplex i. classis cum Octava.

In Archid. Strigoniensi.

Omnia ut supra die XXIII. Aprilis.

FERIA SECUNDA

INFRA OCTAVAM.

Officium dicitur, ut in Festo.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ADALBERTUS Bohémus Episcopus et Martyr ínclytus, patre Sláunico, Libicénsi Cómite, et matre Strezisláva nobilíssimis paréntibus natus, vir spíritu et grátia apostólica praeditus, planéque ipse apostólicus, in illud tempus divína voluntáte íncidit, quo Slavis adhuc in regióne umbrae mortis habitántibus, sol Evangélii oríre coepit. Puer periculóso morbo oppréssus, Deo matríque ejus dicátur. Quem non prius paréntes domo emíttunt, quam totum psaltérium memória teneret.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

MAGDEBURGENSI deínde Episcopo educándus datur. Quem ille cum ob exímiam

índolem, tum ob egrégium in stúdiis proféctum compléxus, tantum adamávit, ut ei, pro Voitécho populári nómine, nomen suum Adalbérti in Confirmatióne imposúerit. Novem totos annos magna constántia ibídem commorátus, ob insígnes tandem virtútes, summúmque pietátis stúdium, post mortem Ditmári Pragénsis Epíscopi, unánimi totíus pópuli consénsu, príncipis voluntáte, Ottónis imperatóris approbatióne, solis daemóniis reclamántibus, Epíscopus designátur. Pragam vili et símplici equo, et fraeno canabáceo venit : ac post pédibus cáthedram suam ádiit.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

IN Episcopátu ita se gessit. Quarta parte provéntuum episcopátus, more véteri, conténtus fuit; mensa ejus duódecim páuperes alébat semper. Merídies prandéntem (praeter dies festos,) média nox dormiéntem nunquam vidit. Lectus honéste stratus; somni tamen locus humus, et subjéctus cápiti lapis erat. Summa, et argumentum vitae : pie sevérus, et gráviter mitis fuit. In qua coelésti et angélica vita illud virum sanctum torquébat : quod post tot labóres suos, Pragénses nihil proficerent, sed magis in detérius abírent : clerus, contra omnem véterem disciplínam, ab uxóribus abstinére nollet : cives incéstu ac pluralitáte uxórum sese contaminárent : Christianíque Judaeis in servitútem venumdaréntur. Fugiébat somnus ab óculis boni pastóris : cum praesértim in somnis illi Christus apparuísset illa forma, qua Judaeis aliquándo a Juda vénditus erat.

℟. Filiae Jerúsalem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. lxxx. *in Joannem.*

CUM Christus de Patre tamquam de agrícola dixisset, quod infructuósos pálmites tollat, fructuósos autem purget, ut plus afferant fructus : contínuo étiam seipsum mundatórem pálmitum osténdens : Jam vos, inquit, mundi estis, propter sermónem, quem locútus sum vobis. Ecce et ipse mundátor est pálmitum, quod est agrícolae, non vitis

officium, qui étiam pálmites, operários suos fecit; nam et si non dant increméntum, impéndunt tamen áliquod adjuméntum : sed non de suo, qui sine me, inquit, nihil potéstis fácere. Audi étiam ipsos confiténtes : Quid autem est Apóllo? Quid autem Paulus? Minístri, per quos credidístis, et unicuíque sicut Dóminus dedit. Ego plantávi, Apóllo rigávi. Et hoc ergo sicut unicuíque Dóminus dedit, non ítaque de suo.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

QUAM vero quod séquitur : Sed Deus increméntum dedit; non per illos, sed per se ipsum facit. Excédit hoc humánam humilitátem, excédit angélicam sublimitátem : nec omníno pértinet, nisi ad agrícolam trinitátem. Jam vos mundi estis; mundi scílicet, atque mundándi. Neque enim nisi mundi essent, fructum ferre potuíssent : et tamen omnem, qui fert fructum, purgat agrícola, ut fructum plus áfferat, purgátur adhuc. Quis enim est in hac vita sic mundus, ut non sit magis magísque mundándus? Ubi, si dixérimus, quia peccátum non habémus, nos ipsi sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si autem conféssi fuérimus peccáta nostra, fidélis est et justus, qui dimíttat nobis peccáta, et mundet, nos ab omni iniquitáte. Mundet ítaque mundos, hoc est fructuósos; ut tanto sint fructuosióres, quanto fúerint mundióres.

℟. Cándidi facti sunt.

Lectio ix.

QUAM vos mundi estis propter verbum, quod locútus sum vobis. Quare non ait: Mundi estis propter baptísmum, quo loti estis; sed ait : propter verbum, quod locútus sum vobis : nisi quia et in aqua verbum mundat? Accédit verbum ad eleméntum, et fit Sacraméntum étiam ipsum, tamquam visíbile verbum. Nam et hoc útique díxerat, quando pedes discípulis lavit : Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet : sed est mundus totus. Unde ista tanta virtus aquae, ut corpus tangat, et cor ábluat, nisi faciénte verbo : non quia dícitur, sed quia créditur? Nam et in ipso verbo, áliud est sonus tránsiens, áliud virtus manens. Hoc est verbum fidei, quod praedicámus, ait Apóstolus: Quia si conféssus fúeris in ore tuo, quia Dóminus est Jesus; et credíderis in corde tuo, quia Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur

ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem.

Te Deum laudámus.

FERIA TERTIA
INFRA OCTAVAM.

Officium dicitur ut in Festo.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

QUI cum univérsam divi Pauli in curándis illis medicínam, praedicándi, instándi, arguéndi, increpándi, obsecrándi, Sátanae tradéndi consumpsísset, nec profecísset tamen quidquam, de seípso sollícitus esse coepit. Gregem ígitur Deo, summo pastóri, et príncipis fílios Strachiquáso mónacho comméndat: ipse Jerosólymam peregrinatiónem súscipit. Neque prius tamen, quam ad commúne illud christiáni orbis oráculum Sedem apostólicam veníret, ex cujus auctoritáte ómnia se velle fácere constitúerat. ℟. Lux perpétua.

Lectio v.

CONSILIA ínterim multa úndique collégit: ad montem Cassínum venit: voluntátem et institútum suum Pátribus illíus loci propónit. Suádent illi, ut quiétam pótius et pacíficam vitam in uno loco tránsigat, quam istam incértam et multis perículis obnóxiam. Confírmat hoc idem consílium sanctus Nilus Graecus, institúta sancti Basilíi secútus: Romam eum redíre jubet, Leoníque Abbáti sancti Bonifácii Romae comméndat. Ubi quinquénnium totum in omni charitáte, humilitáte, obediéntia, meditatióne, miráculis clarus commorátus: nullum tam vile in eo loco munus ac servíle arbitrátus, quod non libénter ac sponte obíret.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

CERTAESI tandem orbitátis suae Pragénses et ipsi príncipes, ad Archiepíscopum Moguntinénsem duos mónachos, Papátem, Christianúmque mittunt, Adalbértum Epíscopum suum répetunt, omnem emendatiónem vitae pollicéntur. Mittit cum iísdem núntiis Romam ad Pontíficem Archiepíscopus, Póntifex Adalbértum ad suos redíre jubet. Qui cum ad quoddam Bohémiae óppidum die Dómini pervenísset, ibíque frequéntes núndinas, et mercátum offendísset; Haec est, inquit, illa morum emendátio? Pergit tamen ultra.

℟. Fíliae Jerúsalem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatu lxxxi. *in Joannem.*

ITEM se esse dixit Jesus et discípulos suos pálmites, et agrícolam Patrem : unde jam pridem sicut potúimus, disputátum est. In hac autem Lectióne, cum adhuc de seipso, qui est vitis, et de suis palmítibus, hoc est discípulis, loquerétur : manéte, inquit, in me, et ego in vobis : non eo modo illi in ipso, sicut ipse in illis. Utrúmque autem prodest non ipsi, sed illis. Ita quippe in vite sunt pálmites, ut viti non cónferant, sed inde accípiant unde vivant : ita vero vitis est in palmítibus, ut vitále aliméntum subminístret illis, non sumat ab eis. Ac per hoc, et manéntem in se habére Christum, et manére in Christo : discípulis prodest utrúmque, non Christo. Nam praecíso pálmite, potest de viva rádice álius pulluláre : qui autem praecísus est, sine radíce non potest vívere.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

BENIQUE adjúngit, et dicit : Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me mansériti. Magna grátiae commendátio, fratres mei, corda ínstruit humílium, ora óbstruit superbórum. Ecce cui, si audent, respóndeant qui ignoránte Dei justítiam, et suam voléntes constitúere, justítiae Dei non sunt subjécti. Ecce cui respóndeant, sibi placéntes, et ad bona ópera faciénda Deum sibi necessárium non putántes.

℟. Cándidi facti.

Lectio ix.

NONNE huic resístunt veritáti, hómines mente corrúpti, réprobi circa fidem, qui respóndent et loquúntur iniquitátem, dicéntes : A Deo habémus quod hómines sumus ; a nobis ipsis autem, quod justi sumus ? Quid dícitis ? Quid vos ipsos decípitis, non assertóres, sed praecipitatóres líberi arbítrii, ex alto elatiónis per inánia praesumptiónis in profúnda submersiónis ? Neque vox vestra est, quod homo ex semet-

ípso facit justítiam : hoc est altum elatiónis vestrae.

Te Deum laudámus.

FERIA QUARTA

INFRA OCTAVAM.

Officium dicitur ut in Festo.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EFFUNDITUR urbs in amplexum Praesulis sui, Pastórem suum submísse venerátur. Sed non diutúrnum fuit hoc gáudium; súbito ad idem volutábrum rédeunt. Quos vir sanctus támdiu sústinet, dum a sacrárum aedium violatióne continérent; at ubi eas invádi, ac sontes, qui illuc tamquam ad sanctíssimum locum confugiébant, per vim rapi videt, ámplius sibi frustra non esse laborándum constítuit: planéque apostólico spíritu incitátus, de Géntium conversióne cogitáre íncipit, Hungarórum, inquam, Prussórum et Lithuanórum, expeditiórem hanc viam ad martyrium ratus. Neque tamen id sine voluntáte, et benedictióne Sedis apostólicae fácere vóluit. Romam ígitur íterum venit.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

SED Moguntínus Episcopus suum répetit, Póntifex Adalbértum solátur, ac ea lege Pragam redíre jubet, si Pragénses parére volúerint; alióquin institútum Géntium convertendárum urgére jubet. Paret ánima parére consuéta. Invisendórum Mártyrum causa, in comitátu Ottónis, qui tum in Gálliam revertebátur, proficíscitur: magno Imperatóris fructu et aedificatióne quem in eódem étiam cubículo secum vir magnus noctu esse volébat. Aulicos doctrína et exémplo édocet. In itínere de nova in se Pragénsium injúria cognóscit, tres scílicet fratres suos ab illis esse caesos. Ut autem mélius de tota causa instruerétur, ad probándam erga se Pragénsium voluntátem mittit. De qua cum nihil sane cognovísset, Deo grátias agit, Davídico illo usus: Dirupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

IN Hungáriam ígitur cum suo Gaudéntio, sive Radríno próperat: Regem Geisam in fide ac omni virtúte confírmat: fílium ejus, divum Stéphanum vel baptízat (ut álii volunt) vel sacro

chrísmate confírmat: pópulum ínstruit ac solátur: idolórum relíquias subvértit. Annum et ámplius ibi morátus, in Polóniam deinde, vicínam et cognátam Bohémis gentem, proficiscitur. Accéptus honorífice a primóribus ceteráque multitúdine, et ab ipso Bolesláo Chabro duce, eámdem Polónis, quam Húngaris, navávit óperam, tum Cracóviae, et in itínere, qua veniébat tum Gnesnae imprímis, et eo quidem majóre stúdio et alacritáte, quod linguae et sánguinis cognátio Bohémis suis cum Polónis intercéderet. Mórtuo vero illis diébus Robérto, Gnesnénsi Archiepíscopo, Adalbértus, magnis príncipis précibus exorátus, suffícitur. ℟. Fíliae Jerúsalem.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evang. Ego sum vitis vera. *ut in Festo Dominicae praecedentis.*

FERIA QUINTA
INFRA OCTAVAM.

Offic. dicitur ut in Festo.
Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurr.
In secundo Nocturno.
Lectio iv.

ADALBERTUS Gnesnae, ubi triénnio commorátus fuísset, viso noctúrno divínitus admónitus, jam inde ab ínitio suscéptam ad Prussos peregrinatiónem, aegre dimitténtibus eum Polónis, perséquitur; relícto pro se Gaudéntio sive Radzíno Archiepíscopo. Ibi dum religiónem christiánam magna cum difficultáte, et patiéntia disséminat, a gente bárbara et immáni, daemonum et idolórum sacrifículis in Antístitem instigántibus veneránda mystéria péragens, prope óppidum sinus Venédici, quod Fisháusium póstea Germáni dixére, confóssus interfícitur, ac a fera plebe in partes dissecátur, cápite illíus ludíbrii causa in palo subláto, die vigésima tértia mensis Aprílis, anno Christi nongentésimo nonagésimo séptimo.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

QUJUS corpus póstea Bolesláus dux, dilata in áliud tempus ultióne a Prussis redémit, et mínimo quidem prétio: proptérea quod appénsum in statéra corpus perexíguum ponderáret; divína, ut créditum est, virtúte efficiénte. Tantum enim argénti, sive auri (ut álii volunt) bárbari pacti erant, quantum córporis pondus adaequáret. Dedúctum solémni pompa, primum in Tremesnénsi monastério

collocávit, nec multo post ad Gnesnénsen basílicam tránstulit.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

HEC mora, coepit locus et monuméntum inclyti Mártyris Christi plúrimis, et salutáribus humáno géneri clarére miráculis. Hac ígitur fama motus Otto Rufus, tértius ejus nóminis imperátor Románus, ab Itálica sive expeditióne, sive peregrinatióne revértens, cum permágno et spléndido comitátu, pacátus in Polóniam ad sepúlchrum novi Mártyris (quem vivus amábat et cum quo aliquándo conversátus fúerat) exsolvéndi voti causa, quod gravi morbo implicátus vóverat, venit. Príncipi Bolesláo pro múnere hospitáli lánceam divi Maurítii, et corónam régiam donat, regémque fieri jubet. Vicíssim bráchium divi Adalbérti a novo rege accépit; quod Romae in ínsula ad divi Bartholomaei aedem ab eo depositum háctenus conspícitur.

℟. Fíliae Jerúsalem.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episc. in Evang. Ego sum vitis vera. *ut Feria II. praecedente.*

FERIA SEXTA

INFRA OCTAVAM.

Officium dicitur ut in Festo.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Ambrósii Episcopi.

Lectio iv.

Tom. v. Serm. vi. de Natali SS. MM.

EXEMPLO Mártyrum didícimus Christo crédere, didícimus contuméliis vitam aetérnam quaerere, mortem didícimus non timére. Vidéte ergo quid Martyribus debeámus, in quo alter tortus est, ut álius salvarétur: alter carnificem pértulit, ut Christum alter cognósceret: alter morti addíctus est, ut álius vita potirétur aetérna, et ad pósterum sanctus occísus est, ut peccátor eváderet. Beáti ígitur Mártyres, nec sibi vixérunt, nec sibi sunt mórtui: exémplum enim nobis reliquérunt bene vivéndo, conversatiónis, tolerándo fórtiter, passiónis. Nam ídeo Dóminus per totum mundum, divérsis in locis pati Mártyres vóluit, ut tamquam idónei testes, nos praesénti quodam fídei exémplo suae confessiónis urgérent: ut humána fragílitas, quae praedicatióni domínicae áditu longióre vix

credit, vel praesénti oculórum martyrio créderet beatórum.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

CUNCTI ígitur Mártyres devotíssime percoléndi sunt: sed speciáliter ii venerándi sunt a nobis, quorum relíquias possidémus. Illi enim nos oratiónibus ádjuvant; isti étiam ádjuvant passióne. Cum his autem nobis familiáritas est : semper enim nobíscum morántur; hoc est, et in córpore nos vivéntes custódiunt, et de córpore recedéntes excípiunt : hic, ne peccatórum nos labes ábsumat : ibi, ne inférni horror invádat. Nam ídeo hoc a majóribus provísum est, ut Sanctórum óssibus nostra córpora sociémus : ut dum illos tártarus métuit, nos poena non tangat; dum illos Christus illúminat, nobis tenebrárum calígo diffúgiat.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

CUM sanctis ergo Martyribus quiescéntes, evádimus inférni ténebras eórum própriis méritis, áttamen consócii sanctitáte. Ait enim Dóminus Petro : Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam, et portae ínferi non praevalébunt ei. Si ergo Apóstolo et Mártyri Petro inférni porta non praevalet : quisquis sociátur Mártyri, Tártaro non tenétur. Mártyres enim inférni porta non póssidet, quóniam eos paradísi regna suscípiunt. Nam vidémus eos útique jam regnáre : cérnimus enim ab iis frequénter obséssos ab immundíssimis daemónibus hómines liberári : ita ut coelésti medicína, et captíva ánima de diáboli láqueis eruátur, et ipse diábolus vínculis ígneis alligátus, producátur de sua captivitáte captívus; ut qui praedam paulo ante céperat, ipse subdátur in praedam.

℟. Fíliae Jerúsalem.

In tertio Nocturno, Homilia S. Augustini Episc. in Evang. Ego sum vitis vera. *ut Feria III. praecedente.*

DOM. III. POST PASCH.

In Festo **Patrocinii S. Joseph,** *Conf. Duplex ii. classis.*

Omnia ut in Breviario, eadem Dominica.

DIE IV. MAII.

In Festo **S. Floriani** *Mart. Duplex.*

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Floriáni Mártyris tui solemnitáte laetíficas : concéde propítius; ut cujus gloriósum triúmphum venerámur in terris, societátis ejus laetítiam adipísci mereámur in coelis. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FLORIANUS Martyr passus est Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus, persecutióne décima éaque última. Quum Thébaíae audivísset quadragínta mílites, qui sub ejus signis aliquándo stipéndia merébant, Laureácum Noríci martyrii causa ablegátos, ac ibi váriis torméntis consúmptos esse, festíne ad illud óppidum se cóntulit, turpe putans, veteránum in tam pulchra victória a tyrónibus vinci. Comprehénsus sístitur Aquilíno praeféeto. Qui cum in confessióne Jesu Christi constánter perseveráret, fústibus, praeféeti jussu, semel atque iterum caeditur in scápulis, deínde ferro acúto gráviter verberátur. Ad extrémum, saxo ad collum appénso in flúvium Anásum déjici jubétur.

℟. Lux perpétua.

Lectio v.

AUDENS ibat a conspéctu júdicis Floriánus. Ad pontem ubi venit, ímpretrat oratiónis tempus. In qua cum tota hora commorarétur, audácior quidam accúrrit, ac Mártyrem in flúvium déjicit; in quem conféstim décidit calígo, et ténebrae. Sed ecce Dei servis sérviunt ómnia : depórtat flúvius Sancti corpus et ad saxum expónit. Míttitur a Deo inusitátae magnitúdinis áquila, quae corpus Sancti ab omni protéxit injúria. Apparet demum in somnis piae cuídam muíleri Valériae, ac ut corpus suum condat, ádmonet, Romam póstea transfértur, ac cum princípibus Diáconis Stéphano et Lauréntio collocátur, magno urbis solátio ac praesídio. Nam ejus advéntu omnis barbarórum furor, qui tum Urbem, et univérsam Itáliam vexábat, resédit, paxque optáta restitúta est. ℟. In servis suis.

Lectio vi.

Sermo sancti Bernárdi de sancto Cleménte seu de tribus aquis.

GRETIOSA in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus. Beátus Martyr, cujus hódie solémnia celebrámus, morte córporis triumphávit. Fecit síquidem de ne-

cessitáte virtútem, poenam peccáti in méritum glóriae commutávit. Fidélem se probávit in módico, ut dignus invenirétur supra multa constítui. Módicum namque erat, et omníno módicum quidquid prius accéperat ánima illa beáta, quantum ad eam glóriam, quam praesénti proméruit passióne. Omnis enim delectátio hujus mundi, universae ejus glóriae, quidquid dénique in eo conspícitur, prorsus módicum est in illíus felicitátis, in illíus glóriae, in illíus beatitúdinis comparatióne. Si tamen vel módicum dici debet, et non pótius nfhilum, vapor ad módicum parens. Fidélem ille se probávit ei, qui déderat, quum pro ejus amóre univérsa contémpsit.

℟. Fíliae Jerúsalem.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* xv.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandrini.

In Joann. lib. 10. Cap. xv.

QUT quantum opórteat inhaerére sibi, et ab eo pendére, et quantum nobis hoc prodest, osténderet, vitem sefpsum exémpli, ratióne, et pálmites affíxos in eo credéntes appellávit : qui participatióne spíritus, per quem Salvatóri conjúngimur, natúrae suae communicámus. Qui enim Dómino, ut ait Paulus, adhaeret, unus est spíritus cum eo.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

QUEMADMODUM ígitur voce prophética basis, et fundaméntum appellátur (in ipso enim aedificámur vivi lápides, spiritualésque facti, ad habitáculum Dei in spíritu, et sacerdótium sanctum; nec aedificári nisi per Christum póssumus) sic vitis appellátur, ut mater, et nutrix pálmitum. Regeneráti enim ex Christo, et per ipsum in spíritu sumus ad feréndum fructum vitae non illíus priscae, sed hujus novae, quae est per fidem, et charitátem erga ipsum.

℟. Cándidi facti.

Lectio ix.

CONSERVAMUR ítaque in hoc statu, et ad hoc, ut ita díxerim, insérti quodámmodo ipsi sumus, id est fírmiter retinéntes trádita nobis ab ipso mandáta, studentésque hujus nobilitátis bonum serváre. Quod fit, si Spíritum sanctum, per quem in

nobis Deus hábitat, non offendámus.

Te Deum laudámus.

DIE XVI. MAII.

In Festo S. Joannis Nepomuceni, *Martyris. Duplex majus.*

AD I. VESPERAS.

Ána. Interrogábat eum rex. *cum reliquis de Laudibus. Psalm.* Dixit Dóminus. *cum reliquis ex primis Vesperis de Communi Apostolorum.*

Capit. Eccli. xxi. xxviii.

LABIA imprudéntium stulta narrábunt; verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus.

INVICTUS heros Núminis,
Mergéndus unda flúminis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.
Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera;
Manus ligántur fúnibus;
Artus cremántur ígnibus.
Sed haec Joánnes déspicit,
Nec regis iram réspicit.
Secréta non vult pándere,
Horret sigíllum frángere.
Stat mutus agnus ínnocens,
Nil de tegéndis próferens:
Stat, dumque rex nil élicit,
E ponte justum déjicit.
Praeceps ab alto stérnitur,
Undis profúndis mérgitur:
Mersum sed applaudéntibus
Undae salútant ígnibus.
Stellae natant in flúmine:
Illi paréntant lúmine:
Docétque coeli cláritas,
Quae sit Joánnis cháritas.
Da, sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit fírmitas,
Aut lacrymárum flúmina
Mergant cadéntum crímina. Amen.

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est, allelúia. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum, allelúia.

Ad Magnificat, Ána. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam: et in ipsa laudábo eum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui ob invictum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti: da, ut ejus exémplo et intercessióne ori nostro custódiam poneńtes, beátis qui lingua non sunt lapsi annumerémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia. *Psalm.* Veníte, exsultémus.

Hymnus.

IN profúnda noctis umbra
Et gravi calígine
Lustrat aedem flamma munda,
Sic jubénte Númine.
Nocte náscitur Joánnes;
Astra coelo dévolant :
Nocte mérgitur Joánnes;
Astra funus ápparant.
Hinc cor ejus igne flagrans
Fortis urit cháritas :
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitas.
Nunc amóre cor bonórum
Ad salútem pértrahit :
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.
Páuperes solátur aere,
Derelíctis súbvenit :
Non sinit justos jacére :
Damna famae praepedit.
Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem;
Corde regnet cháritas.
Amen.

In primo Nocturno.

Ánta. Erit lumen Israel in igne, et sanctus ejus in flamma, allelúia.

Psalm. Beátus vir. *cum reliquis de Communi unius Martyris.*

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est, allelúia. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum, allelúia.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.* xxi. xxvi.

STULTUS a fenéstra respíciet in domum : vir autem erudítus foris stabit. Stultítia hóminis auscultáre per óstium : et prudens gravábitur contumélia. Lábia imprudéntium stulta narrábunt : verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum : et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur : et qui cum eo mánserit, odiósus erit : tácitus et sensátus honorábitur.

℟. Metuébat rex Joánnem, * Sciens eum virum justum et sanctum, allelúia. ℣. Et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libénter eum audiébat. — Sciens eum.

Lectio ii. *Cap.* xxviii. xxi.

FLAGÉLLI plaga livórem facit : plaga autem linguae comminuet ossa. Multi cecidérunt in ore gládii : sed non sic, quasi qui interiérunt per linguam suam. Beátus, qui tectus est a lingua nequam, qui in iracúndiam illíus non transívit, et qui non attráxit jugum illíus, et in vínculis ejus non est li-

gátus. Jugum enim illíus jugum férreum est, et vínculum illíus vínculum aereum est. Mors illíus mors nequíssima, et útilis pótius inférnus quam illa.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus; in pace et in aequitáte ambulávit mecum : * Et multos avértit ab iniquitáte, allelúia. ℣. Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus. — Et.

Lectio iii.

PERSEVERANTIA illíus non permanébit, sed obtinébit vias injustórum : et in flamma sua non combúret justos. Qui relínquunt Deum, íncident in illam, et exardébit in illis et non exstinguétur, et immittétur in illos quasi leo, et quasi pardus laedet illos. Saepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia et seras. Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et fraenos ori tuo rectos. Et atténde, ne forte labáris in lingua, et cadas in conspéctu inimicórum insidiántium tibi, et sit casus tuus insanábilis in mortem.

℟. Saepívi aures meas spinis. * Et ori meo feci óstia et seras, allelúia. ℣. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. — Et ori. Glória Patri. Et ori.

In secundo Nocturno.

Aña. Non quaesívit a Dño ducátum, neque a rege cáthedram honóris, allel.

℣. Pone Dómine custódiam ori meo, allelúia. ℟. Et óstium circumstántiae lábiis meis, allelúia.

Lectiones. Joánnes Nepomúci Bohémiae óppido. *ut in Appendice Breviari, cum ℟℟. sequentibus.*

℟. *i.* Instans oratióni et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino : * Quia erat vir bonus et plenus spíritu sancto, allelúia. ℣. Et apponebátur multa turba Dómino. — Quia erat.

℟. *ii.* Dispérsit, dedit paupéribus : * Justítia ejus manet in saeculum saeculi, allelúia. ℣. Beátus, qui intélligit super egénum, et páuperem. — Justítia.

℟. *iii.* Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi : * Propter quod vigiláte, allelúia. ℣. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. — Propter. Glória Patri. Propter.

In tertio Nocturno.

Aña. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas, allelúia.

℣. Dixi : Custódiam vias meas, allelúia. ℟. Ut non delínquam in lingua mea, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xi.

IN illo témpore : Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis ait illi : Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

In Evang. Homil. vi.

DIMISSIS Joánnis discípulis quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid exístis vidére in desérto? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram inflécit. Et quid per arundinem nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, in partem quámlibet inclinátur. Si enim ab humáno ore aura favóris fláverit, hilarescit et extóllitur : sed si inde ventus detractiónis erúperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furóris inclínat.

℟. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis, quae fecit rex, adjécit et hoc : * Et inclúsit Joánnem in cárcere, allelúia. ℣. Labóro usque ad vínculа, quasi male óperans ; sed verbum Dei non est alligátum. — Et inclúsit.

Lectio viii.

SED arúndo agitáta vento Joánnes non erat; quia nec blandum grátia, nec cujúslibet detractiónis ira ásperum faciébat; nec próspera hunc erígere, nec advérsa nóverant inclináre. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quem ab status sui rectitúdine nulla rerum varietas inflectébat. Discámus ergo, fratres caríssimi, arúndo vento agitáta non esse. Solidémus ánimum inter auras linguárum pósitum, stet inflexíbilis status mentis. Nulla nos detráctio ad iram próvocet, atque ad remissiónem inútilis grátiae nullus favor inclínet. Non nos próspera élevent, non advérsa pertúrbent : ut, qui soliditáte fídei fígimur, nequáquam rerum transeúntium mobilitáte moveámur.

℟. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili : * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem, allelúia. ℣. Transvéxit illum per aquam nímiam,

inimícos autem illíus demérsit. — Et fuit. Glória Patri. Et fuit.

Lectio ix.

HDHUC autem de ejus expressióne subjúngitur : Sed quid exístis vidére in deserto? hóminem móllibus vestítum? Ecce, qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestítus Joánnes fuísse descríbitur. Et quid est dícere : Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt, nisi apérta senténtia demonstráre, quia non caelésti, sed terréno regi mílitant ii, qui pro Deo pérpeti áspera fúgiunt, et solis exterióribus déditi praeséntis vitae mollítiem et delectatiónem quaerunt?

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

1. Interrogábat eum rex multis sermónibus; at ipse nihil illi respondébat, allelúia.

2. Rex dixit : Ne abscóndas a me verbum, quod te intérrogo. Dixi : Secrétum meum mihi, secrétum meum mihi, allelúia.

3. Affirmábat rex, se dívitem et beátum factúrum. Non obédio praecépto regis, sed praecépto legis, quae data est nobis, allelúia.

4. Tunc rex accénsus ira in hunc super omnes crudélius desaevit, allelúia.

5. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se, allelúia.

Capit. Eccli. xxi. xxviii.

SABIA imprudéntium stulta narrábunt : verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum : et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus.

VIX in sepúlcro cónditur,
Signis Joánnes próditur;
Per crátium repágula
Intérmicant mirácula.
Hinc ejus hostes íllico,
Pudóre maesti público,
Ultríce dextra Núminis
Poenas repéndunt críminis.
Hic damna rerum flentibus
Famaeve conqueréntibus
Abdúcta res revértitur,
Abláta fama rédditur.
Hic corpus aegritúdines,
Tempus vicissitúdines,
Perículum secúritas,
Mortem fugit mortálitas.
Hic viva lingua mártyris,
Sed muta, voce sánguinis
Clamans ut Abel, ímprobat,
Regíque crimen éxprobrat.
Unius o da trínitas
Triúmque simplex únitas,
Ut, qui Joánni súpplicant,
Id ímpetrent, quod flágitant. Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam, allelúia. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me, allelúia.

Ad Benedictus, Ánta. Quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále silénti um nova ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti : da, ut ejus exémplo et intercessióne ori nostro custódiam ponéntes, beátis qui lingua non sunt lapsi annumerémur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Ánta. Rex dixit.

Capitulum. Lábia imprudéntium. *ut supra.*

℟. *br.* Sacraméntum regis abscóndere bonum est, * Allelúia, allelúia. Sacraméntum.

℣. Opera autem Dei reveláre honorificum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sacraméntum.

℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo, allelúia. ℟. Et óstium circumstántiae lábiis meis, allelúia.

AD SEXTAM.

Ánta. Affirmábat rex.

Capit. Eccli. xxviii. xxviii.

SEPI aures tuas spinis : linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia et seras.

℟. *br.* Pone, Dómine, custódiam ori meo : * Allelúia, allelúia. Pone. ℣. Et óstium circumstántiae lábiis meis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Pone.

℣. Dixi : custódiam vias meas, allelúia. ℟. Ut non delínquam in lingua mea, allelúia.

AD NONAM.

Ánta. Beátus.

Capit. Eccli. xxviii. xxix.

AURUM tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et fraenos ori tuo rectos : et atténde, ne forte labáris in lingua.

℟. *br.* Dixi : Custódiam vias meas, * Allelúia, allelúia. Dixi. ℣. Ut non delínquam in lingua mea. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Dixi.

℣. Pósui ori meo custódiam, allelúia. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Ánta. Interrogábat eum rex. *cum reliquis de Laudibus, ut supra. Psalmi de Communi.*

Capitulum. Lábia imprudéntium. *ut supra.*

Hymnus.

JAM faces lictor ferat, et minántem
Jam ferox ensem, rabidúmque tortis

Vínculis ferrum, sacra ni sacérdos
Abdita pandat.
Séntiet vires, animaeque magnae
Pródigum pectus. Violéntus ira
Non quatit recti sólida tenácem
Mente satélles.
En ruit praeceps tumulátus unda
Martyr, et fluctu plácido siléntem
Náufragus linguam melióris aevi
Servat in usum.
At superjéctae fácili natántes
Amne discúrrunt rutilántque circa
Mártyrem flammae : bene gesta plaudens
Ornat Olympus.
Ornat : et linguam, rósei instar ignis,
Vívidam servans et adhuc rubéntem,
Indicat, quaenam fúerit tacéntis
Grátia linguae.
Sit decus Patri, genitaeque Proli,
Spíritum laudent, ab utróque puris
Qui calet flammis, sine fine psallens
Orbis utérque.
Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam, allelúia. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me, allelúia.

Ad Magnificat, Ánta. In conspéctu poténtium admirábilis ero, fácies príncipum mirabúntur me : tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respícient, allelúia.

DIE XXX. MAII.

In Festo Inventionis Manus dexterae S. Stephani, *Regis Hungariae. Duplex majus.*

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia.

Ad primas Vesperas, in Hymno dicitur : Méruit suprémos.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Ánta. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in saeculum saeculi, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui es sanctórum tuórum splendor mirábilis, quique hodiérna die beáti Stéphani regis et Confessóris tui gloriósam déxteram revelásti, da nobis fámulis tuis de ejus semper protectióne gaudére. Per Dóminum.

Commem. S. Felicis Papae et Martyris.

AD MATUTINUM.

Lectiones primi Nocturni. Beátus vir. *ut in eodem Communi secundo loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

INTER cétera divínae poténtiae mirácula, quibus fámuli sui Stéphani sanctitátem illustráre Deus vóluit, illud praecípue éminet, quod venerándis ejus relíquiis elevátis, ad céteris membris resolútis, sola manus dextra miro pietátis Dei múnere íntegra et ab omni corruptióne immúnis deprehénsa fúerit. Quo scílicet novi miráculi indício prolíxam sancti regis tum in ecclésiis et locis piis fundándis instruendísque, tum in sublevándis egénis atque paupéribus largitátem in terris glorificáre Deus vóluit, et immarcescíbilem glóriae corónam illi jam retribútam in coelis non obscúre denuntiávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

SINGULARIS profécto fuit ejus cháritas in peregrínos, in quibus Christi Dñi Salvatóris imáginem devóto mentis affféctu suspíciens, incredíbile dictu est, quanta eos suscéperit alacritáte, fóverit benignitáte. Quotquot enim vel Hierosólymas ad sepúlcrum Dñi, vel Romam ad Apostolórum límina per Hungáriam iter suum instituérunt, eos omnes ut fratres excípere opportunísque subsídiis juváre stúduit. Qua ejus humanitáte provocáti cujuscúmque conditiónis peregríni, omísso itínere quod ántea mari tenébant, terréstrem Hungárici regni viam suscepérunt. Hanc autem charitátem ut fáceret perpétuam, tam Romae quam Constantinópoli ac Hierosólymis pro peregrínis excipiéndis constítuit hospítia opímis instrúcta redítibus. ℟. Amávit eum.

Lectio vi.

MULTA quidem ac magna fuére pietátis et misericórdiae ópera, quae sanctus palam et públice fecit. In id autem toto ánimi conátu intendébat, ut praecéptum Dómini adimpléret, dicéntis : Te autem faciénte eleemósynam, nésciat sinístra tua, quid fáciat dextra tua. Hinc solémne ei erat noctúrnas vigílias lavándis Christi fidélium pédibus et absconděndis in sinu páuperum eleemósynis impéndere. Quae charitátis offícia dum solus et ignótus expléret, non semel injúrias ac contumélias invícto hilaríque ánimo tolerávit. Hujus ítaque misericórdiae et benignitátis mérito sancti viri déxteram, inter cétera ossa diu quaesítam et non invéntam, ac tandem singulári Dei benefício incorrúptam repértam, beátus Ladisláus

Hungáriae rex in basílicam, quam largo sumptu et ditíssimo apparátu instaurávit, in magna Episcopórum et optimátum frequéntia inférri ac honorífice locári curávit. Cujus rei anniversáriam memóriam ex véteri institúto hodiérna celebritáte recólimus.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xv.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Fulgéntii Episcopi.

Ex Sermone de Conf.

SI non omnes possunt implére, quod Dñus ait: Véndite quae possidétis; illud tamen, quod adjécit dicens: date eleemósynam, ómnibus est possíbile, si adsit bona volúntas, ómnibus fácile, si non adsit dira cupíditas, ómnibus salúbre, si férveat cháritas, cunctis debet esse commúne, ut ómnibus donétur aetérna felícitas. Qui ergo tantam virtútem accépit a Dño, ut ómnia, quae in mundo sunt, coeléstis regni amóre contémnat; quae habet, vendat, et egénis expéndat. Qui vero tantae virtútis nondum est, de his, quae habet, in quantum habet, eleemósynam fáciat. ℟. Iste est qui.

Lectio viii.

PERFECTUS possídeat primum virtútis locum, imperféctus saltem pervéniat ad secúndum. Efficiátur ille glorióse dignus, sit iste sanctórum páuperum piíssimus consolátor. Hábeat iste apud Deum patrónos páuperes, quos ille se gaudet virtútis habére consórtes. Sit ille talis, qui cum Dómino judicatúrus sédeat; sit iste talis, quid ad déxteram judicándus assistat. Sit ille talis, qui aetérna tabernácula perpétuo jure possídeat; sit iste talis, quem ille recípiat. ¶ Thesáurum nostrum, fratres, in coelis ponámus, ut étiam cor nostrum in coelis habére possímus. Necésse est enim, ut, quo praecésserit dilectiónis thesáurus, illuc étiam cogitatiónis sequátur afféctus. Ideo véritas ait: Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit. Ut ergo in coelis thesaurizémus, coeléstia diligámus. Vis nosse, ubi thesaurízas? Atténde, quid amas. Vis nosse, quid amas? Atténde, quid cógitas. Ita fiet, ut thesáurum tuum judício tuae cogitatiónis intélligas. ℟. Sint lumbi.

Lectio nona et Commem. de S. Felice ut in Breviario. Si tamen hoc Festum transferatur, dividitur Lectio viii. in duas, ab illis verbis: ¶ Thesáurum nostrum.

Ad Benedictus, Ant. Stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum, allelúia.

Et fit Commemoratio S. Felicis Papae et Martyris.

Kalendarium.

Aprilis.

XXIII.	S. Adalberti, Episc. et Mart. Regnique Hungariae Patroni, *duplex i. classis cum Octava.*	1
XXIV.	S. Georgii, Martyris, *duplex.*	3
XXVII.	S. Peregrini, Confessoris, *duplex.*	3
XXVIII.	Sexta die infra Octavam S. Adalberti, Episc. et Mart.	5
XXIX.	S. Petri, Mart. *duplex.*	7
XXX.	Octava S. Adalberti, Episc. et Mart. *duplex.*	8
	Dominica ii. post Pascha. S. Adalberti, Episc. et Mart. *duplex i. classis cum Octava.*	9
	Dominica iii. post Pascha. Patrocinii S. Joseph, Conf. *duplex ii. classis.*	17

Majus.

IV.	S. Floriani, Martyris, *duplex.*	17
XVI.	S. Joannis Nepomuceni, Mart. *duplex.*	20
XXX.	Inventionis manus dexterae S. Stephani, Regis Hungariae, *duplex majus.*	26

Approbatio.

Officia propria Sanctorum Patronorum Regni Hungariae, aliaque ibidem recitari solita Auctoritate Nostra adprobamus, et typis vulgari permittimus.

Strigonii, die 1 *Nov.* 1880.

Joannes Card. Simor m. p.
Primas Hungariae,
Archiepiscopus Strigoniensis.

Imprimatur.
Tornaci, die 17 *Augusti,* 1881.
G. Bouvry V. G.

Typis Soc. S. Joannis Ev. Desclée, Lefebvre et Soc. — 1881.

✠ OFFICIA PROPRIA ✠

Sanctorum Patronorum Regni Hungariae,

aliaque ibi recitari solita.

Pars Hestiva.

DIE XVI. MAII.

In Festo S. Joannis Nepomuceni, *Martyris. Duplex majus.*

AD I. VESPERAS.

Añae. Interrogábat eum rex. *de Laudibus. Psalmi ex primis Vesperis de Communi Apostolorum.*

Capitul. Eccli. xxi. xxviii.

ABIA imprudéntium stulta narrábunt; verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus.

NVICTUS heros Núminis,
Mergéndus unda flúminis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.
Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera.
Manus ligántur fúnibus;
Artus cremántur ígnibus.
Sed haec Joánnes déspicit,
Nec regis iram réspicit.

Secréta non vult pándere,
Horret sigíllum frángere.
Stat mutus agnus ínnocens,
Nil de tegéndis próferens:
Stat, dumque rex nil élicit,
E ponte justum déjicit.
Praeceps ab alto stérnitur,
Undis profúndis mérgitur:
Mersum sed applaudéntibus
Undae salútant ígnibus.
Illi paréntant lúmine:
Stellae natant in flúmine:
Docétque caeli cláritas,
Quae sit Joánnis cháritas.
Da, sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit fírmitas,
Aut lacrymárum flúmina
Mergant cadéntum crímina. Amen.

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est. ℟. Opera autem Dei reveláre honoríficum.

Ad Magnificat, Ánta. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam: et in ipsa laudábo eum.

Oratio.

DEUS, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti; da, ut ejus exémplo et intercessióne ori nostro custódiam ponéntes, beátis qui lingua non sunt lapsi annumerémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitator. Regem Mártyrum Dóminum: * Venite adorémus. *Ps.* Venite, exsultémus.

Hymnus.

IN profúnda noctis umbra
Et gravi calígine
Lustrat aedem flamma munda,
Sic jubénte Númine.
Nocte náscitur Joánnes;
Astra coelo dévolant:
Nocte mérgitur Joánnes;
Astra funus ápparant.
Hinc cor ejus igne flagrans
Fortis urit cháritas:
Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitas.
Nunc amóre cor bonóru
Ad salútem pértrahit:
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.
Páuperes solátur aere,
Derelíctis súbvenit:
Non sinit justos jacére:
Damna famae praepedit.
Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem;
Corde regnet cháritas.
Amen.

In primo Nocturno.

Ánta. Erit lumen Israel in igne, et sanctus ejus in flamma.

Psalmi de Communi unius Martyris.

Ánta. Sanávit Dóminus púerum et réddidit illum patri ejus.

Ána. Puer autem erat minister in conspéctu Dómini ante fáciem sacerdótis.

℣. Sacraméntum regis abscóndere bonum est. ℟. Opera autem Dei reveláre honorífícum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. *Cap.* xxi. xxvi.

STULTUS a fenéstra respíciet in domum: vir autem erudítus foris stabit. Sultítia hóminis auscultáre per óstium: et prudens gravábitur contumélia. Lábia impsudéntium stulta narrábunt: verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur: et qui cum eo mánserit, odiósus erit: tácitus, et sensátus honorábitur.

℟. Metuébat rex Joánnem, * Sciens eum virum justum et sanctum. ℣. Et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libénter eum audiébat. — Sciens.

Lectio ii. *Cap.* xxviii. xxi.

PLAGELLI plaga livórem facit: plaga autem linguae comínuet ossa. Multi cecidérunt in ore gládii: sed non sic, quasi qui interiérunt per linguam suam. Beátus, qui tectus est a lingua nequam, qui in iracúndiam illíus non transívit, et qui non attráxit jugum illíus, et in vínculis ejus non est ligátus. Jugum enim illíus jugum férreum est: et vínculum illíus vínculum aereum est. Mors illíus mors nequíssima: et útilis pótius inférnus quam illa.

℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus; in pace et in aequitáte ambulávit mecum:* Et multos avértit ab iniquitáte. ℣. Lábia enim sacerdótis custódient sciéntiam, et legem requírent ex ore ejus. — Et.

Lectio iii.

PERSEVERANTIA illíus non permanébit, sed obtinébit vias injustórum: et in flamma sua non combúret justos. Qui relínquunt Deum, íncident in illam, et exardébit in illis, et non exstinguétur, et immittétur in illos quasi leo, et quasi pardus laedet illos. Saepi aures tuas spinis, linguam nequam noli audire, et ori tuo fácito óstia et seras. Aurum tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et fraenos ori tuo rectos. Et atténde, ne forte labáris in lingua, et cadas in conspéctu inimicórum insidiántium tibi, et sit casus tuus insanábilis in mortem.

℟. Saepívi aures meas spinis. * Et ori meo feci óstia et seras. ℣. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se.—Et ori. Glória Patri. Et ori.

In secundo Nocturno.

Ánta. Non quaesívit a Dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris.

Ánta. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar.

Ánta. Amplius non vidébitis fáciem meam vos, per quos transívi praedicans regnum Dei.

℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo. ℟. Et óstium circumstántiae lábiis meis.

Lectiones ut in Appendice Breviarii cum ℟℟. seq.

℟. Instans oratióni et ministério verbi, hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus et plenus spíritu sancto. ℣. Et apponebátur multa turba Dómino.— Quia erat.

℟. *ii.* Dispérsit, dedit paupéribus :* Justítia ejus manet in saeculum saeculi. ℣. Beátus, qui intélligit super egénum et páuperem.—Justítia.

℟. *iii.* Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi : * Propter quod vigiláte. ℣. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se.—Propter. Glória Patri. Propter.

In tertio Nocturno.

Ánta. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ánta. Aquae multae non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

Ánta. Transívi per ignem et aquam, et eduxísti me in refrigérium.

℣. Dixi : custódiam vias meas. ℟. Ut non delínquam in lingua mea.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* xi.

IN illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium expectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

In Evangelia Homil. vi.

IMISSIS Joánnis discípulis quid de eódem Joánne turbis dicat, audiámus. Quid exístis vidére in desérto? arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asserénde, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram inflèctit. Et quid per

arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, in partem quámlibet inclinátur. Si enim ab humáno ore aura favóris fláverit, hilaréscit et extóllitur: sed si inde ventus detractiónis erúperit, unde aura laudis veniébat, mox hunc quasi in partem álteram ad vim furóris inclínat.

℟. Cum corriperétur ab illo de ómnibus malis quæ fecit rex, adjécit et hoc: * Et inclúsit Joánnem in cárcere. ℣. Labóro usque ad víncula, quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum.— Et inclúsit.

Lectio viii.

SED arúndo agitáta vento Joánnes non erat; quia nec blandum grátia, nec cujúslibet detractiónis ira ásperum faciébat; nec próspera hunc erígere, nec advérsa nóverant inclináre. Arúndo ergo vento agitáta non erat, quem ab status sui rectitúdine nulla rerum varíetas inflectébat. Discámus ergo, fratres caríssimi, arúndo vento agitáta non esse. Solidémus ánimum inter auras linguárum pósitum, stet inflexíbilis status mentis. Nulla nos dectráctio ad iram próvocet, atque ad remissiónem mútilis grátiae nullus favor inclínet. Non nos próspera élevent, non advérsa pertúrbent: ut, qui soliditáte fídei fígimur, nequáquam rerum transeúntium mobilitáte moveámur.

℟. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili: * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem. ℣. Transvéxit illum per aquam nímiam, inimícos autem illíus demérsit. — Et fuit. Glória Patri. Et fuit.

Lectio ix.

ADHUC autem de ejus expressióne subjúngitur: Sed quid exístis vidére in desérto? hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestítus Joánnes fuísse descríbitur. Et quid est dícere: Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt, nisi apérta senténtia demonstráre, quia non coelésti, sed terréno regi míllitant ii, qui pro Deo pérpeti áspera fúgiunt, et solis exterióribus déditi praeséntis vitae mollítiem et delectatiónem quaerunt?

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Añae.

1. Interrogábat eum rex multis sermónibus; at ipse nihil illi res pondébat.

2. Rex dixit : Ne abscóndas a me verbum, quod te intérrogo. Dixi : Secrétum meum mihi, secrétum meum mihi.

3. Affirmábat rex, se dívitem et beátum fatúrum. Non obédio praecépto regis, sed praecépto legis, quae data est nobis.

4. Tunc rex accénsus ira in hunc super omnes crudélius desaevit.

5. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se.

Capitulum. Eccli. xxi.

LABIA imprudéntium stulta narrábunt : verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum : et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus.

VIX ín sepúlcro cónditur,
Signis Joánnes próditur;
Per crátium repágula
Intérmicant mirácula.
Hic ejus hostes íllico,
Pudóre maesti público,
Ultríce dextra Núminis
Poenas repéndunt críminis.
Hic damna rerũ fiéntibus
Flamaeve conqueréntibus
Abdúcta res revértitur,
Abláta fama rédditur.
Hic corpus aegritúdines,
Tempus vicissitúdines,
Perículum secúritas,
Mortem fugit mortálitas.
Hic viva lingua mártyris,
Sed muta, voce sánguinis
Clamans ut Abel, ímprobat,
Regíque crimen éxprobrat.
Unius o da trínitas
Triúmque simplex únitas,
Ut, qui Joánni súpplicant,
Id ímpetrent, quod flágitant. Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me.

Ad Benedictus, Ana. Quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles.

Oratio.

DEUS, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále silénti um nova ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti : da, ut ejus exémplo et intercessióne ori nostro custódiam poneńtes, beátis qui lingua sua non sunt lapsi annumerémur. Per Dñum.

AD TERTIAM.

Ana. Rex dixit.

Capitulum. Lábia imprudéntium. *ut in Laudibus.*

℟. *br.* Sacraméntum regis * Abscóndere bonum est. Sacraméntum. ℣. Opera autem Dei reveláre honorificum. Abscóndere. Glória Patri. Sacraméntum.

℣. Pone, Dómine, custódiam ori meo. ℟. Et óstium circumstántiae lábiis meis.

AD SEXTAM.

Ana. Affirmábat rex.

Capitulum. Eccli. xxviii.

SEPI aures tuas spinis : linguam nequam noli audíre, et ori tuo fácito óstia et seras.

℟. *br.* Pone, Dómine, * Custódiam ori meo. Pone. ℣. Et óstium circumstántiae lábiis meis. Custódiam. Glória Patri. Pone.

℣. Dixi : Custódiam vias meas. ℟. Ut non delínquam in lingua mea.

AD NONAM.

Ana. Beátus.

Capitulum. Eccli. xxviii.

AURUM tuum et argéntum tuum confla, et verbis tuis fácito statéram, et fraenos ori tuo rectos : et atténde, ne forte labáris in lingua.

℟. *br.* Dixi : * Custódiam vias meas. Dixi. ℣. Ut non delínquam in lingua mea. Custódiam. Glória Patri. Dixi.

℣. Pósui ori meo custódiam. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me.

IN II. VESPERIS.

Anae de Laudibus, ut supra. Psalmi de Communi.

Capitulum. Lábia imprudéntium. *ut supra.*

Hymnus.

QUAM faces lictor ferat et minántem
Jam ferox ensem
rabidúmque tortis
Vínculis ferrum, sacra ni
Sacérdos
Abdita pandat.
Séntiet vires animaeque
magnae
Pródigum pectus. Violéntus ira
Non quatit recti sólida tenácem
Mente satélles.
En ruit praeceps tumulátus unda
Martyr, et fluctu plácido siléntem
Náufragus línguam melióris aevi
Servat in usum.
At superjéctae fácili natántes
Anine discúrrunt rutilántque circa
Mártyrem flammae : bene gesta plaudens
Ornat olympus.
Ornat : et línguam, rósei instar ignis,
Vívidam servans et adhuc rubéntem,
Indicat, quaenam fúerit tacéntis
Grátia linguae.
Sit decus Patri genitaeque Proli;
Spíritum laudent, ab utróque puris
Qui calet flammis, sine fine psallens
Orbis utérque. Amen.

℣. Pósui ori meo custódiam. ℟. Cum consísteret peccátor advérsum me.

Ad Magnificat, Ana. In conspéctu poténtium ad-

mirábilis ero, fácies príncipum mirabúntur me : tacéntem me sustinébunt, et loquéntem me respícient.

Oratio. Deus, qui ob invíctum. *ut supra.*

DIE XXX. MAII.

In Festo Inventionis Manus dexterae S. Stephani, *Regis Hungariae. Duplex majus.*

Omnia de Communi Confessoris non Pontif. praeter ea, quae sequuntur.

AD I. VESPERAS.

In Hymno dicitur : Méruit suprémos.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Ánta. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Oratio.

EUS, qui es sanctórum tuórum splendor mirábilis, quique hodiérna die beáti Stéphani regis et Confessóris tui gloriósam déxteram revelásti : da nobis fámulis tuis de ejus semper protectióne gaudére. Per Dóminum.

Commemoratio S. Felicis Papae et Martyris.

AD MATUTINUM.

Lectiones primi Nocturni, Beátus vir. *ut in eodem Communi, secundo loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

NTER cétera divínae poténtiae mirácula, quibus fámuli sui Stéphani sanctitátem illustráre Deus vóluit, illud praecípue éminet, quod venerándis ejus relíquiis elevátis, ac céteris membris resolútis, sola manus dextra miro pietátis Dei múnere íntegra et ab omni corruptióne immúnis deprehénsa fúerit. Quo scílicet novi mirácului indício prolíxam sancti Regis tum in ecclésiis et locis piis fundándis instruendísque, tum in sublevándis egénis atque paupéribus largitátem in terris glorificáre Deus vóluit, et immarcescíbilem glóriae corónam illi jam retribútam in coelis non obscúre denuntiávit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

INGULARIS profécto fuit ejus cháritas in peregrínos, in quibus Christi Dómini salvatóris imáginem devóto mentis affféctu suspíciens, incredíbile dictu est, quanta eos suscéperit alacritáte, fóverit benignitáte. Quotquot enim vel Hierosólymas ad sepúlcrum Dómini, vel Romam ad Apostolórum límina per Hungáriam iter suum institué-

runt, eos omnes ut fratres excípere opportunísque subsídiis juváre stúduit. Qua ejus humanitáte provocáti cujuscúmque conditiónis peregríni, omísso itínere, quod ántea mari tenébant, terréstrem Hungárici regni viam suscepérunt. Hanc autem charitátem ut fáceret perpétuam, tam Romae, quam Constantinópoli, ac Hierosólymis pro peregrínis excipiéndis constítuit hospítia', opímis instrúcta redítibus.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

DULTA quidem ac magna fuére pietátis et misericórdiae ópera, quae Sanctus palam et públice fecit. In id autem toto ánimi conátu intendébat, ut praecéptum Dómini adimpléret, dicéntis : Te autem faciénte eleemósynam, nésciat sinístra tua, quid fáciat dextra tua. Hinc solémne ei erat noctúrnas vigílias lavándis Christi fidélium pédibus et abscondéndis in sinu páuperum eleemósynis impéndere. Quae charitátis offícia dum solus et ignótus expléret, non semel injúrias ac contumélias invícto hilaríque ánimo tolerávit. hujus ítaque misericórdiae et benignitátis mérito sancti viri déxteram, inter cétera ossa diu quaesítam et non invéntam, ac tandem singulári Dei benefício incorrúptam repértam, beátus Ladisláus Hungáriae rex in basílicam, quam largo sumptu et ditíssimo apparátu instaurávit, in magna Episcopórum et optimátum frequéntia inférri ac honorífice locári curávit. Cujus rei anniversáriam memóriam ex véteri institúto hodiérna celebritáte recólimus.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. xii.

IN illo témpore: dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Fulgéntii Epíscopi.

Ex Sermone de Confess.

SI non omnes possunt implére, quod Dóminus ait:Véndite,quae possidétis; illud tamen, quod adjécit, dicens : date eleemósynam, ómnibus est possíbile, si adsit bona volúntas, ómnibus fácile, si non adsit dira cupíditas, ómnibus salúbre, si férveat cháritas, cunctis debet esse commúne, ut ómnibus donétur aetérna felícitas. Qui ergo tantam virtútem accé-

pit a Dómino, ut ómnia, quae in mundo sunt, coeléstis regni amóre contémnat, quae habet, vendat, et egénis expéndat. Qui vero tantae virtútis nondum est, de his, quae habet, in quantum habet, eleemósynam fáciat.

℟. Iste est.

Lectio viii.

PERFECTUS possídeat primum virtútis locum, imperféctus saltem pervéniat ad secúndum. Efficiátur ille glorióse dignus, sit iste sanctórum páuperum piissimus consolátor. Hábeat iste apud Deum patrónos páuperes, quos ille se gaudet virtútis habére consórtes. Sit ille talis, qui cum Dómino judicatúrus sédeat; sit iste talis, qui ad déxteram judicándus assístat. Sit ille talis, qui aetérna tabernácula perpétuo jure possídeat; sit iste talis, quem ille recípiat. ¶ Thesáurum nostrum, fratres in coelis ponámus, ut étiam cor nostrum in coelis habére possímus. Necésse est enim, ut, quo praecésserit dilectiónis thesáurus, illuc étiam cogitatiónis sequátur affféctus. Ideo véritas ait : Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit. Ut ergo in coelis thesaurizémus, coeléstia diligámus. Vis nosse ubi thesaurízas? Atténde, quid amas. Vis nosse, quid amas? Atténde, quid cógitas. Ita fiet, ut thesáurum tuum judício tuae cogitatiónis intélligas. ℟. Sint lumbi.

Lectio nona de S. Felic. Si tamen hoc Festum transferatur, dividitur Lectio octava in duas, ab illis verbis. ¶ Thesáurum nostrum.

Ad Benedictus, Ant. Stablíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Oratio. Deus, qui es Sanctórum. *ut supra.*

Commem. S. Felicis Papae et Martyris.

DIE XXVII. JUNII.

In Festo S. Ladislai *Regis, Conf. Duplex.*

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Regem Ladisláum Confessórem tuum divérsis decorásti miráculis : praesta, quaesumus; ut ejus suffragántibus méritis ab ómnibus semper muniámur advérsis, et gáudiis perfruámur aetérnis. Per Dóminum.

Et fit Commem. SS. Joannis et Pauli Martyrum.

De Octava autem S. Joannis Baptistae nec in Vesp. nec in Laud. fit Commem.

Lectiones i. Nocturni. Justus si morte, *de Communi Confess. non Pontif.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LADISLAUS, primus hujus nóminis Hungáriae rex, Bela primo ex fília regis Polóniae prognátus, cunctis ánimi et córporis dótibus fuit ornatíssimus. Regále sólium invítus conscéndit; Salomónem enim praeférri optábat. Cui et póstea saepius cédere volens, a procéribus regni fuit prohíbitus. Creátus in regem ómnia boni príncipis offícia explévit. Beneficéntia in egéntes, comitáte, justítia, ac liberalitáte eminébat. Praesentíssimis vitae suae perículis súbditos ab immáni barbarárum géntium populatióne vindicávit, fusis non una vice Cumanórum agmínibus. Dalmátiam et Croátiam regno Hungáriae adjúnxit; volénte id soróre ípsius, quae rerum potiebátur, maríto regnórum illórum dómino vita functo. Régias virtútes christiánae pietátis ópera excellébant. Posteáquam enim Dei mónitu ad Chrysium flúvium basílicam Dei genitríci erexísset, oppidóque Varadíno adjécto munivísset, totum se deínceps ad cultum religiónis amplificándum convértit. Episcopátus amplíssimos, monastéria, témplaque magnífica construxit, regiáque munificéntia dotáta ómnibus ornaméntis auxit. ℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

DIVINARUM rerum contemplatióni Rex sanctus ita déditus erat, ut intérdum sublímis raperétur, nimióque circumfúsus splendóre Varadíni in templo a suis quandóque conspicerétur. Advérsus Tártaros bellum gerens, cum fugiéntes bárbari, ut mílites sancti Regis ab insequéndo distinérent, ingéntem pecúniae vim dolóse sparsíssent, Ladisláí précibus pecúnia omnis in lápidem commutári visa est. Exercítui suo victus inópia laboránti fusis ad Deum précibus cervórum et bubalórum gregem impetrávit. Fontes étiam aquae recéntis e saxis ad exstinguéndam suórum sitim pari modo a Deo obtínuit. Vóverat pius Rex profectiónem cum válidis cópiis ad Terram sanctam a saevíssimis christiáni nóminis hóstibus vindicándam. Sed sancta mors pios conátus antevértit. Eum ígitur anno salútis millésimo nonagésimo quinto ex hac vita sublátum univérsa

Hungária íntegro triénnio veste pulla et squálida luxit; ludis, choréis, omníque músico instruménto per id tempus relegátis.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

LOCUM sepultúrae in ecclésia Varadinénsi a se constrúcta ipse sibi delégerat. Quo cum sacrum corpus deveherétur, fessi labóre minístri, ut somno vires reficerent, substíterant. Vectóribus ígitur dormiéntibus currus, in quo collocátum erat sacrum pignus, sine ullíus juménti adminículo tam rápidis rotis Varadínum defert corpus, ut excitáti vectóres id ássequi nequíverint. Ipso sepultúrae témpore, cum quidam ejus corpus foetére dixísset, os in tergum torquéri repénte sensit. Sed poeniténtia ductus, sancti Regis opem implórans, prístinae sanitáti restitúitur. Multi praetérea caeci, muti, ac morbis fatigáti ad sepúlcrum sancti Regis sanitátis recepérunt. Quibus rebus permótus Coelestínus tértius ipsum in Sanctórum númerum adscrípsit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Sint lumbi vestri praecíncti. *de Comm. Conf. non Pontificis.*

In Laudibus non fit Commem. Octavae S. Joannis Baptistae.

In secundis Vesperis omnia ut in Communi Conf. non Pontificis cum Commem. S. Leonis Papae et Conf. tantum.

DIE XIII. JULII.

In Festo S. Margaritae, *Virginis et Mart. Duplex.*

Omnia de Comm. Virg. et Mart. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátam Margarítam Vírginem per martyrii palmam tui regni fecísti consórtem: concéde nobis, quaesumus; ut per ejus exémpla ad te pervenire mereámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Joannis Gualberti Abbatis.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Sermo sancti Ambrósii Epíscopi. Quóniam hódie natális est Vírginis. *ut in Communi Virginum.*

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Símile est regnum coelórum thesáuro. *ut in Communi non Virg. cum* ℟℟. *de Communi Virg.*

Vesperae a Capitulo de S. Bonaventura Confess. et Ecclesiae Doctoris, cum Commem. S. Margaritae.

DIE XV. JULII.

In Festo **Divisionis SS. Apostolorum.**

Duplex majus.

Omnia de Comm. Apostolorum, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam distribútam per orbem terrárum sanctórum Apostolórum praedicatióne fundásti : concéde propítius, ut, quorum hodiérna die sub una celebritáte recólimus insígnia, eórum in cunctis necessitátibus nostris experiámur suffrágia. Per Dñum.

Deinde fit Commemor. S. Bonaventurae.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Lectiones secundi Nocturni ex S. Augustino. Fundaménta ejus. *de Communi Apostol. secundo loco.*

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Lectio vii. *Cap.* x.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia xxxiv. *in Matth.*

CUM Dóminus omnem sollicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis saecularibus alienátos et ab ómnium temporálium rerum cura liberátos férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa praedicit. Multa enim ex hac praedictióne futurárum rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus praescientiae vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicarétur ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Praetérea ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique ne, cum ista sub ipsum passiónis suae tempus audírent, nímium commoveréntur.

℟. Isti sunt.

Lectio viii.

JAM vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus et insólitum praeliándi morem, cum illos nudos mítteret, una indútos túnica, sine cálceis, absque virga et absque zona, et ab excipiéntibus ali jubéret : non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens : Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite; quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio

lupórum. Neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbae simplicitátem. Sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur : et, quamvis illae sint in médio lupórum et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptae fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Isti sunt viri.

Lectio ix.

DAJUS certe atque admirabílius est mentem adversariórum commutáre et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere : præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus.

Vesperae integrae de B. Virgine Maria de Monte Carmelo, cum Commem. Divisionis SS. Apostolorum.

DIE XVII. JULII.

In Festo SS. Eremitarum Andreae et Benedicti, *Martyrum. Semiduplex.*

Omnia ut in Communi plurimorum Martyrum, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Audréæ et Benedícti natalítia cólere : da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Lectiones secundi Nocturni de eodem Communi primo loco. Quotiescúmque.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii Episcopi in Evang. Descéndens Jesus de monte. *de eodem Communi secundo loco.*

Vesperae de sequenti Festo S. Camilli de Lellis Conf., cum Commem. SS. Eremitarum ac S. Symphorosae cum septem filiis Mart. ut in Breviario die XVIII. *hujus notatur.*

DIE XX. JULII.

In Festo S. Henrici, *Imperatoris, Conf. Semiduplex.*

Omnia ut in Breviario, die XV. Julii.

In Hymno. Iste Confessor. *mutatur tertius Versus.*

In secundis Vesperis hujus Festi fit a Capitulo de S. Alexio, cum Commemoratione S. Henrici ac S. Praxedis.

DOMINICA SEPTIMA POST PENTECOSTEN.

In Festo **B. Cunegundis,** *Virginis, Reginae Poloniae. Duplex.*

Omnia de Communi Virginum non Mart. primo loco, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátam Cunegúndem dulcédinis tuae benedictiónibus praevenísti ac Vírginem étiam in conjúgio conservásti: praesta, quaesumus; ut ipsa intercedénte per vitae puritátem tibi júgiter adhaerére, et per ejus vestígia gradiéntes ad te pervenírе felíciter mereámur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CUNEGUNDIS, Hungáriae rege Bela et María, Aléxii Graecórum imperatóris fília, paréntibus génita, sanctórum Ladisláí, Hedwígis, Saloméae, Elísabeth, et Ludovíci, non minus illústrium virtútum, quam régii sánguinis cognatióne praefúlsit. Cum adhuc in útero gestarétur, clara voce coelitus emíssa mater dídicit se prolem exímiae sanctitátis paritúram. Vix autem in lucem édita linguam in verba mirabíliter solvit, quibus beatíssimam Vírginem coelórum Regínam salutávit. Tum, véluti infántiae impediménta nescíret, admiránda praebuit futúrae sanctitátis arguménta. Nam quartis et sextis quibúsque fériis semel tantum lac sugébat : cumque inter nutrícis ulnas Missae sacrifício interésset, sanctíssima Jesu et Maríae nómina cum proferréntur, demísso cápite venerabátur, oculísque in coelum inténtis tota in sacrórum mysteriórum contemplatióne defíxa videbátur. ℟. Propter veritátem.

Lectio v.

QUERITIAM jugi divinárum rerum meditatióni ac jejúniis addícta, fundéndis précibus, eleemósynis erogándis, aliísque piis opéribus transégit. Custodiéndae autem virginitátis stúdium tunc máxime probávit, cum propósito conjúgio diu oblúctáta, sed paréntibus tandem morem gérere coácta, Bolesláo Polóniae duci in matrimónium trádita, prima nuptiárum nocte suasiónibus precibúsque impetrávit, ut sibi virginitátem cólere li-

céret. Deínde vero tanto illum puritátis amóre inflammávit, ut pari consénsu cum intácta cónjuge castitátem emísso voto servándam perpétuo statúerit, quo Pudíci cognoméntum adéptus est. Polónico autem regno tam virtútum exémplis mirífice consúluit, quam impetrátis a Deo beneficiis. Inter quae illud praecípue celebrátur, quod salis fódinam, unde opulentíssimi réditus regno provéniunt, mirabíliter obtinúerit.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

PORTUO Bolesláo Polóniae régimen constantíssime recusávit, curísque ómnibus exúta et facultátibus in páuperes distributis órdinem sanctae Clarae in monastério Sandecénsi, quod ipsa condíderat, profésa est. Ibi cum aquárum inópia soróres laborárent, flúmini haud procul decurrénti imperávit, ut álveo divérteret et cursum, quem báculo aquis designáverat, per acclívia licet loca teneret; Deóque fámulae suae précibus annuénte monastérii necessitátibus insígni mirácuło provísum est. Cum autem in eódem monastério annos trédecim sanctíssime vixísset, máximis virtútibus signísque ac prophetíae dono illústris, praecógnita mortis hora placidíssime quiévit in Dómino, die vigésima quarta Júlii, anno salútis ducentésimo nonagésimo secúndo supra millésimum. Cujus ánima níveo amictu ornáta inter Angelórum choros coelum conscéndere visa est; ejúsque immortálem glóriam innúmera deínde mirácula comprobárunt. Nam captívi libertátem, caeci visum, aegri plúrimi sanitátem a morbis gravíssimis ipsa intercedénte recuperárunt, ac mórtui pleríque in vitam sunt revocáti. Itaque antiquíssimum cultum, quo per univérsam, Polóniam celebrabátur, Alexánder Papa octávus approbávit, et Clemens Papa undécimus eámdem in primáriam ejúsdem regni et magni ducátus Lithuániae patrónam rite eléctam confirmávit.

℟. Afferéntur Regi.

In iii. Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papae in Evang. Símile est regnum coelórum decem virgínibus. *de Communi.*

Lectio nona de Homilia Dominicae septimae post Pentecosten.

DIE XVI. AUGUSTI.

In Festo S. Rochi, *Conf.*

Duplex.

In Archidioecesi Strigoniensi.

Omnia ut in Append. Breviarii, eadem die.

DIE XIX. AUGUSTI.

In Festo S. Ludovici Tolosani, *Episc. et Conf. Semiduplex.*

Omnia de Comm. Conf. Pont. praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum atque Pontíficem coeléste regnum terréno praepónere docuísti, ac puritáte illibáta et exímia in páuperes charitáte mirábilem effícere dignátus es: concéde nobis fámulis tuis imitári quem cólimus, ut ejúsdem virtútes aemulántes in terris coronári cum ipso mereámur in coelis. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavae Assumptionis B. M. V.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LUDOVICUS, nobilíssimo génere natus, patrem hábuit Cárolum secúndum Sicíliae regem, matrem vero Maríam Hungáriae regis fílliam. Adhuc puer in sortem Dómini vocátus aetátis illíus posthábitis oblectaméntis divíno cúltui sese totum mancipávit. Décimum quartum agens annum una cum duóbus frátribus pro genitóris libertáte in bello naváli a rege Arragóniae capti obses ductus in Catalóniam, Barcinónae apud Minóres sancti Francísci fere septénnio est commorátus, sub eorúmque disciplína in scientiárum stúdiis ac sacrae páginae adipiscénda eruditióne eo progréssus est, ut constans fúerit opínio, ipsi pótius fuísse divínitus infúsas, quam humánitus acquisítas. Verum majóri conátu coeléstis magístri doctrína spíritum instrúere anhélans, cilíciis, jejúniis, férreis flagéllis carnem afflíxit. Assídua ínterim evangélicae veritátis meditatióne contemptibília mundi spérnere edóctus regális sólii fastum calcáre deliberávit, ac de seráphico amplecténdo institúto raro humilitátis exémplo votum emísit. ℟. Invéni David.

Lectio v.

ECCLESIASTICAE milítiae adscríptus et ad sacros órdines deínde promótus, ut, quod mente statúerat, ópere firmáret, juri primo genitúrae renuntiávit et regno. Cumque votum, quod Barcinónae vóverat, in monte Pesuláno frustra adimplére satágeret, illíus coenóbii frátribus timóre regis patris eum recípere non au-

déntibus, solémniter renovávit. Mox ad ecclésiam Tolosánam a Bonifácio octávo quamvis invítus assúmptus Romámque accersítus, ab eódem honorífice excéptus electióni de se factae nullátenus se assensúrum declarávit, donec votum, quo se obstrínxerat, Deo reddidísset. Quare annuénte Pontífice hábitu órdinis Minórum, quem semper póstea retínuit, rite suscépto, in mánibus Epíscopi Portuénsis, tunc ejúsdem órdinis generális ministri, professiónem emísit, hisque peráctis apostólicis mandátis humíliter obtémperans Epíscopus Tolosánus passus est consecrári.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

TOLOSAM ad illíus Ecclésiae régimen profécius spirituáli animárum lucro totus incúbuit. Utque ministérium apostólicum íntegre ac diligénter impléret, salutáribus mónitis illibataeque vitae exémplo peccatóres ad poeniténtiam revocávit, plurésque Judaeos atque gentíles assídua verbi Dei praedicatióne ad orthodóxam fidem convértit. Ecclesiásticam disciplínam ubíque in commíssa sibi dioecési promóvit ac restaurávit. Liberális in páuperes vigínti quinque ex eis domi quotídie áluit. Puritátem usque ad óbitum a puerítia nitidíssime custodívit. Humilitátis tandem, charitátis, atque ómnium virtútum ornaménto decórus, annum trigésimum tértium aetátis agens, Brincolae provínciae arce ardénti febre corréptus, ad Dómini sui ampléxum, quem in votis semper habúerat, emigrávit. Magnis deínde in ecclésiam méritis clarum et miráculis illústrem, inter quae plures mórtui ejus intercessióne ad vitam revocáti numerántur, Joánnes vigésimus secúndus in Sanctórum númerum rétulit. Sancti viri corpus Valéntiae in ecclésia metropolitána repósitum ibi non intermísso pietátis cultu fidéles devóte venerántur.

℟. Iste est.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Vigiláte. *de Communi Conf. Pontificis secundo loco.*

In Laudibus fit Commemoratio Octavae Assumptionis B. M. V.

DIE XX. AUGUSTI.

In Festo S. Stephani *Regis, Conf. Hungariae Patroni. Duplex i. classis cum Octava.*

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

CONCEDE, quaesumus, Ecclésiae tuae, omnípotens Deus : ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in coelis. Per Dóminum.

Non fit Commem. Octavae Assumptionis B.M.V.

In primo Nocturno Lect. de Comm. Conf. non Pont. Beátus vir, *secundo loco.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EA tempestáte, qua Hungarórum gens Ecclésiam Dei populabátur rebúsque ómnibus miserándam afferébat vastitátem, Geysa princeps (quartus ab eo, qui Húngaris iteráto Pannóniam ingréssis ducem ne praebuit) rerum potiebátur. Is Dei benignitáte praeventus fídei christiánae veritátem agnóvit, eámque públice proféssus salutáribus aquis est expiátus. Nec salúte própria conténtus eo cogitatiónes defíxit, ut súbditum sibi pópulum Christo lucrifáceret. Ideóque viros christiánae fídei perítos úndique accérsere ac templa exstrúere coepit. Dum autem in ea cogitatióne ánxius esset, nocte secúndum quiétem dídicit ab Angelo, fílium, qui sibi nascerétur, regis título decorándum, idque perfectúrum, quod ipse ánimo concéperat. Unde uxor quoque Geysae pártui propínqua méruit in visióne a sancto Stéphano Protomártyre de nascitúro fílio confirmári, simúlque edocéri, suo eum patrocínio tutándum, suum ei nomen impóni debére, ipsum suae gentis régium títulum et corónam primum habitúrum.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

NASCITUR ergo Stéphanus in óppido Strigoniénsi, atque a sancto Adalbérto Antístite sacro fonte ablúitur. Adoléscens bonis móribus et óptimis disciplínis imbúitur, et ad futúram regni gubernatiónem cum doctrína tuum praecéptis políticis egrégie instrúitur. Patre Geysa vita functo et Adalbérto in Prússia martyrio coronáto administratiónem regni suscépit Stéphanus : simúlque religiónem christiánam longe latéque propagáre totis víribus est aggréssus. Sed omnis boni hostis diábolus, malignitáte et invidéntia plenus, pópulum máxima adhuc parte gentíli caecitáte laborántem immáni advérsus

eum et christiános furóre concitávit. Christi virtúte confortátus, Stéphanus adversus hostes procéssit: et collátis signis, cum anceps pugna fervéret, ad preces convérsus, décimas rerum ómnium obténta victória Ecclésiis addíxit. Vix oratiónem finíerat: et inclináta hostíli ácie plenam victóriam reportávit. Itaque cum ália pie suscépta vota exsólvit, tum vero sancto Martíno, cujus précibus victóriam adscribébat, insígne monastérium exstrúxit, multísque possessiónibus ac donáriis exornávit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

POST superátos christiáni nóminis hostes Stéphanus humi saepe abjéctus in cínere et cilício Deo supplicábat pro fídei christiánae in Hungária augménto. Cujus pia consília cum orbe toto vulgáta essent, multi viri religiósi, salútis animárum cupidíssimi, ex váriis mundi pártibus ad ipsum confluébant. Quos omnes Stéphanus admirábili benignitáte ac munificéntia est compléxus; exstrúctis passim coenóbiis ac libertátibus amplíssimis gaudére vóluit. Quodque pro religiónis stabilitáte réliquum erat, archiepiscopátum Strigoniénsem et decem episcopátus in Hungária constítuit, quos omnes privilégiis et praediis munificentíssime dotávit. Quibus ita constitútis, ut supréma tam imménso óperi manus imponerétur. Stéphanus divino plane consílio Astricum, primum Colocénsis Ecclésiae Praesulem Romam ad summum Pontíficem cum mandátis misit. Quem Póntifex perbenígne accépit, cunctísque sancti Stéphani postulátis ultro assénsit. Itaque non modo apostólicam benedictiónem recens convérsae ad Christum Pannóniae episcopatuúmque confirmatiónem impertívit: verum étiam régiam corónam, quam Miscae Polóniae duci nuper ad fidem Christi aggregáto cónfici curáverat, ab Angelo praemónitus Stéphano transmísit, eúmque regem salutávit et Hungarórum apóstolum nominávit, suásque illi vices in ordinándis Ecclésiis concrédidit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosii in Evang. Homo quidam nóbilis. *ut in Festo S. Ludovici die XXV. Augusti in Breviario.*

In secundis Vesperis fit Commen. S. Bernardi Abbatis tantum.

DIE XXI. AUGUSTI.

In Festo S. Bernardi, *Abbatis. Duplex.*

Omnia ut in Breviario Romano, cum Commem. Octavarum Assumptionis B. M. V. ac S. Stephani.

In Laudibus pro Commemoratione S. Stephani, Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Vesperae de die Octava Assumptionis B. M. V., cum Commem. de S. Bernardo, de Octava S. Stephani Regis et de SS. Timotheo et soc. Martyribus.

DIE XXII. AUGUSTI.

Octava Assumptionis B. M. V. *Duplex.*

Nona Lectio de SS. Timotheo et sociis Mart. et in Laudibus Commem. Octav. S. Stephani ac SS. Mart.

In secundis Vesperis fit Commem. S. Philippi Benitii et Octavae S. Stephani.

DIE XXIII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octav. S. Stephani R. C.

In Festo S. Philippi Benitii, *Conf. Duplex.*

Omnia dicuntur ut in Breviario, cum Commem. Octavae S. Stephani in Vesperis et Laudibus. Lectio nona dicitur de Homilia Vigiliae S. Bartholomaei, et in Laudibus fit de ea Commemoratione.

Vesperae integrae de S. Bartholomaeo, cum Commemoratione S. Philippi tantum.

Lectiones sequentes secundi Nocturni diei quartae infra Octavam S. Stephani ponuntur, non quo legendae sint, sed ne historia de gestis ipsius imperfecta remaneat.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

IS tantis tamque eximiis a Sede apostólica Stéphanus ornátus insígnibus, praeterália innúmera Dei minístris et pópulo christiáno exhíbita régiae pietátis et munificéntiae arguménta, in ipsa régiae sedis civitáte Alba grandem imprímis ac prorsus insígnem Vírginis Deíparae basílicam cóndidit, in qua regum et coronátio peragerétur et córpora sepeliréntur. Divam vero Vírginem Maríam non solum in omni vita singulári pietáte cóluit, verum étiam regni sui Hungáriae patrónam adoptávit. Et in ejus rei memóriam, ut dies Assumptiónis Deíparae dies Magnae Dóminae vocarétur celebrísque ab ómnibus haberétur, edíxit.

Lectio v.

RINIBUS Hungáriae continéri non pótuit sanĉti regis Stéphani píetas ac divíni cultus promovéndi desidérium, sed in longe díssitas étiam regiónes sese effúdit. Itaque Jerosólymis insígne coenóbium monachórum aedificávit, praediísque et víneis dotávit. Romae quoque duódecim Canonicórum collégium in honórem sanĉti Stéphani Protomártyris dicátum eréxit, rebúsque instrúxit vitae degéndae necessáriis. Domus étiam et hospítia Húngaris voti aut devotiónis causa Romam confluéntibus aedificávit et dotávit. Dénique Constantinópoli exímii óperis templum exstrúxit et sacro apparátu abúnde instrúxit. In ipsa vero Hungária tam multa et tam ampla religiosórum domicília eréxit, ut infri númerus vix possit.

Lectio vi.

ST quamvis rex sanĉtus admiránda sanĉtitáte, cunĉtísque ornátus esset virtútibus, assiduárum tamen calamitátum ac aerumnárum molléstiis divínitus exercebátur. Tribus annìs contínuis gravi ac molésta valetúdine laborávit. Ubi primum sanitáti restitútus est, únicum eúmque sanĉtíssimum fílium Emerícum mórtuum vidit. Quod licet acrem ei dolóris sensum idéntidem excitáret, ánimo tamen ad Dei voluntátem praecláre compósito ad majóra et perfeĉtióra pietátis ópera sédulus incumbébat. Políticam regni gubernatiónem ita ordinávit, ut diúrnum quidem tempus tracténdis et consultándis negótiis impénderet: noĉtúrnas vero horas majóri parte in vigíliis et précibus profúso lacrymárum imbre tradúceret.

DIE XXIV. AUGUSTI.

In Festo **S. Bartholomaei,** *Apostoli. Duplex.*

Sine ulla Commem. Oĉtavae S. Stephani Regis.

In secundis Vesperis fit Commem. de S. Ludovico tantum.

DIE XXV. AUGUSTI.

In Festo **S. Ludovici,** *Regis Franciae, Confessoris. Semiduplex.*

Omnia ut in Breviario Romano.

In Laudibus pro Commemoratione S. Stephani Regis, Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

In Vesperis a Capitulo fit de die VII. infra Octavam S. Stephani Regis.

Pro Commem. S. Ludovici Regis, Ana. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Postea Commem. S. Zephyrini Papae et Mart.

DIE XXVI. AUGUSTI.

Septima die infra Octavam S. Stephani *Regis, Conf. Semiduplex.*

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LICET vero ob praeclára pietátis et justítiae ópera univérsi eum, summi infimíque, mirífice cólerent et amárent, non defuére tamen quátuor viri primárii, necdum gentíli idololatría depósita pérfidi, qui in ejus necem conspirárent. E quibus unus scélere audácior cum véspere cubículum ingréditur regem jugulatúrus, gládius mánibus pérditi hóminis coelésti impúlsu éxcidit, regémque tínnitu excitávit. Cui nihilóminus, véniam cum lácrymis peténti, rex clementíssimus ad ómnium stupórem ignóvit. Porro inter ómnia coeléstis grátiae múnera, beáto regi Stéphano a largitóre bonórum ómnium Deo copióse collâta nullum vidétur illústrius, quam quod misericórdiae ópera noctes et dies studióse diligentérque exércuit. ℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

NAM praeter immensam pecúniae vim et quotidiános sumptus aléndis paupéribus destinátos ipse horis nocturnis incredíbili alacritáte páuperum abluébat pedes et largam eis eleemósynam suis mánibus erogábat. Quadam vero nocte, cum pro more cruménam nummis bene refértam manu gestáret ac pecúniam paupéribus incógnitus elargirétur, orta in occúrsu contentióne inter páuperes, barbam viri sanctíssimi magna ex parte convéllunt. Quam ille injúriam non tantum aequo tulit ánimo, sed gáudio étiam ingénti perfúsus pósitis in terram génibus grátias egit Vírgini Matri, quod a servis Dei dulcem ádeo contuméliam pro benefício retulísset.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

HEC solum multórum inópiam ínsita charitáte rex benignissimus sublevábat; ve-

rum étiam várias córporis calamitátes et morbos pane vel pomo medicínae loco a se missis profligábat : ita ut non solum pietáte, justítia, zelo fídei, benignitáte, omnibúsque virtútibus esset ornatíssimus, sed et miraculórum glória imprímis clarus haberétur. Quare emanábat jam tum per totum orbem sancti regis fama, et insígnis ejus sanctitátis existimátio erat apud omnes celebérrima.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam, accípere sibi regnum et revérti. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

Ex Commentar. in Lucae c. v. lxxvii.

HOMO nóbilis ille est, cui caecus supra clamábat : Fili David, miserére mei. Longínqua régio Ecclésia est ex géntibus. De qua eídem hómini nóbili, qui lóquitur : Ego autem constitútus sum rex ab eo, dícitur a Patre : Póstula a me et dabo tibi gentes haereditátem tuam et possessiónem tuam términos terrae. Quae vidélicet haeréditas ac posséssio bifária ratióne régio longínqua vocátur : vel quia a fínibus terrae clamat ad Dóminum, vel quia longe est a peccatóribus salus : et, cum Deus ubíque sit praesens, longe tamen ab eórum sensu, qui idóla colunt, Deus verus abest.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

VOCATIS autem decemservis suis, dedit eis decem mnas. Denárius númerus ad legem pértinet propter decálogum. Vocat ítaque pater famílias decem servos : quia éligit discípulos per lítteram legis imbútos. Dat illis decem mnas : quia legis dicta spiritáliter intelligénda revélat. Post passiónem quippe, resurrectionémque suam apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras. Mina namque, quam Graeci mnam vocant, centum drachmis appénditur : et omnis Scriptúrae sermo, quia vitae coeléstis perfectiónem súggerit, quasi númeri centenárii póndere fulgéscit.

℟. Sint lumbi.

Lectio nona de S. Zephyrino Papa et Mart., cum Commem. de eodem in Laudibus.

DIE XXVII. AUGUSTI.

Octava S. Stephani

Regis, Conf. Duplex.

Omnia ut in die Festo, praeter sequentia.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

HDVENIENTE témpore, quo Deus servum suum de terréno regno ad coeléstem glóriam transférret, febre rex sanctus corrípitur. Itaque tempus óbitus sui adésse persentíscens, pública regni negótia prudénter ádmodum dispósuit. Tum sanctíssima Eucharístia, magno pietátis sensu reféctus, extrémam quoque Unctiónem, ínsita devotióne percépit. Ad extrémum, circumstántibus eum, ac lugéntibus Epíscopis et procéribus, ille gáudio et exsultatióne coelésti plenus, ipsa beatíssimae Vírginis in coelos assúmptae solemnitáte, uti précibus a Deo popóscerat, ex hac vita sanctíssime excéssit.

Lectio v.

CORPUS ejus ad régiam urbem Albam incredíbili ómnium luctu delátum est, et in aede divae Vírginis a se constrúcta honorífice cónditum. Ubi postquam annos omníno quinque, et quadragínta, insígni miraculórum glória corúscans, quievísset: post ejus canonizatiónem: volens sanctus Ladisláus corpus sancti Regis subleváre, saxum sepúlcro impósitum nulla vi dimovéri pótuit. Sed ubi divíno respónso mónitus sanctus Ladisláus fratrem Salomónem, quem vinctum tenébat, dimísit, nullo labóre lapis amótus, mira conféstim suavíssimi odóris fragrántia templum replétum est. Liquor vero admirábilis e sancto córpore ubértim manábat: qui, licet assídue haurirétur ad aegrotórum omnis géneris curatiónem, exhauríri tamen haud póterat. Quod factum est, ut nemo, quocúmque morbi génere afféctus esset, beneficiórum sancti regis expers abíret.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

ELEVATIS venerándis relíquiis cétera quidem resolúta apparuérunt: sola manus déxtera íntegra et ab omni coruptióne immúnis deprehénsa est divíno plane consílio: ut manus, quae tot eleemosynárum largitióne in vivis nunquam fessa fuit, étiam post mortem florens et incorrúpta permanéret. Migrávit ex hac vita sanctíssimus rex anno salútis millésimo trigésimo octávo, décimo octávo Kaléndas

Septémbris. Hac vero die corpus ejus translátum est, qua étiam solémnitas celebrári consuévit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam, accípere sibi regnum et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. quaest. Evang. ix. xlvi.

REGIO longínqua ecclésia géntium usque ad fines terrae. Revérti se tamen dicit. Abiit enim, ut plenitúdo géntium intráret; revertétur, ut omnis Israel salvus fiat. Per decem mnas legem significat, propter decálogum: decem autem servos, quibus sub illa pósitis grátia praedicáta est. Sic enim intelligéndum est, eis datas mnas ad usum, cum intellexérunt eam ipsam legem remóto velámine ad Evangélium pertinére. Cives ejus, qui post eum misérunt legatiónem, dicéntes se nolle ut regnet sibi, Judaei sunt, qui étiam post resurrectiónem ejus misérunt persecutóres Apóstolis, et praedicatiónem Evangélii respuérunt.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

QUOD autem servi reddéntes ratiónem, ex eo, quod accéperant, laudántur, quia lucráti sunt: significat eos bonam réddere ratiónem, qui bene usi sunt eo; quod accepérunt ad augéndas divítias Dómini, per eos, qui credunt in eum. Quod qui fácere nolunt, in illo significáti sunt, qui mnam suam in sudário servávit. Mensam, cui danda erat pecúnia, professiónem ipsam religiónis accípimus, quae tamquam públice propónitur ad usum necessárium salúti. ℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

QUOD autem unus eórum, qui bene usi sunt, decem acquisívit, et alter quinque: significat eos esse acquisítos in gregem Dei, a quibus ipsa lex per grátiam intellécta est. Ad hoc pértinent et decem et quinque civitátes, quibus eos praepónit. Multiplicátio enim intelligéntiae, in ipsa varietáte, quae de unoquóque praecépto, vel de unoquóque libro púllulat, ad unum redácta, quasi civitátem facit vivéntium ratiónum aeternárum. Est enim civitas non quorúmlibet animán-

tium, sed rationálium, multitúdo legis unius societáte devíncta.

Te Deum laudámus.

In secundis Vesp. a Capitulo fit de S. Augustino, cum Commem. S. Stephani Regis, et S. Hermetis Mart.

Kalendarium.

PARS ÆSTIVA.

Maius.

XVI.	S. Joannis Nepomuceni, Mart. *duplex majus.*	1
XXX.	Inventionis manus dexterae S. Stephani, Regis Hungariae, *duplex majus.*	8

Junius.

XXVII.	S. Ladislai Regis, Conf. *duplex.*	10

Julius.

XIII.	S. Margaritae, Virg. et Mart. *duplex.*	12
XV.	Divisionis SS. Apostolorum, *duplex majus.*	13
XVII.	SS. Eremitarum Andreae et Benedicti, Martyrum, *semiduplex.*	14
XX.	S. Henrici Imperatoris, Conf. *semiduplex.*	14
	Dominica VII. post Pentec. B. Cunegundis, Virginis, Reginae Poloniae, *duplex.*	15

Augustus.

XVI.	S. Rochi, Conf. *duplex.*	16
XIX.	S. Ludovici Tolosani, Episc. Conf. *semiduplex.*	17
XX.	S. Stephani Regis, Conf. Hungariae Patroni, *duplex i. classis cum Octava.*	18
XXI.	S. Bernardi, Abbatis, *duplex.*	21
XXII.	Octava Assumptionis B. M. V. *duplex.*	21
XXIII.	*Quarta die infra Oct. S. Stephani, R. C.* S. Philippi Benitii, Conf. *duplex.*	21
XXIV.	S. Bartholomaei, Apostoli, *duplex.*	22
XXV.	S. Ludovici Regis Franciae, Conf. *semiduplex.*	22
XXVI.	Septima die infra Octavam S. Stephani Regis, Conf. *semiduplex.*	23
XXVII.	Octava S. Stephani Regis, Conf. *duplex.*	25

Approbatio.

Officia propria Sanctorum Patronorum Regni Hungariae, aliaque ibidem recitari solita Auctoritate Nostra adprobamus, et typis vulgari permittimus.

Strigonii, die 1. Nov. 1880.

Joannes Card. Simor m. p.
Primas Hungariae,
Archiepiscopus Strigoniensis.

Imprimatur.
Tornaci, die 17 Augusti, 1881.
G. BOUVRY, *V. G.*

Typis Soc. S. Joannis Ev. DESCLÉE, LEFEBVRE et Soc. — 1881.

OFFICIA PROPRIA

Sanctorum Patronorum Regni Hungariae,

aliaque ibi recitari solita.

Pars Autumnalis.

DIE II. SEPTEMBRIS.
In Festo S. Stephani *Regis, Conf. secundo. Dupl.*
Omnia ut in Breviario, eadem die.

DIE XXV. SEPTEMBR.
In Festo S. Gerardi, *Episc. et Mart. Duplex.*
Omnia de Comm. unius Mart., praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Gerárdum Pontíficem agóne martyrii et stola immortalitátis coronásti : concéde propítius; ut, cujus memóriam devótis méntibus celebrámus in terris, ejus perpétua defensióne muniámur in coelis. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Si hoc Festum venerit in Quat. Temporibus, Lect. primi Noct. erunt. A Miléto. *de Communi unius Mart.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GERARDUS Venétiis nobílibus ac cúltui beátae Maríae Vírginis singuláriter addíctus natus est paréntibus. Qui cum mul-

to témpore sine prole mansíssent, précibus Gerárdum intercessióne beátae Maríae Vírginis impetrárunt. Quem quinquénnem mónachi claustri sancti Geórgii Venétiis exstrúcti coepérunt educáre. Mónachus factus Gerárdus ac stúdiis pietátis litterarúmque egrégie excúltus, Abbátis officio in praedícto claustro fungi coáctus est. Quo tamen officio post paucos annos, reluctántibus monastérii frátribus, desidério in Terram Sanctam proficiscéndi se abdicávit. Verum Deo áliter disponénte non in Palaestínam, sed in Hungáriam venit.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

IN Hungária vero Quinque Ecclésias ad Maurum, ejus loci Epíscopum, primo divértit, qui illum aliquámdiu apud se reténtum dedúxit póstea ad sanctum Regem Stéphanum. Quem rex sanctus humániter excípiens, visis ejus praecláris virtútibus, magístrum ac ducem vitae sancti Emeríci fílii constítuit. Postquam et vitae exémplis et documéntis salutáribus Emeríci ánimam ad omnem pietátem informásset, ac nec ípsum ámplius duce ac magístro egére sensísset : secéssit Gerárdus in erémum Beel vocátam : ubi septénnium ásperam quidem carni, sed spirítui suávem, ac miráculis quoque claram duxit vitam. Unde, Ecclésiae ac regni necessitátibus ita exigéntibus, Epíscopus Chanadiénsis ordinátur. Ad quem mox ex váriis locis diversárum natiónum viri religiósi cónfluunt. Ipse vero baptizándo, praedicándo, schoas, templa, monastéria erigéndo, páuperes sublevándo, beátae Maríae Vírginis cultum impénse propagándo, mirácula perpetrándo, ac prophético spíritu multa praedicéndo, usque ad óbitum sancti Stéphani regis Ecclésiam Dei illustrávit.

℟. Desidérium ánimae.

Lectio vi.

IB óbitu sancti Regis multae in Hungária obórtae seditiónes, quas vir Dei futúras praedíxerat. Hungarórum enim plerique nondum satis bene in religióne christiána fundáti ac firmáti, ad prístinos paganórum ritus relápsi, crudelíssime in christiános saeviébant. Et cum jam multa essent in christiános ferócíter perpetráta, sanctas Gerárdus, ad ecclésiam sanctae Sabínae in plaga Albénsi constitútus, coenántibus itíneris comítibus, divína revelatióne collustrátus dixit :

Fratres et amíci, cras ad coenam Agni vocámur. Póstero ígitur die omnes ad sacram confessiónem faciéndam cohortátus Missam fecit; adhaerentámque sibi multitúdinem domínici córporis partícipem réddidit : ac tunc demum álacri ánimo ad martyrium perréxit Budam versus pergens ac circumfúsa gentílium multitúdine lapídibus appetítus, solóque signo crucis se commúniens ac pro lapidántibus Deum exórans, una cum curru ac bigis subvértitur humíque obrúitur magnóque ímpetu lapidátur, et adhuc palpitánti pectus láncea perfóditur, capútque saxis contéritur: non absímili modo sóciis quoque interémptis. Atque ita Gerárdus Episcopus ad palmam martyrii felíciter migrávit, anno salútis millésimo quadragésimo séptimo.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Si quis vult post me veníre. *de Communi unius Martyris.*

Lectio nona legitur de Homilia Feriae Quatuor Temporum.

DIE XVII. OCTOBRIS.

In Festo S. **Hedwigis,** *Viduae. Duplex.*

Ut in Breviario, sub hac die.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Festo SS. **Ursulae et sociarum,** *Virg. et Mart. Duplex.*

Omnia de Comm. Virginum, praeter sequentia.

In utrisque Vesp. et Laudibus, ℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximae ejus afferéntur tibi.

Ad Magnificat, Ant. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quaeque confúndas : da nobis, quaesumus, de beátae Ursulae et Sociárum ejus festivitáte gaudére, ut poténtiam tuam in eárum passióne laudáre et concéssum nobis percípere mereámur auxílium. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Hilarionis Abbatis.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

URSULA, sanctitáte, sapiéntia, et pulchritúdine insígnis, fília única regis Británniae christianíssimi fuit. Quam cum rex Angliae gentílis idémque potentíssimus fílio suo mis-

sis eo solémnibus núntiis uxórem expéteret, ipsa divínitus praemónita persuásit patri, ut núptiis consentíret ea conditióne, ut rex ille et pater decem primaevae aetátis vírgines et forma et génere lectíssimas perquírerent, et tam sibi quam síngulis eárum mille álias virgines honestíssimas consociárent; comparatísque in númerum ipsárum trirémibus indúcias triénnio sibi darent ad dedicatiónem virginitátis suae; ipse quoque júvenis sacro renátus lavácro in fide Christi ínterim instruerétur.

℟. Propter veritátem.

Lectio v.

EX hoc condícto virgínibus, trirémibus, viris pro comitátu, et súmtibus praeter spem celérius comparátis, per triénnium belli praelúdia, multis úndique ad spectáculum confluéntibus, ab ipsis celebráta sunt. Tandem cum Ursula omnes vírgines sócias suas ad Christum convérsas tam verbis quam exémplis ad castitátis propósitum erudísset, sub uníus diéi noctísque spátio vento próspero ad portam Gálliae Tila et inde Colóniam delátae sunt. Et ex eo loco, angélica visióne instrúctae, Basiléam applicuérunt, relegatísque ibi trirémibus pedéstri itínere Romam veniéntes magno appláusu cleri et pópuli excéptae sunt.

℟. Dilexísti justítiam.

Lectio vi.

BI cum per áliquot dies lustrátis divérsis Sanctórum liminibus pervígiles in oratióne Deo ánimas suas commendássent, peráctis votis itínere, quo convénerant, Colóniam sunt revérsae, ab Hunnis jam úndique obsessam. Qui totam illam sanctam multitúdinem (cui étiam sponsus Eleuthérius se júnxerat) immániter trucidárunt, Colóniam sánguine et sepultúra eórum clariórem reddéntes. Post omnes vero candidíssimi exércitus regína, dum príncipi Hunnórum in matrimónium consentíre nollet, ictu sagíttae transverberáta super nóbilem cómitum suárum acérvum velut coeléste margarítum córruit.

℟. Afferéntur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Símile erit regnum coelórum decem virgínibus. *ut in Communi Virginum.*

Lectio nona de S. Hilarione, ex duabus una.

In Laudibus, Ant. Prudéntes vírgines. *Versus et Oratio, ut supra in primis Vesperis. Commemoratio de S. Hilarione Abbate.*

DIE XXIII. OCTOBRIS.
In Festo S. Joannis a Capistrano, *Confessoris. Duplex.*

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Joánnis Confessóris tui méritis et doctrínis mirabíliter sublimásti, et per eum fidéles tuos in virtúte sanctíssimi nóminis Jesu de pérfidis hóstibus triumpháre fecísti: praesta quaesumus; ut ejus intercessióne inimícis nostris praevaléntes in terris, praemia cum ipso cónsequi mereámur in coelis. Per eúmdem Dóminum.

In primo Nocturno Lect. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOANNES Capistráni in Marsis patre Germáno nóbili, matre vero ex honésta ibídem família natus, amísso patre, adhuc puérulus matri pervásit, ut secúndis núptiis viduálem statum anteférret. In Gymnásio Perusíno christiána doctrína, ac liberálibus disciplínis instrúctus, póstea propter egrégiam Juris perítiam a Rege Neapóleos Ladisláo, áliquot civitátum administratióni admótus, tam sancte gessit rem públicam, ut quoddam vitae religiósae tyrocínium jam tunc pónere viderétur. Perúsii perturbátis rebus, dum tranquillitátem revocáre studet, cápitur a seditiósis ipse, atque in víncula conjícitur, in quibus apparénte sibi hómine Franciscáno, atque ad sánctius vitae genus invitánte, dein tonsúra clericáli mirabíliter obténta, Deo inter Fratres Minóres observántes famulári constítuit; a quibus post áspera constántiae experiménta ad seráphici órdinis institútum admíssus est.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

MAGISTRUM in divínis lítteris hábuit sanctum Bernardínum Senénsem, cujus et vivéntis exémpla egrégie imitári, et mórtui honóres assídue stúduit promovére. Enituit vero máxime, tum severióre vivéndi disciplína, tum et quam plúrimis ad mores bonos formándos praecláre conscríptis opéribus. Cum ítaque summus Póntifex Martínus quintus una cum sancto Jacóbo de Márchia inquisitórem nominavit ad coercéndam Fratricellórum sectam, deque his felíciter triumphántem, generális contra quosvis haeréticos Inquisitóris

múnere cumulávit. In terris sanctae Románae Ecclésiae citra Pharum sitis, Joánna secúnda regina Neapóleos flagitánte, iniquitátem judáici foenoris strénue compréssit. Eugénii Papae quarti auctoritáte Jesuatárum causam, sancto Lauréntio Justiniáno adjutóre ac sócio, rite cognóvit, et compérta críminum eis objectórum falsitáte, innocéntiam eórum vindicávit. In Oriénte Armenórum ad Ecclésiae sinum reductióni solérter intendit, multis ibídem óptime dispósitis; quae únio póstmodum in sancta Synodo Floréntina ubi Joánnes lúcidi síderis instar refúlserat, salúbriter constitúta. A Nicoláo Papa quinto generális per totam Itáliam contra Judaeos, ac Saracénos Inquisítor creátus, Romae Judaeórum magístrum cum áliis quadragínta ad receptiónem Baptísmatis, et ad agnitiónem, professionémque christiánae veritátis addúxit.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

IDEM summus Póntifex Joánnem in Germániam, postulánte Friderico imperatóre, ea de causa misit, ut grassántes illic haeréticos ad fidem cathólicam, et ánimos dissidéntium príncipum ad christiánam concórdiam revocáret. Quámobrem ille sexénni peregrinatióne, ac fastígio, tum in Germánia, tum in finítimis regiónibus glóriam Dei mirífice propagávit, innúmeris Hussítis, Adamítis Thaborítis, Schismáticis, Hebraeis, praedicatióne evangélica, et miraculórum virtúte ad grémium sanctae Ecclésiae perdúctis. Ægris quam plúrimis sanitátem, mutis loquélam, áliquot mórtuis vitam restítuit. Cum Turcae Taurúnum arcta obsidióne prémerent, Joánnes divíno Spíritu incitátus, velóciter conscripto ex inexpérta plebe míllite suppétias áttulit obsessis, et post ínitas válido cum hoste, christianórum cervícibus formidabíliter imminénte, áliquot pugnas, demum Joánnes erécto ante míllites cruce signátos vexíllo, invocatóque sanctíssimo nómine Jesu, agmen antefbat, quo facto insígnis de hoste reportáta victória obsidióque confestim solúta fuit. His aliísque fórtiter gestis, contrácto e tot fastígiis lethali morbo Ujlakum in Syrmio delátus est; ubi eum rex Hungáriae Ladisláus, gubernatóris Joánnis Hunyady fílii, ac álii viri príncipes invisérunt; quos ille ad fidem Christi, et sanctam Dei Ecclésiam strénue, constantérque pro-

pugnándam exhortátus, Sacraméntis pie suscéptis ánimam Deo réddidit, anno salútis millésimo quadringentésimo quinquagésimo sexto. Vir vero apostólicus, et indefésso pro Religióne toleráto labóre Martyr. Eum complúribus, quemádmodum in vita, sic et post óbitum signis clarescéntem, Alexánder Papa octávus sanctórum Confessórum fastis inséruit.

℟. Iste homo perfécit.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Sint lumbi vestri praecíncti. *de Communi Conf. non Pontificis.*

DIE XXVI. OCTOBRIS.

In Festo S. Demetrii, *Martyris. Duplex.*

Omnia de Comm. unius Martyris, praeter sequent.

Oratio.

DEUS, qui beátum Demétrium Mártyrem tuum virtútum signis clarífica: ejus nos, quaesumus, intervéntu a cunctis reátibus, et a malis, quae pro eis merémur, absólve propítius. Per Dñum.

In Vesperis pro Commem. S. Evaristi, Ána. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriae actiónis gravat, sancti Evaristi Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

DEMETRIUS, Thessalonícae in Macedónia claris ac nobílibus paréntibus a puerítia honéstis instrúctus móribus, adolescéntiae annos ita transégit, ut coaetáneos suos morum ac índolis laude fácile superáret. Jam tunc ígitur apparébat, quam esset bona haec arbor suo témpore allatúra fructus. Vir factus, prudéntiae ac militáris artis cum exímia morum suavitáte conjúnctae non vulgária coepit osténdere argumenta. Itaque ejus láudibus ac virtútibus longe latéque evulgátis in notítiam imperatóris Maximiáni Hercúlei devéniens, ob insígnem ejus prudéntiam ac sapiéntiam militarémque fortitúdinem procónsul Graeciae ab eódem imperatóre est creátus, consularibúsque insígnibus exornátus.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

PROCONSULIS autem officio ad normam christiánae disciplínae digne quidem ac laudabíliter Demétrius perfungebátur : praecípua tamen ac summa ejus cura in eo erat semper, ut divínam glóriam pietatémque ad ómnia útilem propagáre, seque hóstiam Deo placéntem exhibére posset. Id ígitur únice agébat, ut Deum trinum et unum et carnem propter pérditum genus humánum suscéptam multi cognóscerent, pietatéque ac devotióne cóngrua venerarentur. Mortem pro eo, qui pro ipso rediméndo sponte assúmserat, ipse quoque obíre summo desidério cupiébat. Et cum sciret próximam esse eo témpore viam ad martyrium, si quis verum Deum et Fílium ejus unigénitum pro humáno génere mórtuum praedicáre audéret, id Demétrius faciébat maniféste.

℟. Desidérium ánimae.

Lectio vi.

QUO cógnito comprehénsus Demétrius ab iis, qui in christiános inquiréndi habébant offícium, ad imperatórem est delátus : qui ob ejus captivitátem várie est affféctus. Ægre enim ferébat tanti viri privári officiis : pati autem nón póterat, ut per eum relígio christiána propagarétur. Cónjici ígitur eum mandat in cárcerem, cum líbere coram ipso christiánam veritátem conféssus nec mortem se pro ea subíre recusatúrum constánter dixísset. Quem póstea lánceis in cárcere cónfodi imperátor jussit. Hinc sancto Mártyri miraculórum glória clarissimo Leóntius Illyrici praeféctus ob recuperátam Thessalonícae, ubi corpus ejus jacébat, sanitátem magníficam ecclésiam primum in urbe eádem Thessalonicénsi, deínde vero Syrmii, quo chlámydem ejus oraríúmque sánguine respérsa transtúlerat, éxstrui curávit : exstitítque passiónis sancti Demétrii Mártyris tam in Ecclésia Thessalonicénsi quam Syrmiénsi célebris memória ac veneratio.

℟. Stola jucunditátis.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Si quis venit ad me. *de Communi unius Martyris.*

Lectio nona de S. Evaristo.

In Laudibus pro Commemor. S. Evaristi, Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

DOM. IV. OCTOBRIS.

In Festo B. Mauri,

Conf. Pontificis. Duplex.

Omnia de Comm. Confess. Pontificis, praeter sequent.

Oratio.

A quaesumus omnípotens Deus, ut beáti Mauri, Confessóris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur, ejúsque précibus, et exémplis mundo tibi atque húmili corde serviámus. Per Dóminum.

Et fit Commem. Dominicae occurrentis.

In primo Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

Lectio i. *Cap.* i.

SCIENTES fratres dilécti a Deo electiónem vestram, quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis, quales fuérimus in vobis, propter vos. Et vos imitatóres nostri facti estis et Dómini; excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritus sancti; ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia et in Acháia. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, et in omni loco fides vestra; quae est ad Deum, profécta est ita, ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de vobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos, et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris servíre Deo vivo, et vero.

℟. Euge serve bone.

Lectio ii.

EMORES enim estis fratres, labóris nostri, et fatigatiónis, nocte ac die operántes, ne quem vestrum gravarémus, praedicávimus in vobis Evangélium Dei. Vos testes estis et Deus, quam sancte et juste, et sine queréla vobis, qui credidístis, fúimus. Scitis, quáliter unumquémque vestrum, sicut pater fílios suos deprecántes vos, et consolántes testificáti sumus, ut ambularétis digne Deo, qui vocávit vos in suum regnum et glóriam. Ideo et nos grátias ágimus Deo sine intermissióne, quóniam cum accepissétis a nobis verbum Dei, accepístis illud non ut verbum hóminum, sed sicut est vere, verbum Dei.

℟. Ecce sacérdos.

Lectio iii.

ROGAMUS autem vos fratres, ut novéritis eos, qui labórant inter vos, et praesunt

vobis in Dómino et monent vos, ut habeátis illos abundántius in charitáte propter opus illórum; pacem habéte cum eis. Rogámus étiam vos fratres, corrípite inquiétos, consolámini pussillánimes, suscípite infírmos, patiéntes estóte ad omnes. Vidéte, ne quis malum pro malo alícui reddat, sed semper, quod bonum est, sectámini in ínvicem, et in omnes. Semper gaudéte, sine intermissióne oráte. Grátia Dómini nostri Jesu Christi vobíscum. Amen.

℟. Jurávit Dóminus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

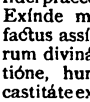

AURUS a puerítia in coenóbio Ordinis sancti Benedícti montis Pannóniae a sancto Stéphano Hungáriae Rege institúto christiánis móribus, et fídei praecéptis imbútus est. Exínde mónachus ibídem factus assídua oratióne, rerum divinárum contemplatióne, humilitáte et mira castitáte exémplo céteris, et veneratióni fuit. Quum aliquándo eo venísset sanctus Rex Stéphanus, sanctum Emerícum fílium suum praeíre, atque occúrrere jussit mónachis longo ágmine óbviam procedéntibus. Emerícus autem síngulos ampléxu et ósculo sancto venerátus est; sed díspari número óscula exhíbuit, Mauro prae céteris septéna libándo. Quod quum Pater tácitus considerásset, ex filio póstea cognóvit eum óscula pro unuscujúsque virtúte exhibuísse.

℟. Invéni David.

Lectio v.

EX paulo post rem exploratúrus coenóbium répetit, nóctúrnis étiam précibus ínterest, ut qui plura óscula accéperant, cujúsmodi sint, inspíciat. Iis explétis animadvértit, illos tantum, qui cumulátius óscula nacti fúerant, in secretióribus templi ángulis remansísse, ut réliquum spátium noctis in Dei láudibus consúmerent. Hos igitur pius Rex ex improvíso singillátim adit, qui eum intermíssa oratióne venerántur. Sed postrémo Maurum salútans rerum coeléstium contemplatióni sic defíxum réperit, ut nec minis, nec blandítiis moveátur. Humilitátem Mauri probatúrus póstero die ipsum coram Mónachis objúrgat, et a religiósi hómine aliéna quaeque in eum de indústria cóngerit; ast quum haec Maurus siléntio excíperet, sanctus Rex tantas virtútes admirátus est, eúmque póstea monastério praeficiéndum curávit.

℟. Pósui adjutórium.

Lectio vi.

QUUM Maurus frátribus praepósitus integritáte vitae, et humilitáte praelucéret, eum pius Rex Dioecésis Quinque-Ecclesiénsis a se nuper fundátae Antístitem designávit. Epíscopus rite constitútus Maurus gregi suo tranquíllus praeerat; sed mox sancto Stéphano vita functo magna hóminum pars in idololatríam relápsa, christiános insectáta est. Hinc Maurus sede depúlsus, sed compréssus brevi inimícis crucis Christi, et restitúta pace ad suos remeávit, ac reparándis Ecclésiae damnis totus incúbuit. Trigínta, et ámplius annis dioecésim administrávit humilitáte conspícuus, castitáte integérrimus, charitáte, et solértia praecípuus. Suis nempe, áliis ex infidélium látebris eruéndis, áliis ne raperéntur, óvibus sédulo adlaborávit. Demum vitae sanctimónia clarus migrávit in coelum, atque uti Beátus hábitus est, et cultus. Hunc vero cultum públicum et ecclesiásticum décimo Idus Augústi anni millésimi octingentésimi quadragésimi octávi summus Póntifex Pius nonus ratum hábuit, et confirmávit.

℟. Iste est qui.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* x.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papae.

ID messem multam operárii pauci sunt, quod sine gravi moeróre loqui non póssumus. Quia etsi sunt, qui bona áudiunt, desunt tamen, qui dicant. Ecce mundus Sacerdótibus plenus est, sed tamen in messe Dei rarus valde invénitur operátor; quia offícium quidem sacerdotále suscípimus, sed opus offícii non implémus. Fructus sanctae Ecclésiae in stipéndio quotidiáno percípimus, sed tamen pro aetérna Ecclésiae mínime in praedicatióne laborámus.

℟. Amávit eum.

Lectio viii.

CENSEMUS ergo, cujus damnatiónis sit, sine labóre hic percípere mercédem labóris. Pensémus, cujus sit apud Deum críminis peccatórum prétium manducáre, et nihil contra peccáta praedicándo ágere. Pensémus, qui unquam per linguam

nostram convérsi? qui de pervérso suo ópere nostra increpatióne corrépti poeniténtiam egérunt? quis luxúriam ex nostra eruditióne deséruit? quis avarítiam, quis supérbiam declinávit? Pensémus verbo, quod lucrum Deo fácimus nos, qui accépto talénto, ab eo ad negótium missi sumus. Etenim dicit : negotiámini, dum vénio.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix. de Homilia Dominicae.

DOM. ALIQUA NOV.
AB ORDINARIO ASSIGNANDA.

In Festo **Patrocinii B. Mariae Virginis.**

Duplex majus.

Omnia ut in Appendice Breviarii, Dominica II. Novembris notatur.

DIE V. NOVEMBRIS.

In Festo **S. Emerici,** *Hungariae Ducis Conf.*

Duplex ii. classis.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Emerícum juvenílí flore niténtem in sanctórum tuórum consórtium, sublimásti : praesta, quaesumus, ut quem tibi fecísti esse devótum, ejus apud te perpétuum sentiámus auxílium. Per Dóminum nostrum.

In primis Vesperis et Laudibus non fit Commem. de Octava omnium Sanctorum.

In primo Nocturno, Lect. Beátus vir. *ut in Communi Conf. non Pontificis.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

EMERICUS, beáto Stéphano apóstolo et rege Hungáriae patre, matre vero Giséla, Henríci Pii imperatóris soróre, fémina cum primis pia, natus, mox ab ipsis puerítiae annis totum se pietátis ac devotiónis stúdiis trádidit. Noctúrnis horis, quibus álii, praesértim ténera aetáte, somno ac quiéti liberíius indulgére consuevérunt, ipse collucéntibus in cubículo fácibus, quae pro dignitáte régiae prolis adhibebántur, divínas laudes Psalmósque Davídicos decantáre magno devotiónis fervóre solébat, idéntidem ad ejúsmodi laudum Psalmorúmque finem véniam delictórum summa ánimi demissióne a divíno númine flagitándo. Cujus pia exercítia dum pater ipsíus sanctus Stéphanus crébrius obsérvat, coeléstem Patrem, e cujus manu datum hoc óptimum se suscepísse gaudébat, laudat et glorificat ;

spe ampla concépta de futúra fílii insígni sanctitáte et glória.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

BI eos adolescéntiae annos Emerícus áttigit, quibus ut plúrimum céteri voluptáti sese dédere animúmque delíciis laxáre solíti sunt, ipse mox sénsibus et córpori fraenum continéntiae injécit; éaque ampléxus est, quae juveníles artus extenuándo corpus spirítui subjícerent. Vesprímii, uno dumtáxat amanuénsi cómite, aedem divo Geórgio sacram nocte ingréssus pia obsecratióne Deum percunctabátur : quid potíssimum ab eo praestári vellet, quod foret ei acceptíssimum. Cui cum clara obórta luce respónsum fuísset : virginitátem placére : eam perpétuo coléndam suscépit. Divíno ígitur auxílio ad eam conservándam ardéntibus assídue votis imploráto, illibátam conservávit puritátem : intácta étiam régiae vírginis integritáte, quam volénte patre desponsáverat.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

UANTUM vero castitátis ac virginitátis virtúte eminúerit Emerícus, insígni hoc facto luculénter pátuit. Eréxerat pater ejus Stéphanus nóbile sancti Martíni coenóbium in sacro monte Pannóniae, illúdque mónachis órdinis sancti Benedícti compléverat. Quod cum revíseret rex fílio quoque Emeríco praesénte, prodeúntibus regi óbviam longo ágmine mónachis, ut eum qua decébat dignitáte excíperent, rex sanctus praeíre fílium ac mónachis occúrrere jussit. Horum síngulos Emerícus molli ampléxu et ósculo sancto venerátus est : non aequáli tamen, sed díspari número óscula exhíbuit, áliis bina, áliis trina, quibúsdam quatérna quínave, nonnúllis étiam septéna libándo. Quod cum Pater tunc tácitus considerásset, ex fílio póstea cognóvit, eum óscula díspari número pro modo et témpore servátae continéntiae cuíque monachórum libásse, eósque, quibus septéna óscula libásset, perpétuam castitátem servásse. Ita nempe Deo gratam virginitátem ipse servábat, ut secréta castitátis in áliis quoque divínitus nosse posset. Cum ad regni gubernácula capessénda admovére sanctum júvenem pater vellet, Deo mélius áliquid disponénte, patre in vivis relícto migrávit in coelum, anno reparátae salútis millésimo trigésimo primo. Multis

post mortem miráculis cláruit. Quibus permótus Benedíctus, Octávus dictus, sanctum Emerícum una cum patre sancto Stéphano in Sanctórum catálogum rétulit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. *ut in Communi Conf. non Pontificis.*

In secundis Vesperis fit Commem. Octavae omnium Sanctorum.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Leopoldi,

Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Leopóldum a saeculi curis ad coelestem glóriam transvexísti: concéde, quaesumus, ita nos per haec temporália pertransíre, ut aetérnae vitae consórtia mereámur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni. Beátus vir. *ut in eodem Communi.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LEOPOLDUS Austriae princeps, ab insígni in Deum pietáte Pius cognoménto, in primo aetátis flore ea virtútis sémina concépit, quae annórum progréssu in singulárem vitae sanctitátem excrevérunt. Relucébant in adolescéntia cum Dei timóre summa vitae intégritas, continéntia, et humílitas, in provectiori aetáte justítia, misericórdia, sapiéntia, religiónis cultus praecípuus. Patre defúncto, curis licet conjugálibus et principátus sollicitúdine praepedítus, pietátis et misericórdiae múnera diligénter obíbat. Inopes fovébat, oppréssos sublevábat, lassos roborábat. Dénique inter tot aulae inquinaménta immaculátum se ab hoc saeculo custodiébat.

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

ECCLESIAE Románae Pontífices tanta veneratióne prosecútus est, ut ab Innocéntio secúndo sancti Petri fílius merúerit appellári. In clerum virósque religiósos benéficus, duo monastéria celebérrima, claustrum Neoburgénse et sanctae Crucis in Valle Nemorósa constrúxit, et amplíssime dotávit. Mellicénse quoque a se instaurátum magnis súmptibus et cénsibus illustrávit. Demum cum annis quadragínta Austriae principátum laudabíliter guber-

násset, anno supra millésimum centésimo trigésimo sexto, vita sanctíssima functus, sacris Ecclésiae sacraménti munítus, ab hoc mundo ad coeléstem glóriam translátus est.

℟. Amávit eum.

Lectio vi.

SJUS corpus ad claustrum Neobúrgi cónditum innúmeris coepit clarére miráculis, quibus Deus tantam viri sanctitátem vóluit manifestam. Namque ad ejus invocatiónem mórtui suscitáti, caeci illumináti, surdi audítum, muti loquélam, claudi gressum, captívi libertátem, váriis morbis oppréssi sanitátem sunt consecúti. His clarissimis sanctimóniae documéntis rite compértis Innocéntius octávus Sanctórum catálogo eum adscrípsit. Ejus sacra ossa, e túmulo ab imperatóre Maximiliáno eleváta, in eádem ecclésia honorificéntius repósita, débita colúntur veneratióne.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* xix.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam, accípere sibi regnum et revérti. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedae Presbyteri.

HOMO nóbilis ille est, cui caecus supra clamábat : Fili David, miserére mei. Longínqua régio ecclésia est ex géntibus. De qua eídem hómini nóbili, qui lóquitur : Ego autem constitútus sum rex ab eo, dícitur a Patre : Póstula a me, et dabo tibi gentes haereditátem tuam, et possessiónem tuam términos terrae. Quae vidélicet haeréditas ac posséssio bifária ratióne régio longínqua vocátur : vel quia a fínibus terrae clamat ad Dóminum; vel quia longe est a peccatóribus salus : et, cum Deus ubíque sit praesens, longe tamen ab eórum sensu, qui idóla colunt, Deus verus abest.

℟. Iste est qui.

Lectio viii.

VOCATIS autem decem servis suis, dedit eis decem mnas. Denárius númerus ad legem pértinet propter decálogum. Vocat ítaque paterfamílias decem servos, quia éligit discípulos per lítteram legis imbútos. Dat illis mnas, quia legis dícta spiritáliter intelligénda revélat. Post passiónem quip-

pe resurrectionémque suam apéruit illis sensum, ut intellígerent scriptúras. Mina namque, quam Graeci mnam vocant, centum drachmis appénditur, et omnis Scriptúrae sermo, quia vitae coeléstis perfectiónem súggerit, quasi númeri centenárii póndere fulgéscit.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

NEGOTIAMINI, dum vénio. Verba, inquit, legis ac prophetárum mystica interpretatióne discússa pópulis offérte, atque ab eis fídei confessiónem morúmque probitátem recípite. Juxta quod psalmísta suis auditóribus praecipit, dicens : Súmite psalmum, et date tympanum. Hoc est, laudem praedicatiónis in cordis tentatióne percípite, et devotiónem óperis in carnis castigatióne redhibéte. Tympanum quippe est pellis in ligno exténta, pellis vero in ligno exténta caro est nostra ad exémplum domínicae crucis afflícta.

Te Deum laudámus.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

In Festo S. Elisabeth, *Viduae. Duplex majus.*

Omnia de Communi nec Virginis, nec Martyris, praeter sequentia.

Oratio.

FIDELIUM corda fidélium, Deus miserátor, illústra : et beátae Elísabeth précibus gloriósis fac nos próspera mundi despícere, et coeléstí semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

Fit Commem. de Dedicat. Basilicarum SS. Petri et Pauli, ac de S. Pontiano, ut in Breviario.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ELISABETH, Andréae regis Hungáriae fília, abinfántia Deum timére coepit, et crescens aetáte crevit étiam devotióne. Haec póstea Ludovíco Landgrávio Hássiae et Thuringiae in cónjugem copuláta, etsi ea, quae sui viri erant, curáret, non minus tamen, quae Dei sunt, sédula exsequebátur. Noctúrno namque témpore a látere viri surgens oratiónibus et genuflexiónibus occupabátur, sicque, dum esset vir in accúbitu suo, nardus ejus dabat sanctitátis odórem. Et licet extérius induerétur regálibus, ne terréni viri óculos offéndere viderétur, intérius tamen sub cilícii tégmine coeléstem sponsum gerébat abscónditum. Diébus sín-

gulis pietátis offício dédita, víduis, pupíllis, aegrótis, cárcerum inclúsis ergástulis, et egéntibus síngulis singulária subventiónis remédia ministrábat. Cujúsdam étiam páuperis, gravi cápitis languóre corrépti, quasi fílii curam gerens, capíllos ejus manu tondébat própria, caput frequénter in pomárii secréto lavans, ut óculos fúgeret ancillárum. Cum Teutóniam gravis urgéret inédia, captáta viri abséntia, domus suae fruménta egéntibus erogávit. ℟. Propter veritátem.

Lectio v.

POSTQUAM autem a lege viri solúta est, depósitis glóriae saeculáris exsúviis, órdinem poeniténtium beáti Francísci ingréssa, vilis túnicae décore vestítur, ac divitiárum contémpta jactántia et generositáte paréntum, nobilíssimis orta natálibus se mundo facit ignóbilem, ut nobilitarétur in coelis, pro coróna suscípiens cínerem, et cilícium pro fáscia pectoráli. Pallébant ora jejúniis, abstinéntiae tenuitáte confécta, et jam mártyrem adhuc vivéntem caro praemórtua testabátur. Dum autem die quadam defíxis in coelum óculis contemplatióni vacáret, ut quasi de humánae conversatiónis consórtio viderétur abstrácta, Dei Fílium dulcem Jesum ad se inclinátum coelis paténtibus vidit, inter ália sibi consolatiónis leniménta dicéntem : Si tu vis esse mecum, ego ero tecum, et a te nullátenus separábor. ℟. Dilexísti.

Lectio vi.

TUNC súmptibus própriis nóbile hospitále construxit, ampla possessióne dotátum, suáque pretiósa monília et grandem pecúniae quantitátem eídem loco liberáliter est elargíta. In quo recéptam multitúdinem páuperum corporáli visitábat obséquio, affluénter eis necessária subminístrans, pedes eórum et cápita incredíbili humanitáte lavándo, et leprosórum úlcera étiam adspéctu horribília cápitis sui velo mundándo. Deínde propinquórum destitúta suffrágio castris et possessiónibus céteris spoliátur. Sed ipsa miseratiónis sólitae non oblíta lanam mánibus operabátur et linum, de sui labóris impéndio nudos páuperum húmeros vestitúra. Cumque in his ac plúrimis áliis sanctis opéribus usque ad finem vitae perseverásset, domésticis suis praedícensóbitum suum Deo spíritum réddidit, anno Dómini millésimo ducentésimo trigésimo primo, tertiodécimo Kaléndas

Decémbris. Sacrum autem corpus ipsíus post sanctae ánimae separatiónem statim coepit plúrimis et máximis coruscáre miráculis. Quibus auditis et certa fide compértis dóminus Papa Gregórius nonus eam Sanctórum collégio adnumerávit. ℟. Fallax grátia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Símile est regnum coelórum thesáuro. *ut in Communi non Virginum.*

Pro S. Pontiano Lectio nona ut in Breviario.

In Laudibus fit Commem. ejusdem ut in Breviario.

Kalendarium.

September.

II.	S. Stephani Regis, Conf. secundo, *duplex.*	1
XXV.	S. Gerardi, Episc. et Mart. *duplex.*	1

October.

XVII.	S. Hedwigis, Viduae, *duplex.*	3
XXI.	SS. Ursulae et Sociarum, Virg. et Mart. *duplex.*	3
XXIII.	S. Joannis a Capistrano, Conf. *duplex.*	5
XXVI.	S. Demetrii, Mart. *duplex.*	7
	Dom. IV. Octobris. B. Mauri Conf. et Pontf. *semiduplex.*	0

November.

	Dominica aliqua Novembris. Patrocinii B. Mariae Virg. *duplex majus.*	12
V.	S. Emerici, Hungariae Ducis, Conf. *duplex ii. classis.*	12
XV.	S. Leopoldi, Conf. *duplex.*	14
XIX.	S. Elisabeth, Viduae, *duplex majus.*	16

Approbatio.

Officia propia Sanctorum Patronorum Regni Hungariae, aliaque ibidem recitari solita Auctoritate Nostra adprobamus, et typis vulgari permittimus.

Strigonii, die 1 Nov. 1880.

Joannes Card. Simor m. p.
Primas Hungariae,
Archiepiscopus Strigoniensis.

Imprimatur.
Tornaci, die 17 Augusti, 1881.
G. Bouvry V. G.

IN ALIQUIBUS LOCIS.

DOMINICA SECUNDA
POST KALENDAS AUGUSTI.
In Festo Transitus B. M. V.
DUPLEX.

Omnia ut in Festis Beatæ Mariæ per annum, præter sequentia.

ORATIO.

CONCEDE quæsumus, misericors Deus; ut qui beátæ semper Vírginis Mariæ Patrocínio gloriámur, ejus intercessióne in hora éxitus nostri hostem vincere, et a cunctis expediti perícula, ad te feliciter pervenire valeámus. Per Dóminum.

IN II. NOCTURNO.
Sermo S. Joánnis Damascéni.
LECTIO IV.

Ex Homil. 2. in Dormit. Virg. prope medium.

FITSI nemo mortálium est, qui sacrosánctum Dei Genitrícis ex hac vita discéssum pro dignitáte laudáre queat, áttamen quia Deo accéptum est, quod ex amóre, et stúdio, próbaque voluntáte offértur, grátaque Dei Matri ea áccidunt, quæ Fílio grata, et accépta sunt, eam íterum laudáre aggrediámur. Itaque beáta Virgo in beatíssimo quodam léctulo decumbébat. Quando ad hunc locum pervénit orátio, ardentíssimo, ferventissimóque amóris igne accéndor, et horróre quodam, jucundísque lácrymis óccupor. Lectum hunc felícem, et amábilem, et prodígiis scátentem velut exósculans, qui tabernáculum illud suscépit, ex quo vita orta est; quin ipsum sacrosánctum, Deóque dignum habitáculum meis mánibus complécti mihi vidébar, oculósque, frontem, lábia, cervícem, ac genas membris illíus admovére, ipsum, tamquam si corpus præsens tángerem, sentiébam. Aderant ígitur oculáti illi testes, et minístri Verbi, ut ipsius étiam Matri ministrárent, et ex ipsa benedictiónem amplíssimam, velut quandam præstantíssimam hæreditátem haurírent. Quis enim dúbitat quin ipsa benedictiónis fons sit, et ómnium bonórum scaturígo? Una étiam áderant ipsórum ásseclæ, et successóres, ut cum ministérii, tum benedictiónis partícipes essent.

℣. Sicut cedrus.

LECTIO V.

TUNC quidem nostri géneris auctóres exultántibus lábiis alte exclamárunt; Beáta tu, Fília, quæ violáti mandáti pœnas nobis sustulísti. Tu mortále corpus a nobis sortíta, immortalitátis induméntum nobis peperísti. Tu nobis, ut bene essémus, rependísti, dolóres solvísti; mortis fácies rupísti, ad véterem sedem nos revocásti. Nos paradísum clausimus, tu ligni iter nobis patefecísti. Per nos ex lactis trístia venérunt, ex tristíbus contra per te rediérunt. Quo autem modo, o immaculáta, morti obnóxia efficeris? Per te enim mortis vínculis solúti sumus. At vero non infirmióribus eam sermónibus circunstántium sanctórum qui adhuc in córpore versabántur, multitúdo retrahébant his fere verbis: Mane nobíscum nostra consolátio, unicuíque in terra solámen. Ne nos órphanos déseras, benígni illíus, et misericórdis Mater, qui Fílii tui causa periclitámur. Te labórum réquiem sudorúmque refrigérium habeámus. Tibi remanére volénti potéstas inpromptu est, et abíre cupiénti nihil impediménto est. Sin ábeas, o Dei tabernáculum, una quoque nobis, qui tuus ob tuum Fílium pópulus sumus abíre líceat. Tu sola

nobis in terra consolátio relícta es : et te vivénte, simul vívere, et te moriénte, mori beátum est. Simílibus verbis Apóstoli cum univérsæ Ecclésiæ ágmine beátam Vírginem tunc alloquúti esse vidéntur.

℟. Quæ est ista.

LECTIO VI.

MOX consentánea quædam istis, et congruéntia contigisse ópinor. Nimírum Regis ipsíus ad matrem suam advéntus, ut divínis ac suis purissimis mánibus, sanctam, incontaminatámque, et labis expértem ejus ánimam suscíperet. Atque ipsa quidem, ut a vero non abhórret, dixit : in manus tuas, Fili, comméndo spíritum meum. Accipe ergo charam tibi ánimam, quam immúnem a culpa servásti : tibi, ac non terræ, corpus meum trado. Salvum hoc custódi, in quo dignátus es inhabitáre, et quod nascéndo, incorrúptum conservásti. Transfer me ad te, ut ubi es tu víscerum meórum proles, illíc quoque tibi sim contubernális. Ad te enim própero, qui ad me citra ullam spátii distántiam ventitásti. Tu charis meis filiis, quos fratres appelláre non dubitásti, migratiónis meæ solátium esto. Per mánuum meárum extensiónem, benedictiónem eórum nóvis benedictiónibus cúmula. Tum sublátis, ut crédere licet, mánibus, hæc loquúta cum esset vicissim audivísset : Veni in réquiem meam, benedícta Mater mea : surge, amica mea, pulchérrima mulierum, ecce enim hiems transiit, tempus putatiónis advénit. His, sancta illa, audítis spíritum suum in Fílii mánibus depósuit. Hinc ad sacratíssimum Gethseméni defértur, ubi rursum óscula, et ampléxus rursum laudes, hymníque sacri et lácrimæ. Atque ita sanctíssimum corpus clarissimo, præstantissimóque túmulo impónitur.

℟. Ornátam monílibus.

In tertio Nocturno Lectio octava jungitur nonæ, et nona lectio erit de Homilia Dominicæ, cum commemoratione ejusdem in laudibus, nisi transferatur.

Et hæc impedita in primis ex sequentibus Dominicis omittitur non impeditis ex speciali Indulto SS. Gregorii XVI, 15 Novembris 1842.

PRO TOTA DIOECESI GOANA.

IN FESTO PIETATIS B. M. V.

DUPLEX MAJUS.

Ad *Vesperas Ána.* O vos omnes *cum reliquis de Laud. Psal. ex ejus Officio pavo.*

CAPITULUM. *Jerem. c. i.*

FACTA est quasi vidua Dómina géntium, plorans plorávit in nocte et lácrymæ éjus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriósæ
Virginis angústiam,
Lacrymásque venerándas,
Et cordis mæstítiam,
Quas eidem ipse passus
Vertit in lætítiam.

Verbum Sancti Simeónis
Commendat memóriæ,
Signum contradictiónis
Dum Regem glóriæ,
Gládium transfoziónis,
Quod implétur hódie.

O vos omnes qui transítis
Per viam hujus sæculi,
Attendátis subsisténtes
Inórmis pauperculi,
Regíque natus crescéntem
Ictu cóvi sæculi.

Mater venit, quod non venit
Caro jam exánimis,
Vulnus fóveris manántis
Undam aquæ, et sánguinis,
Lavacrúmque lavans mandátum
Inter vivi fémininis.

Glóriam Pátri melódis
Personóntes vocibus,
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito,
Incarnáto virginíli
Corde, Christi fámulis.

Amen.

℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in córde meo.

℟. Consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Ad Magnificat, Ána. Dómine, gémitus meus a te non est abscónditus: afflicta sum, et humiliáta nimis, quia vim faciébant, qui quærébant Filium meum, et dolos cogitábant, ut eum morti tráderent, et non pepercérunt in fáciem ejus inspére, et inter latrónes crucifígere.

ORATIO.

DOMINE Jesu Christe, cujus acerbissimæ Passiónis gládius Pissimæ Matris tuæ ánimam sic penetrávit, quod eam plusquam mártyrem fecit: tríbue quæsumus; ita nos dolórum ejus in terris memóriam ágere, ut ad contemplánda illíus gáudia in cœlis mereámur pervenire. Qui vivis et regnas.

Ad Compl. et per Horas Hymni terminantur: Jesu tibi sit glória, qui natus.

Si hoc Festum careat j. Vesperis; harum Hymnus dicitur ad Matutinum; Hymnus Matutini ad Laudes, et Hymnus Laudum ad ij. Vesperas: sed si ij. Vesp. etiam careat; tunc Hymnus j. Vesp. ad Matutinum, et Hymni Matut. et Laud. dicuntur ut Laudes sub ultima conclusione. Sit honor, etc.

AD MATUTINUM.

Invit. Cum Maria Virgine férvide plorémus: * Filium ejus crucifixum, venite, adorémus. *Psalm.* Venite.

HYMNUS.

LUMEN crucis dum pendébat,
Natus Mariæ Virginis,
Plangens Mater conligébat
Fluéntis undam sánguinis

*

Post de cruce querebátur,
Ad cœlos mittens gémitus,
Quod in ea mactabátur
Ipsíus unigénitus.
Fera nimis et crudélis,
Quem induébam túnica,
Tu cruóre ex flagéllis
Pro veste tegis sérica.
Ego illum amplexári
Sæpe solébam brachiis,
Quem tu strictum perforári
Clavis fecísti férreis.
Ego pavi hunc infántem
Dulci lacte virgíneo :
Tu afflígis moriéntem
Amáro potu félleo.
Caput ejus tam decórem
Coróna pungis spínea,
Quod ornábam sertis florum
Inter convállis lília.
Flecte ramos, arbor alta,
Et redde mihi Fílium :
Vel cum ipso simul macta
Matrem doléntem nímium.
Glória tibi Dómine
Defúncto coram vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic semper terminatur Hymnus prædictus.

IN I. NOCTURNO.

Ána. j. Aspiciébam elevátam magnificéntiam Dómini super crucem, et flebam die ac nocte. *Psalm.* Dómine Dóminus noster. *cum reliquis ex officio parvo.*

Ána. ij. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quibus possit consolári Dómina géntium.

Ána. iij. Ténebræ factæ sunt super terram, cum Mater plorat Fílium in cruce clamántem.

℣. Tota die contristáta ingrediébar. ℟. Dum afflígunt inimíci Fílium meum.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

LECTIO I. *Cap.* 1.

EGRESSUS est a fília Sion omnis decor ejus : depósita est veheménter non habens consolatórem. Vide Dómine afflictiónem meam, quóniam erèctus est inimícus. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus : quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me. Expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum ; pósuit me desolátam tota die mœróre conféctam. Infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere. Idcírco ego plorans, et óculus meus dedúcens aquas, quia longe factus est a me convértens ánimam meam. Facti sunt Fílii mei pérditi, quóniam invaluit inimícus. Expándit Sion manus suas, non est qui consolétur eam.

℟. Deduc quasi torréntem lácrymas : * Et per diem, ac noctem non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui. ℣. Effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini, leva ad eum manus tuas, quia quem educásti et enutrísti, inimícus consúmpsit eum. Et per.

LECTIO II. *Cap.* 4. ℣. 20.

VIDE Dómine quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus, subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum, foris interfécit gládius, et domi mors símilis est. Audiérunt, quia ingemísco ego, et non est, qui consolétur me. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum : lætáti sunt, quóniam tu fecísti : Adduxísti diem consolatiónis, et fient símiles mei. Ingrediátur omne malum eórum coram te, et vindémia eos, sicut vindemiásti me ; multi enim gémitus mei, et cor meum mœrens. Quómodo obtéxit calígine in furóre suo Dóminus filiam Sion : projécit de cœlo in terram ínclytam Israel ? Teténdit arcum suum, quasi inimícus : firmávit déxteram suam, quasi hostis : et occídit omne, quod pulchrum erat visu in tabernáculo fíliæ Sion. Defecérunt præ

lácrymis óculi mei : conturbáta sunt víscera mea : effúsum est in terra jecur meum, super contritióne filiæ pópuli mei.

℟. Cor meum perforátur dolóribus, expectábam bona, et venérunt mihi mala, præstolábar lucem, et crepuérunt ténebræ. * Interióra mea effudérunt absque ulla réquie, et prævenérunt me dies afflictiónis. ℣. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. Interióra.

Lectio III. *Cap.* 2 *v.* 13.

Cui comparábo te, vel cui assimilábo te Fília Jerúsalem? cui exæquabo te, et consolábor te, virgo Fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui? Plausérunt super me manibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt cápita sua super filiam Jerúsalem : Hæccine est Urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperuérunt super te os suum omnes inimici tui, sibilavérunt : et fremuérunt déntibus suis, et dixérunt : devorábimus : en ista est dies, quam expectabámus ; invénimus, vídimus. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros filiæ Sion. Deduc quasi torrénte lacrymas per diem ac noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupilla óculi tui. Consúrge, lauda in nocte in principio vigiliárum. Effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini.

℟. Quis mihi tríbuat, ut ego móriar pro te, Fili mi, quia coárctor nimis non valens succúrrere tibi : * Et dolóres mortis tuæ circumdedérunt me. ℣. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. Et Glória Patri. Et.

IN II. NOCTURNO.

Aña. j. Flebat Mater ejus irremediabílibus lácrymis, dicens : Plorans plorábo, et deducat óculus meus lácrymas, quia non est, qui vicem meam dóleat.

Aña. ij. Tremor apprehéndit eam : angústiæ, et dolóres tenuérunt eam, viderántque omnes dolórem ejus esse vehementem.

Aña. iij. Elevávi vocem cum fletu magno, dicens : cor meum conturbatum est, derelíquit me virtus mea, et lumen oculórum meórum non est mecum.

℣. Defécit in dolóre vita mea. ℟. Et anni mei in gemítibus.

Ex Tractátu S. Bernárdi Abbátis.

Lectio IV.

De Lamentatione V. Mariæ.

Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymarum, ut possim flere per diem ac noctem? O vos filiæ Jerúsalem, una mecum lácrymas fúndite. Cúrrite, Vírgines Sacræ, cúrrite, matres Christo castitátem vovéntes, omnes ad Vírginem cúrrite, quæ péperit Fílium. Aspiciébat Filius benignissimo vultu Matrem plorántem, et verbis paucis vóluit eam consolári póterat. Flebat dicéndo, et dicébat flendo : Fili mi, Fili mi, væ mihi, væ mihi, quis dabit mihi, ut ego móriar pro te, Fili mi? O derelícta, quid fáciam? Móritur Filius meus. Cur secum non móritur hæc mœstíssima Mater ejus? Mi Fili, Fili mi, amor únice, Fili dulcíssime, noli me derelínquere, post te trahe me ad te ipsum, ut ego móriar tecum. Heu mihi solus moméris, moriátur te, eam ista tua Génitrix. O mors misera, noli mihi párcere. Tu mihi sola, præ cunctis places. Trácida Matrem, cum Filio périme simul. Fili, dulcor únice, singulare gáudium, vita ánimæ meæ, fac, ut ego ipsa nunc tecum móriar, quæ te ad mortem génui, in tuo me súscipe patíbulo, ut qui una carne vivunt, et uno amóre se dilíguunt, una morte péreant.

℟. Caligavérunt óculi mei a fletu meo, planxerántque donec defícerent in eis lácrymæ *. Et effudérunt sánguinem, quasi

aquam, dolor eam convértit aquas eórum in sánguinem. ℣. Consolatio abscóndita est ab óculis meis, nihilque respícere possum, nisi málum. Et.

Lectio v.

O vnus Dei nate : tu mihi Páter : tu mihi Máter : tu mihi Fílius : tu mihi Sponsus : tu mihi ánima eras. Nunc orbor Patre : viduor Sponso : désolor Filio : ómnia perdo ! O Fili mi, ultra quid faciam ? O Fili dulcissime, quid fecisti ? Quare crudelissimi Judæi te crucifixérunt ? Quæ causa mortis tam ? Commisisti ne scelus, ut tali morte damnaréris ? Non Fili, non Fili ! Sed sic tuos redimere dignátus es, et pósteris exémpla relínquas. In grémio meo nunc te mórtuum téneo. Quid Ego tua Mater, Fili mi dulcissime, fáciam ? Væ mihi, Fili mi, dulcédo mea, consolátio mea, vita mea ! Ubi est illud gáudium indicíbile, quod in tua admirábili Nativitáte habui ? Væ mihi, Fili mi, in quantum dolórem et tristítiam versum est illud tam magníficum gáudium ! Succúrre mihi, Fili mi, et Spiritum Sanctum mihi interim infúnde. Deus meus, miserére mei, et respice in me.

℟. Ecce dolóris gládius, quem timébam, evénit mihi, Domine. * Dimitte me, ut plangam pátulum dolórem meum. ℣. Ubi est ergo nunc Filius meus, prudentíssimus meus, et patiéntis mea, Domine Deus meus ? Dimitte.

Lectio vi.

Dum igitur Joseph, et Nicodémus Dóminum ponerent in Sepúlcro, volébat eum et cum illo Mater Mæstissima sepeliri. Erat enim innixa super dilécti sui, quem amplécteba, suavitérque deósculans, sic dicébat : = Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amici mei. Illum adhuc pátulum mihi relinquóre, ut fáciem ipsius subláto velámine válem contemplári, et pramaméro ipsius aliquántulum consolári. Nolíte quæso eum tam cito trádere sepultúræ, sed ipsum réddite mihi matri suæ : ut illum mecum habeam saltem vel defúnctum : aut si illum in sepúlcro recónditis, ibidem me Matrem cum illo sepelíte, quia male post ipsum supérero. Ut quid post ipsum vivam ? Illi ponébant Dóminum in sepúlcro : et illa eum ad se trahere desiderábat. Sepúlto itaque Dómino, Mater ejus sepúlcrum amplécitur : et voce, qua póterat, suum benedicébat Filium jam sepúltum : ingemiscónsque vocábat. Tam pie plorábat, quod sui planctus pietáte multos étiam invítos ad lácrymas provocábat. Fiébat planctus quocúmque Maria transíbat. Omnésque plorábant, qui obviábant ei.

℟. Quómodo sedet sola cívitas Dei, plena divítiis cœli : facta est quasi vídua Dómina géntium : * Non est, qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. Non est. Glória Patri. Non est.

IN III. NOCTURNO.

Ant. j. Afflúxerunt spiritum sanctum ejus, et ipsa gemens convérsa est retrórsum.

Ant. ij. Defécit caro mea et cor meum : ad nihilum redácti sunt omnes artus mei.

Ant. iij. Non cessávit vox mea a plorátu ; neque a lácrymis óculi mei.

℣. Tristis est ánima mea, usque ad mortem. ℟. Et afflictióne repléta sum nimis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

In illo tempore, stabant autem juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus Maria Cléophæ, et Maria Magdalénæ. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi in Joánnem.

Quæcúmque Dómino postéquam divisíssent vestimenta eórum ejus,

étiam sorte missa, compléta est, quæ déinde narrat Evangelista, videámus. Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus. Hæc nimírum est illa hora, de qua Jesus aquam conversúrus in vinum, díxerat Matri : quid mihi et tibi est múlier? nondum vénit hora mea. Hanc itaqua horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere moriturus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divina factúrus non divinitátis, sed infirmitátis Matrem velut incógnitam repellébat. Nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus hómo afféctu commendábat humáno. Tunc enim qui Maríam creáverat, innotescébat virtúte. Nunc vero, quem María peperérat, pendébat in cruce. Morélis ígitur insinuátur locus, facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo, suos miníatros instrúxit præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus ; tanquám lignum ilíud, ubi erant fixa membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit Magistri docéntis.

℣. Jesus videns Matrem stantem juxta crucem compassióne vírginis compássus, ait ; * Múlier, ecce Filius tuus. ℣. Deínde Discípulo : ecce Mater tua. Múlier.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO VIII.

CONSIDERA quómodo crucifixus ómnia sine áliqua perturbatióne transégit, Discípulo Matrem commendávit, prophetías implévit, latróni spem bonam dedit. Atqui ántequam crucifigerétur, sudávit, perturbátus est, tímuit : quid hoc sibi vult ? Nihil dúbii, nihil non maniféstum, illic enim natúræ imbecillitas, hic potéstas demonstráta est. Prætérea his nos duóbus ádmonet, ut licet ante malis perturbémur, non tamen abstinéndum est, quin ea subeámus et cum in certámen descéndimus, ómnia facília et lévia putánda sunt. Nolímus ergo mortem formidáre. Considera quómodo imbecillior sexus tunc fórtior appáruit. Ita ómnia reformávit, ipse Matrem commendans, inquit : ecce Filius tuus. O honórem, quem Discípulo tríbuit ! Cum enim jam abíret, Matris curam Discípulo reliquit ; nam cum par esset útpotè Matrem dolére, et protectiónem quærere, mérito dilécto commendat.

℣. Sol obscuritáte se induit : dies se in noctem mutávit : terra se tremóre concéssit : et templi scissum est velum. * Cum in cruce mórieus Salvátor, trádidit spíritum. ℣. Non defécit ex dolóre Mater ejus, etsi ad mortem usque lassáta est. Cum. Glória Patri. Cum.

ix. Lectio ex Homilia Dominicæ occurrentis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Ánæ.

1. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. *Psalmi de Dominica.*

2. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrymárum, et plorábo die ac nocte Filium meum ?

3. Submérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum.

4. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fleatis.

5. Cécidit coróna de cápite meo, et defécit gáudium cordis mei.

Capitulum ex Vesperis.

HYMNUS.

O GLORIOSA Dómina,
Quæ tua cruci ánima,
Cum Barábbas dimittitur,
Et pœnas Christus pátitur.

Pastórem, heu, percútiunt,
Oves dispérsæ fúgiunt :
Te sola cum Discípulo,
Manénte sub patíbulo.

Nec mirum si sis ánxia,
Visa crudéli fúria,
Te sciens puram Vírginem
Deum genuísse, et hóminem.
Sit honor, laus, devótio
Jesu, Maríæ Fílio,
Tecto Crucis patíbulo
Pro rediméndo pópulo.
Amen.

Sic terminatur semper Hymnus prædictus.

℣. Lavábo per síngulas noctes lectum meum.
℟. Lácrymis meis stratum meum rigábo.

Ad Benedictus, Ána.

TANQUAM latro cápitur úndique constrictus, cæditur, conspúitur, álapis afflictus. O Matris angústiæ, cum audíret ictus; pro nobis hæc tólerans sit Rex benedictus.

Oratio ex Vesperis, fit commemoratio Dominicæ.

Ad Primam, in ℟. *br.* ℣. Qui passus es in cruce.

AD TERTIAM.

Ána. Quis dabit.

Capit. Facta est *ex Vesp.* ℟. *br.* Tota die * Contristáta ingrediébar. Tota. ℣. Dum affíguntur inimici Fílium meum: Contristáta. Glória Patri. Tota. ℣. Defécit in dolóre vita mea. ℟. Et ánima mea in gemítibus.

AD SEXTAM.

Ána. Submérsum est.

CAPITULUM. *Jerem. c. l.*

OMNES persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias, et ipsa oppréssa est amaritúdine.

℟. *br.* Defécit * In dolóre vita mea. Defécit. ℣. Et anima mea in gemítibus. In dolóre. Glória Patri. Defécit. ℣. Tristis est ánima mea usque ad mortem. ℟. Et afflictióne repléta sum nimis.

AD NONAM.

Ána. Cécidit.

CAPITULUM. *Jerem. c. j.*

EGRESSUS est a filia Sion omnis decor ejus, quia depósita est veheménter non habens consolatórem: manum suam misit hostis sed ómnia desiderabília ejus.

℟. *br.* Tristis est ánima mea * Usque ad mortem. Tristis. ℣. Et afflictióne repléta sum nimis. Usque. Glória Patri. Tristis. ℣. Lavábo per singulas noctes lectum meum. ℟. Lácrymis meis stratum meum rigábo.

In ℣. Vesp. omnia ut in j. sed ad Magnificat, Ána.

O homo, réspice pietátis óculis Fílii mei sudórem, sánguinem, alapárum contuméliam, flagellórum durítiam, corónam spíneam, Crucis suspéndium, óculos languéntes, acetósa pócula, caput inclinátum, et mortis suppícium.

OFFICIUM REDEMPTORIS,

VEL SS. CRUCIFIXI.

Dominica iij. Julii vel die xxiij. Octobris, vel Dominica iv. Novembris. Additamentum ℣. Lectioni cum responsorio 5 et 6. (pro tota Diœcesi Goana) quod deest in omnibus Breviariis Mechliniæ.

℟. v. Intuére, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis: Sedet in tristítia Dómina géntium. * Non est, qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus. * Non est.

Additamentum.

Hanc ígitur imménsæ largitátis cleméntiam osténdere dignátus est Deus erga pópulum Venetiárum dira tunc témporis pestiléntia vexátum sed voto facto inviséndi quotánnis Templum in honórem Sanctíssimi Redemptóris a fundaméntis públicæ magnificéntia pietátis extrúctum, non multo post extíncto morbo summa totíus civitátis lætítia prístinæ incolumitáti se yidet restitútum, ut autem accépti beneficii recordátio, et cultus erga Salvatórem nostrum augerétur in dies, Officium própríum, et Missam sub título Sanctíssimi Redemptóris, quæ Innocéntius Décimus tértius Románus Póntifex ómnibus utriúsque sexus Chri-

stiffidélibus Venétiis existéntibus, qui ad Horas Canónicas teménturr, síngulis annis Domínica tértia Júlii occurrénte recitánda concéssit, Benedíctus Décimus tértius ítidem Románus Póntifex ad totum statum, et dominium Vénetum exténdit. Et Benedíctus Décimus quartus Moniálibus Sanctæ Mónicæ Goánæ civitátis idem indúlsit, quo laudarétur Sanctíssima Cruxifixi Imágo, quæ in earúmdem Monastério signis, et miráculis corúscat, pro Domínica última Septémbris ab eísdem Moniálibus recitándum. Tu autem.

℟. Ornavérunt fáciem Templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis, et confessiónibus benedicébant Dóminum.* Et. Glória Patri. * Et.

DIE XXV. NOVEMBRIS.

IN FESTO S. CATHARINÆ

VIRGINIS ET MARTYRIS PATRONÆ PRIMATIALIS GOENSIS.

Duplex 1 cl. cum Octava.

AD VESPERAS.

Ána. Magna Catharínæ festa recólimus, Patrónæ triumphálem agónem celebrámus, quæ sapiéntia, et fortitúdine sua dominátа est in médio inimicórum suórum. *Psalmi de officio parvo B. M. V.*

Ána. Sit nomen Dómini benedictum, qui talem sibi elégit Sponsam, et qui talem nobis dedit Patrónam, cujus nomen laudábile est a solis ortu usque ad occásum.

Ána. Roga, Virgo Sanctíssima, quæ ad pacem sunt Civitátis tuæ: fiat ei pax in intercessióne tua, et ómnium bonórum abundántia diligéntibus nomen tuum.

Ána. Nisi tu intercésseris pro Civitáte ista, vanum erit nobis ante lucem súrgere, et frustra vigilábunt qui custódiunt eam.

Ána. Lauda Metrópolis Orientális Dóminum Deum tuum: quóniam per intercessiónem Beátæ Catharínæ Patrónæ tuæ confortávit Deus seras portárum tuárum, et benedíxit fíliis tuis in te.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 10.

FRATRES, qui gloriátur in Dómino gloriétur: non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est, sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

CLARAM trophæis Vírginem
Urbis Goénsis Præsidem
Trino decóram stémmate
Laudémus omnes Príncipem.

Cujus coróna vérticem
Ambit, corúscum déxtera
Ensem, sinístra dógmata
Sacro libéllo sústinet.

Cujus cor igni cóngruo
Ardet, refúlget lúmine
Mens, lingua dives vócibus
Fandi magístros édocet.

Quam fírma gestat péctora
Munita Virgo grátia,
Quam fortis hostes déspicit,
Quam læta perfert vúlnera.

Sæve leóne sævior
Tyránne, acútis énsibus
Para rotárum máchinam,
Compáge rupta córruet.

Reclúde tetro cárcere:
Cibum negáto, vírgini:
Intrábit alis ócyor,
Feret colúmba fércula.

Sævíre pergis? Fálleris
Virgo triómphat láureis
Tulére corpus cœlites,
Recépit æther Spíritum.

Deo perénnis glória

Qui infirma reddit fórtia,
Mátut labórem gáudiis,
Cordóat, et dat præmia. Amen.
℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Intende, próspere procéde, et regna.

Ad Magnificat, Ána.

Magnificat hanc Metrópolis Dóminum, et exúltat in triumphóli agóne Catharínæ Sponsæ suæ: fac tu Deus poténtiam in bráchio tuo, et civitátem istam reple bonis, ita ut beátam eam dicant omnes infidéles nationes.

ORATIO.

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sinai, et in eódem loco per Sanctos Angelos tuos corpus Beátæ Catharínæ Vírginis, et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti: præsta, quæsumus, ut ejus méritis et intercessióne ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus. Qui tecum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Vírginum Dóminum * Venite, adoremus. *Psalm.* Venite, exultémus.

HYMNUS.

Virgínis magnæ tríplici coróna
Sánguinis claræ sóphiæ pudóris,
Quam dedit Nili Pharos alta, palmas,
Pángimus ore.
Luce doctrínæ ténebras fugávit
Dóctior, mentis procul omnis error
Solis istíus rádiis fugátus,
Orbe recéssit.
Núptias Sponsi meliórís Agni
Prætulit, signo fidei recépto
Servat huic totum Catharína Sponso
Virgo pudórem.
Non minis cessit, précibus nec ullis:
Príncipis tædas répulit pudíca:
Régium sprevit diadéma, sceptrum,
Sprevit honóres.
Vicit hæc, vicit trucis hostis iram,
Vicit insáni rábiem Tyránni,
Vicit et cuitros pósitos in orbe
Læta retárum.
Lácteum fudit moriburnda Virgo
Sánguinem, collo gládio recíso,
Mira res! talis fidei decóbat
Unda magístram.
Noscs nutrícem, cápite amputáto:
Ense cum sacro, níveum cruórem
Præbuit lactis spécimen ferénum
Láctea cervix.
Non tulit cœlum jacuísse corpus,
Spíritum cujus rápuit per auras:
Sústulit Sina chorus Angelórum
Monte locándum.
Indiæ custos, Oriéntis Urbis
Príncipis Præses, decus orbis almam
Obtine pacem pópulis tuére
Indica regna.
Nulla nascántur fera bella; nata
Pelle: primævi rédeant triémphi,
Hostibus victis: véniant secúndæ
Classibus auræ.
Créditas undis maris æstuósi
Sóspita merces sólito favóre,
Et Lusitános pópulos amóris
Fœdere junge.
Laus Deo, virtus, decus ac potéstas
Qui Goæ talem tribuit Patrónam,
Taléque auróræ jubar, et refúlgens
Sidus Olympo.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ána. Ex ore Catharínæ sponsæ tuæ perfecísti tu Deus laudem propter inimícos tuos: ita ut redderétur admirábile Nomen tuum in universa terra. *Psalm.* Dómine Dóminus noster cum *reliquis de Communi Vírginum.*

Ána. In Oriénte per sanctos Angelos tuos posuísti tabernáculum córporis sponsæ tuæ Catharínæ, et ejus ánimam tu tamquam sponsus dedoxísti, et

cum glória suscepísti, in templo glóriæ tuæ.

Ána. Catharína innocens mánibus, et mundo corde accépit benedictiónem a Dómino: ascéndit in montem Dómini, et stetit in loco sancto ejus.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde et regna.

Lectiones primi Nocturni de Epistola prima Beati Pauli Apostoli ad Corinthios De virgínibus, *sed* ℟℟. *propria quæ sequuntur.*

℟. j. Catharínam Vírginem Alexandrínam natúra ornávit, et grátia: dedit natúra nobilitátem, et decórem, et velut áltera Esther fuit formósa, et incredíbili pulchritúdine, et ómnium óculis gratiósa et amábilis videbátur. * Sed omnis glória ejus ab intus in fímbriis áureis circumamícta varietátibus. ℣. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo, múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Sed omnis.

℟. ij. Propter ánimæ insígnem pulchritúdinem adamátur a vírginum Sponso * Qui pósuit diadéma regni in cápite ejus, et ánnulum in manu ejus, et facta est ei in sponsam. ℣. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni, et coronáberis de vértice Sanir, et Hermon. Qui pósuit.

℟. iij. Cum Maximínus in Christiános fúreret, assúmpsit Catharína duas sócias sapiéntiam, et fortitúdinem, et eis comitáta ipsum ádiit Maximínum. * Et fortitúdine ei nefáriam immanitátem objécit: sapiéntia vero demonstrávit fidem esse ad salútem necessáriam. ℣. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et sapiéntia roborávit bráchium suum, et manum suam misit ad fórtia. Et. Glória Patri. Et.

IN II. NOCTURNO.

Ána. Speciósus forma præ fíliis hóminum concupívit decórem Catharínæ sponsæ suæ, et dedúxit eam mirabíliter déxtera sua.

Ána. Effárbuit tyránnus in cruciátibus ejus: at vero Deus arcum contrívit, confrégit rotas, et scuta combússit igni.

Ána. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis sapiéntia, et fortitúdine Catharínæ sponsæ suæ, tam in civitáte Ecclésiæ quam in monte sancto glóriæ suæ.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Lectiones ut in Breviario, sed ℟℟. *quæ sequuntur.*

℟. iv. Doctíssimi Philósophi, qui ad convincéndam Catharínam accersíti fúerant, ab ea convícti veritátem confiténtur et qui erant magístri erróris, facti sunt discípuli veritátis. * Super ómnia enim vicit véritas. ℣. Nova bella elégit Dóminus, et portas hóstium ipse confrégit. Super ómnia.

℟. v. Fremens Imperátor ob Vírginis victóriam sapiéntes non tam victos, quam victóres jubet combúri, at illi lætántes ibant ad supplícium tamquam beátæ Vírginis præcursóres, et transeúntes per ignem vitam dedérunt pro Christo. * Córpora autem illórum illæsa repérta sunt. ℣. Cum ambuláveris in igne, non comburéris, et flamma non ardébit in te. Córpora autem.

℟. vj. Victrícem Catharínam Maximínus blandítiis ac promíssis de senténta deducére aggrédítur, et eam invítat ad imperiále connúbium: * Quod ipsa spernit nobiliori jam præoccupáta sponso. ℣. Fide major efféta, quam posset esse imperiáli connúbio negávit se velle esse uxórem Imperatóris magis éligens afflígi cum pópulo Dei, quam temporális peccáti habére jucunditátem. Quod ipsa. Glória Patri. Quod ipsa.

IN III. NOCTURNO.

Ána. Annuntians inter sapién-

vos gloriam Dei demonstrávit, quóniam omnes dii géntium dæmónia; Dóminus autem cœlos fecit.

Ant. Tantæ partæ victóriæ confúsi sunt omnes, qui adorábant sculptília, et qui gloriabántur in simulácris suis; audívit eam et lætáta est Sion Ecclésia Dei.

Ant. Premens Imperátor, et confúsus véria exquírit, et præparat torménta contra sponsam Christi: sed salvávit eam déxtera ejus, et bráchium sanctum ejus.

℣. Mísit eam Deus, et prævénit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. *Cap.* 25.

IN illo tempore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem Virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 23. *de verb. Domini.*

EVIAM ipsæ Vírgines, et ipsæ ferántes lámpades, álias dixit prudéntes álias stultas. Unde intuémur? Unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum significat óleum: valde magnum. Putas, non charitas est? Quæróndo dicimus, non sententiam præcipitámus. Unde mihi videtur óleo charitas significári dicam vobis. Apóstolus dicit adhuc supereminentiórem vobis viam, quam demónstrat: Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut æramentárium, aut cymbalum tínniens.

℣. vij. Pavit Deus in cárcere sponsam suam per díes undecim colúmbæ ministério, et inde ováriam de rotárum gládiis mirabíliter liberávit: tándem cúri percússa hæc dedit pro gaudio: * Ut illius Agni ...; in cujus sánguine San-

...ctórum stolæ dealbántur. ℣. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine Agni, ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem. Ut.

Lectio VIII.

IPSA est superéminens via id est, charitas, quam mérito óleo significátur: ómnibus enim liquóribus óleum superémicat. Mitte aquam, et superinfúnde óleum, superéminet. Si oléum servavéris, vinum, charitas nunquam cadit. Quid ergo fratres? Jam disceptámus de quinque virgínibus prudéntibus et quinque fátuis: voluérunt óbviam ire sponso. Quid est ire óbviam sponso? Corde ire, expectáre ejus advéntum, sed ille tardábat.

℟. viij. Beáta Virgo, cujus ánima láqueis contrítis evolávit ad Christum, et ne corpus in potestáte remanéret tyránni, in Sina Arábiæ monte mirabíliter collocátur.* Anima cum sponso in cœlo regnat, córporis thesáurus ab oriéntali plaga possidétur. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit de deserto, deficiis ámicus innixa super dilectum suum? Anima. Glória Patri. Anima.

Lectio IX.

PRUDÉNTES autem illæ tulérunt óleum secum in vasis suis: Stultæ véro illæ non tulérunt óleum secum in vasis suis. Unde dicit Apóstolus: Glória nostra hæc est, testimónium conscientiæ nóstræ. Ibi óleum, magnum óleum de dono Dei est hoc óleum. Dóique hómines óleum mítere intro possunt, olívam creáre non possunt. Ecce hábeo óleum: de dono Dei est. Habes óleum? Porta tecum. Quid est porta tecum? Intus habe, ibi place Deo.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES,

et per Horas, Ánte.

1. Indúit Dóminus Catharinam sponsam suam decóre, et fortitúdine, et ideo invícta ánimi et victrix de ómnibus ini-

máris suis. *Psalm.* Dóminus regnávit, *cum reliquis Psalmis de Dominica.*

2. Beata Catharina in médio sapiéntum demonstrávit, quóniam Dóminus ipse est Deus: ipsi vero introiérunt portas Ecclésiæ in confessióne, et áuria glória ingressa in hymnis confitébatur Dómino.

3. In velaménto altárum tuárum exultávi, et ideo inimici Dómini in vanum quæsiérunt ánimam meam: adhæsit enim ánima mea post te, me suscépit déxtera tua.

4. Benedic Catharina Dóminum, quia illius sponsa facta es, qui benedícunt, et sérvunt ómnia ópera ejus.

5. Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent Beátam Virginem Catharinam, quia exaltátam est per eam nomen Dómini solúm.

Capitulum, et Hymnus ut supra in Vesperis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propitérea benedíxit te Deus in sæcúlum.

Ad Benedictus, Ána.

Beáta Catharina orábat dicens: Dómine Jesu Christe Deus meus, ago tibi grátias, quod statuísti supra petram pedes meos, et direxísti gressus meos: nunc accípe palmas, quas pro meis Cruce fuérunt sacrátæ, et súscipe ánimam, quam sacrificávi pro te, et tua confessióne.

ORATIO.

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sinai, et in eódem loco per Sanctos Angelos tuos corpus Beátæ Catharínæ, Vírginis et Mártyris tuæ, mirabiliter collocásti: præsta, quæsumus, ut ejus méritis et intercessióne ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus. Qui tecum vivit.

Ad Tertiam, Sextam, et Nonam, Capitula et ℣℣. breves de Comm. Virg.

In ij. Vesperis omnia ut in primis præter sequentia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propitérea benedíxit te Deus in sæcúlum.

Ad Magnificat, Ána.

O magna, et singulária Patrónæ tuæ de tua immortalitáte sortíta: adhuc esto de nostra salúte solícita: e mensa illa, in qua cum sponso epulária, cadant nobis micæ intercessiónis tuæ, et habeámus per te, quod mériti nostri consequi non valémus.

Oratio ut supra, et nulla fit commem. nisi Dñica, si sequenti die occurrat.

Missa propria ut in Missali, sed in ea dicitur Credo per totam Octavam.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

Secunda die infra Octavam.

Hodie fit de Sancta Gertrude Virg. xv. Novembris. Duplex.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

Tertia die infra Octavam.

In j. Nocturno dicuntur Lectiones de Scriptura occurr.

IN II NOCTURNO.

De Sermóne Sancti Ambrósii Episcopi. *Lib. 1. de Virg.*

LECTIO IV.

Ego licet laudatiónem non suscéperim virginitátis, sed expressiónem, ad rem tamen pertinére árbitror, ut quæ sit ei pátria, quis actor appéreat: ac prius ubi sit pátria, definiámus. Si enim ibi est pátria, ubi genitále domicílium, in Cœlo profécto est, pátria castitátis. Itaque hic ádvena, ibi ínccola est. Quid autem est cástitas virginália, nisi expers contagiónis integritas? Atque ejus auctórem, quem póssumus æstimáre, nisi immaculátum Dei Filium, cujus carne non vidit corruptiónem, divínitas non est expérta contagiónem.

℟. Doctissimi Philósophi.

LECTIO V.

Virgo igitur quanta virginitátis mérita sint, Christus

ante Vírginem, Christus ex Vírgine : a Patre quidem natus ante sæcula ; sed ex vírgine natus ob sæcula ; illud natúræ suæ, hoc nostræ utilitátis est : illud erat semper, hoc esse vóluit. Expectáte áliud virginitátis mérítum : Christus virgo, vírginis sponsus ; et si dici potest, Christus vírgíneæ castitátis ; virginitas enim Christi, non virginitátis est Christus : vírgo est ergo, quæ nupsit ; virgo, quæ eum suo útero portávit : virgo, quæ génuit : virgo, quæ próprio lacte nutrívit.

℟. Fremens imperátor.

LECTIO VI.

De virgínibus, inquit Apóstolus, præcéptum Dómini non hábeo. Si Doctor géntium non hábuit, habére quis pótuit? Et præcéptum quidem non hábuit, sed hábuit exémplum, non enim imperári pótuit virgínitas, sed optári. Nám quæ supra nos sunt, in voto magis, quam in magistério sunt. Sed volo vos, inquit, sine sollicitúdine esse : nam qui sine uxóre est, sollícitus est, quæ dómini sunt, quómodo pláceat Deo : et virgo cógitat, quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu : nam quæ nupta est, cógitat quæ mundi sunt, quómodo pláceat viro. Non ego quidem dissuádeo matrimónium, sed virginitátis attéxo beneficium.

℟. Victrícem Catharínam.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Mattheum.

LECTIO VII. *Cap.* 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

De Homilía Sancti Gregórii Papæ. *Hom.* 12. *in Evang.*

Fatuæ profécto sunt vírgines, quia solam laudis transitó retributiónem quærunt : unde et apte súbditur : Quinque fátuæ, accéptis lampádibus non sumpsérunt óleum secum ; prudéntes autem accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Per óleum quippe nitor glóriæ designátur : vásculá autem nostra sunt corda, in quibus férimus cuncta, quæ cogitámus. Prudéntes ergo óleum in vasis habent, quia nitórem glóriæ intra conscientiam rétinent. Paulo attestánte, qui ait : Glória nostra hæc est, testimónium conscientiæ nostræ. Fátuæ autem vírgines óleum secum non sumunt quia glóriam intra conscientiam non habent, dum hanc ab ore proximórum quærunt.

℟. Pavit Deus.

LECTIO VIII.

Notandum vero quod lámpades omnes habent, sed óleum omnes non habent : quia plerúmque bona in se ópera tum elécti, tum réprobi ostendunt, sed soli ad sponsum cum óleo vénient, qui de his, quæ foris égerint, intus glóriam requírunt. Unde per Psalmístam quoque de Sancta electórum Ecclésia dicitur : omnis glória ejus filiæ Regis ab intus. Herum autem faciénte Sponso dormitavérunt omnes, et dormiérunt : quia dum venére Judex ad extrémum Judícium differt, et eléctí et réprobi eum mortis somno sopiúntur : dormíre étenim mori est, ante somnum vero dormitáre est ante mortem a salúte languéscere ; quia per pondus ægritúdinis pervenítur ad somnum mortis.

℟. Beata Virgo.

LECTIO IX.

Media autem nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite óbviam ei. De advéntu Sponsi clamor in média nocte fit, quia sic dies judícii subrépit, ut providěri non válet quando venit : unde scriptum est : Dies Dómini sicut fur in nocte, ita vénet. Tunc omnes

vírgines surgunt, quia eléati, et réprobi a somno sum mortis excitántur. Lámpades ornant: quia sua secum ópera númerant, pro quibus atérnam recípere beatitúdinem expéctant. Sed lámpades fatuárum Virginum extinguúntur: quia eárum ópera, quæ clara hominibus foris apparúerant, in adventu Júdicis intus obscurántur et a Deo retributiónem non invéniunt, quia pro eis recepérunt ab homínibus laudes, quas amavérunt.

Te Deum laudámus.

In Missa dicitur Oratio 2. R. M. Concéde, 3. Ecclésiæ, *ut post Dominicam in Albis. Si vero hæc die occurrat Dominica prima Adventus, fit de ea cum paramentis violaceis, et Commemoratione Octavæ, sine precibus, et in Missa dicitur solum Oratio 2. de Octava.*

DIE XXVIII. NOVEMBRIS.

Quarta die infra Octavam.

In primo Nocturno dicuntur Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Sermóne S. Ambrósii Epísc.

LECTIO IV.

Hæc profécto vera pulchritúdo est ani nihil deest, quæ sola meréatur audíre a Dómino: Tota es formósa, próxima mea, et reprehénsio non est in te. Veni huc a Líbano, veni huc a Líbano, transíbis, et pertransíbis a princípio fídei, a cápite Sanir, et Hermon, a latíbulis leónum, a móntibus pardórum. Quibus indíciis osténditur perfécta, et irreprehensíbilis virginális ánimæ pulchritúdo altáribus consecráta divínis inter occúrsus, et latíbula spirituálium bestiárum non inflexa mortálibus, sed intenta mystériis Dei meruísse diléctum, cujus úbera plena lætitiæ.

℟. Doctíssimi Philósophi.

LECTIO V.

In umbra ejus concupívi, et sedi, et fructus ejus dulcis in fáucibus meis. Invéni quem diléxit ánima mea, tenui eum: et non relínquam eum: descéndat fratérnus meus in hortum suum, et mandúcet fructum pomórum suórum. Veni fratérne mi, exeámus in agrum, pone me ut sigillum in cor tuum, et velut signáculum super brachium tuum. Fratérnus meus candidus et rúbeus. Decet enim ut plene nóveris virgo, quem dílligis, atque omne in eo, et ingénitæ divinitátis, et assúmptæ mystérium incorporatiónis agnóscas.

℟. Fremens Imperátor.

LECTIO VI.

Candidus mérito, quia Patris splendor rúbeus, quia partus vírginis. Color in eo fulget, et rútilat utriúsque natúræ. Meménto tamen antiquióra in eo divinitátis insígnia, quam córporis sacraménta: quia non cœpit a vírgine, sed qui erat, venit in vírginem: ille spretus a milítibus, ille láncea vulnerátus, ut nos sacri vúlneris cruóre sanáret: respondébit tibi profécto: (est enim mitis, et húmilis corde, blandus aspéctu) Exúrge Aquilo, et veni Auster, aspíra hortum meum, et fluant arómata mea.

℟. Victrícem Catharínam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap.* 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Simile erit regnum cœlórum decem vírginibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

De Homilía S. Gregórii Papæ.

Quin est autem quod tunc a prudéntibus óleum petunt, nisi quod in advéntu Júdicis, cum se intus vácuas invénerint, testimónium foris quærunt? Ac si a sua fidúcia decéptæ próximis dicant: Quia nos quasi sine ópere repélli conspí-

ante Vírginem, Christ
gine : a Patre quidem
te sæcula ; sed ex vírg.
ob sæcula ; illud natt
hoc nostræ utilitátis
erat semper, hoc esse
Expectáte áliud virgini
ritum : Christus virgo,
sponsus ; et si dici potes
stus virgíneæ castitátis
nitas enim Christi, non
tátis est Christus : virgo
go, quæ nupsit ; virgo, qu
suo útero portávit : virg
génuit : virgo, quæ próp
cte nutrívit.

℟. Fremens Imperátor.

LECTIO VI.

De virgínibus, inquit A
lus, præcéptum D
non habeo. Si Doctor gér
non habuit, habére quis pó
Et præcéptum quidem no
buit, sed habuit exémplum
enim imperári pótuit virgín
sed optári. Nam quæ supra
sunt, in voto magis, quar
magistério sunt. Sed volo
inquit, sine sollicitúdine es
nam qui sine uxóre est, sol
tus est, quæ dómini sunt, q
modo placeat Deo : et virgo
gitat, quæ Dómini sunt, ut
sancta córpore, et spíritu : n
quæ nupta est, cógitat q
mundi sunt, quómodo plác
viro. Non ego quidem diss
deo matrimónium, sed virgi
tátis attéxo beneficium.

℟. Victricem Catharínam.

IN III NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secú
dum Mattheum.

LECTIO VII. *Cap.* 25.

In illo témpore : Dixit Je
discípulis suis parábol
hanc : Simile erit regnum
lórum decem virgínibus, q
accipiéntes lámpades suas e
runt óbviam sponso, et spon
Et réliqua.

DeHomiliaSanctiGregóriiPa
Hom. 12. *in Evang.*

Quæcæ profécto sunt virgi
quia solam laudis trans
retributiónem quærun

Felix catérva
ıs studium est
siónis vestigia:
ecum corónam
cum superavé-
n mundo. Nam
ria prosequénti
næ remunera-
ıta eis te imi-
crédimus gáu-
la. Itaque, o
Dei Filio, et
atque Archán-
ostri meminis-
bus póssumus
ıs.
atharínam.
TURNO.
angélii secún-
hæum.
Cap. 25.
: Dixit Jesus
is parábolam
regnum cœ-
gínibus, quæ
des suas exié-
so, et sponsæ.
Gregórii Papæ.
s charissimi,
um tanti Júdi-
e terror erit,
ona remédium
confúsio, cui
contínget in
Angelórum,
béscere : qui
et tranquíl-
a cápere non
tum vidére ?
Prophéta in-
illa dies iræ,
et angústiæ,
misériæ, dies
caliginis, dies
nis, dies tubæ,
e, fratres cha-
diem judícii
probórum, qua
iéta vidit ama-
ot appellatióni-
plicáre ?
o VIII.
tunc erit electó-
, qui de ejus me-
réntur visióne gaudére, de cujus conspéctu vident, et eleménta ómnia contremíscere cum eo simul ad núptias intráre ? Qui et in sponsi núptiis gaudent, et tamen ipsi sunt sponsa, quia in illo æterni regni thálamo visióni nostræ Deus conjúngitur! Quæ scílicet vísio nunquam jam in perpétuum ab amóris sui ampléxibus evellétur. Tunc regni jánua lugéntibus cláuditur, quæ modo quotídie pœniténtibus aperítur. Erit namque et tunc pœniténtia, sed fructuósa jam non erit : quia nequáquam tunc véniam invéniet, qui modo aptum pœniténtiæ tempus perdit. ℟. Beáta Virgo.

Lectio nona dicitur de Homilia Vigiliæ S. Andreæ, si venerit extra Adventum. In Adventu autem dicitur sequens Lectio.

LECTIO IX.

Hinc étiam Paulus dicit : Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Hinc Prophéta ait : Quærite Dóminum, dum invení potest, invocáte eum, dum prope est. Unde ad eásdem fátuas vírgines dicántes : Dómine, Dómine, áperi nobis ; ille respóndens ait : Amen dico vobis, néscio vos. Ibi jam a Dómino non potest meréri quod petit, qui hic nóluit audíre quod jussit : quia qui tempus cóngruæ pœniténtiæ pérdidit, frustra ante regni jánuam cum précibus venit.

Te Deum laudámus.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

Sexta die infra Octavam.

Hodie fit de S. Andrea Apost.

DIE I. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam.

In primo Nocturno dicuntur Lectiones de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Sancti Cypriáni Epíscopi, et Mártyris.

De habitu virginum.

LECTIO IV.

Neminem christiánum decet, et máxime vírginem non

decet, claritátem illam computáre carnis et hondsem sed solum appétere sermónem Dei, bona in ætérnum mansúra compléti : aut si in carne sit gloriándum, tunc plane quando in nómenis Dómini confessióne crucíatur, quando fórtiter fœmina viris torquéntibus invenítur, quando ignes, aut uncus, aut ferrum, vel bestias pátitur, ut coronétur : illa sunt carnis pretiósa mónilia, illa córporis ornaménta meliórs.

℟. Doctissimi Philósophi.

Lectio v.

Arcta, et angústa via est, quæ dúcit ad vitam : durus, et árduus est limes, qui tendit ad glóriam. Per hunc vitæ límitem mártyres pergunt, eunt vírgines, justi quoque graditúntur. Læta, et spatiósa itinera vitæ lethális : illic illécebræ, et mortíferæ voluptátes : illic diábolus blandítur, ut fallat ; arrídet ut nócent ; illicit ut occídat. ℣. apud mártyres non est carnis et sæculi contágio, nec parva, et levis, et delicáta congrésso : Sic et in vobis, quarum ad glóriam merces fecúnda est, sit et virtus ad toleránticm próxima. Non est ad magna fácilis ascénsus.

℟. Fremens Imperátor.

Lectio vi.

Si præmium pollicitatiónis atténdas, minus est quod labóras : immortalitas perseverásti datur, perpétua vita promittitur, regnum Dóminus pollicétur ; servâte vírgines, servâte quod cœpístis : servâte quod éritis ; magna vos merces manet, præmium grande virtútis, munus máximum castitátis. Quod futúri sumus, jam vos esse cœpístis : vos resurrectiónis glóriam in isto sæculo jam tenétis. Per sæculum sine sæculi contagióne transítis, cum casta perseverátis, et Vírgines, Angelis Dei estis æquá- : tantum máneat, et durat ia, et illæsa virginitas ; et ut cœpit fórtiter, jugiter persevéret.

℟. Victricem Catharinam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio VII. *Cap.* 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Simile erit regnum cœlórum decem vírginibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

De Homilia S. Gregórii Papæ.

Ecce, áperi, clamant ; et reiéi pulsánis suæ dolóre compúlsæ appellatiónem dominántis ingémiunt dicéntes : Dómine, Dómine, áperi nobis. Preces offerunt, sed nescíuntur, quia tunc velut incógnitus Dóminus déserit quos modo suos per vitæ méritum non agnóscit. Ubi apte quoque generalis ad discípulos exhortátio subinférter, cum dicitur : Vigiláte ítaque, quia post peccáta Dómini pœniténtiam suscípit. Si scíret quisque, de præsénti sæculo quo témpore exíret, áliud tempus voluptátibus, atque áliud pœniténtiæ aptáre potuíssset : sed qui pœniténdi véniam spopondit, peccánti diem crástinum non promísit. ℟. Pavit Deus.

Lectio VIII.

Semper ergo extrémum diem debémus metúere, quem numquam pécsumus prævidére. Ecce hunc ipsum diem, in quo loquimur ad indúcias conversiónis, accípimus, et tamen mala, quæ fécimus, flere recusámus ; non solum commissa non plangimus, sed étiam quæ defleántur augémus : ut si nos áliqua ægritúdo corripiat, si signa ægritúdinis vicínam mortem denuntiant, indúcias vivéndi quærimus, ut peccáta nostra defleámus, et eas cum magno æstu desiderii pétimus, quas accéptas modo pro nihilo habémus.

℟. Beáta Virgo.

LECTIO II.

MEMINERO quod véritas dicat: Oráte, ne fiat fuga vestra hieme, vel sábbato. Per legis quippe mandátum ambulare longius in sábbato non licet: hieme quoque ad ambulándum impediméntum est, quia gressus ambulántium torpor frigoris astringit. Ait ergo, oráte, ne fiat fuga vestra hieme vel sábbato; ac si dicat: Vidéte ne tunc quærátis peccáta vestra fúgere, quando jam non licet ambulare. Illud ergo tempus, quo fúgere non licet, tunc debet cogitári, dum licet. Illa hora est éxitus nostri semper intuénda: ista Redempóris nostri admonítio ante mentis óculos semper ponenda, quia ait: Vigiláte itaque, quia nescítis diem, neque horam.

Te Deum laudámus.

DIE II. DECEMBRIS.

Octava dies S. Catharinæ.

In primo Nocturno dicuntur Lectiones de Scriptura, occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

Serm. 67. in Cantic.

LECTIO IV.

FLOS est virginitas, flos martyrium; in horto virginitas, in campo martyrium: et hoc in horto virginitas, cui familiáris verecúndia est, fúgitans públicum, tabulis gaudens, pátiens disciplínam. Dénique in hortu flos clauditur, qui in campo expónitur. Et habes: Hortus conclúsus, fons signátus: quod útique claustrum pudóris signat in virgine, et inviolátæ custódiam sanctitátis, et tamen cella fúerit, quæ sit sancta córpore, et spiritu. Bene item in campo martyrium, dum Mártyres indíbrio ómnium exponúntur spectáculum facti et angelis, et homínibus.

℣. Doctissimi Philósophi.

LECTIO V.

DOMINUS Jesus, flos: hacti, Virgo Virgine generátus. Item flos campi, Martyr, Mártyrum coróna, martyrii forma. Bénique foris civitátem edéctus est, extra castra passus est, in ligno elevátus est, spectándus homínibus, subsannándus ab ómnibus. Quæ igitur fuit causa, ut se campi florem manifestáret appellare? Profécto ut aponeret ad toleránticm amimáret, cui nóverat imminére persecutiónem pati. Id se ergo libéntius profitétur ad quod potissimum vult habére sequácem, denúncians ei, quod per multas tribulatiónes opórtet intráre in regnum cœlórum.

℣. Fremens Imperátor.

LECTIO VI.

VOCAT ad campum, ad exercítium prévocat: nec putat quidquam persuasibíliue fore illi ad incéndum certámen, quam, si se ipsum certámen, aut exémplum propónat, aut præmium. Ego flos campi: Sane utrúmque in hoc sermóne intélligi datur vel quod sit, vidélicet, pugnántis forma, et quod glória triumphántis. Utrúmque es mihi, Dómine Jesu, et spécúlum patiéndi, et præmium patiéntiæ. Utrúmque fórtiter prévocat, ac veheménter accéndit.

℣. Victricem Catharinam.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. *Cap.* 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Simile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lampades suas exiérunt óbviam aponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 93 de verbis Domini.

VIDEBITUR mihi quinque virgines significáre quinque partíum continéntium a carnis illécebris. Continéndus est enim ánimi appétitus a voluptáte cru-

lórum: a voluptáte áurium; a voluptáte olfaciéndi, gustándi, et tangéndi: sed quia ista continéntia partim coram Deo fit, ut illi placeátur interióri gáudio consciéntiæ: partim coram homínibus tantum ut glória humána capiátur: quinque dicúntur sapiéntes, et quinque stultæ: utrǽque tamen vírgines, quia utrǽque continéntia est, quamvis divérso fómite gáudeat.

℟. Pavit Deus.

Lectio viii.

Omnes vero accepérunt lámpades suas, et venérunt óbviam sponso. Intelligéndum est ergo, Christi nómine censéri, de quibus ágitur: non enim possunt, qui Christiáni non sunt, sponso Christo venire óbviam. Sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus suis non sumpeérunt óleum secum: multi enim quamvis de Christi bonitáte plúrimum sperent, gáudium témen non hábent, dum continénter vivunt, nisi in láudibus hóminum: non ergo hábent óleum secum: nam ipsam lætítiam óleo significári árbitror. Prophéta inquit: Unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℟. Beáta Virgo.

Lectio ix.

Prudentes autem accepérunt óleum secum in vasis cum lampádibus suis, id est, lætítiam óperum bonórum in corde, atque consciéntia posuérunt. Sic et Apóstolus mónet: Probet se, inquit, homo; et tunc in semetipso habébit glóriam, et non in álteri. Tardánte ergo sponso dormiérunt omnes, quia ex utróque génere continéntium hóminum, sive eórum, qui coram Deo exúltant, sive eórum, qui láudibus hóminum acquiéscunt, moriéntur hoc intervállo témporis, donec sub advéntu Dómini fiat resurrectio mortum.

Deum laudámus.

DIE III. DECEMBRIS.

In festo S. Francisci Xaverii Conf. Patroni Civitatis Goanis.

Duplex 1. cl. cum octava pro tota Diœcesi Goana.

Omnia ut in Breviario Romano sub hac die.

In primo Nocturno Lectiones de Comm. Conf. non Pont. primo loco.

DIE X. DECEMBRIS.

Octava S. Francisci Xaverii Duplex.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2 de S. Victore.

Lectio iv.

Gaudete in Dómino, dilectissimi, qui inter contínua suæ pietátis beneficia indúlsit mundo Beátum Franciscum Xavérium, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico gaudéte, quod sablátus de médio appropiávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris vivus est, ut esset exémplo, in cœlum levátus est ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invitat ad glóriam: factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desiderat, et supplicántis affectum, et supplicatiónis fructum. Quid enim quærat sibi, qui nullius eget?

℟. Honéstum fecit.

Lectio v.

Hæc dies gloriósæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus: exultémus, et lætémur in eo. Introívit in poténtias Dómini, gaudeámus: quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Franciscus posito córpore tanto clárior, quanto expedítior penetrávit in sancta, símilis factus in glória sanctórum. Hódie despécto mundo et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit accípiens de manu Dómini co-

rónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa suppelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus : sedet veteránus miles débita jam suavitáte, et securitáte quiétus. Secúrus quidem sibi, sed nostri solícitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem, quam pari stúdio etsi díspari voluntáte, et mali fúgitant, et frequéntant boni ! nec fácile díxerim, quid virum ádstruat sanctiórem, horum favor aut pavor illórum.

℟. Amávit eum.

Lectio VI.

O miles emérite, qui christiánæ militiæ duris labóribus Angélicæ felicitátis réquiem commutásti ! réspice ad imbélles, et imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios et spiritáles nequítias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Sancte Francísce, in hoc loco afflictiónis, et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári ! Nomen tuum, et memoriále tuum favus distíllans in lábiis captivórum, qui tui memória delectántur. Eia ergo fortis Athléta, dulcis Patróne, Advocáte fidélis, exúrge in adjutórium nobis : ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris.

℟. Iste homo.

Mechliniæ, H. Dessain. — MDCCCLXXXV.

Officia Hibernia . Romae, 1886 .... fol 283

Le Pape confirme les offices des diocèses de :

Achonry (Achaden.)
Ardagh (Argadaen.)
Armagh (Armacan.)
Cashel (Casseliên.)
Clogher (Clogherien.)
Clonfert (Clonfertên.)
Clonmacnoise (Clonmacnen.)
Cloyne (Cloynen.)
Connor (Connoren.)
Cork (Corcagien.)
Derry (Derrien.)
Down (Dunen.)
Dromore (Dromoren.)
Dublin (Dublinen.)
Elphin (Elphinen.)
Ently (Enlien.)
Ferns (Fernen.)
Galway (Galwien.)
Kerry (Kerrien).
Kildare (Kildarien.)
Kilfenora (Finaboren.)
Killala (Alladen.)
Killaloë (Laonen.)
Kilmacduagh (Duacen.)
Kilmore (Kilmoren.)
Leighlin (Leighlien.)
Limerick (Limericen.)
Lismore (Lismorien.)
Ossory (Ossoriên.)
Raphoë (Raphoën.)
Ross (Rossaen)
Tuam (Tuamen.)
[illegible] (Ult[illegible])

Officia Adjacentia (Tornac, 1886) . . . . . fol. 35
" Goana (Mechl. 1885) 402
" Hibernica[1] (Torn. 1886) 283
" Hungarica (Torn. 1881) 358
" Nancéiensia (Torn. 1887) 106
Supplem. ad Offic. Augustodunensia.
(Augustoduni, 1885) 1

(1) Voir au recto de ce feuillet.

decet, claritátem illam compútare carnis et hondsem sed solum appétere sermónem Dei, hoc in ætérnum mansúm compléti : aut si in carne sit glorianduin, tunc plane quando in nómmis Dómini confessióne crucíátur, quando fórtior fœmina viris torquéntibus invenitur, quando ignes, aut cruces, aut ferrum, vel bóstias páitur, ut coronétur : illa sunt carnis pretiósa mónlia, illa córporis ornamenta meliórs.

℟. Doctissimi Philósophi.

Lectio v.

Arcta, et angusta via est, quæ dusit ad vitam : durus, et árduus est limes, qui tendit ad gloriam. Per hunc vitæ límitem mártyres pergunt, eunt vírgines, justi quoque gradiúntur. Læta, et spatiósa itinera vitæ lethális : illic illécebræ, et mortíferæ voluptátes : illic diábolus blandítur, ut fallat ; arrídet ut nócent ; illicit ut occídat. Ut apud mártyres non est carnis et sæculi contágio, nec parva, et levis, et delicáta congrésio : Sic et in vobis, quarum ad glóriam merces secúnda est, sit et virtus ad toleránticm próxima. Non est ad magna fácilis ascénsus.

℟. Fremene Imperátor.

Lectio vi.

Si præmium pollicitatiónis atténdas, minus est quod labóras : immortálitas perseveránti datur, perpétua vita promittitur, regnum Dóminus pollicétur ; servâte vírgines, servâte quod esse cœpistis : servâte quod éritis ; magna vos merces manet, præmium grande virtútis, munus máximum castitátis. Quod futúri sumus, jam vos esse cœpistis : vos resurrectiónis glóriam in isto sæculi jam tenétis. Per sæculum sine sæculi contagióne transítis, cum castus perseveráti, et Vírgines, Angelis Dei estis æquáles : tantum mánent, et durat sólida, et illæsa virginitas ; et ut cœpit fórtiter, jugiter persevérat.

℟. Victricem Catharínam.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Simile erit regnum cœlórum decem virginibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

De Homília S. Gregórii Papæ.

Ecce, áperi, clamant ; et relinquónis suæ dolóre compúlsæ appellatiónem dominántis ingémiunt dicéntes : Dómine, Dómine, áperi nobis. Preces offerunt, sed nesciúntur, quia tunc velut incógnitus Dóminum déserit quos modósque per vitæ méritum non agnóscit. Ubi apte quoque generális ad discípulos exhortátio subinférit, cum dicitur : Vigiláte ítaque, quia post peccáta Deus pœniténtiam suscípit. Si sciret quisque, de præsénti sæculo quo témpore exíret, áliud tempus voluptátibus, atque áliud pœniténtiæ aptáre potúisset : sed qui pœniténtiæ véniam apopéndit, peccánti diem crástinum non promísit. ℟. Pavit Deus.

Lectio viii.

Semper ergo extrémum diem debémus metúere, quem numquam póssumus prævidére. Ecce hunc ipsum diem, in quo lóquimur ad iudícium convertiónis, accípimus, et tamen mala, quæ fécimus, flere recusámus ; non solum commissa non plángimus, sed étiam quæ defleúntur augémus : ut si nos álique ægritúdo corripiat, si signa ægritúdinis vicínam mortem denuntient, indúcias vivéndi quærimus, ut peccáta nostra defleámus, et ea cum magno æstu desiderii petímus, quas accéptas merito pro nihilo habémus.

℟. Beáta Virgo.